

දීඝනිකායෙ

සීලක්ඛන්ධවග්ගඅභිනවටීකා

(දුතියො භාගො)

2. සාමඤ්ඤඵලසුත්තවණ්ණනා

රාජාමච්චකථාවණ්ණනා

150. ඉදානි සාමඤ්ඤඵලසුත්තස්ස සංවණ්ණනාක්කමො අනුප්පත්තොති දස්සෙතුං “එවං...පෙ.... සුත්ත”න්තිආදිමාහ. තත්ථ අනුප්පබ්බපදවණ්ණනාති අනුක්කමෙන පදවණ්ණනා, පදං පදං පති අනුක්කමෙන වණ්ණනාති වුත්තං හොති. පුබ්බෙ වුත්තඤ්ඤි, උත්තානං වා පදමඤ්ඤත්ව වණ්ණනාපි “අනුප්පබ්බපදවණ්ණනා” ත්වෙව වුච්චති. එවඤ්ඤ ඛත්වා “අප්පබ්බපදවණ්ණනා”තිපි පයන්ති, පුබ්බෙ අවණ්ණිතපදවණ්ණනාති අත්ථො. දුග්ගජනපදවිධානවිසෙසසම්පදාදියොගතො පධානභාවෙන රාජුහි ගහිතට්ඨෙන එවංනාමකං, න පන නාමමත්තෙනාති ආහ “තඤ්ඤි”තිආදි. නනු මහාවග්ගෙ මහාගොවින්දසුත්තෙ ආගතො එස පුරොහිතො එව, න රාජා, කස්මා සො රාජසද්දවචනීයභාවෙන ගහිතොති? මහාගොවින්දෙන පුරොහිතෙන පරිග්ගහිතමිපි වෙතං රෙණුනා නාම මගධරාජෙන පරිග්ගහිතමෙවාති අත්ථසම්භවතො එවං වුත්තං, න පන සො රාජසද්දවචනීයභාවෙන ගහිතො තස්ස රාජාභාවතො. මහාගොවින්දපරිග්ගහිතභාවකිත්තනඤ්ඤි තදා රෙණුරඤ්ඤා පරිග්ගහිතභාවුපලක්ඛණං. සො හි තස්ස සබ්බකිච්චකාරකො පුරොහිතො, ඉදමිපි ව ලොකෙ සමුදාවණ්ණං “රාජකම්මපසුතෙන කතමිපි රඤ්ඤා කත”න්ති. ඉදං වුත්තං හොති – මන්ධාතුරඤ්ඤා වෙව මහාගොවින්දං බොධිසත්තං පුරොහිතමාණාපෙත්වා රෙණුරඤ්ඤා ව අඤ්ඤෙහි ව රාජුහි පරිග්ගහිතත්තා රාජගහන්ති. කෙච්ඡ පන “මහාගොවින්දො”ති මහානුභාවො එකො පුරාතනො රාජාති වදන්ති. පරිග්ගහිතත්තාති රාජධානිභාවෙන පරිග්ගහිතත්තා. ගස්හතීති හි ගහං, රාජුනං, රාජුහි වා ගහන්ති රාජගහං. නගරසද්දාපෙක්ඛාය නපුංසකනිද්දෙසො.

අඤ්ඤෙපෙත්ථ පකාරෙති නගරමාපනෙන රඤ්ඤා කාරිතසබ්බගෙහත්තා රාජගහං, ගිජ්ඣකුටාදීහි පඤ්චහි පබ්බතෙහි පරික්ඛිත්තත්තා පබ්බතරාජෙහි පරික්ඛිත්තගෙහසදිසන්තිපි රාජගහං, සම්පන්නභවනායාය රාජමානං ගෙහන්තිපි රාජගහං, සුසංවිහිතාරක්ඛනාය අනත්ථාවහිතුකාමෙන උපගතානං පටිරාජුනං ගහං ගහණභුතන්තිපි රාජගහං, රාජුහි දිස්වා සම්මා පතිට්ඨාපිතත්තා තෙසං ගහං ගෙහභුතන්තිපි රාජගහං, ආරාමරාමණෙයානාදීහි රාජති, නිවාසසුඛතාදිනා ව සත්තෙහි මමත්තවසෙන ගස්හති පරිග්ගස්හතීතිපි රාජගහන්ති එදිසෙ පකාරෙ. නාමමත්තමෙව පුබ්බෙ වුත්තනයෙනාති අත්ථො. සො පන පදෙසො විසෙසවිධානභාවෙන උළාරසත්තපරිභොගොති ආහ “තං පනෙන”න්තිආදි. තත්ථ “බුද්ධකාලෙ, වක්කවත්තිකාලෙ වා”ති ඉදං යෙහුයාවසෙන වුත්තං අඤ්ඤදාපි කදාපි සම්භවතො, “නගරං හොති”ති ව ඉදං උපලක්ඛණමෙව මනුස්සාවාසස්සෙව අසම්භවතො. තථා හි වුත්තං “සෙසකාලෙ සුඤ්ඤං හොති”තිආදි. තෙසන්ති යක්ඛානං. වසනවනන්ති ආපානභූමිභුතං උපවනං.

අවිසෙසෙනාති විහාරභාවසාමඤ්ඤෙන, සද්දන්තරසන්තිධානසිද්ධං විසෙසපරාමසනමන්තරෙනාති අත්ථො. ඉදං වුත්තං හොති – “පාතිමොක්ඛසංවරසංවුතො විහරති, (අ. නි. 5.101; පාචි. 147; පරි. 441) පයමං ඤානං උපසම්පජ්ජ විහරති, (ධ. ස. 160) මෙත්තාසහගතෙන වෙතසා එකං දිසං ඵරිත්වා විහරති, (දි. නි. 3.71, 308; ම. නි. 1.77, 459, 509; 2.309, 315; 3.230; විහ. 642) සබ්බනිමිත්තානං අමනසිකාරා අනිමිත්තං වෙතොසමාධිං උපසම්පජ්ජ විහරති”තිආදීසු (ම. නි. 1.459) සද්දන්තරසන්තිධානසිද්ධං විසෙසපරාමසනෙ යථාක්කමං ඉරියාපට්ඨිභාරාදිවිසෙසවිහාරසමඬ්ඨිපරිදීපනං, න එවමිදං, ඉදං පන තථා විසෙසපරාමසනමන්තරෙන අඤ්ඤතරවිහාරසමඬ්ඨිපරිදීපනන්ති.

සතිපි ව වුත්තනයෙන අඤ්ඤතරවිහාරසමඬ්ඨිපරිදීපනෙ ඉධ ඉරියාපට්ඨිභාරවිසෙසවිහාරසමඬ්ඨිපරිදීපනමෙව සම්භවතිති දස්සෙති “ඉධ පනා”තිආදිනා. කස්මා පන සද්දන්තරසන්තිධානසිද්ධස්ස විසෙසපරාමසනස්සභාවෙපි ඉධ විසෙසවිහාරසමඬ්ඨිපරිදීපනං සම්භවතිති? විසෙසවිහාරසමඬ්ඨිපරිදීපනස්ස සද්දන්තරසඬ්ඨිභාවවිසෙසවචනස්ස අභාවතො එව. විසෙසවචනෙ හි අසති විසෙසමිච්ඡනා විසෙසො පයොජිතබ්බොති. අපිව ඉරියාපට්ඨිභාරාදිවිසෙසවිහාරසමඬ්ඨිපරිදීපනස්ස අත්ථතො සිද්ධත්තා තථාදීපනමෙව සම්භවතිති. කස්මා වායමත්ථො සිද්ධොති? දිබ්බවිහාරාදීනමිපි සාධාරණතො. කදාපිපි හි ඉරියාපට්ඨිභාරෙන විනා න භවති තමන්තරෙන අත්තභාවපරිහරණභාවතොති.

ඉරියනං පවත්තනං ඉරියා, කායිකකිරියා, තස්සා පවත්තනුපායභාවතො පටොති ඉරියාපටො, ධානනිසජ්ජාදයො. න හි ධානනිසජ්ජාදිආවත්ථාහි විනා කඤ්චි කායිකං කිරියං පවත්තෙතුං සක්කා, තස්මා සො තාය පවත්තනුපායොති චුච්චති. විහරති පවත්තති එතෙන, විහරණමත්තං වා තත්ති විහාරො, සො එව විහාරො තථා, අත්ථතො පනෙස ධානනිසජ්ජාදිආකාරප්පවත්තො චතුසත්තතිරුප්ප්පබන්ධොව. දිවි හවො දිබ්බො, තත්ථ බහුලං පවත්ති යා බ්‍රහ්මපාරිසජ්ජාදිදෙවලොකෙ හවොති අත්ථො, යො වා තත්ථ දිබ්බානුභාවො, තදත්ථාය සංවත්තතිති දිබ්බො, අභිඤ්ඤාභිනිභාරාදිවසෙන වා මහාගතිකත්තා දිබ්බො, සොව විහාරො, දිබ්බභාවාවහො වා විහාරො දිබ්බවිහාරො, මහග්ගතජ්ඣානාති. තෙත්ති යං [තෙත්ති. 86 (අත්ථතො සමානං)] පන වතස්සො ආරුප්පසමාපත්ති යො ආනෙඤ්ජවිහාරාති විසුං චුත්තං, තං පන මෙත්තාජ්ඣානාදිනං බ්‍රහ්මවිහාරනා විය තාසං භාවනාවිසෙසභාවං සන්ධාය චුත්තං. අවධිකථාසු පන දිබ්බභාවාවහසාමඤ්ඤතො තාපි “දිබ්බවිහාරා” ත්වෙව චුත්තා. බ්‍රහ්මානං, බ්‍රහ්මභූතා වා හිතුපසංභාරාදිවසෙන පවත්ති යා සෙට්ඨභූතා විහාරාති බ්‍රහ්මවිහාරා, මෙත්තාජ්ඣානාදිවසෙන පවත්තා වතස්සො අප්පමඤ්ඤායො. අරියා උත්තමා, අනඤ්ඤසාධාරණත්තා වා අරියානං විහාරාති අරියවිහාරා, වතස්සොපි ඵලසමාපත්ති යො. ඉධ පන රූපාවචරවතුත්ථජ්ඣානං, තබ්බසෙන පවත්තා අප්පමඤ්ඤායො, චතුත්ථජ්ඣානිකඅග්ගඵලසමාපත්ති ව හගවතො දිබ්බබ්‍රහ්මඅරියවිහාරා.

අඤ්ඤතරවිහාරසමඬ්ඨිපරිදීපනත්ති තාසමෙකතො අප්පවත්තත්තා එකෙන වා ද්විති වා සමඬ්ඨිභාවපරිදීපනං, භාවලොපෙනායං භාවප්පධානෙන වා නිද්දෙසො. හගවා හි ලොභදොසමොහුස්සන්තෙ ලොකෙ සකප්පිපත්ති යා වෙනෙය්‍යානං විනයනත්ථං තං තං විහාරෙ උපසම්පජ්ජ විහරති. තථා හි යදා සත්තා කාමෙසු විප්පට්ඨජ්ජන්ති, තදා කිර හගවා දිබ්බෙන විහාරෙන විහරති තෙසං අලොභකුසලමූලුප්පාදනත්ථං “අප්පෙව නාම ඉමං පටිපත්තිං දිස්වා එත්ථ රුචිමුප්පාදෙත්වා කාමෙසු විරජ්ජෙය්‍යු”න්ති. යදා පන ඉස්සරියත්ථං සත්තෙසු විප්පට්ඨජ්ජන්ති, තදා බ්‍රහ්මවිහාරෙන විහරති තෙසං අදොසකුසලමූලුප්පාදනත්ථං “අප්පෙව නාම ඉමං පටිපත්තිං දිස්වා එත්ථ රුචිමුප්පාදෙත්වා අදොසෙන දොසං චූපසමෙය්‍යු”න්ති. යදා පන පබ්බජිතා ධම්මාධිකරණං විවදන්ති, තදා අරියවිහාරෙන විහරති තෙසං අමොහකුසලමූලුප්පාදනත්ථං “අප්පෙව නාම ඉමං පටිපත්තිං දිස්වා එත්ථ රුචිමුප්පාදෙත්වා අමොහෙන මොහං චූපසමෙය්‍යු”න්ති. එවඤ්ච කත්වා ඉමෙහි දිබ්බබ්‍රහ්මඅරියවිහාරෙහි සත්තානං විවිධං හිතසුඛං හරති, ඉරියාපට්ඨවිහාරෙන ව එකං ඉරියාපට්ඨාධනං අඤ්ඤෙන ඉරියාපට්ඨන විචින්නදිත්වා අපරිපතන්තං අත්තභාවං හරතිති චුත්තං. “අඤ්ඤතරවිහාරසමඬ්ඨිපරිදීපන”න්ති.

“තෙනා”ති ආදි යථාචුත්තසංවණ්ණනාය ගුණදස්සනං, තස්මාති අත්ථො, යථාචුත්තත්ථසමත්ථනං වා. තෙන ඉරියාපට්ඨවිහාරෙන විහරතිති සම්බන්ධො. තථා වදමානො පන විහරතිති එත්ථ වි-සද්දො විච්ඡේදනත්ථජොතකො, “හරති”ති එතස්ස ව තෙති පවත්තෙතිති අත්ථොති ඤාපෙති “ධිතොපි”ති ආදිනා විච්ඡේදනායනාකාරෙන චුත්තත්තා. එවඤ්ච සති තත්ථ කස්ස කෙන විචින්නදනං, කථං කස්ස නයනන්ති අත්තොලීනවොදනං සන්ධායාහ. “සො හි”ති ආදිති අයම්පි සම්බන්ධො උපපන්නො හොති. යදිපි හගවා එකෙනෙව ඉරියාපට්ඨන විරතරං කාලං පවත්තෙතුං සක්කොති, තථාපි උපාදින්නකස්ස නාම සරිරස්ස අයං සභාවොති දස්සෙතුං “එකං ඉරියාපට්ඨාධන”න්ති ආදි චුත්තං. අපරිපතන්තත්ති භාවනාසංසකනිද්දෙසො, අපතමානං කත්වාති අත්ථො. යස්මා පන හගවා යත්ථ කත්ථවි වසන්තො වෙනෙය්‍යානං ධම්මං දෙසෙන්නො, නානාසමාපත්තිහි ව කාලං චිතිනාමෙන්තො වසති, සත්තානං, අත්තතො ව විවිධං සුඛං හරති, තස්මා විවිධං හරතිති විහරතිති එවම්පෙත්ථ අත්ථො වෙදිතබ්බො.

ගොවරගාමනිදස්සනත්ථං “රාජගහෙ”ති වත්වා බුද්ධානමනුරූපනිවාසට්ඨානදස්සනත්ථං සුන “අම්බවනෙ”ති චුත්තත්ති දස්සෙන්නො “ඉදමස්සා”ති ආදිමාහ. අස්සාති හගවතො. තස්සාති රාජගහසඬ්ඨාතස්ස ගොවරගාමස්ස. යස්ස සම්පවසෙන “රාජගහෙ”ති භූමිමවචනං පවත්තති, සොපි තස්ස සම්පවසෙන වත්තබ්බොති දස්සෙති “රාජගහසම්පෙ අම්බවනෙ”ති ඉමිනා. සම්පත්ථෙති අම්බවනස්ස සම්පත්ථෙ. එතන්ති “රාජගහෙ”ති වචනං. භූමිමවචනත්ති ආධාරවචනං. හවන්ති එත්ථාති හි භූමිමං, ආධාරො, තදෙව වචනං තථා, භූමිමෙ පවත්තං වා වචනං විහන්ති භූමිමවචනං, තෙන යුත්තං තථා, සත්තම්විහරති යුත්තපදන්ති අත්ථො. ඉදං චුත්තං හොති – කාමං හගවා අම්බවනෙයෙව විහරති. තස්සම්පත්තා පන ගොවරගාමදස්සනත්ථං භූමිමවචනවසෙන “රාජගහෙ”තිපි චුත්තං යථා තං “ගඬ්ඨගායං ගාවො වරන්ති, කුපෙ ගග්ගකුල”න්ති වාති. අනෙතෙව යදි හගවා රාජගහෙ විහරති, අථ න වත්තබ්බං “අම්බවනෙ”ති. යදි ව අම්බවනෙ, එවම්පි න වත්තබ්බං “රාජගහෙ”ති. න හි “පාටලිපුත්තෙ පාසාදෙ වසති”ති ආදිසු විය ඉධ අධිකරණාධිකරණස්ස අභාවතො අධිකරණස්ස ද්වයනිද්දෙසො යුත්තො සියාති වොදනා අනවකාසා කතාති දට්ඨබ්බං. කුමාරහතො එව කොමාරහවිවො සකත්ථචුත්තිපව්වයෙන, නිරුත්තිනයෙන වා යථා “හිසග්ගමෙව හෙසජ්ජ”න්ති. “යථාහා”ති ආදිනා බන්ධකපාළිවසෙන තදත්ථං සාධෙති. කස්මා ව අම්බවනං ජීවකසම්බන්ධං කත්වා චුත්තත්ති අනුයොගෙන මූලතො පට්ඨාය තමත්ථං දස්සෙන්නො “අයං පනා”ති ආදිමාහ.

දොසාහිසන්තන්ති වාතපිත්තාදිවසෙන උස්සන්තදොසං. විරෙවෙත්ථාති දොසප්පකොපතො විවෙචෙත්ථා. සිවෙය්‍යාකං දුස්සයුගන්ති සිවිරට්ඨෙ ජාතං මහග්ගං දුස්සයුගං. දිවසස්ස ද්වත්තික්ඛත්තුන්ති එකස්සෙව දිවසස්ස ද්විචාරෙ වා තිචාරෙ වා භාගෙ, භූමිමත්ථෙ වා එතං සාම්චවනං, එකස්මිංයෙව දිවසෙ ද්විචාරං වා තිචාරං වාති අත්ථො. තම්බපට්ටචණ්ණෙනාති තම්බලොභපට්ටචණ්ණෙන. සච්චරහත්තෙනාති චිවරෙන, හත්තෙන ව. “තං සන්ධායා”ති ඉමිනා න හගවා අම්බවනමත්තෙයෙව විහරති, අථ බො එවං කතෙ විහාරෙ. සො පන තදධිකරණනාය විසුං අධිකරණභාවෙන න චුත්තොති සන්ධායභාසිතමත්ථං දස්සෙති. සාමඤ්ඤෙ හි සති සන්ධායභාසිතනිද්ධාරණං.

අඩිඬුන තෙළස අඩිඬුනෙළස. තාදිසෙහි හික්බුසනෙහි. අඩිඬුන පනෙන්ට සතස්සෙව. යෙන හි පයුත්තො තබිභාගවාටකො අඩිඬුසද්දො, සො ව බො පණ්ණාසාව, තස්මා පඤ්ඤාසාය උපනානි තෙළස හික්බුසනානි අත්ථං විඤ්ඤාපෙනුං “අඩිඬුසනෙනා”නිආදි වුත්තං. අඩිඬුමෙව සතං සතස්ස වා අඩිඬුං තථා.

රාජනීති අත්තනො ඉස්සරියසම්පත්තියා දිබ්බනි සොහනි ව. රඤ්ජෙනීති දානාදිනා, සස්සමෙධාදිනා ව චතුරි සඩ්ගහවත්ථුහි රමෙති, අත්තනි වා රාගං කරොතිති අත්ථො. ව-සද්දො චෙන්ට විකප්පනත්ථො. ජනපදවාටිනො පුට්ඨවනපරත්තා “මගධාන”නිති වුත්තං, ජනප්පදාපදෙසෙන වා තබ්බාසිකානං ගහිතත්තා. රඤ්ඤොති පිතු බිම්බිසාරරඤ්ඤො. සසති හිංසනීති සත්තු, චෙරි, අජාතොයෙව සත්තු අජාතසත්තු. “නෙමිත්තකෙහි නිද්දිට්ඨො”ති වචනෙන ව අජාතස්ස තස්ස සත්තුභාවො න තාව භොති, සත්තුභාවස්ස පන තථා නිද්දිට්ඨත්තා එවං වොහරියනීති දස්සෙති. අජාතස්සෙව පන තස්ස “රඤ්ඤො ලොහිතං පිට්ඨො”නිති දෙවියා දොහළස්ස පවත්තත්තා අජාතොයෙවෙස රඤ්ඤො සත්තුනිපි වදන්ති.

“තස්මි”නිතිආදිනා තදත්ථං විවරති, සමත්ථෙති ව. දොහළොති අභිලාසො. භාරියෙති ගරුකෙ, අඤ්ඤෙසං අසක්කුණෙයො වා. අසක්කොන්තීති අසක්කුණමානා. අකටෙන්තීති අකටයමානා සමානා. නිබන්ධිත්ථාති වචසා බන්ධිත්ථා. සුවණ්ණසත්ථකෙනාති සුවණ්ණමයෙන සත්ථකෙන, සනසුවණ්ණකතෙනාති අත්ථො. අයොමයඤ්ඤි රඤ්ඤො සරිරං උපනෙතුං අයුත්තත්ති වදන්ති. සුවණ්ණපරික්ඛතෙන වා අයොමයසත්ථෙතාති අත්ථෙපි අයමෙවාධිප්පායො. බාහුං ඵාලාපෙත්ථාති ලොහිතසිරාවෙධවසෙන බාහුං ඵාලාපෙත්ථා. කෙවලස්ස ලොහිතස්ස ගබ්හිනියා දුජ්ජීර්භාවතො උදකෙන සම්භින්නිත්ථා පායෙසි. හඤ්ඤිස්සනීති හඤ්ඤිස්සනෙ, ආයනිං හනියතෙති අත්ථො. නෙමිත්තකානං වචනං තථං වා සියා, විතථං වාති අධිප්පායෙන “පුත්තොති වා ධිතාති වා න පඤ්ඤායති”ති වුත්තං. “අත්තනො”නිආදිනා අඤ්ඤම්පි කාරණං දස්සෙත්ථා නිවාරෙසි. රඤ්ඤො භාවො රජ්ජං, රජ්ජස්ස සම්පෙ පවත්තනීති ඔපරජ්ජං, ධානන්තරං.

මහාති මහති. සමාසෙ විය හි වාකොපි මහන්තසද්දස්ස මහාදෙසො. ධුරාති ගණස්ස ධුරභූතා, ධොරස්භා ජෙට්ඨකාති අත්ථො. ධුරං නිහරාමීති ගණධුරමාවහාමි, ගණබන්ධියං නිබ්බන්තෙස්සාමීති වුත්තං භොති. “සො න සක්කා”නිආදිනා පුත වින්තනාකාරං දස්සෙති. ඉද්ධිපාටිභාරියෙනාති අභිමෙබ්බිකකුමාරවණ්ණවිකුබ්බනිද්ධිනා. තෙනාති අප්පායුකභාවෙන. හීති නිපාතමත්තං. තෙන හීති වා උයොපනත්ථෙ නිපාතො. තෙන වුත්තං “කුමාරං...පෙ. ... උයොපෙසි”ති. බුද්ධො භවිස්සාමීති එත්ථ ඉති-සද්දො ඉදමත්ථො, ඉමිනා බන්ධකෙ ආගතනයෙනාති අත්ථො. පුබ්බෙ බොතිආදීනිපි බන්ධකපාළියෙව (වුළුව. 339).

පොත්ථනියන්ති පුරිකං. යං “නබර”නිතිපි වුවචති, දිවා දිවසෙති (දී. නි. ටී. 1.150) දිවසස්සපි දිවා. සාමාන්තරෙ හෙනං භුම්මවචනං “දිවා දිවසස්සා”නි අඤ්ඤත්ථ දස්සනතො. දිවස්ස දිවසෙතිපි වට්ටති අකාරන්තස්සපි දිවසද්දස්ස විජ්ජමානත්තා. නෙපාතිකම්පි දිවාසද්දම්මවිජ්ජනි සද්දවිදු, මජ්ඣන්තිකවෙලායන්ති අත්ථො. සා හි දිවසස්ස විසෙසො දිවසොති. “හීතො”නිආදි පරියායො, කායථම්භනෙන වා හීතො. හදයමංසවලනෙන උබ්බිග්ගො. “ජානෙය්සං වා, මා වා”නි පරිසඬිකාය උප්පඬිකී. ඤාතෙ සති අත්තනො ආගවිජ්ජමානභයවසෙන උත්තස්සො. වුත්තප්පකාරන්ති දෙවදත්තෙන වුත්තාකාරං විජ්ජකාරන්ති අපකාරං අනුපකාරං, විපරිතකිච්චං වා. සබ්බෙ හික්බුති දෙවදත්තපරිසං සන්ධායාහ.

අවිජ්ජන්තිත්ථාති අපනයනවසෙන විලුම්පිත්ථා. රජ්ජෙනාති විජ්ජෙන. එකස්ස රඤ්ඤො ආණාපවත්තිට්ඨානං “රජ්ජ”නිති හි වුත්තං, රාජභාවෙන වා.

මනසො අත්ථො ඉච්ඡා මනොරථො ර-කාරාගමං, ත-කාරලොපඤ්ච කත්ථා, විත්තස්ස වා නානාරම්මණෙසු විබ්භමකරණතො මනසො රථො ඉව මනොරථො, මනො එව රථො වියාති වා මනොරථොතිපි නෙරුත්තිකා වදන්ති. සුක්ඛිවචකාරිමිහිති සුක්ඛිවචකාරී අමිහි. අවමානන්ති අවමඤ්ඤනං අනාදරං. මූලසච්චන්ති ජීවිතා වොරොපනං සන්ධායාහ, භාවනපුංසකමෙතං. රාජකුලානං කිර සත්ථෙත සාතනං රාජුනමනාවිණ්ණං, තස්මා සො “නතු හන්තෙ”නිආදිමාහ. තාපනගෙහං නාම උණ්හගභාපනගෙහං, තං පන ධුමෙනෙව අවිජ්ජනා. තෙන වුත්තං “ධුමසර”නිති. කම්මකරණත්ථායාති තාපන කම්මකරණත්ථෙව. කෙනවි ඡාදිතත්තා උච්චො අඩිගොති උච්චඩ්ගො , යස්ස කස්සවි ගහණත්ථං පටිච්ඡන්තො උන්නතඩ්ගොති ඉධ අධිප්පෙනො. තෙන වුත්තං “උච්චඩ්ගං කත්ථා පටිසිතුං මා දෙථා”නි. “උච්චඩ්ගෙ කත්ථා”නිපි පායො, එවං සති මජ්ඣිමඩ්ගොව, උච්චඩ්ගෙ කිඤ්චි ගහෙනබ්බං කත්ථාති අත්ථො. මොළියන්ති වුළායං “ජෙත්ථාන මොළිං වරගන්ධවාසිත”නිආදිසු (ම. නි. අට්ඨ. 2.1; සං. නි. අට්ඨ. 2.2.55; අප. අට්ඨ. 1.අවිදුරෙතිදානකථා; බු. වං. අට්ඨ. 27.අවිදුරෙතිදානකථා; ඡා. අට්ඨ. 1.අවිදුරෙතිදානකථා) විය. තෙනාහ “මොළිං බන්ධිත්ථා”නි. චතුමධුරෙනාති සප්පිසක්කරමධුනාලිකෙරස්නෙහසඩ්බාතෙහි චතුරි මධුරෙහි අභිසඬ්බිතපානවිසෙසෙනාති වදන්ති, තං මහාධම්මසමාදානසුත්තපාළියා (ම. නි. 1.473) න සමෙති. වුත්තඤ්ඤි තත්ථ “දධි ව මධු ව සප්පි ව ඵාණිකඤ්ච එකජ්ඣං සංසට්ඨ”නිති, (ම. නි. 1.485) තද්ධකථායඤ්ච වුත්තං “දධි ව මධු වාති සුපරිසුද්ධං දධි ව සුමධුරං මධු ව. එකජ්ඣං සංසට්ඨන්ති එකතො කත්ථා මිස්සිතං ආලුළිතං. තස්ස තන්ති තස්ස තං

වතුමධුරහෙසජ්ජං පිටතො”ති “අත්තුපක්කමෙන මරණං න යුත්ත”න්ති මනසි කත්වා රාජා තස්සා සරිරං ලෙහිත්වා යාපෙති. න හි අරියා අත්තානං විනිපානෙත්ති.

මග්ගඵලසුඛතානි මග්ගඵලසුඛවතා, සොනාපත්තිමග්ගඵලසුඛපසඤ්ඤිතෙන වඩ්ඤාමෙන යාපෙතිති අත්ථො. භාරෙස්සාමිති අපනෙස්සාමි. චිත්තචිතෙහිති විගතඅච්චිතෙහි ජාලවිගතෙහි සුද්ධධිගාරෙහි. කෙනච සඤ්ඤත්තොති කෙනච සම්මා ඤාපිතො, ඔවදිතොති චුත්තං හොති. මස්සකරණත්ථායාති මස්සවිසොධනත්ථාය. මනං කරොථාති යථා රඤ්ඤො මනං හොති, තථා කරොථ. පුබ්බොති පුරිමහවෙ. චෙතියචිතඤ්ඤෙති ගන්ධපුප්ඵාදිහි පූජනවිධානභූතෙ චෙතියස්ස භූමිතලෙ. නිසජ්ජනත්ථායාති භික්ඛුසඤ්ඤා නිසිදනත්ථාය. පඤ්ඤත්තකටසාරකන්ති පඤ්ඤපෙතබ්බඋත්තමකිලඤ්ජං. තථාච්චො කිලඤ්ජො හි “කටසාරකො”ති වුවිති. තස්සාති යථාචුත්තස්ස කම්මද්දවයස්ස. තං පන මනොපදොසවසෙනෙව තෙන කතන්ති දට්ඨබ්බං. යථාහ –

“මනොපුබ්බධිගමා ධම්මා, මනොසෙට්ඨා මනොමයා;
මනසා වෙ පදුට්ඨෙන, භාසති වා කරොති වා;
තතො නං දුක්ඛමත්ථෙති, වක්කංව වහතො පද”න්ති. (ධ. ප. 1; නෙත්ති. 90);

පරිවාරකොති සභායකො. අහෙදෙපි හෙදමිව වොහාරො ලොකෙ පාකටොති චුත්තං “යක්ඛො හුත්වා නිබ්බන්ති”ති. එකායපි හි උප්පාදකිරියාය ඉධ හෙදවොහාරො, පටිසන්ධිවසෙන හුත්වා, පචත්තිවසෙන නිබ්බන්තිති වා පච්චෙකං යොජෙතබ්බං, පටිසන්ධිවසෙන වා පචත්තනසඤ්ඤානං සාතිසයනිබ්බන්තනං ඤාපෙතුං එකායෙව කිරියා පද්දවයෙන චුත්තා. තථාච්චනඤ්ඤිති පටිසන්ධිවසෙන නිබ්බන්තනෙයෙව දිස්සති “මක්කටකො නාම දෙවපුත්තො හුත්වා නිබ්බන්ති (ධ. ප. අට්ඨ. 1.5) කණ්ටකො නාම...පෙ.... නිබ්බන්ති, (ජා. අට්ඨ. 1.අවිදුරෙතිදානකථා) මණ්ඩුකො නාම...පෙ.... නිබ්බන්ති”තිආදීසු විය. ද්විත්තං වා පදානං භාවත්ථමපෙක්ඛිත්වා “යක්ඛො”තිආදීසු සාමිඅත්ථෙ පච්චත්තවචනං කතං පුරිමාය පච්ඡිමවිසෙසනතො, පරිවාරකස්ස...පෙ.... යක්ඛස්ස භාවෙන නිබ්බන්තිති අත්ථො, හෙත්ථත්ථෙ වා එත්ථ ත්වා-සද්දො යක්ඛස්ස භාවතො පචත්තනහෙතුති. අස්ස පන රඤ්ඤො මහාපුඤ්ඤස්සපි සමානස්ස තත්ථ බහුලං නිබ්බන්තපුබ්බතාය විරපරිචිතනිකන්ති වසෙන තත්ථෙව නිබ්බන්ති වෙදිතබ්බා.

තං දිවසමෙවාති රඤ්ඤො මරණදිවසෙයෙව. බොහෙත්වාති පුත්තස්තෙහස්ස බලවභාවතො, තංසහජාතපිති වෙගස්ස ව සච්ඡ්ථාරතාය තං සමුට්ඨානරූපධම්මෙහි ඵරණවසෙන සකලසරිරං ආලොළෙත්වා. තෙනාහ “අට්ඨමිඤ්ජං ආභවිව අට්ඨාසි”ති. පිතුගුණන්ති පිතුතො අත්තනි සිනෙහගුණං. තෙන චුත්තං “මයි ජාතෙපි”තිආදි. විස්සජ්ජෙථ විස්සජ්ජෙථාති තුරිතවසෙන, සොකවසෙන ව චුත්තං.

අනුට්ඨහිත්වාති අප්ඨධෙත්වා.

නාළාගිරිහත්ථිං මුඤ්ඤාපෙත්වාති එත්ථ ඉති-සද්දො පකාරත්ථො, තෙන “අභිමාරකපුරිසපෙසෙනාදිප්පකාරොනා”ති පුබ්බෙ චුත්තප්පකාරත්තයං පච්චාමසති, කත්ථවි පන සො න දිට්ඨො. පඤ්ච වත්ථුනිති “සාධු හත්තෙ භික්ඛු යාවජීවං ආරඤ්ඤිකා අස්සු”තිආදිනා (පාරා. 409; වුළුව. 343) විනයෙ චුත්තානි පඤ්ච වත්ථුනි. යාවිත්වාති එත්ථ යාවනං විය කත්වාති අත්ථො. න හි සො පටිපජ්ජිතුකාමො යාවතිති අයමත්ථො විනයෙ (පාරා. අට්ඨ. 2.410) චුත්තොයෙව. සඤ්ඤාපෙස්සාමිති වින්තෙත්වා සඤ්ඤාපෙස්සං කත්වාති සම්බන්ධො. ඉදඤ්ච තස්ස අනික්ඛිත්තධුරතාදස්සනවසෙන චුත්තං, සො පන අකතෙපි සඤ්ඤාපෙතියෙව. උණ්හලොභිතන්ති බලවසොකසමුට්ඨිතං උණ්හභූතං ලොභිතං. මහානිරයෙති අච්චිතිරයෙ. විත්ථාරකථානායොති අජාතසත්තුපසාදනාදිවසෙන විත්ථාරතො වත්තබ්බාය කථාය නයමත්තං. කස්මා පනෙත්ථ සා න චුත්තා, නනු සඤ්ඤිතථා විය බන්ධකෙ (වුළුව. 343) ආගතාපි සා වත්තබ්බාති වොදනාය ආහ “ආගතත්තා පන සබ්බං න චුත්ත”න්ති, බන්ධකෙ ආගතත්තා, කිඤ්චිමත්තස්ස ව වචනක්කමස්ස චුත්තත්තා න එත්ථ කොචි විරොධොති අධිප්පායො. “එව”න්තිආදි යථානුසන්ධිනා නිගමනං.

කොසලරඤ්ඤොති පසෙනදිකොසලස්ස පිතු මහාකොසලරඤ්ඤො. නනු විදෙහස්ස රඤ්ඤො ධිතා වෙදෙහිති අත්ථො සම්භවතිති වොදනමපනෙති “න විදෙහරඤ්ඤො”ති ඉමිනා. අථ කෙනට්ඨෙතාති ආහ “පණ්ඩිතාධිවචනමෙන”න්ති, පණ්ඩිතවෙචනං, පණ්ඩිතනාමන්ති වා අත්ථො. අයං පන පදත්ථො කෙන නිබ්බවනෙනාති චුත්තං “තත්ත්වය”න්තිආදි. විදන්තිති ජානන්ති. වෙදෙනාති කරණභූතෙන ඤාණෙන. “ඊහති”ති එතස්ස පචත්තතිතිපි අත්ථො ටිකායං චුත්තො. වෙදෙහිති ඉධ නදාදිගණොති ආහ “වෙදෙහියා”ති.

සොයෙව අහො තදහො, සත්තමිවචනෙන පන “තදහු”ති පදසිද්ධි. එත්ථාති එතස්මිං දිවසෙ. උපසද්දෙන විසිට්ඨො වසසද්දො උපවසනෙයෙව, න වසනමත්තෙ, උපවසනඤ්ච සමාදානමෙවාති දස්සෙතුං “සීලෙනා”තිආදි චුත්තං. එත්ථ ව සීලෙනාති සාසනෙ අරියුපොසථං සන්ධාය චුත්තං. අනසනෙනාති අභුඤ්ජනමත්තසඤ්ඤානං බාහිරූපොසථං. වා-සද්දො චෙත්ථ අනියමත්ථො, තෙන එකච්චං මනොදුච්චරිතං, දුස්සිලාදිඤ්ච සඤ්ඤාණි. තථා හි ගොපාලකුපොසථො අභිජ්ඣාසහගතස්ස විත්තස්ස වසෙන චුත්තො, නිගණ්ඨුපොසථො මොසවජ්ජාදිවසෙන. යථාහ

විසාබුපොසටේ “සො තෙන අභිජ්ඣාසහගතෙන වෙනසා දිවසං අනිනාමෙති”ති, (අ. නි. 3.71) “ඉති යස්මිං සමයෙ සච්චෙ සමාදපෙනිබ්බා, මුසාවාදෙ තස්මිං සමයෙ සමාදපෙති”ති (අ. නි. 3.71) ව ආදි.

එවං අධිප්පෙතත්ථානුරූපං නිබ්බවනං දස්සෙත්වා ඉදානි අත්ථුද්ධාරවසෙන නිබ්බවනානුරූපං අධිප්පෙතත්ථං දස්සෙතුං “අයං පනා”ති ආදිමාහ. එත්ථානි උපොසථසද්දො සමානසද්දවචනියානං අනෙකස්පභෙදානං අත්ථානමුද්ධරණං අත්ථුද්ධාරො සමානසද්දවචනියෙසු වා අත්ථෙසු අධිප්පෙතස්සෙව අත්ථස්ස උද්ධරණං අත්ථුද්ධාරොතිපි වට්ටති. අනෙකත්ථදස්සනක්ඛි අධිප්පෙතත්ථස්ස උද්ධරණත්ථමෙව. නනු ව “අත්ථමත්තං පති සද්දා අභිනිවිසන්ති”ති ආදිනා අත්ථුද්ධාරෙ වොදනා, සොධනා ව භෙට්ඨා චුත්තායෙව. අපිච විසෙසසද්දස්ස අවාචකභාවතො පාතිමොක්ඛුද්දෙසාදිවිසයොපි උපොසථසද්දො සාමක්ඛ්ඤරූපො එව, අථ කස්මා පාතිමොක්ඛුද්දෙසාදිවිසෙසවිසයො චුත්තොති? සච්චමෙතං, අයං පනත්ථො තාදිසං සද්දසාමක්ඛ්ඤමනාදිශිත්වා තත්ථ තත්ථ සම්භවත්ථදස්සනවසෙනෙව චුත්තොති, එවං සබ්බත්ථං. සීලදිට්ඨිවසෙන (සීලසුද්ධිවසෙන දී. නි. පි. 1.150) උපෙතෙහි සමග්ගෙහි වසියති න උට්ඨියති උපොසථො, පාතිමොක්ඛුද්දෙසො. සමාදානවසෙන, අධිට්ඨානවසෙන වා උපෙච්ච අරියවාසාදිඅත්ථාය වසිතබ්බො ආවසිතබ්බොති උපොසථො, සීලං. අනසනාදිවසෙන උපෙච්ච වසිතබ්බො අනුවසිතබ්බොති උපොසථො, වතසමාදානසඬ්ඛාතො උපවාසො. නවමහත්ථිකුලපරියාපන්නෙ හත්ථිනාගෙ කිඤ්චි කිරියමනපෙක්ඛිත්වා තංකුලසම්භූතතාමත්තං පති රුළුභිවසෙනෙව උපොසථොති සමක්ඛ්ඤා, තස්මා තත්ථ නාමපක්ඛ්ඤත්ති වෙදිතබ්බා. අරයො උපගන්ත්වා උපෙති දාහෙතිති උපොසථො, උසසද්දො දාහෙතිපි සද්දවිදු වදන්ති. දිවසෙ පන උපොසථ සද්දපවත්ති අට්ඨකථායං චුත්තායෙව. “සුද්ධස්ස වෙ සදාඵග්ගු”ති ආදියු සුද්ධස්සාති සබ්බසො කිලෙසමලාභාවෙන පරිසුද්ධස්ස. චෙති නිපාතමත්තං, බ්‍යත්තන්ති වා අත්ථො. සදාති නිච්චකාලමිපි. එග්ගුති එග්ගුණිකක්ඛන්තමෙව යුත්තං භවති, නිරුත්තිනායෙන වෙනස්ස සිද්ධි. යස්ස හි සුන්දරිකභාරද්වාජස්ස නාම බ්‍රාහ්මණස්ස එග්ගුණමාසෙ උත්තරඑග්ගුණියුත්තදිවසෙ තිත්ථන්හානං කරොන්තස්ස සංවච්ඡරමිපි කතපාපපවාහනං භොතිති ලද්ධි. තතො තං විචෙවෙතුං ඉදං මජ්ඣිමාගමාවරෙ මූලපණ්ණාසකෙ වත්ථසුත්තෙ භගවතා චුත්තං. සුද්ධස්සුපොසථො සදාති යථාචුත්තකිලෙසමලසුද්ධියා පරිසුද්ධස්ස උපොසථභිගානි, වතසමාදානානි ව අසමාදියතොපි නිච්චකාලං උපොසථවාසො එව භවතිති අත්ථො. “න භික්ඛවෙ”ති ආදියු “අභික්ඛුකො ආවාසො න ගන්තබ්බො”ති නිගරිත්වා සම්බන්ධො. උපවසිතබ්බදිවසොති උපවසනකරණදිවසො, අධිකරණෙ වා තබ්බසද්දො දට්ඨබ්බො. එවක්ඛි අට්ඨකථායං චුත්තනිබ්බවනෙන සමෙති. අන්තොගධාවධාරණෙන, අක්ඛ්ඤත්ථාපොභනෙන ව නිවාරණං සන්ධාය “සෙසද්වයනිවාරණත්ථ”න්ති චුත්තං. “පන්තරසෙ”ති පදමාරබ්භ දිවසවසෙන යථාචුත්තනිබ්බවනං කතන්ති දස්සෙන්නො “තෙනෙව චුත්ත”න්ති ආදිමාහ. පක්ඛ්ඤාපන්නං තිථිතං පූරණවසෙන “පන්තරසො”ති හි දිවසො චුත්තො.

“තානි එත්ථ සන්ති”ති එත්තකෙයෙව චුත්තෙ නන්වෙනානි අක්ඛ්ඤත්ථාපි සන්තිති වොදනා සියාති තං නිවාරෙතුං “තදා කිරා”ති ආදි චුත්තං. අනෙත බහුසො, අතිසයතො වා එත්ථ තද්ධිතවිසයො පයුත්තොති දස්සෙති. වාතුමාසී, වාතුමාසීනිති ව පච්චයවිසෙසෙන ඉත්ථිලිඬිගෙයෙව පරියායවචනං. පරියොසානභූතානි ව පූරණභාවමෙව සන්ධාය වදන්ති තාය සභෙව වතුමාසපරිපුණ්ණභාවතො. ඉධානි පාළියං. තිති ආකාරෙහි පුරෙතිති පුණ්ණාති අත්ථං දස්සෙති “මාසපුණ්ණතායා”ති ආදිනා. තත්ථ තදා කත්තිකමාසස්ස පුණ්ණතාය මාසපුණ්ණතා. පුරිමපුණ්ණමිතො හි පට්ඨාය යාව අපරා පුණ්ණමී, තාව එකො මාසොති තත්ථ වොහාරො. වස්සානස්ස උතුනො පුණ්ණතාය උතුපුණ්ණතා. කත්තිකමාසලක්ඛිතස්ස සංවච්ඡරස්ස පුණ්ණතාය සංවච්ඡරපුණ්ණතා. පුරිමකත්තිකමාසතො පභූති යාව අපරකත්තිකමාසො, තාව එකො කත්තිකසංවච්ඡරොති එවං සංවච්ඡරපුණ්ණතායාති චුත්තං භොති. ලොකිකානං මනෙත පන මාසවසෙන සංවච්ඡරසමක්ඛ්ඤා ලක්ඛිතා. තථා ව ලක්ඛණං ගරුසඬ්ඤාතිවසෙන. චුත්තක්ඛි ජොතිසත්ථෙ –

“නක්ඛන්තෙන සහොදය-මත්ථං යාති සුරමන්ති;
තස්ස සඬ්ඤා තත්ත වත්තබ්බං, වස්සං මාසකමෙනෙවා”ති.

මිනියති දිවසො එතෙනානි මා. තස්ස හි ගතියා දිවසො මිනිතබ්බො “පාටිපදො දුතියා, තතියා”ති ආදිනා. එත්ථ පුණ්ණොති එතිස්සා රත්තියා සබ්බකලාපාරිපූරියා පුණ්ණො. වන්දස්ස හි සොළසමො භාගො “කලා”ති වුවචති, තදා ව වන්දො සබ්බාසමිපි සොළසන්නං කලානං වසෙන පරිපුණ්ණො හුත්වා දිස්සති. එත්ථ ව “තදහුපොසටේ පන්තරසෙ”ති පදානි දිවසවසෙන චුත්තානි, “කොමුදියා”ති ආදිති තදෙකදෙසරත්තිවසෙන.

කස්මා පන රාජා අමච්චපරිවුතො නිසින්තො, න එකකොවාති වොදනාය සොධනාලෙසං දස්සෙතුං පාළිපදත්ථමෙව අවත්වා “එවරූපායා”ති ආදිනිපි වදති. එතෙහි වායං සොධනාලෙසො දස්සිතො “එවං රූචියමානාය රත්තියා තදා පවත්තත්තා තථා පරිවුතො නිසින්තො”ති. ධොවියමානදිසාභාගායාති එත්ථාපි විසසද්දො යොජෙතබ්බො. රජතවිමානනිච්ඡරතෙහිති රජතවිමානතො නික්ඛන්තෙහි, රජතවිමානස්පභාය වා විජ්ජුරිතෙහි. “විසරො”ති ඉදං මුත්තාවලිආදිනමිපි විසෙසනපදං. අබ්භං ධූමො රජො රාහුති ඉමෙ වත්තාරො උපක්කිලෙසා පාළිනායෙන (අ. නි. 4.50; පාටි. 447). රාජාමච්චෙහිති රාජකුලසමූදාගතෙහි අමච්චෙහි. අථ වා අනුයුත්තකරාජුහි වෙව අමච්චෙහි වාති අත්ථො. කක්ඛ්ඤානාසනෙහි සිභාසෙන. “රක්ඛ්ඤං තු භෙමමාසනං, සිභාසනමථො වාළඛිජනිත්ථි ව වාමර”න්ති හි චුත්තං. කස්මා නිසින්තොති නිසිදනමත්තෙ වොදනා. එත න්ති කන්දනං, පබ්බාධනං වා. ඉතීති ඉමිනා

හෙතුනා. නක්ඛත්ත න්ති කත්තිකානක්ඛත්තජණං. සම්මා සොසිතබ්බං එතරහි නක්ඛත්තන්ති සඬුසුට්ඨං. පඤ්චවණ්ණකුසුමෙහි ලාජෙන, පුණ්ණසංචෙති ව පටිමණ්ඩිතං සරෙසු ද්වාරං යස්ස තදෙන නගරං පඤ්ච...පෙ.... ද්වාරං. ධජො වටො. පටාකො පට්ටොති සිහළියා වදන්ති. තදා කිර පදිපුප්පලනසීසෙන කතනක්ඛත්තං. තථා හි උම්මාදන්තිජාතකාදිසුපි (ජා. 2.18.57) කත්තිකමාසෙ එවමෙව චුත්තං. තෙනාහ “සමුප්පලිතදීපමාලාලඬකකසබ්බදිසාභාග”න්ති. වීථි නාම රථිකා මහාමග්ගො. රථිජා නාම අතිබ්බිද්ධා බුද්දකමග්ගො. තත්ථ තත්ථ නිසින්තවසෙන සමානභාගෙන පාටියෙක්කං නක්ඛත්තකීළං අනුභවමානෙන සමභිකිණ්ණන්ති චුත්තං හොති. මහාඅට්ඨකථායං එවං වත්ථාපි තත්ථෙව ඉති සන්නිට්ඨානං කතන්ති අත්ථො.

උදානං උදාහාරොති අත්ථනො එකං. මානන්ති මානපත්තං කත්තුභුතං. ඡඩ්ඛනවසෙන අවසෙකො. සොතවසෙන ඔසො. පිතිවචනන්ති පිතිසමුට්ඨානවචනං කම්මභුතං. හදයන්ති චිත්තං කත්තුභුතං. ගහෙතුන්ති බහි අතිච්ඡරණවසෙන ගණ්හිතුං, හදයන්තොයෙව ය්පෙතුං න සක්කොතිති අධිප්පායො. තෙන චුත්තං “අධිකං හුත්වා”තිආදි. ඉදං චුත්තං හොති – යං වචනං පටිග්ගාහක නිරපෙක්ඛං කෙවලං උළාරාය පීතියා වසෙන සරසතො සහසාව මුඛතො නිච්ඡරති, තදෙවිධ “උදාන”න්ති අධිප්පෙතන්ති.

දොසෙහි ඉතා ගතා අපගතාති දොසිනා ත-කාරස්ස න-කාරං කත්වා යථා “කිලෙසෙ ජිනො විජිතාවිති ජිනො”ති ආහ “දොසාපගතා”ති. යදිපි සුත්තෙ චුත්තං “වත්තාරොමෙ භික්ඛවෙ වන්දිමසුරියානං උපක්කිලෙසා, යෙහි උපක්කිලෙසෙහි උපක්කිලිට්ඨා වන්දිමසුරියා න තපන්ති න භාසන්ති න විරොචන්ති. කතමෙ වත්තාරො? අබ්භා භික්ඛවෙ...පෙ.... මහිකා. ධුමො රජො. රාහු භික්ඛවෙ වන්දිමසුරියානං උපක්කිලෙසො”ති, (චුළව. 447) තථාපි තතිසුපක්කිලෙසස්ස පහෙදදස්සන වසෙන අට්ඨකථානායෙන දස්සෙතුං “පඤ්චහි උපක්කිලෙසෙහි”ති චුත්තං. අයමත්ථො ව රමණීයාදිසද්දයොගතො ඤායතිති ආහ “තස්මා”තිආදි. අනිය-සද්දොපි බහුලා කත්වත්ථානිධායකො යථා “නියානිකා ධම්මා”ති (ධ. ස. දුකමානිකා 96) දස්සෙති “රමයති”ති ඉමිනා. පුණ්ණාවසෙන රත්තියා සුරුපත්තමාහ “චුත්තදොසවිමුත්තායා”තිආදිනා. අබ්බාදයො වෙන්ථ චුත්තදොසා. අයඤ්ච හෙතු “දස්සිතුං යුත්තා”ති එත්ථාපි සම්බප්ඤ්ඤිතබ්බො. තෙන කාරණෙන, උතුසම්පත්තියා ව පාසාදිකතා දට්ඨබ්බා. ඊදිසාය රත්තියා යුත්තො දිවසො මාසො උතු සංවච්ඡරොති එවං දිවසමාසාදිනං ලක්ඛණා සල්ලක්ඛණපායා හවිතුං යුත්තා, තස්මා ලක්ඛිතබ්බාති ලක්ඛණියා, සා එව ලක්ඛඤ්ඤා ය-වනො ණ-කාරස්ස ඤ-කාරාදෙසවසෙන යථා “පොක්ඛරඤ්ඤො සුමාපිතා”ති ආහ “දිවසමාසාදින”න්තිආදි.

“යං නො පයිරුපාසතො චිත්තං පසිදෙය්‍යා”ති වචනතො සමණං වා බ්‍රාහ්මණං වාති එත්ථ පරමත්ථසමණො, පරමත්ථබ්‍රාහ්මණො ව අධිප්පෙතො, න පන පබ්බජ්ජාමත්තසමණො, න ව ජාතිමත්තබ්‍රාහ්මණොති චුත්තං “සමිතපාපතායා”තිආදි. බහති පාපෙ බහි කරොතිති බ්‍රාහ්මණො නිරුත්තිතයෙන. බහුවචනෙ වත්තබ්බෙ එකවචනං, එකවචනෙ වා වත්තබ්බෙ බහුවචනං වචනබ්‍යත්තයො වචනවිපල්ලාසොති අත්ථො. ඉධ පන “පයිරුපාසත”න්ති වත්තබ්බෙ “පයිරුපාසතො”ති චුත්තත්තා බහුවචනෙ වත්තබ්බෙ එකවචනවසෙන වචනබ්‍යත්තයො දස්සිතො. අත්තති, ගරුට්ඨානියෙ ව හි එකස්මිම්පි බහුවචනප්පයොගො නිරුල්භො. පයිරුපාසතොති ව වණ්ණවිපරියායනිද්දෙසො එස යථා “පයිරුදාහාසි”ති. අයඤ්ච බහුලං දිට්ඨපයොගො, යදිදං පරිසද්දෙ ය-කාරපරෙ වණ්ණවිපරියායො. තථා හි අක්ඛරචිත්තකා වදන්ති “පරියාදිනං රයාදිවණ්ණස්ස යරාදිති විපරියායො”ති. යන්ති සමණං වා බ්‍රාහ්මණං වා. ඉමිනා සබ්බෙනපි වචනෙනාති “රමණියා වතා”තිආදිවචනෙන. ඔභාසනිමිත්තකම්මන්ති ඔභාසභුතං නිමිත්තකම්මං, පරිබ්‍යත්තං නිමිත්තකරණන්ති අත්ථො. මහාපරාධනායාති මහාදොසනාය.

“තෙන හි”තිආදි තදත්ථවිචරණං. දෙවදත්තො වාති එත්ථ ව-සද්දො සමුච්චයවසෙන අත්ථුප්පනායෙන, තෙන යථා රාජා අජාතසත්තු අත්තනො පිතු අරියසාවකස්ස සත්ථු උපට්ඨාකස්ස සාතනෙන මහාපරාධො, එවං හගවතො මහානත්ථකරස්ස දෙවදත්තස්ස අපස්සයභාවෙනාපිති ඉමමත්ථං උපනෙති. තස්ස පිට්ඨිජායායාති වොහාරමත්තං, තස්ස ජීවකස්ස පිට්ඨිඅපස්සයෙන, තං පමුඛං කත්වා අපස්සායාති චුත්තං හොති. වික්ඛෙපපච්ඡෙදනත්ථන්ති වක්ඛමානාය අත්තනො කථාය උප්පජ්ජනකවික්ඛෙපස්ස පච්ඡින්නත්ථං, අනුප්පජ්ජනත්ථන්ති අධිප්පායො. තෙනාහ “තස්සං හි”තිආදි. අසික්ඛිතානන්ති කායච්චිසංයමනෙ විගතසික්ඛානං. කුලුපකෙති කුලමුපගතෙ සත්ථාරෙ. ගහිතාසාරතායාති ගහෙතබ්බගුණසාරවිගතතාය. නිබ්බික්ඛෙපන්ති අඤ්ඤෙසමප්පනායනවිරහිතං.

හද්දන්ති අවස්සයසම්පන්නතාය සුන්දරං.

151. අයඤ්චත්ථො ඉමාය පාළිච්ඡායාය අධිගතො, ඉමමත්ථමෙව වා අත්තොගධං කත්වා පාළියමෙව චුත්තන්ති දස්සෙති “තෙනාහා”තිආදිනා. අසත්ථාපි සමානො සත්ථා පටිඤ්ඤාතො යෙනාති සත්ථුපටිඤ්ඤාතො, තස්ස අබුද්ධස්සාපි සමානස්ස බුද්ධපටිඤ්ඤාතස්ස “අහමෙකො ලොකෙ අත්ථධම්මානුසාසකො”ති ආවරියපටිඤ්ඤාතභාවං වා සන්ධාය එවං චුත්තං. “සො කිරා”තිආදිනා අනුස්සුතිමත්තං පති පොරාණට්ඨකථානායොව කිරසද්දෙන චුත්තො. එස නයො පරතො මක්ඛලිපදනිබ්බවනෙපි . එකුනදාසසතං පුරයමානොති එකෙනුනදාසසතං අත්තනා සද්ධිං අනුනදාසසතං කත්වා පුරයමානො. එවං ජායමානො වෙස මධ්ගලදාසො ජාතො. ජාතරූපෙනෙවාති මාතුකුච්ඡිතො විජාතවෙසෙනෙව, යථා වා සත්තා අතිවත්ථා අපාරුතා ජායන්ති, තථා ජාතරූපෙනෙව. උපසඩ්ධකමත්තිති උපගතා

හජන්තා හොන්නි. තදෙව පබ්බජ්ජං අග්ගහෙසිති තදෙව නග්ගරුපං “අයමෙව පබ්බජ්ජා නාම සියා”ති පබ්බජ්ජං කත්වා අග්ගහෙසි. පබ්බජ්ජිති තං පබ්බජිතමනුපබ්බජ්ජි.

“පබ්බජිතසමුහසඬ්ඛානො”ති එතෙන පබ්බජිතසමුහනාමත්තෙන සඬ්ඛො, න නියානිකදිට්ඨිසුද්ධිසිලසාමඤ්ඤවසෙන සංහතත්තාති දස්සෙති. අස්ස අත්ථිති අස්ස සත්ථුපටිඤ්ඤාතස්ස පරිවාරභාවෙන අත්ථි. “සඬ්ඛි ගඤ්ඤ”ති වෙදං පරියායවචනං, සඬ්ඛෙතමත්තතො නානන්ති ආහ “ස්වෙවා”තිආදි. ස්වෙවාති ව පබ්බජිතසමුහසඬ්ඛානො එව. කෙවි පන “පබ්බජිතසමුහවසෙන සඬ්ඛි, ගහට්ඨසමුහවසෙන ගඤ්ඤ”ති වදන්ති, තං තෙසං මතිමත්තං ගඤ්ඤ එව ලොකෙ සඬ්ඛ-සද්දස්ස නිරුල්භත්තා. අවෙලකවතවරියාදි අත්තනා පරිකප්පිතමත්තං ආචාරො. පඤ්ඤානො පාකටො සඬ්ඛිආදිභාවෙන. අප්පිවිජ්ජා සන්තුට්ඨොති අත්ථතො එකං. තත්ථ ලබ්භමානාප්පිවිජ්ජනං දස්සෙතුං “අප්පිවිජ්ජාය වත්ථමිති න නිවාසෙති”ති වුත්තං. න හි තස්මිං සාසනිකෙ විය සන්තගුණනිග්ගුහණලක්ඛණා අප්පිවිජ්ජනා ලබ්භති. යසොති කිත්තිසද්දො. තරන්ති එතෙන සංසාරොසන්ති එවං සම්මතතාය ලද්ධි තිත්ථං නාම “සාධු”ති සම්මතො, න ව සාධුහි සම්මතොති අත්ථමාහ “අය”න්තිආදිනා. න හි තස්ස සාධුහි සම්මතතා ලබ්භති. සුන්දරො සප්පුරිසොති ද්විධා අත්ථො. අස්සුතවතොති අස්සුතාරියධම්මස්ස, කත්තුත්ථෙ වෙතං සාම්චවනං. “ඉමානි මෙ වතසමාදානානි එත්තකං කාලං සුවිණ්ණානි”ති බහු රත්තියො ජානාති. තා පනස්ස රත්තියො විරකාලභුතාති කත්වා “විරං පබ්බජිතස්සා”තිආදි වුත්තං, අන්තත්ථපඤ්ඤපදත්ථසමාසො වෙස යථා “මාසජානො”ති. අථ තස්ස පදද්වයස්ස කො විසෙසොති වෙ? විරපබ්බජිතග්ගහණෙනස්ස බුද්ධිසිලතා, රත්තඤ්ඤගහණෙන තත්ථ සම්පජානතා දස්සිතා, අයමෙතස්ස විසෙසොති. කිං පන අත්ථං සන්ධාය සො අම්චිවො ආභාති වුත්තං “අවිරපබ්බජිතස්සා”තිආදි. ඔකප්පනියාති සද්දහනියා. අද්ධානන්ති දිසකාලං. කිත්තකො පන සොති ආහ “ද්වෙ තයො රාජපරිවට්ටෙ”ති, ද්විත්තං, තිණ්ණං වා රාජුතං රජ්ජානුසාසනපටිපාටියොති අත්ථො. “අද්ධගතො”ති වත්ථාපි පුන කතං වයග්ගහණං ඔසානවයාපෙක්ඛං පදද්වයස්ස අත්ථවිසෙසසම්භවතොති දස්සෙති “පච්ඡිමවය”න්ති ඉමිනා. උභයන්ති “අද්ධගතො, වයොඅනුප්පත්තො”ති පදද්වයං.

කාජරො නාම එකො රුක්ඛවිසෙසො, යො “පණ්ණකරුක්ඛො”තිපි වුච්චති. දිස්වා විය අනත්තමනොති සම්බන්ධො. පුබ්බෙ පිතරා සද්ධිං සත්ථු සන්තිකං ගන්ත්වා දෙසනාය සුතපුබ්බතං සන්ධායාහ “කුමානා...පෙ.... කාමො”ති. තිලක්ඛණබ්භාහතන්ති තිහි ලක්ඛණෙහි අභිසට්ඨං. දස්සනෙනාති නිදස්සනමත්තං. සො හි දිස්වා තෙන සද්ධිං අල්ලාපසල්ලාපං කත්වා , තතො අකිරියවාදං සුත්වා ව අනත්තමනො අහොසි. ගුණකථායාති අභුතගුණකථාය. තෙනාහ “සුචුත්තරං අනත්තමනො”ති. යදි අනත්තමනො, කස්මා තුණ්හි අහොසිති වොදනං විසොධෙති “අනත්තමනො සමානොපි”තිආදිනා.

152. ගොසාලායාති එවංනාමකෙ ගාමෙති වුත්තං. වස්සානකාලෙ ගුන්තං පතිට්ඨිතසාලායාති පන අත්ථෙ තබ්බසෙන තස්ස නාමං සාතිසයමුපපන්නං හොති බහුලමනඤ්ඤසාධාරණත්තා, තථාපි සො පොරාණෙහි අනනුස්සුතොති එකච්චවාදො නාම කතො. “මා බලිති සාමිකො ආහා”ති ඉමිනා තථාවචනමුපාදාය තස්ස ආබ්‍යාතපදෙන සමඤ්ඤාති දස්සෙති. සඤ්ඤාය හි වත්තුම්චිජාය ආබ්‍යාතපදම්පි නාමිකං භවති යථා “අඤ්ඤාසිකොණ්ඩඤ්ඤො”ති (මහාව. 17). සෙසන්ති “සො පණ්ණෙන වා”තිආදිවචනං.

153. දාසාදිසු සිරිවඩ්ඪකාදිනාමම්ච අප්පිතොති තස්ස නාමමත්තං. කෙසෙහි වාසිතො කම්බලො යස්සාතිපි යුජ්ජති. පටිකිට්ඨකරන්ති නිහිනතරං. “යථාහා”තිආදිනා අඬ්ගුත්තරාගමෙ තිකනිපාතෙ මක්ඛලිසුත්ත (අ. නි. 3.138) මාහරි. තත්තාචුතානිති තත්තෙ විතානි. “සිතෙ සිතො”තිආදිනා ජහාකාරෙහි තස්ස පටිකිට්ඨතරං දස්සෙති.

154. පකුජ්ඣති සම්මාදිට්ඨිකෙසු බ්‍යාපජ්ජතිති පකුධො. වච්චං කත්වාපිති එත්ථ පි-සද්දෙන හොජනං භුඤ්ජිත්වාපි කෙනවි අසුචිනා මක්ඛිත්වාපිති ඉමමත්ථං සම්පිණ්ඩෙති. වාලිකාචුපං කත්වාති වතසමාදානසිසෙන වාලිකාසඤ්ඤායං කත්වා, තථාරූපෙ අනුපගමනියවිධානෙ පුන වතං සමාදාය ගච්ඡතිති වුත්තං හොති.

156. “ගණ්ඨනකිලෙසො”ති එතස්ස “පලිබුන්ධනකිලෙසො”ති අත්ථවචනං, සංසාරෙ පරිබුන්ධනකිව්චො ඛේත්තවත්ථුපුත්තදාරාදිවිසයො රාගාදිකිලෙසොති අත්ථො. “එවංවාදිතායා”ති ඉමිනා ලද්ධිවසෙනස්ස නාමං, න පනත්ථතොති දස්සෙති. යාව හි සො මග්ගෙන සමුග්ගොටිතො, තාව අත්ථියෙව. අයං පන වචනත්ථො – “නත්ථි මය්හං ගණ්ඨො”ති ගණ්ඨානිති නිගණ්ඨොති. නාටස්සාති එවංනාමකස්ස.

කොමාරභවිච්ඡිවකකථාවණ්ණනා

157. සබ්බථා තුණ්හිභුතභාවං සන්ධාය “එස නාම...පෙ.... වියා”ති වුත්තං. සුපණ්ණොති ගරුලො, ගරුඬො වා සක්කට්ඨතෙන. “ඬ-ලාන’මවිසෙසො”ති හි තත්ථ වදන්ති. යථාධිජ්ජායං න වත්තතිති කත්වා “අනත්ථො වත මෙ”ති වුත්තං. උපසන්තස්සාති සබ්බථා සඤ්ඤමෙන උපසමං ගතස්ස. ජිවකස්ස තුණ්හිභාවො මම අධිජ්ජායස්ස මද්දනසදිසො, තස්මා තදෙව තුණ්හිභාවං පුච්ඡිත්වා කථාපනෙන මම අධිජ්ජායො සම්පාදෙනබ්බොති අයමෙත්ථ රඤ්ඤො අධිජ්ජායොති දස්සෙන්නො “භත්ථිමිති බො පනා”තිආදිමාහ. කිත්ති කාරණපුච්ඡායං නිපාතොති දස්සෙති

“කෙන කාරණෙනා” ති ඉමිනා, යෙන තුවං තුණ්හි, කිං තං කාරණන්ති වා අත්ථං දස්සෙති. තත්ථ යථාසම්භවං කාරණං උද්ධරිත්වා අධිප්පායං දස්සෙතුං. “ඉමෙස” න්තිආදි වුත්තං. යථා එතෙසන්ති එතෙසං කුලුපකො අත්ථී යථා, ඉමෙසං නු බො තිණ්ණං කාරණානං අඤ්ඤතරෙන කාරණෙන තුණ්හි භවස්සිති පුච්ඡතිති අධිප්පායො.

කථාපෙතීති කථාපෙතුකාමො හොති. පඤ්චපතිට්ඨිතෙනාති එත්ථ පඤ්චගි අඩ්ගෙහි අභිමුඛං ධීතෙනාති අත්ථො, පාදජාණු කප්පර භත්ථ සීසසඬ්ඛානාති පඤ්ච අඩ්ගාති සමං කත්වා ඔනාමෙත්වා අභිමුඛං ධීතෙන පයමං වන්දිත්වාති වුත්තං හොති. යම්පි වදන්ති “නවකතරෙණුපාලි භික්ඛුනා වුඩ්ඞතරස්ස භික්ඛුනො පාදෙ වන්දන්තෙන ඉමෙ පඤ්ච ධම්මෙ අප්ඤ්ඤාත්තං උපට්ඨාපෙත්වා පාදා වන්දිතබ්බා” තිආදිකං (පරි. 469) විනයපාළිමාහරිත්වා එකංසකරණඅඤ්ජලිපග්ගහණපාදසම්ඛානනපෙමගාරවුපට්ඨාපනවසෙන පඤ්චපතිට්ඨිතවන්දනා” ති, තමෙත්ථානධිප්පෙනං දුරතො වන්දනෙ යථාවුත්තපඤ්චඩ්ගස්ස අපරිපුණ්ණත්තා. වන්දනා චෙත්ථ පණමනා අඤ්ජලිපග්ගහණකරපුට්ඨසමායොගො. “පඤ්චපතිට්ඨිතෙන වන්දිත්වා” ති ව කායපණාමො වුත්තො, “මම සත්ථුනො” තිආදිනා පන වචිපණාමො, තදුභයපුරෙවරානුවරවසෙන මනොපණාමොති. කාමං සබ්බාපි තථාගතස්ස පටිපත්ති අනඤ්ඤසාධාරණා අවිජරියබ්භුතරූපාව, තථාපි ගබ්භොක්කන්ති අභිජාති අභිනික්ඛමන අභිසම්බොධි ධම්මවක්කප්පවත්තන (සං. නි. 5.1081; පටි. ම. 3.30) යමකපාටිභාරියදෙවොරොහනාති සදෙවකෙ ලොකෙ අතිවිය සුපාකටාති, න සක්කා කෙනචි පටිබාහිතුන්ති තානියෙවෙත්ථ උද්ධටාති.

ඉත්ථං ඉමං පකාරං භූතො පත්තොති ඉත්ථම්භූතො, තස්ස ආබ්‍යානං ඉත්ථම්භූතාබ්‍යානං, සොයෙවත්ථො ඉත්ථම්භූතාබ්‍යානත්ථො. අථ වා ඉත්ථං එවංපකාරො භූතො ජාතොති ඉත්ථම්භූතො, තාදිසොති ආබ්‍යානං ඉත්ථම්භූතාබ්‍යානං, තදෙවත්ථො ඉත්ථම්භූතාබ්‍යානත්ථො, තස්මිං උපයොගවචනන්ති අත්ථො. අබ්භුග්ගතොති එත්ථ හි අභිසද්දො පධානවසෙන ඉත්ථම්භූතාබ්‍යානත්ථජොතකො කම්මජ්ජවචනියො අභිභවිත්වා උග්ගමනකිරියාපකාරස්ස දීපනතො, තෙන පයොගතො “තං බො පන භගවන්ත” න්ති ඉදං උපයොගවචනං සාමීඅත්ථෙ සමානම්පි අප්පධානවසෙන ඉත්ථම්භූතාබ්‍යානත්ථදීපනතො “ඉත්ථම්භූතාබ්‍යානත්ථෙ” ති වුත්තං. තෙනෙවාහ “තස්ස බො පන භගවතොති අත්ථො” ති. නනු ව “සාධු දෙවදත්තො මාතරමහි” ති එත්ථ විය “තං බො පන භගවන්ත” න්ති එත්ථ අභිසද්දො අප්පයුත්තො, කථමෙත්ථ තංපයොගතො උපයොගවචනං සියාති? අත්ථතො පයුත්තත්තා. අත්ථසද්දපයොගෙසු හි අත්ථපයොගොයෙව පධානොති. ඉදං වුත්තං හොති – යථා “සාධු දෙවදත්තො මාතරමහි” ති එත්ථ අභිසද්දපයොගතො ඉත්ථම්භූතාබ්‍යානෙ උපයොගවචනං කතං, එවම්ධාපි “තං බො පන භගවන්තං අභි එවං කල්‍යාණො කිත්තිසද්දො උග්ගතො” ති අභිසද්දපයොගතො ඉත්ථම්භූතාබ්‍යානෙ උපයොගවචනං කතන්ති. යථා හි “සාධු දෙවදත්තො මාතරමහි” ති එත්ථ “දෙවදත්තො මාතරමහි මාතුවසයෙ, මාතුයා වා සාධු” ති එවං අධිකරණත්ථෙ, සාමීඅත්ථෙ වා භූමිමචනස්ස, සාමිච්චනස්ස වා පසඬ්ගෙ ඉත්ථම්භූතාබ්‍යානජොතකො කම්මජ්ජවචනියෙන අභිසද්දෙන පයොගතො උපයොගවචනං කතං, එවම්ධාපි සාමීඅත්ථෙ සාමිච්චනප්පසඬ්ගෙ යථා ව තත්ථ “දෙවදත්තො මාතුවසයෙ, මාතු සම්බන්ධි වා සාධුත්තප්පකාරප්පත්තො” ති අයමත්ථො විඤ්ඤායති, එවම්ධාපි “භගවතො සම්බන්ධි කිත්තිසද්දො අබ්භුග්ගතො අභිභවිත්වා උග්ගමනප්පකාරප්පත්තො” ති අයමත්ථො විඤ්ඤායති. තත්ථ හි දෙවදත්තග්ගහණං විය ඉධ කිත්තිසද්දග්ගහණං, “මාතර” න්ති වචනං විය “භගවන්ත” න්ති වචනං, සාධුසද්දො විය උග්ගතසද්දො වෙදිතබ්බො.

කල්‍යාණොති හද්දකො. කල්‍යාණභාවො වස්ස කල්‍යාණගුණවිසයතායාති ආහ “කල්‍යාණගුණසමන්තාගතො” ති, කල්‍යාණෙහි ගුණෙහි සමන්තාගතො තබ්බිසයතාය යුත්තොති අත්ථො. තං විසයතා හෙත්ථ සමන්තාගමො, කල්‍යාණගුණවිසයතාය තන්තිස්සිතොති අධිප්පායො. සෙට්ඨොති පරියායවචනෙපි එසෙව නයො. සෙට්ඨගුණවිසයතා එව හි කිත්තිසද්දස්ස සෙට්ඨතා “භගවාති වචනං සෙට්ඨං, භගවාති වචනමුත්තම” න්තිආදිසු (විසුද්ධි. 1.142; පාරා. අට්ඨ. 1.වෙරඤ්ජකණ්ඩවණ්ණනා; උදා. අට්ඨ. 1; ඉතිවු. අට්ඨ. නිදානවණ්ණනා; මහානි. අට්ඨ. 49) විය. “අරහං සම්මාසම්බුද්ධො” තිආදිනා ගුණානං සංකිත්තනතො, සද්දනියතො ව වණ්ණොයෙව කිත්තිසද්දො නාමාති ආහ “කිත්තියෙවා” ති. වණ්ණො එව හි කිත්තෙනබ්බතො කිත්ති, සද්දනියතො සද්දොති ව වුවචති. කිත්තිපරියායො හි සද්දසද්දො යථා “උළාරසද්දා ඉසයො, ගුණවත්තො තපස්සිනො” ති. කිත්තිවසෙන පවත්තො සද්දො කිත්තිසද්දොති හින්තාධිකරණතං දස්සෙති “ථුතිසොසො” ති ඉමිනා. කිත්තිසද්දො හෙත්ථ ථුතිපරියායො කිත්තනමභිත්ථවනං කිත්තිති. ථුතිවසෙන පවත්තො සොසො ථුතිසොසො, අභිත්ථවුදාහාරොති අත්ථො. අභිසද්දො අභිභවනෙ, අභිභවනඤ්චෙත්ථ අප්ඤ්ඤාත්ථරණමෙවාති වුත්තං “අප්ඤ්ඤාත්ථරිත්වා” ති, අනඤ්ඤසාධාරණෙ ගුණෙ ආරබ්භ පවත්තත්තා අභිබ්‍යාපෙත්වාති අත්ථො. කිත්ති-සද්දො අබ්භුග්ගතොති වොදනාය “ඉතිපි සො භගවා” තිආදිමාහාති අනුසන්ධිං දස්සෙතුං “කිත්ති” ති වුත්තං.

පදානං සම්බජ්ඣනං පදසම්බන්ධො. සො භගවාති යො සො සමතිංස පාරමියො පුරෙත්වා සබ්බකිලෙසෙ භඤ්ජිත්වා අනුත්තරං සම්මාසම්බොධිං අභිසම්බුද්ධො දෙවානමතිදෙවො සක්කානමතිසක්කො බ්‍රහ්මානමතිබ්‍රහ්මා ලොකනාමො භාග්‍යවත්තතාදිහි කාරණෙහි සදෙවකෙ ලොකෙ “භගවා” ති පත්ථට්ඨකිත්තිසද්දො, සො භගවා. යං තං-සද්දා හි නිව්චසම්බන්ධා. “භගවා” ති ව ඉදමාදිපදං සත්ථු නාමකිත්තනං. තෙනාහ ආයස්මා ධම්මසෙනාපති “භගවාති තෙනං නාමං මාතරා කතං, න පිතරා කත” න්තිආදි (මහානි. 6; වුළුති. 2). පරතො පන “භගවා” ති පදං ගුණකිත්තනං. යථා කම්මට්ඨානිකෙන “අරහ” න්තිආදිසු නවසු යානෙසු පච්චෙකං ඉතිපිසද්දං යොපෙත්වා බුද්ධගුණා අනුස්සරියන්ති, එවම්ධ බුද්ධගුණසංකිත්තකෙනාපිති දස්සෙත්තො “ඉතිපි අරහං...පෙ.... ඉතිපි භගවා” ති ආහ. එවඤ්ඤි

සති “අරහ” න්ති ආදීහි නවහි පදෙහි යෙ සදෙවකෙ ලොකෙ අතිවිය පාකටා පඤ්ඤාතා බුද්ධගුණා, තෙ නානප්පකාරතො විභාවිතා හොන්ති “ඉතිපී” නි පද්දවයෙන තෙසං නානප්පකාරතාදිපනතො. “ඉතිපෙන භුතං, ඉතිපෙන තච්ඡ” න්ති ආදීසු (දී. නි. 1.6) විය හි ඉති-සද්දො ඉධ ආසන්නපච්චක්ඛකරණත්ථො, පි-සද්දො සම්පිණ්ඩනත්ථො, තෙන ච තෙසං නානප්පකාරභාවො දිපිතො, තානි ච ගුණසල්ලක්ඛණකාරණානි සද්ධාසම්පන්නානං විඤ්ඤාජාතිකානං පච්චක්ඛානි හොන්ති, තස්මා තානි සංකිත්තෙන්තෙන විඤ්ඤානා චිත්තස්ස සම්මුඛිභූතානෙව කත්වා සංකිත්තෙන ඛිබ්බානීති දස්සෙන්තො “ඉමිනා ච ඉමිනා ච කාරණෙනානි චුත්තං හොති” නි ආහ. එවඤ්ඤි නිරුපෙන්වා කිත්තෙන්තෙ යස්ස සංකිත්තෙති, තස්ස භගවති අතිවිය පසාදො හොති.

ආරකත්තානි කිලෙසෙහි සුවිදුරත්තා. අරීනන්ති කිලෙසාරීනං. අරානන්ති සංසාරචක්කස්ස අරානං. භතත්තානි විද්ධංසිතත්තා. පච්චයාදීනන්ති චීවරාදිපච්චයානඤ්චෙව පූජා විසෙසානඤ්ච. රභාභාවානි චක්ඛුරභාදීනමභාවතො. රභොපාපකරණාභාවො හි පදමනතික්කම්ම රභාභාවොති චුත්තං. එවම්පි හි යථාධිප්පෙතමත්ථො ලඛිතීති. තතොති විසුද්ධිමග්ගතො (විසුද්ධි. 1.123). යථා ච විසුද්ධිමග්ගතො, එවං තංසංචණ්ණනාය පරමත්ථමඤ්ඡුසායං (විසුද්ධි. වී. 1.124) තෙසං චිත්ථාරො ගහෙන ඛිබ්බො.

යස්මා ජීවකො ඛහුසො සත්ථු සන්තිකෙ බුද්ධගුණෙ සුත්වා යීතො, දිට්ඨසච්චතාය ච සත්ථුසාසනෙ විගතකථංකථො, සත්ථුගුණකථනෙ ච වෙසාරජ්ජප්පත්තො, තස්මා සො එවං චිත්ථාරතො එව ආභාති චුත්තං “ජීවකො පනා” නි ආදි. “එත්ථ චා” නි ආදිනා සාමන්තීයත්ථමාහ. ථාමො දෙසනාඤ්ඤාණමෙව, බලං පන දසබලඤ්ඤාණං. විස්සත්ථන්ති භාවනපුංසකපදං, අනාසඬිකන්ති අත්ථො.

පඤ්චවණ්ණායානි බුද්ධිකාදිවසෙන පඤ්චපකාරාය. නිරන්තරං ථුටං අභොසි කතාධිකාරභාවතො. කම්මන්තරායවසෙන හිස්ස රඤ්ඤො ගුණසරිරං බතුපහනං හොති. කස්මා පනෙස ජීවකමෙව ගමනසජ්ජාය ආණාපෙතිති ආහ “ඉමායා” නි ආදි.

158. “උත්තම” න්ති චත්ථා න කෙවලං උත්තමභාවොයෙවෙත්ථ කාරණං, අථ බො අප්පසද්දතාපීති දස්සෙතුං “අස්සයානරථයානානී” නි ආදි චුත්තං. භත්තියානෙසු ච නිබ්බිසෙවනමෙව ගණ්හන්තො භත්තීනියොපි කප්පාපෙසි. පදානුපදන්ති පදමනුගතං පදං පුරතො ගච්ඡන්තස්ස භත්තියානස්ස පදෙ තෙසං පදං කත්වා, පදසද්දො චෙත්ථ පදවලඤ්ඤෙ. නිබ්බුතස්සානි සබ්බකිලෙසදරථවූපසමස්ස . නිබ්බුතෙහෙවානි අප්පසද්දතාය සද්දසඬිබොහනවූපසමෙහෙව.

කරෙණුති භත්තීනිපරියායවචනං. කණති සද්දං කරොතිති හි කරෙණු, කරොච යස්සා, න දිසො දන්තොති ථා කරෙණු, “කරෙණුකා” නිපි පායො, නිරුත්තිනයෙන පදසිද්ධි. ආරොහනසජ්ජනං කුටාදීනං බන්ධනමෙව. ඔපච්ඡන්ති රාජානමුපවහිතුං සමත්ථං. “ඔපගුය්හ” න්තිපි පඨන්ති, රාජානමුපගුහිතුං ගොපිතුං සමත්ථන්ති අත්ථො. “එවං කිරස්සා” නි ආදි පණ්ඩිතභාවවිභාවනං. කථා චත්තතිති ලද්ධොකාසභාවෙන ධම්මකථා පවත්තති. “රඤ්ඤො ආසඬිකානිචත්තනත්ථං ආසන්නචාරිභාවෙන භත්තීනීසු ඉත්තියො නිසජ්ජාපිතා” නි (දී. නි. වී. 1.158) ආචරියධම්මපාලත්ථෙරෙන චුත්තං. අට්ඨකථායං පන “ඉත්තියො නිසස්සාය පුරිසානං භයං නාම නත්තී, සුඛං ඉත්තීපරිවුතො ගම්පස්සාමි” නි තත්ථ කාරණං චුත්තමෙව. ඉමිනාපි කාරණෙන භවිතඛිබ්බන්ති පන ආචරියෙන එවං චුත්තං සියා. රඤ්ඤො පරෙසං දුරුපසඬිකමනභාවදස්සනත්ථං තා පුරිසවෙසං ගාභාපෙන්වා ආවුධහත්ථා කාරිතා. භත්තීනිකාසතානීති එත්ථ භත්තීනියො එව භත්තීනිකා. “පඤ්ච භත්තීනියා සතානී” නිපි කත්ථවි පායො, සො අයුත්තොච “පඤ්චමත්තෙහි හික්ඛුසතෙහි” නි ආදීසු (පාරා. 1) විය ඊදිසෙසු පච්ඡිමපදස්ස සමාසස්සෙව දස්සනතො. කස්සචිදෙවානි සන්තිපතිතෙ මහාජනෙ යස්ස කස්සචි එව, තදඤ්ඤෙසම්පි ආයනිං මග්ගථලානමුපනිස්සයොති ආහ “සා මහාජනස්ස උපකාරාය භවිස්සති” නි.

පච්චෙදෙසීති ඤාපෙසි. උපචාරවචනන්ති වොභාරවචනමත්තං තෙනෙව අධිප්පෙතත්ථස්ස අපරියොසානතො . තෙනාහ “තදෙව අත්තනො රුචියා කරොහී” නි. ඉමිනායෙව හි තදත්ථපරියොසානං. මඤ්ඤෙසීති පකතියාව ජානාසි. තදෙවානි ගමනාගමනමෙව. යදි ගන්තුකාමො, ගච්ඡ, අථ න ගන්තුකාමො, මා ගච්ඡ, අත්තනො රුචියෙවෙත්ථ පමාණන්ති චුත්තං හොති.

159. පාට්ඨක්කායෙව සන්ධිවසෙන පච්චෙකා. “මහඤ්ච” න්ති පදෙ කරණත්ථෙ පච්චත්තවචනන්ති ආහ “මහතා” නි. මහන්තස්ස භාවො මහඤ්චං. න කෙවලං නිග්ගහිතත්තවසෙනෙව පායො, අථ බො ආකාරන්තවසෙනාපිති ආහ “මහච්චානිපි පාළි” නි. යථා “බත්තියා” නි චත්තඛිබ්බෙ “බතා” නි, එවං “මහනියා” නි චත්තඛිබ්බෙ මහතා. පුන ච-කාරං කත්වා මහච්චානි සන්ධිවසෙන පදසිද්ධි. පුල්ලිඬිගවසෙන චත්තඛිබ්බෙ ඉත්තීලිඬිගවසෙන විපල්ලාසො ලිඬිගච්චරියායො. විසෙසනඤ්ඤි හියොයා විසෙසාලිඬිගාදිගාහකං. තියොජනසතානන්ති පච්චෙකං තියොජනසතපරිමණ්ඩලානං. ද්විත්තං මහාරට්ඨානං ඉස්සරියසිරිති අඬිගමගධරට්ඨානමාධිපච්චමාහ. තදත්ථං විවරති “තස්සා” නි ආදිනා. පට්මක්කවෙයනානීති ආබන්ධසිරොවෙයනානි. ආසත්තඛග්ගානීති අංසෙ ඔලම්බනවසෙන සන්තද්ධාසීති. මණ්දණ්ඩතොමරෙති මණ්දණ්ඩකුසෙ.

“අපරාධ” නිදාදිනා පදසා පරිවාරා වුත්තා. බුද්ධචරිතකා වෙසවසෙන, කිරාතසවරඅන්ධකාදයො ජාතිවසෙන තාසං පරිවාරකිනියො දස්සිතා. විස්සාසිකපුරිසාති වස්සවරෙ සන්ධායාහ. කුලභොගඉස්සරියාදිවසෙන මහතී මත්තා පමාණමෙතෙසන්ති මහාමත්තා, මහානුභාවා රාජාමච්චා. විජ්ජාධරතරුණා වියාති මත්තානුභාවෙන විජ්ජාමයිද්ධිසම්පන්නා විජ්ජාධරකුමාරකා විය. රට්ඨියපුත්තාති භොජපුත්තා. රට්ඨෙ පරිවරන්තිති හි ලුද්දකා රට්ඨියා, තෙසං නානාවුධපරිවයතාය රාජහට්ඨතා පුත්තාති අත්ථො, අන්තරරට්ඨභොජකානං වා පුත්තා රට්ඨියපුත්තා, ඛත්තියා භොජරාජානො. “අනුයුත්තා හවන්තු තෙ” නිදාදිසු විය හි ටිකායං (දී. නි. ටි. 1.159) වුත්තො භොජසද්දො භොජකවාචකොති දට්ඨබ්බං. උස්සාපෙත්වාති උද්ධං පසාරෙත්වා. ජයසද්දන්ති “ජයතු මහාරාජා” නිදාදිජයපට්ඨද්ධං සද්දං. ධනුපන්තිපරික්ඛෙපොති ධනුපන්තිපරිවාරො. සබ්බත්ථ තංගාහකවසෙන වෙදිතබ්බො. හත්ථිසටාති හත්ථිසමුහා. පහරමානාති පුසමානා. අඤ්ඤමඤ්ඤසඬ්ඨිසට්ඨාති අවිච්ඡේදගමනෙන අඤ්ඤමඤ්ඤසම්බන්ධා. සෙණියොති ගන්ධිකසෙණියුස්සිකසෙණියාදයො “අනපලොකෙත්වා රාජානං වා සඬ්ඨං වා ගණං වා පුගං වා සෙණිං වා අඤ්ඤා කප්පා වුට්ඨාපෙය්‍යා” නිදාදිසු (පාටි. 682) විය. “අට්ඨාරස අක්ඛොභිණි සෙනියො” නි කත්ථවි ලිඛන්ති, සො අනෙකෙසුපි පොත්ථකෙසු න දිට්ඨො. අනෙකසඬ්ඨියා ව සෙනා හෙට්ඨා ගණිතාති අයුත්තොයෙව. තදා සබ්බාවුධතො සරොව දුරගාමීති කත්වා සරපතනාතික්කමප්පමාණෙන රඤ්ඤො පරිසං සංවිදහති. කිමත්ථන්ති ආහ “සචෙ” නිදාදි.

සයං භායනට්ඨෙන විත්තුත්‍රාසො භයං යථා තථා භායතිති කත්වා. භායිතබ්බෙ එව වත්ථුස්මිං භයතො උපට්ඨිතෙ “භායිතබ්බමිද්” න්ති භායිතබ්බාකාරෙන තීරණතො ඤාණං භයං භයතො තීරෙතිති කත්වා. තෙනෙවාහ විසුද්ධිමග්ගෙ (විසුද්ධි. 2.751) “භයතුපට්ඨානඤාණං පන භායති, න භායති? න භායති. තඤ්ච ‘අතීතා සඬ්ඛාරා නිරුද්ධා, පච්චුප්පන්නා නිරුප්ඤ්ඤාති, අනාගතා නිරුප්ඤ්ඤාති’ ති තීරණමත්තමෙව භොති” නි. භායනට්ඨානට්ඨෙන ආරම්මණං භයං භායති එතස්මාති කත්වා. භායනහෙතුට්ඨෙන ඔත්තප්පං භයං පාපතො භායති එතෙනාති කත්වා. භායනකන්ති භායනාකාරො. තෙපීති දිසායුකා දෙවාපි. ධම්මදෙසනන්ති පඤ්චසු බන්ධෙසු පන්තරසලක්ඛණපට්ඨණ්ඩිතං ධම්මදෙසනං. යෙහුයොනාති යපෙත්වා ඛිණාසවදෙවෙ තදඤ්ඤෙසං වසෙන බාහුල්ලතො. ඛිණාසවත්තා හි තෙසං විත්තුත්‍රාසභයමිපි න උප්පජ්ජති. කාමං සිභොපමසුත්තට්ඨකථායං (අ. නි. අට්ඨ. 2.4.33) විත්තුත්‍රාසභයමිපි තදත්ථභාවෙන වුත්තං, ඉධ පන පකරණානුරූපතො ඤාණභයමෙව ගහිතං. සංවෙගන්ති සභොත්තප්පඤාණං. සත්තාසන්ති සබ්බසො උබ්බිජ්ජනං. භායිතබ්බට්ඨෙන භයමෙව භීමභාවෙන හෙරවන්ති භයහෙරවං, භීතබ්බවත්ථු. තෙනාහ “ආගච්ඡති” නි, එතං නරං තං භයහෙරවං ආගච්ඡති නුනාති අත්ථො.

භීරුං පසංසන්තිති පාපතො භායනතො උත්‍රාසනතො භීරුං පසංසන්ති පණ්ඩිතා. න හි තත්ථ සුරන්ති තස්මිං පාපකරණෙ සුරං පගබ්භධංසිතං න හි පසංසන්ති. තෙනාහ “භයා හි සන්තො න කරොන්ති පාප” න්ති. තත්ථ භයාති පාපුත්‍රාසතො, ඔත්තප්පහෙතුති අත්ථො.

ජම්භිතස්සාති ථම්භිතස්ස, ථංකාරස්ස ජංකාරාදෙසො. තදත්ථමාහ “සකලසරීරවලන” න්ති, භයවසෙන සකලකායපකම්පනන්ති අත්ථො. උයොධනං සම්පභාරො.

එකෙති උත්තරවිහාරවාසිනො. “රාජගහෙ” නිදාදි තෙසමධිජ්ජායවිවරණං. එකෙකස්මිං මහාද්වාරෙ ද්වෙ ද්වෙ කත්වා වතුසට්ඨි බුද්දකද්වාරාති. “තදා” නිදාදිනා අකාරණභාවෙ හෙතුං දස්සෙති.

ඉදාති සකවාදං දස්සෙතුං “අයං පනා” නිදාදි වුත්තං. “ජීවකො කිරා” නිදාදි ආසඬ්ඨිකනාකාරදස්සනං. අස්සාති අජාතසත්තුරඤ්ඤො. උක්කණ්ඩිතොති අනභිරතො. ඡන්තං උස්සාපෙතුකාමො මඤ්ඤෙති සම්බන්ධො. භායිත්වාති භායනහෙතු. තස්සාති ජීවකස්ස. සම්මසද්දො සමානත්ථො, සමානභාවො ව වයෙනාති ආහ “වයස්සාභිලාපො” නි. වයෙන සමානො වයස්සො යථා “එකරාජා හරිස්සවණ්ණො” නි (ජා. 1.2.17). සමානසද්දස්ස හි සාදෙසම්චිජන්ති සද්දවිදු, තෙන අභිලාපො ආලපනං තථා, රුල්භිනිද්දෙසො එස, “මාරිසා” නි ආලපනම්ව. යථා හි මාරිසාති නිද්දක්ඛතාභිලාපො සදුක්ඛෙපි තෙරයිකෙ වුවිච්ඡි “යදා බො තෙ මාරිස සඬ්ඤානා සඬ්ඤා හදයෙ සමාගච්ඡෙය්‍යා” නිදාදිසු, (ම. නි. 1.512) එවං යො කොචි සභායො අසමානවයොපි “සම්මා” නි වුවිච්ඡිති, තස්මා සභායාභිලාපො ඉච්චෙව අත්ථො. කච්චි න වඤ්චෙසිති පාළියා සම්බන්ධො. “න පලම්භෙසි” නි වුත්තෙපි ඉධ පරිකප්පත්ථොව සම්භවතිති වුත්තං “න විජ්ජලම්භෙය්‍යාසි” නි, න පලොභෙය්‍යාසිති අත්ථො. කථාය සල්ලාපො, සො එව නිග්ඝොසො තථා.

විනස්සෙය්‍යාති විත්තවිසාතෙන විහඤ්ඤෙය්‍ය. “න තං දෙවා” නිදාදිවචනං සන්ධාය “දළ්භං කත්වා” නි වුත්තං. තුරිතවසෙනිදමාමෙඬ්ඨිතන්ති දස්සෙති “තරමානොවා” නි ඉමිනා. “අභික්කම මහාරාජා” නි වත්ථා තත්ථ කාරණං දස්සෙතුං “එතෙ” නිදාදි වුත්තන්ති සසම්බන්ධමත්ථං දස්සෙත්තො “මහාරාජ වොරබලං නාමා” නිදාදිමාහ.

සාමඤ්ඤඵලප්‍රච්ඡාවණ්ණනා

160. අයං බහිද්වාරකොට්ඨකොකාසො නාගස්ස භූමි නාම. තෙනාහ “විහාරස්සා” නිදාදි. හගවතො තෙපොති බුද්ධානුභාවො. රඤ්ඤො සරීරං එරි යථා තං සොණදණ්ඩස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස හගවතො සන්තිකං ආගච්ඡන්තස්ස

අත්තොවනසංඝඛගතස්ස. “අත්තනො අපරාධං සරිත්වා මහාහයං උප්පජ්ජී”ති ඉදං සෙදමුඤ්චනස්ස කාරණදස්සනං. න හි බුද්ධානුභාවතො සෙදමුඤ්චනං සම්භවති කායචිත්තපස්සද්ධිහෙතුභාවතො.

එකෙති උත්තරවිහාරවාසීනොයෙව. තදයුත්තමෙවාති දස්සෙති “ඉමිනා”තිආදිනා. අභිමාරෙති ධනුග්ගහෙ. ධනපාලන්ති නාළාගිරිං. සො හි තදා නාගරෙහි පූජිතධනරාසීනො ලබ්භනතො “ධනපාලො”ති වොහරීයති. න කෙවලං දිට්ඨපුබ්බතොයෙව, අප්ඨං බො පකතියාපි හගවා සඤ්ඤාතොති දස්සෙතුං “හගවා හී”තිආදිමාහ. ආකිණ්ණවරලක්ඛණොති බන්තිංස මහාපුරිසලක්ඛණෙ සන්ධායාහ. අනුබ්බාසඤ්ජනපටිමණ්ඩිතොති අසීතානුබ්බාසඤ්ජනෙ (ජීනාලඬකාරටිකාය විජාතමඩ්ගලවණ්ණනායං චිත්ථාරො). ඡබ්බණ්ණාහි රස්මිහීති තදා චත්තමානා රස්මියො. ඉස්සරියලීලායාති ඉස්සරියවිලාසෙන. නනු ච හගවතො සන්තිකෙ ඉස්සරියලීලාය පුච්ඡා අගාරවොයෙව සියාති වොදනාය “පකති හෙසා”තිආදිමාහ, පකතියා පුච්ඡනතො න අගාරවොති අධිප්පායො. පරිවාරෙත්වා නිසින්නෙන හික්ඛුසඬසෙන පුරෙ කතෙහි අත්ථතො තස්ස පුරතො නිසින්නො නාම. තෙනාහ “පරිවාරෙත්වා”තිආදි.

161. යෙන, තෙනාති ච භූමිමත්ථෙ කරණවචනන්ති දස්සෙති “යත්ථ, තත්ථා”ති ඉමිනා. යෙන මණ්ඩලස්ස ද්වාරං, තෙනුපසඬකමීති සම්පත්තභාවස්ස චුත්තත්තා ඉධ උපගමනමෙව යුත්තත්ති ආහ “උපගතො”ති. අනුවච්ඡිකෙ එකස්මිං පදෙසෙති යත්ථ විඤ්ඤාජාතිකා අට්ඨංසු, තස්මිං. කො පනෙස අනුවච්ඡිකපදෙසො නාම? අතිදුරතාදිජනිසජ්ජදොසවිරහිතො පදෙසො, නපච්ඡතාදිඅට්ඨනිසජ්ජදොසවිරහිතො වා. යථාහු අට්ඨකථාවරියා –

“න පච්ඡතො න පුරතො, නාපි ආසන්තදුරතො;
න කච්ඡෙ නො පටිවාතෙ, න වාපි ඔනතුත්තතෙ;
ඉමෙ දොසෙ විස්සජ්ජෙත්වා, එකමත්තං යීතා අහු”ති. (බු. පා. අට්ඨ. එවම්චවාදිපාඨවණ්ණනා; සු. නි. අට්ඨ. 2.261);

තදා හික්ඛුසඬසෙ තුණ්හිභාවස්ස අනවසෙසතො බ්බාපිතභාවං දස්සෙතුං “තුණ්හිභුතං තුණ්හිභුත”න්ති විච්ඡාවචනං චුත්තත්ති ආහ “යතො...පෙ.... මෙවා”ති, යතො යතො හික්ඛුතොති අත්ථො. හත්ථෙන, හත්ථස්ස වා කුකතභාවො හත්ථකුක්කුච්චං, අසඤ්ඤමො, අසමිපජඤ්ඤකිරියා ව. තථා පාදකුක්කුච්චන්ති එත්ථාපි. වා-සද්දො අචුත්තවිකප්පෙන, තෙන තදඤ්ඤොපි චක්ඛුසොතාදිඅසඤ්ඤමො නත්ථීති විභාවිතො. තත්ථ පන චක්ඛුඅසංයමො සබ්බපඨමො දුන්නිවාරිතො වාති තදභාවං දස්සෙතුං “සබ්බලඬකාරපටිමණ්ඩිත”න්තිආදි චුත්තං.

විජ්ජසන්නරහදම්චාති අනාවිලොදකසරම්ච. යෙනෙතරහි...පෙ.... ඉමිනා මෙ...පෙ.... හොතුති සම්බන්ධො. අඤ්ඤො හි අත්ථක්කමො, අඤ්ඤො සද්දක්කමොති ආහ “යෙනා”තිආදි. තත්ථ කායික-වාචසිකෙන උපසමෙන ලද්ධෙන මානසිකොපි උපසමො අනුමානතො ලද්ධො එවාති කත්ථා “මානසිකෙන වා”ති චුත්තං. සීලුපසමෙනාති සීලසඤ්ඤමෙන. චුත්තමත්ථං ලොකපකතියා සාධෙන්නො “දුල්ලහඤ්ඤි”තිආදිමාහ. ලද්ධාති ලභිත්වා.

උපසමන්ති ආචාරසම්පත්තිසඬබ්බාතං සංයමං. “එව”න්තිආදිනා තථා ඉච්ඡාය කාරණං දස්සෙති . සොති අය්‍යකො, උදයහද්දො වා. “කිඤ්චාපි”තිආදි තදත්ථ-සමත්ථනං. සාතෙස්සනියෙවාති තංකාලාපෙක්ඛාය චුත්තං. තෙනාහ “සාතෙසී”ති. ඉදඤ්ඤි සම්පතිපෙක්ඛවචනං. පඤ්චපරිවට්ටොති පඤ්චරාජපරිවට්ටො.

කස්මා එවමාහ, නනු හගවන්තමුද්දිස්ස රාජා න කිඤ්චි වදන්ති අධිප්පායො. වච්චෙදෙති යථාචුත්තඋදානවච්චෙදෙ. තුණ්හි නිරවොති පරියායවචනමෙතං. “අය”න්තිආදි චිත්තජානනාකාරදස්සනං. අයං...පෙ. ... න සක්ඛිස්සනීති ඤත්වාති සම්බන්ධො. වචනානන්තරන්ති උදානවචනානන්තරං. යෙනාති යත්ථ පදෙසෙ, යෙන වා සොතපථෙන. යෙන පෙමන්ති එත්ථාපි යථාරහමෙස නයො.

කතාපරාධස්ස ආලපනං නාම දුක්කරන්ති සන්ධාය “මුඛං නප්පහොති”ති චුත්තං. “ආගමා බො ත්ථං මහාරාජ යථාපෙම”න්ති වචනනිද්දිට්ඨං වා තදා තදත්ථදීපනාකාරෙන පවත්තං නානානායවිචිත්තං හගවතො මධුරවචනමිපි සන්ධාය එවං චුත්තන්ති දට්ඨබ්බං. එකමිපි හි අත්ථං හගවා යථා සොතුනං ඤාණං පවත්තති, තථා දෙසෙති. යං සන්ධාය අට්ඨකථාසු චුත්තං “හගවතා අබ්බාසකං තන්තිපදං නාම නත්ථී, සබ්බෙසඤ්ඤෙව අත්ථොපි භාසිතො”ති. පඤ්චභාකාරෙහිති ඉට්ඨානිට්ඨෙසු සමභාවාදිසඬබ්බාතෙහි පඤ්චහි කාරණෙහි. චුත්තඤ්ඤෙතං මහානිද්දෙසෙ (මහානි. 38, 162) –

“පඤ්චභාකාරෙහි තාදී ඉට්ඨානිට්ඨෙ තාදී, චත්තාවිති තාදී, තිණ්ණාවිති තාදී, මුත්තාවිති තාදී, තංනිද්දෙසා තාදී.

කථං අරභා ඉට්ඨානිට්ඨෙ තාදී? අරභා ලාහෙපි තාදී, අලාහෙපි, යසෙපි, අයසෙපි, පසංසායපි, නින්දායපි, සුබ්බෙපි, දුක්ඛෙපි තාදී, එකං වෙ බාහං ගන්ධෙන ලිම්පෙය්‍යුං, එකං වෙ බාහං වාසියා තච්ඡෙය්‍යුං, අමුස්මිං නත්ථී රාගො, අමුස්මිං නත්ථී පටිසං, අනුනායපටිසවිජ්ජහිතො, උග්ගානිතිසානිච්චිවත්තො, අනුරොධවිරොධසමතික්කන්තො, එවං අරභා ඉට්ඨානිට්ඨෙ තාදී.

කථං අරහා වත්තාවීති තාදී? අරහතො...පෙ.... ථම්මො, සාරම්මො, මානො, අතිමානො, මදො, පමාදො, සබ්බෙ කිලෙසා, සබ්බෙ දුච්චරිතා, සබ්බෙ දරපා, සබ්බෙ පරිලාහා , සබ්බෙ සන්තාපා, සබ්බා කුසලාභිසංඛාරා වත්තා වත්තා මුත්තා පභිනා පටිනිස්සට්ඨා, එවං අරහා වත්තාවීති තාදී.

කථං අරහා තිණ්ණාවීති තාදී? අරහා කාමොසං තිණ්ණො, භවොසං තිණ්ණො, දිට්ඨොසං තිණ්ණො, අවිජ්ජොසං තිණ්ණො, සබ්බං සංසාරපථං තිණ්ණො උත්තිණ්ණො නිත්තිණ්ණො අතික්කන්තො සමතික්කන්තො චිතිවත්තො, සො චුට්ඨවාසො විණ්ණවරණො ජාතිමරණසංඛායො, ජාතිමරණසංසාරො (මහානි. 38) නත්ථි තස්ස පුනඛ්භවොති, එවං අරහා තිණ්ණාවීති තාදී.

කථං අරහා මුත්තාවීති තාදී? අරහතො රාගා චිත්තං මුත්තං විමුත්තං සුචිමුත්තං, දොසා, මොහා, කොධා, උප්පාහා, මක්ඛා, පළාසා, ඉස්සාය, මච්ඡරියා, මායාය, සායොයා, ථම්මා, සාරම්මා, මානා, අතිමානා, මදා, පමාදා, සබ්බකිලෙසෙහි, සබ්බදුච්චරිතෙහි, සබ්බදරපෙහි, සබ්බපරිලාහෙහි, සබ්බසන්තාපෙහි, සබ්බාකුසලාභිසංඛාරෙහි චිත්තං මුත්තං විමුත්තං සුචිමුත්තං; එවං අරහා මුත්තාවීති තාදී.

කථං අරහා තංතිද්දෙසා තාදී? අරහා ‘සිලෙ සති සිලවා’ති තංතිද්දෙසා තාදී, ‘සද්ධාය සති සද්ධො’ති, ‘විරියෙ සති විරියවා’ති, ‘සතියා සති සතිමා’ති, ‘සමාධිමිති සති සමාහිතො’ති, ‘පඤ්ඤාය සති පඤ්ඤවා’ති, ‘විජ්ජාය සති තෙවිජ්ජො’ති, ‘අභිඤ්ඤාය සති ජලභිඤ්ඤො’ති තංතිද්දෙසා තාදී, එවං අරහා තංතිද්දෙසා තාදී”ති.

භගවා පන සබ්බෙසම්මි තාදීනමතිසයො තාදී. තෙනාහ “සුප්පතිට්ඨිතො”ති. චුත්තම්මි වෙතං භගවතා කාළකාරාමසුත්තන්තෙ “ඉති ඛො භික්ඛවෙ තථාගතො දිට්ඨසුත්තවිඤ්ඤාතබ්බෙසු ධම්මෙසු තාදීයෙව තාදී, තම්මා ව පන තාදිම්මා අඤ්ඤො තාදී උත්තරිතරො වා පණ්ණතරො වා නත්ථිති වදාමි”ති (අ. නි. 4.24). අප් වා පඤ්චවිධාරියද්ධිසිද්ධෙහි පඤ්චභාකාරෙහි තාදිලක්ඛණෙ සුප්පතිට්ඨිතොති අත්ථො. චුත්තඤ්ඤො ආයස්මතා ධම්මසෙනාපතිතා පටිසම්භිදාමග්ගෙ -

“කතමා අරියා ඉද්ධි? ඉධ භික්ඛු සවෙ ආකඛ්ඛති ‘පටිකුලෙ අප්පටිකුලසඤ්ඤී විහරෙය්‍ය’න්ති, අප්පටිකුලසඤ්ඤී තත්ථ විහරති, සවෙ ආකඛ්ඛති ‘අප්පටිකුලෙ පටිකුලසඤ්ඤී විහරෙය්‍ය’න්ති, පටිකුලසඤ්ඤී තත්ථ විහරති, සවෙ ආකඛ්ඛති ‘පටිකුලෙ ව අප්පටිකුලෙ ව අප්පටිකුලසඤ්ඤී විහරෙය්‍ය’න්ති, අප්පටිකුලසඤ්ඤී තත්ථ විහරති, සවෙ ආකඛ්ඛති ‘අප්පටිකුලෙ ව පටිකුලෙ ව පටිකුලසඤ්ඤී විහරෙය්‍ය’න්ති, පටිකුලසඤ්ඤී තත්ථ විහරති, සවෙ ආකඛ්ඛති ‘පටිකුලෙ ව අප්පටිකුලෙ ව තදුහයං අභිනිවජ්ජෙත්වා උපෙක්ඛකො විහරෙය්‍යං සතො සම්පජානො’ති, උපෙක්ඛකො තත්ථ විහරති සතො සම්පජානො”ති (පටි. ම. 3.17).

බහිද්ධාති සාසනතො බහිසමයෙ.

162. එසාති භික්ඛුසංඝස්ස වන්දනාකාරො. තමත්ථං ලොකසිද්ධාය උපමාය සාධෙතුං “රාජාන”න්තිආදි චුත්තං. ඔකාසන්ති පුච්ඡිතබ්බට්ඨානං.

න මෙ පඤ්ඤාචිස්සජ්ජනෙ භාරො අත්ථිති සත්ථු සබ්බත්ථ අප්පටිහනඤ්ඤාණචාරතාය අත්ථතො ආපන්නාය දස්සනං. “යදි ආකඛ්ඛසී”ති චුත්තෙයෙව හි එස අත්ථො ආපන්නො හොති. සබ්බං තෙ විස්සජ්ජෙස්සාමීති එත්ථාපි අයං නයො. “යං ආකඛ්ඛසී, තං පුච්ඡා”ති වචනෙනෙව හි අයමත්ථො සිජ්ඣති. අසාධාරණං සබ්බඤ්ඤාපචාරණන්ති සම්බන්ධො. යදි “යදාකඛ්ඛසී”ති න වදන්ති, අප් කථං වදන්තිති ආහ “සුත්වා”තිආදි. පදෙසඤ්ඤාණෙයෙව ධීතත්තා තථා වදන්තිති වෙදිතබ්බං. බුද්ධා පන සබ්බඤ්ඤාපචාරණං පචාරෙත්තිති සම්බන්ධො.

“පුච්ඡාචුසො යදාකඛ්ඛසී”තිආදිනි සුත්තපදානි යෙසං පුග්ගලානං වසෙන ආගතානි, තං දස්සනත්ථං “යක්ඛනරින්දදෙවසමඤ්ඤාභ්මණපරිබාජකාන”න්ති චුත්තං. තත්ථ හි “පුච්ඡාචුසො යදාකඛ්ඛසී”ති ආලවකස්ස යක්ඛස්ස ඔකාසකරණං, “පුච්ඡ මහාරාජා”ති නරින්දානං, “පුච්ඡ වාසවා”තිආදි දෙවානම්න්දස්ස, “තෙන හී”තිආදි සමණානං, “බාවරිස්ස වා”තිආදි බ්‍රාහ්මණානං, “පුච්ඡ මං සභියා”තිආදි පරිබාජකානං ඔකාසකරණන්ති දට්ඨබ්බං. වාසවාති දෙවානම්න්දාලපනං. තදෙනඤ්ඤි සක්කපඤ්ඤසුත්තෙ. මනසිච්ඡිති මනසා ඉච්ඡසී.

කතාවකාසාති යස්මා තුම්මෙ මයා කතොකාසා, තස්මා බාවරිස්ස ව තුය්හං අජිතස්ස ව සබ්බෙසඤ්ඤ ව සෙසානං යං කිඤ්චි සබ්බං සංසයං යථා මනසා ඉච්ඡප්, තථා පුච්ඡවිහො පුච්ඡථාති යොජනා. එත්ථ ව බාවරිස්ස සංසයං මනසා පුච්ඡවිහො, තුම්මාකං පන සබ්බෙසං සංසයං මනසා ව අඤ්ඤථා ව යථා ඉච්ඡප්, තථා පුච්ඡවිහොති අධිජ්ජායො. බාවරි හි “අත්තනො සංසයං මනසා ව පුච්ඡථා”ති අත්තෙවාසිකෙ ආණාපෙසී. චුත්තඤ්ඤි -

“අනාවරණදස්සාවි, යදි බුද්ධො භවිස්සති;

මනසා පුච්ඡිතෙ පඤ්ඤෙ, වාචාය විස්සපෙස්සති”ති. (සු. නි. 1011);

තදෙතං පාරායනවග්ගෙ. තථා “පුච්ඡ මං සභියා”තිආදිපි.

බුද්ධභූමිනි බුද්ධචර්යානං, ආසවක්ඛයඤාණං, සබ්බඤ්ඤාපචාරණං ආදීනි. බොධිසත්තභූමි නාම බොධිසත්තචර්යානං පාරමිසම්මභරණඤාණං, භූමිසද්දො වා අවත්ථාචාවකො, බුද්ධාවත්ථං, බොධිසත්තාවත්ථායනි ව අත්ථො. එකත්තනායෙන හි පවත්තෙසු ඛන්ධෙසු අවත්ථායෙව තං තදාකාරනිස්සිතා.

යො භගවා බොධිසත්තභූමියං පදෙසඤාණෙ ධීතො සබ්බඤ්ඤාපචාරණං පවාරෙසී, තස්ස තදෙව අවිජරියනි සම්බන්ධො. කථන්ති ආහ “කොණ්ඩඤ්ඤ පඤ්ඤානී”තිආදි. තත්ථ කොණ්ඩඤ්ඤාති ගොත්තවසෙන සරහඬගමාලපන්ති. විශාකරොහීති බ්‍යාකරොහි. සාධුරුපාති සාධුසභවා. ධම්මොති සනත්තනො පවෙණ්ධම්මො. යනි ආගමනකිරියාපරාමසනං, යෙන වා කාරණෙන ආගච්ඡති, තෙන විශාකරොහීති සම්බන්ධො. වුද්ධන්ති සීලපඤ්ඤාදිහි වුද්ධිප්පත්තං, ගරුන්ති අත්ථො. එස භාරොති සංසයුපවිජේදනසංඛාරො එසො භාරො, ආගතො භාරො තයා අවස්සං වහිතබ්බොති අධිප්පායො.

මයා කතාවකාසා හොත්තො පුච්ඡන්තු. කස්මාති වෙ? අහඤ්ඤි තං තං වො බ්‍යාකරිස්සං ඤත්වා සයං ලොකම්මං, පරඤ්චාති. සයනි ව සයමෙව පරුපදෙසෙන විනා. එවං සරහඬගමාලෙ සබ්බඤ්ඤාපචාරණං පවාරෙසීති සම්බන්ධො.

පඤ්ඤානන්ති ධම්මයාගපඤ්ඤානං. අත්තකරන්ති නිට්ඨානකරං. සුවිරතෙනාති එවං නාමකෙන බ්‍රාහ්මණෙන. පුට්ඨන්ති පුච්ඡිතුං. ජාතියාති පටිසන්ධියා, “විජාතියා”තිපි වදන්ති. පංසුං කීළන්තො සම්භවකුමාරො නිසින්තොව හුත්වා පවාරෙසීති යොජෙතබ්බං.

තග්ඝාති එකංසත්ථෙ නිපාතො. යථාපි කුසලො තථාති යථා සබ්බධම්මකුසලො සබ්බධම්මවිදු බුද්ධො ජානාති කථෙති, තථා තෙ අහමක්ඛිස්සන්ති අත්ථො. ජානාති-සද්දො හි ඉධ සම්බන්ධමුපගච්ඡති . යථාහ “යෙන යස්ස හි සම්බන්ධො, දුරට්ඨම්පි ව තස්ස ත”න්ති (සාරත්ථ. ටී. 1. පට්මමභාසඬගීතිකථාවණ්ණනා). ජානනා චෙත්ථ කථනා. යථා “ඉමිනා ඉමං ජානාති”ති වුත්තොවායමත්ථො ආවරියෙන. රාජා ව බො තං යදි කාහති වා, න වාති යො තං ඉධ පුච්ඡිතුං පෙසෙසී, සො කොරබ්‍යරාජා තං තයා පුච්ඡිතමත්ථං, තයා වා පුට්ඨෙන මයා අක්ඛාතමත්ථං යදි කරොතු වා, න වා කරොතු, අහං පන යථාධම්මං තෙ අක්ඛිස්සං ආවික්ඛිස්සාමිති වුත්තං හොති. ජාතකට්ඨකථායං පන –

“රාජා ව බො තන්ති අහං තං පඤ්ඤං යථා තුම්භාකං රාජා ජානාති ජානිතුං සක්කොති, තථා අක්ඛිස්සං. තතො උත්තරි රාජා යථා ජානාති, තථා යදි කරිස්සති වා, න වා කරිස්සති, කරොන්තස්ස වා අකරොන්තස්ස වා තස්සෙවෙනං භවිස්සති, මස්මං පන දොසො නත්ථීති දීපෙති”ති (ජා. අට්ඨ. 5.16.172) –

ජානාති-සද්දො වාක්‍යද්වයසාධාරණවසෙන වුත්තො.

163. සිප්පමෙව සිප්පායතනං ආයතනසද්දස්ස තබ්බාවුත්තිත්තා. අපිව සික්ඛිතබ්බතාය සිප්පඤ්ච තං සත්තානං ජීවිතවුත්තියා කාරණභාවතො, නිස්සයභාවතො වා ආයතනඤ්චාති සිප්පායතනං. සෙය්‍යථිදන්ති එකොව නිපාතො, නිපාතසමුදායො වා. තස්ස තෙ කතමෙති ඉධ අත්ථොති ආහ “කතමෙ පන තෙ”ති. ඉමෙ කතමෙතිපි පව්චෙකමත්ථො යුජ්ජති. එවං සබ්බත්ථ. ඉදඤ්ච වත්තබ්බාපෙක්ඛනවසෙන වුත්තං, තස්මා තෙ සිප්පායතනිකා කතමෙති අත්ථො. “පුට්ඨසිප්පායතනානි”ති හි සාධාරණතො සිප්පානි උද්දිසිත්වා උපරි තංතංසිප්පපථිවිනොව නිද්දිට්ඨා පුග්ගලාධිට්ඨානාය කථාය. කස්මාති වෙ? පපඤ්චං පරිහරිතුකාමත්තා. අඤ්ඤා හි යථාධිප්පෙනාති තාව සිප්පායතනානි දස්සෙත්වා පුන තංතංසිප්පපථිවිනොපි දස්සෙතබ්බා සියුං තෙසමෙවෙත්ථ පධානතො අධිප්පෙතත්තා. එවඤ්ච සති කථාපපඤ්චො භවෙය්‍ය, තස්මා තං පපඤ්චං පරිහරිතුං සිප්පපථිවිහි තංතංසිප්පායතනානි සඬගහෙත්වා එවමාහාති තමත්ථං දස්සෙතුං “හත්ථාරොහාතිආදිහි යෙ තං තං සිප්පං නිස්සාය ජීවන්ති, තෙ දස්සෙති”ති වුත්තං. කස්මාති ආහ “අයඤ්ඤි”තිආදි. සිප්පං උපනිස්සාය ජීවන්තිති සිප්පපථිවිනො.

හත්ථිමාරොහන්තිහි හත්ථාරොහා, හත්ථාරුල්භයොධා. හත්ථිං ආරොහාපයන්තිහි හත්ථාරොහා, හත්ථාවරිය හත්ථිවෙජ්ජ හත්ථිමෙණ්ඩාදයො. යෙන හි පයොගෙන පුරිසො හත්ථිනො ආරොහනායොග්ගො හොති, තං හත්ථිස්ස පයොගං විධායන්තානං සබ්බෙසම්පෙතෙසං ගහණං. තෙනාහ “සබ්බෙපි”තිආදි. තත්ථ හත්ථාවරියා නාම යෙ හත්ථිනො, හත්ථාරොහකානඤ්ච සික්ඛාපකා. හත්ථිවෙජ්ජා නාම හත්ථිහිසක්කා. හත්ථිමෙණ්ඩා නාම හත්ථිනං පාදරක්ඛකා. හත්ථිං මණ්ඩයන්ති රක්ඛන්තිහි හත්ථිමණ්ඩා, තෙයෙව හත්ථිමෙණ්ඩා, හත්ථිං මිනෙන්නි සම්මා විදහනෙන හිංසන්තිහි වා හත්ථිමෙණ්ඩා. ආදි-සද්දෙන හත්ථිනං යවපදායකාදයො සඬගණ්භාති. අස්සාරොහාති එත්ථාපි සුද්ධහෙතුකත්තුවසෙන යථාවුත්තොව අත්ථො. රථෙ නියුත්තා රථිකා. රථරක්ඛා නාම රථස්ස ආණ්ඩරක්ඛකා. ධනුං ගණ්හන්තිහි ධනුග්ගහා, ඉස්සාසා, ධනුං ගණ්භාපෙන්නිහි ධනුග්ගහා, ධනුසිප්පසික්ඛාපකා ධන්වාවරියා.

වෙලෙන වෙලපටාකාය යුද්ධෙ අකන්ති ගච්ඡන්තිති වෙලකා, ජයද්ධජගාහකාති ආහ “යෙ යුද්ධෙ”තිආදි. ජයධජන්ති ජයනත්ථං, ජයකාලෙ වා පග්ගහිතධජං. පුරතොති සෙනාය පුබ්බෙ. යථා තථා ධීනෙ සෙනිකෙ බ්‍රහ්මචාරිකාවසෙන තතො තතො වලයන්ති උච්චාලෙන්තිති වලකාති චුත්තං “ඉධ රක්ඛො”තිආදි. සකුණග්ගිආදයො විය මංසපිණ්ඩං පරසෙනාසමුහසඬ්ඛානං පිණ්ඩං සාහසිකතාය ඡෙත්වා ඡෙත්වා දයන්ති උජ්ජන්තිවා උජ්ජන්තිවා නිග්ගච්ඡන්තිති පිණ්ඩදායකා. තෙනාහ “තෙ කිරා”තිආදි. සාහසං කරොන්තිති සාහසිකා, තෙයෙව මහායොධා. පිණ්ඩමිවාති තාලඵලපිණ්ඩමිවාති වදන්ති, “මංසපිණ්ඩමිවා”ති (දී. නි. පි. 1.163) ආවරියෙන චුත්තං. සබ්බත්ථ “ආවරියෙන”ති චුත්තෙ ආවරියධම්මපාලත්ථෙරොව ගහෙනබ්බො. දුතියවිකප්පෙ පිණ්ඩෙ ජනසමුහසඬ්ඛානෙ සම්මද්දෙ දයන්ති උජ්ජන්තිති පිණ්ඩදායකා, දය-සද්දො ගතියං, අය-සද්දස්ස වා ද-කාරාගමෙන නිජ්ජන්ති.

උග්ගතුග්ගතාති සඬ්ඛාමං පත්වා ජවපරක්කමාදිවසෙන අතිවිය උග්ගතා. තදෙවාති පරෙහි චුත්තං තමෙව සීසං වා ආවුධං වා. පක්ඛන්දන්තිති වීරසුරභාවෙන අසජ්ජමානා පරසෙනමනුපවිසන්ති. ථාමජවබලපරක්කමාදිසම්පන්නියා මහානාගසදිසතා. තෙනාහ “හත්ථිආදිසුපි”තිආදි. එකන්තසුරාති එකවරසුරා අන්තසද්දස්ස තබ්බාවචුත්තිතො, සුරභාවෙන එකාකිනො හුත්වා යුජ්ඣන්තාති අත්ථො. සජාලිකාති සවම්මිකා. සන්තාහො කඬ්ඛකො වම්මං කවචො උරච්ඡදො ජාලිකාති හි අත්ථතො එකං. සවම්මිකාති ජාලිකා විය සරීරපරිත්තාණෙන වම්මෙන සවම්මිකා. වම්මකඤ්චුකන්ති වම්මමයකඤ්චුකං. පවිසිත්වාති තස්ස අන්තො හුත්වා, පටිමුඤ්චිත්වාති චුත්තං හොති. සරපරිත්තාණං වම්මන්ති වම්මපටිසිබ්බිතං වෙලකං, වම්මමයං වා ඵලකං. බලවසිනෙහාති සාමිති අතිසයපෙමා. සරදාසයොධාති අන්තොජාතදාසපරියාපන්තා යොධා, “සරදාසිකපුත්තා”තිපි පායො, අන්තොජාතදාසිනං පුත්තාති අත්ථො.

ආළාරං වුවචති මහානසං, තත්ථ නියුත්තා ආළාරිකා. පූච්ඡාති පුවසම්පාදකා, යෙ පුවමෙව නානප්පකාරතො සම්පාදෙන්වා වික්කිණන්තා ජීවන්ති. කෙසනබසණ්ඨපනාදිවසෙන මනුස්සානං අලඬ්ඛාරවිධිං කප්පෙන්ති සංවිදහන්තිති කප්පකා. චුණ්ණවිලෙපනාදිහි මලහරණවණ්ණසම්පාදනවිධිනා න්භාපෙන්ති නහානං කරොන්තිති න්භාපිකා. නවන්තාදිවිධිනා පවත්තො ගණනගත්ථො අන්තරා ඡිද්දාභාවෙන අච්ඡිද්දකොති වුවචති, තදෙව පයෙත්තිති අච්ඡිද්දකපාඨකා. හත්ථෙත අධිප්පායවිඤ්ඤාපනං, ගණනං වා හත්ථමුද්දා. අඬ්ඟලිසඬ්ඛකොවනඤ්චි මුද්දාති වුවචති, තෙන ව විඤ්ඤාපනං, ගණනං වා හොති. හත්ථසද්දො වෙන්ථ තදෙකදෙසෙසු අඬ්ඟලිසු දට්ඨබ්බො “න භුඤ්ජමානො සබ්බං හත්ථං මුබ්බෙ පක්ඛිපිස්සාමි”තිආදිසු (පාචි. 618) විය, තමුපනිස්සාය ජීවන්තිති මුද්දිකා. තෙනාහ “හත්ථමුද්දායා”තිආදි.

අයකාරො කම්මාරකාරකො. දන්තකාරො හමකාරො. චිත්තකාරො ලෙපචිත්තකාරො. ආදි-සද්දෙන කොට්ටකලෙබ්බවිලිචකාරඉට්ඨකකාරදාරුකාරාදීනං සඬ්ඛගො. දිට්ඨෙව ධම්මෙති ඉමස්මිංයෙව අත්තභාවෙ. කරණනිජ්ඣාදනවසෙන දස්සෙන්වා. සන්දිට්ඨිකමෙවාති අසම්පරාධිකතාය සාමං දට්ඨබ්බං, සයමනුහවිතබ්බං අත්තපච්චක්ඛන්ති අත්ථො. උපජීවන්තිති උපනිස්සාය ජීවන්ති. සුබ්බන්ති සුබ්බපත්තං. ථාමබ්බුපෙතභාවොව පිණනන්ති ආහ “පිණ්ණං ථාමබ්බුපෙත”න්ති. උපරිති දෙවලොකෙ. තථා උද්ධන්තිපි. සො හි මනුස්සලොකතො උපරිමො. අග්ගං වියාති අග්ගං, ඵලං. “කම්මස්ස කත්තතා ඵලස්ස නිබ්බන්තනතො තං කම්මස්ස අග්ගිසිඬා විය හොති”ති ආවරියෙන චුත්තං. අපිච සග්ගන්ති උත්තමං, ඵලං. සග්ගන්ති සුට්ඨ අග්ගං, රූපසද්දාදිදසවිධං අත්තතො ඵලං නිජ්ඣාදෙතුං අරහන්ති අත්ථො. සුඅග්ගිකාව නිරුත්තිතයෙන සොචග්ගිකා, දක්ඛිණාසද්දාපෙක්ඛාය ව සබ්බත්ථ ඉත්ථිලිඬ්ඛනිද්දෙසො. සුබ්බොති සුබ්බපායො ඉට්ඨො කත්තො. අග්ගෙහි උළාරෙ. අත්තතා පරිභුඤ්ජිතබ්බං බාහිරං රූපං, අත්තතො චණ්ණපොක්ඛරතා චණ්ණොති අයමෙතෙසං විසෙසො. දක්ඛන්ති වඩ්ඨන්ති එතායාති දක්ඛිණා, පරිච්චාගමයං පුඤ්ඤන්ති ආහ “දක්ඛිණං දාන”න්ති.

මග්ගො සාමඤ්ඤං සම්මතපාපසඬ්ඛාතස්ස සමණස්ස භාවොති කත්වා, තස්ස විපාකත්තා අරියඵලං සාමඤ්ඤඵලං. “යථාහා”තිආදිනා මහාවග්ගසංයුත්තපාළිවසෙන තදත්ථං සාධෙති. තං එස රාජා න ජානාති අරියධම්මස්ස අකොවිදතාය. යස්මා පනෙස “දාසකස්සකාදිභූතානං පබ්බජිතානං ලොකතො අභිවාදනාදිලාහො සන්දිට්ඨිකං සාමඤ්ඤඵලං නාමා”ති චිත්තෙන්වා “අත්ථි නු බො කොචි සමණො වා බ්‍රාහ්මණො වා ඊදිසමත්ථං ජානන්තො”ති විමංසන්තො පුරණාදිකෙ පුව්ඡිත්වා තෙසං කථාය අනධිගතචිත්තො භගවන්තම්පි එතමත්ථං පුව්ඡි. තස්මා චුත්තං “දාසකස්සකොපමං සන්ධාය පුව්ඡති”ති.

රාජාමච්චාති රාජකුලසමුදාගතා අමච්චා, අනුයුත්තකරාජානො වෙව අමච්චා වාතිපි අත්ථො. කණ්භපක්ඛන්ති යථාපුව්ඡිතෙ අත්ථෙ ලබ්භමානදිට්ඨිගතූපසංහිතං සංකිලෙසපක්ඛං. සුක්කපක්ඛන්ති තබ්බිධුරං උපරි සුත්තාගතං වොදානපක්ඛං. සමණකොලාහලන්ති සමණකොතුහලං තං තං සමණවාදානං අඤ්ඤමඤ්ඤවිරොධං. සමණභණ්ඩනන්ති තෙනෙව විරොධෙන “එවංවාදීනං තෙසං සමණබ්‍රාහ්මණානං අයං දොසො, එවංවාදීනං තෙසං අයං දොසො”ති එවං තං තං වාදස්ස පරිභාසනං. ඉස්සරානුවත්තකො හි ලොකොති ධම්මතාදස්සනෙන තදත්ථසමත්ථනං. අත්තතො දෙසනාකොසල්ලෙන රක්ඛො භාරං කරොන්තො, න තදඤ්ඤෙන පරවම්මනාදිකාරණෙන.

164. නු-සද්දො විය නො-සද්දොපි ප්‍රච්ඡායං නිපාතොති ආහ “අභිජානාසි නු”ති. අයඤ්චාති එත්ථ ව-සද්දො න කෙවලං අභිජානාසිපදෙනෙව, අප්ථං බො “පුච්ඡිතා”ති පදෙන වාති සමුච්චයත්ථො. කථං යොජෙනබ්බොති අනුයොගමපනෙති “ඉදඤ්ථි”තිආදිනා. පුච්ඡිතා නුති පුබ්බෙ පුච්ඡං කත්තා නු. නං පුච්චිතාචන්ති තාදිසං පුච්ඡිතභාවං අභිජානාසි නු. න තෙ සමුච්චයන්ති තව න පමුච්චං වතාති අත්ථො. අභාසුකභාවොති තථා භාසනෙන අසුඛභාවො. පණ්ඩිතපතිරූපකානන්ති (සාමං විය අත්තනො සක්කාරානං පණ්ඩිතභාසානං) ආමං විය පක්කානං පණ්ඩිතා භාසානං. (දී. නි. ටී. 1.163) පාළිපදඅත්ථබ්‍යාඤ්ජනෙසුති පාළිසඬ්ඛානෙ පදෙ, තදත්ථෙ තජ්ජරියාපන්නක්ඛරෙ ව, වාක්‍යාපරියායො වා බ්‍යාඤ්ජනසද්දො “අක්ඛරං පදං බ්‍යාඤ්ජන”න්තිආදිසු (නෙත්ති. 28) විය. භගවතො රූපං සභාවො විය රූපමස්සාති භගවත්තරූපො, භගවා විය එකන්තපණ්ඩිතොති අත්ථො.

පුරණකස්සපවාදවණ්ණනා

165. එකමිදාහන්ති එත්ථ ඉදන්ති නිපාතමත්තං, එකං සමයමිච්චෙව අත්ථො. සම්මොදෙති සම්මොදනං කරොතිති සම්මොදනීයං. අනියසද්දො හි බහුලා කත්ථත්ථාහිධායකො යථා “නියානිකා”ති, (ධ. ස. සුත්තන්තදුකමාතිකා 97) සම්මොදනං වා ජනෙතිති සම්මොදනීයං තද්ධිතවසෙන. සරිතබ්බන්ති සාරණීයං, සරණස්ස අනුච්ඡිකන්ති වා සාරණීයං, එතමත්ථං දස්සෙතුං “සම්මොදජනකං සරිතබ්බයුත්තක”න්ති චුත්තං, සරිතබ්බයුත්තකන්ති ව සරණානුච්ඡිකන්ති අත්ථො.

166. සහත්ථාති සහත්ථෙවෙනෙව, තෙන සුද්ධකත්තාරං දස්සෙති, ආණන්තියාති පන හෙතුකත්තාරං, නිස්සග්ගියථාවරාදයොපි ඉධ සහත්ථ කරණෙනෙව සධිගහිතා. හත්ථාදීනි හත්ථපාදකණ්ණනාසාදීනි. පවනං දහනං විබාධනන්ති ආහ “දණ්ඨෙන උජ්ජිලෙන්තස්සා”ති. පපඤ්චසුදනීයං නාම මජ්ඣිමාගමවිධිකථායං පන “පවතො”ති එතස්ස “තජ්ජෙන්තස්ස වා”ති (ම. නි. අට්ඨ. 3.97) දුතියොපි අත්ථො චුත්තො, ඉධ පන තජ්ජනං, පරිභාසනාඤ්ච දණ්ඨෙන සධිගහෙන්වා “දණ්ඨෙන උජ්ජිලෙන්තස්ස ඉච්චෙව චුත්ත”න්ති (දී. නි. ටී. 1.166) ආචරියෙන චුත්තං, අධුනා පන පොත්ථකෙසු “තජ්ජෙන්තස්ස වා”ති පාඨොපි බහුසො දිස්සති. සොකන්ති සොකකාරණං, සොචනන්තිපි යුජ්ජති කාරණසම්පාදනෙන ඵලස්සපි කත්තබ්බතො. පරෙහීති අත්තනො වචනකරෙහි කම්මභූතෙහි. එන්දතොති එත්ථ පරස්ස එන්දනවසෙන සුද්ධකත්තත්ථො න ලබ්භති, අප්ථං බො අත්තනො එන්දනවසෙනෙවොති ආහ “පරං එන්දන්තං එන්දනකාලෙ සයම්පි එන්දතො”ති, අත්තනා කතෙන පරස්ස විබාධනපයොගෙන සයම්පි එන්දතොති අත්ථො. “අතිපාතාපයතො”ති පදං සුද්ධකත්තරි, හෙතුකත්තරි ව පවත්තතිති දස්සෙති “හනන්තස්සාපි හනාපෙන්තස්සාපි”ති ඉමිනා. සබ්බත්ථාති “ආදියතො”තිආදිසු. කරණකාරණවසෙනාති සයංකාරපරංකාරවසෙන.

සරහිත්තියා අත්තො ව බහි ව සන්ධි සරසන්ධි. කිඤ්චිපි අසෙසෙත්ථා නිරවසෙසො ලොපො විලුම්පනං නිල්ලොපොති ආහ “මහාවිලොප”න්ති. එකාගාරෙ නියුත්තො විලොපො එකාගාරිකො. තෙනාහ “එකමෙවා”තිආදි. “පරිපත්ථෙ තිට්ඨතො”ති එත්ථ අච්ඡින්නත්ථමෙව තිට්ඨතිති අයමත්ථො පකරණතො සිද්ධොති දස්සෙති “ආගතාගතාන”න්තිආදිනා. “පරිතො සබ්බසො පන්ථෙ හනනං පරිපත්ථො”ති (දී. නි. ටී. 1.166) අයමත්ථොපි ආචරියෙන චුත්තො. කරොමිති සඤ්ඤායාති සඤ්ඤෙතනිකභාවමාහ, තෙනෙනං දස්සෙති “සඤ්චිච්ච කරොතොපි න කරියති නාම, පගෙව අසඤ්චිච්චා”ති. පාපං න කරියතිති පුබ්බෙ අසතො උජ්ජාදෙතුං අසක්කුණෙය්‍යත්තා පාපං අකතමෙව නාම. තෙනාහ “නත්ථි පාප”න්ති.

යදි එවං කථං සත්තා පාපෙ පවත්තන්තිති අත්තනො වාදෙ පරෙහි ආරොපිතං දොසමපනෙතුකාමො පුරණො ඉමමත්ථමිපි දස්සෙතිති ආහ “සත්තා පනා”තිආදි. සඤ්ඤාමත්තමෙන “පාපං කරොන්ති”ති, පාපං පන තත්ථෙවොති චුත්තං හොති. එවං කිරස්ස හොති – ඉමෙසං සත්තානං හිංසාදිකිරියා අත්තානං න පාපුණාති තස්ස නිව්චතාය නිබ්බිකාරත්තා, සරිරං පන අවෙනනං කට්ඨකලිඬිගරූපමං, තස්මිං විකොපිතෙපි න කිඤ්චි පාපන්ති. පරියන්තො චුච්චති නෙමි පරියොසානෙ ඨිතත්තා. තෙන චුත්තං ආචරියෙන “නිසිතබුරුමයනෙමිනා”ති (දී. නි. ටී. 1.166). දුතියවිකජ්ජෙ වක්කපරියොසානමෙව පරියන්තො, බුරෙන සදිසො පරියන්තො යස්සාති බුරපරියන්තො. බුරග්ගහණෙන චෙත්ථ බුරධාරා ගහිතා තදවරොධතො. පාළියං වක්කෙනාති වක්කාකාරකතෙන ආවුධිච්චෙසෙත. තං මංසබලකරණසඬ්ඛානං නිදානං කාරණං යස්සාති තතොනිදානං, “පච්චත්තවචනස්ස තොආදෙසො, සමාසෙ වස්ස ලොපාභාවො”ති (පාරා. අට්ඨ. 1.21) අට්ඨකථාසු චුත්තො. “පච්චත්තත්ථෙ නිස්සක්කවචනමිපි යුජ්ජති”ති (සාරත්ථ. ටී. පඨමමහාසඬ්ඛිතිකථාවණ්ණනා) ආචරියසාරිපුත්තත්ථෙරො. “කාරණත්ථෙ නිපාතසමුදායො”තිපි අක්ඛරචිත්තකා.

ගඬිගාය දක්ඛිණදිසා අජ්ජතිරූපදෙසො, උත්තරදිසා පන පතිරූපදෙසොති අධිජ්ජායෙන “දක්ඛිණඤ්චෙ”තිආදි චුත්තං, තඤ්ච දෙසදිසාපදෙසෙන තත්තිවාසිනො සන්ධායාති දස්සෙතුං “දක්ඛිණනීරො”තිආදිමාහ. හනනදානකිරියා හි තදායත්තා. මහායාගන්ති මහාවිජිතරඤ්ඤො යඤ්ඤසදිසමිපි මහායාගං. දමසද්දො ඉන්ද්‍රියසංවරස්ස, උපොසථසීලස්ස ව වාවකොති ආහ “ඉන්ද්‍රියදමෙන උපොසථකම්මෙනා”ති. කෙච්චි පන උපොසථකම්මෙනා’ති ඉදං ඉන්ද්‍රියදමස්ස විසෙසනං, තස්මා ‘උපොසථකම්මභූතෙන ඉන්ද්‍රියදමෙනා’ති” අත්ථං වදන්ති, තදයුත්තමෙව තදුභයත්ථාවකත්තා දමසද්දස්ස, අත්ථද්වයස්ස ව විසෙසචුත්තිනො. අධුනා හි කත්ථවි පොත්ථකෙ වා-සද්දො, ව-සද්දොපි දිස්සති. සීලසංයමෙනාති තදඤ්ඤෙන කායිකවාචසිකසංවරෙන. සච්චවචනෙනාති අමොසවජ්ජෙන. තස්ස විසුං වචනං ලොකෙ

ගරුතරපුඤ්ඤසම්මතභාවතො. යථා හි පාපධම්මෙසු මුසාවාදො ගරුතරො, එවං පුඤ්ඤධම්මෙසු අමොසවජ්ජො. තෙනාහ භගවා ඉතිවුත්තකෙ –

“එකධම්මං අතීතස්ස, මුසාවාදිස්ස ඡන්තුතො;
චිතීණ්ණපරලොකස්ස, නත්ථි පාපං අකාරිය”න්ති. (ඉතිවු. 27);

පවත්නීති යො කරොති, තස්ස සන්තානෙ ඵලප්පාදපච්චයභාවෙන උප්පත්ති. එවඤ්ඤි “නත්ථි කම්මං, නත්ථි කම්මඵල”න්ති අකිරියවාදස්ස පරිපුණ්ණතා. සති හි කම්මඵලෙ කම්මානමකිරියභාවො කථං භවිස්සති. සබ්බථාපීති “කරොතො”තිආදිනා වුත්තෙන සබ්බප්පකාරෙනයි.

ලබුජන්ති ලිකුචං. පාපපුඤ්ඤානං කිරියමෙව පටික්ඛිපති, න රඤ්ඤා පුට්ඨං සන්දිට්ඨිකං සාමඤ්ඤඵලං බ්‍යාකරොතිති අධිප්පායො. ඉදඤ්ඤි අවධාරණං විපාකපටික්ඛෙපනිවත්තනත්ථං. යො හි කම්මං පටික්ඛිපති, තෙන අත්ථතො විපාකොපි පටික්ඛිත්තොයෙව නාම භොති. තථා හි වක්ඛති “කම්මං පටිබාහන්තෙනාපි”තිආදි (දී. නි. අට්ඨ. 1.170-172).

පටිරාජුහි අනභිභවතීයභාවෙන විසෙසතො ජීතන්ති විජීතං, එකස්ස රඤ්ඤො ආණාපවත්තිදෙසො. “මා මය්හං විජීතෙ වසථා”ති අපසාදනා පබ්බජිතස්ස පබ්බාජනසංඛිතා විභෙදනායෙවාති වුත්තං “විභෙදෙතබ්බ”න්ති. තෙන වුත්තස්ස අත්ථස්ස “එවමෙත”න්ති උපධාරණං සල්ලක්ඛණං උග්ගණ්හනං, තදමිනා පටික්ඛිපතීති ආහ “සාරතො අග්ගණ්හන්තො”ති. තස්ස පන අත්ථස්ස අද්ධනියභාවාපාදනවසෙන විත්තෙන සන්ධාරණං නික්කුජ්ජනං, තදමිනා පටික්ඛිපතීති දස්සෙති “සාරවසෙනෙව...පෙ.... අට්ඨපෙන්තො”ති ඉමිනා. සාරවසෙනෙවාති උත්තමවසෙනෙව, අවිතථත්තා වා පරෙහි අනුච්චාලිතො ටීරභූතො අත්ථො අභේගභාවෙන සාරොති වුවිති, තංවසෙනෙවාති අත්ථො. නිස්සරණන්ති වට්ටතො නිය්‍යානං. පරමත්ථොති අවිපරිතත්ථො, උත්තමස්ස වා ඤාණස්සාරම්මණභූතො අත්ථො. බ්‍යඤ්ජනං පන තෙන උග්ගහිතඤ්ඤෙව නික්කුජ්ජිතඤ්ඤෙව තථායෙව භගවතො සන්තිකෙ භාසිතත්තා.

මක්ඛලිගොසාලවාදවණ්ණනා

168. උභයෙනාති භෙතුපච්චයපටිසෙධවවනෙන. “විජ්ජමානමෙවා”ති ඉමිනා සභාවතො විජ්ජමානස්සෙව පටික්ඛිපතො තස්ස අඤ්ඤාණමෙව කාරණන්ති දස්සෙති. සංකිලෙසපච්චයන්ති සංකිලිස්සනස්ස මලිනස්ස කාරණං. විසුද්ධිපච්චයන්ති සංකිලෙසතො විසුද්ධියා වොදානස්ස පච්චයං. අත්තකාරොති පච්චත්තවචනස්ස ඵ-කාරවසෙන පදසිද්ධි යථා “වනප්පගුම්බෙ යථා ඵුසිතග්ගෙ”ති, (බු. පා. 13; සු. නි. 236) පච්චත්තත්ථෙ වා භුම්මවචනං යථා “ඉදම්පිස්ස භොති සිලස්මි”න්ති (දී. නි. 1.194), තදෙවත්ථං දස්සෙති “අත්තකාරො”ති ඉමිනා. සො ච තෙන තෙන සත්තෙන අත්තනා කාතබ්බකම්මං, අත්තනා නිප්පාදෙතබ්බපයොගො වා. තෙනාහ “යෙනා”තිආදි. සබ්බඤ්ඤාතන්ති සම්මාසම්බොධිං. තන්ති අත්තනා කතකම්මං. දුතියපදෙනාති “නත්ථි පරකාරො”ති පදෙන. පරකාරො ව නාම පරස්ස වාහසා ඉජ්ඣනකපයොගො. තෙන වුත්තං “යං පරකාර”න්තිආදි. ඔවාදානුසාසනීන්ති ඔවාදභූතමනුසාසනීං, පයමං වා ඔවාදො, පච්ඡා අනුසාසනී. “පරකාර”න්ති පදස්ස උපලක්ඛණවසෙන අත්ථදස්සනඤ්ඤෙවනං, ලොකුත්තරධම්මෙ පරකාරාවස්සයො නත්ථිති ආහ “යපෙන්වා මහාසත්ත”න්ති. අත්ථෙවෙස ලොකියධම්මෙ යථා තං අම්භාකං බොධිසත්තස්ස ආලාරුදකෙ නිස්සාය පඤ්චාහිඤ්ඤාලොකියසමාපත්තිලාභො, තඤ්ච පච්ඡිමභවිකමහාසත්තං සන්ධාය වුත්තං, පච්චෙකබොධිසත්තස්සපි එත්ථෙව සංඛිගහො තෙසම්පි තදභාවතො. මනුස්සසොභග්‍යතන්ති මනුස්සෙසු සුභගභාවං. එවන්ති වුත්තප්පකාරෙන කම්මවාදස්ස, කිරියවාදස්ස ච පටික්ඛිපතො. ජීනවක්කෙති “අත්ථි හික්ඛෙව කම්මං කණ්හං කණ්හවිපාක”න්තිආදි (අ. නි. 4.232) නයප්පවත්තෙ කම්මානං, කම්මඵලානඤ්ච අත්ථිතාපරිදීපතෙ බුද්ධසාසනෙ. පච්චනිකකථනං පභාරදානසදිසන්ති “පභාරං දෙති නාමා”ති.

යථාවුත්තඅත්තකාරපරකාරාභාවතො එව සත්තානං පච්චත්තපුරිසකාරො නාම කොචි නත්ථිති සන්ධාය “නත්ථිපුරිසකාරො”ති තස්ස පටික්ඛිපනං දස්සෙතුං “යෙනා”තිආදි වුත්තං. “දෙවත්තමිපි”තිආදිනා, “මනුස්සසොභග්‍යත”න්තිආදිනා ච වුත්තප්පකාරා. “බලෙ පතිට්ඨිතා”ති වත්ථා වීරියමෙවිධ බලන්ති දස්සෙතුං “වීරියං කත්ථා”ති වුත්තං. සත්තානඤ්ඤි දිට්ඨධම්මිකසම්පරාසික නිබ්බානසම්පත්තිආවහං වීරියබලං නත්ථිති සො පටික්ඛිපති, නිදස්සනමත්තඤ්ඤෙවනං වොදානියබලස්ස පටික්ඛිපනං සංකිලෙසිකස්සාපි බලස්ස තෙන පටික්ඛිපතො. යදි වීරියාදීනි පුරිසකාරවෙවචනානි, අථ කස්මා තෙසං විසුං ගහණන්ති ආහ “ඉදං නො වීරියෙනා”තිආදි. ඉදං නො වීරියෙනාති ඉදං ඵලං අම්භාකං වීරියෙන පවත්තං. පවත්තවචනපටික්ඛෙපකරණවසෙනාති අඤ්ඤෙසං පවත්තවොහාරවචනස්ස පටික්ඛෙපකරණවසෙන. වීරියථාමපරක්කමසම්බන්ධනෙන පවත්තබලවාදීනං වාදස්ස පටික්ඛෙපකරණවසෙන “නත්ථි බල”න්ති පදමිව සබ්බානිපෙනානි තෙන ආදියන්තීති අධිප්පායො. තඤ්ච වචනියත්ථතො වුත්තං, වචනත්ථතො පන තස්සා තස්සා කිරියාය උස්සන්තට්ඨෙන බලං. සුරවීරභාවාභට්ඨෙන වීරියං. තදෙව දළ්භභාවතො, පොරිසධුරං වහන්තෙන පවත්තෙතබ්බතො ච පුරිසථාමො. පරං පරං යානං අක්කමනවසෙන පවත්තියා පුරිසපරක්කමොති වෙදිතබ්බං.

රූපාදිය සත්තවිසත්තතාය සත්තා. අස්සසනපස්සසනවසෙන පවත්නියා පාණනතො පාණානි ඉමිනා අත්ථෙන සමානෙපි පද්දවයෙ එකින්දියාදිවසෙන පාණෙ විහජිත්වා සත්තතො විසෙසං කත්වා එස වදනීති ආහ “එකින්දියො”තිආදි. භවත්තීති භූතානි සත්තපාණපරියායෙපි සති අණ්ඩකොසාදියු සම්භවනට්ඨෙන තතො විසෙසාව, තෙන චුත්තානි දස්සෙති “අණ්ඩ...පෙ.... වදනී”ති ඉමිනා. වත්ථිකොසො ගබ්භාසයො. ජීවනතො පාණං ධාරෙත්තො විය වඩ්ඪනතො ජීවා. තෙනාහ “සාලියවා”තිආදි. ආදිසද්දෙන විරුල්භධම්මා නිණරුක්ඛා ගතිනා. නත්ථි එතෙසං සංකිලෙසවිසුද්ධියු වසො සාමත්ථියන්ති අවසා. තථා අබලා අවිරියා. තෙනාහ “තෙස”න්තිආදි. නියතානි නියමනා, අපෙජ්ජසුත්තාචුත්තස්ස අහෙජ්ජමණිතො විය නියතජ්ජවත්තියා ගතිජාතිබන්ධාපවග්ගවසෙන නියාමොති අත්ථො. තත්ථ තත්ථානි තාසු තාසු ජාතියු. ඡන්තං අභිජාතීතං සම්බන්ධිභූතානං ගමනං සමවායෙන සමාගමො. සම්බන්ධිතිරපෙක්ඛොපි භාවසද්දො සම්බන්ධිසභිතො විය පකතියත්ථවාට්ඨකොති ආහ “සභාවොයෙවා”ති, යථා කණ්ටකස්ස තික්ඛතා, කපිත්ථලාදීනං පරිමණ්ඩලතා, මිගපක්ඛිනං විචිත්තාකාරතා ව, එවං සබ්බස්සාපි ලොකස්ස හෙතුපච්චයමන්තරෙන තථා තථා පරිණාමො අකුත්තිමො සභාවොයෙවාති අත්ථො. තෙන චුත්තං “යෙනා”තිආදි. පරිණමනං නානජ්ජකාරතාපත්ති. යෙනානි සත්තපාණාදිනා. යථා භවිතබ්බං, තථොවාති සම්බන්ධො.

ඡලභිජාතියො පරතො විත්ථාරීයිස්සන්ති. “සුබ්බස්ස උක්ඛස්ස ජට්ඨංවෙදෙන්ති”ති වදන්තො මක්ඛලී අදුක්ඛමසුබ්බමිං සබ්බෙන සබ්බං න ජානාතීති චුත්තං “අඤ්ඤා අදුක්ඛමසුබ්බමි නත්ථිති දස්සෙති”ති. අයං “සුබ්බස්ස උක්ඛස්ස ජට්ඨංවෙදෙන්ති”ති වචනං කරුණභාවෙන ගහෙත්වා චුත්තා ආවරියස්ස මති. පොත්ථකෙසු පන “අඤ්ඤා සුබ්බස්සමි නත්ථිති දස්සෙති”ති අයමෙව පාඨො දිට්ඨො, න “අදුක්ඛමසුබ්බමි”ති. එවං සති “ඡස්සෙවචාභිජාතියු”ති වචනං අධිකරණභාවෙන ගහෙත්වා ඡසු එව අභිජාතියු සුබ්බස්සමි ජට්ඨංවෙදනං, න තෙහි අඤ්ඤත්ථ, තායෙව සුබ්බස්සමි, න තදඤ්ඤාති දස්සෙතිති චුත්තන්ති වෙදිතබ්බං. අයමෙව ව යුත්තතරො පටික්ඛෙපිතබ්බස්ස අත්ථස්ස භූමිවසෙන චුත්තන්තා. යදි හි “සුබ්බස්ස උක්ඛස්ස ජට්ඨංවෙදෙන්ති”ති වචනෙන පටික්ඛෙපිතබ්බස්ස දස්සනං සියා, අථ “අඤ්ඤා අදුක්ඛමසුබ්බමි නත්ථි”ති දස්සෙයා, න “අදුක්ඛමසුබ්බමි”ති දස්සනහෙතුවනස්ස භූමිඅත්ථාභාවතො. දස්සෙති වෙතං තාසං භූමියා අභාවමෙව, තෙන විඤ්ඤායති අයං පාඨො, අයඤ්ඤත්ථො යුත්තතරොති.

පමුඛයොනීනන්ති මනුස්සෙසු බත්තියබ්බාභ්මණාදිවසෙන, නිරව්ජානාදියු සීහබ්බාභ්මණාදිවසෙන පධානයොනීනං, පධානතා වෙන්ථ උත්තමතා. තෙනාහ “උත්තමයොනීන”න්ති. සට්ඨි සතානීති ඡ සහස්සානි. “පඤ්ච ව කම්මුතො සතානී”ති පදස්ස අත්ථදස්සනං “පඤ්ච කම්මසතානී වා”ති. “එසෙව නයො”ති ඉමිනා “කෙවලං තක්කමත්තකෙන නිරත්ථකං දිට්ඨිං දීපෙති”ති ඉමමෙවත්ථමතිදිසති. එත්ථ ව “තක්කමත්තකෙනා”ති වදන්තො යස්මා තක්කිකා අවස්සයභූතතත්ථග්ගණඅධිකුසනයමන්තරෙන නිරධිකුසනය පරිකප්පනස්ස යං කිඤ්චි අත්තනා පරිකප්පිතං සාරතො මඤ්ඤමානා තථෙව අභිනිවිස්ස තත්ථ ව දිට්ඨිගාහං ගණ්හන්ති, තස්මා න තෙසං දිට්ඨිවත්ථස්මිං විඤ්ඤාහි විචාරණා කාතබ්බාති ඉමමධිජපායං විභාවෙති. කෙච්ඡි උත්තරවිභාරවාසිනො. පඤ්චන්ද්‍රියවසෙනානි වක්ඛාදිපඤ්චන්ද්‍රියවසෙන. තෙ හි “වක්ඛුසොතසානජීවිභාකායසඩ්ඛාතානි ඉමානි පඤ්චන්ද්‍රියානි ‘පඤ්ච කම්මානී’ති තිත්ථියා පඤ්ඤපෙන්නී”ති වදන්ති “කායවච්ඡිමනොකම්මානි ව ‘නිණි කම්මානී’ති”. කම්මන්ති ලද්ධිති තදුහයං ඔළාරිකත්තා පරිපුණ්ණකම්මන්ති ලද්ධි. මනොකම්මං අනොළාරිකත්තා උපධිසකම්මන්ති ලද්ධිති යොජනා. “ද්වාසට්ඨි පටිපදා”ති වත්තබ්බෙ සභාවනිරුත්තීං අජානන්තො “ද්වට්ඨිපටිපදා”ති වදනීති ආහ “ද්වාසට්ඨි පටිපදා”ති. සද්දරවකා පන “ද්වාසට්ඨියා සලොපො, අත්තමා”ති වදන්ති, තදයුත්තමෙව සභාවනිරුත්තීයා යොගතො අසිද්ධත්තා . යදි හි සා යොගෙන සිද්ධා අස්ස, එවං සභාවනිරුත්තීයෙව සියා, තථා ව සති ආවරියානං මතෙන විරුජ්ඣනීති වදන්ති. “චුල්ලාසිති සහස්සානී”තිආදිකා පන අඤ්ඤා දිට්ඨපයොගා සභාවනිරුත්තීයෙව. දිස්සති හි විසුද්ධිමග්ගාදියු –

“චුල්ලාසිති සහස්සානි, කප්පා තිට්ඨන්ති යෙ මරු;
න ත්වෙව තෙපි තිට්ඨන්ති, ද්විති විත්තෙහි සමොභිතා”ති. (විසුද්ධි. 2.715; මහානි. 10, 39);

එකස්මිං කප්පෙති චතුත්තමසඩ්ඛොයාකප්පානං අඤ්ඤාතරභූතෙ එකස්මිං අසඩ්ඛොයාකප්පෙ. තත්ථාපි ව විචට්ටට්ඨාසිසඤ්ඤිතං එකමෙව සන්ධාය “ද්වට්ඨන්තරකප්පා”ති චුත්තං. න හි සො අස්සුතසාසනධම්මො ඉතරෙ ජානානි බාහිරකානම්මියස්සත්තා, අජානන්තො එවමාහානි අත්ථො.

උරබ්භෙ භනන්ති, භන්ත්වා වා ජීවිතං කප්පෙන්නීති ඔරබ්භිකා. එස නයො සාකුණිකාදියුපි. ලුද්දානි චුත්තාවසෙසකා යෙ කෙච්චාතුප්පදජීවිකා නෙසාදා. මාගවිකපදස්මිඤ්ඤි රොහිතාදිමිගජාතියෙව ගතිනා. බන්ධනාගාරෙ නියොජෙන්නීති බන්ධනාගාරිකා. කුරුරකම්මන්තානි දාරුණකම්මන්තා. අයං සබ්බොපි කණ්හකම්මපසුතතාය කණ්හාභිජාතීති වදති කණ්හස්ස ධම්මස්ස අභිජාති අබ්භුජ්ජන්ති යස්සානි කත්වා. හික්ඛුති බුද්ධසාසනෙ හික්ඛු. කණ්ටකෙති ඡන්දරාගෙ. සඤ්ඤොගවසෙන තෙසං පක්ඛිපනං. කණ්ටකසදිසඡන්දරාගෙන සඤ්ඤත්තා භුඤ්ජන්තිති හි අධිජ්ජායෙන “කණ්ටකෙ පක්ඛිපිත්වා”ති චුත්තං. කස්මානි වෙ? යස්මා “තෙ පණිතපණිතෙ පච්චයෙ පටිසෙවන්ති”ති තස්ස මිච්ජාගාහො, තස්මා ඤායලද්ධෙපි පච්චයෙ භුඤ්ජමානා ආජීවකසමයස්ස විලොමගාහිතාය පච්චයෙසු කණ්ටකෙ පක්ඛිපිත්වා බාදන්ති නාමානි වදති කණ්ටකචුත්තීකානි කණ්ටකෙන යථාචුත්තෙන සහ ජීවිකා. අයඤ්ඤිස්ස පාළියෙවාති අයං මක්ඛලීස්ස වාදදීපනා අත්තනා රචිතා පාළියෙවාති යථාචුත්තමත්ථං සමත්ථෙති. කණ්ටකචුත්තීකා එව නාම එකෙ අපරෙ පබ්බජිතා බාහිරකා සන්ති, තෙ නීලාභිජාතීති වදනීති අත්ථො. තෙ හි සවිසෙසං

අත්තකිලමානුයෝගමනුයුත්තා. තථා හි තෙ කණ්ටකෙ වත්තන්තා විය භවන්තිති කණ්ටකචුක්තිකාති චුත්තා. නිලස්ස ධම්මස්ස අභිජාති යස්සාති නිලාභිජාති. එවමිතරෙසුපි.

අම්භාකං සඤ්ඤාජනගණ්ඨො නත්ථීති වාදිනො බාහිරකපබ්බජිතා නිගණ්ඨා. එකමෙව සාටකං පරිදහන්තා එකසාටකා. කණ්භතො පරිසුද්ධො නිලො, තතො පන ලොභිතොතිආදිනා යථාක්කමං තස්ස පරිසුද්ධං වාදං දස්සෙතුං “ඉමෙ කිරා”තිආදි චුත්තං. පණ්ඩරතරාති භුඤ්ජනනභානපටික්ඛෙපාදිවතසමායෝගෙන පරිසුද්ධතරා කණ්භනිලමුපාදාය ලොභිතස්සාපි පරිසුද්ධභාවෙන වත්තබ්බතො. ඔදාතවසනාති ඔදාතවත්ථපරිදහන්තා. අවෙලකසාවකාති ආජීවකසාවකභූතා. තෙ කිර ආජීවකලද්ධියා විසුද්ධවිත්තතාය නිගණ්ඨෙහිපි පණ්ඩරතරා හලිද්දාභානම්පි පුරිමෙ උපාදාය පරිසුද්ධභාවප්පත්තිතො. “එව”න්තිආදිනා තස්ස ඡන්දාගමනං දස්සෙති. නන්දාදිනං සාවකභූතා පබ්බජිතා ආජීවකා. තථා ආජීවකිතියො. නන්දාදයො කිර තථාරූපං ආජීවකපටිපත්තිං උක්කංසං පාපෙත්වා ධීතා, තස්මා නිගණ්ඨෙහි ආජීවකසාවකෙහි පබ්බජිතෙහි පණ්ඩරතරා චුත්තා පරමසුක්කාභිජාතිති අයං තස්ස ලද්ධි.

පුරිසභූමියොති පධානනිද්දෙසො. ඉත්ථිනම්පි හෙතා භූමියො එස ඉච්ඡතෙව. සත්ත දිවසෙති අච්චන්තසඤ්ඤාගවචනං, එත්තකම්පි මන්දා මොවුහාති. සම්බාධට්ඨානතොති මාතුකුච්ඡං සන්ධායාහ. රොදන්ති වෙව වීරවන්ති ව තමනුස්සරිත්වා. බෙදනං, කීළනඤ්ච බිඬ්ඨාසද්දෙනෙව සඩ්ගහෙත්වා බිඬ්ඨාභූමි චුත්තා. පදස්ස නික්ඛිපනං පදනික්ඛිපනං. යදා තථා පදං නික්ඛිපිතුං සමත්ථො, තදා පදවීමංසභූමි නාමාති භාවො. වතාවතස්ස ජානනකාලෙ. භික්ඛු ව පන්තකොතිආදිපි තෙසං බාහිරකානං පාළියෙව. තත්ථ පන්තකොති භික්ඛාය විවරණකො, තෙසං වා පටිපත්තියා පටිපන්නකො. ජිනොති ජිණ්ණො ජරාවසෙන භීතධාතුකො, අත්තතො වා පටිපත්තියා පටිපක්ඛං ජීතිත්වා ධීතො. සො කිර තථාභූතො ධම්මම්පි කස්සවි න කට්ඨෙ. තෙනාහ “න කිඤ්ච ආභා”ති. ඔට්ඨවදනාදිවිප්පකාරෙ කතෙපි බමනවසෙන න කිඤ්ච කට්ඨිතිපි වදන්ති. අලාභිත්ති “සො න කුම්භිමුඛා පටිග්ගණ්භාති”තිආදිනා නයෙන මහාසිහනාදසුත්තෙ (දී. නි. 1.394; ම. නි. 1.155) චුත්තඅලාභහෙතුසමායෝගෙන අලාභිං. තතොයෙව ජිසවිජාදුබ්බලපරෙතතාය සයනපරායනට්ඨෙන සමණං පන්තභූමිති වදන්ති.

ආජීවචුක්තිසතානීති සත්තානමාජීවභූතාති ජීවිකාචුක්තිසතාති. “පරිබ්බාජකසතානී”ති චුච්චමානෙපි වෙස සභාවලිඬ්ගමජානන්තො “පරිබ්බාජකසතෙ”ති වදන්ති. එවමඤ්ඤෙසුපි. තෙනාහ “පරිබ්බාජකපබ්බජ්ජාසතානී”ති. නාගභවනං නාගමණ්ඩලං යථා “මහිංසකමණ්ඩල”න්ති. පරමාණුආදි රජො. පසුග්ගහණෙන ඵළකජාති ගහිතා. මිගග්ගහණෙන රුරුගවයාදි මිගජාති. ගණ්ඨිමිහීති ඵළමිහි, පබ්බතෙති අත්ථො. වාතුමහාරාජිකාදිබ්බමකායිකාදිවසෙන, තෙසඤ්ච අන්තරහෙදවසෙන බහු දෙවා. තත්ථ වාතුමහාරාජිකානං එකච්චඅන්තරහෙදො මහාසමසසුත්තෙන (දී. නි. 2.331) දිපෙතබ්බො. “සො පනා”තිආදිනා අජානන්තො පනෙස බහු දෙවෙපි සත්ත එව වදන්ති තස්ස අප්පමාණතං දස්සෙති. මනුස්සාපි අනන්තාති දිපදෙසකුලවංසාජීවදිවිභාගවසෙන. පිසාවා එව පෙසාවා, තෙ අපරපෙතාදිවසෙන මහන්තමහන්තා, බහුතරාති අත්ථො. බාහිරකසමයෙ පන “ඡද්දන්තදහමන්දාකිතියො කුචාළියමුවලින්දනාමෙන වොහරිතා”ති (දී. නි. ටී. 1.168) ආවරියෙන චුත්තං.

ගණ්ඨිකාති පබ්බගණ්ඨිකා. පබ්බගණ්ඨිමිහි හි පවුටසද්දො. මහාපජාතාති මහාතටා. පාරිසෙසනායෙන බුද්දකපජාතසතානි. එවං සුපිනෙසුපි. “මහාකප්පිනො”ති ඉදං “මහාකප්පාන”න්ති අත්ථතො වෙදිතබ්බං. සද්දතො පනෙස අජානන්තො එවං වදන්ති න විචාරණක්ඛමං. තථා “චුල්ලාසිති සතසහස්සානී”ති ඉදම්පි. සො හි “චතුරාසිති සතසහස්සානී”ති වත්තුමසක්කොන්තො එවං වදන්ති. සද්දරවකා පන “චතුරාසිතියා තුලොපො, වස්ස වු, රස්ස ලො, ද්විත්තඤ්චා”ති වදන්ති. එත්තකා මහාසරාති එතප්පමාණවතා මහාසරතො, සත්තමහාසරතොති චුත්තං හොති. කිරාති තස්ස වාදානුස්සවනෙ නිපාතො. පණ්ඩිතොපි...පෙ.... න ගච්ඡති, කස්මා? සත්තානං සංසරණකාලස්ස නියතභාවතො.

“අවෙලකවතෙන වා අඤ්ඤාත වා යෙන කෙනවි”ති චුත්තමතිදිසති “තාදිසෙනෙවා”ති ඉමිනා. තපොකම්මෙනාති තපකරණෙන. එත්ථාපි “තාදිසෙනෙවා”ති අධිකාරො. යො...පෙ.... විසුජ්ඣති, සො අපරිපක්කං කම්මං පරිපාවෙති නාමාති යොජනා. අන්තරාති චතුරාසිතිමහාකප්පසතසහස්සානමබ්හන්තරෙ. චුස්ස චුස්සාති පත්ථා පත්ථා. චුත්තපරිමාණං කාලන්ති චතුරාසිතිමහාකප්පසතසහස්සපමාණං කාලං. ඉදං චුත්තං හොති – අපරිපක්කං සංසරණනිමිත්තං කම්මං සීලාදිනා සිසංයෙව විසුද්ධප්පත්තියා පරිපාවෙති නාම. පරිපක්කං කම්මං චුස්ස චුස්ස කාලෙන පරිපක්කභාවානාපාදනෙන බ්‍යන්තිං විගමනං කරොති නාමාති. දොණෙනාති පරිමිතනදොණතුම්බෙන. රූපකවසෙනත්ථො ලබ්භතිති චුත්තං “මිතං වියා”ති. න භාපනවඩ්ඨනං පණ්ඩිතබාලවසෙනාති දස්සෙති “න සංසාරො”තිආදිනා. වඩ්ඨනං උක්කංසො. භාපනං අවකංසො.

කතසුත්තගුළෙති කතසුත්තවට්ටියං. පලෙභිති පරෙති යථා “අභිසම්පරායො”ති, (මහානි. 69; චුළනි. 85; පටි. ම. 3.4) ර-කාරස්ස පන ල-කාරං කත්ථා එවං චුත්තං යථා “පලිබුද්ධො”ති (චුළනි. 15; මි. ප. 3.6). සො ව චුරාදිගණ්ඨවසෙන ගතියන්ති චුත්තං “ගච්ඡති”ති. ඉමාය උපමාය වෙස සත්තානං සංසාරො අනුක්කමෙන ධීයතෙව, න වඩ්ඨති පරිච්ඡින්නරූපත්තාති ඉමමත්ථං විභාවෙතිති ආහ “සුත්තෙ ධීණෙ”තිආදි. තත්ථොති ධීයනට්ඨානෙයෙව.

171. දින්නන්ති දෙයාධම්මසීසෙන දානවෙනනායෙව චුත්තා. තංමුඛෙන ච ඵලන්ති දස්සෙති “දින්නස්ස ඵලාභාව”න්ති ඉමිනා. දින්නස්ස ඉමානො අන්නාදිවත්ථු, තං කථමෙස පටික්ඛිපිස්සති. එස නයො ශිට්ඨං හුතන්ති එත්ථාපි. සබ්බසාධාරණං මහාදානං මහායාගො. පාහුනභාවෙන කත්තබ්බසක්කාරො පාහුනකසක්කාරො. ඵලන්ති ආනිසංසඵලං, නිස්සන්දඵලස්ථව. විපාකොති සද්ධිඵලං. චතුරධ්වගසමන්තාගතෙන දානෙ යානන්තරාදිපත්ති විය හි ආනිසංසො, සබ්බබ්‍රාහ්මණස්ස දානෙ (ජා. 1.10.39) තාණලාභමත්තං විය නිස්සන්දො, පටිසන්ධිසබ්බාතං සද්ධිඵලං විපාකො. අයං ලොකො, පරලොකොති ච කම්මුතා ලද්ධබ්බො චුත්තො ඵලාභාවමෙව සන්ධාය පටික්ඛිපනතො. පච්චක්ඛදිට්ඨො හි ලොකො කථං තෙන පටික්ඛිත්තො සියා. “සබ්බෙ තත්ථ තත්ථෙව උච්ඡිජ්ජන්ති”ති ඉමිනා කාරණමාහ, යත්ථ යත්ථ භවයොනිආදිසු ධීනා ඉමෙ සත්තා, තත්ථ තත්ථෙව උච්ඡිජ්ජන්ති, නිරුද්ධවිනාසවසෙන විනස්සන්තිති අත්ථො. තෙසුති මාතාපිතුසු. ඵලාභාවවසෙනෙව වදති, න මාතාපිතුනං, නාපි තෙසු ඉදානි කරියමානසක්කාරාසක්කාරානමභාවවසෙන තෙසං ලොකෙ පච්චක්ඛන්තා. පුබ්බුළුස්ස විය ඉමෙසං සත්තානං උප්පාදො නාම කෙවලො, න චචිත්ථා ආගමනපුබ්බකො අත්ථිති දස්සන්තං “නත්ථි සත්තා ඔපපාතිකා”ති චුත්තන්ති ආහ “චචිත්ථා උපපජ්ජනකා සත්තා නාම නත්ථි”ති. සමණෙන නාම යාථාවතො ජානන්තෙන කස්සචි අකථෙත්ථා සඤ්ඤාතෙන භවිතබ්බං, අඤ්ඤා අභොපුරිසිකා නාම සියා. කිඤ්චි පරො පරස්ස කරිස්සති, තථා ච අත්තනො සම්පාදනස්ස කස්සචි අවස්සයො ඵව න සියා තත්ථ තත්ථෙව උච්ඡිජ්ජනතොති ඉමමත්ථං සන්ධාය “යෙ ඉමඤ්ච... පෙ.... පච්චෙදෙන්ති”ති ආහ. අයං අට්ඨකථාවසෙසකො අත්ථො.

චතුසු මහාභූතෙසු නියුත්තො වාතුමහාභුතිකො, අත්ථමත්තතො පන දස්සෙතුං “චතුමහාභුතමයො”ති චුත්තං. යථා හි මත්තිකාය නිබ්බත්තං භාජනං මත්තිකාමයං, ඵවමයම්පි චතුහි මහාභූතෙහි නිබ්බත්තො චතුමහාභුතමයොති චුච්චති. අප්ප්කත්තිකපට්ඨිධාතුති සත්තසත්තානගතා පට්ඨිධාතු. බාහිරපට්ඨිධාතූන්ති බහිද්ධා මහාපට්ඨි, තෙන පට්ඨියෙව කායොති දස්සෙති. අනුගච්ඡන්ති අනුබන්ධති. උභයෙනාපිති පද්ද්වයෙනපි. උපෙති උපගච්ඡන්ති බාහිරපට්ඨිකායතො තදෙකදෙසභූතා පට්ඨි ආගන්ත්ථා අප්ප්කත්තිකභාවජ්ජන්ති හුත්ථා සත්තභාවෙන සණ්ඨිතා, සා ච මහාපට්ඨි සටාදිගතපට්ඨි විය ඉදානි තමෙව බාහිරං පට්ඨිකායං සමුදායභූතං පුන උපෙති උපගච්ඡති, සබ්බසො තෙන බාහිරපට්ඨිකායෙන නිබ්බිසෙසනං එකිභාවමෙව ගච්ඡන්ති අත්ථො. ආපාදිසුපි එසෙව නයොති එත්ථ පජ්ජුන්තෙන මහාසමුද්දතො ගතිතආපො විය වස්සොදකභාවෙන පුනපි මහාසමුද්දං, සුරියරංසිතො ගතිතඉන්ද්‍රියසබ්බාතතෙපො විය පුනපි සුරියරංසි, මහාවායුක්ඛන්ධතො නිග්ගමමහාවාතො විය පුනපි මහාවායුක්ඛන්ධං උපෙති උපගච්ඡන්ති පරිකප්පනාමත්තෙන දිට්ඨිගතිකස්ස අධිප්පායො.

මනව්ජ්ජිකාති ඉන්ද්‍රියානිති මනමෙව ජට්ඨං යෙසං චක්ඛුසොතසානජිවිභාකායානං, තානි ඉන්ද්‍රියානි. ආකාසං පක්ඛන්දන්ති තෙසං විසයභාවාති වදන්ති. විසයිගහණෙන හි විසයාපි ගතිතා ඵව භොන්ති. කථං ගණිතා මඤ්චපඤ්චමාති ආහ “මඤ්චො චෙව...පෙ.... අත්ථො”ති. ආලාභනං සුසානන්ති අත්ථතො එකං. ගුණාගුණපදානිති ගුණදොසකොට්ඨාසානි. සරිරමෙව චා පදානි තංතංකිරියාය පජ්ජිතබ්බතො. පාරාවතපක්ඛිවණ්ණානිති පාරාවතස්ස නාම පක්ඛිතො වණ්ණානි. “පාරාවතපක්ඛිවණ්ණානි”ති පායො, පාරාවතසකුණස්ස පත්තවණ්ණානිති අත්ථො. භස්මන්තාති ඡාරිකාපරියන්තා. තෙනාහ “ඡාරිකාවසානමෙවා”ති. ආහුතිසද්දෙනෙත්ථ “දින්නං ශිට්ඨං හුත”න්ති චුත්තජ්ජකාරං දානං සබ්බම්පි ගතිතන්ති දස්සෙති “පාහුනකසක්කාරාදිභෙදං දින්නදාන”න්ති ඉමිනා, විරූපෙකසෙසන්ද්දෙසො චා එස. අත්ථොති අධිප්පායතො අත්ථො සද්දතො තස්ස අනධිගමිතත්තා. ඵවම්දිසෙසු. දබ්බන්ති මුය්භන්තිති දත්තු, බාලපුග්ගලා, තෙහි දත්තුහි. කිං චුත්තං භොතිති ආහ “බාලා දෙන්ති”තිආදි. පාළියං “ලොකො අත්ථි”ති මති යෙසං තෙ අත්ථිකා, “අත්ථි”ති වෙදං නෙපාතිකපදං, තෙසං වාදො අත්ථිකවාදො, තං අත්ථිකවාදං.

තත්ථාති තෙසු යථාචුත්තෙසු නිසු මිච්ඡාවාදිසු. කම්මං පටිබාහති අකිරියවාදිභාවතො. විපාකං පටිබාහති සබ්බෙන සබ්බං ආයතිං උපපත්තියා පටික්ඛිපනතො. විපාකන්ති ච ආනිසංසනිස්සන්දසද්ධිඵලවසෙන නිවිධම්පි විපාකං. උභයං පටිබාහති සබ්බසො හෙතුපටිසෙධනෙනෙව ඵලස්සාපි පටිසෙධිතත්තා. උභයන්ති ච කම්මං විපාකම්පි. සො හි “අහෙතු අප්පච්චයා සත්තා සංකිලිස්සන්ති, විසුජ්ඣන්ති චා”ති වදන්තො කම්මස්ස විය විපාකස්සාපි සංකිලෙසවිසුද්ධිනං පච්චයත්තභාවපොතනතො තදුභයං පටිබාහති නාම. විපාකො පටිබාහිතො භොති අසති කම්මස්මිං විපාකාභාවතො. කම්මං පටිබාහිතං භොති අසති විපාකෙ කම්මස්ස නිරන්ථකතාපත්තිතො. ඉතිති චුත්තත්ථනිදස්සනං. අත්ථතොති සරූපතො, විසුං විසුං තංතංදිට්ඨිපකභාවෙන පාළියං ආගතාපි තදුභයපටිබාහකාවාති අත්ථො. පච්චෙකං නිවිධදිට්ඨිකා ඵව තෙ උභයපටිබාහකත්තා. “උභයජ්ජට්ඨිකා”ති හි හෙතුවචනං හෙතුගබ්භන්තා තස්ස විසෙසනස්ස. අහෙතුකවාදා වෙවාතිආදි පටිඤ්ඤාවචනං තජ්ඵලභාවෙන නිවිජිතත්තා. තස්මා විපාකපටිබාහකත්තා නත්ථිකවාදා, කම්මපටිබාහකත්තා අකිරියවාදා, තදුභයපටිබාහකත්තා අහෙතුකවාදාති යථාලාභං හෙතුඵලතාසම්බන්ධො වෙදිතබ්බො. යො හි විපාකපටිබාහනෙන නත්ථිකදිට්ඨිකො උච්ඡෙදවාදී, සො අත්ථතො කම්මපටිබාහනෙන අකිරියදිට්ඨිකො, උභයපටිබාහනෙන අහෙතුකදිට්ඨිකො ච භොති. සෙසද්වයෙපි එසෙව නයො.

“යෙ වා පනා” තිආදිනා තෙසමනුදිට්ඨිකානං නියාමොක්කන්තිවිනිච්ඡයො චුත්තො. තත්ථ තෙසන්ති පුරණාදිනං. සප්ඤ්ඤායන්තීති තං දිට්ඨිදීපකං ගන්ථං යථා තථා තෙහි කතං උග්ගහෙත්වා පටන්ති. විමංසන්තීති තස්ස අත්ථං විචාරෙත්ති. “තෙස” න්තිආදි විමංසනාකාරදස්සනං. “කරොතො...පෙ.... උච්ඡිජ්ජති” ති එවං විමංසන්තානං තෙසන්ති සම්බන්ධො. තස්මිං ආරම්මණෙන යථාපරිකප්පිතෙ කම්මඵලාභාවාදිකෙ “කරොතො න කරියති පාප” න්තිආදි නයප්පවත්තය මිච්ඡාදස්සනසංඛිඛාතය ලද්දියා ආරම්මණෙ. මිච්ඡාසති සන්තිට්ඨතීති මිච්ඡාසතිසංඛිඛාතා ලද්ධිසහගතා තණ්හා සන්තිට්ඨති. “කරොතො න කරියති පාප” න්තිආදිවසෙන හි අනුස්සවප්පලද්ධෙ අත්ථෙ තදාකාරපරිචිතක්කතෙහි සවිග්ගහෙ විය සරුපතො චිත්තස්ස පච්චුප්පට්ඨිතෙ චිරකාලපරිවයෙන “එවමෙත” න්ති නිජ්ඣානක්කමභාවප්පගමනෙ, නිජ්ඣානක්කන්තියා ව තථා තථා ගහිතෙ පුනස්පුනං තථෙව ආසෙවත්තස්ස බහුලිකරොත්තස්ස මිච්ඡාවිතක්කෙන සමානියමානා මිච්ඡාවයාමුපත්ථම්හිතා අතංසභාවමිසි “තංසභාව” න්ති ගණහන්ති මිච්ඡාලද්ධිසහගතා තණ්හා මුසා චිතථං සරණතො පවත්තනතො මිච්ඡාසතිති වුවිචි. චතුරභිගුත්තරට්ඨකායමිසි (අ. නි. අට්ඨ. 2.4.30) වෙස අත්ථො චුත්තොයෙව. මිච්ඡාසතිකප්පාදයො විය හි මිච්ඡාසති නාම පාටියෙක්කො කොච්ඡි ධම්මො නත්ථි, තණ්හාසිසෙන ගහිතානං චතුත්තමිසි අකුසලක්කන්ධානමෙනං අධිවචනන්ති මජ්ඣිමාගමට්ඨකථායමිසි සල්ලෙබ්බුත්තවණ්ණනායං (ම. නි. අට්ඨ. 1.83) චුත්තං.

චිත්තං එකග්ගං හොතීති යථාසකං විතක්කාදිපච්චයලාභෙන තස්මිං ආරම්මණෙ අවට්ඨිතතාය අනෙකග්ගතං පහාය එකග්ගං අප්පිතං විය හොති, චිත්තසිසෙන චෙත්ථ මිච්ඡාසමාධි එව චුත්තො. සො හි පච්චයවිසෙසෙහි ලද්ධභාවනාබලො ඊදිසෙ යානෙ සමාධානපතිරුපකකිච්චකරොයෙව හොති වාලච්ඡිකානාදිසු වියාති දට්ඨබ්බං. ජවනානි ජවන්තීති අනෙකක්කන්තං තෙනාකාරෙන පුබ්බභාගියෙසු ජවනවාරෙසු පවත්තෙසු සන්තිට්ඨානභූතෙ සබ්බපච්ඡිමෙ ජවනවාරෙ සත්ත ජවනානි ජවන්ති. “පට්ඨප්පවනෙ සතෙකිච්ඡා හොන්ති, තථා දුතියාදිසු” ති ඉදං ධම්මසභාවදස්සනමෙව, න පන තස්මිං බණෙ තෙසං තිකිච්ඡා කෙනවි සක්කා කාතුන්ති දස්සනං තෙස්වෙව යත්වා සත්තමජවනස්ස අවස්සමුප්පජ්ජමානස්ස නිවන්තිතුං අසක්කුණෙයාත්තා, එවං ලහුපරිවත්තෙ ව චිත්තවාරෙ ඔවාදානුසාසන වසෙන තිකිච්ඡාය අසම්භවතො. තෙනාහ “චුද්ධානමිසි අතෙකිච්ඡා අනිවත්තිනො” ති . අරිට්ඨකණ්ටකසද්දියානි අරිට්ඨහික්ඛුකණ්ටකසාමණෙරසද්දියා, තෙ විය අතෙකිච්ඡා අනිවත්තිනො මිච්ඡාදිට්ඨිගතිකායෙව ජානාති චුත්තං හොති.

තත්ථාති තෙසු තිසු මිච්ඡාදස්සනෙසු. කොච්ඡි එකං දස්සනං ඔක්කමති නිසස්ස එකස්මිංයෙව අභිනිවෙසො, ආසෙවනා ව පවත්තා, සො එකමෙව දස්සනං ඔක්කමති. කොච්ඡි ද්වෙ, කොච්ඡි තිණ්හිති යස්ස ද්විසු, තිසුපි වා අභිනිවෙසො, ආසෙවනා ව පවත්තා, සො ද්වෙ , තිණ්හි ඔක්කමති, එතෙන පන වචනෙන යා පුබ්බෙ “ඉති සබ්බෙපෙනෙ අත්ථතො උභයප්පට්ඨානකා” තිආදිනා උභයප්පට්ඨානකතාමුඛෙන දිපිතා අත්ථතො සිද්ධා සබ්බදිට්ඨිකතා, සා පුබ්බභාගියා. යා පන මිච්ඡන්තනියාමොක්කන්තිභූතා, සා යථාසකං පච්චයසමුදාගමසිද්ධිතො හින්තාරම්මණානං විය විසෙසාධිගමානං එකස්මිං අනුප්පත්තියා අඤ්ඤාමඤ්ඤං අබ්බොකිණ්ණා එවාති දස්සෙති. “එකස්මිං ඔක්කන්තෙපි” තිආදිනා තිස්සන්තමිසි දිට්ඨිතං සමානසාමන්තියතං, සමානඵලතඤ්ඤා විභාවෙති. සග්ගාවරණාදිනා හෙතා සමානසාමන්තියා වෙව සමානඵලා ව, තස්මා තිස්සොපි වෙතා එකස්ස උප්පන්නාපි අබ්බොකිණ්ණා එව, එකාය විපාකෙ දිත්තෙ ඉතරා තස්සා අනුබලප්පදායිකායොති දට්ඨබ්බං. “පත්තො සග්ගමග්ගාවරණඤ්ඤාවො” තිආදිං වත්වා “අභබ්බො” තිආදිනා තදෙවත්ථං ආචිකරොති. මොක්කමග්ගාවරණන්ති නිබ්බානපථභූතස්ස අරියමග්ගස්ස නිවාරණං. පගෙවාති පටික්ඛෙපත්ථෙ නිපාතො, මොක්කසංඛිඛාතං පන නිබ්බානං ගන්තුං කා නාම කථාති අත්ථො. අපිව පගෙවාති පා එව, පට්ඨතරමෙව මොක්කං ගන්තුමහබ්බො, මොක්කමනතොපි දුරතරමෙවාති චුත්තං හොති. එවමඤ්ඤත්ථාපි යථාරහං.

“වට්ටබාණු නාමෙස සත්තො” ති ඉදං වචනං නෙය්‍යත්ථමෙව, න නීතත්ථං. තථා හි චුත්තං පපඤ්චසුදනියං නාම මජ්ඣිමාගමට්ඨකථායං “කිං පනෙස එකස්මිංයෙව අත්තභාවෙ නියතො හොති, උදාහු අඤ්ඤස්මිමිති? එකස්මිංයෙව නියතො, ආසෙවනවසෙන පන භවත්තරෙපි තං තං දිට්ඨිං රොවෙතියෙවා” ති (ම. නි. අට්ඨ. 3.103). අකුසලඤ්ඤි නාමෙනං අබලං දුබ්බලං, න කුසලං විය සබලං මහාබලං, තස්මා “එකස්මිංයෙව අත්තභාවෙ නියතො” ති තත්ථ චුත්තං. අඤ්ඤා සම්මත්තනියාමො විය මිච්ඡන්තනියාමොපි අවචන්තිකො සියා, න ව අවචන්තිකො. යදෙවං වට්ටබාණුජොතනා කථං යුජ්ජෙය්‍යාති ආහ “ආසෙවනවසෙනා” තිආදි, තස්මා යථා සත්තභිගුත්තරපාළියං “සකිං නිමුග්ගොපි නිමුග්ගො එව බාලො” ති [අ. නි. 7.15 (අත්ථතො සමානං)] චුත්තං, එවං වට්ටබාණුජොතනාපි චුත්තා. යාදිසෙ හි පච්චයෙ පටිච්ච අයං තං තං දස්සනං ඔක්කන්තො, පුන කදාචි තප්පට්ඨකෙ පච්චයෙ පටිච්ච තතො සිසුක්ඛිපනමස්ස න හොතීති න වත්තබ්බං. තස්මා තත්ථ, (ම. නි. අට්ඨ. 3.102) ඉධ ව අට්ඨකථායං “එවරුපස්ස හි යෙභුයොහ භවතො වුට්ඨානං නාම නත්ථි” ති යෙභුයාග්ගහණං කතං, ඉති ආසෙවනවසෙන භවත්තරෙපි තංතංදිට්ඨියා රොවනතො යෙභුයොනස්ස භවතො වුට්ඨානං නත්ථිති කත්වා වට්ටබාණුකො නාමෙස ජාතො, න පන මිච්ඡන්තනියාමස්ස අවචන්තිකතායාති නිහරිත්වා ඤාතබ්බත්ථතාය නෙය්‍යත්ථමිදං, න නීතත්ථන්ති වෙදිතබ්බං. යං සන්ධාය අභිධම්මෙපි “අරහා, යෙ ව පුපුජ්ජනා මග්ගං න පටිලභිස්සන්ති, තෙ රුපක්කන්ධඤ්ඤා න පරිජානන්ති, වෙදනාක්කන්ධඤ්ඤා න පරිජානිස්සන්ති” තිආදි (යම. 1.බන්ධයමක 210) චුත්තං. පට්ඨිගොපකොති යථාචුත්තකාරණෙන පට්ඨිපාලකො. තදත්ථං සමත්ථෙතුං “යෙභුයොහා” තිආදි චුත්තං.

එවං මිච්ඡාදිට්ඨියා පරමසාවජ්ජානුසාරෙන සොතුනං සනිමුප්පාදෙන්තො “තස්මා”තිආදිමාහ. තත්ථ තස්මාති යස්මා එවං සංසාරබාණ්ණභාවස්සාපි පච්චයො අපණ්ණකජානො, තස්මා පරිවජ්ජෙය්‍යාති සමිබන්ධො. අකල්‍යාණජනන්ති කල්‍යාණධම්මවිරහිතජනං අසාධුජනං. ආසීවිසන්ති ආසුමාගතහලාහලං. භූතිකාමොති දිට්ඨධම්මිකසම්පරායිකපරමත්ථානං වසෙන අත්තනො ගුණෙහි වුඩ්ඪිකාමො. විවක්ඛණොති පඤ්ඤාවක්ඛුනා විවිධත්ථස්ස පස්සකො, ධිරොති අත්ථො.

පකුට්ඨකච්චායනවාදවණ්ණනා

174. “අකට්ඨා”ති එත්ථ ත-කාරස්ස ට-කාරාදෙසොති ආහ “අකතා”ති, සමෙන, විසමෙන වා කෙනවිපි හෙතුනා අකතා, න චිතිතාති අත්ථො. තථා අකට්ඨිධාති එත්ථාපි. නත්ථි කතවිධො කරණවිධි එතෙසන්ති අකට්ඨිධා. පදද්වයෙනාපි ලොකෙ කෙනවි හෙතුවච්චයෙන තෙසං අනිබ්බත්තභාවං දස්සෙති. තෙනාහ “එවං කරොහී”තිආදි. ඉද්ධියාපි න නිමිත්තාති කස්සච ඉද්ධිමතො වෙතොවසිප්පත්තස්ස පුග්ගලස්ස, දෙවස්ස, ඉස්සරාදිනො ව ඉද්ධියාපි න නිමිත්තා. අනිමිමාපිතාති කස්සච අනිමිමාපිතා. කාමං සද්දතො යුත්තං, අත්ථතො ව පුරිමෙන සමානං, තථාපි පාළියමට්ඨකථායඤ්ඤව අනාගතමෙව අගභෙතබ්බභාවෙ කාරණන්ති දස්සෙති “තං නෙව පාළිය”න්තිආදිනා.

බ්‍රහ්මජාලසුත්තසංවණ්ණනායං (දී. නි. අට්ඨ. 1.30) වුත්තත්ථමෙව. ඉදමෙත්ථ යොජනාමත්තං – වඤ්ඤාති හි වඤ්ඤාපසුචඤ්ඤාකාලාදයො විය අඵලා කස්සචි අජනකා, තෙන පට්ඨිකායාදිනං රූපාදිජනකභාවං පටික්ඛිපති. රූපසද්දාදයො හි පට්ඨිකායාදිහි අප්පට්ඨිද්ධිවුත්තිකාති තස්ස ලද්ධි. පබ්බතස්ස කුට්ඨිව ධීතාති කුට්ඨියා, යථා පබ්බතකුට්ඨි කෙනවි අනිබ්බත්තතං කස්සචි ව අනිබ්බත්තකං, එවමෙනෙපි සත්තකායාති අධිප්පායො. යමිදං “ඛිපතො අභිකුරාදි ජායති”ති වුච්චති, තං විජ්ජමානමෙව තතො නික්ඛමති, න අවිජ්ජමානං, ඉතරථා අඤ්ඤාතොපි අඤ්ඤාස්ස උපලද්ධි සියා, එවමෙනෙපි සත්තකායා, තස්මා එසිකට්ඨායිට්ඨිතාති. ධීතත්තාති නිබ්බිකාරභාවෙන සුප්පට්ඨිතත්තා. න වලන්තීති න විකාරමාපජ්ජන්ති. විකාරභාවතො හි තෙසං සත්තන්තං කායානං එසිකට්ඨායිට්ඨිතතා, අනිඤ්ජනඤ්ඤව අත්තනො පකතියා අවට්ඨානමෙව. තෙනාහ “න විපරිණමන්ති”ති. පකතින්ති සභාවං. අවිපරිණාමධම්මත්තා එව න අඤ්ඤාමඤ්ඤං උපහනන්ති. සති හි විකාරමාපාදෙනබ්බභාවෙ උපසාතකතා සියා, තථා අනුග්ගභෙතබ්බභාවෙ සති අනුග්ගාහකතාපිති තදභාවං දස්සෙතුං පාළියං “නාල”න්තිආදි වුත්තං. පට්ඨියෙව කායෙකදෙසත්තා පට්ඨිකායො යථා “සමුද්දො දිට්ඨො”ති, පට්ඨිසමුභො වා කායසද්දස්ස සමුභවාචකත්තා යථා “හත්ථිකායො”ති. ජීවසත්තමානං කායානං නිව්චතාය නිබ්බිකාරභාවතො න හන්තබ්බතා, න ඝාතෙතබ්බතා ව, තස්මා නෙව කොචි හන්තා, ඝාතෙතා වා අත්ථිති දස්සෙතුං පාළියං “සත්තන්තං ත්වෙව කායාන”න්තිආදි වුත්තං. යදි කොචි හන්තා නත්ථි, කථං තෙසං සත්ථප්පභාරොති තත්ථ වොදනායාහ “යථා”තිආදි. තත්ථ සත්තන්තං ත්වෙවති සත්තන්තමෙව. ඉතිසද්දො හෙත්ථ නිපාතමත්තං. පහනන්ති පහරිතං. එකතොධාරාදිකං සත්ථං. අත්තරෙතෙව පච්චසති, න තෙසු. ඉදං වුත්තං හොති – කෙවලං “අහං ඉමං ජීවිතා වොරොපෙමී”ති තෙසං තථා සඤ්ඤාමත්තමෙව, හනනඝාතනාදි පන පරමත්ථතො නත්ථෙව කායානං අවිකොපජීයභාවතොති.

නිගණ්ඨනාටපුත්තවාදවණ්ණනා

177. වත්තාරො යාමා භාගා වතුයාමං, වතුයාමං එව වාතුයාමං. භාගත්ථො හි ඉධ යාම-සද්දො යථා “රත්තියා පඨමො යාමො”ති (සං. නි. අට්ඨ. 3.368). සො පනෙත්ථ භාගො සංවරලක්ඛිතොති ආහ “වතුකොට්ඨාසෙන සංවරෙන සංවුතො”ති, සංයමත්ථො වා යාමසද්දො යමනං සඤ්ඤමනං යාමොති කත්වා. “යතත්තො”තිආදියු විය හි අනුපසග්ගොපි සඋපසග්ගො විය සඤ්ඤමත්ථවාචකො, සො පන වතුහි ආකාරෙහිති ආහ “වතුකොට්ඨාසෙන සංවරෙන”ති. ආකාරො කොට්ඨාසොති හි අත්ථතො එකං. වාරිතො සබ්බවාරි යස්සායං සබ්බවාරිවාරිතො යථා “අග්‍රාහිතො”ති. තෙනාහ “වාරිතසබ්බඋදකො”ති. වාරිසද්දෙන වෙත්ථ වාරිපරිභොගො වුත්තො යථා “රත්තුපරතො”ති. පටික්ඛිත්තො සබ්බසිතොදකො තප්පරිභොගො යස්සාති තථා. තන්ති සිතොදකං. සබ්බවාරිසුත්තොති සංවරලක්ඛණමත්තං කථිතං. සබ්බවාරිසුත්තොති පාපනිප්පරලක්ඛණං. සබ්බවාරිසුත්තොති කම්මක්ඛයලක්ඛණන්ති ඉමමත්ථං දස්සෙත්තො “සබ්බෙන”තිආදිමාහ, සබ්බෙන පාපවාරණෙන යුත්තොති හි සබ්බප්පකාරෙන සංවරලක්ඛණෙන පාපවාරණෙන සමන්තාගතො. ධුතපාපොති සබ්බෙන නිප්පරලක්ඛණෙන පාපවාරණෙන විධුතපාපො. චුට්ඨොති අට්ඨන්තමිපි කම්මානං ඛෙපනෙන මොක්ඛප්පත්තියා කම්මක්ඛයලක්ඛණෙන සබ්බෙන පාපවාරණෙන චුට්ඨො, තං පත්ථා ධීතොති අත්ථො. “ද්වෙයෙව ගතියො හවන්ති, අනඤ්ඤා”තිආදියු (දී. නි. 1.258; 2.34; 3.199, 200; ම. නි. 2.384, 398) විය ගමුසද්දො නිට්ඨානත්ථොති වුත්තං “කොට්ඨපත්තවිත්තො”ති, මොක්ඛාධිගමෙන උත්තමමරියාදප්පත්තවිත්තොති අත්ථො. කායාදියු ඉන්ද්‍රියෙසු සංයමෙතබ්බස්ස අභාවතො සංයතවිත්තො. අතිතෙ හෙත්ථ ත-සද්දො. සංයමෙතබ්බස්ස අවසෙසස්ස අභාවතො සුප්පට්ඨිතවිත්තො. කිඤ්චි සාසනානුලොමන්ති පාපවාරණං සන්ධාය වුත්තං. අසුද්ධලද්ධිතායාති “අත්ථි ජීවො, සො ව සියා නිව්චො, සියා අනිව්චො”ති (දී. නි. ටි. 1.177). එවමාදිමලිනලද්ධිතාය. සබ්බාති කම්මපකතිවිභාගාදිවිසයාපි සබ්බා නිප්ඤ්ඤානක්ඛන්තියො. දිට්ඨියෙවති මිච්ඡාදිට්ඨියො එව ජාතා.

සඤ්චයබෙලට්ඨපුත්තවාදවණ්ණනා

179-181. අමරාවික්ඛෙපෙ චුත්තනග්ගො ඵවාති බ්‍රහ්මජාලෙ අමරාවික්ඛෙපවාදවණ්ණනායං (දී. නි. අට්ඨ. 1.61) චුත්තනග්ගො ඵව. කස්මා? වික්ඛෙපබ්‍යාකරණභාවතො, තථෙව ච තත්ථ වික්ඛෙපවාදස්ස ආගතත්තා.

පට්ඨමසන්දිට්ඨිකසාමඤ්ඤඵලවණ්ණනා

182. පිළෙත්වාති තෙලයන්තෙන උප්පිළෙත්වා, ඉමිනා රඤ්ඤො ආභොගමාහ. වදනො හි ආභොගවසෙන සබ්බත්ථ අත්ථනිවිජයො. අට්ඨකථාවරියා ච තදාභොගඤ්ඤ, පරම්පරාහතත්ථස්සාවිරොධිනො ච, තස්මා සබ්බත්ථ යථා තථා වචනොකාසලද්ධිභාවමත්තෙන අත්ථො න චුත්තො, අථ බො තෙසං චත්තුම්චිතීනවසෙනාති ගහෙනබ්බං, එවඤ්ච කත්වා තත්ථ තත්ථ අත්ථුද්ධාරාදිවසෙන අත්ථවිවෙචනා කතාති.

183. යථා තෙ රුච්චෙය්‍යාති ඉදාති මයා පුච්ඡියමානො අත්ථො යථා තව චිත්තෙ රුච්චෙය්‍ය, තයා චිත්තෙ රුච්චෙථාති අත්ථො. කම්මත්ථෙ හෙතං කිරියාපදං. මයා චා දාති පුච්ඡියමානමත්ථං තව සම්පදානභූතස්ස රොචෙය්‍යාතිපි වට්ටති. සරදාසියා කුච්ඡස්මිං ජාතො අන්තොජාතො. ධනෙන කිතො ධනක්කිතො. බන්ධග්ගාහගිතො කරමරාතීතො. සාමමෙව යෙන කෙනවි හෙතුනා දාසභාවමුපගතො සාමංදාසබ්‍යොපගතො. සාමන්ති හි සයමෙව. දාසබ්‍යන්ති දාසභාවං. කොපි දාසොපි සමානො අලසො කම්මං අකරොන්තො “කම්මකාරො”ති න චුච්චති, සො පන න තථාභූතොති විසෙසනමෙතන්ති ආහ “අනලසො”තිආදි. දුරතොති දුරදෙසතො ආගතං. පට්ඨමෙවොති අත්තනො ආසන්නතරට්ඨානුපසඬකමනතො පගෙව පුරෙතරමෙව. උට්ඨහතීති ගාරවචසෙන උට්ඨතිත්වා තිට්ඨති, පච්චුට්ඨාතිති වා අත්ථො. පච්ඡාති සාමිකස්ස නිපජ්ජාය පච්ඡා. සයනතො අවුට්ඨිතෙති රත්තියා විභායනවෙලාය සෙය්‍යතො අවුට්ඨිතෙ. පච්චුසකාලතොති අතීතරත්තියා පච්චුසකාලතො. යාව සාමිතො රත්තිං නිද්දොක්කමනන්ති අපරාය භාවිතියා රත්තියා පදොසවෙලායං යාව නිද්දොක්කමනං. යා අතීතරත්තියා පච්චුසවෙලා, භාවිතියා ච පදොසවෙලා, එත්ථන්තරෙ සබ්බකිච්චං කත්වා පච්ඡා නිපතතීති චුත්තං හොති. කිං කාරමෙවොති කිං කරණියමෙව කිත්ති පුච්ඡාය කාතබ්බතො, පුච්ඡිත්වා කාතබ්බවෙය්‍යාවච්චන්ති අත්ථො. පටිස්සවෙනෙව සම්පචාරිතා චුත්තාති ආහ “පටිසුණන්තො විවරති”ති. පටිකුද්ධං මුඛං ඔලොකෙතුං න විසහතිතිපි දස්සෙති “කුට්ඨපහට්ඨ”න්ති ඉමිනා.

දෙවො වියාති ආධිපච්චපරිවාරාදිසමන්තාගතො පධානදෙවො විය, තෙන මඤ්ඤ-සද්දො ඉධ උපමන්ථොති ඤාපෙති යථා “අක්ඛාහනං මඤ්ඤ අට්ඨාසි රඤ්ඤො මහාසුදස්සනස්ස අන්තෙපුරං උපසොභයමාන”න්ති (දී. නි. 2.245). සො චතස්සාහන්ති එත්ථ සො චත අස්සං අහන්ති පදවිජෙදො, සො රාජා විය අහමිපි භවෙය්‍යං. කෙනාති වෙ? යදි පුඤ්ඤාති කරෙය්‍යං, තෙනාති අත්ථොති ආහ “සො චත අහ”න්තිආදි. චතසද්දො උපමායං. තෙනාහ “එවරුපො”ති. පුඤ්ඤාතිති උළාරතරං පුඤ්ඤං සන්ධාය චුත්තං අඤ්ඤදා කතපුඤ්ඤතො උළාරාය පබ්බජ්ජාය අධිප්පෙතත්තා. “සො චතස්සාය”න්තිපි පාඨෙ සො රාජා විය අයං අහමිපි අස්සං. කථං? “යදි පුඤ්ඤාති කරෙය්‍යං”න්ති අත්ථසම්භවතො “අයමෙවත්ථො”ති චුත්තං. අස්සන්ති හි උත්තමපුරිසයොගෙ අහං-සද්දො අප්පයුත්තොපි අයං-සද්දෙන පරාමසනතො පයුත්තො විය හොති. සො අහං එවරුපො අස්සං චත, යදි පුඤ්ඤාති කරෙය්‍යන්ති පට්ඨපාදස්ස අත්ථමිච්ඡන්ති කෙවි. එවං සති දුතියපාඨෙ “අයමෙවත්ථො”ති අවත්තබ්බො සියා තත්ථ අයං-සද්දෙන අහං-සද්දස්ස පරාමසනතො, “සො”ති ව පරාමසිතබ්බස්ස අඤ්ඤස්ස සම්භවතො. යන්ති දානං. සතභාගමිපි සතභූතං භාගමිපි, රඤ්ඤා දින්නදානං සතථා කත්වා තත්ථ එකභාගමිපිති චුත්තං හොති. යාවජීවං න සක්ඛිස්සාමි දාතුන්ති යාවජීවං දානත්ථාය උස්සාහං කරොන්තොපි සතභාගමත්තමිපි දාතුං න සක්ඛිස්සාමි, තස්මා පබ්බජ්ජාමිති පබ්බජ්ජායං උස්සාහං කත්වාති අත්ථො. “යංනුනා”ති නිපාතො පරිචිතක්කනත්ථෙති චුත්තං “එවං චිත්තනභාව”න්ති.

කායෙන පිහිතොති කායෙන සංවරිතබ්බස්ස කායද්වාරෙන පචත්තනකස්ස පාපධම්මස්ස සංවරණවසෙන පිදහිතො. උස්සුක්කවචනවසෙන පනත්ථො විහරෙය්‍ය-පදෙන සම්බජ්ඣිතබ්බත්තාති ආහ “අකුසලපචෙසනද්වාරං ටකෙත්වා”ති. හුත්වාති හි සෙසො. අකුසලපචෙසනද්වාරන්ති ව කායකම්මභූතානමකුසලානං පචෙසනභූතං කායවිඤ්ඤන්තිසඬ්ඛානං ද්වාරං. සෙසපද්දවයෙපිති “වාචාය සංවුතො, මනසා සංවුතො”ති පද්දවයෙපි. සාසච්ඡාදනෙන පරමතායාති සාසච්ඡාදනපරියෙසෙන සල්ලෙඛවසෙන පරමතාය, උක්කට්ඨභාවෙ වා සණ්ඨිතො සාසච්ඡාදනමත්තමෙව පරමං පමාණං කොටි එතස්ස, න තතො පරං කිඤ්චි ආමිසජානං පරියෙසති, පච්චාසිසති වාති සාසච්ඡාදනපරමො, තස්ස භාවො සාසච්ඡාදනපරමතාතිපි අට්ඨකථාමුත්තකො නයො. සසිතබ්බො අසිතබ්බොති සාසො, ආභාරො, ආභූසො ජාදෙති පරිදහති එතෙනාති අච්ඡාදනං, නිවාසනං, අපිච සසනං සාසො, ආභූසො ජාදියතෙ අච්ඡාදනන්තිපි යුජ්ජති. එතදත්ථමිපිති සාසච්ඡාදනත්ථායාපි. අනෙසනන්ති එකවිසතිවිධමිපි අනනුරූපමෙසනං.

විවෙකට්ඨකායානන්ති ගණසඬ්ගණිකතො පටිච්චිතෙ ධීතකායානං, සම්බන්ධිභූතානං කායවිවෙකොති සම්බන්ධො. තෙක්ඛම්මාහිරතානන්ති කුමාරාහිරතානං. පරමවොදානප්පත්තානන්ති තාය එව කුමාරාහිරතියා පරමං උත්තමං වොදානං චිත්තවිසුද්ධිං පත්තානං. නිරූපධිනන්ති කිලෙසුපධිඅභිසඬ්ඛාරූපධිති අවචන්තවිග්ගතානං. විසඬ්ඛාරං චුච්චති නිබ්බානං, තදධිගමනො විසඬ්ඛාරගතා, අරහන්තො, තෙසං. “එවං චුත්තෙ”ති ඉමිනා මහානිද්දෙසෙ (මහානි. 7, 9) ආගතභාවං දස්සෙති. එත්ථ ව පට්ඨො විවෙකො ඉතරෙහි ද්විති විවෙකෙහි සභාපි චත්තබ්බො ඉතරෙසු සිද්ධෙසු තස්සාපි සිජ්ඣිතො, විනා ච තස්මිං සිද්ධෙපි ඉතරෙ සමසිජ්ඣිතො. තථා දුතියොපි. තතියො පන ඉතරෙහි සහෙව

වත්තබ්බො. න චිනා ඉතරෙසු සිද්ධෙසුයෙව තස්ස සිජ්ඣනතොති දට්ඨබ්බං. “ගණසඬගණිකං පභායා”තිආදි තද්ධිජ්ජායවිභාවනං. තත්ථ ගණෙ ජනසමාගමෙ සන්තිපතනං ගණසඬගණිකා, තං පභාය. කායෙන එකො විහරති විවරති පුග්ගලවසෙන අසභායත්තා. චිත්තෙ කිලෙසානං සන්තිපතනං චිත්තකිලෙසසඬගණිකා, තං පභාය. එකො විහරති කිලෙසවසෙන අසභායත්තා. මග්ගස්ස එකචිත්තක්ඛණිකත්තා, ගොත්‍රභූආදීනඤ්ච ආරම්මණකරණමත්තත්තා න තෙසං වසෙන සාතිසයා නිබ්බුතිසුඛසම්ප්ප්පනා, එලසමාපත්තිනිරොධසමාපත්තිවසෙන පන සාතිසයාති ආහ “එලසමාපත්තිං වා නිරොධසමාපත්තිං වා”ති. එලපරියොසානො හි නිරොධො. පටිසිත්වාති සමාපජ්ජනවසෙන අන්තොක්ඛවා. නිබ්බානං පත්වාති එත්ථ උස්සුක්කවචනමෙතං ආරම්මණකරණෙන, චිත්තවෙතසිකානං නිරොධෙන ව නිබ්බුතිපජ්ජනස්ස අධිජ්ජෙතත්තා. වොදනත්ථෙති ජානාපෙතුං උස්සාහකරණත්ථෙ.

184. අභිභරිත්වාති අභිමුඛභාවෙන නෙත්වා. නන්ති තථා පබ්බජ්ජාය විහරන්තං. අභිභාරොති නිමන්තනවසෙන අභිභරණං. “විවරාදිති පයොජනං සාධෙස්සාමී”ති වචනසෙසෙන යොජනා. තථා “යෙනත්ථො, තං වදෙය්‍යාථා”ති. විවරාදිවෙකල්ලන්ති විවරාදීනං ලුඛතාය විකල්භාවං. තද්දුහයමිපිති තදෙව අභිභාරද්වයමිපි. සජ්ජායන්ති සබ්බගෙලඤ්ඤාපහරණවසෙන උපකාරාවහං. භාවිතො අනත්ථස්ස අජනනවසෙන පරිපාලනං රක්ඛාගුත්ති. පටිච්ඡපන්නස්ස පන අනත්ථස්ස නිසෙධවසෙන පරිපාලනං ආවරණගුත්ති. කිමත්ථියං “ධම්මික”න්ති විසෙසනන්ති ආහ “සා පනෙසා”තිආදි. විහාරසීමායාති උපවාරසීමාය, ලාභසීමාය වා.

185. කෙවලො යදි-එවං-සද්දො පුබ්බෙ චුත්තත්ථාපෙක්ඛකොති චුත්තං “යදි තව දාසො”තිආදි. එවං සන්නෙති එවං ලබ්භමානෙ සති. දුතියං උපාදාය පට්ඨමභාවො, තස්මා “පට්ඨ”න්ති භණන්තො අඤ්ඤස්සාපි අත්ථිතං දිපෙති. තදෙව ව කාරණං කත්වා රාජාපි එවමාහාති දස්සෙතුං “පට්ඨන්ති භණන්තො”තිආදි චුත්තං. තෙනෙවාති පට්ඨසද්දෙන අඤ්ඤස්සාපි අත්ථිතාදිපනෙනෙව.

දුතියසන්දිට්ඨිකසාමඤ්ඤඵලවණ්ණනා

186. කසතීති විලෙඛති කසිං කරොති. ගහපතිකොති එත්ථ ක-සද්දො අජ්ජත්ථොති චුත්තං “එකගෙහමත්තෙ ජෙට්ඨකො”ති. ඉදං චුත්තං භොති - ගහස්ස පති ගහපති, චූද්දකො ගහපති ගහපතිකො එකස්මිඤ්ඤෙව ගෙහමත්තෙ ජෙට්ඨකත්තාති, චූද්දකභාවො පනස්ස ගෙහවසෙනෙවාති කත්වා “එකගෙහමත්තෙ”ති චුත්තං. තෙන හි අනෙකකුලජෙට්ඨකභාවං පටික්ඛිපති, ගහං, ගෙහන්ති ව අත්ථතො සමානමෙව. කරසද්දො බලිමිහීති චුත්තං “බලිසඬබාත”න්ති. කරොතීති අභිනිජ්ජාදෙති සමිපාදෙති. වඩ්ඪෙතීති උපරුපරි උප්පාදනෙන මහන්තං සන්නිවයං කරොති.

කස්මා තද්දුහයමිපි චුත්තන්ති ආහ “යථා හී”තිආදි. අජ්ජමිපි පභාය පබ්බජිතුං දුක්කරන්ති දස්සනඤ්ච පගෙව මහන්තන්ති විඤ්ඤාපනත්ථං. එසා හි කථිකානං පකති, යදිදං යෙන කෙනවි පකාරෙන අත්ථන්තරවිඤ්ඤාපනන්ති. අජ්ජමිපි පභාය පබ්බජිතුං දුක්කරභාවො පන මජ්ඣමනිකායෙ මජ්ඣමපණ්ණාසකෙ ලුට්ඨකිකොපමසුත්තෙන (ම. නි. 2.148 ආදයො) දිපෙතබ්බො. චුත්තඤ්චි තත්ථ “සෙය්‍යාථාපි උදායි පුරිසො දලිද්දො අස්සකො අනාළ්භියො, තස්ස’ස්ස එකං අගාරකං ඔලුග්ගවිලුග්ගං කාකාතිදායිං නපරමරුපං, එකා බටොපිකා ඔලුග්ගවිලුග්ගා නපරමරුපා”ති චිත්ථාරො. යදි අජ්ජමිපි භොගං පභාය පබ්බජිතුං දුක්කරං, කස්මා දාසවාරෙපි භොගග්ගහණං න කතන්ති ආහ “දාසවාරෙ පනා”තිආදි. අත්තනොපි අනිස්සරොති අත්තානමිපි සයමනිස්සරො. යථා ව දාසස්ස භොගාපි අභොගායෙව පරායත්තභාවතො, එවං ඤාතයොපිති දාසවාරෙ ඤාතිපරිවට්ටග්ගහණමිපි න කතන්ති දට්ඨබ්බං. පරිවට්ටති පරම්පරභාවෙන සමන්තතො ආවට්ටනීති පරිවට්ටො, ඤාතියෙව. තෙනාහ “ඤාතියෙව ඤාතිපරිවට්ටො”ති.

පණිතතරසාමඤ්ඤඵලවණ්ණනා

189. තන්ති යථා දාසවාරෙ “එවමෙවා”ති චුත්තං, න තථා ඉධ කස්සකවාරෙ, තදවචනං කස්මාති අනුයුඤ්ජෙය්‍ය වෙති අත්ථො. එවමෙවාති චූච්චමානෙති යථා පට්ඨදුතියාති සාමඤ්ඤඵලාති පඤ්ඤත්තාති, තථායෙව පඤ්ඤපෙතුං සක්කා නු බොති චුත්තෙ. එවරුපාහීති යථාචුත්තදාසකස්සකුපමාසදිසාහි උපමාහි. සාමඤ්ඤඵලං දිපෙතුං පභොති අනන්තපටිභානාය විචිත්තනයදෙසනභාවතො. තත්ථාති එවං දීපනෙ. පරියන්තං නාම නත්ථි අනන්තනයදෙසනභාවතො, සවනෙ වා අසන්නොසනෙන හියොයා හියොයා සොතුකාමතාජනනතො සොතුකාමතාය පරියන්තං නාම නත්ථිති අත්ථො. තථාපිති “දෙසනාය උත්තරුත්තරාධිකනානායවිචිත්තභාවෙ සතිපි”ති (දී. නි. ටි. 1.189) ආවරියෙන චුත්තං, සතිපි එවං අපරියන්තභාවෙතිපි යුජ්ජති. අනුමානඤාණෙන චිත්තෙත්වා. උපරි විසෙසන්ති තං යපෙත්වා තදුපරි විසෙසමෙව සාමඤ්ඤඵලං පුච්ඡන්තො. කස්මාති ආහ “සවනෙ”තිආදි. එතෙන ඉමමත්ථං දිපෙති - අනෙකත්ථා සමානාපි සද්දා වත්තිවිජානුපුබ්බිකායෙව තංතදත්ථදීපකාති.

සාධුකං සාධුකි එකත්ථමෙතං සාධුසද්දස්සෙව ක-කාරෙන වඩ්ඪෙත්වා චුත්තත්තා. තෙනෙව හි සාධුකසද්දස්සත්ථං වදන්තෙන සාධුසද්දො අත්ථුද්ධාරවසෙන උදාහරො. තෙන ව නනු සාධුකසද්දස්සෙව අත්ථුද්ධාරො වත්තබ්බො, න සාධුසද්දස්සාති වොදනා නිසෙධිතා. ආයාවනෙති අභිමුඛං යාවනෙ, අභිපත්ථනායන්ති

අත්පො. සම්පට්ච්ඡන්ති පටිග්ගහණේ. සම්පභංගනෙති සංවිජ්ජමානගුණවසෙන භංගනෙ තොසනෙ,
උදග්ගතකරණෙනි අත්පො.

සාධු ධම්මරුචීති ගාථා උම්මාදන්තිජාතකෙ (ජා. 2.18.101). තත්ථායමට්ඨකථාවිනිවිජයපවෙණි – සුවරිතධම්මෙ
රොවෙතිති ධම්මරුචී, ධම්මරතොති අත්පො. තාදිසො හි ජීවිතං ජහන්තොපි අකත්තබ්බං න කරොති. පඤ්ඤාණවානි
පඤ්ඤවා ඤාණසම්පන්නො. මිත්තානමද්දුබ්බොති මිත්තානං අදුස්සනභාවො. “අදුස්සකො අනුපසාදකො”ති (දී. නි. ටී.
1.189) ආවරියෙන චුත්තං. “අදුබ්බො”තිපි පාඨො ද-කාරස්ස දු-කාරං කත්වා.

දළුභිකම්මෙති සාතව්වකිරියායං. ආණත්තියන්ති ආණාපනෙ. ඉධාපීති සාමඤ්ඤඵලෙපි. අස්සානි සාධුකසද්දස්ස.
“සුණොහි සාධුකං මනසි කරොහී”ති හි සාධුකසද්දෙන සවනමනසිකාරානං සාතව්වකිරියාපි තදාණාපනම්පි ජොතිතං
හොති. ආයාවනෙනෙව ව උයොයාජනසාමඤ්ඤතො ආණත්ති සඞ්ගහිතාති න සා විසුං අත්ථුද්ධාරෙ චුත්තං.
ආණාරහස්ස හි ආණත්ති, තදනරහස්ස ආයාවනන්ති විසෙසො. සුන්දරෙපිති සුන්දරත්ථෙපි. ඉදානි යථාචුත්තෙන
සාධුකසද්දස්ස අත්ථත්තයෙන පකාසිතං විසෙසං දස්සෙතුං, තස්ම වා අත්ථත්තයස්ස ඉධ යොග්‍යතං විභාවෙතුං
“දළුභිකම්මත්ථෙන හී”තිආදි චුත්තං. සුග්ගහිතං ගණ්හන්තොති සුග්ගහිතං කත්වා ගණ්හන්තො. සුන්දරන්ති
භාවනපුංසකං. හද්දකන්ති පසත්ථං, “ධම්ම”න්ති ඉමිනා සම්බන්ධො. සුන්දරං හද්දකන්ති වා සවනානුග්ගහණේ
පරියායවචනං.

මනසි කරොහීති එත්ථ න ආරම්මණපටිපාදනලක්ඛණො මනසිකාරො, අථ ඛො
විචිප්පිපාදනජවනපටිපාදනමනසිකාරපුබ්බකෙ චිත්තෙ යපනලක්ඛණොති දස්සෙන්නො “ආවජ්ජ, සමන්තාහරා”ති
ආහ. අචික්ඛිත්තචිත්තොති යථාචුත්තමනසිකාරද්වයපුබ්බකාය චිත්තපටිපාටියා එකාරම්මණේ යපනවසෙන
අනුද්ධවත්තො හුත්වා. නිසාමෙහීති සුණාහි, අනග්ගරතනම්ච වා සුවණ්ණමඤ්ඤුසාය දුල්ලභධම්මරතනං චිත්තෙ
පටිසාමෙහිතිපි අත්පො. තෙන චුත්තං “චිත්තෙ කරොහී”ති. එවං පද්ද්වයස්ස පව්වෙකං යොජනාවසෙන අත්ථං
දස්සෙත්වා ඉදානි පටියොගිවසෙන දස්සෙතුං “අපිවා”තිආදි චුත්තං. තත්ථ සොතින්ද්‍රියචික්ඛෙපවාරණං සවනෙ
නියොජනවසෙන කිරියන්තරපටිසෙධනතො, තෙන සොතං ඔදහාති අත්ථං දස්සෙති. මනින්ද්‍රියචික්ඛෙපවාරණං
මනසිකාරෙන දළුභිකම්මනියොජනෙන අඤ්ඤචිත්තාපටිසෙධනතො. බ්‍යඤ්ජනවිපල්ලාසග්ගාභවාරණං “සාධුක”න්ති
විසෙසෙත්වා චුත්තත්තා. අත්ථවිපල්ලාසග්ගාභවාරණෙපි එස නයො.

ධාරණුපපරික්ඛාදිසුති එත්ථ ආදි-සද්දෙන තුලනතීරණාදිකෙ, දිට්ඨියා සුප්පටිවෙධෙ ව සඞ්ගණ්හාති.
යථාධිජ්ජෙතමත්ථං බ්‍යඤ්ජෙති පකාසෙති, සයමෙනෙතාති වා බ්‍යඤ්ජනං, සභාවනිරුත්ති, සහ බ්‍යඤ්ජනෙතාති
සබ්‍යඤ්ජනො, බ්‍යඤ්ජනසම්පන්නොති අත්පො. සහජ්ජවත්ති හි “සම්පන්නතා සමවායනා විජ්ජමානතා”තිආදිනා
අනෙකට්ඨා, ඉධ පන සම්පන්නතායෙව තදඤ්ඤස්ස අසම්භවතො, තස්මා “සහ බ්‍යඤ්ජනෙතා”ති නිබ්බවනං කත්වාපි
“බ්‍යඤ්ජනසම්පන්නො”ති (දී. නි. ටී. 1.189) අත්පො ආවරියෙන චුත්තොති දට්ඨබ්බං, යථා තං “න කුසලා අකුසලා,
කුසලපටිපක්ඛා”ති (ධ. ස. 1) අරණියතො උපගන්තබ්බතො අනුධාතබ්බතො අත්පො, වතුපාරිසුද්ධිසීලාදි, සහ
අත්ථෙතාති සාත්පො, චුත්තනෙයෙන අත්ථසම්පන්නොති අත්පො. සාධුකපදං එකමෙව සමානං ආචුත්තිනායාදිවසෙන
උභයත්ථ යොජෙතබ්බං. කථන්ති ආහ “යස්මා”තිආදි. ධම්මො නාම තන්ති. දෙසනා නාම තස්සා මනසා
වචත්ථාපිතාය තන්තියා දෙසනා. අත්පො නාම තන්තියා අත්පො. පටිවෙධො නාම තන්තියා, තන්තිඅත්ථස්ස ව
යථාභුතාවබොධො. යස්මා වෙතෙ ධම්මදෙසනාත්ථපටිවෙධා සසාදිති විය මහාසමුද්දො මන්දබුද්ධිති දුක්ඛොගාහා,
අලබ්භනෙයාපතිට්ඨා ව, තස්මා ගම්භිරා. තෙන චුත්තං “යස්මා...පෙ.... මනසි කරොහී”ති. එත්ථ ව පටිවෙධස්ස
දුක්කරභාවතො ධම්මත්ථානං දුක්ඛොගාහනා, දෙසනාඤාණස්ස දුක්කරභාවතො දෙසනාය,
උප්පාදෙකුමසක්කුණෙයානාය, තබ්බිසයඤාණුප්පත්තියා ව දුක්කරභාවතො පටිවෙධස්ස දුක්ඛොගාහනා වෙදිතබ්බා.
යමෙත්ථ වත්තබ්බං, තං නිදානවණ්ණනායං චුත්තමෙව.

“සුණාහි සාධුක”න්ති “සාධුකං මනසි කරොහී”ති වදන්තො න කෙවලං අත්ථක්කමතො එව අයං යොජනා, අථ
ඛො සද්දක්කමතොපි උභයත්ථ සම්බන්ධත්තාති දස්සෙති. “සක්කා මහාරාජා”ති ඉධාපි “අඤ්ඤම්පි දිට්ඨෙව ධම්මෙ
සන්දිට්ඨිකං සාමඤ්ඤඵලං...පෙ.... පණ්නතරඤ්ඤවා”ති ඉදමනුවත්තතිති ආහ “එවං පටිඤ්ඤානං
සාමඤ්ඤඵලදෙසන”න්ති. චිත්ථාරතො භාසනන්ති අත්ථමෙව දළුභං කරොති “දෙසෙස්සාමීති
සංඛිත්තදීපන”න්තිආදිනා. හි-සද්දො වෙන්ථ ලුත්තනිද්දිට්ඨො. ඉදං චුත්තං හොති – දෙසනං නාම උද්දිසනං. භාසනං
නාම නිද්දිසනං පරිබ්‍යක්තකථනං. තෙනායමත්පො සම්භවතිති යථාචුත්තමත්ථං සගාථාවග්ගසංයුත්තෙ වච්ඡිසසුත්තෙ
(සං. නි. 1.214) ගාථාපදෙන සාධෙතුං “තෙනාහා”තිආදි චුත්තං.

සාළිකායිව නිග්ගොසොති සාළිකාය නිග්ගොසො විය, යථා සාළිකාය ආලාපො මධුරො කණ්ණසුබො
පෙමනියො, එවන්ති අත්පො. පටිභානන්ති වෙනස්ස විසෙසනං ලිඞ්ගහෙදස්සපි විසෙසනස්ස දිස්සනතො යථා “ගුණො
පමාණ”න්ති. පටිභානන්ති ව සද්දො චුච්චති පටිභානි තංතදාකාරෙන දිස්සතිති කත්වා. උදිරයීති උච්චාරයී, චුච්චති වා,
කම්මගබ්භඤ්ඤෙතං කිරියාපදං. ඉමිනා වෙතං දීපෙති – ආයස්මන්තං ධම්මසෙනාපතිං ථොමෙතුකාමෙන

දෙසනාභාසනානං විසෙසං දස්සෙන්නෙන පහින්තපටිසම්භිදෙන ආයස්මතා වඩ්ඪිසත්ථෙරෙන “සඩ්ධිත්තෙන, විත්ථාරෙනා”ති ව විසෙසනං කතං, තෙනායමත්ථො විඤ්ඤායතීති.

එවං චුත්තෙනි “භාසිස්සාමි”ති චුත්තෙ. “න කිර හගවා සඩ්ධිබෙපෙනෙව දෙසෙස්සති, අථ බො විත්ථාරෙනපි භාසිස්සති”ති හි තං පදං සුත්ථාව උස්සාහජානො සඤ්ජාතුස්සාහො, හට්ඨතුට්ඨොති අත්ථො. අයමාවරියස්ස අධිප්පායො. අපිව “තෙන හි මහාරාජ සුඤ්ඤානි සාධුකං මනසි කරොහි, භාසිස්සාමි”ති චුත්තං සබ්බම්පි උයොජනපටිඤ්ඤාකරණප්පකාරං උස්සාහජනනාකාරණං සබ්බෙනෙව උස්සාහසම්භවතො, තස්මා එවං චුත්තෙනි “සුඤ්ඤානි, සාධුකං මනසි කරොහි, භාසිස්සාමි”ති චුත්තෙ සබ්බෙනෙව තිහිපි පදෙහි උස්සාහජානොති අත්ථො දට්ඨබ්බො. පච්චස්සොසිති පති අස්සොසි හගවතො වචනසමනන්තරමෙව පච්ඡා අස්සොසි, “සක්කා පන හන්තෙ”තිආදිනා වා පුච්ඡිත්වා පුන “එවං හන්තෙ”ති අස්සොසිති අත්ථො. තං පන පතිස්සවනං අත්ථතො සම්පට්ච්ඡනමෙවාති ආහ “සම්පට්ච්ඡි, පටිග්ගහෙසි”ති. තෙනෙව හි “ඉති අත්ථො”ති අවත්වා “ඉති චුත්තං හොති”ති චුත්තං.

190. “අථස්ස හගවා එතදවොවා”ති වචනසම්බන්ධමත්තං දස්සෙත්වා “එතං අවොවා”ති පදං විභජිත්වා අත්ථං දස්සෙන්නො “ඉදානී”තිආදිමාහ. “ඉදා”ති ඉමිනා වුවිචමානං අධිකරණං තථාගතස්ස උප්පත්තිට්ඨානභූතං ලොකමෙවාධිප්පෙතන්ති දස්සෙති “දෙසොපදෙසෙ නිපානො”ති ඉමිනා. දෙසස්ස උපදිසනං දෙසොපදෙසො, තස්මිං යදි සබ්බත්ථ දෙසොපදෙසෙ, අථායමත්ථො න වත්තබ්බො අචුත්තෙපි ලබ්භමානත්තාති වොදනායාහ “ස්වාය”න්තිආදි. සාමඤ්ඤභූතං ඉධසද්දං ගණ්හිත්වා “ස්වාය”න්ති චුත්තං, න තු යථා විසෙසිතබ්බං. තථා හි වක්ඛති “කත්ථවි පදපුරණමත්තමෙවා”ති (දී. නි. අට්ඨ. 1.190). ලොකං උපාදාය වුවිචති ලොකසද්දෙන සමානාධිකරණභාවතො. ඉධ ලොකෙති ව ජාතික්ඛෙත්තං, තත්ථාපි අයං වක්ඛවාලො අධිප්පෙතො. සාසනමුපාදාය වුවිචති “සමඤ්ඤා”ති සද්දන්තරසන්තිධානතො. අයඤ්ඤි වතුකඩගුත්තරපාළි. තත්ථ පඨමො සමඤ්ඤාති සොතාපන්නො. දුතියො සමඤ්ඤාති සකදාගාමි. චුත්තඤ්ඤෙතං තත්ථෙව –

“කතමො ව භික්ඛවෙ පඨමො සමඤ්ඤා? ඉධ භික්ඛවෙ භික්ඛු තිණ්ණං සංයොජනානං පරික්ඛයා සොතාපන්නො හොති”ති, (අ. නි. 4.241) “කතමො ව භික්ඛවෙ දුතියො සමඤ්ඤා? ඉධ භික්ඛවෙ භික්ඛු තිණ්ණං සංයොජනානං පරික්ඛයා රාගදොසමොහානං තනුත්තා සකදාගාමි හොති”ති (අ. නි. 4.241) ව ආදි.

ඔක්කාසන්ති කඤ්චි පදෙසමුපාදාය වුවිචති “තිට්ඨමානස්සා”ති සද්දන්තරසන්තිධානතො.

ඉධෙව තිට්ඨමානස්සාති ඉමිස්සංයෙව ඉන්ද්‍රියාලගුහායං පතිට්ඨමානස්ස, දෙවභූතස්ස මෙ සතොති දෙවභාවෙන, දෙවො හුත්වා වා භූතස්ස සමානස්ස. මෙති අනාදරයොගෙ සාම්ච්චනං. පුන මෙති කත්තුත්ථෙ. ඉදඤ්ඤි සක්කපඤ්ඤතො උදාහරිං.

පදපුරණමත්තමෙව ඔක්කාසාපදිසනස්සාපි අසම්භවෙන අත්ථන්තරස්ස අබොධනතො. පුබ්බෙ චුත්තං තථාගතස්ස උප්පත්තිට්ඨානභූතමෙව සන්ධාය “ලොක”න්ති චුත්තං. පුරිමං උයොජනපටිඤ්ඤාකරණවිසයෙ ආලපනන්ති පුන “මහාරාජා”ති ආලපති. “අරහ”න්ති ආදයො සද්දා විත්ථාරිතාති යොජනා. අත්ථතො හි විත්ථාරණං සද්දමුඛෙනෙව හොතිති උභයත්ථ සද්දග්ගහණං කතං. යස්මා පන “අපරෙහිපි අට්ඨහි කාරණෙහි හගවා තථාගතො”තිආදිනා (උදා. අට්ඨ. 18; ඉතිවු. අට්ඨ. 38) තථාගත-සද්දො උදානට්ඨකථාදීසු, “අරහ”න්ති ආදයො ව විසුද්ධිමග්ගට්ඨකායං (විසුද්ධි. ටී. 1.130) අපරෙහිපි පකාරෙහි විත්ථාරිතා ආවරියෙන, තස්මා තෙසු චුත්තනායෙනපි තෙසමත්ථො වෙදිතබ්බො. තථාගතස්ස සත්තනිකායන්තොගධතාය “ඉධ පන සත්තලොකො අධිප්පෙතො”ති වත්වා තත්ථායං යස්මිං සත්තනිකායෙ, යස්මිඤ්ච ඔක්කාසෙ උප්පජ්ජති, තං දස්සෙතුං “සත්තලොකෙ උප්පජ්ජමානොපි වා”තිආදි චුත්තං. න දෙවලොකෙ, න බ්‍රහ්මලොකෙති එත්ථ යං වත්තබ්බං, තං පරතො ආගමිස්සති.

තස්සාපරෙනාති තස්ස නිගමස්ස අපරෙන, තතො බහිති චුත්තං හොති. තතොති මහාසාලතො. ඔරතො මජ්ඣෙති අබ්භන්තරං මජ්ඣිමපදෙසො. එවං පරිච්ඡින්නෙනි පඤ්චනිමිත්තබද්ධා සීමා විය පඤ්චහි යථාචුත්තනිමිත්තෙනි පරිච්ඡින්නෙන. අඩ්ඨතෙයායොජනසතෙති පණ්ණාසයොජනෙහි ඌනනියොජනසතෙ. අයඤ්ඤි මජ්ඣිමජනපදො මුද්ධිගසණ්ඨානො, න සමපරිච්චටො, න ව සමචතුරස්සො, උජුකෙන කත්ථවි අසීතියොජනො හොති, කත්ථවි යොජනසතිකො, තථාපි වෙස කුට්ඨපරිච්ඡෙදෙන මිනියමානො පරියන්ත පරික්ඛෙපතො නවයොජනසතිකො හොති. තෙන චුත්තං “නවයොජනසතෙ”ති. අසීතිමහාපෙරාති යෙභුයාවසෙන චුත්තං සුනාපරන්තකස්ස පුණ්ණත්ථෙරස්සාපි මහාසාවකෙසු පරියාපන්නත්තා. සුනාපරන්තජනපදො හි පච්චන්තවිසයො. තථා හි “වන්දනමණ්ඩලමාළපටිග්ගහණෙ හගවා න තත්ථ අරුණං උට්ඨපෙති”ති මජ්ඣිමාගම- (ම. නි. අට්ඨ. 4.397) සංයුත්තාගමට්ඨකථාසු (සං. නි. අට්ඨ. 3.4.88-89) චුත්තං. සාරජ්ජත්තාති කුලභොගිස්සරියාදිවසෙන, සීලසාරාදිවසෙන ව සාරභූතා. බ්‍රාහ්මණගහපතිකාතිබ්‍රහ්මායුපොක්ඛරසාතිආදිබ්‍රාහ්මණා වෙව අනාථපිණ්ඩිකාදිගහපතිකා ව.

තත්පරාති මජ්ඣිමනිකාය, තස්මිංයෙව “උප්පජ්ජති”ති වචනෙ වා. සුජාතායාති එවංනාමිකාය පටමං සරණගමනිකාය යසත්ථෙරමාතුයා. චතුසු පනෙනෙසු විකප්පෙසු පටමො බුද්ධභාවාය ආසන්නතරපටිපත්තිදස්සනවසෙන චුත්තො. ආසන්නතරාය හි පටිපත්තියා ධීතොපි “උප්පජ්ජති”ති වුවචති උප්පාදස්ස එකන්තිකත්තා, පභෙව පටිපත්තියා මත්ථකෙ ධීතො. දුතියො බුද්ධභාවාවහපබ්බජ්ජතො පටියාය ආසන්නමත්තපටිපත්තිදස්සනවසෙන, තතියො බුද්ධකරධම්මපාරිසුරිතො පටියාය බුද්ධභාවාය පටිපත්තිදස්සනවසෙන. න හි මහාසත්තානං අන්තිමහවුපපත්තිතො පටියාය බොධිසම්භාරසම්භරණං නාම අත්ථි බුද්ධත්පාය කාලමාගමයමානෙනෙව තත්ථ පතිට්ඨනතො. චතුත්ථො බුද්ධභාවකරධම්මසමාරම්භතො පටියාය බොධියා නියතභාවදස්සනෙන. බොධියා හි නියතභාවප්පත්තිතො පභුති “බුද්ධො උප්පජ්ජති”ති විඤ්ඤාති වත්තුං සක්කා උප්පාදස්ස එකන්තිකත්තා. යථා පන “සන්දන්ති නදියො”ති සන්දනකිරියාය අවිච්ඡේදමුපාදාය වත්තමානප්පයොගො, එවං උප්පාදත්පාය පටිපජ්ජනකිරියාය අවිච්ඡේදමුපාදාය චතුසුපි විකප්පෙසු “උප්පජ්ජති නාමා”ති චුත්තං, පවත්තාපරතවත්තමානවචනඤ්ඤෙතං. චතුබ්බිධඤ්ඤි වත්තමානලක්ඛණං සද්දසත්ථෙ පකාසිතං –

“නිවචපවත්ති සමීපො, පවත්තුපරතො තථා;
පවත්තාපරතො වෙච, වත්තමානො චතුබ්බිධො”ති.

යස්මා පන බුද්ධානං සාවකානං විය න පටිපාටියා ඉද්ධිවිධඤාණාදිති උප්පජ්ජන්ති, සභෙව පන අරහත්තමග්ගෙන සකලොපි සබ්බඤ්ඤාඤාඤාණාදිගුණරාසි ආගතො නාම හොති, තස්මා තෙසං නිප්පත්තසබ්බකිච්චත්තා අරහත්තඵලක්ඛණෙ උප්පන්නො නාමාති එකභිගුත්තරවණ්ණනායං (අ. නි. අට්ඨ. 1.1.170) චුත්තං. අසති හි නිප්පත්තසබ්බකිච්චත්තෙ න තාවතා “උප්පන්නො”ති වත්තුමරහති. සබ්බපට්ඨං උප්පන්නභාවන්ති චතුසු විකප්පෙසු සබ්බපට්ඨං “තථාගතො සුජාතාය...පෙ.... උප්පජ්ජති නාමා”ති චුත්තං තථාගතස්ස උප්පන්නතාසබ්බතං අත්ථිභාවං. තදෙව සන්ධාය උප්පජ්ජන්ති චුත්තං බුද්ධභාවාය ආසන්නතරපටිපත්තියං ධීතස්සෙව අධිප්පෙතත්තා. අයමෙව හි අත්ථො මුත්තො උප්පජ්ජන්ති වත්තබ්බො. තෙනාහ “තථාගතො...පෙ.... අත්ථො”ති.

එත්ථ ව “උප්පන්නො”ති චුත්තෙ අතීතකාලවසෙන කොචි අත්ථං ගණ්හෙය්‍යාති තන්තිවත්තතත්ථං “උප්පන්නො හොති”ති චුත්තං. “උප්පන්නා ධම්මා”තිආදීසු (ධ. ස. තිකමාතිකා 17) විය හි ඉධ උප්පන්නසද්දො පච්චුප්පන්නකාලිකො. නනු ව අරහත්තඵලසමඬිගීසඬිබාතො උප්පන්නොයෙව තථාගතො පවෙදනදෙසනාදිති සාධෙති, අථ කස්මා යථාචුත්තො අරහත්තමග්ගපරියොසානො උප්පජ්ජමානොයෙව තථාගතො අධිප්පෙතො. න හි සො පවෙදනදෙසනාදිති සාධෙති මධුපායාසභොජනතො යාව අරහත්තමග්ගො, තාව තෙසං කිච්චානමසාධනතොති? න හෙවං දට්ඨබ්බං, බුද්ධභාවාය ආසන්නතරපටිපත්තියං ධීතස්ස උප්පජ්ජමානස්ස ගහණෙනෙව අරහත්තඵලසමඬිගීසඬිබාතස්ස උප්පන්නස්සාපි ගතිතත්තා. කාරණමගහණෙනෙව හි ඵලමිපි ගතිතං තදවිනාභාවිත්තා. ඉති පවෙදනදෙසනාදියාධකස්ස අරහත්තඵලසමඬිගීනොපි තථාගතස්ස ගහෙනබ්බත්තා නෙය්‍යත්ථමිදං “උප්පජ්ජති”ති වචනං දට්ඨබ්බන්ති. තථා හි අභිගුත්තරවට්ඨකථායං (අ. නි. අට්ඨ. 1.1.170) උප්පජ්ජමානො, උප්පජ්ජති, උප්පන්නොති තිති කාලෙහි අත්ථවිහජනෙ “දිපඬිකරපාදමුලෙ ලද්ධබ්‍යාකරණතො යාව අනාගාමිඵලා උප්පජ්ජමානො නාම, අරහත්තමග්ගක්ඛණෙ පන උප්පජ්ජති නාම, අරහත්තඵලක්ඛණෙ උප්පන්නො නාමා”ති චුත්තං. අයමෙත්ථ ආවරියධම්මපාලත්ථෙරස්ස මති. යස්මා පන එකභිගුත්තරවට්ඨකථායං “එකපුග්ගලො භික්ඛවෙ ලොකෙ උප්පජ්ජමානො උප්පජ්ජති”ති (අ. නි. 1.170) සුත්තපදවණ්ණනායං “ඉමස්මිමිපි සුත්තෙ අරහත්තඵලක්ඛණංයෙව සන්ධාය උප්පජ්ජති”ති චුත්තං, “උප්පන්නො හොතිති අයඤ්ඤෙත්ථ අත්ථො”ති (අ. නි. අට්ඨ. 1.1.170) ආගතං, තස්මා ඉධාපි අරහත්තඵලක්ඛණමෙව සන්ධාය උප්පජ්ජන්ති චුත්තන්ති දස්සෙති “සබ්බපට්ඨං උප්පන්නභාවං සන්ධායා”ති ඉමිනා. තෙනාහ “උප්පන්නො හොතිති අයඤ්ඤෙත්ථ අත්ථො”ති. සබ්බපට්ඨං උප්පන්නභාවන්ති ව සබ්බවෙනෙය්‍යානං පට්ඨතරං අරහත්තඵලවසෙන උප්පන්නභාවන්ති අත්ථො. “උප්පන්නො හොති”ති ව ඉමිනා අරහත්තඵලක්ඛණවසෙන අතීතකාලං දස්සෙතිති. අයමෙව ව නයො අභිගුත්තරට්ඨකාකාරෙන ආවරියසාරිපුත්තත්ථෙරෙන අධිප්පෙතොති.

සො භගවාති යො සො තථාගතො “අරහ”න්තිආදිනා පකිත්තිතගුණො, සො භගවා. ඉදාති වත්තබ්බං ඉමසද්දෙන නිදස්සෙති වුවචමානත්ථස්ස පරාමසනතො. ඉදං චුත්තං හොති – නයිදං මහාජනස්ස සම්මුඛමත්තං සන්ධාය “ඉමං ලොක”න්ති චුත්තං, අථ බො “සදෙවක”න්තිආදිනා වක්ඛමානං අනවසෙසපරියාදානං සන්ධායාති. “සහ දෙවෙහි සදෙවක”න්තිආදිනා යථාචාකාං පදනිබ්බවනං චුත්තං, යථාපදං පන “සදෙවකො”තිආදිනා වත්තබ්බං, ඉමෙ ව තග්ගුණසංවිඤ්ඤාණබාහිරත්ථසමාසා. එත්ථ හි අවයවෙන විග්ගහො, සමුදායො සමාසත්ථො හොති ලොකාවයවෙන කතවිග්ගහෙන ලොකසමුදායස්ස යථාරහං ලබ්භමානත්තා. සමවායජොතකසහසද්දයොගෙ හි අයමෙව සමාසො විඤ්ඤායති. දෙවෙහීති ව පඤ්චකාමාවචරදෙවෙහි, අරුපාවචරදෙවෙහි වා. බ්‍රහ්මිනාති රුපාවචරාරුපාවචරබ්‍රහ්මිනා, රුපාවචරබ්‍රහ්මිනා එව වා, බ්‍රහ්මකත්තුකාදිනම්ච නෙසං සිද්ධි. පජාතත්තාති යථාසකං කම්මකිලෙසෙහි පකාරෙන නිබ්බත්තකත්තා.

එවං වචනත්ථතො අත්ථං දස්සෙත්ථා වචනීයත්ථතො දස්සෙතුං “තත්ථා”තිආදි චුත්තං. පඤ්චකාමාවචරදෙවග්ගහණං පාරිසෙසඤායෙන ඉතරෙසං පදන්තරෙහි විසුං ගතිතත්තා. ඡට්ඨකාමාවචරදෙවග්ගහණං පච්චාසන්තිඤායෙන. තත්ථ හි මාරො ජාතො, තන්තිවාසී ව. යස්මා වෙස දාමරිකරාජපුත්තො විය තත්ථ වසිතත්තා

පාකටො, තස්මා සන්නෙසුපි අක්කෙසු වසවත්තිමහාරාජාදීසු පාකටතරෙන තෙනෙව විසෙසෙත්වා වුත්තොති, අයක්ඛ්ව නයො මජ්ඣිමාගමට්ඨකථායං (ම. නි. අට්ඨ. 2.290) පකාසිතොව. මාරග්ගහණෙන වෙන්ට තංසම්බන්ධිනො දෙවොපි ගහිතා ඔකාසලොකෙන සද්ධිං සත්තලොකස්ස ගහණෙනො. එවක්ඛි වසවත්තිසත්තලොකස්ස අනවසෙසපරියාදානං හොති. බ්‍රහ්මකායිකාදිබ්‍රහ්මග්ගහණමිපි පච්චාසත්තිඤායෙන. පච්චත්ථිකපච්චාමිත්තසමණබ්‍රාහ්මණග්ගහණන්ති පච්චත්ථිකා එව පච්චාමිත්තා, තෙයෙව සමණබ්‍රාහ්මණා, තෙසං ගහණං තථා, තෙන බාහිරකසමණබ්‍රාහ්මණග්ගහණං වුත්තං, නිදස්සනමත්තක්ඛ්වෙනං අපච්චත්ථිකපච්චාමිත්තානමිපි තෙසං ඉමිනා ගහණෙනො.

සමිත්තපාපබාහිතපාපසමණබ්‍රාහ්මණග්ගහණන්ති පන සාසනිකසමණබ්‍රාහ්මණානං ගහණං වෙදිතබ්බං. කාමං “සදෙවක”න්තිආදිවිසෙසනානං වසෙනෙව සත්තවිසයොපි ලොකසද්දො වික්ඛ්ඤායති සමවායන්ට්ඨසෙන තුල්‍යයොගවිසයත්තා තෙසං, “සලොමකො සපක්ඛකො”තිආදීසු පන විජ්ජමානන්ට්ඨසෙන අතුල්‍යයොගවිසයෙපි අයං සමායො ලබ්භිති බ්‍යාභිචාරදස්සනෙනො අබ්‍යාභිචාරෙනන්ට්ඨකාපකං පජාගහණන්ති ආහ “පජාවචනෙන සත්තලොකග්ගහණ”න්ති, න පන ලොකසද්දෙන සත්තලොකස්ස අග්ගහිතත්තා එවං වුත්තං. තෙනාහ “කිහි පදෙහි ඔකාසලොකෙන සද්ධිං සත්තලොකො”ති. සදෙවකාදිවචනෙන උපපත්තිදෙවනං, සස්සමණබ්‍රාහ්මණිවචනෙන විසුද්ධිදෙවනක්ඛ්ව ගහිතත්තා වුත්තං “සදෙව...පෙ.... මනුස්සග්ගහණ”න්ති. තත්ට්ඨ සම්මුතිදෙවා රාජානො . අවසෙසමනුස්සග්ගහණන්ති සම්මුතිදෙවෙහි, සමණබ්‍රාහ්මණෙහි ව අවසිට්ඨමනුස්සානං ගහණං. එත්ථාති එතෙසු පදෙසු, කිහි පදෙහිති සදෙවකසමාරකසබ්‍රහ්මකපදෙහි. ද්විතීති සස්සමණබ්‍රාහ්මණිසදෙවමනුස්සපදෙහි. සමාසපදත්ට්ඨසු සත්තලොකස්සපි වුත්තනායෙන ගහිතත්තා “ඔකාසලොකෙන සද්ධිං සත්තලොකො”ති වුත්තං.

“අපරො නයො”තිආදිනා අපරමිපි වචනියන්ට්ඨාහ. අරුපිනොපි සත්තා අත්තනො ආනෙක්ඛ්විහාරෙන විහරන්තො “දිබ්බන්තිති දෙවා”ති ඉදං නිබ්බවනං ලද්ධුමරහන්තිති ආහ “සදෙවකග්ගහණෙන අරුපාවචරලොකො ගහිතො”ති. තෙනෙවාහ භගවා බ්‍රහ්මජාලාදීසු “ආකාසානක්ඛ්වායතනුපගානං දෙවනං සහබ්‍යත”න්තිආදි, (අ. නි. 3.197) අරුපාවචරභූතො ඔකාසලොකො, සත්තලොකො ව ගහිතොති අත්ථො. එවං ඡකාමාවචරදෙවලොකො, රුපී බ්‍රහ්මලොකොති එත්ථාපි. ඡකාමාවචරදෙවලොකස්ස සවිසෙසං මාරවසෙ පවත්තනනො වුත්තං “සමාරකග්ගහණෙන ඡකාමාවචරදෙවලොකො”ති. සො හි තස්ස දාමරිකස්ස විය වසපවත්තනොකායො. රුපී බ්‍රහ්මලොකො ගහිතො පාරිසෙසඤායෙන අරුපීබ්‍රහ්මලොකස්ස විසුං ගහිතත්තා. චතුපරිසවසෙනාති බත්තියබ්‍රාහ්මණගහපතිසමණවාතුමහාරාජිකතාවතිංසමාරබ්‍රහ්මසඬ්ඛානාසු අට්ඨසු පරිසාසු බත්තියාදිචතුපරිසවසෙනෙව තදක්ඛ්ඤාසං සදෙවකාදිග්ගහණෙන ගහිතත්තා. කථං පනෙත්ට්ඨ චතුපරිසවසෙන මනුස්සලොකො ගහිතොති? “සස්සමණබ්‍රාහ්මණ”න්ති ඉමිනා සමණපරිසා, බ්‍රාහ්මණපරිසා ව ගහිතා, “සදෙවමනුස්ස”න්ති ඉමිනා බත්තියපරිසා, ගහපතිපරිසා වාති. “පජ”න්ති ඉමිනා පන ඉමායෙව වතස්සො පරිසා වුත්තා. චතුපරිසසඬ්ඛානං පජන්ති හි ඉධ අත්ථො.

අක්කෙඤ්ඤා ගහෙතබ්බමාහ “සම්මුතිදෙවෙහි වා සහ මනුස්සලොකො”ති. කථං පන ගහිතොති? “සස්සමණබ්‍රාහ්මණ”න්ති ඉමිනා සමණබ්‍රාහ්මණා ගහිතා, “සදෙවමනුස්ස”න්ති ඉමිනා සම්මුතිදෙවසඬ්ඛානා බත්තියා, ගහපතිසුද්දසඬ්ඛානා ව අවසෙසමනුස්සාති. ඉතො පන අක්කෙඤ්ඤා මනුස්සසත්තානමහාවතො “පජ”න්ති ඉමිනා එතෙයෙව චතුහි පකාරෙහි ධීතා මනුස්සසත්තා වුත්තා. චතුකුලජ්ජහෙදං පජන්ති හි ඉධ අත්ථො. එවං විකප්පද්වයෙපි පජාගහණෙන චතුපරිසාදිවසෙන මනුස්සානක්ඛ්වෙන ගහිතත්තා ඉදානි අවසෙසසත්තෙපි සඬ්ගහෙත්වා දස්සෙතුං “අවසෙසසඬ්ඛසත්තලොකො වා”ති වුත්තං. එත්ථාපි චතුපරිසවසෙන ගහිතෙන මනුස්සලොකෙන සහ අවසෙසසඬ්ඛසත්තලොකො ගහිතො, සම්මුතිදෙවෙහි වා සහ අවසෙසසඬ්ඛසත්තලොකොති යොජෙතබ්බං. නාගගරුළාදිවසෙන ව අවසෙසසඬ්ඛසත්තලොකො. ඉදං වුත්තං හොති – චතුපරිසසහිතො අවසෙසසුද්දනාගසුපණ්ණෙනරයිකාදිසත්තලොකො, චතුකුලජ්ජහෙදමනුස්සසහිතො වා අවසෙසනාගසුපණ්ණෙනරයිකාදිසත්තලොකො ගහිතොති.

එත්තාවතා භාගසො ලොකං ගහෙත්වා යොජනං දස්සෙත්වා ඉදානි තෙන තෙන විසෙසෙන අභාගසො ලොකං ගහෙත්වා යොජනං දස්සෙතුං “අපිචෙත්ථා”තිආදි වුත්තං. තත්ට්ඨ උක්කට්ඨපරිච්ඡෙදතොති උක්කංසගතිපරිච්ඡෙදතො, තබ්බිජානනෙනාති වුත්තං හොති. පට්ඨනායෙන හි පක්ඛ්වසු ගතිසු දෙවගතිපරියාපන්තාව පක්ඛ්වකාමගුණසමඬ්ඛිතාය, දීඝායුකතායාති එවමාදීහි විසෙසෙහි සෙට්ඨා. දුතියනායෙන පන අරුපිනො දුරසමුග්ගසාට්ඨකිලෙසදුක්ඛතාය, සත්තපණ්ණආනෙක්ඛ්විහාරසමඬ්ඛිතාය, අතිවිය දීඝායුකතායාති එවමාදීහි විසෙසෙහි අතිවිය උක්කට්ඨා. ආවරියෙහි පන දුතියනායමෙව සන්ධාය වුත්තං. එවං පට්ඨපදෙනෙව පට්ඨනායෙන සඬ්ඛලොකස්ස සවිජ්ඣතභාවෙ සිද්ධෙහි ඉමිනා කාරණවිසෙසෙන සෙසපදානි වුත්තානීති දස්සෙති “තතො යෙස”න්තිආදිනා. තතොති පට්ඨපදෙනො පරං ආහාති සම්බන්ධො. “ඡකාමාවචරිස්සරො” තියෙව වුත්තෙ සක්කාදීනමිපි තස්ස ආධිපච්චං සියාති ආසඬ්ඛානිවත්තනත්ථං “වසවත්ති”ති වුත්තං, තෙන සාහසිකකරණෙන වසවත්තාපනමෙව තස්සාධිපච්චන්ති දස්සෙති. සො හි ඡට්ඨදෙවලොකෙපි අතිස්සරො තත්ට්ඨ වසවත්තිදෙවරාජස්සෙව ඉස්සරත්තා. තෙනාහ භගවා අඬ්ගුත්තරාගමවරෙ අට්ඨන්තිපානෙ දානානිසංසසුත්තෙ “තත්‍ර හික්ඛෙවෙ වසවත්ති දෙවපුත්තො දානමයං පුක්ඤ්ඤකිරියවත්ථුං අතිරෙකං කරිත්වා...පෙ.... පරනිමිත්තවසවත්ති දෙවෙ දසහි යානෙහි අධිගණ්හාති”ති (අ. නි. 8.36) විත්ථාරො. මජ්ඣිමාගමට්ඨකථායමිපි වුත්තං “තත්‍ර හි වසවත්තිරාජා රජ්ජං කාරෙති, මාරො පන එකස්මිං පදෙසෙ අත්තනො පරිසාය ඉස්සරියං පවත්තෙත්තො රජ්ජපච්චන්තෙ දාමරිකරාජපුත්තො විය වසති”ති (ම. නි. 1.60) “බ්‍රහ්මා මහානුභාවො”තිආදි දසසහස්සියං මහාබ්‍රහ්මිනො වසෙන වදති. “උක්කට්ඨපරිච්ඡෙදතො”ති හි හෙට්ඨා වුත්තමෙව. “එකඬ්ගුලියා”තිආදි එකදෙසෙන මහානුභාවතාදස්සනං. අනුත්තරන්ති සෙට්ඨං නවලොකුත්තරං. පුට්ඨති

බහුකා, විසුං භූතා වා. උක්කවිට්ඨානානන්ති උක්කංසගතිකානං. භාවානුක්කමොති භාවවසෙන පරෙසමජ්ඣාසයානුරූපං “සදෙවක”න්තිආදිපදානං අනුක්කමො, භාවවසෙන අනුසන්ධික්කමො වා භාවානුක්කමො, අත්ථානඤ්චෙව පදානඤ්ච අනුසන්ධානපටිපාටීති අත්ථො, අයමෙව වා පායො තථායෙව සමන්තපාසාදිකායං (පාරා. අට්ඨ. වෙරඤ්ජකණ්ඩවණ්ණනා 1) දිට්ඨත්තා, ආවරියසාරිපුත්තත්ථෙරෙන (සාරත්ථ. ටී. 1.වෙරඤ්ජකණ්ඩවණ්ණනා) ව වණ්ණිතත්තා. “විභාවනානුක්කමො”තිපි පායො දිස්සති, සො පන තෙසු අදිට්ඨත්තා න සුන්දරො.

ඉදානි පොරාණකානං සංවණ්ණනානායං දස්සෙතුං “පොරාණා පනාහු”තිආදි වුත්තං. තත්ථ අඤ්ඤපදෙන නිරවසෙසසත්තලොකස්ස ගතිතත්තා සබ්බත්ථ අවසෙසලොකන්ති අනවසෙසපරියාදානං වුත්තං. තෙනාහ “තිහවුපගෙ සත්තෙ”ති, තෙධාතුකසබ්බාතෙ තයො භවෙ උපගතසත්තෙති අත්ථො. තීභාකාරෙහීති දෙවමාරබ්බමසහිතතාසබ්බාතෙහි තීහි ආකාරෙහි. තීසු පදෙසුති “සදෙවක”න්තිආදීසු තීසු පදෙසු. පක්ඛිපිත්ථාති අත්ථවසෙන සඬගහෙත්වා. තෙයෙව තිහවුපගෙ සත්තෙ “සස්සමණබ්බාහමණිං, සදෙවමනුස්ස”න්ති පද්ද්වයෙ පක්ඛිපතීති ඤාපෙතුං “පුනා”ති වුත්තං. තෙන තෙනාකාරෙනාති සදෙවකත්තාදිනා, සස්සමණබ්බාහමණිභාවාදිනා ව තෙන තෙන පකාරෙන. “තිහවුපගෙ සත්තෙ”ති වත්ථා “තෙධාතුකමෙවා”ති වදන්තා ඔකාසලොකෙන සද්ධිං සත්තලොකො ගතීතොති දස්සෙත්ති. තෙධාතුකමෙව පරියාදින්නන්ති පොරාණා පනාහුති යොජනා.

සාමන්ති අත්තනා. අඤ්ඤත්ථාපොහනෙන, අත්තොගධාවධාරණෙන වා තප්පටිසෙධනමාහ “අපරනෙය්‍යා හුත්ථා”ති, අපරෙහි අනභිජානාපෙතබ්බො හුත්ථාති අත්ථො. අභිඤ්ඤාති ය-කාරලොපනිද්දෙසො යථා “පටිසඬ්ඛා යොනිසො”ති (ම. නි. 1.23, 422; 2.24; 3.75; සං. නි. 4.120; අ. නි. 6.58; මහානි. 206) වුත්තං “අභිඤ්ඤායා”ති. අභිසද්දෙන න විසෙසනමත්තං ජොතිතං, අථ බො විසෙසනමුඛෙන කරණමිපිති දස්සෙති “අධිකෙන ඤාණෙනා”ති ඉමිනා. අනුමානාදිපටික්ඛෙපොති එත්ථ ආදිසද්දෙන උපමානඅත්ථාපත්තිසද්දන්තරසන්නිධානසම්පයොගවිජ්ජයොගසභවරණාදිනා කාරණලෙසමත්තෙන පවෙදනං සඬගණ්හාති එකප්පමාණත්තා. සබ්බත්ථ අප්පටිහනඤ්ඤාණචාරතාය හි සබ්බධම්මපච්චක්ඛා බුද්ධා භගවන්තො. බොධෙති විඤ්ඤාපෙතීති සද්දතො අත්ථවචනං. පකාසෙතීති අධිජ්ජායතො. එවං සබ්බත්ථ විවෙචිතබ්බො.

අනුක්කරං විවෙකසුඛන්ති ඵලසමාපත්තිසුඛං. හින්වාපීති පි-සද්දග්ගහණං ඵලසමාපත්තියා අත්තරා ධීතිකාපි කදාචි භගවතො දෙසනා භොතීති කත්ථා කතං. භගවා හි ධම්මං දෙසෙන්නො යස්මිං බණෙ පරිසා සාධුකාරං වා දෙති, යථාසුතං වා ධම්මං පච්චවෙක්ඛති, තං බණමිපි පුබ්බාභොගෙන පරිච්ඡින්නදිත්ථා ඵලසමාපත්තිං සමාපජ්ජති, යථාපරිච්ඡෙදඤ්ච සමාපත්තීතො වුට්ඨාය පුබ්බෙ ධීතට්ඨානතො පට්ඨාය ධම්මං දෙසෙතිති අට්ඨකථාසු (ම. නි. අට්ඨ. 2.387) වුත්තොවායමත්ථො. අප්පං වා බහුං වා දෙසෙන්නොති උග්ගපිතඤ්ඤස්ස වසෙන අප්පං වා විපඤ්චිතඤ්ඤස්ස, නෙය්‍යස්ස ව වසෙන බහුං වා දෙසෙන්නො. කථං දෙසෙතිති ආහ “ආදිමිහිපී”තිආදි. ධම්මස්ස කල්‍යාණතා නිය්‍යානිකතාය, නිය්‍යානිකතා ව සබ්බසො අනවජ්ජභාවෙනෙවාති වුත්තං. “අනවජ්ජමෙව කත්ථා”ති. දෙසනායාති පරියත්තිධම්මස්ස දෙසකායත්තෙන හි ආණාදිවිධිනා අතිසජ්ජනං පබොධනං දෙසනාති පරියත්තිධම්මො වුවචති. කිඤ්චාපි අවයවචිතිවුත්තො සමුදායො නාම පරමත්ථතො කොචි නත්ථී, යෙසු පන අවයවෙසු සමුදායරූපෙන අවෙක්ඛිතෙසු ගාථාදිසමඤ්ඤා, තං තතො හින්තං විය කත්ථා සංසාමිචොභාරමාරොපෙත්වා දස්සෙන්නො “අත්ථී දෙසනාය ආදිමජ්ඣපරියොසාන”න්ති ආහ. සාසනස්සාති පටිපත්තිධම්මස්ස. සාසිතබ්බපුග්ගලගතෙන හි යථාපරාධාදිනා සාසිතබ්බභාවෙන අනුසාසනං, තදඬගච්ඡායාදිවසෙන විනයනන්ති කත්ථා පටිපත්තිධම්මො “සාසන”න්ති වුවචති. අත්ථී සාසනස්ස ආදිමජ්ඣපරියොසානන්ති සම්බන්ධො. චතුප්පදිකායපිති එත්ථ පි-සද්දො සම්භාවනෙ, තෙන එවං අප්පකතරායපි ආදිමජ්ඣපරියොසානෙසු කල්‍යාණතා, පගෙව බහුතරායාති සම්භාවෙති. පදඤ්චෙත්ථ ගාථාය චතුත්ථංසො, යං “පාදො”තිපි වුවචති, එතෙනෙව තිපාදිකප්පාදිකාසුපි යථාසම්භවං විභාගං දස්සෙති. එවං සුත්තාවයෙව කල්‍යාණත්තයං දස්සෙත්වා සකලෙපි සුත්තෙ දස්සෙතුං “එකානුසන්ධිකස්සා”තිආදි වුත්තං. තත්ථ නාතිබහුවිභාගං යථානුසන්ධිනා එකානුසන්ධිකං සන්ධාය “එකානුසන්ධිකස්සා”ති ආහ. ඉතරස්මිං පන තෙනෙව ධම්මවිභාගෙන ආදිමජ්ඣපරියොසානා ලබ්හන්ති “අනෙකානුසන්ධිකස්සා”තිආදි වුත්තං. නිදානන්ති ආනන්දත්ථෙරෙන යපිතං කාලදෙසදෙසකපරිසාදිඅපදිසනලක්ඛණං නිදානගත්ථං. ඉදමචොවාති නිගමනං උපලක්ඛණමෙව “ඉති යං තං වුත්තං, ඉදමෙනං පටිච්ච වුත්ත”න්ති නිගමනස්සපි ගහෙතබ්බතො. සඬගීතිකාරකෙහි යපිතානිපි හි නිදානනිගමනානි සත්ථු දෙසනාය අනුවිධානතො තදන්තොගධානෙවාති වෙදිතබ්බං. අත්තෙ අනුසන්ධිති සබ්බපච්ඡිමො අනුසන්ධි.

“සීලසමාධිවිපස්සනා”තිආදිනා සාසනස්ස ඉධ පටිපත්තිධම්මතං විභාවෙති. විනයට්ඨකථායං පන “සාසනධම්මො”ති වුත්තත්තා –

“සබ්බපාපස්ස අකරණං, කුසලස්ස උපසම්පදා;
සවිත්තපරියොදපනං, එතං බුද්ධාන සාසන”න්ති. (දී. නි. 2.90; ධ. ප. 183; නෙත්ති. 30, 50, 116, 124);

එවං වුත්තස්ස සත්ථුසාසනස්ස පකාසකො පරියත්තිධම්මො එව සීලාදිඅත්ථවසෙන කල්‍යාණත්තයවිභාවනෙ වුත්තො. ඉධ පන පටිපත්තියෙව. තෙන වක්ඛති “ඉධ දෙසනාය ආදිමජ්ඣපරියොසානං අධිජ්ජෙත”න්ති. සීලසමාධිවිපස්සනා ආදි නාම සාසනසම්පත්තිභූතානං උත්තරිමනුස්සධම්මානං මූලභාවතො. කුසලානං ධම්මානන්ති

අනවස්ථමානාං. දිවයින විපස්සනා, අවිනාභාවතො පනෙන්ථ සමාධිග්ගහණං. මහාවග්ගසංයුත්තෙ බාහියසුත්තපදමිදං (සං. නි. 5.381). කාමං සුත්තෙ අරියමග්ගස්ස අන්තද්වයවිගමෙන තෙසං මජ්ඣිමපටිපදාභාවො චුත්තො, මජ්ඣිමභාවසාමඤ්ඤතො පන සම්මාපටිපත්තියා ආරම්භනිප්ථත්තීනං මජ්ඣිමභාවස්සාපි සාධකභාවෙ යුත්තන්ති ආහ “අත්ථි භික්ඛවෙ, මජ්ඣිමා පටිපදා තථාගතෙන අභිසම්බුද්ධාති එවං චුත්තො අරියමග්ගො මජ්ඣං නාමා”ති, සීලසමාධිවිපස්සනාසංඛිතානං ආරම්භානං, ඵලනිබ්බානසංඛිතානාද්ව නිප්ථත්තීනං වෙමජ්ඣිමභාවතො අරියමග්ගො මජ්ඣං නාමාති අධිප්පායො. සඋපාදිසෙසනිබ්බානධාතුවසෙන ඵලං පරියොසානං නාම, අනුපාදිසෙසනිබ්බානධාතුවසෙන පන නිබ්බානං. සාසනපරියොසානා හි නිබ්බානධාතූ. මග්ගස්ස නිප්ථත්ති ඵලවසෙන, නිබ්බානසංචිකිරියාය ව හොති තතො පරං කත්තබ්බාභාවතොති වා එවං චුත්තං. ඉදානි තෙසං ද්විත්තමිපි සාසනස්ස පරියොසානතං ආගමෙන සාධෙතුං “එතදත්ථං ඉද”න්තිආදිමාහ. එතදෙව ඵලං අත්ථො යස්සාති එතදත්ථං. බ්‍රාහ්මණාති පිඨගලකොච්ඡබ්‍රාහ්මණං භගවා ආලපති. ඉදඤ්ඨි මජ්ඣිමාගමෙ මූලපණ්ණාසකෙ චූළසාරොපමසුත්ත (ම. නි. 1.312 ආදයො) පදං. එතදෙව ඵලං සාරං යස්සාති එතංසාරං නිග්ගහිතාගමෙන. තථා එතංපරියොසානං. නිබ්බානොගධන්ති නිබ්බානන්තොගධං. ආචුසො විසාබාති ධම්මදින්නාය පෙරියා විසාබගහපතිමාලපනං. ඉදඤ්ඨි චූළවෙදල්ලසුත්තෙ (ම. නි. 1.460 ආදයො) “සාත්ථං සබ්බඤ්ජන”න්තිආදිසද්දන්තරසන්තිධානතො “ඉධ දෙසනාය ආදිමජ්ඣිමපරියොසානං අධිප්පෙත”න්ති චුත්තං.

එවං සද්දපබන්ධවසෙන දෙසනාය කල්‍යාණත්තයවිභාගං දස්සෙත්වා තදත්ථවසෙනපි දස්සෙත්තො “භගවා භී”තිආදිමාහ. අත්ථතොපි හි තස්සාධිප්පෙතභාවං හි-සද්දෙන සමත්ථෙති. තථා සමත්ථනමුඛෙන ව අත්ථවසෙන කල්‍යාණත්තයවිභාගං දස්සෙති. අත්ථතො පනෙතං දස්සෙත්තො යො තස්මිං තස්මිං අත්ථෙ කතවිධි සද්දපබන්ධො ගාථාසුත්තවසෙන වචන්ථිතො පරියත්තිධම්මොයෙව ඉධ දෙසනාති චුත්තො, තස්ස වත්ථො විසෙසතො සීලාදි ඵවාති ආහ “ආදිමිති සීල”න්තිආදි. විසෙසකථනඤ්ඤතො පන සීලග්ගහණෙන සසම්භාරසීලං ගහිතං, තථා මග්ගග්ගහණෙන සසම්භාරමග්ගොති අත්ථත්තයවසෙන අනවසෙසතො පරියත්තිඅත්ථං පරියාදාය තිව්ඨති. ඉතරථා හි කල්‍යාණත්තයවිභාගො අසබ්බසාධාරණො සියා. එත්ථ ව සීලමූලකත්තා සාසනස්ස සීලෙන ආදිකල්‍යාණතා චුත්තා, සාසනසම්පත්තියා වෙමජ්ඣිමභාවතො මග්ගෙන මජ්ඣිමකල්‍යාණතා. නිබ්බානාධිගමතො උත්තරි කර්ණියාභාවතො නිබ්බානෙන පරියොසානකල්‍යාණතා. තෙනාති සීලාදිදස්සෙනෙත. අත්ථවසෙන හි ඉධ දෙසනාය ආදිකල්‍යාණාදිභාවො චුත්තො. “තස්මා”තිආදි යථාචුත්තානුසාරෙන සොතුනමනුසාසනිදස්සනං.

එසාති යථාචුත්තාකාරෙන කථනා. කථිකසණ්ඨිතිති ධම්මකථිකස්ස සණ්ඨානං කථනවසෙන සමවට්ඨානං.

වණ්ණනා අත්ථවිවරණා, පසංසනා වා. න සො සාත්ථං දෙසෙති නියානත්ථවිරහතො තස්සා දෙසනාය. තස්මාති වතුසතිපට්ඨානාදිනියානත්ථදෙසනතො. එකබ්බඤ්ජනාදියුත්තාති සිලිලධනිතාදිභෙදෙසු දසසු බ්‍යඤ්ජනෙසු එකප්පකාරෙනෙව, ද්විප්පකාරෙනෙව වා බ්‍යඤ්ජනෙන යුත්තා දමීළභාසා විය. සබ්බනිරෝට්ඨබ්බඤ්ජනාති විවට්ඨකරණතාය ඔට්ඨෙ අච්ඡසාපෙත්වා උච්චාරෙතබ්බතො සබ්බථා ඔට්ඨපුසනරහිතවිමුත්තබ්බඤ්ජනා කිරාතභාසා විය. සබ්බවිස්සට්ඨබ්බඤ්ජනාති සබ්බස්සෙව විස්සප්ප්ප්නියයුත්තතාය සබ්බථා විස්සග්ගබ්බඤ්ජනා සවරභාසා විය. සබ්බනිග්ගහිතබ්බඤ්ජනාති සබ්බස්සෙව සානුසාරතාය සබ්බථා බිත්ථුසහිතබ්බඤ්ජනා පාරසිකාදිමිලක්ඛුභාසා විය. එවං “දමීළකිරාතසවරමිලක්ඛුනං භාසා වියා”ති ඉදං පච්චෙකං යොජෙතබ්බං. මිලක්ඛුති ව පාරසිකාදයො. සබ්බාපෙසා බ්‍යඤ්ජනෙකදෙසවසෙනෙව පවත්තියා අපරිපුණ්ණබ්බඤ්ජනාති චුත්තං “බ්‍යඤ්ජනපාරිපුරියා අභාවතො අබ්බඤ්ජනා නාමා”ති.

යානකරණාති සිලීලාති කත්වා උච්චාරෙතබ්බමක්ඛරං පඤ්චසු වග්ගෙසු පට්ඨතතියං සිලීලං. තාති අසිලීලාති කත්වා උච්චාරෙතබ්බමක්ඛරං තෙස්වෙව දුතියවතුත්ථං ධනිතං. ද්විමත්තකාලමක්ඛරං දීඝං. එකමත්තකාලං රස්සං.

පමාණං එකමත්තස්ස, නිමිසුමිසතො’ ඉවුං;
අභිගුලිථොට්ඨකාලස්ස, පමාණෙනාපි අඛුචුං.

සඤ්ඤාගපරං, දීඝඤ්ච ගරුකං. අසංයොගපරං රස්සං ලභුකං. යානකරණාති නිග්ගහෙත්වා අවිච්චෙන මුඛෙන උච්චාරෙතබ්බං නිග්ගහිතං. පරපදෙන සම්බජ්ඣත්වා උච්චාරෙතබ්බං සම්බන්ධං. තථා අසම්බජ්ඣිතබ්බං වචන්ථිතං. යානකරණාති විස්සට්ඨාති කත්වා විච්චෙන මුඛෙන උච්චාරෙතබ්බං විමුත්තං. දසධාතිආදියු එවං සිලීලාදිවසෙන බ්‍යඤ්ජනබුද්ධිසංඛිතාසස්ස අක්ඛරුප්පාදකචිත්තස්ස දසහි පකාරෙහි බ්‍යඤ්ජනානං පභෙදොති අත්ථො. සබ්බාති හි අක්ඛරාති චිත්තසමුට්ඨානාති, යථාධිප්පෙතත්ථස්ස ව බ්‍යඤ්ජනතො පකාසනතො බ්‍යඤ්ජනාතිති, බ්‍යඤ්ජනබුද්ධියා වා කරණභූතාය බ්‍යඤ්ජනානං දසධා පභෙදොතිපි යුජ්ජති.

අමක්ඛෙත්වාති අමිලෙච්ඡෙත්වා අවිනාසෙත්වා, අභාපෙත්වාති අත්ථො. තදත්ථමාහ “පරිපුණ්ණබ්බඤ්ජනමෙව කත්වා”ති, යමත්ථං භගවා ඤාපෙතුං එකගාථං, එකවාක්‍යාමිපි දෙසෙති, තමත්ථං පරිමණ්ඩලපදබ්‍යඤ්ජනාය එව දෙසනාය දෙසෙතිති චුත්තං හොති. තස්මාති පරිපුණ්ණබ්බඤ්ජනධම්මදෙසනතො . කෙවලසද්දො ඉධ අනවසෙසවාචකො. න අවොමිස්සනාදිවාචකොති ආහ “සකලාධිවචන”න්ති. පරිපුණ්ණත්ති සබ්බසො පුණ්ණං. තං

පනත්පතො උනාධිකනිසෙධනන්ති වුත්තං “අනුනාධිකවචන”න්ති. තත්ප යදත්ථං දෙසිතො, තස්ස සාධකත්තා අනුනතා වෙදිතබ්බා, තබ්බිධුරස්ස පන අසාධකත්තා අනාධිකතා. උපනෙතබ්බස්ස වා වොදානත්ථස්ස අවුත්තස්ස අභාවතො අනුනතා, අපනෙතබ්බස්ස සංකිලෙසත්ථස්ස වුත්තස්ස අභාවතො අනාධිකතා. සකලන්ති සබ්බභාගවන්තං. පරිපුණ්ණන්ති සබ්බසො පුණ්ණමෙව. තෙනාහ “එකදෙසෙනාපි අපරිපුණ්ණා නත්ථි”ති. අපරිසුද්ධා දෙසනා හොති තණ්හාය සංකිලිට්ඨත්තා. ලොකෙහි තණ්හාය ආමසිතබ්බතො ලොකාමිසා, විවරාදයො පච්චයා, තෙසු අගධිතචිත්තතාය ලොකාමිසනිරපෙක්ඛො. භිතථරණෙනාති භිතතො ථරණෙන භිතූපසංභාරෙන විසෙසනභූතෙන. මෙත්තාභාවතාය කරණභූතාය මුදුහදයො. උල්ලුම්පනසභාවසණ්ඨිතෙනාති සකලසංකිලෙසතො, වට්ටදුක්ඛතො ව උද්ධරණාකාරසණ්ඨිතෙන, කාරුඤ්ඤාධිප්පායෙනාති වුත්තං හොති.

“ඉතො පට්ඨාය දස්සාමි, එවඤ්ච දස්සාමි”ති සමාදාතබ්බට්ඨෙත දානං වතං. පණ්ඩිතපඤ්ඤත්තතාය සෙට්ඨට්ඨෙත බ්‍රහ්මං, බ්‍රහ්මානං වා සෙට්ඨානං වරියන්ති දානමෙව බ්‍රහ්මවරියං. මච්ඡරියලොභාදිනිග්ගහණෙන සමාවිණ්ණත්තා දානමෙව සුචිණ්ණං. ඉද්ධිති දෙවිද්ධි. ජුතීති පභා, ආනුභාවො වා. බලවිරියූපපත්තීති මහතා බලෙන, විරියෙන ව සමන්තාගමො. නාගාති වරුණනාගරාජානං විධුරපණ්ඩිතස්ස ආලපනං.

දානපතීති දානසාමිතො. ඔපානභූතන්ති උදකතිත්ථම්ච භූතං.

ධීරාති සො විධුරපණ්ඩිතමාලපති.

මධුස්සවොති මධුරසසන්දනං. පුඤ්ඤන්ති පුඤ්ඤඵලං, කාරණවොහාරෙන වුත්තං. බ්‍රහ්මං, බ්‍රහ්මානං වා වරියන්ති බ්‍රහ්මවරියං, වෙය්‍යාවච්චං. එස නයො සෙසෙසුපි.

තිත්තිරියන්ති තිත්තිරසකුණරාජෙන භාසිතං.

අඤ්ඤත්‍ර කාභීති පරදාරභූතාහි වජ්ජෙන්වා. අම්භන්ති අම්භාකං.

තපස්සි , ලුබ්‍ඛො, ජෙගුච්ඡී, පච්චිත්තොති චතුබ්බධස්ස දුක්කරස්ස කතත්තා චතුරඨගසමන්තාගතං. සුදන්ති නිපාතමත්තං. ලොමහංසනසුත්තං මජ්ඣිමාගමෙ මූලපණ්ණාසකෙ, “මහාසිහනාදසුත්ත”න්තිපි (ම. නි. 1.146) තං වදන්ති.

ඉද්ධන්ති සමිද්ධං. ජීතන්ති ජුල්ලිතං. විත්ථාරිකන්ති විත්ථාරභූතං. බාහුපඤ්ඤන්ති බහුහි ජනෙහි නියායානිකභාවෙන ඤාතං. පුටුභූතන්ති බහුභූතං. යාව දෙවමනුස්සෙහීති එත්ථ දෙවලොකතො යාව මනුස්සලොකා සුපකාසිතන්ති අධිප්පායවසෙන පාසාදිකසුත්තට්ඨකථායං (දී. නි. අට්ඨ. 3.170) වුත්තං, යාව දෙවා ව මනුස්සා වාහි අත්ථො. තස්මාති යස්මා සික්ඛත්තයසඬිගහං සකලසාසනං ඉධ “බ්‍රහ්මවරිය”න්ති අධිප්පෙනං, තස්මා. “බ්‍රහ්මවරිය”න්ති ඉමිනා සමානාධිකරණාති සබ්බපදාති යොජෙන්වා අත්ථං දස්සෙන්තො “සො ධම්මං දෙසෙති”තිආදිමාහ. “එවං දෙසෙන්තො වා”ති හි ඉමිනා බ්‍රහ්මවරියසද්දෙන ධම්මසද්දාදිනං සමානත්ථතං දස්සෙති, “ධම්මං දෙසෙති”ති වත්ථාපි “බ්‍රහ්මවරියං පකාසෙති”ති වචනං සරූපතො අත්ථප්පකාසනත්ථන්ති ව විභාවෙති.

191. වුත්තප්පකාරසම්පදන්ති යථාවුත්තආදිකල්‍යාණතාදිප්පහෙදගුණසම්පදං. දුරසමුස්සාරිතමානස්සෙව සාසනෙ සම්මාපටිපත්ති සම්භවති, න මානජාතිකස්සාති වුත්තං “නිහතමානත්තා”ති. උස්සන්තත්තාති බහුලභාවතො. හොගරූපාදිවත්ථුකා මදා සුප්පහෙය්‍යා හොන්ති නිමිත්තස්ස අනවට්ඨානතො, න තථා කුලවිජ්ජාදිමදා නිමිත්තස්ස සමවට්ඨානතො. තස්මා ඛන්තියබ්‍රාහ්මණකුලිනානං පබ්බජිතානම්පි ජාතිවිජ්ජං නිස්සාය මානජප්පනං දුප්පජහන්ති ආහ “යෙභුයොන...පෙ.... මානං කරොන්ති”ති. විජාතිකායාති විපරිතජාතිතාය, භීතජාතිකායාති අත්ථො. යෙභුයොන උපනිස්සයසම්පන්නා සුජාතිකා එව, න දුප්ජාතිකාති එවං වුත්තං. පතිට්ඨාතුං න සක්කොන්තිති සිලෙ පතිට්ඨහිතුං න උස්සහන්ති, සුවිසුද්ධං කත්වා සීලං රක්ඛිතුං න සක්කොන්තිති වුත්තං හොති. සීලමෙව හි සාසනෙ පතිට්ඨා, පතිට්ඨාතුන්ති වා සච්චපට්ටෙධෙන ලොකුත්තරාය පතිට්ඨාය පතිට්ඨාතුං. සා හි නිප්පරියායතො සාසනෙ පතිට්ඨා නාම.

එවං බ්‍යතිරෙකතො අත්ථං වත්ථා අත්ථයතොපි වදති “ගහපතිදාරකා පනා”තිආදිනා. කච්ඡෙහි සෙදං මුඤ්ඤන්තෙහීති ඉත්ථම්භුතලක්ඛණෙ කරණවචනං. තථා පිට්ඨියා ලොණං පුප්ඵමානායාති, සෙදං මුඤ්ඤන්තකච්ඡා ලොණං පුප්ඵමානපිට්ඨිකා හුත්වා, තෙහි වා පකාරෙහි ලක්ඛිතාති අත්ථො. භූමිං කසිත්වාති භූමියා කස්සනතො, ඛේතූපජීවනතොති වුත්තං හොති. තාදිසස්සාති ජාතිමන්තූපනිස්සයස්ස. දුබ්බලං මානං. බලවං දුප්පං. කම්මන්ති පරිකම්මං. “ඉතරෙහි”තිආදිනා “උස්සන්තත්තා”ති හෙතුපදං විවරති. “ඉති”ති වත්ථා තදපරාමසිතබ්බං දස්සෙති “නිහතමානත්තා”තිආදිනා, ඉතිසද්දො වා නිදස්සෙන, එවං යථාවුත්තනයෙනාති අත්ථො. එස නයො ඊදිසෙසු.

පච්චාජාතොති එත්ථ ආකාරො උපසග්ගමත්තන්ති ආහ “පතිජාතො”ති. පරිසුද්ධන්ති රාගාදිනං අච්චන්තමෙව පහානදීපනතො නිරූපක්කිලෙසතාය සබ්බථා සුද්ධං. ධම්මස්ස සාමි තදුප්පාදකට්ඨෙත, ධම්මෙන වා සදෙවකස්ස

ලොකස්ස සාමිති ධම්මස්සාමි. සද්ධන්ති පොටුප්පනිකසද්ධාවසෙන සද්දහනං. විඤ්ඤාජානිකානඤ්ඤි ධම්මසම්පත්තිගහණසුඛිකා සද්ධාසිද්ධි වතුසු පුග්ගලෙසු ධම්මප්පමාණධම්මප්පසන්නපුග්ගලභාවතො. “යො එවං ස්වාක්ඛාතධම්මො, සම්මාසම්බුද්ධො වන සො භගවා”ති සද්ධං පටිලභති. යොජනසත්තරෙපි වා පදෙසෙ. ජායම්පතිකාති ජානිපතිකා. කාමං “ජායම්පතිකා”ති වුත්තෙයෙව සරසාමිකසරසාමිතිවසෙන ද්වින්නමෙව ගහණං විඤ්ඤායති, යස්ස පන පුරිසස්ස අනෙකා පජාපතියො, තස්ස වත්තබ්බමෙව නත්ථි. එකායපි තාව සංවාසො සම්බාධොයෙවාති දස්සනත්ථං “ද්වෙ”ති වුත්තං. රාගාදිනා කිඤ්චනං, ඛේත්තවත්ථාදිනා පලිබොධනං, තදුභයෙන සහ වත්තතිති සකිඤ්චනපලිබොධනො, සොයෙවත්ථො තථා. රාගො එව රජො, තදාදිකා දොසමොභරජා. වුත්තඤ්ඤි “රාගො රජො න ව පන රෙණු වුවිති”තිආදි (මහානි. 209; චූළනි. 74) ආගමනපට්ඨාපි උට්ඨානට්ඨානතා එවාති ද්වෙපි සංවණ්ණනා එකත්ථා, බ්‍යඤ්ජනමෙව නානං. අලග්ගනට්ඨෙයනාති අසජ්ජනට්ඨෙයන අප්පට්ඨන්ධසභාවෙන. රූපකවසෙන, තද්ධිතවසෙන වා අබ්භොකාසොති දස්සෙතුං විය-සද්දග්ගහණං. එවං අකුසලකුසලප්පවත්තිනං ඨානාඨානභාවෙන සරවාසපබ්බප්ජානං සම්බාධබ්භොකාසනං දස්සෙත්ථා ඉදානි කුසලප්පවත්තියා එව අට්ඨානට්ඨානභාවෙන තෙසං තබ්භාවං දස්සෙතුං “අපිවා”තිආදි වුත්තං. රජානං සන්නිපාතට්ඨානං වියාති සම්බන්ධො.

විසුං විසුං පදුද්ධාරමකත්ථා සමාසතො අත්ථවණ්ණනා සඬබ්බෙපකථා. එකමිපි දිවසන්ති එකදිවසමත්තමිපි. අබණ්ඩං කත්ථාති දුක්ඛට්ඨත්තස්සාපි අනාපජ්ජනෙන අජිද්දං කත්ථා. වරිමකච්ඡත්තන්ති වුතිච්ඡත්තං. කිලෙසමලෙනාති තණ්හාසංකිලෙසාදිමලෙන. අමලිනන්ති අසංකිලිට්ඨං. පරියොදාතට්ඨෙයන නිම්මලභාවෙන සඬබ්බං විය ලිඛිතං ධොතන්ති සඬබ්බලිඛිතං. අත්ථමත්තං පන දස්සෙතුං “ලිඛිතසඬබ්බසදිස”න්ති වුත්තං. ධොතසඬබ්බසප්පට්ඨාගන්ති තදත්ථස්සෙව විවරණං. අපිව ලිඛිතං සඬබ්බං සඬබ්බලිඛිතං යථා “අග්‍රාහිතො”ති, තස්සදිසත්තා පන ඉදං සඬබ්බලිඛිතන්තිපි දස්සෙති, භාවනාපුංසකඤ්චෙන. අප්ඤ්ඤාචසනාති එත්ථ අධි-සද්දෙන කම්මප්පවවනීයෙන යොගතො “අගාර”න්ති එතං භුම්මත්ථෙ උපයොගවචනන්ති ආහ “අගාරමජ්ඣෙ”ති. යං නුත යදි පන පබ්බපෙය්‍යං, සාධු වතාති සම්බන්ධො. කසායෙන රත්තාති කාසායානීති දස්සෙති “කසායරසපිතතායා”ති ඉමිනා. කස්මා වෙනාති ගහිතානීති ආහ “බ්‍රහ්මවරියං වරත්තානං අනුවච්ඡිකානී”ති. අවිජාදෙත්ථාති වොභාරවචනමත්තං, පරිද්විත්ථාති අත්ථො, තඤ්ච බො නිවාසනපාරුපනවසෙන. අගාරවාසො අගාරං උත්තරපදලොපෙන, තස්ස හිතං වුඩ්ඪිආවහං කසිවාණ්ණප්ජාදිකම්මං. තං අනගාරියන්ති තස්මිං අනගාරියෙ.

192. සහස්සතොති කභාපණසහස්සතො. භොගක්ඛන්ධො භොගරාසි. ආබන්ධනට්ඨෙයනාති “පුත්තො නත්තා පනත්තා”තිආදිනා පෙමවසෙන පරිච්ඡෙදං කත්ථා බන්ධනට්ඨෙයන, එතෙන ආබන්ධනත්ථො පරිච්චට්ඨ-සද්දොති දස්සෙති. අප් වා පිතාමහපිතුපුත්තාදිවසෙන පරිවත්තනට්ඨෙයන පරිච්චට්ඨොතිපි යුජ්ජති. “අම්භාකමෙනෙ”ති ඤායන්තිති ඤාතයො.

193. පාතිමොක්ඛසංවරෙන පිහිතකායවච්ච්චාරො සමානො තෙන සංවරෙන උපෙතො නාමාති කත්ථා “පාතිමොක්ඛසංවරෙන සමන්නාගතො”ති වුත්තං. ආචාරගොචරානං චිත්ථාරො විහඬගට්ඨකථාදිසු (විභ. අට්ඨ. 503) ගහෙනබ්බො. “ආචාරගොචරසම්පන්නො”තිආදි ව තස්සෙව පාතිමොක්ඛසංවරසංවුතභාවස්ස පට්ඨයදස්සනං. අණුසදිසතාය අප්පමත්තකං “අණු”ති වුත්තන්ති ආහ “අප්පමත්තකෙසු”ති. අසඤ්චිච්ච ආපන්නඅනුබුද්දකාපත්තිවසෙන, සහසා උප්පන්නඅකුසලචිත්තූප්පාදවසෙන ව අප්පමත්තකතා. භයදස්සිති භයදස්සනසිලො. සම්මාති අවිපරිතං, සුන්දරං වා, තබ්භාවො ව සක්කවිචං යාවජීවං අවිතික්කමවසෙන. “සික්ඛාපදෙසු”ති වුත්තෙයෙව තදවයවභුතං “සික්ඛාපදං සමාදාය සික්ඛති”ති අත්ථස්ස ගමාමානත්තා කම්මපදං න වුත්තන්ති ආහ “තං තං සික්ඛාපද”න්ති, තං තං සික්ඛාකොට්ඨාසං, සික්ඛාය වා අධිගමුපායං, තස්සා වා නිස්සයන්ති අත්ථො.

එත්ථාති එතස්මිං “පාතිමොක්ඛසංවරසංවුතො”තිආදිවචනෙ. ආචාරගොචරග්ගහණෙනෙවාති “ආචාරගොචරසම්පන්නො”ති වචනෙනෙව. තෙනාහ “කුසලෙ කායකම්මවචිකම්මෙ ගහිතෙපි”ති. න හි ආචාරගොචරසද්දමත්තෙන කුසලකායවචිකම්මග්ගහණං සම්භවති, ඉමිනා පුනරුත්තිතාය වොදනාලෙසං දස්සෙති. තස්සාති ආජීවපාරිසුද්ධිසිලස්ස. උප්පත්තිද්වාරදස්සනත්ථන්ති උප්පත්තියා කායවචිච්ඤ්ඤත්තිසඬබ්බතස්ස ද්වාරස්ස කම්මාපදෙසෙන දස්සනත්ථං, එතෙන යථාවුත්තවොදනාය සොධනං දස්සෙති. ඉදං වුත්තං හොති – සිද්ධිමපි සති පුනාරම්භො නියමාය වා හොති, අත්ථන්තරබොධනාය වා, ඉධ පන අත්ථන්තරං බොධෙති, තස්මා උප්පත්තිද්වාරදස්සනත්ථං වුත්තන්ති. කුසලෙනාති ව සබ්බසො අනෙසනපභානතො අනවජ්ජෙන. කථං තෙන උප්පත්තිද්වාරදස්සනත්ති ආහ “යස්මා පනා”තිආදි. කායවච්ච්චාරෙසු උප්පන්නෙන අනවජ්ජෙන කායකම්මවචිකම්මෙන සමන්නාගතත්තා පරිසුද්ධාජීවොති අධිප්පායො. තදුභයමෙව හි ආජීවහෙතුකං ආජීවපාරිසුද්ධිසිලං.

ඉදානි සුත්තන්තරෙන සංසන්දිතුං “මුණ්ඩකපුත්තසුත්තන්තවසෙන වා එවං වුත්ත”න්ති ආහ. වා-සද්දො වෙන්ථ සුත්තන්තරසංසන්දනාසඬබ්බතඅත්ථන්තරවිකප්පනත්ථො. මුණ්ඩකපුත්තසුත්තන්තං නාම මජ්ඣිමාගමවරෙ මජ්ඣිමපණ්ණාසකෙ, යං “සමණමුණ්ඩකපුත්තසුත්ත”න්තිපි වදන්ති. තත්ථ ට්ඨතිති පඤ්චකඬං නාම වඩ්ඪකිං භගවා ආලපති. ට්ඨති-සද්දො හි වඩ්ඪකිපරියායො. ඉදං වුත්තං හොති – යස්මා “කතමෙ ව ට්ඨති කුසලා සිලා? කුසලං

කායකම්මං කුසලං වච්ඡමම”න්ති සීලස්ස කුසලකායකම්මවච්ඡමමභාවං දස්සෙත්වා “ආජීවපාරිසුද්ධම්පි ඛො අහං ටපති සීලස්මිං වදාමි”ති (ම. නි. 2.265) එවං පවත්නය මුණ්ඩිකපුත්තසුත්තදෙසනයා “කායකම්මවච්ඡමමෙන සමන්තාගතො කුසලො”ති සීලස්ස කුසලකායකම්මවච්ඡමමභාවං දස්සෙත්වා “පරිසුද්ධාජීවො”ති එවං පවත්නා අයං සාමඤ්ඤඵලසුත්තදෙසනා එකසඬ්ගහා අඤ්ඤදත්ථු සංසන්දනී සමෙති යථා තං ගඬ්ගොදකෙන යමුනොදකං, තස්මා ඊදිසීපි භගවතො දෙසනාවිභුති අත්ථෙවති . සීලස්මිං වදාමිති සීලන්ති වදාමි, සීලස්මිං වා ආධාරභූතෙ අන්තොගධං පරියාපන්නං, නිද්ධාරණසමුදායභූතෙ වා එකං සීලන්ති වදාමි.

තිවිධෙනාති වූළසීලමජ්ඣිමසීලමහාසීලතො තිවිධෙන. “මනව්ඡට්ඨෙසු”ති ඉමිනා කායපඤ්චමානමෙව ගහණං නිවත්තෙති. උපරි නිද්දෙසෙ වක්ඛමානෙසු සත්තසු යානෙසු. තිවිධෙනාති වතුසු පච්චෙකං යථාලාභයථාබලයථාසාරුප්පතාවසෙන තිබ්බිධෙන.

වූළමජ්ඣිමමහාසීලවණ්ණනා

194-211. එවන්ති “සො එවං පබ්බජිතො සමානො පාතිමොක්ඛසංවරසංවුතො විහරති”ති ආදිනා නයෙන. “සීලස්මි”න්ති ඉදං නිද්ධාරණෙ භූමිමං තතො එකස්ස නිද්ධාරණීයත්තාති ආහ “එකං සීල”න්ති. අපිච ඉමිනා ආධාරෙ භූමිමං දස්සෙති සමුදායස්ස අවයවාධිට්ඨානත්තා යථා “රුක්ඛෙ සාබා”ති. “ඉද”න්ති පදෙන කත්චත්ථවසෙන සමානාධිකරණං භූමිවචනස්ස කත්චත්ථෙ පවත්තනතො යථා “වනප්පගුම්ඛෙ යථ ඵුසිතග්ගෙ”ති (බු. පා. 6.13; සු. නි. 236) දස්සෙති “පච්චත්තවචනත්ථෙ වා එකං භූමිම”න්ති ඉමිනා. අයමෙවත්ථොති පච්චත්තවචනත්ථො එව. බ්‍රහ්මජාලෙති බ්‍රහ්මජාලසුත්තවණ්ණනායං, (දී. නි. අට්ඨ. 1.7) බ්‍රහ්මජාලසුත්තපදෙ වා. සංවණ්ණනාවසෙන වුත්තනයෙනාති අත්ථො. “ඉදමස්ස හොති සීලස්මි”න්ති එත්ථ මහාසීලපරියොසානෙන නිද්ධාරියමානස්ස අභාවතො පච්චත්තවචනත්ථොයෙව සම්භවතීති ආහ “ඉදං අස්ස සීලං හොතීති අත්ථො”ති, තතොයෙව ච පාළියං අපිග්ගහණමකතන්ති දට්ඨබ්බං.

212. අත්තානුවාදපරානුවාදදණ්ඩහයාදීනි අසංවරමූලකානි හයානි. “සීලස්සාසංවරතොති සීලස්ස අසංවරණතො, සීලසංවරාභාවතොති අත්ථො”ති (දී. නි. ටී. 1.280) ආවරියෙන වුත්තං, “යදිදං සීලසංවරතො”ති පන පදස්ස “යං ඉදං හයං සීලසංවරතො භවෙය්‍යා”ති අත්ථවචනතො, “සීලසංවරහෙතු හයං න සමනුපස්සති”ති ච අත්ථස්ස උපපත්තිතො සීලසංවරතො සීලසංවරහෙතූති අත්ථොයෙව සම්භවති. “යං ඉදං හයං සීලසංවරතො භවෙය්‍යා”ති හි පාඨොපි දිස්සති. “සංවරතො”ති හෙතුං වත්ථා තදධිගමිතඅත්ථවසෙන “අසංවරමූලකස්ස හයස්ස අභාවා”තිපි හෙතුං වදති. යථා විධානවිභිතෙනාති යථා විධානං සම්පාදිතෙන. ඛත්තියාහිසෙකෙනාති ඛත්තියභාවාවහෙන අභිසෙකෙන. මුද්ධනි අවසිත්තොති මත්ථකෙයෙව අභිසිත්තො. එත්ථ ච “යථා විධානවිභිතෙනා”ති ඉමිනා පොරාණකාවණ්ණවිධානසමධිගිතාසඬ්ඛාතං එකං අධිගං දස්සෙති, “ඛත්තියාහිසෙකෙනා”ති ඉමිනා ඛත්තියභාවාවහතාසඬ්ඛාතං, “මුද්ධනි අවසිත්තො”ති ඉමිනා මුද්ධනියෙව අභිසිඤ්චිතභාවසඬ්ඛාතං. ඉති තිවඬ්ගසමන්තාගතො ඛත්තියාහිසෙකො වුත්තො හොති. යෙන අභිසිත්තරාජුනං රාජානුභාවො සමිප්ඤ්ඤාති. කෙන පනායමත්ථො විඤ්ඤායතීති? පොරාණකසත්ථාගතනයෙන. වුත්තඤ්ඤි අග්ගඤ්ඤසුත්තට්ඨකථායං මහාසම්මතාහිසෙකවිභාවනාය “තෙ පනස්ස ඛෙත්තසාමිතො තීහි සඬ්ඛෙහි අභිසෙකම්පි අකංසු”ති (දී. නි. අට්ඨ. 3.131) මජ්ඣිමාගමට්ඨකථායඤ්ච මහාසිහනාදසුත්තවණ්ණනායං වුත්තං “මුද්ධාවසිත්තෙනාති තීහි සඬ්ඛෙහි ඛත්තියාහිසෙකෙන මුද්ධනි අභිසිත්තෙනා”ති (ම. නි. අට්ඨ. 1.160) සීහළට්ඨකථායම්පි වූළසිහනාදසුත්තවණ්ණනායං “පයමං තාව අභිසෙකං ගණ්හන්තානං රාජුනං සුවණ්ණමයාදීනි තිණි සඬ්ඛානි ච ගඬ්ගොදකඤ්ච ඛත්තියකඤ්ඤඤ්ච ලද්ධං වට්ටති”ති ආදි වුත්තං.

අයං පන තත්ථාගතනයෙන අභිසෙකවිධානවිනිව්ඡයො – අභිසෙකමධිගලත්ථඤ්ඤි අලඬ්ඝකපටියත්තස්ස මණ්ඩපස්ස අන්තොකතස්ස උදුම්බරසාබමණ්ඩපස්ස මජ්ඣෙ සුප්පතිට්ඨිතෙ උදුම්බරහද්දපීඨමිති අභිසෙකාරහං අභිපච්චං ඛත්තියං නිසීදාපෙත්වා පයමං තාව මධිගලාහරණභූමිනා ජාතිසම්පන්නා ඛත්තියකඤ්ඤා ගඬ්ගොදකපුණ්ණං සුවණ්ණමයසාමුද්දිකදක්ඛිණාවට්ටසඬ්ඛං උභොහි භත්ථෙහි සක්කච්චං ගහෙත්වා සීසොපරි උස්සාපෙත්වා තෙන තස්ස මුද්ධනි අභිසෙකොදකං අභිසිඤ්චති, එවඤ්ච වදෙති “දෙව තං සබ්බෙපි ඛත්තියගණා අත්තානමාරක්ඛත්ථං ඉමිනා අභිසෙකෙන අභිසෙකිකං මහාරාජං කරොන්ති, ත්වං රාජධම්මෙසු ධීතො ධම්මෙන සමෙන රජ්ජං කාරෙහි, එතෙසු ඛත්තියගණෙසු ත්වං පුත්තසිනෙහානුකම්පාය සහිතවිත්තො, හිතසමමෙත්තවිත්තො ච භව, රක්ඛාවරණගුත්තියා තෙසං රක්ඛිතො ච භවාහි”ති. තතො පුන පුරොහිතොපි පොරොහිවිච්චානානුරූපාලඬ්ඝකාරෙහි අලඬ්ඝකපටියත්තො ගඬ්ගොදකපුණ්ණං රජතමයං සඬ්ඛං උභොහි භත්ථෙහි සක්කච්චං ගහෙත්වා තස්ස සීසොපරි උස්සාපෙත්වා තෙන තස්ස මුද්ධනි අභිසෙකොදකං අභිසිඤ්චති, එවඤ්ච වදෙති “දෙව තං සබ්බෙපි බ්‍රාහ්මණගණා අත්තානමාරක්ඛත්ථං ඉමිනා අභිසෙකෙන අභිසෙකිකං මහාරාජං කරොන්ති, ත්වං රාජධම්මෙසු ධීතො ධම්මෙන සමෙන රජ්ජං කාරෙහි, එතෙසු බ්‍රාහ්මණගණෙසු ත්වං පුත්තසිනෙහානුකම්පාය සහිතවිත්තො, හිතසමමෙත්තවිත්තො ච භව, රක්ඛාවරණගුත්තියා තෙසං රක්ඛිතො ච භවාහි”ති. තතො පුන සෙට්ඨිපි සෙට්ඨිට්ඨානභූසනභූමිතො ගඬ්ගොදකපුණ්ණං රතනමයං සඬ්ඛං උභොහි භත්ථෙහි සක්කච්චං ගහෙත්වා තස්ස සීසොපරි උස්සාපෙත්වා තෙන තස්ස මුද්ධනි අභිසෙකොදකං අභිසිඤ්චති, එවඤ්ච වදෙති “දෙව තං සබ්බෙපි ගහපතිගණා අත්තානමාරක්ඛත්ථං ඉමිනා අභිසෙකෙන අභිසෙකිකං මහාරාජං කරොන්ති, ත්වං රාජධම්මෙසු ධීතො ධම්මෙන සමෙන රජ්ජං කාරෙහි,

එතෙසු ගහපතිගණෙසු ත්වං පුත්තසිනෙහානුකම්පාය සහිතවිත්තො, හිතසමමෙත්තවිත්තො ව භව,
රක්ඛාවරණගුත්තියා තෙසං රක්ඛිතො ව භවාහි”ති. තෙ පන තස්ස එවං වදන්තා “සචෙ ත්වං අමිභාකං වචනානුරූපං
රජ්ජං කරිස්සසි, ඉච්චෙතං කුසලං. නො චෙ කරිස්සසි, තව මුද්ධා සත්තධා ඵලතු”ති එවං රඤ්ඤො අභිසපන්ති වියාති
දට්ඨබ්බන්ති. වඩ්ඪකීසුකරජාතකාදීහි වායමත්ථො විභාවෙතබ්බො, අභිසෙකොපකරණානිපි සමන්තපාසාදිකාදීසු
(පාරා. අට්ඨ. 1.තනියසඨ්ඨිතිකථා) ගහෙතබ්බානිති.

යස්මා නිහතපච්චාමිත්තො, තස්මා න සමනුපස්සතිති සම්බන්ධො. අනවජ්ජනා කුසලභාවෙනාති ආහ “කුසලං
සීලපදට්ඨානෙහි”තිආදි. ඉදං චුත්තං හොති – කුසලසීලපදට්ඨානා අවිජ්ජපටිසාරපාමොජ්ජපිතිපස්සද්ධිමමා,
අවිජ්ජපටිසාරාදිතිමිත්තඤ්ච උජ්ජන්තං චෙතසිකසුඛං පටිසංචෙදෙති, චෙතසිකසුඛසමුච්චානෙහි ව පණ්ණරූපෙහි
චුට්ඨසරිරස්ස උජ්ජන්තං කායිකසුඛන්ති.

ඉන්ද්‍රියසංවරකථාවණ්ණනා

213. සාමඤ්ඤස්ස විසෙසාපෙක්ඛතාය ඉධාධිජ්ජෙතොපි විසෙසො තෙන අපරිච්චන්තො එව හොතිති ආහ
“චක්ඛුසද්දො කත්ථවි බුද්ධචක්ඛුමිති වත්තති”තිආදි. විජ්ජමානමෙව හි අභිධෙය්‍යාභාවෙන විසෙසත්ථං
විසෙසන්තරතිවත්තෙන විසෙසසද්දො විභාවෙති, න අවිජ්ජමානං. සෙසපදෙසුපි එසෙව නයො. අඤ්ඤෙහි
අසාධාරණං බුද්ධානමෙව චක්ඛු දස්සන්ති බුද්ධචක්ඛු, ආසයානුසයඤ්ඤාණං, ඉන්ද්‍රියපරොපරියත්තඤ්ඤාණඤ්ච.
සමන්තතො සබ්බසො දස්සනට්ඨෙන චක්ඛුති සමන්තචක්ඛු, සබ්බඤ්ඤතඤ්ඤාණං. තථුපමන්ති පබ්බතමුද්ධුපමං,
ධම්මමයං පාසාදන්ති සම්බන්ධො. සුමෙධ සමන්තචක්ඛු ත්වං ජනතමචෙක්ඛස්සුති අත්ථො. අරියමග්ගත්තයපඤ්ඤාති
හෙට්ඨිමාරියමග්ගත්තයපඤ්ඤා. “ධම්මචක්ඛු නාම හෙට්ඨිමා තයො මග්ගා, තිණි ව ඵලානි”ති
සළායතනවග්ගට්ඨකථායං (සං. නි. අට්ඨ. 3.4.418) චුත්තං, ඉධ පන මග්ගෙහෙව ඵලානි සඨ්ගහෙත්වා දස්සෙති.
චතුසච්චසඬ්ඛාතෙ ධම්මෙ චක්ඛුති හි ධම්මචක්ඛු. පඤ්ඤායෙව දස්සනට්ඨෙන චක්ඛුති පඤ්ඤාචක්ඛු,
පුබ්බෙතිවාසාසවක්ඛයඤ්ඤාණං. දිබ්බචක්ඛුමිති දුතියවිජ්ජාය. ඉධාති “චක්ඛුනා රූපං දිස්වා”ති ඉමස්මිං පාඨෙ. අයන්ති
චක්ඛුසද්දො. “පසාදචක්ඛුවොභාරොන”ති ඉමිනා ඉධ චක්ඛුසද්දො චක්ඛුපසාදෙයෙව නිජ්ජපරියායතො වත්තති,
පරියායතො පන නිස්සයවොභාරොන නිස්සිතස්ස වත්තබ්බතො චක්ඛුවිඤ්ඤාණෙපි යථා “මඤ්චා උක්කුට්ඨිං
කරොන්ති”ති දස්සෙති. ඉධාපි සසම්භාරකථා අවසිට්ඨාති කත්ථා සෙසපදෙසුපිති පි-සද්දග්ගණං, “න
නිමිත්තග්ගාහි”තිආදිපදෙසුපිති අත්ථො. විචිධං අසනං ඛෙදනං ඛ්‍යාසෙකො, කිලෙසො එව ඛ්‍යාසෙකො, තෙන
චරහිතො තථා, චරහිතතා ව අසම්මිස්සතා, අසම්මිස්සභාවො ව සම්පයොගාභාවතො පරිසුද්ධතාති ආහ “අසම්මිස්සං
පරිසුද්ධ”න්ති, කිලෙසදුක්ඛෙන අවොම්භස්සං, තතො ව සුවිසුද්ධන්ති අත්ථො. සති ව සුවිසුද්ධෙ ඉන්ද්‍රියසංවරෙ
නිවරණෙසු පධානභූතපාපධම්මවිගමෙන අධිචිත්තානුයොගො හත්ථගතො එව හොති, තස්මා අධිචිත්තසුඛමෙව
“අඛ්‍යාසෙකසුඛ”න්ති චුච්චතිති දස්සෙති “අධිචිත්තසුඛ”න්ති ඉමිනා.

සතිසම්පජ්ඤකථාවණ්ණනා

214. සමන්තතො පකාරෙහි, පකට්ඨං වා සවිසෙසං ජානාතිති සම්පජානො, තස්ස භාවො සම්පජ්ඤං,
තථාපවත්තඤ්ඤාණං, තස්ස විහජනං සම්පජ්ඤඤාභාජනීයං, තස්මිං සම්පජ්ඤඤාභාජනීයමිති. “ගමන”න්ති ඉමිනා
අභික්කමනං අභික්කන්තන්ති භාවසාධනමාහ. තථා පටික්කමනං පටික්කන්තන්ති චුත්තං “නිවත්තන”න්ති.
ගමනඤ්චෙත්ථ නිවත්තෙත්ථා, අනිවත්තෙත්ථා ව ගමනං, නිවත්තනං පන නිවත්තිමිත්තමෙව,
අඤ්ඤමඤ්ඤමුපාදානකිරියාමත්තඤ්චෙතං ද්වයං. කථං ලබ්භතිති ආහ “ගමනෙ”තිආදි. අභිහරන්තොති ගමනවසෙන
කායං උපනෙත්තො. පටිනිවත්තෙත්තොති තතො පුන නිවත්තෙත්තො. අපනාමෙත්තොති අපක්කමනවසෙන
පරිණාමෙත්තො. ආසනස්සාති පීඨකාදිආසනස්ස. පුරිමඅඬ්ඨගාහිමුඛොති අට්ඨකාදිපුරිමාවයවාහිමුඛො. සංසරන්තොති
සංසප්පන්තො. පච්ඡිමඅඬ්ඨගපදෙසන්ති අට්ඨකාදිපච්ඡිමාවයවප්පදෙසං. පච්චාසංසරන්තොති පටිආසප්පන්තො. “එසෙව
නයො”ති ඉමිනා නිපන්තස්සෙව අභිමුඛං සංසප්පනපටිආසප්පනාති දස්සෙති. යානනිසප්ජාසයනෙසු හි යො
ගමනවිධුරො කායස්ස පුරතො අභිභාරො, සො අභික්කමො. පච්ජතො අපභාරො පටික්කමොති ලක්ඛණං.

සම්පජානනං සම්පජානං, තෙන අත්තනා කත්තබ්බකිච්චස්ස කරණසීලො සම්පජානකාරීති ආහ
“සම්පජ්ඤකෙන සබ්බකිච්චකාරී”ති. “සම්පජ්ඤකෙමෙව වා කාරී”ති ඉමිනා සම්පජානස්ස කරණසීලො
සම්පජානකාරීති දස්සෙති. “සො හී”තිආදි දුතියවිකප්පස්ස සමත්ථනං. “සම්පජ්ඤක”න්ති ව ඉමිනා සම්පජාන-
සද්දස්ස සම්පජ්ඤකපරියායනා චුත්තා. තථා හි ආවරියානන්දත්ථෙරොන චුත්තං “සමන්තතො, සම්මා, සමං වා
පජානනං සම්පජානං, තදෙව සම්පජ්ඤක”න්ති (විභ. මූලට්. 2.523) අයං අට්ඨකථාතො අපරො නයො – යථා
අතික්කන්තාදීසු අසම්මොහං උජ්ජාදෙති, තථා සම්පජානස්ස කාරො කරණං සම්පජානකාරො, සො එතස්ස අත්ථිති
සම්පජානකාරීති.

ධම්මතො වඩ්ඪිසඬ්ඛාතෙන අත්ථෙත සහ වත්තතිති සාත්ථකං, අභික්කන්තාදි, සාත්ථකස්ස සම්පජානනං
සාත්ථකසම්පජ්ඤකං. සප්පායස්ස අත්තතො පතිරූපස්ස සම්පජානනං සප්පායසම්පජ්ඤකං. අභික්කමාදීසු

හික්බාලාරගොවරෙ, අඤ්ඤත්ථ ච පචත්තෙසු අවිජ්ඣිතකම්මට්ඨානසංඛිතානෙ ගොවරෙ සම්පජානනං ගොවරසම්පජඤ්ඤං. සාමඤ්ඤානිද්දෙසෙන, හි එකසෙසනායෙන වා ගොවරසද්දො තදත්ථද්වයෙපි පචත්තති. අනික්කමාදිසු අසම්මුය්හනසංඛිතානං අසම්මොහමෙව සම්පජඤ්ඤං අසම්මොහසම්පජඤ්ඤං. චිත්තවසෙනෙවාති චිත්තස්ස වසෙනෙව, චිත්තවසමනුගතෙනෙවාති අත්ථො. පරිග්ගහෙත්වාති තුලයිත්වා තිරෙන්වා, පටිසංඛිතායාති අත්ථො. සංඝදස්සනෙනෙව උපොසථපචාරණාදිඅත්ථාය ගමනං සංගහිතං. ආදිසද්දෙන කසිණපරිකම්මාදිනං සංගහො. සංඛ්‍යෙපනො වුත්තං තදත්ථමෙව විවරිතුං “වෙනියං වා”තිආදි වුත්තං. අරහත්තං පාපුණාතීති උක්කට්ඨනිද්දෙසො එස. සමථවිපස්සනුප්පාදනමපි හි හික්බුතො වඩ්ඪියෙව. තත්ථාති අසුභාරම්මණෙ. කෙච්ඡි අභයගිරිවාසිනො. ආමිසකොති විවරාදිආමිසපච්චයනො. කස්මාති ආහ “තං නිස්සායා”තිආදි.

තස්මිත්ති සාත්ථකසම්පජඤ්ඤවසෙන පරිග්ගහිතඅත්ථො. යස්මා පන ධම්මතො වඩ්ඪියෙව අත්ථො නාම, තස්මා යං “සාත්ථක”න්ති අධිප්පෙනං ගමනං, තං සංඛ්‍යෙපි සප්පායමෙවාති සියා අවිසෙසෙන කස්සව ආසංඛිකාති තත්තිවත්තනත්ථං “වෙනියදස්සනං තාවා”තිආදි ආරද්ධං. මහාපුජායාති මහනියා පුජාය, ඛහුනං පුජාදිවසෙති වුත්තං හොති. චිත්තකම්මරූපකානී වියාති චිත්තකම්මකතපට්මායො විය, යත්තපයොගෙන වා නානාප්පකාරවිචිත්තකිරියා පට්මායො විය. තත්තාති තාසු පරිසාසු. අස්සාති හික්බුතො. අසමපෙක්ඛනං නාම ගෙහස්සිතඅඤ්ඤාණුපෙක්ඛාවසෙන ආරම්මණස්ස අයොනියො ගහණං. යං සන්ධාය වුත්තං “චක්ඛුනා රූපං දිස්වා උප්පජ්ජති උපෙක්ඛා ඛාලස්ස මුල්භස්ස පුපුප්ජනස්සා”තිආදි (ම. නි. 3.308) මාතුගාමසම්ඵස්සවසෙන කායසංසග්ගාපත්ති. හත්ථිආදිසම්මද්දෙන ජීවිතන්තරායො. විසභාගරූපදස්සනාදිනා බ්‍රහ්මවරියන්තරායො. “දසද්වාදසයොජනන්තරෙ පරිසා සන්තිපතන්ති”තිආදිනා වුත්තප්පකාරෙනෙව. මහාපරිසපරිවාරානන්ති කදාචි ධම්මස්සවනාදිඅත්ථාය ඉත්ථිපුරිසසම්මිස්සපරිවාරෙ සන්ධාය වුත්තං.

තදත්ථදිපනත්ථන්ති අසුභදස්සනස්ස සාත්ථකභාවසංඛිතානස්ස අත්ථස්ස දිපනත්ථං. පඛිබ්ඪිතදිවසතො පට්ඨාය පටිච්චනදානවසෙන හික්බුතං අනුවත්තනකථා ආචිණ්ණා, තස්මා පටිච්චනස්ස අදානවසෙන අනනුවත්තනකථා තස්ස දුතියා නාම හොතිති ආහ “ද්වෙ කථා නාම න කථිතපුබ්බා”ති. ද්වෙ කථාති හි චචනකරණාකරණකථා. තත්ථ චචනකරණකථායෙව කථිතපුබ්බා, දුතියා න කථිතපුබ්බා. තස්මා සුඛිබ්බත්තා පටිච්චනමදාසීති අත්ථො.

එවන්ති ඉමිනා. “සචෙ පන වෙනියස්ස මහාපුජාය”තිආදිකං සංඛ්‍යෙපි වුත්තප්පකාරං පච්චාමසති, න “පුරිසස්ස මාතුගාමාසුහ”න්තිආදිකමෙව. පරිග්ගහිතං සාත්ථකං, සප්පායඤ්ඤ වෙත සො පරිග්ගහිතසාත්ථකසප්පායො, තස්ස, තෙන යථානුපුබ්බිකං සම්පජඤ්ඤපරිග්ගහණං දස්සෙති. වුච්චමානායොගකම්මස්ස පචත්තිට්ඨානතාය භාවනාය ආරම්මණං කම්මට්ඨානං, තදෙව භාවනාය විසයභාවතො ගොවරන්ති ආහ “කම්මට්ඨානසංඛිතානං ගොවර”න්ති. උග්ගහෙත්වාති යථා උග්ගහනිමිත්තං උප්පජ්ජති, එවං උග්ගහකොසල්ලස්ස සම්පාදනවසෙන උග්ගහණං කත්වා. හික්බාලාරගොවරෙති හික්බාලාරසංඛිතානෙ ගොවරෙ, අනෙත කම්මට්ඨානෙ, හික්බාලාරෙ ව ගොවරසද්දොති දස්සෙති.

ඉධාති සාසනෙ. හරතීති කම්මට්ඨානං පචත්තනවසෙන නෙති, යාව පිණ්ඩපාතපටික්කමා අනුයුඤ්ජතීති අත්ථො. න පච්චාහරතීති ආහාරූපයොගතො යාව දිවායානුපසංඛිකමනා කම්මට්ඨානං න පටිනෙති. තත්ථාති තෙසු චතුසු හික්බුසු. ආචරණියෙහිති නිවරණෙහි. පගෙවාති පාතොයෙව . සරිරපරිකම්මන්ති මුඛධොවනාදිසරිරපටිජග්ගනං. ද්වෙ තයො පල්ලඛකෙති ද්වෙ තයො නිසප්පාචාරෙ. උරුඛද්ධාසනඤ්ඤෙත්ථ පල්ලඛකො. උසුමන්ති ද්වෙ තිණි උණ්භාපනාති සන්ධාය වුත්තං. කම්මට්ඨානං අනුයුඤ්ජිත්වාති තදෙහ මූලභූතං කම්මට්ඨානං අනුයුඤ්ජිත්වා. කම්මට්ඨානසිසෙතොති කම්මට්ඨානමුඛෙනෙව, කම්මට්ඨානමවිජ්ඣන්තො එවාති වුත්තං හොති, තෙන “පතොපි අවෙනතො”තිආදිනා (දී. නි. අට්ඨ. 1.214; ම. නි. අට්ඨ. 1.209; සං. නි. අට්ඨ. 3.5.168; විහ. අට්ඨ. 523) වක්ඛමානං කම්මට්ඨානං, යථාපරිහරියමානං වා අවිජ්ඣන්වාති දස්සෙති.

ගන්ත්වාති පාපුණ්ත්වා. බුද්ධානුස්සතිකම්මට්ඨානං වෙ, තදෙව නිපච්චකාරසාධනං. අඤ්ඤඤ්ඤෙව, අනිපච්චකාරකරණමිව හොතිති දස්සෙතුං “සචෙ”තිආදි වුත්තං. අතඛිසයෙන තං යපෙත්වා. “මහත්තං වෙනියං වෙ”තිආදිනා කම්මට්ඨානිකස්ස මූලකම්මට්ඨානමනසිකාරස්ස පපඤ්චාභාවදස්සනං. අඤ්ඤෙන පන තථාපි අඤ්ඤථාපි වන්දිතබ්බමෙව. තථෙවාති තික්ඛන්තුමෙව. පරිභොගවෙනියතො සාරිරිකවෙනියං ගරුතරන්ති කත්වා “වෙනියං වන්දිත්වා”ති පුබ්බකාලකිරියාවසෙන වුත්තං. යථාහ අට්ඨකථායං “වෙනියං ඛාධයමානා ඛොධිසාධා හරිතබ්බා”ති, (ම. නි. අට්ඨ. 4.128; අ. නි. අට්ඨ. 1.1.275; විහ. අට්ඨ. 809) අයං ආචරියස්ස මති, “ඛොධියංගණං පත්තෙනාපි”ති පන වචනතො යදි වෙනියංගණතො ගතෙ හික්බාලාරමග්ගෙ ඛොධියංගණං හවෙයා, සාපි වන්දිතබ්බාති මග්ගානුක්කමෙනෙව “වෙනියං වන්දිත්වා”ති පුබ්බකාලකිරියාවචනං, න තු ගරුකාතබ්බතානුක්කමෙන. එවඤ්ඤි සති ඛොධියංගණං පයමං පත්තෙනාපි ඛොධිං වන්දිත්වා වෙනියං වන්දිතබ්බං, එකමෙව පත්තෙනාපි තදෙව වන්දිතබ්බං, තදුභයමපි අප්පත්තෙන න වන්දිතබ්බන්ති අයමත්ථො සුච්ඤ්ඤාතො හොති. හික්බාලාරගතමග්ගෙන හි පත්තට්ඨානෙ කත්තබ්බඅන්තරාවත්තදස්සනමෙනං, න පන ධූවචත්තදස්සනං. පුබ්බෙ හෙස කතවත්තොයෙව. තෙනාහ “පගෙව වෙනියංගණංඛොධියංගණංවත්තං කත්වා”තිආදි. බුද්ධගුණානුස්සරණවසෙනෙව ඛොධිආදිපරිභොගවෙනියෙපි නිපච්චකරණං උපපන්නන්ති දස්සෙති “බුද්ධස්ස හගවතො සම්මුඛා විය නිපච්චකාරං

දස්සෙත්වා”ති ඉමිනා. පටිසාමිකට්ඨානන්ති සොපානමූලභාවසාමක්ඤ්ඤන චුත්තං,
බුද්ධාරම්මණපිතිවිසයභූතචෙතියඛිගණනොධියඛිගණනො ඛාහිරට්ඨානං පත්වාති චුත්තං හොති.

ගාමසමීපෙති ගාමුපවාරෙ. තාව පඤ්භං වා පුච්ඡන්ති, ධම්මං වා සොතුකාමා හොන්තිති සම්බන්ධො.
ජනසඬගහත්ථන්ති “මයි අකථෙත්තෙ එතෙසං කො කථෙස්සති”ති ධම්මානුග්ගහෙන මහාජනස්ස සඬගහණත්ථං.
අට්ඨකථාවරියානං චචනං සමත්ථෙතුං “ධම්මකථා හි කම්මට්ඨානවිනිමුත්තා නාම නත්ථී”ති චුත්තං. තස්මාති යස්මා
“ධම්මකථා නාම කාතබ්බායෙවා”ති අට්ඨකථාවරියා වදන්ති, යස්මා වා ධම්මකථා කම්මට්ඨානවිනිමුත්තා නාම නත්ථී,
තස්මා ධම්මකථං කථෙත්වාති සම්බන්ධො. ආවරියානන්දන්තෙරෙන (විහ. මූලට්. 523) පන “තස්මා”ති එතස්ස
“කථෙතබ්බායෙවාති වදන්ති”ති එතෙන සම්බන්ධො චුත්තො. කම්මට්ඨානසීසෙනෙවාති අත්තනා පරිහරියමානං
කම්මට්ඨානං අවිජ්ජනවසෙන, තදනුගුණංයෙව ධම්මකථං කථෙත්වාති අත්ථො, දුතියපදෙපි එසෙව නයො.
අනුමොදනං කත්වාති එත්ථාපි “කම්මට්ඨානසීසෙනෙවා”ති අධිකාරො. තත්ථාති ගාමතො නික්ඛමනට්ඨානෙයෙව.

“පොරාණකහික්ඛු”තිආදිනා පොරාණකාවණ්ණදස්සනෙන යථාචුත්තමත්ථං දළ්භං කරොති.
සම්පත්තපරිවේශෙදෙනෙවාති “පරිවිතො අපරිවිතො”තිආදිවිභාගං අකත්වා සම්පත්තකොටියා එව,
සමාගමමත්තෙනෙවාති අත්ථො. ආනුභාවෙනාති අනුග්ගහබලෙන. භයෙති පරචක්කාදිභයෙ. ඡාතකෙති දුබ්භික්ඛෙ.

“පච්ඡිමයාමෙපි නිසජ්ජාවඬකමෙහි විනිනාමෙත්වා”තිආදිනා චුත්තජ්ජකාරං. කරොන්තස්සාති කරමානස්සෙව,
අනාදරෙ චෙතං සාම්චචනං. කම්මජතෙජොති ගහණං සන්ධායාහ. පජ්ජලතීති උණ්හභාවං ජනෙති. තතොයෙව
උපාදින්නකං ගණ්හාති, සෙදා මුච්චන්ති. කම්මට්ඨානං වීථිං නාරොහති බුදාපරිස්සමෙන කිලන්තකායස්ස
සමාධානාභාවතො. අනුපාදින්නං ඔදනාදිවත්ථු. උපාදින්නං උදරපටලං. අන්තොකුච්ඡියක්ඛි ඔදනාදිවත්ථුස්මිං අසති
කම්මජතෙජො උට්ඨහිත්වා උදරපටලං ගණ්හාති, “ඡාතොස්මි, ආහාරං මෙ දෙථා”ති වදාපෙති, භුත්තකාලෙ
උදරපටලං මුක්ඛිත්වා වත්ථුං ගණ්හාති, අථ සත්තො එකග්ගො හොති, යතො “ඡායාරක්ඛසො විය කම්මජතෙජො”ති
අට්ඨකථාසු චුත්තො. සො පගෙවාති එත්ථ “තස්මා”ති සෙසො. ගොරුපානන්ති ගුන්තං, ගොසමුහානං වා, වජ්ජනො
ගොවරත්ථාය නික්ඛමනචෙලායමෙවාති අත්ථො. චුත්තවිපරිතනයෙන උපාදින්නකං මුක්ඛිත්වා අනුපාදින්නකං
ගණ්හාති. අන්තරාහත්තෙති හත්තස්ස අන්තරෙ, යාව හත්තං න භුක්ඛිත්වා, තාවාති අත්ථො. තෙනාහ
“කම්මට්ඨානසීසෙන ආහාරක්ඛි පරිභුක්ඛිත්වා”ති. අවසෙසට්ඨානෙති යාගුයා අග්ගහිතට්ඨානෙ. තතොති
භුක්ඛිත්වාතො. පොඬබානුපොඬබන්ති කම්මට්ඨානානුපට්ඨානස්ස අනවච්ඡෙදදස්සනමෙතං, උත්තරුත්තරිත්ති අත්ථො,
යථා පොඬබානුපොඬබං පවත්තාය සරපටිපාටියා අනවච්ඡෙදො, එවමෙතස්සාපි කම්මට්ඨානානුපට්ඨානස්සාති චුත්තං
හොති. “එදිසා වා”තිආදිනා තථා කම්මට්ඨානමනසිකාරස්සාපි සාත්ථකභාවං දස්සෙති. ආසනන්ති නිසජ්ජාසනං.

නික්ඛිත්තධුරොති භාවනානුයොගෙ අනුක්ඛිත්තධුරො අනාරද්ධවීරියො. චත්තපට්ඨපත්තියා අපරිපූරණෙන
සබ්බචත්තාති හින්දිත්වා. පඤ්චවිධචෙතොබ්බිලවිනිබන්ධවිත්තොති පඤ්චවිධෙන චෙතොබ්බිලෙන, විනිබන්ධෙන ව
සම්පයුත්තවිත්තො. චුත්තක්ඛි මජ්ඣිමාගමෙ චෙතොබ්බිලසුත්තෙ –

“කතමස්ස පඤ්ච චෙතොබ්බිලා අජ්ජහිනා හොන්ති? ඉධ හික්ඛවෙ හික්ඛු සත්ථරි කඬ්ඛති, ධම්මෙ කඬ්ඛති,
සඬසෙ කඬ්ඛති, සික්ඛාය කඬ්ඛති, සබ්බච්චාරිසු කුපිතො හොති”ති, (ම. නි. 1.185)

“කතමස්ස පඤ්ච චෙතොසො විනිබන්ධා අසමුච්ඡින්නා හොන්ති? ඉධ හික්ඛවෙ හික්ඛු කාමෙ අවිතරාගො
හොති, කායෙ අවිතරාගො හොති, රූපෙ අවිතරාගො හොති, යාවදත්ථං උදරාවදෙහකං භුක්ඛිත්වා සෙයාසුඛං
පස්සසුඛං මිද්ධසුඛං අනුයුත්තො විහරති, අඤ්ඤතරං දෙවනිකායං පණ්ඩාය බ්‍රහ්මචරියං වරති”ති (ම. නි.
1.186). ව –

විත්ථාරො . ආවරියෙන (දී. නි. ටී. 1.215) පන පඤ්චවිධචෙතොවිනිබන්ධවිත්තභාවොයෙව පදෙකදෙසමුල්ලිඬිගෙත්වා
දස්සිතො. විත්තස්ස කවචරබාණුකභාවො හි චෙතොබ්බිලො, විත්තං බන්ධිත්වා මුට්ඨියං විය කත්වා ගණ්හනභාවො
චෙතොසො විනිබන්ධො. පඨමො චෙත්ථ විවිකිච්ඡාදොසවසෙන, දුතියො ලොභවසෙනාති අයමෙතෙසං විසෙසො.
චරිත්වාති චිවරිත්වා. කම්මට්ඨානවිරහවසෙන තුච්ඡො.

භාවනාසහිතමෙව හික්ඛාය ගතං, පච්චාගතක්ඛි යස්සාති ගතපච්චාගතිකං, තදෙව චත්තං, තස්ස වසෙන.
අත්තකාමාති අත්තනො හිතසුඛමිච්ඡන්තා, ධම්මච්ඡන්දවන්තොති අත්ථො. ධම්මො හි හිතං, සුඛක්ඛි
තත්තිමිත්තකන්ති. අථ වා වික්ඛිත්තං අත්තනො නිබ්බිසෙසත්තා, අත්තභාවපරියාපන්නත්තා ව ධම්මො අත්තා නාම,
තං කාමෙත්ති ඉච්ඡන්තිති අත්තකාමා. අධුනා පන අත්ථකාමාති හිතවාචකෙන අත්ථසද්දෙන පාඨො දිස්සති,
ධම්මසක්ඛිත්තං හිතමිච්ඡන්තා, හිතභූතං වා ධම්මමිච්ඡන්තාති තස්සත්ථො. ඉණ්ටොති ඉණෙන පිළිතා. තථා
සෙසපද්ද්වයෙපි. එත්ථාති සාසනෙ.

උසහං නාම විසති යටිධියො, ගාමුකං නාම අසිති උසහා. තාය සඤ්ඤායාති තාදිසාය පාසාණසඤ්ඤාය, කම්මට්ඨානමනසිකාරොන “එත්තකං ධානමාගතා”ති ජානන්තා ගච්ඡන්තිති අධිප්පායො. නන්ති කිලෙසං. කම්මට්ඨානවිප්පයුත්තවිත්තෙන පාදුද්ධාරණමකත්ථුකාමතො තිට්ඨති, පච්ඡාගතො පන ධීතිමනතික්කම්තුකාමතො. සොති උප්පන්නකිලෙසො භික්ඛු. අයන්ති පච්ඡාගතො . එතන්ති පරස්ස ජානනං. තත්ථොවාති පතිට්ඨිතට්ඨානෙයෙව. සොයෙව නයොති “අයං භික්ඛු”තිආදිකා යො පතිට්ඨානෙ වුත්තො, සො එව නිසප්පායපි නයො. පච්ඡතො ආගච්ඡන්තානං ඡින්නභත්තභාවභයෙනාපි යොනිසොමනසිකාරං පරිවුහෙතිති ඉදම්පි පරස්ස ජානනෙනෙව සඬගභිතන්ති දට්ඨබ්බං. පුරිමපාදෙයෙවාති පඨමං කම්මට්ඨානවිප්පයුත්තවිත්තෙන උද්ධරිතපාදවළඤ්ජෙයෙව. එතිති ගච්ඡති. “ආලින්දකවාසී මහාපුස්සදෙවත්ථෙරො වියා”තිආදිනා අට්ඨානෙයෙවෙනං කථිතං. “ක්වායං එවං පටිපන්නපුබ්බො”ති ආසඬකං නිවත්තෙති.

මද්දන්තාති ධඤ්ඤකරණට්ඨානෙ සාලිසිසාදිති මද්දන්තා. අස්සාති ථෙරස්ස, උභයාපෙක්ඛවචනමෙනං. අස්ස අරහත්තප්පත්තදිවසෙ වඩ්ඤමනකොටියන්ති ව . අධිගමජ්ජිව්ජනය වික්ඛෙපං කත්වා, නිබන්ධිත්වා ව පටිජානිත්වායෙව ආරොවෙසී.

පඨමං තාවාති පදසොභනත්ථං පරියායවචනං. මහාපධානන්ති භගවතො දුක්කරවරියං, අම්භාකං අත්ථාය ලොකනාථෙන ඡබ්බස්සාති කතං දුක්කරවරියං “එවාහං යථාබලං පුජෙස්සාමී”ති අත්ථො. පටිපත්තිපුජායෙව හි පසත්ථතරා සත්ථුපුජා, න තථා ආමිසපුජා. ධානවඩ්ඤමමෙවාති අධිට්ඨාතබ්බඉරියාපථවසෙන වුත්තං, න භොජනකාලාදිසු අවස්සං කත්තබ්බනිසප්පාය පටික්ඛෙපවසෙන. එවසද්දෙන හි ඉතරාය නිසප්පාය, සයනස්ස ව නිවත්තනං කරොති. විප්පයුත්තෙන උද්ධටෙ පටිනිවත්තෙත්තොති සම්පයුත්තෙන උද්ධරිතපාදෙයෙව පුන ධ්වජනං සන්ධායාහ. “ගාමසම්පං ගන්ත්වා”ති වත්වා තදත්ථං විවරති “ගාවී නු”තිආදිනා. කච්ඡකත්තරතොති උපකච්ඡන්තරතො, උපකච්ඡෙ ලග්ගිතකමණ්ඩලුතොති වුත්තං හොති. උදකගණ්ඩුසන්ති උදකාවගණ්ඩකාරකං. කතිනං තිථිතං පුරණි කතිමී, “පඤ්චමී නු බො පක්ඛස්ස, අට්ඨමී”තිආදිනා දිවසං වා පුච්ඡිතොති අත්ථො. අනාරොචනස්ස අකත්තබ්බත්තා ආරොවෙති. තථා හි වුත්තං “අනුජානාමි භික්ඛවෙ සබ්බෙහෙව පක්ඛගණනං ලග්ගහෙතු”න්තිආදි (මහාව. 156).

“උදකං ගිලිත්වා ආරොවෙති”ති වුත්තනයෙන. තත්ථාති ගාමද්වාරෙ. නිට්ඨුභනන්ති උදකනිට්ඨුභනට්ඨානං. තෙසුති මනුස්සෙසු. ඤාණවක්ඛුසම්පන්නත්තා වක්ඛුමා. ඊදිසොති සුසම්මට්ඨවෙතියඬගණාදිකො. විසුද්ධිපචාරණන්ති බිණ්ණසවභාවෙන පචාරණං.

විථිං ඔතරිත්වා ඉතො විතො ව අනොලොකෙත්වා පඨමමෙව විථියො සල්ලක්ඛෙතබ්බාති ආහ “විථියො සල්ලක්ඛෙත්වා”ති. යං සන්ධාය වුත්තං “පාසාදිකෙන අභික්කන්තෙන පටික්කන්තො”තිආදි (පාරා. 432). තං ගමනං දස්සෙතුං “තත්ථ වා”තිආදිමාහ. “න හි ජවෙන පිණ්ඩපාතියධුතඬගං නාම කිඤ්චි අත්ථි”ති ඉමිනා ජවෙන ගමනෙ ලොලුප්පවාරිතා විය අසාරුප්පතං දස්සෙති. උදකසකටන්ති උදකසාරසකටං. තඤ්ඤි විසමභුමිභාගප්පත්තං නිව්වලමෙව කාතුං වට්ටති. තදනුරූපන්ති භික්ඛාදානානුරූපං. “ආහාරෙ පටිකුලසඤ්ඤං උපට්ඨපෙත්වා”තිආදිසු යං වත්තබ්බං, තං පරතො ආගමිස්සති. රථස්ස අක්ඛානං තෙලෙන අබ්භඤ්ජනං, වණස්ස ලෙපනං, පුත්තමංසස්ස බාදනඤ්ච තිධා උපමා යස්ස ආහරණස්සාති තථා. අට්ඨඬගසමන්තාගතන්ති “යාවදෙව ඉමස්ස කායස්ස ධීතියා, යාපනායා”තිආදිනා (ම. නි. 1.23; 2.24, 387; සං. නි. 4.120; අ. නි. 6.58; 5.9; විහ. 518; මහානි. 206) වුත්තෙහි අට්ඨති අඬගෙහි සමන්තාගතං කත්වා. “නෙව දවායා”තිආදි පන පටික්ඛෙපමත්තදස්සනං. භත්තකිලමටන්ති භත්තවසෙන උප්පන්නකිලමටං. පුරෙහත්තාදි දිවාවසෙන වුත්තං. පුරිමයාමාදි රත්තිවසෙන.

ගතපච්චාගතෙසු කම්මට්ඨානස්ස හරණං වත්තන්ති අත්ථං දස්සෙන්නො “හරණපච්චාගතණසඬබ්බක”න්ති ආහ. “යදි උපනිස්සයසම්පන්නො හොති”ති ඉදං “දෙවපුත්තො හුත්වා”තිආදිසුපි සබ්බත්ථ සම්බජ්ඣිතබ්බං. තත්ථ පච්චෙකබොධියා උපනිස්සයසම්පදා කප්පානං ද්වෙ අසඬබොධායාති, සතසහස්සඤ්ච තප්පා පුඤ්ඤඤාණසම්භාරසම්භරණං, සාවකබොධියා අග්ගසාවකානං එකමසඬබොධායං, කප්පසතසහස්සඤ්ච, මහාසාවකානං (ථෙරගා. අට්ඨ. 2.වඩ්ඪිසත්ථෙරගාථාවණ්ණනා විත්ථාරො) කප්පසතසහස්සමෙව, ඉතරෙසං පන අතිතාසු ජාතිසු විචට්ටපනිස්සයවසෙන කාලනියමමත්තරෙන නිබ්බත්තිතං නිබ්බෙධභාගියකුසලං. “සෙය්‍යාථාපි”තිආදිනා තස්මිං තස්මිං ධානන්තරෙ එතදග්ගට්ඨපිතානං ථෙරානං සක්ඛිදස්සනං. තත්ථ ථෙරො බාහියො දාරුචිරියොති බාහියවිසයෙ සඤ්ජාතසංවඩ්ඪිතාය බාහියො, දාරුචිරපරිහරණතො දාරුචිරියොති ව සමඤ්ඤිතො ථෙරො. සො භායස්මා –

“තස්මා තිහ තෙ බාහිය එවං සික්ඛිතබ්බං ‘දිට්ඨෙ දිට්ඨමත්තං භවිස්සති, සුතෙ, මුතෙ, විඤ්ඤානෙ විඤ්ඤාතමත්තං භවිස්සති’ති, එවඤ්ඤි තෙ බාහිය සික්ඛිතබ්බං. යතො බො තෙ බාහිය දිට්ඨෙ දිට්ඨමත්තං භවිස්සති, සුතෙ, මුතෙ, විඤ්ඤානෙ විඤ්ඤාතමත්තං භවිස්සති, තතො ත්වං බාහිය න තෙන. යතො ත්වං බාහිය න තෙන, තතො බාහිය න තත්ථ. යතො ත්වං බාහිය න තත්ථ, තතො ත්වං බාහිය නෙවිධ න හුරං න උභයමත්තරෙන, එසෙවන්නො දුක්ඛස්සා’ති” (උදා. 10).

එක්කකය දෙසනය අරහත්තං සච්ඡාකාසි. එවං සාරිපුත්තත්ථෙරාදීනම්පි මහාපඤ්ඤාදිදීපනානි සුත්තපදානි විත්ථාරතො වත්තබ්බානි. විසෙසතො පන අඬුගත්තරාගමෙ එතදග්ගසුත්තපදානි (අ. නි. 1.188) සිබාපත්තන්ති කොටිප්පත්තං නිට්ඨානප්පත්තං සබ්බො පරිපුණ්ණතො.

තනින් අසම්මුද්‍යහනං. එවන්ති ඉදාති වුච්චමානාකාරෙන වෙදිතබ්බං. “අත්තා අභික්කමති”ති ඉමීනා දිට්ඨිගාභවසෙන, “අභං අභික්කමාමී”ති ඉමීනා මානගාභවසෙන, තදුභයස්ස පන චිතා තණ්හාය අප්පචත්තනතො තණ්හාගාභවසෙනාති තිහිපි මඤ්ඤනාහි අත්ඛබාලපුටුප්ප්භස්ස අභික්කමෙ සම්මුද්‍යහනං දස්සෙති. “තථා අසම්මුද්‍යහන්තො”ති චත්ථා තදෙව අසම්මුද්‍යහනං යෙන සනචිතිබ්බොගෙන භොති, තං දස්සෙත්තො “අභික්කමාමී”තිආදිමාභ. චිත්තසමුට්ඨානවායොධාතුති තෙනෙව අභික්කමනචිත්තෙන සමුට්ඨානා, තංචිත්තසමුට්ඨානිකා වා වායොධාතු. විඤ්ඤත්තින්ති කායවිඤ්ඤත්තිං. ජනයමානා උප්පජ්ජති තස්සා විකාරභාවතො. ඉතිති තස්මා උප්පජ්ජනතො. චිත්තකිරියවායොධාතුච්ඡාරවසෙනාති කිරියමයචිත්තසමුට්ඨානවායොධාතුයා විචලනාකාරසඬ්ඛාතකායවිඤ්ඤත්තිවසෙන. තස්සාති අට්ඨිසඬ්ඛාටස්ස. අභික්කමතොති අභික්කමන්තස්ස. ඔමත්තාති අවමත්තා ලාමකප්පමාණා. වායොධාතුතෙජොධාතුවසෙන ඉතරා ද්වෙ ධාතුයො.

ඉදං චුන්නං හොති – යස්මා චේත්ථ වායොධාතුයා අනුගතා තෙජොධාතු උද්ධරණස්ස පච්චියො. උද්ධරණගතිකා හි තෙජොධාතු, තෙන තස්සා උද්ධරණෙ වායොධාතුයා අනුගතභාවො හොති, තස්මා ඉමාසං ද්වින්නමෙන්ථ සාමන්ථීයතො අධිමත්තතා, තථා අභාවතො පන ඉතරාසං ඔමත්තතාති. යස්මා පන තෙජොධාතුයා අනුගතා වායොධාතු අතිහරණචීතිහරණානං පච්චියො. කිරියගතිකාය හි වායොධාතුයා අතිහරණචීතිහරණෙසු සාතිසයො ඛ්‍යාපාරො, තෙන තස්සා තත්ථ තෙජොධාතුයා අනුගතභාවො හොති, තස්මා ඉමාසං ද්වින්නමෙන්ථ සාමන්ථීයතො අධිමත්තතා, ඉතරාසංඤ්ච තදභාවතො ඔමත්තතාති දස්සෙති “තථා අතිහරණචීතිහරණෙසු”ති ඉමීනා. සතිපි චේත්ථ අනුගමකානුගන්තබ්බතාවිසෙසෙ තෙජොධාතුචායොධාතුභාවමත්තං සන්ධාය තථාසද්දග්ගහණං කතං. පඨමෙ හි තයෙ තෙජොධාතුයා අනුගමකතා, වායොධාතුයා අනුගන්තබ්බතා, දුතියෙ පන වායොධාතුයා අනුගමකතා, තෙජොධාතුයා අනුගන්තබ්බතාති. තත්ථ අක්කන්තට්ඨානතො පාදස්ස උක්ඛිපනං උද්ධරණං, ධීතට්ඨානං අතික්කමිත්වා පුරතො හරණං අතිහරණං. ඛණ්ණආදිපරිහරණත්ථං, පතිට්ඨිතපාදසට්ටනාපරිහරණත්ථං වා පස්සෙන හරණං චීතිහරණං, යාව පතිට්ඨිතපාදො, තාව හරණං අතිහරණං, තතො පරං හරණං චීතිහරණන්ති වා අයමෙතෙසං විසෙසො.

යස්මා පථවිධාතුයා අනුගතා ආපොධාතු වොස්සජ්ජනෙ පච්චයො. ගරුතරසභාවා හි ආපොධාතු, තෙන තස්සා වොස්සජ්ජනෙ පථවිධාතුයා අනුගතභාවො හොති, තස්මා තාසං ද්වින්තමෙත්ථ සාමත්ථියතො අධිමත්තතා, ඉතරාසඤ්ච තදභාවතො ඔමත්තතාති දස්සෙන්නො ආහ “වොස්සජ්ජනෙ...පෙ.... බලවතියො”ති. යස්මා පන ආපොධාතුයා අනුගතා පථවිධාතු සන්නික්ඛෙපනස්ස පච්චයො. පතිට්ඨාභාවෙ විය පතිට්ඨාපනෙපි තස්සා සාතිසයකිච්චත්තා ආපොධාතුයා තස්සා අනුගතභාවො හොති, තථා සට්ඨන්තිරියය පථවිධාතුයා චසෙන සන්නිරුජ්ඣනස්ස සිජ්ඣනතො තස්සා සන්නිරුජ්ඣනෙපි ආපොධාතුයා අනුගතභාවො හොති, තස්මා චුත්තං “තථා සන්නික්ඛෙපනසන්නිරුජ්ඣනෙසු”ති.

අනුගමකානුගන්තබ්බතාවිසෙසෙපි සති පට්ඨිධාතුආපොධාතුභාවමත්තං සන්ධියා තථාසද්දග්ගහණං කතං. පඨමෙ හි නයෙ පට්ඨිධාතුයා අනුගමකතා, ආපොධාතුයා අනුගන්තබ්බතා, දුතියෙ පන ආපොධාතුයා අනුගමකතා, පට්ඨිධාතුයා අනුගන්තබ්බතාති. වොස්සප්ප්නඤ්චෙන්ථ පාදස්ස ඔනාමනවසෙන වොස්සග්ගො, තතො පරං භුමිආදිසු පතිට්ඨාපනං සන්තික්කපෙනං, පතිට්ඨාපෙන්වා නිමමද්දනවසෙන ගමනස්ස සන්තිරොධො සන්තිරුප්ප්කිකං.

තත්‍වාවකි තස්මිං අභික්කමනෙ, තෙසු වා යථාචුත්තෙසු
 උද්ධරණානිභරණවිනිභරණවොස්සජ්ජනසන්නික්ඛෙපනසන්නිරුජ්ඣනසඬ්ඛාතෙසු ඡසු කොට්ඨාසෙසු. උද්ධරණෙති
 උද්ධරණක්ඛණෙ. රූපාරූපධම්මානි උද්ධරණාකාරෙන පචත්තා රූපධම්මා, තංසමුට්ඨාපකා ච අරූපධම්මා. අනිභරණං
 න පාපුණන්ති ඛණමත්තාවට්ඨානතො. සබ්බත්ථ එස නයො. තත්ථ තත්ථෙවාති යත්ථ යත්ථ උද්ධරණාදිකෙ
 උප්පන්නා, තත්ථ තත්ථෙව්ව. න හි ධම්මානං දෙසන්නරසඬ්ඛමනං අත්ථී ලහුපරිවත්තනතො. පබ්බං පබ්බන්ති
 පරිච්ඡේදං පරිච්ඡේදං. සන්ධි සන්ධිති ගණ්ඨී ගණ්ඨී. ඔධි ඔධිති භාගං භාගං. සබ්බඤ්චෙනං උද්ධරණාදිකොට්ඨාසෙ
 සන්ධාය සභාගසන්නතිවසෙන චුත්තන්ති වෙදිතබ්බං. ඉතරො එව හි රූපධම්මානම්පි පචත්තික්ඛණො
 ගමනයොගගමනස්සාදානං දෙවපුත්තානං හෙට්ඨපරියෙන පටිමුඛං ධාවත්තානං සිරසි, පාදෙ ව
 බන්ධබුරධාරාසමාගමනොපි සීඝ්‍රතරො, යථා තිලානං හිජ්ජයමානානං පට්ඨපායනෙන හෙදො ලක්ඛියති, එවං
 සඬ්ඛතධම්මානං උප්පාදෙනාති දස්සන්නථං “පට්ඨපායන්තා”ති චුත්තං, උප්පාදවසෙන පට්ඨපට්ඨ-සද්දං අකරොන්තාපි
 කරොන්තා වියාති අත්ථො. තිලහෙදලක්ඛණං පට්ඨපායනං විය හි සඬ්ඛතහෙදලක්ඛණං උප්පාදො
 උප්පන්නානමෙකන්තතො භින්නන්තා. තත්ථාවකි අභික්කමනෙ. කො එකො අභික්කමති නාභික්කමතියෙව. කස්ස වා
 එකස්ස අභික්කමනං සියා, න සියා එව. කස්මා? පරමත්ථතො හි...පෙ.... ධාතුනං සයනං, තස්මාති අත්ථො.
 අත්ථබ්බාලපුපුජ්ජනසම්මුල්ලිහස්ස අත්තතො අභික්කමනනිවත්තනඤ්ඤෙනං වචනං. අථ වා “කො එකො...පෙ....
 අභික්කමන”න්ති වොදනාය “පරමත්ථතො හි”තිආදිනා සොධනා චුත්තා.

තස්මිං තස්මිං කොට්ඨාසෙති යථාච්ඡිත්තෙ ඡබ්බිධෙපි කොට්ඨාසෙ ගමනාදිකස්ස අපච්චාමට්ඨන්තා. “සද්ධිං රූපෙන උප්පජ්ජතෙ, නිරුජ්ඣති”ති ව සිලොකපදෙන සහ සම්බන්ධො. තත්ථ පඨමපදසම්බන්ධෙ රූපෙනාති යෙන කෙනචි සහුප්පජ්ජනකෙන රූපෙන. දුතියපදසම්බන්ධෙ පන “රූපෙනා”ති ඉදං යං තතො නිරුජ්ඣමානචිත්තතො උපරි සත්තරසම්බන්ධස්ස උප්පාදක්ඛණෙ උප්පන්නං, තදෙව තස්ස නිරුජ්ඣමානචිත්තස්ස නිරොධෙන සද්ධිං නිරුජ්ඣනකං සත්තරසම්බන්ධඤ්ඤායුක්තං රූපං සන්ධාය චුත්තං, අඤ්ඤා රූපාරූපධම්මා සමානායුක්තා සිද්ධා. යදි ව සිද්ධා, අප් “රූපං ගරුපරිණාමං දන්ධනිරොධ”න්තිආදි (විභ. අට්ඨ. පකිණ්ණකකථා) අට්ඨකථාවචනෙහි, “නාහං භික්ඛවෙ අඤ්ඤං එකධම්මමපි සමනුපස්සාමි, යං එවං ලහුපරිවත්තං, යථසිද්ධං චිත්ත”න්ති (අ. නි. 1.38) එවමාදිපාළිවචනෙහි ව විරොධො සියා. චිත්තවෙතසිකා හි සාරම්මණසභාවා යථාබලං අත්තනො ආරම්මණපච්චයභූතමත්ථං විභාවෙන්තො එව උප්පජ්ජන්ති, තස්මා තෙසං තංසභාවනිප්පත්තිඅනන්තරං නිරොධො, රූපධම්මා පන අනාරම්මණා පකාසෙතබ්බා, එවං තෙසං පකාසෙතබ්බභාවනිප්පත්ති සොළසහි චිත්තෙහි හොති, තස්මා එකචිත්තක්ඛණානිතෙන සහ සත්තරසම්බන්ධඤ්ඤායුක්තා රූපධම්මානම්චිත්තාති. ලහුපරිවත්තනවිඤ්ඤාණවිසෙසස්ස සඬගතිමත්තපච්චයනාය තිණ්ණං බන්ධානං, විසයසඬගතිමත්තනාය ව විඤ්ඤාණස්ස ලහුපරිවත්තිනා, දන්ධමභාභූතපච්චයනාය රූපස්ස ගරුපරිවත්තිනා. යථාභූතං නානාධාතුඤ්ඤාණං ඛො පන තථාගතස්සෙව, තෙන ව පුරෙජාතපච්චයො රූපධම්මොව චුත්තො, පච්ඡාජාතපච්චයො ව තට්ඨවාති රූපාරූපධම්මානං සමානක්ඛණනා න යුජ්ජතෙව, තස්මා චුත්තනායෙනෙවෙත්ථ අත්ථො වෙදිතබ්බොති ආචරියෙන (දි. නි. ටී. 1.214) චුත්තං, තදෙන චිත්තානුපරිවත්තියා විඤ්ඤත්තියා එකනිරොධභාවස්ස සුවිඤ්ඤෙයාත්තා එවං චුත්තං. තතො සවිඤ්ඤත්තිකෙන පුරෙතරං සත්තරසම්බන්ධස්ස උප්පාදක්ඛණෙ උප්පන්නෙන රූපෙන සද්ධිං අඤ්ඤං චිත්තං නිරුජ්ඣතිති අත්ථො වෙදිතබ්බො. අඤ්ඤං චිත්තං නිරුජ්ඣති, අඤ්ඤං උප්පජ්ජතෙ චිත්තන්ති යොජෙතබ්බං. අඤ්ඤො හි සද්දක්කමො, අඤ්ඤො අත්ථක්කමොති. යඤ්ඤි පුරිමුප්පන්නං චිත්තං, තං නිරුජ්ඣන්තං අඤ්ඤස්ස පච්ඡා උප්පජ්ජමානස්ස අනන්තරාදිපච්චයභාවෙනෙව නිරුජ්ඣති, තථා ලද්ධපච්චයමෙව අඤ්ඤමපි උප්පජ්ජතෙ චිත්තං, අවත්ථාවිසෙසතො වෙත්ථ අඤ්ඤා. යදි එවං තෙසමුභින්නං අත්තරො ලබ්භෙය්‍යාති වොදනං “නො”ති අපනෙතුමාහ “අවිච්ච මනුසම්බන්ධො”ති, යථා විචි අත්තරො න ලබ්භති, තදෙවෙදන්ති අවිසෙසං විදු මඤ්ඤන්ති, එවං අනු අනු සම්බන්ධො චිත්තසන්තානො, රූපසන්තානො ව නදිසොතොව නදියං උදකප්පවාහො විය චත්තනීති අත්ථො. අවිච්චි හි නිරන්තරතාවසෙන භාවනපුංසකච්චනං.

අභිමුඛං ලොකිතං ආලොකිතන්ති ආහ “පුරතොපෙක්ඛන”න්ති. යංදිසාභිමුඛො ගච්ඡති, තිට්ඨති, නිසීදති, සයති වා, තදභිමුඛං පෙක්ඛනන්ති චුත්තං හොති. යස්මා ව තාදිසමාලොකිතං නාම හොති, තස්මා තදනුගතදිසාලොකනං විලොකිතන්ති ආහ “අනුදිසාපෙක්ඛන”න්ති, අභිමුඛදිසානුරූපගතෙසු වාමදක්ඛිණපස්සෙසු විට්ඨා පෙක්ඛනන්ති චුත්තං හොති. හෙට්ඨාඋපරිපච්ඡාපෙක්ඛනඤ්ඤි “ඔලොකිතඋල්ලොකිතාපලොකිතානී”ති ගභිතාති. සාරුප්පවසෙනාති සමණපතිරූපවසෙන, ඉමිනාච අසාරුප්පවසෙන ඉතරෙසමග්ගණන්ති සිජ්ඣති. සම්මජ්ජනපරිභණ්ඩාදිකරණෙ ඔලොකිතස්ස, උල්ලොකහරණාදිසු උල්ලොකිතස්ස, පච්ඡතො ආගච්ඡන්තපරිස්සයපරිවජ්ජනාදිසු අපලොකිතස්ස ව සියා සම්භවොති ආහ “ඉමිනා වා”තිආදි, එතෙන උපලක්ඛණමත්තඤ්ඤෙවන්ති දස්සෙති.

කායසක්ඛන්ති කායෙන සච්ඡිකතං පච්චක්ඛකාරිනං, සාධකන්ති අත්ථො. සො හි ආයස්මා විපස්සනාකාලෙ “යමෙවාහං ඉන්ද්‍රියෙසු අගුත්තද්වාරනං නිස්සාය සාසනෙ අනභිරතිආදිවිජ්ජකාරං පත්තො, තමෙව සුට්ඨු නිග්ගහෙස්සාමි”ති උස්සාහජාතො බලවහිරොත්තප්පො, තත්ථ ව කතාධිකාරත්තා ඉන්ද්‍රියසංවරෙ උක්කංසපාරම්ප්පත්තො, තෙනෙව නං සත්ථා “එතදග්ගං භික්ඛවෙ මම සාවකානං භික්ඛුනං ඉන්ද්‍රියෙසු ගුත්තද්වාරානං, යදිදං නන්දො”ති (අ. නි. 1.230) එතදග්ගෙ යපෙසි. නන්දස්සාති කත්තුත්ථෙ සාම්ච්චනං. ඉතීති ඉමිනා ආලොකනෙන.

සාත්ථකතා ව සප්පායතා ව වෙදිතබ්බා ආලොකිතවිලොකිතස්සාති අජ්ඣාහරිත්වා සම්බන්ධො. තස්මාති කම්මට්ඨානාවිජ්ඣනස්සෙව ආලොකිතවිලොකිතෙන. ගොචරසම්පජ්ඤ්ඤාභාවතො එත්ථාති ආලොකිතවිලොකිතෙන. අත්තනො කම්මට්ඨානවසෙනෙවාති බන්ධාදිකම්මට්ඨානවසෙනෙව ආලොකනවිලොකනං කාතබ්බං, න අඤ්ඤො උපායො ගවෙසිතබ්බොති අධිප්පායො. කම්මට්ඨානසිසෙනෙවාති වක්ඛමානකම්මට්ඨානමුඛෙනෙව. යස්මා පන ආලොකිතාදි නාම ධම්මමත්තස්සෙව පවත්තිවිසෙසො, තස්මා තස්ස යථාවතො ජානනං අසම්මොහසම්පජ්ඤ්ඤන්ති දස්සෙතුං “අබ්භන්තරෙ”තිආදි චුත්තං. ආලොකෙතාති ආලොකෙන්තො. තථා විලොකෙතා. විඤ්ඤත්තින්ති කායවිඤ්ඤත්තිං. ඉතීති තස්මා උප්පජ්ජනතො. චිත්තකිරියවායොධාතුච්ඡාරවසෙනාති කිරියමයචිත්තසමුට්ඨානාය වායොධාතුයා විචලනාකාරසඬ්ඛාතකායවිඤ්ඤත්තිවසෙන. අක්ඛිදලන්ති අක්ඛිපට්ටං. අධො සීදතිති ඔසීදන්තං විය හෙට්ඨා ගච්ඡති. උද්ධං ලඬ්ඝෙතීති ලඬ්ඝෙන්තං විය උපරි ගච්ඡති. යන්තකෙනාති අක්ඛිදලෙසු යොජිතරජ්ජයො ගහෙන්වා පරිබ්භමනකචක්කෙන. තතොති තථා අක්ඛිදලානමොසීදනුල්ලඬ්ඝනතො. මනොද්වාරිකප්පවනස්ස මූලකාරණපරිජානනං මූලපරිඤ්ඤා. ආගන්තුකස්ස අබ්භාගතස්ස, තාවකාලිකස්ස ව තඬ්ඛණමත්තපවත්තස්ස භාවො ආගන්තුකතාවකාලිකභාවො, තෙසං වසෙන.

තත්ථාති තෙසු ගාථාය දස්සිතෙසු සත්තසු චිත්තෙසු. අඬ්ගකිච්චං සාධයමානන්ති පධානභූතඅඬ්ගකිච්චං නිජ්ඣාදෙන්තං, සරිරං හුත්වාති චුත්තං හොති. හච්චගඤ්ඤි පටිසන්ධිසදිසත්තා පධානමඬ්ගං, පධානඤ්ච “සරිර”න්ති චූච්චති, අවිච්ඡෙදප්පවත්තිහෙතුභාවෙන වා කාරණකිච්චං සාධයමානන්ති අත්ථො. තං ආච්චට්ඨෙත්වාති

භවභිග්‍රහණයක් සිදුවන්නේ, පවත්නාකාරවිසේසවසෙන පන අතීතාදිනා තිබ්බිධං, තත්ථ ච භවභිග්‍රහණයෙදස්සෙව ආවට්ටනං. තත්තීරොධාති තස්ස නිරුප්පිකානතො, අනන්තරපච්චයවසෙන හෙතුවචනං. “පට්ඨප්පනෙපි...පෙ.... සත්තමප්පනෙපි”ති ඉදං පඤ්චද්ද්වාරිකවිට්ඨං “අයං ඉත්ථි, අයං පුරිසො”ති රජ්ජනදුස්සනමුය්හනානමභාවං සන්ධාය වුත්තං. තත්ථ හි ආවජ්ජනවොට්ඨබ්බනානං පුරෙතරං පවත්තායොනියොමනසිකාරවසෙන අයොනියො ආවජ්ජනවොට්ඨබ්බනාකාරෙන පවත්තනතො ඉට්ඨෙ ඉත්ථි රුපාදිමිති ලොභසහගතමත්තං ජවනං උප්පජ්ජති, අනිට්ඨෙ ච දොසසහගතමත්තං, න පනෙකන්තරජ්ජනදුස්සනාදි, මනොද්වාරෙ ඵච ඵකන්තරජ්ජනදුස්සනාදි හොති, තස්ස පන මනොද්වාරිකස්ස රජ්ජනදුස්සනාදිනො පඤ්චද්ද්වාරිකජවනං මූලං, යථාචුත්තං චා සබ්බමිපි භවභිග්‍රහණි, ඵච මනොද්වාරිකජවනස්ස මූලකාරණවසෙන මූලපරිඤ්ඤා වුත්තා, ආගන්තුකතාවකාලිකතා පන පඤ්චද්ද්වාරික ජවනස්සෙව අපුබ්බභාවවසෙන, ඉත්තරතාවසෙන ච. යුද්ධමණ්ඩලෙති සඛිගාමජපදෙසෙ. හෙට්ඨුපරියවසෙනාති හෙට්ඨා ච උපරි ච පරිචන්තමානවසෙන, අපරාපරං භවභිග්‍රහණත්තිවසෙනාති අත්ථො. තථා භවභිග්‍රහණයෙදස්සෙන හි තෙසං භිජ්ජිත්වා පනනං, ඉමිනා පන හෙට්ඨිමස්ස, උපරිමස්ස ච භවභිග්‍රහණ අපරාපරුප්පත්තිවසෙන පඤ්චද්ද්වාරිකජවනතො විසදිසස්ස මනොද්වාරිකජවනස්ස උප්පාදං දස්සෙති තස්ස වසෙනෙව රජ්ජනාදිපවත්තනතො. තෙනෙවාහ “රජ්ජනාදිවසෙන ආලොකිතවිලොකිතං හොති”ති.

ආපාඨන්ති ගොවරභාවං. සකකිච්චනිජ්ඣාදනවසෙනාති ආවජ්ජනාදිකිච්චනිජ්ඣාදනවසෙන. තත්ති ජවනං. චක්ඛුද්වාරෙ රූපස්ස ආපාඨගමනෙන ආවජ්ජනාදිනං පවත්තනතො පවත්තිකාරණවසෙනෙව “ගෙහභූතෙ”ති වුත්තං, න නිස්සයවසෙන. ආගන්තුකපුරිසො වියාති අබ්භාගතපුරිසො විය. දුට්ඨා හි ආගන්තුකා අතිථිඅබ්භාගතවසෙන. තත්ථ කතපරිවයො “අතිථි”ති වුච්චති, අකතපරිවයො “අබ්භාගතො”ති, අයමෙට්ඨාධිජ්ජෙතො. තෙනාහ “යථා පරගෙහෙ”තිආදි . තස්සාති ජවනස්ස රජ්ජනදුස්සනමුය්හනං අයුත්තන්ති සම්බන්ධො. ආසිනෙසුති නිසින්නෙසු. ආණාකරණන්ති අත්තනො වසකරණං.

සද්ධිං සම්පයුත්තධම්මෙහි ඵස්සාදිති. තත්ථ තත්ථෙව සකකිච්චනිජ්ඣාදනට්ඨානෙ භිජ්ජන්ති. ඉතිති තස්මා ආවජ්ජනාදිවොට්ඨබ්බනපරියොසානානං භිජ්ජනතො. ඉත්තරානීති අවිරට්ඨිතිකානි. තත්ථාති තස්මිං වචනෙ අයං උපමාති අත්ථො. උදයබ්බයපරිච්ඡින්නො තාව තත්තකො කාලො ඵතෙසන්ති තාවකාලිකානි, තස්ස භාවො, තංවසෙන.

ඵතන්ති අසම්මොහසම්පජ්ඤ්ඤං. ඵත්ථාති ඵතස්මිං යථාචුත්තධම්මසමුදායෙ. දස්සනං චක්ඛුච්ඤ්ඤාණං, තස්ස වසෙනෙව ආලොකනවිලොකනපඤ්ඤායනතො ආවජ්ජනාදිනමග්ගණං.

සමවායෙති සාමග්ගියං. තත්ථාති පඤ්චක්ඛන්ධවසෙන ආලොකනවිලොකන පඤ්ඤායමානෙ. නිමිත්තත්ථෙ වෙතං භූමිමං, තබ්බිනිමුත්තකො කො ඵකො ආලොකෙති න ත්වෙව ආලොකෙති. කො ච ඵකො විලොකෙති තත්තෙව විලොකෙතිති අත්ථො.

“තථා”තිආදි ආයතනවසෙන, ධාතුචසෙන ච දස්සනං. චක්ඛුරුපානි යථාරහං දස්සනස්ස නිස්සයාරම්මණපච්චයො, තථා ආවජ්ජනා අනන්තරාදිපච්චයො, ආලොකො උපනිස්සයපච්චයොති දස්සනස්ස සුත්තන්තනයෙන පරියායතො පච්චයනා වුත්තා. සහජාතපච්චයොපි දස්සනස්සෙව, නිදස්සනමත්තඤ්ඤෙවනං අඤ්ඤමඤ්ඤසම්පයුත්තඅත්ථිඅවිගතාදිපච්චයානම්පි ලබ්භනතො, “සහජාතාදිපච්චයා”තිපි අධුනා පායො දිස්සති. “ඵච”න්තිආදි නිගමනං.

ඉදානි යථාපාඨං සම්ඤ්ජනපසාරණෙසු සම්පජානං විභාවෙන්තො “සම්ඤ්ජිතෙ පසාරිතෙ”තිආදිමාහ. තත්ථ පබ්බානන්ති පබ්බභුතානං. තංසම්ඤ්ජනපසාරණෙනෙව හි සබ්බෙසං හත්ථපාදානං සම්ඤ්ජනපසාරණං හොති, පබ්බමෙතෙසන්ති චා පබ්බා යථා “සද්ධො”ති, පබ්බවත්තානන්ති අත්ථො. විත්තවසෙනෙවාති විත්තරුචියා ඵච, විත්තසාමන්ථියා චා. යං යං විත්තං උප්පජ්ජති සාත්ථෙපි අනත්ථෙපි සම්ඤ්ජිතුං, පසාරිතුං චා, තංතංවිත්තානුගතෙනෙව සම්ඤ්ජනපසාරණමකත්වාති වුත්තං හොති. තත්ථාති සම්ඤ්ජනපසාරණෙසු අත්ථානත්ථපරිග්ගණ්ණිකානං වෙදිතබ්බන්ති සම්බන්ධො. ඛණෙ ඛණෙති තථා ධීතක්ඛණස්ස ඛ්‍යාපනිච්ඡාවචනං. වෙදනාති සන්ථම්භනාදිති රුජ්ජනා. “වෙදනා උප්පජ්ජති”තිආදිනා පරම්පරපයොජනං දස්සෙති. තථා “තා වෙදනා නුප්පජ්ජන්ති”තිආදිනාපි. පුරිමං පුරිමඤ්ඤි පච්ඡිමස්ස පච්ඡිමස්ස කාරණවචනං. කාලෙති සම්ඤ්ජිතුං, පසාරිතුං චා යුත්තකාලෙ. ථාතින්ති වුද්ධිං. ක්කානාදි පන විසෙසො.

තත්‍රායං නයොති සජ්ජායාසජ්ජායඅපරිග්ගණ්ණිකානෙ වත්ථුසන්දස්සනසංඛිධානො නයො. තදපරිග්ගණ්ණෙ ආදිනවදස්සෙනෙව පරිග්ගණ්ණෙපි ආනිසංසො විභාවිතොති තෙසම්ඨ උදාහරණං වෙදිතබ්බං. මහාවෙතිසඛිගණො දුට්ඨගාමණිකඤ්ඤා කතස්ස හෙමමාලිනාමකස්ස මහාවෙතිසස්ස අභිගණො. වුත්තඤ්ඤි –

“දීප්පසාදකො ථෙරො, රාජිනො අයාකස්ස මෙ;
ඵචං කිරාහ නත්තා තෙ, දුට්ඨගාමණි භූපති.

මහාපුඤ්ඤා මහාථූපං, සොණ්ණමාලිං මනාරමං;
විසං හත්ථසතං උච්චං, කාරෙස්සති අනාගතෙ”ති.

භූමිප්පදෙසො වෙන්ථ අඛගණං “උද්ධගණෙ තත්ථ පපං අවින්දු”න්තිආදියු (ජා. 1.1.2) විය, තස්මා උපචාරභූතෙ සුසඛබතෙ භූමිප්පදෙසෙති අත්ථො. තෙනෙව කාරණෙන ගිහී ජාතොති කායසංසග්ගමාපජ්ජනාහෙතුනා උක්කණ්ඨිතො හුත්වා භිනායාවත්තො. කුමාරිති කුමාරයානං ධර්මනමාපජ්ජී. මහාවෙතියඛගණෙපි විවරකුටිං කත්වා තත්ථ සජ්ඣායං ගණ්හන්තිති වුත්තං. “විවරකුටිදණ්ඩකෙ”ති, විවරකුටියා විවරජදනත්ථාය කතදණ්ඩකෙති අත්ථො. “මණ්ඩප්පො නාම සිහලදීපෙ විජ්ජමානා එකා සප්පජාතිති වදන්ති”ති ආවරියානන්දන්ථෙරෙන, (විහ. මූලටී. 242) ආවරියධම්මපාලන්ථෙරෙන (දී. නි. ටී. 1.214) ව වුත්තං. “කෙවි, අපරෙ, අඤ්ඤ”ති වා අවත්වා “වදන්ති”විවෙච වචනඤ්ච සාරතො ගහෙතබ්බතාවිඤ්ඤාපනත්ථං අඤ්ඤා ගහෙතබ්බස්ස අවචනතො, තස්මා න නීලසප්පාදි ඉධ “මණ්ඩප්පො”ති වෙදිතබ්බො.

මහාපෙරවත්ථුනාති එවංනාමකස්ස පෙරස්ස වත්ථුනා. අන්තෙවාසිකෙහිති තත්ථ නිසින්තෙසු බහුසු අන්තෙවාසිකෙසු එකෙන අන්තෙවාසිකෙන. තෙනාහ “තං අන්තෙවාසිකා පුවජ්ඣ”ති. කම්මට්ඨානන්ති “අබ්භන්තරෙ අත්තා නාමා”තිආදිනා (දී. නි. අට්ඨ. 1.214) වක්ඛමානප්පකාරං ධාතුකම්මට්ඨානං. පකරණතොපි හි අත්ථො විඤ්ඤායතිති. තත්ථ ධිතානං පුවජන්තානං සඛගහණවසෙන “තුම්හෙහි”ති පුන පුටුවචනකරණං. එවං රූපං සභාවො යස්සාති එවරූපො නිග්ගහිතලොපවසෙන තෙන , කම්මට්ඨානමනසිකාරසභාවෙනාති අත්ථො. එවමෙත්ථාපීති අපි-සද්දෙන හෙට්ඨා වුත්තං ආලොකිතවිලොකිතපක්ඛමපෙක්ඛනං කරොති. අයං නයො උපරිපි.

සුත්තාකඛ්ඛන්තවසෙනාති යන්තෙ යොජිතසුත්තානං ආවිඤ්ජනවසෙන. දාරුයන්තස්සාති දාරුනා කතයන්තරූපස්ස. තං තං කිරියං යාති පාපුණාති, හත්ථපාදාදිහි වා තං තං ආකාරං කුරුමානං යාති ගච්ඡතිති යන්තං, නටකාදිපඤ්චාලිකාරූපං, දාරුනා කතං යන්තං තථා, නිදස්සනමත්තඤ්චෙන. තථා හි නං පොත්ථෙන වත්ථෙන අලඛිකරියන්තා පොත්ථලිකා, පඤ්ච අඛිගාති යස්සා සජීවස්සෙවාති පඤ්චාලිකාති ව වොහරන්ති. හත්ථපාදලලනන්ති හත්ථපාදානං කම්පනං, හත්ථපාදෙහි වා ලීලාකරණං.

සඛිසාට්ඨපත්තවිවරධාරණෙති එත්ථ සඛිසාට්ඨවරානං සමානධාරණතාය එකතොදස්සනං ගන්ථගරුතාපනයන්තං, අන්තරවාසකස්ස නිවාසනවසෙන, සෙසානං පාරුපනවසෙනාති යථාරහමත්ථො. තත්ථාති සඛිසාට්ඨවරධාරණපත්තධාරණෙසු. වුත්තප්පකාරොති පච්චවෙක්ඛණවිධිනා සුත්තෙ වුත්තප්පහෙදො.

උණ්හපකතිකස්සාති උණ්හාලුකස්ස පරිලාභබහුලකායස්ස. සීතාලුකස්සාති සීතබහුලකායස්ස. සනන්ති අප්පිතං. දුපට්ඨන්ති නිදස්සනමත්තං. “උතුද්ධටානං දුස්සානං චතුග්ගණං සඛිසාට්ඨං, දිගුණං උත්තරාසඛිගං, දිගුණං අන්තරවාසකං, පංසුකුලෙ යාවදන්ථ”න්ති (මහාව. 348) හි වුත්තං. විපරිතන්ති තදුභයතො විපරිතං, තෙසං නිණ්ණමපි අසප්පායං. කස්මාති ආහ “අග්ගලොදිදානෙනා”තිආදි. උද්ධරිත්වා අල්ලියාපනඛණ්ඩං අග්ගලං. ආදිසද්දෙන තුන්තකම්මාදිති සඛගණ්හාති. තථා-සද්දො අනුකඛ්ඛන්තත්ථො, අසප්පායමෙවාති. පට්ටුණ්ණදෙසෙ පාණකෙහි සඤ්ජාතවත්ථං පට්ටුණ්ණං. වාකවිසෙසමයං සෙනවණ්ණං දුකුලං. ආදිසද්දෙන කොසෙයාකම්බලාදිකං සානුලොමං කප්පියවිවරං සඛගණ්හාති. කස්මාති වුත්තං “තාදිසඤ්ඤ”තිආදි. අරඤ්ඤෙ එකකස්ස නිවාසන්තරායකරන්ති චුග්ගවරියන්තරායෙකදෙසමාහ. වොරාදිසාධාරණතො ව තථා වුත්තං. නිප්පරියායෙන තං අසප්පායන්ති සම්බන්ධො. අනෙතෙව යථාවුත්තමසප්පායං අනෙකන්තං තථා රූපපච්චයෙන කස්සවි කදාවි සප්පායසම්භවතො. ඉදං පන ද්වයං එකන්තමෙව අසප්පායං කස්සවි කදාවිපි සප්පායාභාවතොති දස්සෙති. මිච්ඡා ආජීවන්ති එතෙනාති මිච්ඡාජීවො, අනෙසනවසෙන පච්චයපරියෙසනපයොගො. නිමිත්තකම්මාදිහි පවත්තො මිච්ඡාජීවො තථා, එතෙන එකවිසතිවිධං අනෙසනපයොගමාහ. වුත්තඤ්ඤි සුත්තනිපාතවිධකථායං බුද්දකපායවිධකථායඤ්ච මෙත්තසුත්තවණ්ණනායං –

“යො ඉමස්මිං සාසනෙ පබ්බජිත්වා අත්තානං න සම්මා පයොපෙති, ඛණ්ඩසීලො හොති , එකවිසතිවිධං අනෙසනං නිස්සාය ජීවිකං කප්පෙති. සෙයාපීදං? වෙච්චානං, පත්තදානං, පුප්ඵ, එල, දන්තකට්ඨ, මුඛොදක, සිනාන, වුණ්ණ, මත්තිකාදානං, වාටුකමානං, මුග්ගසුපානං, පාරිභටුනං, ජඩ්ඝපෙසනිකං, වෙජ්ජකම්මං, දුතකම්මං, පහිණගමනං, පිණ්ඩපටිපිණ්ඩං, දානානුප්පදානං, වත්ථුච්ඡ්ඡං, නක්ඛන්තච්ඡ්ඡං, අඛිගච්ඡ්ඡ”න්ති.

අභිධම්මට්ඨිකාකාරෙන පන ආවරියානන්දන්ථෙරෙන එවං වුත්තං –

“එකවිසති අනෙසනා නාම වෙජ්ජකම්මං කරොති, දුතකම්මං කරොති, පහිණකම්මං කරොති, ගණ්ඩං ඵාලෙති, අරුමක්ඛනං දෙති, උද්ධංවිරෙවනං දෙති, අධොවිරෙවනං දෙති, නත්ථුතෙලං පවති, වණ්ණෙලං පවති, වෙච්චානං දෙති, පත්ත, පුප්ඵ, එල, සිනාන, දන්තකට්ඨ, මුඛොදක, වුණ්ණ, මත්තිකාදානං දෙති, වාටුකම්මං කරොති, මුග්ගසුපියං, පාරිභටු, ජඩ්ඝපෙසනිකං ද්වාච්ඡිතිමං දුතකම්මෙත සදිසං, තස්මා එකවිසති”ති (ධ. ස. මූලටී. 150-51).

අටියකවාචනක්ෂේපේත්ථ ඔභ්මජාලාදිසුත්තන්තනයෙන චුත්තං, ටිකාවචනං පන බුද්දකවත්ථුච්චිභිභගාදිඅභිධම්මනායෙන, අතො චෙත්ථ කෙසඤ්චි වියමනාති වදන්ති, ටිමංසිත්වා ගහෙනබ්බං. අපිව “නිමිත්තකම්මාදී”ති ඉමිනා නිමිත්තොභාසපරිකථායො චුත්තා. “මිච්ඡාපීචො”ති පන යථාචුත්තපයොගො, තස්මා නිමිත්තකම්මඤ්ච මිච්ඡාපීචො ව, තබ්බසෙන උප්පන්නං අසප්පායං සීලචිනාසනෙන අනත්ථාවහන්තාති අත්ථො. සමාහාරද්වන්දෙපි හි කත්ථවි පුළ්ලිභිගපයොගො දිස්සති යථා “චිත්තුප්පාදො”ති. අතිරුචියෙ රාගාදයො, අතිඅරුචියෙ ව දොසාදයොති ආහ “අකුසලා ධම්මා අභිවඩ්ඪන්ති”ති. තන්ති තද්දුහයං. කම්මට්ඨානාවිජහනවසෙනාති වක්ඛමානකම්මට්ඨානස්ස අච්ඡහනවසෙන.

“අබ්භන්තරෙ අත්තා නාමා”තිආදිනා සඬබ්බෙපතො අසම්මොභසම්පජ්ඤ්ඤං දස්සෙත්වා “තත්ථ චීවරම්පි අවෙනන”න්තිආදිනා චීවරස්ස විය “කායොපි අවෙනනො”ති කායස්ස අත්තසුඤ්ඤතාවිභාවනෙන තමත්ථං පරිදිපෙන්නො “තස්මා නෙව සුන්දරං චීවරං ලභිත්වා”තිආදිනා චුත්තස්ස ඉතරිතරසන්නොසස්ස කාරණං විභාවෙතිති දට්ඨබ්බං. එවඤ්ඤි සම්බන්ධො වත්තබ්බො – අසම්මොභසම්පජ්ඤ්ඤං දස්සෙන්නො “අබ්භන්තරෙ”තිආදිමාහ. අත්තසුඤ්ඤතාවිභාවනෙන පන තදත්ථං පරිදිපිතුං චුත්තං “තත්ථ චීවර”න්තිආදි. ඉදාති අත්තසුඤ්ඤතාවිභාවනස්ස පයොජනභූතං ඉතරිතරසන්නොසස්සඬබ්බාතං ලද්ධගුණං පකාසෙන්නො ආහ “තස්මා නෙව සුන්දර”න්තිආදිති.

තත්ථ අබ්භන්තරෙති අත්තනො සන්නානෙන. තත්ථාති තස්මිං චීවරපාරුපනෙන. තෙසු වා පාරුපකත්තපාරුපිතබ්බචීවරෙසු. කායොපිති අත්තපඤ්ඤත්තිමත්තො කායොපි. “තස්මා”ති අප්ඤ්ඤාභරිතබ්බං, අවෙනනත්තාති අත්ථො. අහන්ති කම්මභූතො කායො. ධාතුයොති චීවරසඬබ්බාතො බාහිරා ධාතුයො. ධාතුසමූහන්ති කායසඬබ්බාතං අප්ඤ්ඤත්තිකං ධාතුසමූහං. පොත්ථකරුපපට්චිජාදනෙ ධාතුයො ධාතුසමූහං පට්චිජාදෙත්ති වියාති සම්බන්ධො. පුසනං ස්නෙහසෙවනං, පුරණං වා පොත්ථං, ලෙපනබ්බනනකිරියා, තෙන කතන්ති පොත්ථකං, තමෙව රූපං තථා, බ්බනකම්මනිබ්බන්තං දාරුමත්තිකාදිරූපමිධාධිප්පෙනං. තස්මාති අවෙනනත්තා, අත්තසුඤ්ඤතාවනො වා.

නාගානං නිවාසො වම්මිකො නාගවම්මිකො. චිත්තිකරණට්ඨානභූතො රුක්ඛො චෙතියරුක්ඛො. කෙහිවි සක්කතස්සාපි කෙහිවි අසක්කතස්ස කායස්ස උපමානභාවෙන යොග්‍යත්තා තෙසමිධ කථනං. තෙහීති මාලාගන්ධගුප්මුත්තාදීහි. අත්තසුඤ්ඤතාය නාගවම්මිකචෙතියරුක්ඛාදීහි විය කායසඬබ්බාතෙන අත්තනා සොමනස්සං වා දොමනස්සං වා න කාතබ්බන්ති චුත්තං හොති.

“ලභිස්සාමි වා, නො වා”ති පච්චවෙක්ඛණපුබ්බකෙන “ලභිස්සාමි”ති අත්ථසම්පස්සනෙනෙව ගහෙනබ්බං. එවඤ්ඤි සාත්ථකසම්පජ්ඤ්ඤං භවතිති ආහ “සහසාව අග්ගහෙත්වා”තිආදි.

ගරුපත්තොති අතිභාරභූතො පත්තො. වත්තාරො වා පඤ්ච වා ගණ්ඨිකා චතුපඤ්චගණ්ඨිකා යථා “ද්වන්තිපත්තා (පාටි. 232), ජප්පඤ්චවාචා”ති (පාටි. 61) අඤ්ඤපදභූතස්ස හි වා-සද්දස්සෙව අත්ථො ඉධ පධානො චතුගණ්ඨිකාභතො වා පඤ්චගණ්ඨිකාභතො වා පත්තො දුබ්බිසොධනීයොති විකප්පනවසෙන අත්ථස්ස ගස්භමානත්තා. ආහනා චතුපඤ්චගණ්ඨිකා යස්සාති චතුපඤ්චගණ්ඨිකාභතො යථා “අග්‍රාහිතො”ති, චතුපඤ්චගණ්ඨිකාහි වා ආහනො තථා, දුබ්බිසොධනීයභාවස්ස හෙතුගබ්භවචනක්ෂේපෙන. කාමඤ්චඌනපඤ්චබන්ධනසික්ඛාපදෙ (පාරා. 612) පඤ්චගණ්ඨිකාභතොපි පත්තො පරිභුඤ්ජිතබ්බභාවෙන චුත්තො, දුබ්බිසොධනීයතාමත්තෙන පන පලිබොධකරණතො ඉධ අසප්පායොති දට්ඨබ්බං. දුද්ධොතපත්තොති අගණ්ඨිකාභතමිපි පකතියාව දුබ්බිසොධනීයපත්තං සන්ධායාහ. “තං ධොවන්තස්සෙවා”තිආදි තද්දුහයස්සාපි අසප්පායභාවෙ කාරණං. “මණ්ඩවණ්ණපත්තො පන ලොභනීයො”ති ඉමිනා කිඤ්චාපි සො විනයපරියායෙන කප්පියො, සුත්තන්තපරියායෙන පන අන්තරායකරණතො අසප්පායොති දස්සෙති. “පත්තං හමං ආරොපෙත්වා මජ්ඣිමං පචන්ති ‘මණ්ඩවණ්ණං කරිස්සාමා’ති, න වට්ටති”ති (පාරා. අට්ඨ. 1. පාළිමුත්තකච්චිච්ඡයො) හි විනයට්ඨකථාසු පචනකිරියාමත්තමෙව පටික්ඛිත්තං. තථා හි වදන්ති “මණ්ඩවණ්ණං පන පත්තං අඤ්ඤෙන කතං ලභිත්වා පරිභුඤ්ජිතුං වට්ටති”ති (සාරත්ථ. ටි. 2.85) “තාදිසඤ්ඤි අරඤ්ඤෙ ඵකකස්ස නිවාසන්තරායකර”න්තිආදිනා චීවරෙ චුත්තනයෙන “නිමිත්තකම්මාදිවසෙන ලද්ධො පන එකන්තඅකප්පියො සීලචිනාසනෙන අනත්ථාවහන්තා”තිආදිනා අම්භෙහි චුත්තනයොපි යථාරහං නෙතබ්බො. සෙවමානස්සාති හෙත්ථන්තො ගධවචනං අභිවඩ්ඪනපරිභායනස්ස.

“අබ්භන්තරෙ”තිආදි සඬබ්බෙපො. “තත්ථා”තිආදි අත්තසුඤ්ඤතාවිභාවනෙන චිත්ථාරො. සණ්ඨාසෙනාති කම්මාරානං අයොගභණ්ඩසෙසෙන. අග්ගිවණ්ණපත්තග්ගහණෙති අග්ගිනා ඤාපිතත්තා අග්ගිවණ්ණභූතපත්තස්ස ගහණෙ. රාගාදිපරිලාභජනකපත්තස්ස ඊදිසමෙව උපමානං යුත්තන්ති එවං චුත්තං.

“අපිවා”තිආදිනා සඬසාටිචීවරපත්තධාරණෙසු එකතො අසම්මොභසම්පජ්ඤ්ඤං දස්සෙති. ඡින්නහත්ථපාදෙ අනාථමනුස්සෙති සම්බන්ධො. නීලමක්ඛිකා නාම ආසාටිකකාරිකා. ගවාදිනඤ්ඤි වණෙසු නීලමක්ඛිකාහි කතා අනායබ්බසනභෙතුභූතා අණ්ඩකා ආසාටිකා නාම වුවවති. අනාථසාලායන්ති අනාථානං නිවාසසාලායං. දයාලුකාති කරුණාබහුලා. වණමත්තවොළකානීති වණප්පමාණෙන පට්චිජාදනත්ථාය ඡින්නවොළබණ්ඩකානී. කෙසඤ්චිති බහුසු කෙසඤ්චි අනාථමනුස්සානං. පුලානීති ථද්ධානී. තත්ථාති තස්මිං පාපුණෙන, භාවලක්ඛණෙ, නිමිත්තෙ වා එතං භූමිමං.

කස්මාති වුත්තං “වණපට්ඨජාදනමත්තෙනෙවා”තිආදි. වොළකෙන, කපාලෙනාති ව අත්ථයොගෙ කම්මත්ථෙ තතියා, කරණත්ථෙ වා. වණපට්ඨජාදනමත්තෙනෙව හෙසප්පකරණමත්තෙනෙවාති පන විසෙසනං, න පන මණ්ඩනානුභවනාදිප්පකාරෙන අත්ථොති. සඨිබාරදුක්ඛතාදිහි නිව්වාතුරස්ස කායස්ස පරිභොගභූතානං පත්තව්වරානං එදිසමෙව උපමානමුපපන්නන්ති තථා වචනං දට්ඨබ්බං. සුබ්බමත්තසල්ලක්ඛණෙන උත්තමස්ස සම්පජානස්ස කරණසීලත්තා, පුරිමෙහි ව සම්පජානකාරිහි උත්තමත්තා උත්තමසම්පජානකාරී.

අසනාදිකිරියාය කම්මවිසෙසයොගතො අසිතාදිපදෙහෙව කම්මවිසෙසසහිතො කිරියාවිසෙසො විඤ්ඤායතීති වුත්තං “අසිතෙති පිණ්ඩපාතභොජනෙ”තිආදි. අට්ඨවිධොපි අත්ථොති අට්ඨප්පකාරොපි පයොජනවිසෙසො.

තත්ථ පිණ්ඩපාතභොජනාදිසු අත්ථො නාම ඉමිනා මහාසිවත්ථෙරවාදවසෙන “ඉමස්ස කායස්ස ධීතියා”තිආදිනා (සං. නි. 4.120; අ. නි. 6.58; 8.9; ධ. ස. 1355; මහානි. 206) සුත්තෙ වුත්තං අට්ඨවිධම්පි පයොජනං දස්සෙති. මහාසිවත්ථෙරො (ධ. ස. 1.1355) හි “හෙට්ඨා වත්තාරි අභිගාති පටික්ඛෙපො නාම, උපරි පන අට්ඨභිගාති පයොජනවසෙන සමොධානෙතබ්බාති”ති වදනි. තත්ථ “යාවදෙව ඉමස්ස කායස්ස ධීතියා”ති එකමඬගං, “යාපනායා”ති එකං, “විහිංසුපරතියා”ති එකං, “බ්‍රහ්මවරියානුග්ගහායා”ති එකං, “ඉති පුරාණඤ්ච වෙදනං පටිහඬබ්බම්”ති එකං, “නවඤ්ච වෙදනං න උප්පාදෙස්සාමී”ති එකං, “යාත්‍රා ව මෙ භවිස්සති”ති එකං, “අනවප්පතා වා”ති එකං, එාසුචිභාරො පන භොජනානිසංසමත්තන්ති එවං අට්ඨ අභිගාති පයොජනවසෙන සමොධානෙතබ්බාති. අඤ්ඤා පන “නෙව දවායා”ති එකමඬගං, “න මදායා”ති එකං, “න මණ්ඩනායා”ති එකං, “න විභූසනායා”ති එකං, “යාවදෙව ඉමස්ස කායස්ස ධීතියා යාපනායා”ති එකං, “විහිංසුපරතියා බ්‍රහ්මවරියානුග්ගහායා”ති එකං, “ඉති පුරාණඤ්ච වෙදනං පටිහඬබ්බම්, නවඤ්ච වෙදනං න උප්පාදෙස්සාමී”ති එකං, “යාත්‍රා ව මෙ භවිස්සති”ති එකං, “අනවප්පතා ව එාසුචිභාරො වා”ති පන භොජනානිසංසමත්තන්ති වුත්තාති අට්ඨභිගාති ඉධානධිප්පෙතාති. කස්මාති වෙ? පයොජනානමෙව අභාවතො, තෙසමෙව ව ඉධ අත්ථසද්දෙන වුත්තත්තා. නනු ව “නෙවදවායාතිආදිනා නයෙන වුත්තො”ති මරියාදවචනෙන දුතියතයස්සෙව ඉධාධිප්පෙතභාවො විඤ්ඤායතීති? න, “නෙව දවායා”තිආදිනා පටික්ඛෙපඬගදස්සනමුඛෙන පච්චවෙක්ඛණපාළියා දෙසිතත්තා, යථාදෙසිතත්තන්තික්කමස්සෙව මරියාදභාවෙන දස්සනතො. පාඨක්කමෙනෙව හි “නෙව දවායාතිආදිනා නයෙන”ති වුත්තං, න අත්ථක්කමෙන, තෙන පන “ඉමස්ස කායස්ස ධීතියාතිආදිනා නයෙන”ති වත්තබ්බන්ති.

තිධා දෙන්තෙ ද්විධා ගාහං සන්ධාය “පටිග්ගහණං නාමා”ති වුත්තං, භොජනාදිගහණත්ථාය හත්ථඞ්කාරණං භුඤ්ජනාදිඅත්ථාය ආලොපකරණන්තිආදිනා අනුක්කමෙන භුඤ්ජනාදිපයොගො වායොධාතුචසෙනෙව විභාවිතො. වායොධාතුච්චාරෙතෙවාති එත්ථ එව-සද්දෙන නිවත්තෙතබ්බං දස්සෙති “න කොචී”තිආදිනා. කුඤ්චිකා නාම අවාපුරණං, යං “තාලො”තිපි වදන්ති. යන්තකෙනාති වක්කයන්තකෙන. යතති උග්ගාටනනිග්ගාටනඋක්ඛිපනනික්ඛිපනාදිසු වායමති එතෙනාති හි යන්තකං. සඤ්චුණ්ණකරණං මුසලකිච්චං. අන්තොකත්ථා පතිට්ඨාපනං උදුක්ඛලකිච්චං. ආලොළිතවිලොළිතවසෙන පරිවත්තනං හත්ථකිච්චං. ඉතීති එවං. තත්ථාති හත්ථකිච්චසාධනෙ, භාවලක්ඛණෙ, නිමිත්තෙ වා භූමිමං. තනුකඛෙළොති පසන්තඛෙළො. ඛහලඛෙළොති ආවිලඛෙළො. ජිවිභාසඬබ්බාතෙන හත්ථෙන ආලොළිතවිලොළිතවසෙන ඉතො විතො ව පරිවත්තකං ජිවිභාහත්ථපරිවත්තකං. කට්ඨපු, දබ්බිති කත්ථවි පරියායවචනං. “පුමෙ කට්ඨපු දබ්බිත්ථී”ති හි වුත්තං. ඉධ පන යෙන භොජනාදිහි අන්තොකත්ථා ගණ්භාති, සො කට්ඨපු, යාය පන තෙසමුද්ධරණාදිහි කරොති, සා දබ්බිති වෙදිතබ්බං. පලාලසන්ථාරන්ති පතිට්ඨානභූතං පලාලාදිසන්ථාරං. නිදස්සනමත්තඤ්ඤෙනං. ධාරන්තොති පතිට්ඨානභාවෙන සම්පට්ඨිජන්තො. පට්ඨිසන්ධාරකප්පලස්ස තංසන්ධාරකවායුනා විය පරිභුත්තාභාරස්ස වායොධාතුතාව ආමාසයෙ අවට්ඨානන්ති දස්සෙති “වායොධාතුචසෙනෙව තිට්ඨතී”ති ඉමිනා. තථා පරිභුත්තඤ්ඤි ආභාරං වායොධාතු හෙට්ඨා ව තිරියඤ්ච සනං පරිවටුමං කත්ථා යාව පක්කා සන්තිරුප්ඤ්ඤාවසෙන ආමාසයෙ පතිට්ඨිතං කරොති. උද්ධනං නාම යත්ථ උක්ඛලියාදිහි පතිට්ඨාපෙත්ථා පවන්ති, යා “චුල්ලී”තිපි වුවති. රස්සදණ්ඩො දණ්ඩකො. පතොදො යට්ඨී. ඉතීති වුත්තප්පකාරමතිදිසති. වුත්තප්පකාරස්සෙව හි ධාතුචසෙන විභාවනා. තත්ථ අතිහරතීති යාව මුඛා අතිහරති. චිතිහරතීති තතො කුච්ඡියං විමිස්සං කරොන්තො හරති”ති (දී. නි. ටී. 1.214) ආවරියධම්මපාලත්ථෙරො, ආවරියානන්දත්ථෙරො පන “තතො යාව කුච්ඡි, තාව හරති”ති (විභ. මූලටී. 523) ආහ. තදුභයම්පි අත්ථතො එකමෙව උභයත්ථාපි කුච්ඡිසම්බන්ධමත්තං හරණස්සෙව අධිප්පෙතත්තා.

අපිව අතිහරතීති මුඛද්වාරං අතික්කාමෙන්තො හරති. චිතිහරතීති කුච්ඡිගතං පස්සතො හරති. ධාරෙතීති ආමාසයෙ පතිට්ඨිතං කරොති . පරිවත්තෙතීති අපරාපරං පරිවත්තනං කරොති. සඤ්චුණ්ණෙතීති මුසලෙන විය සඤ්චුණ්ණනං කරොති. විසොසෙතීති විසොසනං නාතිසුක්ඛං කරොති. නිහරතීති කුච්ඡිතො ඛහි නිද්ධාරෙති. පට්ඨිධාතුකිච්චෙසුපි යථාවුත්තොයෙව අත්ථො. තාති පන ආභාරස්ස ධාරණපරිවත්තනසඤ්චුණ්ණනවිසොසනාති පට්ඨිසහිතා එව වායොධාතු කාතුං සක්කොති, න කෙවලා, තස්මා තාති පට්ඨිධාතුයාපි කිච්චිභාවෙන වුත්තාති. සිනෙහෙතීති තෙමෙති. අල්ලත්තඤ්ච අනුපාලෙතීති යථා වායොධාතුආදිහි අතිවිය සොසනං න හොති, තථා අල්ලභාවඤ්ච නාතිඅල්ලතාකරණවසෙන අනුපාලෙති. අඤ්ජසොති ආභාරස්ස පට්ඨිතපරිවත්තනනික්ඛමනාදිනං මග්ගො. විඤ්ඤාණධාතුති මනොවිඤ්ඤාණධාතු පරියෙසනාප්ඤ්ඤාහරණාදිවිජානනස්ස අධිප්පෙතත්තා. තත්ථ තත්ථාති තස්මිං තස්මිං පරියෙසනාප්ඤ්ඤාහරණාදිකිච්චෙව. තංතංවිජානනස්ස පච්චයභූතො තංනිප්ථාදකොයෙව පයොගො සම්මාපයොගො නාම. යෙන හි පයොගෙන පරියෙසනාදි නිප්ථිප්පති, සො තබ්බිසයවිජානනම්පි නිප්ථාදෙති නාම

තදවිනාභාවතො. තමන්වාය ආගම්මානි අත්ථො. ආභුජනීති පරියෙසනවසෙන,
අජ්ඣාහරණජිණ්ණාසීණ්ණාදිපටිසංවෙදනවසෙන ව තානි පරියෙසනාජ්ඣාහරණජිණ්ණාසීණ්ණාදීනි ආවජ්ජෙති
විජානාති. ආවජ්ජනපුබ්බකත්තා විජානනස්ස විජානනම්පෙත්ථ ගතිතත්ති වෙදිතබ්බං. අථ වා සම්මාපයොගො නාම
සම්මාපටිපත්ති. තමන්වාය ආගම්ම. “අබ්බන්තරෙ අත්තා නාම කොච්ඡුඤ්ජනකො නත්ථි”තිආදිනා ආභුජනී
සමන්තාහරති, විජානාතීති අත්ථො. ආභොගපුබ්බකො හි සබ්බො විඤ්ඤාණඛ්‍යාපාරොති “ආභුජනී”විවෙච චුත්තං.

ගමනතොති භික්ඛාචාරවසෙන ගොවරගාමං උද්දිස්ස ගමනතො. පච්චාගමනම්පි ගමනසභාවත්තා ඉමිනාව
සඬගහිතං. පරියෙසනතොති ගොවරගාමෙ භික්ඛාය ආභිණ්ඩනතො. පරියෙසනසභාවත්තා ඉමිනාව
පටික්කමනසාලාදිඋපසඬකමනම්පි සඬගහිතං. පරිභොගතොති දන්තමුසලෙහි සඤ්චුණ්ණෙත්වා ජීවිභාය
සම්පරිවත්තනක්ඛණ්ණෙයෙව අන්තරහිතවණ්ණගන්ධසඬබාරවිසෙසං සුවානදොණියං සුවානවමුචු විය පරමජෙගුච්ඡං
ආහාරං පරිභුඤ්ජනතො. ආසයතොති එවං පරිභුන්තස්ස ආහාරස්ස පිත්තසෙම්භපුබ්බලොහිතාසයභාවූපගමනෙන
පරමජිගුච්ඡනභෙතුභූතතො ආමාසයස්ස උපරි පතිට්ඨානකපිත්තාදිවතුබ්බිධාසයතො. ආසයති එකජ්ඣං
පවත්තමානොපි කම්මබලවචත්ථිතො හුත්වා මරියාදවසෙන අඤ්ඤමඤ්ඤං අසඬකරතො තිට්ඨති පවත්තති එත්ථාති හි
ආසයො, ආමාසයස්ස උපරි පතිට්ඨානකො පිත්තාදි වතුබ්බිධාසයො. මරියාදත්ථො හි අයමාකාරො. නිධානතොති
ආමාසයතො. නිධෙති යථාභුත්තො ආහාරො නිවිතො හුත්වා තිට්ඨති එත්ථාති හි ආමාසයො “නිධාන”න්ති චුච්චති.
අපරිපක්කතොති භුත්තාහාරපරිපාවනෙන ගහණිසඬාතෙන කම්මජතෙජ්ජා අපරිපාකතො. පරිපක්කතොති
යථාචුත්තකම්මජතෙජ්ජාව පරිපාකතො. එලතොති නිජ්ජත්තිතො, සම්මාපරිපච්චමානස්ස, අසම්මාපරිපච්චමානස්ස ව
භුත්තාහාරස්ස යථාක්කමං කෙසාදිකුණපද්දුආදිරොගාහිනිජ්ජත්තිසඬබාතපයොජනතොති වා අත්ථො. “ඉදමස්ස
එල”න්ති හි චුත්තං. නිස්සන්දනතොති අක්ඛිකණ්ණාදිසු අනෙකද්වාරෙසු ඉතො චිතො ව විස්සන්දනතො. චුත්තඤ්ඤි –

“අන්තං පානං බාදනීයං, භොජනඤ්ච මහාරහං;
එකද්වාරෙන පටිස්සත්වා, නවද්වාරෙහි සන්දති”ති. (විසුද්ධි. 1.303);

සම්මක්ඛනතොති භත්ථඔට්ඨාදිඅඬගෙසු නවසු ද්වාරෙසු පරිභොගකාලෙ, පරිභුන්තකාලෙ ව යථාරහං සබ්බසො
මක්ඛනතො. සබ්බත්ථ ආහාරෙ පටික්කුලතා පච්චෙක්ඛිතබ්බාති සහ පාඨසෙසෙන යොජනා.
තංතංකිරියානිජ්ජත්තිපටිපාටිවසෙන වායං “ගමනතො”තිආදිකා අනුපුබ්බි යපිතා. සම්මක්ඛනං පන පරිභොගාදිසු
ලබ්භමානම්පි නිස්සන්දවසෙන විසෙසතො පටික්කුලන්ති සබ්බපච්ඡා යපිතන්ති දට්ඨබ්බං.

පත්තකාලෙති යුත්තකාලෙ, යථාචුත්තෙන වා තෙජෙන පරිපච්චනතො උච්චාරපස්සාවභාවං පත්තකාලෙ.
වෙගසන්ධාරණෙන උප්පන්නපරිලාභත්තා සකලසරීරතො සෙදා මුච්චන්ති. තතොයෙව අක්ඛිති පරිබ්භමන්ති,
චිත්තඤ්ච එකග්ගං න භොති. අඤ්ඤෙ ව සුලභගන්දරාදයො රොගා උප්පජ්ජන්ති. සබ්බං තන්ති සෙදමුච්චනාදිකං.

අට්ඨානෙති මනුස්සාමනුස්සපරිග්ගහිතෙ ඛේතදෙව්‍යානනාදිකෙ අයුත්තට්ඨානෙ. තාදිසෙ හි කරොන්තං කුද්ධා
මනුස්සා, අමනුස්සා වා ජීවිතක්ඛයම්පි පාපෙන්ති. ආපත්තීති පන භික්ඛුභික්ඛුනීනං යථාරහං දුක්ඛට්ඨාචිත්තියා.
පතිරූපෙ යානෙති චුත්තවිපරිතෙ යානෙ. සබ්බං තන්ති ආපත්තිආදිකං.

නික්ඛමාපෙනා අත්තා නාම අත්ථි, තස්ස කාමතාය නික්ඛමනන්ති බාලමඤ්ඤනං නිවත්තෙතුං “අකාමතායා”ති
චුත්තං, අත්තතො අනිවිජාය අපයොගෙන වායොධාතුච්ඡ්ථාරෙතෙව නික්ඛමතීති චුත්තං භොති. සන්තිචිතාති
සමුච්චයෙන යීතා. වායුවෙගසමුප්පිළිතාති වායොධාතුයා වෙගෙන සමන්තතො අවපිළිතා, නික්ඛමනස්ස චෙතං
භෙතුච්චනං. “සන්තිචිතා උච්චාරපස්සාවා”ති වත්වා “සො පනායං උච්චාරපස්සාවො”ති පුන වචනං
සමාහාරද්වන්දෙපි පුල්ලිඬිගපයොගස්ස සම්භවතාදස්සනත්ථං. එකත්තමෙව හි තස්ස නියතලක්ඛණන්ති. අත්තනා
නිරපෙක්ඛං නිස්සට්ඨත්තා නෙව අත්තතො අත්ථාය සන්තකං වා භොති, කස්සචිපි දියනවසෙන අනිස්සජ්ජිත්තා,
ජිගුච්ඡනියත්තා ව න පරස්සපිති අත්ථො. සරීරනිස්සන්දොචාති සරීරතො විස්සන්දනමෙව නික්ඛමනමත්තං. සරීරෙ සති
සො භොති, නාසනීති සරීරස්ස ආනිසංසමත්තන්තිපි වදන්ති. තදයුත්තමෙව නිදස්සනෙන විසමභාවතො. තත්ථ හි
“පටිප්ඨගනමත්තමෙවා”ති චුත්තං, පටිසොධනමත්තං එවාති වස්ස අත්ථො. වෙච්ඡාලිආදිඋදකභාජනං උදකතුම්බො.
තන්ති ඡඩ්ඬිතඋදකං.

“ගතෙති ගමනෙ”ති පුබ්බෙ අභික්කමපටික්කමගහණෙන ගමනෙපි පුරතො, පච්ඡතො ව කායස්ස අතිහරණං
චුත්තන්ති ඉධ ගමනමෙව ගහිත”න්ති (විභ. මූලට්. 525) ආචරියානන්දත්ථෙරෙන චුත්තං, තං කෙච්චාදො නාම
ආචරියධම්මපාලත්ථෙරෙන කතං. කස්මාති වෙ? ගමනෙ පවත්තස්ස පුරතො, පච්ඡතො ව කායාතිහරණස්ස
තදවිනාභාවතො පදවිතිහාරනියමිතාය ගමනකිරියාය එව සඬගහිතත්තා, විභඩ්ගට්ඨකථාදිහි (අභි. අට්ඨ. 2.523) ව
විරොධනතො. චුත්තඤ්ඤි තත්ථ ගමනස්ස උභයත්ථ සමවරොධත්තං, භෙදත්තඤ්ඤි –

“එත්ථ ව එකො ඉරියාපථො ද්විසු යානෙසු ආගතො. සො භෙට්ඨා ‘අභික්කන්තෙ පටික්කන්තෙ’ති එත්ථ
භික්ඛාචාරගාමං ගච්ඡතො ව ආගච්ඡතො ව අද්ධානගමනවසෙන කටීතො. ‘ගතෙ යීතෙ නිසින්නෙ’ති එත්ථ
විහාරෙ චුණ්ණිකපාදුද්ධාරඉරියාපට්ඨවසෙන කටීතොති වෙදිතබ්බො”ති.

“ගතෙ” තිආදිසු අවත්ථාගෙදෙන කිරියාගෙදොයෙව, න පන අත්ථගෙදොති දස්සෙතුං “ගච්ඡන්තො වා” තිආදි වුත්තං. තෙනාහ “තස්මා” තිආදි . තත්ථ සුත්තෙති දිසනිකායෙ, මජ්ඣිමනිකායෙ ව සඬ්භිතෙ සතිපට්ඨානසුත්තෙ (දී. නි. 2.372; ම. නි. 1.105) අද්ධානගුරියාපථාති චිරපවත්තකා දිසකාලිකා ඉරියාපථා අද්ධානසද්දස්ස චිරකාලවචනතො “අද්ධනියං අස්ස චිරට්ඨිතික” තිආදිසු (දී. නි. 2.184; 3.177; පාරා. 21) විය, අද්ධානගමනපවත්තකා වා දිසමග්ගිකා ඉරියාපථා. අද්ධානසද්දො හි දිසමග්ගපරියායො “අද්ධානගමනසමයො” තිආදිසු (පාවි. 213, 217) විය. මජ්ඣිමානි භික්ඛාචාරාදිවසෙන පවත්තා නාතිචිරකාලිකා, නාතිදිසමග්ගිකා වා ඉරියාපථා. වුණ්ණියඉරියාපථාති විහාරෙ, අඤ්ඤත්ථ වා ඉතො විතො ව පරිවත්තනාදිවසෙන පවත්තා අප්පමත්තකභාවෙන වුණ්ණවිවුණ්ණියභූතා ඉරියාපථා. අප්පමත්තකමපි හි “වුණ්ණවිවුණ්ණ” තිආදි ලොකෙ වදන්ති. “බුද්දකවුණ්ණිකඉරියාපථා” තිආදි පායො, බුද්දකා හුත්වා වුත්තනයෙන වුණ්ණිකා ඉරියාපථාති අත්ථො. තස්මාති එවං අවත්ථාගෙදෙන ඉරියාපථගෙදමත්තස්ස කථනතො. තෙසුපිති “ගතෙ ධිතෙ” තිආදිසුපි. වුත්තනයෙනාති “අභික්කන්තෙ” තිආදිසු වුත්තනයෙන.

අපරභාගෙති ගමනඉරියාපථතො අපරභාගෙ. ධිතොති ධිතඉරියාපථසම්පන්නො. එත්ථෙචාති වඩ්ඤ්ඤායෙව. එවං සබ්බත්ථ යථාරහං.

ගමනායානනිසප්පානං විය නිසිදනසයනස්ස කමච්චනමයුත්තං යෙභුයොන තථා කමාභාවතොති “උට්ඨාය” මිච්චෙව වුත්තං.

ජාගරිතසද්දසන්තිධානතො චෙත්ථ භවඩ්ඤාතරණවසෙන නිද්දොක්කමනමෙව සයනං, න පන පිට්ඨිපසාරණමත්තන්ති දස්සෙති “කිරියාමයපවත්තන” තිආදිනා. දිවාසෙයාසික්ඛාපදෙ (පාරා. 77) විය පිට්ඨිපසාරණස්සාපි සයනඉරියාපථභාවෙන එකලක්ඛණත්තා එත්ථාවරොධනං දට්ඨංඛිං. කරණං කිරියා, කායාදිකිවචං, තං නිබ්බත්තෙන්ති කිරියාමයාති තද්ධිතසද්දානමනෙකත්ථවුත්තිතො. අථ වා ආවජ්ජනද්වයකිවචං කිරියා, තාය පකතාති, නිබ්බත්තාති වා කිරියාමයාති. ආවජ්ජනවසෙන හි භවඩ්ඤපච්ඡෙදෙ සති විචිචිත්තාති උප්පජ්ජන්තිති. අපරාපරුප්පත්තියා නානප්පකාරතො වත්තන්ති පරිවත්තන්තිති පවත්තාති. කත්ථි පන “චිත්තන” තිආදි පායො, සො අභිධම්මට්ඨකථාදිහි, (විභ. අට්ඨ. 523) තට්ඨිකාහි ව විරුද්ධත්තා න පොරාණපායොති වෙදිතබ්බො. කිරියාමයාති එව පවත්තාති තථා, ජවනං, සබ්බමපි වා ඡද්ධාරිකවිචිත්තං. තෙනාහ අභිධම්මට්ඨිකායං (විභ. මූලට්. 525) “කායාදිකිරියාමයත්තා , ආවජ්ජනකිරියාසමුට්ඨිතත්තා ව ජවනං, සබ්බමපි වා ඡද්ධාරිකපවත්තං කිරියාමයපවත්තං නාමා” ති. අප්පවත්තන්ති නිද්දොක්කමනකාලෙ අනුප්පජ්ජනං සුත්තං නාමාති අත්ථො ගහෙතබ්බො. නෙයාත්ථවචනඤ්ඤි ඉදං, ඉතරථා ඡද්ධාරිකචිත්තනං පුරෙවරානුවරවසෙන උප්පජ්ජන්තානං සබ්බෙසමපි ද්ධාරිවමුත්තචිත්තනං පවත්තං සුත්තං නාම සියා, එවඤ්ඤා කත්වා නිද්දොක්කමනකාලතො අඤ්ඤස්මිං කාලෙ උප්පජ්ජන්තානං ද්ධාරිවමුත්තචිත්තනමපි පවත්තං ජාගරිතෙ සඬ්භිග්ගතිති වෙදිතබ්බං.

චිත්තස්ස පයොගකාරණභූතෙ ඔට්ඨාදිකෙ පටිච්ච යථාසකං යානෙ සද්දො ජායතිති ආහ “ඔට්ඨෙ ව පටිච්චා” තිආදි. කිඤ්චාපි සද්දො යථායානං ජායති, ඔට්ඨාලනාදිනා පන පයොගෙනෙව ජායති, න විනා තෙන පයොගෙනාති අධිප්පායො. කෙච් පන වදන්ති “ඔට්ඨෙ වාතිආදි සද්දුප්පත්තිට්ඨානනිදස්සන” තිආදි, තදයුත්තමෙව තථා අවචනතො. න හි “ඔට්ඨෙ ව පටිච්චා” තිආදිනා සසමුච්චයෙන කම්මච්චනෙන යානවචනං සම්භවතිති. තදනුරූපන්ති තස්ස සද්දස්ස අනුරූපං. භාසනස්ස පටිසඤ්චික්ඛනවිරොධතො තුණ්හිභාවපක්ඛෙ “අපරභාගෙ භාසිතො ඉති පටිසඤ්චික්ඛති” ති න වුත්තං, තෙන ව විඤ්ඤායති “තුණ්හිභූතොව පටිසඤ්චික්ඛතිති අත්ථො” ති.

භාසනතුණ්හිභාවානං සභාවතො හෙදෙ සති අයං විභාගො යුත්තො සියා, නාසතිති අනුයොගෙනාහ “උපාදාරූපපවත්තියඤ්ඤි” තිආදි. උපාදාරූපස්ස සද්දායනතස්ස පවත්ති තථා, සද්දායනතස්ස පවත්තනං භාසනං, අප්පවත්තනං තුණ්හිති වුත්තං හොති.

යස්මා පන මහාසිවත්ථෙරවාදෙ අනන්තරෙ අනන්තරෙ ඉරියාපථෙ පවත්තරූපාරූපධම්මානං තත්ථ තත්ථෙව නිරොධදස්සනවසෙන සම්පජානකාරිකා ගහිතා, තස්මා තං මහාසතිපට්ඨානසුත්තෙ (දී. නි. 2.376; ම. නි. 1.109) ආගතඅසම්මොහසම්පජඤ්ඤවිපස්සනාචාරවසෙන වෙදිතබ්බං, න වතුබ්බිධසම්පජඤ්ඤවිභාගවසෙන, අතො තත්ථෙව තමධිප්පෙනං, න ඉධාති දස්සෙන්තො “තයිද” තිආදිමාහ. අසම්මොහසඬ්ඛානං ධුරං ජෙට්ඨකං යස්ස වචනස්සාති අසම්මොහධුරං, මහාසතිපට්ඨානසුත්තෙයෙව තස්ස වචනස්ස අධිප්පෙනභාවස්ස හෙතුගබ්භමිදං වචනං. යස්මා පනෙත්ථ සබ්බමපි වතුබ්බිධං සම්පජඤ්ඤං ලබ්භති යාවදෙව සාමඤ්ඤඵලවිසෙසදස්සනපධානත්තා ඉමිස්සා දෙසනාය, තස්මා තං ඉධ අධිප්පෙනන්ති දස්සෙතුං “ඉමස්මිං පනා” තිආදි වුත්තං. වුත්තනයෙනෙවාති අභික්කන්තාදිසු වුත්තනයෙනෙව. නනු “සතිසම්පජඤ්ඤෙන සමන්තාගතො” ති එතස්ස උද්දෙසස්සායං නිද්දෙසො, අථ කස්මා සම්පජඤ්ඤවසෙනෙව චිත්ථාරො කතොති වොදනං සොධෙන්තො “සම්පජානකාරිති වා” තිආදිමාහ, සතිසම්පයුත්තස්සෙව සම්පජානස්ස වසෙන අත්ථස්ස විදිතබ්බත්තා එවං චිත්ථාරො කතොති වුත්තං හොති. “සතිසම්පයුත්තස්සෙවා” ති ව ඉමිනා යථා සම්පජඤ්ඤස්ස කිව්වතො පධානතා ගහිතා, එවං සතියාපිති අත්ථං දස්සෙති, න පනෙතං සතියා සම්පජඤ්ඤෙන සහ භාවමත්තදස්සනං. න හි කදාචි සතිරහිතා ඤාණප්පවත්ති අත්ථිති.

නනු ව සම්පජ්ඣාදිවසෙනෙවායං විත්ථාරො, අප් කස්මා සතිසම්පයුත්තස්ස සම්පජ්ඣාදිසස්ස වසෙන අත්ථො වෙදිතබ්බොති වොදනම්පි සොධෙති “සතිසම්පජ්ඣාදිසස්ස සමන්තාගතොති එතස්ස හි පදස්ස අයං විත්ථාරො”ති ඉමිනා. ඉදං චුත්තං හොති – “සතිසම්පජ්ඣාදිසස්ස සමන්තාගතො”ති එවං එකතො උද්දිට්ඨස්ස අත්ථස්ස විත්ථාරත්තා උද්දෙසෙ විය නිද්දෙසෙපි තද්දුහයං සමධුර්භාවෙනෙව ගතිතන්ති. ඉමිනාපි හි සතිසා සම්පජ්ඣාදිසස්ස සමධුර්තංයෙව විභාවෙති එකතො උද්දිට්ඨස්ස අත්ථස්ස විත්ථාරභාවදස්සනෙන තදත්ථස්ස සිද්ධත්තා. ඉදාති විභවිගතයෙනාපි තදත්ථං සමත්ථෙත්තුං “විභවිගප්පකරණෙ පනා”තිආදි චුත්තං. ඉමිනාපි හි සම්පජ්ඣාදිසස්ස විය සතිසාපෙත්ථ පධානතංයෙව විභාවෙති. තත්ථ එතාති පදානිති “අභික්කන්තෙ පටික්කන්තෙ සම්පජානකාරී හොති”තිආදිති උද්දෙසපදානි. විභත්තානෙවාති සතිසා සම්පජ්ඣාදිසස්ස සම්පයොගමකත්වා සබ්බවිධානෙසු විසුං විසුං විභත්තානියෙව.

මජ්ඣිමනිකාය, පන ආභිධම්මිකා (විභ. අට්ඨ. 523) ව එවං වදන්ති – එකො භික්ඛු ගව්ජන්තො අක්ඛං වින්තෙන්තො අක්ඛං විතක්කෙන්තො ගව්ජති, එකො කම්මට්ඨානං අවිස්සජ්ජෙන්වාග ගව්ජති. තථා එකො තිට්ඨන්තො අක්ඛං වින්තෙන්තො අක්ඛං විතක්කෙන්තො තිට්ඨති, එකො කම්මට්ඨානං අවිස්සජ්ජෙන්වාග තිට්ඨති. එකො නිසීදන්තො අක්ඛං වින්තෙන්තො අක්ඛං විතක්කෙන්තො නිසීදති, එකො කම්මට්ඨානං අවිස්සජ්ජෙන්වාග නිසීදති. එකො සයන්තො අක්ඛං වින්තෙන්තො අක්ඛං විතක්කෙන්තො සයති, එකො කම්මට්ඨානං අවිස්සජ්ජෙන්වාග සයති. එත්තකෙන පන ගොවරසම්පජ්ඣාදිසස්ස න පාකටං හොතිති වඩ්ඤාමනෙන දීපෙන්ති. යො හි භික්ඛු වඩ්ඤාමං ඔතරිත්වා වඩ්ඤාමනකොටියං ධීතො පරිග්ගණන්තො “පාවිතවඩ්ඤාමනකොටියං පවත්තා රුපාරුපධම්මා පච්ඡිමවඩ්ඤාමනකොටියං අප්පත්වා එත්ථෙව නිරුද්ධා, පච්ඡිමවඩ්ඤාමනකොටියං පවත්තාපි පාවිතවඩ්ඤාමනකොටියං අප්පත්වා එත්ථෙව නිරුද්ධා, වඩ්ඤාමනවෙමජ්ඣෙ පවත්තා උභො කොටියො අප්පත්වා එත්ථෙව නිරුද්ධා, වඩ්ඤාමන පවත්තා රුපාරුපධම්මා යානං අප්පත්වා එත්ථෙව නිරුද්ධා, යානෙ පවත්තා නිසජ්ජං, නිසජ්ජාය පවත්තා සයනං අප්පත්වා එත්ථෙව නිරුද්ධා”ති එවං පරිග්ගණන්තො පරිග්ගණන්තොයෙව භවසිගං ඔතාරෙති, උට්ඨන්තො කම්මට්ඨානං ගහෙන්වාග උට්ඨන්ති. අයං භික්ඛු ගතාදීසු සම්පජානකාරී නාම හොති.

එවං පන සුත්තෙ කම්මට්ඨානං අවිභූතං හොති, කම්මට්ඨානං අවිභූතං න කාතබ්බං, තස්මා යො භික්ඛු යාව සක්කොති, තාව වඩ්ඤාමිත්වා යත්ථා නිසීදිත්වා සයමානො එවං පරිග්ගහෙන්වා සයති “කායො අවෙනතො, මඤ්චො අවෙනතො, කායො න ජානාති ‘අභං මඤ්චෙ සයිතො’ති, මඤ්චොපි න ජානාති ‘මයි කායො සයිතො’ති. අවෙනතො කායො අවෙනතෙ මඤ්චෙ සයිතො”ති. එවං පරිග්ගණන්තො පරිග්ගණන්තොයෙව විත්තං භවසිගං ඔතාරෙති, පඤ්ඤාත්තො කම්මට්ඨානං ගහෙන්වාග පඤ්ඤාති, අයං සුත්තෙ සම්පජානකාරී නාම හොති.

“කායාදිකිරියානිප්පත්තනෙන තම්මයත්තා, ආවජ්ජනකිරියාසමුට්ඨිතත්තා ව ජවනං, සබ්බම්පි වා ඡද්ධාරප්පවත්තං කිරියාමයපවත්තං නාම, තස්මිං සති ජාගරිතං නාම හොති”ති පරිග්ගණන්තො භික්ඛු ජාගරිතෙ සම්පජානකාරී නාම. අපිව රත්තින්දිවං ඡ කොට්ඨාසෙ කත්වා පඤ්ච කොට්ඨාසෙ ජග්ගන්තොපි ජාගරිතෙ සම්පජානකාරී නාම හොති.

විමුක්තායතනසිසෙන ධම්මං දෙසෙන්තොපි, බාත්තිංස නිරව්ඡානකථා පභාය දසකථාවත්ථුනිස්සිතං සප්පායකථං කට්ඨෙන්තොපි භාසිතෙ සම්පජානකාරී නාම.

අට්ඨනිංසාය ආරම්මණෙසු විත්තරුචියං මනසිකාරං පවත්තෙන්තොපි දුතියජ්ඣානං සමාපන්නොපි තුණ්හිභාවෙ සම්පජානකාරී නාම. දුතියඤ්ඤි ක්කානං වච්ඡිකාබරවර්ගතො විසෙසනො තුණ්හිභාවො නාමාති. අයම්පි නයො පුරිමනයනො විසෙසනයත්තා ඉධාපි ආභරිත්වා වත්තබ්බො. තථා හෙස අභිධම්මට්ඨකථාදීසු (විභ. අට්ඨ. 523) “අයං පනෙත්ථ අපරොපි නයො”ති ආරභිත්වා යථාචුත්තනයො විභාවිතොති. “එවං බො මහාරාජා”තිආදි යථානිද්දිට්ඨස්ස අත්ථස්ස නිගමනං, තස්මා තත්ථ නිද්දෙසානුරූපං අත්ථං දස්සෙන්තො “එව”න්තිආදිමග. සතිසම්පයුත්තස්ස සම්පජ්ඣාදිසස්සාති හි නිද්දෙසානුරූපං අත්ථවචනං. තත්ථ විනිවිජයො චුත්තොයෙව. එවන්ති ඉමිනා චුත්තප්පකාරෙන අභික්කන්තපටික්කන්තාදීසු සත්තසු යානෙසු පච්චෙකං චතුබ්බධෙන පකාරෙනාති අත්ථො.

සන්තොසකථාවණ්ණනා

215. අත්ථදස්සනෙන පදස්සපි විඤ්ඤායමානත්තා පදමනපෙක්ඛිත්වා සන්තොසස්ස අත්තති අත්ථිතාය භික්ඛු සන්තුට්ඨොති පච්චිවතිති අත්ථමත්තං දස්සෙත්තුං “ඉතරීතරපච්චයසන්තොසෙන සමන්තාගතො”ති චුත්තං. සන්තුස්සති න ලුද්ධො භවතිති හි පදනිබ්බවනං. අපිව පදනිබ්බවනවසෙන අත්ථෙ චුත්තෙ යස්ස සන්තොසස්ස අත්තති අත්ථිභාවතො සන්තුට්ඨො නාම, සො අපාකටොති තං පාකටකරණත්ථං “ඉතරීතරපච්චයසන්තොසෙන සමන්තාගතො”ති අත්ථමත්තමාහ, විවරාදිකෙ යත්ථ කත්ථවි කප්පියපච්චයෙ සන්තොසෙන සමඛිගිභූතොති අත්ථො. ඉතර-සද්දො හි අනියමවචනො ද්විත්වත්තුං චුච්චමානො යං කිඤ්චි-සද්දෙන සමානත්ථො හොති. තෙන චුත්තං “යත්ථ කත්ථවි කප්පියපච්චයෙ”ති. අප් වා ඉතරං චුච්චති හීනං පණිතතො අක්ඛංකත්තා, තථා පණිතම්පි හීනතො අක්ඛංකත්තා. අක්ඛංකමඤ්ඤාපෙක්ඛාසිද්ධා හි ඉතරතා, තස්මා හීනෙන වා පණිතෙන වා විවරාදිකප්පියපච්චයෙන සන්තොසෙන සමඛිගිභූතොති අත්ථො දට්ඨබ්බො. සන්තුස්සති තෙන, සන්තුස්සනමත්තන්ති වා සන්තොසො, තථා පවත්තො අලොභො, අලොභපධානා වා වත්තාරො බන්ධා. ලහනං ලාභො, අත්තතො ලාභස්ස අනුරූපං සන්තොසො

යථාලාභසන්නොසො. බලන්ති කායබලං, අත්තනො බලස්ස අනුරූපං සන්නොසො යථාබලසන්නොසො. සාරුප්පන්ති සප්පායං පතිරූපං භික්ඛුනො අනුච්ඡවිකතා, අත්තනො සාරුප්පස්ස අනුරූපං සන්නොසො යථාසාරුප්පසන්නොසො.

අපරො නයො – ලබ්භතෙති ලාභො, යො යො ලාභො යථාලාභං, ඉතරිතරපච්චයො, යථාලාභෙන සන්නොසො යථාලාභසන්නොසො. බලස්ස අනුරූපං පචත්තති යථාබලං, අත්තනො බලානුච්ඡවිකපච්චයො, යථා-සද්දො චෙත්ථ සසාධනං අනුරූපකිරියං වදන්ති, යථා තං “අධිචිත්ත”න්ති එත්ථ අධි-සද්දො සසාධනං අධිකරණකිරියන්ති. යථාබලෙන සන්නොසො යථාබලසන්නොසො. සාරුප්පති පතිරූපං භවති, සොහනං වා ආරොපෙති සාරුප්පං, යං යං සාරුප්පං යථාසාරුප්පං, භික්ඛුනො සප්පායපච්චයො, යථාසාරුප්පෙන සන්නොසො යථාසාරුප්පසන්නොසො. යථාචුත්තං පහෙදමනුගතා වණ්ණනා පහෙදවණ්ණනා.

ඉධාති සාසනෙ. අඤ්ඤං න පත්ථෙති අප්පත්තපත්ථනභාවමාහ, ලභන්තොපි න ගණ්භාති පත්තපත්ථනාභාවං. පයමෙන අප්පත්තපත්ථනාභාවෙයෙව චුත්තෙ යථාලද්ධතො අඤ්ඤස්ස අපත්ථනා නාම අප්පිච්ඡතායපි සියා පචත්තිආකාරොති අප්පිච්ඡතාපසඨගභාවතො තතොපි නිවත්තමෙව සන්නොසස්ස සරූපං දස්සෙතුං දුතියෙන පත්තපත්ථනාභාවො චුත්තොති දට්ඨබ්බං. එවමුපරිපි. පකතිදුබ්බලොති ආබාධාදිවරහෙපි සභාවදුබ්බලො. සමානො සීලාදිභාගො යස්සාති සභාගො, සභ වා සීලාදීහි ගුණභාගෙහි වත්තති සභාගො, ලප්ථිපෙසලො භික්ඛු, තෙන. තං පරිවත්තෙත්වාති පකතිදුබ්බලාදීනං ගරුච්චරං න ඵාසුභාවාවහං, සරිරබෙදාවහඤ්ච භොතිති පයොජනවසෙන පරිවත්තනං චුත්තං, න අත්තිච්ඡතාදිවසෙන. අත්තිච්ඡතාදිපකාරෙන හි පරිවත්තෙත්වා ලහුකච්චරපරිභොගො සන්නොසවිරොධි භොති, තස්ස පන තදභාවතො යථාචුත්තප්පයොජනවසෙන පරිවත්තෙත්වා ලහුකච්චරපරිභොගොපි න සන්නොසවිරොධිති ආහ “ලහුකෙන යාපෙන්නොපි සන්තුට්ඨොව භොති”ති. පයොජනවසෙන පරිවත්තෙත්වා ලහුකච්චරපරිභොගොපි න තාව සන්නොසවිරොධි, පගෙව තථා අපරිවත්තෙත්වා පරිභොගෙහි සම්භාවිතස්ස අත්ථස්ස දස්සනත්ථඤ්ඤෙත්ථ අපි-සද්දග්ගහණං. විවරනිද්දෙසෙපි “පත්තවිවරාදීනං අඤ්ඤතරං”න්ති වචනං යථාරුතං ගතිතාවසෙසපච්චයසන්නොසස්ස විවරසන්නොසෙ සමවරොධිතාදස්සනත්ථං. “ථෙරකො අයමායස්මා මල්ලකො”තිආදීසු ථෙරවොහාරස්ස පඤ්ඤත්තිමත්තෙපි පචත්තිතො දසවස්සතො පහුති විරවස්සපබ්බජිතෙස්සෙව ඉධ පචත්තිඤ්ඤාපනත්ථං “ථෙරානං විරපබ්බජිතාන”න්ති චුත්තං, ථෙරානන්ති වා සඬ්ඝත්ථෙරං වදන්ති. විරපබ්බජිතානන්ති පන තදවසෙසෙ වුඨ්ඨභික්ඛු. සඬ්ඝකාරකුටාදිතොති කච්චරාසිආදිතො. අනන්තකානිති නන්තකානි පිලොතිකානි. “අ-කාරො චෙත්ථ නිපාතමත්ත”න්ති (වි. ව. අට්ඨ. 1165) විමානවිධකථායං චුත්තං. තථා වාහු “නන්තකං කප්පටො ජිණ්ණවසනං තු පට්චර”න්ති නත්ථි දසාසඬ්ඛාතො අත්තො කොටි යෙසන්ති හි නන්තකානි, න-සද්දස්ස තු අනාදෙසෙ අනන්තකානිතිපි යුජ්ජති. සඬ්ඝකෙතකොට්ඨානං පන ආවරියානං තථා අචුත්තත්තා විමංසිත්වා ගහෙතබ්බං. “සනන්තකානි”තිපි පාඨො, නන්තකෙන සහ සංසිබ්බිතානි පංසුකුලානි විවරානිති අත්ථො. සඬ්ඝාටිත්ති තිණ්ණං විවරානං අඤ්ඤතරං විවරං. තිණ්ණි හි විවරානි සඬ්ඝටිතත්තා “සඬ්ඝාටි”ති චුච්චන්ති. මහග්ගං විවරං, බහුනි වා විවරානි ලභිත්වා තානි විස්සජ්ජෙත්වා තදඤ්ඤස්ස ගහණම්පි මහිච්ඡතාදිනෙයෙ අට්ඨත්වා යථාසාරුප්පනෙයෙ එව ධීතත්තා න සන්නොසවිරොධිති ආහ “තෙසං...පෙ.... ධාරෙන්නොපි සන්තුට්ඨොව භොති”ති. යථාසාරුප්පනෙයෙන යථාලද්ධං විස්සජ්ජෙත්වා තදඤ්ඤගහණම්පි න තාව සන්නොසවිරොධි, පගෙව අනඤ්ඤගහණෙන යථාලද්ධස්සෙව යථාසාරුප්පං පරිභොගෙහි සම්භාවිතස්ස අත්ථස්ස දස්සනත්ථඤ්ඤෙත්ථ අපි-සද්දග්ගහණං, එවං සෙසපච්චයෙසුපි යථාබලයථාසාරුප්පනිද්දෙසෙසු අපි-සද්දග්ගහණෙ අධිප්පායො වෙදිතබ්බො.

පකතිවිරුද්ධන්ති සභාවෙනෙව අසප්පායං. සමණධම්මකරණසීසෙන සප්පායපච්චයපරියෙසනං, පරිභුඤ්ජනඤ්ච විසෙසතො යුත්තතරන්ති අත්ථන්තරං විඤ්ඤාපෙතුං “යාපෙන්නොපි”ති අවත්වා “සමණධම්මං කරොන්තොපි”ති චුත්තං. මිස්සකාභාරන්ති තණ්ඩුලමුග්ගාදිහි නානාවිධපුබ්බණ්ණාපරණ්ණෙහි මිස්සෙත්වා කතං ආහාරං.

අඤ්ඤම්පි සෙනාසනෙ යථාසාරුප්පසන්නොසං දස්සෙන්නො ආහ “යො හී”තිආදි. පයමෙ හි නයෙ යථාලද්ධස්ස විස්සජ්ජෙන, දුතියෙ පන යථාපත්තස්ස අසම්පට්ච්ඡෙන යථාසාරුප්පසන්නොසො චුත්තොති අයමෙනෙසං විසෙසො. හි-සද්දො චෙත්ථ පක්ඛන්තරජොතකො. මජ්ඣිමාගමට්ඨකථායං පන පි-සද්දො දිස්සති. “උත්තමසෙනාසනං නාම පමාදට්ඨාන”න්ති වත්වා තබ්බාවමෙව දස්සෙතුං “තත්ථ නිසින්තස්සා”තිආදි චුත්තං. නිද්දාහිභුතස්සාති ටීනම්ද්දොක්කමෙන වත්තචෙතසිකගෙලඤ්ඤභාවතො භව්ඨගසන්තතිසඬ්ඛාතාය නිද්දාය අභිභුතස්ස, නිද්දායන්තස්සාති අත්ථො. පටිබුජ්ඣකොති තථාරූපෙන ආරම්මණන්තරෙන පටිබුජ්ඣන්තස්ස පටිබුජ්ඣනහෙතු කාමචිතක්කා පාතුභවන්ති චුත්තං භොති. “පටිබුජ්ඣනතො”තිපි හි කත්ථවි පාඨො දිස්සති. අයම්පිති පයමනායං උපාදාය චුත්තං.

තෙසං ආහතෙනාති තෙහි ථෙරාදීහි ආහතෙන, තෙසං වා යෙන කෙනවි සන්තකෙනාති අජ්ඣාහරිත්වා සම්බන්ධො. මුත්තහරිතකන්ති ගොමුත්තපරිභාවිතං, පුත්තභාවෙන වා මොචිතං ඡඩ්ඞිතං හරිතකං, ඉදානි පන පොත්ථකෙසු “ගොමුත්තහරිතක”න්ති පාඨො, සො න පොරාණපාඨො තබ්බණ්ණනාය (දී. නි. ටී. 1.215) විරුද්ධත්තා. වතුමධුරන්ති මජ්ඣිමාගමවරෙ මහාධම්මසමාදානසුත්තෙ (ම. නි. 1.484 ආදයො) චුත්තං දධිමධුසප්පිඵාණතසඬ්ඛාතං වතුමධුරං, එකස්මිඤ්ච භාජනෙ වතුමධුරං යපෙත්වා තෙසු යදිච්ඡි, තං ගණ්භාහි භන්තෙති අත්ථො. “සවස්සා”තිආදිනා තදුගයස්ස රොගවූපසමනභාවං දස්සෙති. බුද්ධාදීහි වණ්ණකන්ති

“පුතිමුත්තභෙසජ්ජං නිස්සාය පබ්බජ්ජා” තිආදිනා (මහාව. 73, 128) සම්මාසම්බුද්ධාදීහි පසන්ථං. අප්පිච්ඡතාවිසිට්ඨාය සන්තුට්ඨියා නියොජනතො පරමෙන උක්කංසගතෙන සන්නොසෙන සන්තුස්සතිති පරමසන්තුට්ඨො.

කාමඤ්ච සන්නොසජ්ජභෙදා යථාචුත්තතොපි අධිකතරා විවරෙ විසති සන්නොසා, පිණ්ඩපාතෙ පන්නරස, සෙනාසනෙ ව පන්නරස, ගිලානපච්චයෙ විසතිති, ඉධ පන සඬබ්බෙපෙන ද්වාදසවිධොයෙව සන්නොසො චුත්තො. තදධිකතරජ්ජභෙදො පන චතුරඬ්භුත්තරෙ මහාඅරියවංසසුත්තට්ඨකථාය (අ. නි. අට්ඨ. 2.4.28) ගභෙනබ්බො. තෙනාහ “ඉමිනා පනා” තිආදි. එවං “ඉධ මහාරාජ හික්ඛු සන්තුට්ඨො හොති” ති එත්ථ පුග්ගලාධිට්ඨානනිද්දිට්ඨොන සන්තුට්ඨපදෙනෙව සන්නොසජ්ජභෙදං දස්සෙත්වා ඉදානි “කායපරිහාරිකෙන විවරෙන කුච්ඡිපරිහාරිකෙන පිණ්ඩපාතෙනා” තිආදි දෙසනානුරූපං තෙන සන්නොසෙන සන්තුට්ඨස්ස අනුච්ඡිකං පච්චයජ්ජභෙදං, තස්ස ව කායකුච්ඡිපරිහාරියභාවං විභාවෙන්තො එවමාහාති අයමෙත්ථ සම්බන්ධො. කාමඤ්චස්ස විවරපිණ්ඩපාතෙභෙව යථාක්කමං කායකුච්ඡිපරිහාරියෙහි සන්තුට්ඨතා පාළියං චුත්තා, තථාපි සෙසපරික්ඛාරවතුක්කෙන ව විනා විවරණමයුත්තං, සබ්බත්ථ ව කායකුච්ඡිපරිහාරියතා ලද්ධබ්බාති අට්ඨකථායං අයං විනිච්ඡයො චුත්තොති දට්ඨබ්බං. දන්තකට්ඨච්ඡේදනවාසීති ලක්ඛණමත්තං තදඤ්ඤකිච්චස්සාපි තාය සාධෙනබ්බත්තා, තෙන වක්ඛති “මඤ්චපීයානං අඬගපාදවිවරකුට්ඨිකසජ්ජනකාලෙ වා” තිආදි. චුත්තම්පි වෙතං පොරාණට්ඨකථාසු “න භෙනං කත්ථවිසි පාළියමාගත” තිති.

බන්ධනන්ති කායබන්ධනං. පරිස්සාවනෙන පරිස්සාවනඤ්ච, තෙන සභාති වා අත්ථො. යුත්තො කම්මට්ඨානභාවනාසඬබාතො යොගො යස්ස, තස්මිං වා යොගො යුත්තොති යුත්තයොගො, තස්ස.

කායං පරිහරන්ති පොසෙන්ති, කායස්ස වා පරිහාරො පොසනමත්තං පයොජනමෙතෙහීති කායපරිහාරියා ක-කාරස්ස ය-කාරං කත්වා. පොසනඤ්චෙත්ථ වඩ්ඪනං, හරණං වා, තථා කුච්ඡිපරිහාරියාපි වෙදිතබ්බා. බනිද්ධාව කායස්ස උපකාරකභාවෙන කායපරිහාරියතා, අජ්ඣොහරණවසෙන සරීරට්ඨිතියා උපකාරකභාවෙන කුච්ඡිපරිහාරියතාති අයමෙතෙසං විසෙසො. තෙනාහ “තිව්වරං තාවා” තිආදි. “පරිහරති” ති එතස්ස පොසෙතිති අත්ථවචනං. ඉතීති නිදස්සෙන නිපාතො, එවං චුත්තනයෙන කායපරිහාරියං හොතිති කාරණභොතෙන වා, තස්මා පොසනතො කායපරිහාරියං හොතිති. එවමුපරිපි. විවරකණ්ණෙනාති විවරපරියන්තෙන.

කුට්පරිහණ්ඩකරණකාලෙති කුටියා සමන්තතො විලිම්පනෙන සම්මට්ඨකරණකාලෙ.

අඬගං නාම මඤ්චපීයානං පාදුපරි යපිතො පධානසම්භාරවිසෙසො. යත්ථ පදරසඤ්චිනනපිට්ඨිඅපස්සයනාදීති කරොන්ති, යො “අට්ඨි” තිපි චුච්චති.

මධුද්දුමපුප්ථං මධුකං නාම, මක්ඛිකාමධුහි කතපුචං වා. පරික්ඛාරමත්තා පරික්ඛාරපමාණං. සෙය්‍යං පච්චසන්තස්සාති පච්චත්ථරණකුඤ්චිකානං තාදිසෙ කාලෙ පරිභුත්තභාවං සන්ධාය චුත්තං. තෙනාහ “තත්තට්ඨකං පච්චත්ථරණ” තිති. අත්තතො සන්තකභාවෙන පච්චත්ථරණාධිට්ඨානෙන අධිට්ඨහිත්වා තත්ථෙව සෙනාසනෙ තිට්ඨනකඤ්ඤි “තත්තට්ඨක” තිති චුච්චති. විකප්පනවචනතො පන තෙසමඤ්ඤතරස්ස නවමතා, යථාචුත්තපටිපාටියා චෙත්ථ නවමභාවො, න තු තෙසං තථාපනිතියතභාවෙන. කස්මාති වෙ? තථායෙව තෙසමධාරණතො. එස නයො දසමාදීසුපි. තෙලං පටිසාමෙත්වා හරිතා වෙච්ඡාලිආදිකා තෙලනාලි. නනු සන්තුට්ඨපුග්ගලදස්සෙන සන්තුට්ඨොව අට්ඨපරික්ඛාරිකො දස්සෙතබ්බොති අනුයොගෙ යථාරහං තෙසම්පි සන්තුට්ඨභාවං දස්සෙන්තො “එතෙසු වා” තිආදිමාහ. මහන්තො පරික්ඛාරසඬබාතො භාරො එතෙසන්ති මහාභාරා, අයං අධුනා පාඨො, ආවරියධම්මපාලත්ථෙරෙන පන “මහාගජා” ති පාඨස්ස දිට්ඨත්තා “දුප්පොසභාවෙන මහාගජා වියාති මහාගජා” ති (දී. නි. ටී. 1.215) චුත්තං, න තෙ එත්තකෙහි පරික්ඛාරෙහි “මහිච්ඡා, අසන්තුට්ඨා, දුබ්භරා, බාහුල්ලචුත්තීනො” ති ව වත්තබ්බාති අධිප්පායො. යදි ඉතරෙපි සන්තුට්ඨා අප්පිච්ඡතාදිසභාවා, කිමෙතෙසම්පි වසෙන අයං දෙසනා ඉච්ඡිතාති වොදනං සොධෙතුං “භගවා පනා” තිආදි චුත්තං. අට්ඨපරික්ඛාරිකස්ස වසෙන ඉම්ප්පා දෙසනාය ඉච්ඡිතභාවො කථං විඤ්ඤායතිති අනුයොගම්පි අපනෙති “සො හී” තිආදිනා, තස්සෙව තථා පක්කන්තභාවෙන “කායපරිහාරිකෙන විවරෙනා” තිආදි පාළියා යොග්‍යතො තස්ස වසෙන ඉච්ඡිතභාවො විඤ්ඤායතිති චුත්තං හොති. වචනියස්ස භෙතුභාවදස්සෙනෙහි හි වාවකස්සාපි භෙතුභාවො දස්සිතොති. එවඤ්ච කත්වා “ඉති ඉමස්සා” තිආදි ලද්ධගුණවචනම්පි උපපන්නං හොති. සල්ලභුකා චුත්ති ජීවිකා යස්සාති සල්ලභුකචුත්ති, තස්ස භාවො සල්ලභුකචුත්තිතා, නං. කායපාරිහාරියෙනාති භාවජ්ජධානනිද්දෙසො, භාවලොපනිද්දෙසො වාති දස්සෙති “කායං පරිහරණමත්තකෙනා” ති ඉමිනා, කායපොසනජ්ජමාණෙනාති අත්ථො. තථා කුච්ඡිපරිහාරියෙනාති එත්ථාපි. චුත්තනයෙන චෙත්ථ ද්විධා වචනත්ථො, ටීකායං (දී. නි. ටී. 1.215) පන පඨමස්ස වචනත්ථස්ස භෙට්ඨා චුත්තත්තා දුතියොව ඉධ චුත්තොති දට්ඨබ්බං. මමායනතණ්හාය ආසඬගො. පරිග්ගහතණ්හාය බන්ධො. ජියාමුත්තොති ධනුජියාය මුත්තො. යුථාති හත්ථිගණතො. තිධා පහින්තමදො මදහත්ථී. වනපබ්බාරන්ති වනෙ පබ්බාරං.

චතුසු දිසාසු සුඛවිහාරිතාය සුඛවිහාරට්ඨානභූතා, “එකං දිසං ඵරිත්වා” තිආදිනා (දී. නි. 3.308; ම. නි. 1.77, 459, 509; 2.309) වා නයෙන බ්‍රහ්මවිහාරභාවනාචරණට්ඨානභූතා චතස්සො දිසා එතස්සාති චතුද්දිසො, සො එව වාතුද්දිසො, චතස්සො වා දිසා චතුද්දිසං, චුත්තනයෙන තමස්සාති වාතුද්දිසො යථා “සද්ධො” ති. තාස්ථෙව දිසාසු

කන්ට්‍රිපි සන්නෙ වා සඩ්බාරෙ වා හයෙන න පටිහනති, සයං වා තෙහි න පටිහඤ්ඤතෙති අප්පට්ඨො. සන්තුස්සමානොති සකෙන, සන්නෙන වා, සමමෙව වා තුස්සනකො. ඉතරිතරෙතාති යෙන කෙනවි පච්චයෙන, උච්චාවචෙන වා. පරිච්ච සයන්ති පවත්තන්ති කායචිත්තාති, තාති වා පරිසයන්ති අභිභවන්තිති පරිස්සයා, සිහබ්‍යග්ඝාදයො බාහිරා, කාමච්ඡන්දාදයො ව අප්ඤ්ඤාතිකා කායචිත්තපද්දවා, උපයොගත්තං වෙනං සාමිච්චනං. සහිතාති අධිවාසනාන්තියා, විරියාදිධම්මෙති ව යථාරහං බන්තා, ගහන්තා වාති අත්තො. උද්ධභාවකරහයාභාවෙන අජම්භි. එකො වරෙති අසභායො එකාකි හුත්වා වරිතුං විහරිතුං සක්කුණෙයා. සමත්තං හි එයා-සද්දො යථා “කො ඉමං විජට්ඨෙ ජට්ඨන්ති (සං. නි. 1.23) බග්ගවිසාණකප්පනාය එකවිහාරිති දස්සෙති “බග්ගවිසාණකප්පො”ති ඉමිනා. සංස්ථානෙන බග්ගසද්දිසං එකමෙව මත්තං උච්චිතං විසාණං යස්සාති බග්ගො; බග්ගසද්දෙන තංසද්දිසවිසාණස්ස ගහිතන්තා, මහිංසප්පමාණො මග්ගසෙසො, යො ලොකෙ “පලාසාදො, ගණ්ඨකො”ති ව චුච්චති, තස්ස විසාණෙන එකිභාවෙන සද්දිසොති අත්තො. අපිච එකවිහාරිතාය බග්ගවිසාණකප්පොති දස්සෙතුම්භි එවං චුත්තං. විත්තාරො පනස්සා අත්තො බග්ගවිසාණසුත්තවණ්ණනායං, (සු. නි. අට්ඨ. 1.42) චුළනිද්දෙසෙ (චුළනි. 128) ව චුත්තනසෙන වෙදිතබ්බො.

එවං වණ්ණිතන්ති බග්ගවිසාණසුත්තෙ හගවතා තථා දෙසනාය විවරිතං, ථොමිතං වා. බග්ගස්ස නාම මිගස්ස විසාණෙන කප්පො සද්දිසො තථා. කප්ප-සද්දො හෙත්ථ “සත්ථුකප්පෙන වත හො කිර සාවකෙන සද්ධිං මන්තයමානා”තිආදිසු (ම. නි. 1.260) විය පටිභාගෙ වත්තති, තස්ස භාවො බග්ගවිසාණකප්පනා, තං සො ආපජ්ජතිති සම්බන්ධො.

වාතාහිසාතාදිහි සියා සකුණො ඡින්නපක්ඛො, අසඤ්ජානපක්ඛො වා, ඉධ පන ඩෙතුං සමත්තො සපක්ඛිකොව අධිප්පෙතොති විසෙසදස්සනත්තං පාළියං “පක්ඛි සකුණො”ති චුත්තං, න තු “ආකාසෙ අන්තලික්ඛෙ වච්ඡමති”තිආදිසු (පටි. ම. 3.11) විය පරියායමත්තදස්සනත්තං ආහ “පක්ඛිසුත්තො සකුණො”ති. උප්පතතිති උද්ධං පතති ගච්ඡති, පක්ඛන්දතිති අත්තො. විධුනන්තාති විහිත්තන්තා, විවාලෙන්තා වා. අප්පනනායාති අප්පහාවත්තාය. තථා ස්වානනායාති එත්තාපි. අත්තනො පත්තං එව භාරො යස්සාති සපත්තභාරො. මමායනතණ්ණාභාවෙන නිස්සඬිගො. පරිග්ගහතණ්ණාභාවෙන නිරපෙක්ඛො. යෙන කාමන්ති යත්තං අත්තනො රුචි, තත්තං. භාවනපුංසකං වා එතං. යෙන යථා පවත්තො කාමොති හි යෙනකාමො, තං, යථාකාමන්ති අත්තො.

නිවරණප්පහානකථාවණ්ණනා

216. පුබ්බෙ චුත්තස්සෙව අත්තවතුක්කස්ස පුන සම්පිණ්ඩෙත්වා කථනං කිමත්තන්ති අධිප්පායෙන අනුයොගං උද්ධරිත්වා සොධෙති “සො...පෙ... කිං දස්සෙති”තිආදිනා. පච්චයසම්පත්තින්ති සම්භාරපාරිසුරිං. ඉමෙ වත්තාරොති සීලසංවරො ඉන්ද්‍රියසංවරො සම්පජ්ඤාං සන්නොසොති පුබ්බෙ චුත්තා වත්තාරො ආරඤ්ඤකස්ස සම්භාරා. න ඉප්ඤ්ඤාතිති න සම්පජ්ජති න සථලො හවති. න කෙවලං අනිප්ඤ්ඤාමත්තං, අථ බො අයම්පි දොසොති දස්සෙති “තිරව්ජානගතෙහි වා”තිආදිනා. වත්තබ්බතං ආපජ්ජතිති “අසුකස්ස හික්ඛුනො අරඤ්ඤෙ තිරව්ජානගතානං විය, වනවරකානං විය ව නිවාසනමත්තමෙව, න පන අරඤ්ඤවාසානුච්ඡවිකා කාවි සම්මාපටිපත්ති අත්ථි”ති අපවාදවසෙන වචනීයභාවමාපජ්ජති, ඉමස්සත්තස්ස පන දස්සනෙන විරුප්ඤ්ඤානො සද්ධිං-සද්දො න පොරාණොති දට්ඨබ්බං. අථ වා ආරඤ්ඤකෙහි තිරව්ජානගතෙහි, වනවරවිසභාගජනෙහි වා සද්ධිං විප්පටිපත්තිවසෙන වසනීයභාවං ආපජ්ජති. “න හික්ඛෙව පණ්ඩාය අරඤ්ඤෙ වත්තබ්බං, යො වසෙයා, ආපත්ති දුක්ඛට්ඨස්සා”තිආදිසු (පාරා. 223) විය හි වත්තබ්බ-සද්දො වසිතබ්බපරියායො. තථා හි විහඬිගට්ඨකථායම්පි චුත්තං “එවරුපස්ස හි අරඤ්ඤවාසො කාලමක්ඛට්ඨච්ඡතරව්ච්ඡිපිමිගානං අට්ඨවාසසද්දිසො හොති”ති (විහ. අට්ඨ. 526) අධිවත්තාති අධිවසන්තා. පඨමං හෙරවසද්දං සාවෙන්ති. තාවතා අපලායන්තස්ස හත්තෙහිපි සිසං පහරිත්වා පලාපනාකාරං කරොන්තිති ආවරියසාරිපුත්තත්තෙරෙන කමිතං. එවං බාතිරෙකතො පච්චයසම්පත්තියා දස්සිතභාවං පකාසෙත්වා ඉදානි අන්වයනොපි පකාසෙතුං “යස්ස පනෙතෙ”තිආදි චුත්තං. කථං ඉප්ඤ්ඤාතිති ආහ “සො හි”තිආදි. කාලකො තිලකොති වණ්ණවිකාරාපනරොගවසෙන අඤ්ඤත්තං පරියායවචනං. චුත්තඤ්ඤි -

“දුන්නාමකඤ්ච අරිසං, ඡද්දිකො වමථුරිතො;
දවථු පරිතාපොථ, තිලකො තිලකාලකො”ති.

තිලසංස්ථානං විය ජායතිති හි තිලකො, කාලො හුත්වා ජායතිති කාලකො. ඉධ පන පණ්ණත්තිවිතික්කමසඩ්ඛාතං ථුල්ලවජ්ජං කාලකසද්දිසන්තා කාලකං, මිච්ඡාවිතික්කමසඩ්ඛාතං අනුමත්තවජ්ජං තිලකසද්දිසන්තා තිලකන්ති අයං විසෙසො. තන්ති තථා උප්පාදිතං පිතිං. විගහභාවෙන උපට්ඨානතො බයවයවසෙන සම්මසනං. බියනට්ඨෙන හි බයොව විගතො, විපරිතො වා හුත්වා අයනට්ඨෙන වයොතිපි චුච්චති. අරියභූමි නාම ලොකුත්තරභූමි. ඉතීති අරියභූමිඔක්කමනතො, දෙවතානං වණ්ණභණ්ණනො වා, තත්තං තත්තං දෙවතානං වචනං සුත්වා තස්ස යසො පත්තංවොති චුත්තං හොති, එවඤ්ච කත්වා හෙට්ඨා චුත්තං අයසපත්තරණම්පි දෙවතානමාරොචනවසෙනාති ගහෙතබ්බං.

විවිත්ත-සද්දො ජනවිවෙකෙති ආහ “සුඤ්ඤ”න්ති. තං පන ජනසද්දනිග්ගොසාහාවෙන වෙදිතබ්බං සද්දකණ්ටකත්තා කුමනස්සාති දස්සෙතුං “අප්පසද්දං අප්පනිග්ගොසාහන්ති අත්ථො”ති වුත්තං. ජනකග්ගහණෙනෙව හි ඉධ ජඤ්ඤං ගතිතං. තථා හි වුත්තං විහඬගෙ “යදෙව තං අප්පනිග්ගොසං, තදෙව තං විජනවාත”න්ති (විහ. 533). අප්පසද්දන්ති ව පකතිසද්දාහාවමාහ. අප්පනිග්ගොසාහන්ති නගරනිග්ගොසාදිසද්දාහාවං. ඊදිසෙසු හි බාඤ්ජනං සාවසෙසං විය, අත්ථො පන නිරවසෙසොති අට්ඨකථාසු වුත්තං. මජ්ඣිමාගමට්ඨකථාවණ්ණනායං (ම. නි. අට්ඨ. 3.364) පන ආවරියධම්මපාලත්ථෙරො ඵවමාහ “අප්පසද්දස්ස පරිත්තපරියායං මනසි කත්වා වුත්තං ‘බාඤ්ජනං සාවසෙසං සියා’ති. තෙනාහ ‘න හි තස්සා’තිආදි. අප්පසද්දො පනෙත්ථ අභාවත්ථොතිපි සක්කා විඤ්ඤාතුං ‘අප්පාබාධතඤ්ච සඤ්ජානාමි’තිආදියු (ම. නි. 1.225) වියා”ති. තමත්ථං විහඬගපාළියා (විහ. 528) සංසන්දන්තො “එතදෙවා”තිආදිමාහ. එතදෙවාති ව මයා සංවණ්ණියමානං නිස්සද්දතං ඵවාති අත්ථො. සන්තිකෙපිති ගාමාදීනං සම්පෙපි එදිසං විවිත්තං නාම, පගෙව දුරෙති අත්ථො. අනාකිණ්ණන්ති අසඩ්ධිණ්ණං අසම්බාධං. යස්ස සෙනාසනස්ස සමන්තා ගාචුතම්පි අඩ්ඨයොජනම්පි පබ්බතගහනං වනගහනං නදිගහනං හොති, න කොචි අට්ඨෙලාය උපසඩ්ධිකම්තුං සක්කොති, ඉදං සන්තිකෙපි අනාකිණ්ණං නාම. සෙතීති සයති. ආසතීති නිසිදති. “එත්ථා”ති ඉමිනා සෙන-සද්දස්ස, ආසන-සද්දස්ස ව අධිකරණත්ථභාවං දස්සෙති, ව-සද්දෙන ව තදුභයපදස්ස වත්ථසමාසභාවං. “තෙනාහ”තිආදිනා විහඬගපාළිමෙව ආහරති.

ඉදානි තස්සායෙවත්ථං සෙනාසනප්පභෙදදස්සනවසෙන විභාවෙතුං “අපිවා”තිආදි වුත්තං. විහඬගපාළියං නිදස්සනනායෙන සරුපතො දස්සිතසෙනාසනස්සෙව හි අයං විභාගො. තත්ථ විභාරො පාකාරපරිච්ඡින්නො සකලො ආවාසො. අඩ්ඨයොගො දිසපාසාදො, “ගරුළසණ්ඨානපාසාදො”තිපි වදන්ති. පාසාදො චතුරස්සපාසාදො. හම්මියං මුණ්ඩවිජදනපාසාදො. අට්ඨො පට්ටාස්සං පට්ටාහනායොග්ගො චතුපඤ්චභුමකො පතිස්සයවිසෙසො. මාළො එකකුටසඩ්ධගිතො අනෙකකොණවත්තො පතිස්සයවිසෙසො. අපරො නයො – විභාරො දිසමුඛපාසාදො. අඩ්ඨයොගො එකපස්සජදනකගෙහං. තස්ස කිර එකපස්සෙ හිත්ති උච්චතරා හොති, ඉතරපස්සෙ නිවා, තෙන තං එකජදනකං හොති. පාසාදො ආයතචතුරස්සපාසාදො. හම්මියං මුණ්ඩවිජදනකං චන්දිකඩ්ධගණුත්තං. ගුහා කෙටලා පබ්බතගුහා. ලෙණං ද්වාරබන්ධං පබ්භාරං. සෙසං වුත්තනායමෙව. “මණ්ඩපොති සාබාමණ්ඩපො”ති (දී. නි. ටී. 1.216) එවං ආවරියධම්මපාලත්ථෙරෙන, අඩ්ඨගුත්තරට්ඨකාකාරෙන ව ආවරියසාරිපුත්තත්ථෙරෙන වුත්තං.

විහඬගට්ඨකථායං (විහ. අට්ඨ. 527) පන විභාරොති සමන්තා පරිහාරපථං, අන්තොයෙව ව රත්තිට්ඨානදිවාට්ඨානානි දස්සෙත්වා කතසෙනාසනං. අඩ්ඨයොගොති සුපණ්ණවඩ්ධකගෙහං. පාසාදොති ද්වෙ කණ්ණිකාති ගහෙත්වා කතො දිසපාසාදො. අට්ඨොති පට්ටාස්සපට්ටාහනත්ථං ඉට්ඨකාහි කතො බහලහිත්තිකො චතුපඤ්චභුමකො පතිස්සයවිසෙසො. මාළොති භොජනසාලාසදිසො මණ්ඩලමාළො. විනයට්ඨකථායං පන “එකකුටසඩ්ධගිතො චතුරස්සපාසාදො”ති (පාරා. අට්ඨ. 2.482-487) වුත්තං. ලෙණන්ති පබ්බතං බණ්ත්වා වා පබ්භාරස්ස අප්පහොනකට්ඨානෙ කුට්ටං උට්ඨාපෙත්වා වා කතසෙනාසනං. ගුහාති භුමිදරි වා යත්ථ රත්තින්දිවං දීපං ලද්ධං වට්ටති, පබ්බතගුහා වා භුමිගුහා වාති වුත්තං.

තං ආවසථභුතං පතිස්සයසෙනාසනං විහරිතබ්බට්ඨෙයන, විහාරට්ඨානට්ඨෙයන ව විහාරසෙනාසනං නාම. මසාරකාදිචතුබ්බිධො මඤ්චො. තථා පීඨං. උණ්ණහිසිආදිපඤ්චවිධා හිසි. සිසප්පමාණං බිම්බොහනං. විත්ථාරතො විදත්ථිචතුරඩ්ධලතා, දිසතො මඤ්චවිත්ථාරප්පමාණතා චෙත්ථ සිසප්පමාණං. මසාරකාදීනි මඤ්චපීඨභාවතො, හිසිඋපධානඤ්ච මඤ්චපීඨසම්බන්ධතො මඤ්චපීඨසෙනාසනං. මඤ්චපීඨභුතඤ්චි සෙනාසනං, මඤ්චපීඨසම්බන්ධඤ්ච සාමඤ්ඤනිද්දෙසෙන, එකසෙසෙන වා “මඤ්චපීඨසෙනාසන”න්ති වුවවති. ආවරියසාරිපුත්තත්ථෙරොපි එවමෙව වදති. ආවරියධම්මපාලත්ථෙරෙන පන “මඤ්චපීඨසෙනාසනන්ති මඤ්චපීඨඤ්චෙව මඤ්චපීඨසම්බන්ධසෙනාසනඤ්චා”ති (දී. නි. ටී. 1.216) වුත්තං. විමිලිකා නාම සුධාපරිකම්මකතාය භූමියා වණ්ණානුරක්ඛණත්ථං පට්ටණ්ඩාදිහි සිබ්බෙත්වා කතා. වම්මබණ්ඩො නාම සිහබාග්ගෙදිපිතරවිජවම්මාදියුපි යං කිඤ්චි වම්මං. අට්ඨකථාසු (පාවි. අට්ඨ. 112; වි. සඩ්ධ. අට්ඨ. 82) හි සෙනාසනපරිභොගෙ පටික්ඛිත්තවම්මං න දිස්සති. තිණසන්ථාරොති යෙසං කෙසඤ්චි තිණානං සන්ථාරො. එසෙව නයො පණ්ණසන්ථාරෙපි. විමිලිකාදි භූමියං සන්ථරිතබ්බතාය සන්ථතසෙනාසනං. යත්ථ වා පන හික්ඛු පටික්කමන්තිති ය්පෙත්වා වා එතාති මඤ්චාදීනි යත්ථ හික්ඛු සන්තිපතන්ති, සබ්බමෙතං සෙනාසනං නාමාති එවං වුත්තං අවසෙසං රුක්ඛමුලාදිපටික්කමිතබ්බට්ඨානං අභිසඩ්ධරණාභාවතො කෙටලං සයනස්ස, නිස්සජ්ජාය ව ඔකාසභුතත්තා ඔකාසසෙනාසනං. සෙනාසනග්ගහණෙනානි “විවිත්තං සෙනාසන”න්ති ඉමිනා සෙනාසනසද්දෙන විවිත්තසෙනාසනස්ස වා ආදානෙන, වචනෙන වා ගතිතමෙව සාමඤ්ඤජොතනාය විසෙසෙ අවට්ඨානතො, විසෙසත්ථිනා ව විසෙසස්ස පසුජ්ජිතබ්බතො.

යදෙවං කස්මා “අරඤ්ඤ”න්තිආදි පුන වුත්තන්ති අනුයොගෙන “ඉධ පනස්සා”තිආදිමාහ. එවං ගතිතෙසුපි සෙනාසනෙසු යථාවුත්තස්ස හික්ඛුනො අනුවිජවිකමෙව සෙනාසනං දස්සෙතුකාමත්තා පුන එවං වුත්තන්ති අධිප්පායො. “හික්ඛුනීනං වසෙන ආගත”න්ති ඉදං විනයෙ ආගතමෙව සන්ධාය වුත්තං, න අභිධම්මෙ. විනයෙ හි ගණම්භාමභීයනසික්ඛාපදෙ (පාවි. 691) හික්ඛුනීනං ආරඤ්ඤකධුතඩ්ධගස්ස පටික්ඛිත්තත්තා ඉදම්පි ව තාසං අරඤ්ඤං නාම, න පන පඤ්චධනුසතිකං පච්ඡිමං අරඤ්ඤමෙව සෙනාසනං, ඉදම්පි ව තාසං ගණම්භාමභීයනාපත්තිකරං, න තු පඤ්චධනුසතිකාදිමෙව අරඤ්ඤං. වුත්තඤ්චි තත්ථ –

“එකා වා ගණමහා ඔහියෙය්‍යානි අගාමකෙ අරඤ්ඤෙ දුතියිකාය හික්ඛුනියා දස්සනුපවාරං වා සවනුපවාරං වා විජහන්තියා ආපත්ති පුල්ලව්වයස්ස, විජහිතෙ ආපත්ති සඨසාදිසෙසස්සා”ති.

විනයවිධිකථාසූත්‍රී (පාචි. අට්ඨ. 692) හි තථාච අත්ථො චුත්තොති. අභිධම්මෙ පන “අරඤ්ඤන්ති නික්ඛම්ත්වා ඛහි ඉන්ද්‍රියා සබ්බමෙතං අරඤ්ඤ”න්ති (විහ. 529) ආගතං. විනයසුත්තන්තා හි උභොපි පරියායදෙසනා නාම, අභිධම්මො පන නිජ්ජරියායදෙසනා, තස්මා යං න ගාමපදෙසන්තොගධං, තං අරඤ්ඤන්ති නිජ්ජරියායෙන දස්සෙතුං තථා චුත්තං. ඉන්ද්‍රියා ඛහි නික්ඛම්ත්වා යං යානං පචත්තං, සබ්බමෙතං අරඤ්ඤං නාමාති චෙත්ථ අත්ථො. ආරඤ්ඤකං නාම... පෙ.... පච්ඡිමන්ති ඉදං පන සුත්තන්තනායෙන ආරඤ්ඤකසික්ඛාපදෙ (පාරා. 652) ආරඤ්ඤකං හික්ඛුං සන්ධාය චුත්තං ඉමස්ස හික්ඛුනො අනුරූපං, තස්මා විසුද්ධිමග්ගෙ ධුතභිගනිද්දෙසෙ (විසුද්ධි. 1.19) යං තස්ස ලක්ඛණං චුත්තං, තං යුත්තමෙව, අතො තත්ථ චුත්තනායෙන ගහෙතබ්බන්ති අධිප්පායො.

සන්දව්ඡායන්ති සීතව්ඡායං. තෙනාහ “තත්ථ හී”තිආදි. රුක්ඛමුලන්ති රුක්ඛසමීපං. චුත්තඤ්ඤෙතං “යාවතා මජ්ඣන්තිකෙ කාලෙ සමන්තා ඡායා ඵරති, නිවාතෙ පණ්ණානි නිපතන්ති, එත්තාවතා රුක්ඛමුල”න්ති. පබ්බතන්ති සුද්ධපාසාණසුද්ධපංසුඋභයමිස්සකවසෙන තිවිධොපි පබ්බතො අධිප්පෙතො, න සිලාමයො එව. සෙල-සද්දො පන අවිසෙසතො පබ්බතපරියායොති කත්වා එවං චුත්තං. “තත්ථ හී”තිආදිනා තදුභයස්ස අනුරූපතං දස්සෙති. දිසාසු බායමානාසුති දසසු දිසාසු අභිමුඛිභාවෙන දිස්සමානාසු. තථාරූපෙනපි කාරණෙන සියා චිත්තස්ස එකග්ගතාති එතං චුත්තං, සබ්බදිසාහි ආගතෙන වාතෙන ඛිජියමානභාවහෙතුදස්සනත්ථන්ති කෙවි. කං චුච්චති උදකං පිපාසවිනොදනස්ස කාරකත්තා. “යං නදිතුම්බන්තිපි නදිකුඤ්ජන්තිපි වදන්ති, තං කන්දරන්ති අපබ්බතපදෙසෙපි විදුග්ගනදිනිවත්තනපදෙසං කන්දරන්ති දස්සෙති”ති (විහ. මූලට්. 530) ආවරියානන්දන්ථෙරො, තෙනෙව විඤ්ඤායති “නදිතුම්බනදිකුඤ්ජස්සද්දා නදිනිවත්තනපදෙසවාචකා”ති. නදිනිවත්තනපදෙසො ච නාම නදියා නික්ඛමනඋදකෙන පුන නිවත්තිත්වා ගතො විදුග්ගපදෙසො. “අපබ්බතපදෙසෙපි”ති වදන්තො පන අට්ඨකථායං නිදස්සනමත්තෙන පට්ඨමං පබ්බතපදෙසන්ති චුත්තං, යථාචුත්තො පන නදිපදෙසොපි කන්දරො එවාති දස්සෙති.

“තත්ථ හී”තිආදිනාපි නිදස්සනමත්තෙනෙව තස්සානුරූපභාවමාහ. උස්සාපෙත්වාති පුඤ්ජං කත්වා. “ද්වින්නං පබ්බතානම්පි ආසන්නතරෙ ධිතානං ඔවරකාදිසදිසං විවරං හොති, එකස්මිංයෙව පන පබ්බතෙ උමඬගසදිස”න්ති වදන්ති ආවරියා. එකස්මිංයෙව හි උමඬගසදිසං අන්තොලෙණං හොති උපරි පටිච්ඡන්තත්තා, න ද්විසු තථා අප්පට්ච්ඡන්තත්තා, තස්මා “උමඬගසදිස”න්ති ඉදං “එකස්මිං යෙවා”ති ඉමිනා සම්බන්ධනීයං. “මහාවිවර”න්ති ඉදං පන උභයෙහිපි. උමඬගසදිසන්ති ච “සුදුඬගසදිස”න්ති (දී. නි. ටි. 1.216) ආවරියෙන චුත්තං. සුදුඬගාති හි භූමිසරස්සෙන අධිවචනං, “තං ගහෙත්වා සුදුඬගාය රචන්තං යක්ඛිනි බිපි”තිආදිසු විය. මනුස්සානං අනුපවාරට්ඨානන්ති පකතිසඤ්චාරවසෙන මනුස්සෙහි න සඤ්චරිතබ්බට්ඨානං. කස්සනවජ්ජනාදිවසෙන හි පකතිසඤ්චාරපටික්ඛෙපො ඉධාධිප්පෙතො. තෙනාහ “යත්ථ න කසන්ති න වපන්ති”ති. ආදිසද්දෙන පන “වනපත්ථන්ති වනසණ්ඨානමෙතං සෙනාසනානං අධිවචනං, වනපත්ථන්ති භීසනකානමෙතං, වනපත්ථන්ති සලොමහංසානමෙතං, වනපත්ථන්ති පරියන්තානමෙතං, වනපත්ථන්ති න මනුස්සපවාරානමෙතං සෙනාසනානං අධිවචන”න්ති (විහ. 531) ඉමං විහඬගපාළිසෙසං සඬගණ්හාති. පත්ථොති හි පබ්බතස්ස සමානභූමි, යො “සානු”තිපි චුච්චති, තස්සදිසත්තා පන මනුස්සානමසඤ්චරණභූතං වනං, තස්මා පත්ථසදිසං වනං වනපත්ථොති විසෙසනපරනිපාතො දට්ඨබ්බො. සබ්බෙසං සබ්බාසු දිසාසු අභිමුඛො ඔකාසො අබ්භොකාසොති ආහ “අවිජන්ත”න්ති, කෙනවි ඡදනෙන අන්තමසො රුක්ඛසාධායපි න ඡාදිතන්ති අත්ථො. දණ්ඩකානං උපරි විවරං ඡාදෙත්වා කතා වීවරකුටි. නික්කඩ්ඪිත්වාති නිහරිත්වා. අන්තොපබ්භාරලෙණසදිසො පලාලරාසියෙව අධිප්පෙතො, ඉතරථා නිණපණ්ණසන්ථාරසඬගොපි සියාති චුත්තං “පබ්භාරලෙණසදිසෙ ආලයෙ”ති, පබ්භාරසදිසෙ, ලෙණසදිසෙ වාති අත්ථො. ගච්ඡගුම්බාදිනම්පිති පි-සද්දෙන පුරිමනායං සම්පිණ්ඩෙති.

පිණ්ඩපාතස්ස පරියෙසනං පිණ්ඩපාතො උත්තරපදලොපෙන, තතො පටික්කන්තො පිණ්ඩපාතපටික්කන්තොති ආහ “පිණ්ඩපාතපරියෙසනතො පටික්කන්තො”ති. පල්ලඬකන්ති එත්ථ පරි-සද්දො “සමන්තතො”ති එතස්මිං අත්ථෙ, තස්මා පරිසමන්තතො අඬකනං ආසනං පල්ලඬකො ර-කාරස්ස ල-කාරං, ද්විභාවඤ්ච කත්වා යථා “පලිබුද්ධො”ති, (මි. ප. 6.3.6) සමන්තභාවො ච වාමොරුං, දක්ඛිණොරුඤ්ච සමං යථෙත්වා උභින්නං පාදානං අඤ්ඤමඤ්ඤසම්බන්ධනකරණං. තෙනාහ “සමන්තතො ඌරුබද්ධාසන”න්ති. ඌරුනං බන්ධනවසෙන නිසජ්ජාව ඉධ පල්ලඬකො, න ආහරිමෙහි වාලෙහි කතොති චුත්තං හොති. ආභූජිත්වාති ච යථා පල්ලඬකවසෙන නිසජ්ජා හොති, තථා උභො පාදෙ ආභූග්ගෙ සම්ඤ්ජිතෙ කත්වා, තං පන උභින්නං පාදානං තථාබන්ධනාකරණමෙවාති ආහ “බන්ධිත්වා”ති. උජුං කායන්ති එත්ථ කාය-සද්දො උපරිමකායවිසයො භෙට්ඨිමකායස්ස අනුජුකං යපනස්ස නිසජ්ජාවචනෙනෙව විඤ්ඤාපිතත්තාති චුත්තං “උපරිමං සරීරං උජුං යපෙත්වා”ති. තං පන උපරිමකායස්ස උජුකං යපනං සරූපතො දස්සෙති “අට්ඨාරසා”තිආදිනා, අට්ඨාරසන්තං පිට්ඨිකණ්ටකට්ඨිකානං කොටියා කොටිං පටිපාදනමෙව තථා යපනන්ති අධිප්පායො.

ඉදානි තථා යපනස්ස පයොජනං දස්සෙත්තො “එවඤ්ඤි”තිආදිමාහ. තත්ථ එවන්ති තථා යපනෙ සති, ඉමිනා වා තථායපනහෙතුනා. න පණමන්තිති න ඔනමන්ති. “අට්ඨසා”තිආදි පන පරම්පරපයොජනදස්සනං. අථාති එවං

අනොනමනෙ. වෙදනානි පිට්ඨිගිලානාදිවෙදනා. න පරිපතනිනි න විගච්ඡති වීථිං න විලඬ්ඝෙති. තතො එව පුබ්බෙනාපරං විසෙසප්පත්තියා කම්මට්ඨානං චූද්ධං එනිං වෙසුල්ලං උපගච්ඡති. පරිසද්දො වෙන්ට අභිසද්දපරියායො අභිමුක්තොති චූත්තං “කම්මට්ඨානාභිමුක්තං” නති, බහිද්ධා පුපුත්තාරම්මණතො නිවාරෙන්වා කම්මට්ඨානංයෙව පුරක්ඛන්වාති අත්ථො. පරිසද්දස්ස සම්පත්තං දස්සෙති “මුඛසම්පෙ වා කත්වා”ති ඉමිනා, මුඛස්ස සම්පෙ විය චිත්තෙ නිබද්ධං උපට්ඨාපනවසෙන කත්වාති චූත්තං හොති. පරිසද්දස්ස සම්පත්තං විහඬගපාළියා (විහ. 537) සාධෙතුං “තෙනෙවා”තිආදි චූත්තං. නාසිකග්ගෙති නාසපුට්ග්ගෙ. මුඛනිමිත්තං නාම උත්තරොට්ඨස්ස වෙමජ්ඣුප්පදෙසො, යත්ථ නාසිකවාතො පටිහඤ්ඤති.

එත්ථ ව යථා “විචිත්තං සෙනාසනං හජති”තිආදිනා (විහ. 508) භාවනානුරූපං සෙනාසනං දස්සිතං, එවං “නිසීදති”ති ඉමිනා අලිනානුද්ධව්වපක්ඛිකො සන්තො ඉරියාපථො දස්සිතො, “පල්ලඬ්ඝං ආභුජිත්වා”ති ඉමිනා නිසජ්ජායා දළ්භභාවො, “පරිමුඛං සතිං උපට්ඨාපෙන්වා”ති ඉමිනා ආරම්මණපරිග්ගහණපායොති. පරි-සද්දො පරිග්ගහට්ඨො “පරිණායිකා”තිආදිසු (ධ. ස. 16) විය. මුඛ-සද්දො නියානට්ඨො “සුඤ්ඤතවිමොක්ඛමුඛ” නතිආදිසු විය. පටිපක්ඛතො නික්ඛමනමෙව හි නියානං. අසම්මොසනභාවො උපට්ඨානට්ඨො. තත්තානි පටිසම්භිදානසො. පරිග්ගහිතනියානන්ති සබ්බං ගහිතාසම්මොසනාය පරිග්ගහිතං, පරිච්චත්තසම්මොසපටිපක්ඛනාය ව නියානං සතිං කත්වා, පරමං සතිනෙපක්කං උපට්ඨාපෙන්වාති චූත්තං හොති. අයං ආවරියධම්මපාලත්ථෙරස්ස, ආවරියසාරිපුත්තත්ථෙරස්ස ව මති. අප්ථ වා “කායාදිසු සුට්ඨපචත්තියා පරිග්ගහිතං, තතො එව ව නියානභාවයුත්තං, කායාදිපරිග්ගහණඤ්ඤාණසම්පයුත්තතාය වා පරිග්ගහිතං, තතොයෙව ව නියානභූතං උපට්ඨානං කත්වාති අත්ථො”ති අයං ආවරියානන්දත්ථෙරස්ස (විහ. මූලට්. 537) මති.

217. අභිජ්ඣායති ගිජ්ඣාති අභිකඬ්ඛති එතායාති අභිජ්ඣා, කාමච්ඡන්දනිවරණං. ලුච්චනට්ඨෙතාති භිජ්ජනට්ඨෙත, බණෙ බණෙ භිජ්ජනට්ඨෙතාති අත්ථොති ආවරියධම්මපාලත්ථෙරෙන, (දී. නි. ටී. 1.217) අඬ්ඟුත්තරට්ඨිකාකාරෙන ව ආවරියසාරිපුත්තත්ථෙරෙන චූත්තං. සුත්තෙසු ව දිස්සති “ලුච්චනීති බො භික්ඛු ලොකොති ලුච්චති. කිඤ්ච ලුච්චති? වක්ඛු බො භික්ඛු ලුච්චති, රූපා ලුච්චන්ති, වක්ඛුච්ඤ්ඤාණං ලුච්චති”තිආදි. (සං. නි. 4.82) අභිධම්මට්ඨකථායං, (ධ. ස. අට්ඨ. 7-13) පන ඉධ ව අධුනා පොත්ථකෙ “ලුච්චනපලුච්චනට්ඨෙතා”ති ලිඛිතං. තත්ථ ලුච්චනමෙව පලුච්චනපරියායෙන විසෙසෙත්වා චූත්තං. ලුච්චසද්දො හි අපෙක්ඛනාදිඅත්ථොපි භවති “ඔලොකෙති”තිආදිසු, භිජ්ජනපභිජ්ජනට්ඨෙතාති අත්ථො. වංසත්ථපකාසිනියං පන චූත්තං “බණ්ඩගවසෙන ලුච්චනසභාවතො, චුතිභඩ්ගවසෙන ව පලුච්චනසභාවතො ලොකො නාමා”ති (වංසත්ථපකාසිනියං නාම මහාවංසට්ඨකායං පඨමපරිව්ඡෙදෙ පඤ්චමගාථා වණ්ණනායං) කෙචි පන “භිජ්ජනඋප්පජ්ජනට්ඨෙතා”ති අත්ථං වදන්ති. ආභව්වභාසිතව්වනත්ථෙත විරුජ්ඣනතො, ලුච්චසද්දස්ස ව අනුප්පාදාවකත්තා අයුත්තමෙවෙන. අපිච ආවරියෙහිපි “ලුච්චනපලුච්චනට්ඨෙතා”ති පාඨමෙව උල්ලිඬ්ගෙත්වා තථා අත්ථො චූත්තො සියා, පච්ඡා පන පරම්පරාභතවසෙන පමාදලෙඛත්තා තත්ථ තත්ථ න දිට්ඨොති දට්ඨබ්බං, න ලුච්චති න පලුච්චනීති යො ගහිතොපි තථා න හොති, ස්වෙව ලොකො, අනිච්චානුපස්සනාය වා ලුච්චති භිජ්ජති විනස්සති ගහෙනබ්බොව ලොකොති තංගහණරහිතානං ලොකුත්තරානං නත්ථී ලොකතා, දුක්ඛස්ව්වං වා ලොකොති චූත්තං “පඤ්චුපාදානක්ඛන්ධා ලොකො”ති. එවං තත්ථ තත්ථ වචනතොපි යථාචූත්තො කෙසඤ්චි අත්ථො න යුත්තොති.

තස්මාති පඤ්චුපාදානක්ඛන්ධානමෙව ලොකභාවතො. වික්ඛම්භනවසෙනාති එත්ථ වික්ඛම්භනං තද්ධගජ්ජභානවසෙනෙව අනුප්පාදනං අප්පචත්තනං, න පන වික්ඛම්භනජ්ජභානවසෙන පටිපක්ඛානං සුට්ඨපභීනං. “පභීනත්තා”ති හි තථාපභීනසදිසතං එව සන්ධාය චූත්තං. කස්මාති වෙ? ඤානස්ස අනධිගතත්තා. එවං පන පුබ්බභාගභාවනාය තථා පභානතොයෙවෙන. චිත්තං විගතාභිජ්ඣං නාම, න තු වක්ඛුච්ඤ්ඤාණමිච්ච සභාවතො අභිජ්ඣාවිරහිතත්තාති දස්සෙතුං “න වක්ඛුච්ඤ්ඤාණසදිසෙනා”ති චූත්තං. යථා තන්ති එත්ථ තන්ති නිපාතමත්තං, තං චිත්තං වා. අධුනා මුඤ්චනස්ස, අනාගතෙ ව පුන අනාදානස්ස කරණං පරිසොධනං නාමාති චූත්තං හොති. යථා ව ඉමස්ස චිත්තස්ස පුබ්බභාගභාවනාය පරිසොධනත්තා විගතාභිජ්ඣතා, එවං අබ්‍යාපන්නතා, විගතථිනමිද්ධතා, අනුද්ධතතා, නිබ්බිච්චිච්ඡතා ව වෙදිතබ්බාති නිදස්සෙන්නො “බ්‍යාපාදපදොසං පභායාතිආදිසුපි එසෙව නයො”ති ආහ. පුතිකුම්මාසාදයොති ආභිදොසිකයවකුම්මාසාදයො. පුරිමපකතින්ති පරිසුද්ධපණ්ඩරසභාවං, ඉමිනා විකාරමාපජ්ජතිති අත්ථං දස්සෙති. විකාරාපත්තියාති පුරිමපකතිවිපහනසඬ්ඛාතෙන විකාරමාපජ්ජනෙන. “උභය”න්තිආදිනා තුලාත්ථසමාසභාවමාහ. “යා තස්මිං සමයෙ චිත්තස්ස අකල්ලතා”තිආදිනා (ධ. ස. 1162; විහ. 546) ථිනස්ස, “යා තස්මිං සමයෙ කායස්ස අකල්ලතා”තිආදිනා ව මිද්ධස්ස අභිධම්මෙ නිද්දිට්ඨත්තා “ථිනං චිත්තගෙලඤ්ඤං, මිද්ධං චෙතසිකගෙලඤ්ඤං”න්ති චූත්තං. සතිපි හි ථිනමිද්ධස්ස අඤ්ඤමඤ්ඤං අවිජ්ජයොගෙ චිත්තකායලහුනාදීනං විය චිත්තචෙතසිකානං යථාක්කමං තංතංවිසෙසස්ස යා තෙසං අකල්ලතාදීනං විසෙසපච්චයතා, අයමෙනෙසං සභාවොති දට්ඨබ්බං. දිට්ඨාලොකො නාම පස්සිතො රත්තිං වන්දාලොකදිපාලොකඋක්කාලොකාදි, දිවා ව සූරියාලොකාදි. රත්තිමිපි දිවාපි තස්ස සඤ්ජානනසමත්ථා සඤ්ඤා ආලොකසඤ්ඤා, තස්සා ව විගතනිවරණාය පරිසුද්ධාය අත්ථිනා ඉධ අධිජ්ජෙතා. අතිසයත්ථවිසිට්ඨස්ස හි අත්ථිඅත්ථස්ස අවබොධතො අයමිකාරොති දස්සෙන්නො “රත්තිමිපි”තිආදිමාහ, විගතථිනමිද්ධභාවස්ස කාරණත්තා වෙන. චූත්තං. සුත්තෙසු පාකට්ඨොවායමත්ථො.

සරතිති සතො, සම්පජානාතිති සම්පජානොති එවං පුග්ගලනිද්දෙසොති දස්සෙති “සතියා ව ඤාණෙන ව සමන්තාගතො”ති ඉමිනා. සන්තෙසුපි අඤ්ඤෙසු විරියසමාධිආදිසු කස්මා ඉදමෙව උභයං චූත්තං, විගතාභිජ්ඣාදිසු වා

ඉදං උභයං අවත්වා කස්මා ඉධෙව චුත්තන්ති අනුයොගමපනෙතං “ඉදං උභය”න්ති ආදි චුත්තං, පුග්ගලාධිට්ඨානෙන නිද්දිට්ඨසතිසම්පජ්ඣද්දසංඛිතං ඉදං උභයන්ති අත්ථො. අතික්කම්මිත්වා ධීතොති ත-සද්දස්ස අතීතත්ථං ආහ, පුබ්බභාගභාවනාය පජ්ඣනමෙව ච අතික්කමනං. “කථං ඉදං කථං ඉද”න්ති පවත්තතිති කථංකථා, විචිකිච්ඡා, සා එතස්ස අත්ථිති කථංකථී, න කථංකථී අකථංකථී, නිබ්බිචිකිච්ඡොති වචනත්ථො, අත්ථමත්තං පන දස්සෙතං “කථං ඉදං කථං ඉද”න්ති එවං නප්පවත්තතිති අකථංකථී”ති චුත්තං. “කුසලෙසු ධම්මෙසු”ති ඉදං “අකථංකථී”ති ඉමිනා සම්බජ්ඣිතබ්බන්ති ආහ “න විචිකිච්ඡති, න කඬ්ඛතිති අත්ථො”ති. වචනත්ථලක්ඛණාදිභෙදතොති එත්ථ ආදිසද්දෙන පච්චයපභානපභායකාදීනම්පි සඬිගහො දට්ඨබ්බො. තෙපි හි පභෙදතො වත්තබ්බාති.

218. වඩ්ඪියා ගහිතං ධනං ඉණං නාමාති චුත්තං “වඩ්ඪියා ධනං ගහෙත්වා”ති. විගතො අත්තො ඛ්‍යන්තො, සො යස්සාති ඛ්‍යන්ති. තෙනාහ “විගතත්ත”න්ති, විරහිතදාතබ්බඉණපරියන්තං කරෙය්‍යාති වෙනස්ස අත්ථො. තෙසන්ති වඩ්ඪියා ගහිතානං ඉණධනානං. පරියන්තො නාම තදුත්තරි දාතබ්බඉණසෙසො. නත්ථි ඉණමස්සාති අණණො. තස්ස භාවො ආණණං. තමෙව නිදානං ආණණංනිදානං, ආණණංගෙතු ආණණංකාරණාති අත්ථො. ආණණංගෙව හි නිදානං කාරණමස්සාති වා ආණණංනිදානං, “පාමොජ්ජං සොමනස්ස”න්ති ඉමෙහි සම්බන්ධො. “ඉණපලිබොධනො මුත්තොම්හි”ති බලවපාමොජ්ජං ලභති. “ජීවිකානිමිත්තම්පි මෙ අවසිට්ඨං අත්ථි”ති සොමනස්සං අධිගච්ඡති.

219. විසභාගවෙදනා නාම දුක්ඛවෙදනා. සා හි කුසලවිපාකසන්තානස්ස විරොධිභාවතො සුඛවෙදනාය විසභාගා, තස්සා උප්පත්තියා කරණභුතාය. කකචෙනෙවාති කකචෙන ඉව. චතුර්වරියාපථන්ති චතුර්විධම්පි ඉරියාපථං. ඛ්‍යාධිතො හි යථා ධාතගමනෙසු අසමත්ථො, එවං නිසජ්ජාදිසුපි. ආබාධෙතීති පිළෙති. වාතාදීනං විකාරභුතා විසමාවත්ථායෙව “ආබාධො”ති චුච්චති. තෙනාහ “තංසමුට්ඨානෙන දුක්ඛෙන දුක්ඛිතො”ති, ආබාධසමුට්ඨානෙන දුක්ඛවෙදනාසංඛිතානෙන දුක්ඛෙන දුක්ඛිතො දුක්ඛසමන්තාගතොති අත්ථො. දුක්ඛවෙදනාය පන ආබාධභාවෙන ආදිමිති බාධතිති ආබාධොති කත්වා ආබාධසංඛිතානෙන මූලඛ්‍යාධිනා ආබාධිකො, අපරාපරං සඤ්ජාතදුක්ඛසංඛිතානෙන අනුබන්ධඛ්‍යාධිනා දුක්ඛිතොති අත්ථො ගහෙතබ්බො. එවඤ්ඤි සති දුක්ඛවෙදනාවසෙන චුත්තස්ස දුක්ඛිතපදස්ස ආබාධිකපදෙන විසෙසිතබ්බතා පාකටා හොතිති අයමෙත්ථ ආවරියධම්මපාලත්ථෙරෙන (දී. නි. ටී. 1.219) චුත්තනායො. අධිකං මත්තං පමාණං අධිමත්තං, බාළ්භං, අධිමත්තං ගිලානො ධාතුසංඛියෙන පරික්ඛිණසරීරොති අධිමත්තගිලානො. අධිමත්තඛ්‍යාධිපරෙතතායාති අධිමත්තඛ්‍යාධිපිළිතතාය. න රුච්චෙය්‍යාති න රුච්චෙථ, කම්මත්ථපදඤ්චෙන “භත්තඤ්චස්සා”ති එත්ථ “අස්සා”ති කත්තුදස්සනතො. මත්තාසද්දො අනත්ථකොති චුත්තං “බලමත්තාති බලමෙවා”ති, අප්පමත්තකං වා බලං බලමත්තා. තදුභයන්ති පාමොජ්ජං, සොමනස්සඤ්ච. ලභෙථ පාමොජ්ජං “රොගතො මුත්තොම්හි”ති. අධිගච්ඡෙය්‍ය සොමනස්සං “අත්ථි මෙ කායබල”න්ති පාළියා අත්ථො.

220. කාකණිකමත්තං නාම “එකගුඤ්ජමත්ත”න්ති වදන්ති. “දියඬ්ඪිවිහිමත්ත”න්ති විනයට්ඨකායං චුත්තං. අපිච කණ්ණ-සද්දො කුණ්ඩකෙ –

“අකණං අපුසං සුද්ධං, සුගන්ධං තණ්හිලප්ථලං;
තුණ්ඩිකීරෙ පචිත්ථාන, තතො භුඤ්ජන්ති හොජන”න්ති. (දී. නි. 3.281) ආදිසු විය;

“කණො තු කුණ්ඩකො භවෙ”ති (අභිධානෙ භකණ්ඩෙ චතුර්විධණ්ණවග්ගෙ 454 ගාථා) හි චුත්තං. අප්පකො පන කණො කාකණොති චුච්චති යථා “කාලවණ”න්ති, තස්මා කාකණොව පමාණමස්සාති කාකණිකං, කාකණිකමෙව කාකණිකමත්තං, බුද්දකකුණ්ඩකප්පමාණමෙවාති අත්ථො දට්ඨබ්බො. එවඤ්ඤි සති “රාජදායො නාම කාකණිකමත්තං න වට්ඨති, අඬ්ඪමාසග්ගසතිකං මංසං දෙති”ති (ජා. අට්ඨ. 6.උමඬ්ඪගජාතකවණ්ණනාය) චුත්තෙන උමඬ්ඪගජාතකවචනෙන ව අවිරුද්ධං හොති. වයොති බයො භඩ්ගො, තස්ස “බන්ධනා මුත්තොම්හි”ති ආවජ්ජයනො තදුභයං හොති. තෙන චුත්තං “ලභෙථ පාමොජ්ජං, අධිගච්ඡෙය්‍ය සොමනස්ස”න්ති. වචනාවසෙසං සන්ධාය “සෙසං චුත්තනායෙනෙවා”ති ආදි චුත්තං. චුත්තනායෙනෙවාති ව පඨමදුතියපදෙසු චුත්තනායෙනෙව. සබ්බපදෙසුති තතියාදිසු තිසු කොට්ඨාසෙසු. එකෙකො හි උපමාපක්ඛො “පද”න්ති චුත්තො.

221-222. අධිතොති ආයත්තො, න සෙරිභාවයුත්තො. තෙනාහ “අත්තතො රුචියා කිඤ්චි කාතුං න ලභති”ති. එවමිතරස්මිම්පි. යෙන ගන්තුකාමො, තෙන කාමං ගමො න හොතිති සපාඨසෙසයොජනං දස්සෙතං “යෙනා”ති ආදි චුත්තං. කාමන්ති වෙනං භාවනපුංසකච්චනං, කාමෙන වා ඉච්ඡාය ගමො කාමංගමො නිග්ගහිතාගමෙන. දාසඛ්‍යාති එත්ථ ඛ්‍ය-සද්දස්ස භාවත්ථං දස්සෙති “දාසභවා”ති ඉමිනා. අපරාධිතතාය අත්තතො භුජො විය සකිච්චෙ එසිතබ්බො පෙසිතබ්බොති භුජිස්සො, සයංවිසිති නිබ්බන්තං. “භුජො නාම අත්තතො යථාසුඛං විනියොගො, සො ඉස්සො ඉච්ඡිතබ්බො එත්ථාති භුජිස්සො, අස්සාමිකො”ති මූලපණ්ණාසකට්ඨකායං චුත්තං. අත්ථමත්තං පන දස්සෙත්තො “අත්තතො සත්තකො”ති ආහ, අත්තාව අත්තතො සත්තකො, න පරස්සාති චුත්තං හොති. අනුදකතාය කං පානියං තාරෙත්ති එත්ථාති කන්තාරො, අද්ධානසද්දො ව දීඝපරියායොති චුත්තං “නිරුද්ධකං දීඝමග්ග”න්ති.

223. සෙසානීති ඛ්‍යාපාදාදිති. තත්ත්වාති දස්සනෙ. අයන්ති ඉදානි චුච්චමානා සදිසතා, යෙන ඉණාදීනං උපමාභාවො, කාමචිත්තදාදීනඤ්ච උපමෙය්‍යභාවො හොති, සො නෙසං උපමොපමෙය්‍යසම්බන්ධො සදිසතාති දට්ඨබ්බො. තෙහීති

පරෙහි ඉණසාමිකෙහි. කිසිදු පටිබාහිරතාවක් එරැස්වනාදිකං කිසිදු පටිසෙධෙතං න සක්කොති ඉණං දාතුමසක්කුණත්තා. කස්මාති චුත්තං “තිතික්ඛාකාරණං”න්තිආදි, ඉණස්ස තිතික්ඛාකාරණත්තාති අත්ථො. යො යමිති කාමච්ඡන්දෙන රජ්ජති යො පුග්ගලො යමිති කාමච්ඡන්දස්ස වත්ථුභූතෙ පුග්ගලෙ කාමච්ඡන්දෙන රජ්ජති. තණ්හාසහගතෙන තං වත්ථුං ගණ්හාතීති තණ්හාභූතෙන කාමච්ඡන්දෙන තං කාමච්ඡන්දස්ස වත්ථුභූතං පුග්ගලං “මමෙත”න්ති ගණ්හාති. සහගතසද්දො හෙත්ථ තබ්බාවමත්තො “යායං තණ්හා පොනොභවිකා නන්දිරාගසහගතා”න්තිආදියු (දී. නි. 2.400; ම. නි. 1.133, 480; 3.373; සං. නි. 5.1081; මහාව. 15; පටි. ම. 2.30) විය. තෙනාති කාමච්ඡන්දස්ස වත්ථුභූතෙන පුග්ගලෙන. කස්මාති ආහ “තිතික්ඛාකාරණං”න්තිආදි, කාමච්ඡන්දස්ස තිතික්ඛාකාරණත්තාති අත්ථො. තිතික්ඛාසදිසො වෙත්ථ රාගපට්ඨානො අකුසලචිත්තූප්පාදො “තිතික්ඛා”ති චුත්තො, න තු “බන්ති පරමං තපො තිතික්ඛා”න්තිආදියු (දී. නි. 2.91; ධ. ප. 184) විය තපභූතො අදොසපට්ඨානො චිත්තූප්පාදො. සරසාමිකෙහිති සරස්ස සාමිකභූතෙහි සස්සුසසුරසාමිකෙහි. ඉත්ථිතං කාමච්ඡන්දො තිතික්ඛාකාරණං හොති වියාති සම්බන්ධො.

“යථා පනා”න්තිආදිනා සෙසානං රොගාදිසදිසතා චුත්තා. තත්ථ පිත්තදොසකොපනවසෙන පිත්තරොගාතුරො. තස්ස පිත්තකොපනතො සබ්බමපි මධුසක්කරාදිකං අමුදුරභාවෙන සම්පජ්ජති චුත්තං “තිත්තකං තිත්තකන්ති උග්ගිරතියෙවා”ති. තුම්හෙ උපද්දවෙඨාති ටිකායං (දී. නි. ටි. 1.223) උද්ධට්ඨො, “උපද්දවං කරොථා”ති නාමධාතුවසෙන අත්ථො, ඉදානි පන “තුම්හෙහි උපද්දතා”ති පාඨො දිස්සති. විබ්භමතීති ඉතො චිතො ව ආභිණ්ඨති, භිතාය වා ආවත්තති. මධුසක්කරාදිතං රසං න චිත්තති නානුභවති න ජානාති න ලභති ව වියාති සම්බන්ධො. සාසනරසන්ති සාසනස්ස රසං, සාසනමෙව වා රසං.

නක්ඛන්තජණං නක්ඛන්තං. තෙනාහ “අහො නච්චං, අහො ගීත”න්ති. මුත්තොති බන්ධනතො පමුත්තො. ධම්මස්සවනස්සාති සොතබ්බධම්මස්ස.

සීසං පචත්තෙතබ්බකිච්චං අච්චායිකං. සීසත්ථො හි අතිසද්දො “පාණාතිපාතො”න්තිආදියු (ම. නි. 2.193; විහ. 968) විය. චිතයෙ අපකතඤ්ඤානාති චිතයක්කමෙ අකුසලෙන. පකතං නිට්ඨානං චිතිච්ඡයං ජානාතීති පකතඤ්ඤා, න පකතඤ්ඤා තථා. සො හි කප්පියාකප්පියං යථාචරො න ජානාති. තෙනාහ “කිස්මිඤ්චිදෙවා”න්තිආදි. කප්පියමංසෙපිති සුකරමංසාදිකෙපි. අකප්පියමංසසඤ්ඤායාති අච්ඡමංසාදිසඤ්ඤාය.

දණ්ඩකසද්දෙනාපිති සාබාදණ්ඩකසද්දෙනපි. උස්සඩ්ඛිතපරිසඩ්ඛිතොති අවසඩ්ඛිතො වෙව සමන්තතො සඩ්ඛිතො ව, අතිවිය සඩ්ඛිතොති චුත්තං හොති. තදාකාරදස්සනං “ගච්ඡතිපි”න්තිආදි. සො හි ථොකං ගච්ඡතිපි. ගච්ඡන්තො පන තාය උස්සඩ්ඛිතපරිසඩ්ඛිතතාය තත්ථ තත්ථ තිට්ඨතිපි. ඊදිසෙ කන්තාරෙ ගතෙ “කො ජානාති, කිං භවිස්සති”ති නිවත්තතිපි, තස්මා ව ගතට්ඨානතො අගතට්ඨානමෙව බහුතරං හොති, තතො එව ව සො කිච්ඡෙන කසිරෙන බෙමන්තභූමිං පාපුණාති වා, න වා පාපුණාති. කිච්ඡෙන කසිරෙනාති පරියායවචනං, කායිකදුක්ඛෙන බෙදනං වා කිච්ඡං, වෙතසිකදුක්ඛෙන පිළනං කසිරං. බෙමන්තභූමීන්ති බෙමභූතං භූමිං අන්තසද්දස්ස තබ්බාවත්තා, භයස්ස බියනං වා බෙමො, සොව අන්තො පරිච්ඡෙදො යස්සා තථා, සා එව භූමීති බෙමන්තභූමි, තං නිබ්භයප්පදෙසන්ති අත්ථො. අට්ඨසු යානෙසුති “තත්ථ කතමා විචිකිච්ඡා? සත්ථරි කඩ්ඛති විචිකිච්ඡති. ධම්මෙ. සඩ්ඪෙ. සික්ඛාය. පුබ්බන්තෙ. අපරන්තෙ. පුබ්බන්තාපරන්තෙ. ඉදප්චවියතාපට්චිවසමුප්පන්තෙසු ධම්මෙසු කඩ්ඛති විචිකිච්ඡති”ති (විහ. 915) විභඩ්ගෙ චුත්තෙසු අට්ඨසු යානෙසු. අධිමුච්චිත්වාති චිතිච්ඡිනිත්වා, සද්දහිත්වා වා. සද්ධාය ගණ්හිතුන්ති සද්ධෙයාවත්ථුං “ඉදමෙව”න්ති සද්දහනවසෙන ගණ්හිතුං, සද්දහිතුං න සක්කොතීති අත්ථො. ඉතීති තස්මා චුත්තනායෙන අසක්කුණතො අන්තරායං කරොතීති සම්බන්ධො. “අත්ථි නු බො, නත්ථි නු බො”ති අරඤ්ඤං පට්ඨස්ස ආදිමිති එව සප්පනං සංසයො ආසප්පනං. තතො පරං සමන්තතො, උපරුපරි වා සප්පනං පරිසප්පනං. උභයෙනපි තත්ථෙව සංසයවසෙන පරිබ්භමනං දස්සෙති. තෙනාහ “අපරියොගාහන”න්ති, “එවමිද”න්ති සමන්තතො අනොගාහනන්ති අත්ථො. ඡම්භිතත්තන්ති අරඤ්ඤසඤ්ඤාය උප්පන්නං ඡම්භිතභාවං භදයමංසවලනං, උත්තාසන්ති චුත්තං හොති. උපමෙයාපක්ඛෙපි යථාරහමෙසමත්ථො.

224. තත්තායං සදිසතාති එත්ථ පන අප්පභීතපක්ඛෙ චුත්තනායානුසාරෙන සදිසතා වෙදිතබ්බා . යදග්ගෙන හි කාමච්ඡන්දාදයො ඉණාදිසදිසා, තදග්ගෙන ව තෙසං පහානං ආණණාදිසදිසතාති. ඉදං පන අනුත්තානපදත්ථමත්තං – සම්ද්ධතන්ති අඩ්ඪනං. පුබ්බෙ පණ්ණමාරොපිතාය වඩ්ඪියා සහ වත්තතීති සවඩ්ඪිකං. පණ්ණන්ති ඉණදානග්ගහණෙ සල්ලක්ඛණවසෙන ලිබ්බපණ්ණං. පුන පණ්ණන්ති ඉණයාවනවසෙන සාසනලිබ්බපණ්ණං. නිල්ලෙපතායාති ධනසම්බන්ධාභාවෙන අවිලිම්පනතාය. තථා අලග්ගතාය. පරියායවචනඤ්ඤෙතං ද්වයං. අථ වා නිල්ලෙපතායාති චුත්තනායෙන අවිලිම්පනභාවෙන විසෙසනභූතෙන අලග්ගතායාති අත්ථො. ඡ ධම්මෙති අසුභනිමිත්තස්ස උග්ගහො, අසුභනාවනානුයොගො, ඉන්ද්‍රියෙසු ගුත්තද්වාරතා, හොජනෙ මත්තඤ්ඤතා, කල්‍යාණමිත්තතා, සප්පායකථාති ඉමෙ ඡ ධම්මෙ. භාවෙත්ථාති බුහෙත්ථා, අත්තති වා උප්පාදෙත්ථා. අනුප්පන්නඅනුප්පාදනඋප්පන්නප්පහානාදිවිභාවනවසෙන මහාසතිපට්ඨානසුත්තෙ සවිසෙසං පාළියා ආගතත්තා “මහාසතිපට්ඨානෙ වණ්ණසිස්සාමා”ති චුත්තං. “මහාසතිපට්ඨානෙ”ති ව ඉමස්මිං දිසාගමෙ (දී. නි. 2.372 ආදයො) සඩ්ගීතමාහ, න මජ්ඣිමාගමෙ නිකායන්තරත්තා. නිකායන්තරාගතොපි හි අත්ථො ආවරියෙහි අඤ්ඤත්ථ යෙභුයොන චුත්තොති වදන්ති. එස නයො

බ්‍යාපාදාදිප්‍රභානාගෙයි. පරවත්ථුමිනී ආරම්භෙහුනෙ පරස්මිං වත්ථුස්මිං. මමායනාභාවෙන නෙව සඬිගො. පරිග්ගහාභාවෙන න ඛද්ධො. දිබ්බානිපි රූපානි පස්සකො කිලෙසො න සමුදාවරති, පගෙව මානුසියානීති සම්භාවනෙ අපි-සද්දො.

අනත්ථකරොති අත්තනො, පරස්ස ව අභිතකරො. ඡ ධම්මෙති මෙත්තානිමිත්තස්ස උග්ගහො, මෙත්තාභාවනානුයොගො, කම්මස්සකතා, පටිසඬ්ඛානබහුලතා, කල්‍යාණමිත්තතා, සප්පායකථාති ඉමෙ ඡ ධම්මෙ. තත්ථෙව්වාති මහාසතිපට්ඨානෙයෙව. වාරිත්තසිලමෙව උද්දිස්ස පඤ්ඤත්තසික්ඛාපදං “ආචාරපණ්ණත්ති”ති වුත්තං. ආදි-සද්දෙන වාරිත්තපණ්ණත්තිසික්ඛාපදං සඬිගණ්හාති.

පවෙසිතොති පවෙසාපිතො. බන්ධනාගාරං පවෙසාපිතත්තා අලද්ධනක්ඛත්තානුභවනො පුරිසො හි “නක්ඛත්තදිවසෙ බන්ධනාගාරං පවෙසිතො පුරිසො”ති වුත්තො, නක්ඛත්තදිවසෙ එව වා තදනනුභවනත්ථං තථා කතො පුරිසො එවං වුත්තොතිපි වට්ටති. අපරස්මිත්ති තතො පච්ඡිමෙ, අඤ්ඤස්මිං වා නක්ඛත්තදිවසෙ. ඔකාසන්ති කම්මකාරණාකාරණං, කම්මකාරණක්ඛණං වා. මහානත්ථකරන්ති දිට්ඨධම්මිකාදිඅත්ථාපනමුඛෙන මහතො අනත්ථස්ස කාරකං. ඡ ධම්මෙති අතිභොජනෙ නිමිත්තග්ගාහො, ඉරියාපට්ඨපට්ඨපට්ඨත්තතා, ආලොකසඤ්ඤාමනසිකාරො, අබ්භොකාසවාසො, කල්‍යාණමිත්තතා, සප්පායකථාති ඉමෙ ඡ ධම්මෙ, ධම්මනක්ඛත්තස්සාති යථාවුත්තසොතබ්බධම්මසඬ්ඛාතස්ස මහස්ස. සාධුනං රතිජනනතො හි ධම්මොපි ඡණසද්ධිසට්ඨෙන “නක්ඛත්ත”න්ති වුත්තො.

උද්ධව්වකුක්කුච්චෙව මහානත්ථකරන්ති පරායත්තතාපාදනෙන වුත්තනයෙන මහතො අනත්ථස්ස කාරකං. ඡ ධම්මෙති බහුස්සුතතා, පරිපුච්ඡකතා, විනයෙ පකතඤ්ඤතා, වුඩ්ඪසෙවිතා, කල්‍යාණමිත්තතා, සප්පායකථාති ඉමෙ ඡ ධම්මෙ. බලස්ස, බලෙන වා අත්තනා ඉච්ඡිතස්ස කරණං බලක්කාරො, තෙන. නෙක්ඛම්මපට්ඨපදන්ති නිවරණතො නික්ඛමනපට්ඨපදං උපචාරභාවනමෙව, න පට්ඨං ඤානං. අයඤ්ඨි උපචාරභාවනාධිකාරො.

බලවාති පච්චත්ථිකවිධමනසමත්ථෙන බලෙන බලවා වත්තු-සද්දස්ස අභිසයත්ථවිසිට්ඨස්ස අත්ථියත්ථස්ස බොධනතො. හත්ථසාරන්ති හත්ථගතධනසාරං. සප්පාචුඛොති සප්පිතධන්වාදිආචුඛො, සන්තද්ධපඤ්චාචුඛොති අත්ථො. සුරවිරසෙවකජනවසෙන සපරිවාරො. තන්ති යථාවුත්තං පුරිසං. බලවත්තතාය, සප්පාචුඛතාය, සපරිවාරතාය ව වොරා දුරතොව දිස්වා පලායෙය්‍යං. අනත්ථකාරිකාති සම්මාපට්ඨපත්තියා විබන්ධකරණතො වුත්තනයෙන අභිතකාරිකා. ඡ ධම්මෙති බහුස්සුතතා, පරිපුච්ඡකතා, විනයෙ පකතඤ්ඤතා, අධිමොක්ඛබහුලතා, කල්‍යාණමිත්තතා, සප්පායකථාති ඉමෙ ඡ ධම්මෙ. යථා බාහුසච්චාදිති උද්ධව්වකුක්කුච්චස්ස පභානාය සංවත්තන්ති, එවං විචිකිච්ඡායපිති ඉධාපි බහුස්සුතතාදයො තයොපි ධම්මා ගහිතා, කල්‍යාණමිත්තතා, පන සප්පායකථා ව පඤ්චන්තම්පි පභානාය සංවත්තන්ති, තස්මා තාසු තස්ස තස්ස නිවරණස්ස අනුච්ඡිකසෙවනතා දට්ඨබ්බා. තිණං වියාති තිණං භයවසෙන න ගණෙති විය. දුච්චරිතකන්තාරං නිත්ථරිත්වාති දුච්චරිතවරණුපායභූතාය විචිකිච්ඡාය නිත්ථරණවසෙන දුච්චරිතසඬ්ඛානං කන්තාරං නිත්ථරිත්වා. විචිකිච්ඡා හි සම්මාපට්ඨපත්තියා අප්පට්ඨප්පජනනිමිත්තතාමුඛෙන මිච්ඡාපට්ඨපත්තීමෙව පරිබුභෙතීති තස්සා අප්පභානං දුච්චරිතවරණුපායො, පභානඤ්ච දුච්චරිතවිධුනනුපායොති.

225. “තුට්ඨාකාරො”ති ඉමිනා පාමොජ්ජං නාම තරුණපිතිං දස්සෙති. සා හි තරුණතාය කපඤ්චිපි තුට්ඨාවත්ථා තුට්ඨාකාරමත්තං. “තුට්ඨස්සා”ති ඉදං “පමුදිතස්සා”ති එතස්ස අත්ථවචනං, තස්සත්ථො “ඔක්කන්තිකභාවප්පත්තාය පිතියා වසෙන තුට්ඨස්සා”ති ටිකායං වුත්තො, එවං සති පාමොජ්ජපදෙන ඔක්කන්තිකා පිතියෙව ගහිතා සියා. “සකලසරිරං බොහයමානා පිති ජායති”ති එතස්සා වත්ථො “අත්තනො සච්ඡ්චාරිකතාය, අත්තසමුට්ඨානපණ්ණිකරුපුප්පත්තියා ව සකලසරිරං බොහයමානා ඵරණලක්ඛණා පිති ජායති”ති වුත්තො, එවඤ්ච සති පිතිපදෙන ඵරණා පිතියෙව ගහිතා සියා, කාරණං පනෙත්ථ ගවෙසිතබ්බං. ඉධ, පන අඤ්ඤත්ථ ව තරුණබලවතාමත්තසාමඤ්ඤෙන පද්ද්වයස්ස අත්ථදීපනතො යා කාවි තරුණා පිති පාමොජ්ජං, බලවති පිති, පඤ්චවිධාය වා පිතියා යථාක්කමං තරුණබලවතාසම්භවතො පුරිමා පුරිමා පාමොජ්ජං, පච්ඡිමා පච්ඡිමා පිතීතිපි වදන්ති, අයමෙත්ථ තදනුච්ඡිවකො අත්ථො. තුට්ඨස්සාති පාමොජ්ජසඬ්ඛාතාය තරුණපිතියා වසෙන තුට්ඨස්ස. ත-සද්දො හි අතීතත්ථො, ඉතරථා හෙතුඵලසම්බන්ධාභාවාපත්තිතො, හෙතුඵලසම්බන්ධභාවස්ස ව වුත්තත්තා. “සකලසරිරං බොහයමානා”ති ඉමිනා පිති නාම එත්ථ බලවපිතීති දස්සෙති. සා හි අත්තනො සච්ඡ්චාරිකතාය, අත්තසමුට්ඨානපණ්ණිකරුපුප්පත්තියා ව සකලසරිරං සඬ්ඛොහයමානා ජායති. සකලසරිරෙ පිතිවෙගස්ස පිතිච්ඡ්චාරස්ස උප්පාදනඤ්චෙත්ථ සඬ්ඛොහනං.

පිතිසහිතං පිති උත්තරපදලොපෙන. කිං පන තං? මනො, පිති මනො එතස්සාති සමාසො. පිතියා සම්පයුත්තං මනො යස්සාතිපි වට්ටති, තස්ස. අත්ථමත්තං පන දස්සෙතුං “පිතිසම්පයුත්තචිත්තස්ස පුග්ගලස්සා”ති වුත්තං. කායොති ඉධ සබ්බොපි අරූපකලාපො අධිප්පෙනො, න පන කායලභ්‍යතාදිසු විය වෙදනාදික්ඛන්ධත්තයමෙව, න ව කායායතනාදිසු විය රූපකායම්පිති දස්සෙති “නාමකායො”ති ඉමිනා. පස්සද්ධිද්වයවසෙනෙව හෙත්ථ පස්සම්භනමධිප්පෙනං, පස්සම්භනං පන විගතකිලෙසදරථතාති ආහ “විගතදරථො භොතී”ති, පහිනඋද්ධව්වාදිකිලෙසදරථොති අත්ථො. වුත්තප්පකාරාය පුබ්බභාගභාවතාය වසෙන වෙනසිකසුඛං.

පටිසංවෙදෙන්නොයෙව තංසමුට්ඨානපණ්ණාසකපට්ඨසර්ථකාය කායිකමපි සුඛං පටිසංවෙදෙතීති චුත්තං “කායිකමපි වෙනසිකමපි සුඛං වෙදයති”ති. ඉමිනා නෙක්ඛමමසුබෙනාති “සුඛං වෙදෙති”ති එවං චුත්තෙන සංකිලෙසනීවරණපක්ඛනො නික්ඛන්තත්තා, පට්ඨමජ්ඣානපක්ඛිකත්තා ව යථාරහං නෙක්ඛමමසඞ්ඛාතෙන උපචාරසුබෙන අප්පනාසුබෙන ව. සමාධානමපෙත්ථ තදුභයෙනෙවාති චුත්තං “උපචාරවසෙනාපි අප්පනාවසෙනාපි”ති.

එත්ථ පනායමධිප්පායො – කාමච්ඡන්දප්පහානතො පට්ඨාය යාව පස්සද්ධකායස්ස සුඛපටිසංවෙදනා, තාව යථා පුබ්බො, තථා ඉධාපි පුබ්බභාගභාවනායෙව චුත්තා, න අප්පනා. තථා හි කාමච්ඡන්දප්පහානෙ ආචරියධම්මපාලත්ථෙරෙන චුත්තං “වික්ඛම්භනවසෙනාති එත්ථ වික්ඛම්භනං අනුප්පාදනං අප්පචන්තනං, න පටිපක්ඛානං සුප්පහිනනා, පහිනත්තාති ව පහිනසද්දිසනං සන්ධාය චුත්තං ඝානස්ස අනධිගතත්තා”ති (දී. නි. ටී. 1.261). පස්සද්ධකායස්ස සුඛපටිසංවෙදනාය ව චුත්තප්පකාරාය පුබ්බභාගභාවනාය වසෙන වෙනසිකසුඛං පටිසංවෙදෙන්නොයෙව තංසමුට්ඨානපණ්ණාසකපට්ඨසර්ථකාය කායිකමපි සුඛං පටිසංවෙදෙතීති. අපිච කා නාම කථා අඤ්ඤෙහි චත්තඛ්ඛා අට්ඨකථායමෙව “ඡ ධම්මෙ භාවෙත්වා”ති තත්ථ තත්ථ පුබ්බභාගභාවනාය චුත්තත්තා. සුබ්බො චිත්තසමාධානෙ පන සුබස්ස උපචාරභාවනාය විය අප්පනායපි කාරණත්තා, “සො විච්චිවෙව කාමෙහි”තිආදිනා ව චක්ඛමානාය අප්පනාය හෙතුඵලවසෙන සම්බප්ඤ්ඤානො පුබ්බභාගසමාධි, අප්පනාසමාධි ව චුත්තො, පුබ්බභාගසුඛමිච්ච වා අප්පනාසුඛමපි අප්පනාසමාධිස්ස කාරණමෙවාති තමපි අප්පනාසුඛං අප්පනාසමාධිනො කාරණභාවෙන ආචරියධම්මපාලත්ථෙරෙන ගහිතන්ති ඉමමත්ථමසල්ලක්ඛෙත්තා නෙක්ඛමමපදත්ථං යථාතථං අග්ගහෙත්වා පාළියං, අට්ඨකථායමපි සංකිණ්ණාකුලං කෙචි කරොන්තීති.

පට්ඨමජ්ඣානකථාවණ්ණනා

226. යදෙවං “සුබ්බො චිත්තං සමාධියති”ති එතෙනෙව උපචාරවසෙනාපි අප්පනාවසෙනාපි චිත්තස්ස සමාධානං කමිතං සියා, එවං සන්තෙ “සො විච්චිවෙව කාමෙහි”තිආදිකා දෙසනා කිමත්ථියාති වොදනාය “සො විච්චිවෙව...පෙ. ... චුත්තන්ති වෙදිතඛ්ඛ”න්ති චුත්තං. තත්ථ “සමාහිතෙ”ති පදද්වයං “දස්සනත්ථං චුත්ත”න්ති ඉමෙහි සම්බන්ධිත්වා සමාහිතත්තා තථා දස්සනත්ථං චුත්තන්ති අධිප්පායො වෙදිතඛ්ඛො. උපරිච්චිසෙසදස්සනත්ථන්ති උපචාරසමාධිනො, පට්ඨමජ්ඣානාදිසමාධිනො ව උපරි පත්තඛ්ඛස්ස පට්ඨමජ්ඣානාදිවිසෙසස්ස දස්සනත්ථං. උපචාරසමාධිසමධිගමෙනෙව හි පට්ඨමජ්ඣානාදිවිසෙසො සමධිගන්තුං සක්කා, න පන තෙන විනා, දුතියජ්ඣානාදිසමධිගමෙපි පාමොප්පුප්පාදාදිකාරණපරම්පරා ඉච්ඡිතඛ්ඛා, දුතියමග්ගාදිසමධිගමෙ පටිපදාඤ්ඤාණදස්සනවිසුද්ධි වියාති දට්ඨබ්බං. අප්පනාසමාධිනාති පට්ඨමජ්ඣානාදිඅප්පනාසමාධිනා. තස්ස සමාධිනොති යො අප්පනාලක්ඛණො සමාධි “සුබ්බො චිත්තං සමාධියති”ති සබ්බසාධාරණවසෙන චුත්තො, තස්ස සමාධිනො. පහෙදදස්සනත්ථන්ති දුතියජ්ඣානාදිවිභාගස්ස වෙව පට්ඨමාහිඤ්ඤාදිවිභාගස්ස ව පහෙදදස්සනත්ථං. කරජකායන්ති චතුසන්තතිරූපසමුදායභූතං වාතුමහාභූතිකකායං. සො හි ගබ්භාසයෙ කරියතීති කත්වා කරසඞ්ඛාතතො පුප්ඵසම්භවතො ජාතත්තා කරජොති චුච්චති. කරොති හි මාතු සොණිතසඞ්ඛාතපුප්ඵස්ස, පිතු සුක්කසඞ්ඛාතසම්භවස්ස ව නාමං, තතො ජාතො පන අණ්ඩප්පලාභූපවසෙන ගබ්භසෙයාකකායොව. කාමං ඔපපාතිකාදීනමපි හෙතුසම්පන්නානං යථාචුත්තසමාධිසමධිගමො සම්භවති, තථාපි යෙභුයාත්තා, පාකටත්තා ව ස්වෙව කායො චුත්තොති. කරොති පුත්තෙ නිබ්බන්තෙතීති කරො, සුක්කසොණිතං, කරෙන ජාතො කරජොතිපි වදන්ති.

නනු ව නාමකායොපි විවෙකජෙන පීතිසුබෙන තථා ලද්ධුපකාරොව සියා, අථ කස්මා යථාචුත්තො රූපකායොව ඉධ ගහිතොති? සද්දන්තරාහිසම්බන්ධෙන අධිගතත්තා. “අභිසන්දෙති”තිආදිසද්දන්තරාහිසම්බන්ධෙන හි රූපකායො එව ඉධ ගවචනා චුත්තොති අධිගමියති තස්සෙව අභිසන්දනාදිකිරියායොග්ගාත්තාති. අභිසන්දෙතීති අභිසන්දනං කරොති, සො ඉමමෙව කායං විවෙකජෙන පීතිසුබෙනාති හි හෙදවසෙන, සමුදායාවයවවසෙන ව පරිකප්පනාමත්තසිද්ධා හෙතුකිරියා එත්ථ ලබ්භති, අභිසන්දනං පනෙතං ඝානමයෙන පීතිසුබෙන කරජකායස්ස නින්තභාවාපාදනං, සබ්බත්ථකමෙව ව ලුඛභාවස්සාපනායනන්ති ආහ “තෙමෙහි ස්තෙහෙති”ති, අවස්සුතභාවං, අල්ලභාවඤ්ඤා කරොතිති අත්ථො. අත්ථතො පන අභිසන්දනං නාම යථාචුත්තපීතිසුඛසමුට්ඨානෙහි පණ්ණාසකපට්ඨසර්ථකායස්ස පරිප්ඵරණං දට්ඨබ්බං. තෙනෙවාහ “සබ්බත්ථ පචන්තපීති සුඛං කරොති”ති. තංසමුට්ඨානරූපඵරණවසෙනෙව හි සබ්බත්ථ පචන්තපීතිසුඛතා. පරිසන්දෙතීතිආදියුපි එසෙව නයො. භස්සං නාම වම්මපසිබ්බකං. පරිප්ඵරතීති සුද්ධකිරියාපදං. තෙන චුත්තං “සමන්තතො ඵුසතී”ති, සො ඉමමෙව කායං විවෙකජෙන පීතිසුබෙන සමන්තතො ඵුට්ඨො භවතීති අත්ථො. ඵුසනකිරියායෙවෙත්ථ උපපන්නා, න ඛ්‍යාපනකිරියා හික්ඛස්සෙව සුද්ධකත්තුභාවතො. සබ්බං එතස්ස අත්ථීති සබ්බවා යථා “ගුණවා”ති, තස්ස සබ්බවතො, “අවයවාචයවිසම්බන්ධෙ අවයවිති සාම්චවන”න්ති සද්දලක්ඛණෙන පනෙතස්ස “කිඤ්චි”ති අවයවෙන සම්බප්ඤ්ඤානො අවයවිච්චිසයොයෙවෙස සබ්බසද්දොති මන්ත්වා ඡවිමංසාදිකොට්ඨාසසඞ්ඛාතෙන අවයවෙන අවයවිභාවං දස්සෙත්තො ආහ “සබ්බකොට්ඨාසවතො කායස්සා”ති. “කිඤ්චි”ති එතස්ස “උපා...පෙ.... යාන”න්ති අත්ථවචනං. උපාදින්නකසන්නතිපචන්තිට්ඨානෙති කම්මජරූපසන්නතියා පචන්තිට්ඨානෙ අචුටං නාම න භොතීති සම්බන්ධො. ඡවිමංසලොභිතානුගතන්ති ඡවිමංසලොභිතාදිකම්මජරූපමනුගතං. යත්ථ යත්ථ කම්මජරූපං, තත්ථ තත්ථ චිත්තජරූපස්සාපි ඛ්‍යාපනතො තෙන තස්ස කායස්ස ඵුට්ඨාවං සන්ධාය “අචුටං නාම න භොතී”ති චුත්තං.

227. ඡෙකොති කුසලො, තං පන කොසල්ලං “කංසථාලෙ න්හානියවුණ්ණානි

ආකිරිත්වා” තිආදිසද්දන්තරසන්තිධානතො, පකරණතො ච න්හානියවුණ්ණානං කරණො, පයොජනෙ, පිණ්ඩනෙ ච සමත්ථතාවසෙන වෙදිතබ්බන්ති දස්සෙති “පට්ඨලො” තිආදිනා. කංසසද්දො පන “මහනියා කංසපාතියා” තිආදිසු (ම. නි. 1.61) සුවණ්ණෙ ආගතො, “කංසො උපහතො යථා” තිආදිසු (ධ. ප. 134) කිත්තිමලොහෙ, “උපකංසො නාම රාජා මහාකංසස්ස අනුජො” තිආදිසු [ජා. අට්ඨ. 4.10.164 (අත්ථනො සමානං)] පණ්ණත්තිමත්තෙ. ඉධ පන යත්ථ කත්ථවි ලොහෙති ආහ “යෙන කෙනවි ලොහෙන කතභාජනෙ” ති. නනු උපමාකරණමත්තමෙවිදං, අථ කස්මා කංසථාලකස්ස සවිසෙසස්ස ගහණං කතන්ති අනුයොගං පරිහරති “මත්තිකාභාජන” තිආදිනා. “සන්දෙන්තස්සා” ති පරිමද්දෙන්වා පිණ්ඩං කරොන්තස්සෙව හිජ්ජති, න පන සන්දන්තක්ඛමං හොති, අනාදරලක්ඛණෙ වෙතං සාමිවචනං. කිරියන්තරස්ස පවත්තනක්ඛණෙයෙව කිරියන්තරස්ස පවත්තනක්ඛණි අනාදරලක්ඛණං. “පරිජ්ජොසකං පරිජ්ජොසක” ති ඉදං භාවනපුංසකන්ති දස්සෙති “සිඤ්චිත්වා සිඤ්චිත්වා” ති ඉමිනා. පුස්සද්දො වෙන්ථ පරිසිඤ්චනෙ යථා තං වාතවුට්ඨිසමයෙ “දෙවො ච ථොකං ථොකං පුස්සායති” ති, (පා.වි. 362) තස්මා තතො තතො න්හානියවුණ්ණතො උපරි උදකෙන ඛ්‍යාපනකරණවසෙන පරිසිඤ්චිත්වා පරිසිඤ්චිත්වාති අත්ථො. අනුපසග්ගොපි හි සද්දො සඋපසග්ගො විය පකරණාධිගතස්ස අත්ථස්ස දිපකො, “සිඤ්චිත්වා සිඤ්චිත්වා” ති පන වචනං “පරිජ්ජොසකං පරිජ්ජොසක” ති එතස්ස “සන්දෙය්‍යා” ති එත්ථ විසෙසනභාවවිඤ්ඤාපනත්ථං. එවමිදිසෙසු. “සන්දෙය්‍යා” ති එත්ථ සන්ද-සද්දො පිණ්ඩකරණෙති වුත්තං “පිණ්ඩං කරෙය්‍යා” ති. අනුගතාති අනුපවිසනවසෙන ගතා උපගතා. පරිග්ගහිතාති පරිතො ගහිතා සමත්තතො පුට්ඨා.

අත්තරො ච බාහිරො ච පදෙසො, තෙහි සහ පවත්තති සන්තරබාහිරා, න්හානියපිණ්ඩි, “සමත්තරබාහිරා” තිපි පාඨො, ම-කාරො පදසන්ධිවසෙන ආගමො. යථාචුත්තෙන පරිග්ගහිතතාකාරණෙනෙව සන්තරබාහිරො න්හානියපිණ්ඩි පුට්ඨා උදකස්තෙනෙනාති ආහ “සබ්බත්ථකමෙව උදකස්තෙනෙන පුට්ඨා” ති. සබ්බත්ථ පවත්තනං සබ්බත්ථකං, භාවනපුංසකක්ඛෙතං, සබ්බපදෙසෙ හුත්වා එව පුට්ඨාති අත්ථො. “සන්තරබාහිරා පුට්ඨා” ති ව ඉමිනා න්හානියපිණ්ඩියා සබ්බසො උදකෙන තෙමිතභාවමාහ, “න ච පග්ගරණි” ති පන ඉමිනා තිත්තායපි තාය සනථද්ධභාවං. තෙනාහ “න ච බිත්ථං බිත්ථං” තිආදි. උදකස්ස පුස්සිතං පුස්සිතං, න ච පග්ගරණි සුද්දති අත්ථො, “බිත්ථං උදකං” තිපි කත්ථවි පාඨො, උදකසඬ්ඛාතං බිත්ථන්ති තස්සත්ථො. බිත්ථසද්දො හි “ඛ්‍යාලම්බම්බුධරබිත්ථං” තිආදිසු විය ධාරාවයවෙ. එවං පන අපග්ගරණතො හත්ථෙනපි ද්විතිපි තිතිපි අභිගුලෙහි ගහෙතුං, ඔවට්ටිකාය වා කාතුං සක්කා. යදි හි සා පග්ගරණි අස්ස, එවං සති ස්තෙනවිගමනෙන සුක්ඛත්තා ථද්ධා හුත්වා තථා ගහෙතුං, කාතුං වා න සක්කාති වුත්තං හොති. ඔවට්ටිකායාති පරිවට්ටුලවසෙන, ගුලිකාවසෙන සා පිණ්ඩි කාතුං සක්කාති අත්ථො.

දුතියජ්ඣානකථාවණ්ණනා

229. තාහි තාහි උදකසිරාහි උබ්භිජ්ජති උද්ධං නික්ඛමති උබ්භිදං, තාදිසං උදකං යස්සාති උබ්භිදොදකො, ද-

කාරස්ස පන ත-කාරෙ කතෙ උබ්භිතොදකො, ඉමමත්ථං දස්සෙතුං “උබ්භිත්තඋදකො” ති වුත්තං, නදිතිරෙ බතකුපකො විය උබ්භිජ්ජනකඋදකොති අත්ථො. උබ්භිජ්ජනකමපි උදකං කත්ථවි හෙට්ඨා උබ්භිජ්ජිත්වා ධාරාවසෙන උට්ඨහිත්වා බ්භි ගච්ජති, න තං කොචි අත්තොයෙව පතිට්ඨිතං කාතුං සක්කොති ධාරාවසෙන උට්ඨහනතො, ඉධ පන වාලිකාතටෙ විය උදකරහදස්ස අත්තොයෙව උබ්භිජ්ජිත්වා තත්ථෙව තිට්ඨති, න ධාරාවසෙන උට්ඨහිත්වා බ්භි ගච්ජති විඤ්ඤායති අබොහකස්ස සන්තිසිත්තස්සෙව උදකස්ස අධිප්පෙතත්තාති ඉමමත්ථං සන්ධායාහ “න හෙට්ඨා” තිආදි. හෙට්ඨාති උදකරහදස්ස හෙට්ඨා මහාඋදකසිරා, ලොහිතානුගතා ලොහිතසිරා විය උදකානුගතො පථවිපදෙසො “උදකසිරා” ති වුවචති. උග්ගච්ජනකඋදකොති ධාරාවසෙන උට්ඨහනකඋදකො. අත්තොයෙවති උදකරහදස්ස අත්තො සමතලපදෙසෙ එව. උබ්භිජ්ජනකඋදකොති උබ්භිජ්ජිත්වා තත්ථෙව තිට්ඨනකඋදකො. ආගමනමග්ගොති බාහිරතො උදකරහදාහිමුඛං ආගමනමග්ගො. කාලෙන කාලන්ති රුළුභිපදං “එකො එකායා” තිආදි (පාරා. 443, 444, 452) වියාති වුත්තං “කාලෙ කාලෙ” ති. අත්ථද්ධමාසන්ති එත්ථ අනුසද්දො ඛ්‍යාපනෙ. වස්සානස්ස අද්ධමාසං අද්ධමාසන්ති අත්ථො. එවං අනුදසාහන්ති එත්ථාපි. වුට්ඨිත්ති වස්සනං. අනුජ්ජවච්ඡෙය්‍යාති න උපවච්ඡෙය්‍ය. වස්සසද්දතො වස්ස සිද්ධිති දස්සෙති “න වස්සෙය්‍යා” ති ඉමිනා.

“සිතා වාරිධාරා” ති ඉත්ථිලිඬිගපදස්ස “සිතං ධාර” ති නපුංසකලිඬිගෙන අත්ථවචනං ධාරසද්දස්ස ද්විලිඬිගිකභාවවිඤ්ඤාපනත්ථං. සිතන්ති බොහනාභාවෙන සිතලං, පුරාණපණ්ණානිකකට්ඨාදිසංකිණ්ණාභාවෙන වා සෙතං පරිසුද්ධං. සෙතං සිතන්ති හි පරියායො. කස්මා පනෙත්ථ උබ්භිදොදකොයෙව රහදො ගහිතො, න ඉතරෙති අනුයොගමපනෙති “හෙට්ඨා උග්ගච්ජනකඋදකක්ඛි” තිආදිනා. උග්ගන්ත්වා උග්ගන්ත්වා හිජ්ජන්තන්ති උට්ඨහිත්වා උට්ඨහිත්වා ධාරාකිරණවසෙන උබ්භිජ්ජන්තං, විනස්සන්තං වා. බොහෙතිති ආලොලෙති. වුට්ඨිති වස්සනං. ධාරානිපාතපුබ්බුලකෙහිති උදකධාරානිපාතෙහි ව තතොයෙව උට්ඨිතඋදකපුබ්බුලකසඬ්ඛාතෙහි ඵෙණපටලෙහි ව. එවං යථාක්කමං තිණ්ණමපි රහදානමගහෙතබ්බතං වත්වා උබ්භිදොදකස්සෙව ගහෙතබ්බතං වදති “සන්තිසිත්තමෙවා” තිආදිනා. තත්ථ සන්තිසිත්තමෙවාති සමමා, සමං වා නිසිත්තමෙව, අපරික්ඛොහතාය නිච්චලමෙව, සුජ්ජසන්තමෙවාති අධිප්පායො. ඉද්ධිතිමිමිතමිවාති ඉද්ධිතා ඉද්ධියා තථා නිමිතං. ඉව. තත්ථාති තස්මිං උපමොපමෙය්‍යවචනෙ. සෙසන්ති “අභිසන්දෙති” තිආදිකං.

තතියජ්ඣානකථාවණ්ණනා

231. “උප්පලිනී” තිආදි ගච්ඡස්ස පි වනස්සපි අධිවචනං. ඉධ පන “යාව අග්ගා, යාව ච මූලා” ති වචන යොගෙන “අප්පෙකච්චානී” තිආදිනා උප්පලගච්ඡාදිනමෙව ගහෙන ඛිබ්බාය වනමෙවාධිප්පෙන, තස්මා “උප්පලානීති උප්පලගච්ඡානි. එත්ථානි උප්පලවනෙ” තිආදිනා අත්ථො වෙදිතඛිබ්බො. අවයවෙන හි සමුදායස්ස නිබ්බවනං කතං. එකඤ්ඤි උප්පලගච්ඡාදි උප්පලාදියෙව, චතුපඤ්ඤිමත්තමපි පන උප්පලාදිවනන්ති වොහරියති, සාරත්ථදීපනියං පන ජලාසයොපි උප්පලිනිආදිභාවෙන චුත්තො. එත්ථ වානි එතස්මිං පදත්තයෙ, එතෙසු වා තිසු උප්පලපද්මපුණ්ණධරිකසඬ්ඛාතෙසු අත්ථෙසු. “සෙතරත්තනීලෙසු” ති උප්පලමෙව චුත්තං, සෙතූප්පලරත්තූප්පලනීලුප්පලෙසු ති අත්ථො. යං කිඤ්චි උප්පලං උප්පලමෙව උප්පලසද්දස්ස සාමඤ්ඤනාමවසෙන තෙසු සබ්බෙසුපි පවත්තනතො. සතපත්තන්ති එත්ථ සතසද්දො ඛුජ්ජරියායො “සතග්ගි සතරංසි සුරියො” තිආදිසු විය අනෙකසඬ්ඛාභාවතො. එවඤ්ච කත්වා අනෙකපත්තස්සාපි පදුමභාවෙ සඬ්ගහො සිද්ධො හොති. පත්තන්ති ච පුප්ඵලලමධිප්පෙන. වණ්ණනියමෙන සෙතං පදුමං, රත්තං පුණ්ණධරිකන්ති සාසනවොභාරො, ලොකෙ පන “රත්තං පදුමං, සෙතං පුණ්ණධරික” න්ති වදන්ති. චුත්තඤ්ඤි “පුණ්ණධරිකං සිතං රත්තං, කොකනදං කොකාසකො” ති. රත්තවණ්ණතාය හි කොකනාමකානං සුනානං නාදයතො සද්දාපයතො, තෙහි ච අසිතඛිබ්බො “කොකනදං, කොකාසකො” ති ච පදුමං චූචිවති. යථාහ “පද්මං යථා කොකනදං සුගන්ධ” න්ති. අයං පනෙත්ථ වචනත්ථො උදකං පාති, උදකෙ වා ජලවතීති උප්පලං. පඬිකෙ දවති ගච්ඡති, පකාරෙන වා දවති විරුහතීති පදුමං. පණ්ණධරං වණ්ණමස්ස, මහත්තතාය වා මුඛිතඛිබ්බං ඛණ්ඩෙතඛිබ්බන්ති පුණ්ණධරිකං ම-කාරස්ස ප-කාරාදිවසෙන. මුඛිසද්දඤ්ඤි මුඛිසද්දං වා ඛණ්ඩනත්ථමිච්ඡන්ති සද්දවිදු, සද්දසත්ථතො වෙන්ථ පදසිද්ධි. යාව අග්ගා, යාව ච මූලා උදකෙන අභිසන්දනාදිභාවදස්සනත්ථං පාළියං “උදකානුග්ගතානී” ති වචනං, තස්මා උදකතො න උග්ගතානීච්චෙව අත්ථො, න තු උදකෙ අනුරූපගතානීති ආහ “උදකා...පෙ.... ගතානී” ති. ඉධ පන උප්පලාදීනි විය කරජකායො, උදකං විය තතියජ්ඣානසුඛං දට්ඨබ්බං.

වතුත්ථජ්ඣානකථාවණ්ණනා

233. යස්මා පන වතුත්ථජ්ඣානචිත්තමෙව “වෙනසා” ති චුත්තං, තඤ්ච රාගාදිඋපක්කිලෙසමලාපගමතො නිරූපක්කිලෙසං නිමිමලං, තස්මා උපක්කිලෙසවිගමනමෙව පරිසුද්ධභාවොති ආහ “නිරූපක්කිලෙසට්ඨෙන පරිසුද්ධ” න්ති. යස්මා ච පරිසුද්ධස්සෙව පච්චයවිසෙසෙන පවත්තිවිසෙසො පරියොදානතා සුද්ධන්තසුචණ්ණස්ස නිසංසනෙන පහස්සරතා විය, තස්මා පහස්සරතායෙව පරියොදානතානි ආහ “පහස්සරට්ඨෙන පරියොදාන” න්ති. විජ්ජු විය පභාය ඉතො චිතො ච නිච්ඡරණං පහස්සරං යථා “ආහස්සරා” ති. ඔදානෙන වත්ථෙනානි එත්ථ “ඔදානෙනා” ති ගුණවචනං සන්ධාය “ඔදානෙන...පෙ.... ඉද” න්ති චුත්තං. උතුචරණත්ථන්ති උණ්ණස්ස උතුතො චරණදස්සනත්ථං. කස්මාති ආහ “කිලිට්ඨවත්ථෙනා” තිආදි. උතුචරණං න හොතීති ඔදානවත්ථෙන විය සවිසෙසං උතුචරණං න හොති, අප්පකමත්තමෙව හොතීති අධිප්පායො . තෙනාහ “තඬ්ඛණ...පෙ.... බලවං හොතී” ති. “තඬ්ඛණධොතපරිසුද්ධෙනා” ති ච එතෙන ඔදානසද්දො එත්ථ පරිසුද්ධවචනො එව “ගිහි ඔදානවත්ථවසනො” තිආදිසු විය , න සෙතවචනො යෙන කෙනචි තඬ්ඛණධොතපරිසුද්ධෙනෙව උතුචරණසම්භවතොති දස්සෙති.

නනු ච පාළියං “නාස්ස කිඤ්චි සබ්බාවතො කායස්ස ඔදානෙන වත්ථෙන අචුටං අස්සා” ති කායස්ස ඔදානවත්ථරණං චුත්තං, න පන වත්ථස්ස උතුචරණං, අථ කස්මා උතුචරණං ඉධ චුත්තන්ති අනුයොගෙනාහ “ඉමිස්සාය හී” තිආදි. යස්මා වත්ථං විය කරජකායො, උතුචරණං විය වතුත්ථජ්ඣානසුඛං, තස්මා එවමත්ථො වෙදිතඛිබ්බොති චුත්තං හොති, එතෙන ච ඔදානෙන වත්ථෙන සබ්බාවතො කායස්ස චරණාසම්භවතො, උපමෙයොන ච අයුත්තත්තා කායග්ගහණෙන තන්තිස්සිතවත්ථං ගහෙනබ්බං, වත්ථග්ගහණෙන ච තප්පවිචයං උතුචරණන්ති දස්සෙති. නෙයාත්ථතො හි අයං උපමා චුත්තා. විචිත්තදෙසනා හි බුද්ධා හගවත්තොති. යොගිතො හි කරජකායො වත්ථං විය දට්ඨබ්බො උතුචරණසද්ධෙන වතුත්ථජ්ඣානසුඛෙන චරිතඛිබ්බන්තා, උතුචරණං විය වතුත්ථජ්ඣානසුඛං වත්ථස්ස විය තෙන කරජකායස්ස චරණතො, පුරිස්සස්ස සරිරං විය වතුත්ථජ්ඣානං උතුචරණට්ඨානියස්ස සුඛස්ස නිස්සයභාවතො. තෙනාහ “තස්මා” තිආදි. ඉදඤ්ඤි යථාචුත්තවචනස්ස ගුණදස්සනං. එත්ථ ච පාළියං “පරිසුද්ධෙන වෙනසා” ති වෙනොගහණෙන වතුත්ථජ්ඣානසුඛං හගවතා චුත්තන්ති ඤාපෙතුං “වතුත්ථජ්ඣානසුඛං, වතුත්ථජ්ඣානසුඛෙනා” ති ච චුත්තන්ති දට්ඨබ්බං. නනු ච වතුත්ථජ්ඣානසුඛං නාම සාතලක්ඛණං නත්ථීති? සච්චං, සන්තසභාවත්තා පනෙත්ථ උපෙක්ඛායෙව “සුඛ” න්ති අධිප්පෙනා. තෙන චුත්තං සම්මොභවිතොදනියං “උපෙක්ඛා පන සන්තත්තා, සුඛමිච්චෙව භාසිතා” ති (විභ. අට්ඨ. 232; විසුද්ධි. 2.644; මහානි. අට්ඨ. 27; පටි. ම. අට්ඨ. 1.105).

එත්තාවතානි පට්ඨජ්ඣානාධිගමපරිදීපනතො පට්ඨාය යාව වතුත්ථජ්ඣානාධිගමපරිදීපනා, තාවතා වචනක්කමෙන. ලහනං ලාභො, සො එතස්සානි ලාභී, රූපජ්ඣානානං ලාභී රූපජ්ඣානලාභී යථා “ලාභී විචරපිණ්ඩපාතසෙනාසනගිලානපච්චයභෙසජ්ජපරික්ඛාරාන” න්ති, (සං. නි. 2.70; උදා. 38) ලහනසීලො වා ලාභී. කිං ලහනසීලො? රූපජ්ඣානානීතිපි යුජ්ජති. එවමිතරස්මිමපි. න අරූපජ්ඣානලාභීති න වෙදිතඛිබ්බොති යොජෙතඛිබ්බං. කස්මාති චුත්තං “න හී” තිආදි, අට්ඨන්තමපි සමාපත්තීනං උපරි අභිඤ්ඤාධිගමෙ අවිනාභාවතොති චුත්තං හොති. චුද්දසභාකාරෙහිති “කසිණානුලොමතො, කසිණපටිලොමතො කසිණානුලොමපටිලොමතො, ඤානානුලොමතො, ඤානපටිලොමතො, ඤානානුලොමපටිලොමතො, ඤානානුකත්තිකතො, කසිණානුකත්තිකතො, ඤානකසිණානුකත්තිකතො, අඬ්ගසඬ්කත්තිකතො, ආරම්මණසඬ්කත්තිකතො , අඬ්ගාරම්මණසඬ්කත්තිකතො අඬ්ගවචත්ථානතො, ආරම්මණවචත්ථානතො” ති (විසුද්ධි. 2.365) විසුද්ධිමග්ගෙ චුත්තෙහි ඉමෙහි චුද්දසභාකාරෙහි.

සතිපි කොනෙසු ආවජ්ජනාදිපඤ්චවිධවසිභාවෙ අයමෙව වුද්දසවිධො වසිභාවො අභිඤ්ඤා නිබ්බන්තනෙ එකන්තෙන ඉච්ඡතබ්බොති දස්සෙන්නෙන “වුද්දසභාකාරෙහි විණ්ණවසිභාව”න්ති වුත්තං, ඉමිනා ව අරුපසමාපත්තිසු විණ්ණවසිභාවං විනා රුපසමාපත්තිසු එව විණ්ණවසිභාවෙන සමාපත්ති න ඉප්ඤ්ඤාති නාසං අභිඤ්ඤාධගමෙ අවිනාහාවං දස්සෙතිති වෙදිතබ්බං.

නනු යථාපාදමෙව විනිච්ඡයො වත්තබ්බොති වොදනං සොධෙති “පාළියං පනා”තිආදිනා, සාවසෙසපාද්ධාවතො නිහරිත්වා එස විනිච්ඡයො වත්තබ්බොති වුත්තං හොති. යජ්ජෙවං අරුපජ්ඣානානිපි පාළියං ගහෙතබ්බාති, අප් කස්මා තාති අග්ගහෙත්වා සාවසෙසපාදො හගවතා කතොති? සබ්බාභිඤ්ඤානං විසෙසතො රුපාවචරවතුත්ථජ්ඣානපාදකත්තා. සතිපි හි තාසං තථා අවිනාහාවෙ විසෙසතො පනෙතා රුපාවචරවතුත්ථජ්ඣානපාදකා, තස්මා තාසං තප්පාදකභාවවිඤ්ඤාපනත්ථං තත්ථෙව යත්වා දෙසනා කතා, න පන අරුපාවචරජ්ඣානානං ඉධ අනනුපයොගතො. තෙනාහ “අරුපජ්ඣානානි ආහරිත්වා කථෙතබ්බාති”ති.

විපස්සනාඤ්ඤාකල්පාචණ්ණනා

234. “පුන වපරං මහාරාජ (පාළියං නත්ථි) හික්ඛු”ති වත්වාපි කිමත්ථං දස්සෙතුං “සො”ති පදං පුන වුත්තන්ති වොදනායාහ “සො...පෙ.... දස්සෙති”ති, යථාරුතවසෙන, නෙයාත්ථවසෙන ව වුත්තාසු අට්ඨසු සමාපත්තිසු විණ්ණවසිතාවසිට්ඨං හික්ඛුං දස්සෙතුං එවං වුත්තන්ති අධිප්පායො. සෙසන්ති “සො”ති පදත්ථතො සෙසං “එවං සමාහිතෙ”තිආදිසු වත්තබ්බං සාධිප්පායමත්ථජාතං. ඤෙයාං ජානාතිති ඤාණං, තදෙව පච්චක්ඛං කත්වා පස්සතිති දස්සනං, ඤාණමෙව දස්සනං න වක්ඛාදිකත්ති ඤාණදස්සනං, පඤ්චවිධමිපි ඤාණං, තයිදං පන ඤාණදස්සනපදං සාසනෙ යෙසු ඤාණවිසෙසෙසු නිරුල්හං, තං සබ්බං අත්ථුද්ධාරවසෙන දස්සෙන්නො “ඤාණදස්සනන්ති මග්ගඤාණමිපි වුවචති”තිආදිමාහ. ඤාණදස්සනවිසුද්ධත්ථන්ති ඤාණදස්සනස්ස විසුද්ධිපයොජනාය. එසුචිභාරොති අරියචිහාරභූතො සුඛචිහාරො. හගවතොපීති න කෙවලං දෙවතාරොචනමෙව, අප් බො තදා හගවතොපි ඤාණදස්සනං උදපාදීති අත්ථො. සත්තාහං කාලඤ්ඤාසස්ස අස්සාති සත්තාහකාලඤ්ඤාතො. “කාලාමො”ති ගොත්තවසෙන වුත්තං. වෙතොවිමුත්ති [විමුත්ති (අට්ඨකල්පායං)] නාම අරහත්තඵලසමාපත්ති. යස්මා විපස්සනාඤාණං ඤෙයාසබ්බාතෙ තෙභුමකසබ්බාරෙ අනිච්චාදිතො ජානාති, හධිගානුපස්සනතො ව පට්ඨාය පච්චක්ඛතො තෙ පස්සති, තස්මා යථාවුත්තට්ඨෙන ඤාණදස්සනං නාම ජාතන්ති දස්සෙති “ඉධ පනා”තිආදිනා.

අභිනිහරතිති විපස්සනාහිමුඛං වත්තං තදඤ්ඤකරණියතො නිහරිත්වා හරතිති අයං සද්දතො අත්ථො, අධිප්පායතො පන තං දස්සෙතුං “විපස්සනාඤාණස්සා”තිආදි වුත්තං. තදහිමුඛභාවොයෙව හිස්ස තත්තින්තතාදිකරණං, තං පන වුත්තනයෙන අට්ඨඨගසමන්තාගතෙ තස්මිං චිත්තෙ විපස්සනාක්කමෙන ජාතෙ විපස්සනාහිමුඛං චිත්තපෙසනමෙවාති දට්ඨබ්බං. තත්තින්තන්ති තස්සං විපස්සනායං නින්තං. ඉතරද්වයං තස්සෙව වෙවචනං. තස්සං පොණං වඩ්ඤං පබ්භාරං නිවන්ති අත්ථො. බුහුමජාලෙ වුත්තොයෙව. ඔදනකුම්මාසෙහි උපවියති වඩ්ඨාපියති, උපවයති වා වඩ්ඨතිති අත්ථං සන්ධාය “ඔදනෙනා”තිආදි වුත්තං. අනිච්චවිභාදනපරිමද්දනභෙදනවිද්ධංසනධම්මොති එත්ථ “අනිච්චධම්මො”තිආදිනා ධම්මසද්දො පච්චෙකං යොජෙතබ්බො. තත්ථ අනිච්චධම්මොති පහඩගුතාය අද්ධවසභාවො. දුග්ගන්ධවිසාතත්ථායාති සරිරෙ දුග්ගන්ධස්ස විගමාය. උච්ඡාදනධම්මොති උච්ඡාදෙතබ්බතාසභාවො, ඉමස්ස පුත්තිකායස්ස දුග්ගන්ධභාවතො ගන්ධොදකාදිහි උබ්බට්ඨනවිලිම්පනජාතිකොති අත්ථො. උච්ඡාදනෙන හි පුත්තිකායෙ සෙදවාතපිත්තසෙම්භාදිහි ගරුභාවදුග්ගන්ධානමපගමො හොති. මහාසම්බාහනං මල්ලාදිනං බාහුවඩ්ඨනාදිඅත්ථංව හොති, අභිගපච්චඩ්ඨගාබාධවිනොදනත්ථං පන බුද්දකසම්බාහනමෙව යුත්තන්ති ආහ “බුද්දකසම්බාහනෙනා”ති, මන්දසම්බාහනෙනාති අත්ථො. පරිමද්දනධම්මොති පරිමද්දිතබ්බතාසභාවො.

එවං අනියමිතකාලවසෙන අත්ථං වත්වා ඉදාති නියමිතකාලවසෙන අත්ථං වදති “දහරකාලෙ”තිආදිනා. වා-සද්දො වෙත්ථ අත්ථදස්සනවසෙනෙව අත්ථන්තරවිකප්පනස්ස විඤ්ඤායමානත්තා න පයුත්තො, ලුත්තනිද්දිට්ඨො වා. දහරකාලෙති අචිරවිජාතකාලෙ. සයාපෙත්වා අඤ්ජනපිළනාදිවසෙන පරිමද්දනධම්මොති සම්බන්ධො. මිතන්ති භාවනපුංසකනිද්දෙසො, තෙන යථාපමාණං, මන්දං වා අඤ්ජනපිළනාදීති දස්සෙති. අඤ්ජනඤ්චෙත්ථ ආකඩ්ඨනං. පිළනං සම්බාහනං. ආදිසද්දෙන සම්ඤ්ජනඋග්ගමනාදීති සධිගණ්හාති. එවං පරිහරිතොපීති උච්ඡාදනාදිනා සුබ්බෙතොපි. හිප්පති වෙවාති අනිච්චතාදිවසෙන තස්සති ව. විකිරති වාති එවං හින්දන්තො ව කිඤ්චි පයොජනං අසාධෙන්නො විප්පකිණ්ණොව හොති. එවං නවහි පදෙහි යථාරහං කායෙ සමුදයවයධම්මානුපස්සිතා දස්සිතාති ඉමමත්ථං විහාවෙන්නො “තත්ථා”තිආදිමාහ. තත්ථ ජහි පදෙහිති “රුපි, වාතුමහාභුතිකො, මාතාපෙත්තිකසම්භවො, ඔදනකුම්මාසුපවයො, උච්ඡාදනධම්මො, පරිමද්දනධම්මො”ති ඉමෙහි ජහි පදෙහි. යුත්තං තාව හොතු මජ්ඣෙ කිහිපි පදෙහි කායස්ස සමුදයකථනං තෙසං තදත්ථදීපනතො, “රුපි, උච්ඡාදනධම්මො, පරිමද්දනධම්මො”ති පන තිහි ත්පදෙහි කථං තස්ස තථාකථනං යුත්තං සියා තෙසං තදත්ථස්ස අදීපනතොති? යුත්තමෙව තෙසමිපි තදත්ථස්ස දීපිතත්තා. “රුපි”ති හි ඉදං අත්තතො පච්චයභූතෙන උතුආහාරලක්ඛණෙන රූපෙන රූපවාති අත්ථස්ස දීපකං. පච්චයසබ්බගමවිසිට්ඨෙ හි තදස්සත්ථිඅත්ථෙ අයමිකාරො. “උච්ඡාදනධම්මො, පරිමද්දනධම්මො”ති ව ඉදං පද්ද්වයං තථාවිධරූප්ප්පාදනෙන සණ්ඨානසම්පාදනත්ථස්ස දීපකත්ති. ද්විතීති “භෙදනධම්මො, විද්ධංසනධම්මො”ති ද්විති පදෙහි. නිස්සිතඤ්චි කායපරියාපන්නෙ හදයවත්ථුමි නිස්සිතත්තා විපස්සනාවත්තස්ස. තදා පවත්තඤ්චි

විපස්සනාවිත්තමෙව “ඉද්දං මෙ විඤ්ඤාණං” න්ති ආසන්නපච්චක්ඛවසෙන චුත්තං. පටිබද්ධඤ්ඤා කායෙන විනා අප්පචන්තනතො, කායසඤ්ඤිතානඤ්ඤා රූපධම්මානං ආරම්මණකරණතො.

235. සුට්ඨ ඔහාසනීති සුභො, පහාසම්පන්නො මණි, තාය ඵල පහාසම්පන්නියා මණිනො හදුනාති අත්ථමත්තං දස්සෙතුං “සුභොති සුන්දරො”ති චුත්තං. පරිසුද්ධාකරසමුට්ඨානමෙව මණිනො සුවිසුද්ධජාතිතාති ආහ “ජාතිමාති පරිසුද්ධාකරසමුට්ඨිනො”ති. සුවිසුද්ධරතනාකරතො සමුට්ඨිනොති අත්ථො. ආකරපරිවිසුද්ධිමූලකො ඵල හි මණිනො කුරුවන්දජාතිආදිජාතිවිසෙසොති. ඉධාධිප්පෙතස්ස පන වෙළුරියමණිනො විළුර (වි. ව. අට්ඨ. 34 ආදයො වාකාක්ඛිබ්බිතොසු පස්සිතබ්බං) පබ්බතස්ස, විළුර ගාමස්ස ව අවිදුරෙ පරිසුද්ධාකරො. යෙහුයොන හි සො තතො සමුට්ඨිනො. තථා හෙස විළුරනාමකස්ස පබ්බතස්ස, ගාමස්ස ව අවිදුරෙ සමුට්ඨිතත්තා වෙළුරියොති පඤ්ඤායිත්ථ, දෙවලොකෙ පවත්තස්සපි ව තංසදිසවණ්ණනිහතාය තදෙව නාමං ජාතං යථා තං මනුස්සලොකෙ ලද්ධනාමවසෙන දෙවලොකෙ දෙවතානං, සො පන මයුරගීවාචණ්ණො වා හොති වායසපත්තවණ්ණො වා සිනිද්ධවෙණුපත්තවණ්ණො වාති ආවරියධම්මපාලත්ථෙරෙන පරමත්ථදීපනියං (වි. ව. අට්ඨ. 34) චුත්තං. විනයසංවණ්ණනාසු (වි. වි. ටී. 1.281) පන “අල්ලවෙළුරණ්ණො”ති වදන්ති. තථා හිස්ස “වංසවණ්ණො”තිපි නාමං ජාතං. “මඤ්ජාරක්ඛිමණ්ඩලවණ්ණො”ති ව චුත්තො, තතොයෙව සො ඉධ පදෙසෙ මඤ්ජාරමණිති පාකටො හොති. චක්කවත්තිපරිභොගාරහපණිතතරමණිභාවතො පන තස්සෙව පාළියං වචනං දට්ඨබ්බං. යථාහ “පුන වපරං ආනන්ද රඤ්ඤො මහාසුදස්සනස්ස මණිරතනං පාතුරහොසි, සො අහොසි මණි වෙළුරියො සුභො ජාතිමා අට්ඨංසො”තිආදි (දී. නි. 2.248). පාසාණසක්ඛරාදිදොසනිහරණවසෙනෙව පරිකම්මනිප්පත්තිති දස්සෙති “අපනිතපාසාණසක්ඛරො”ති ඉමිනා.

ඡවියා ඵල සණ්ඨානාවෙන අවිජ්ජා, න සඨ්ඨාතස්සාති ආහ “අවිජ්ජාති තනුවිජ්ජි”ති. තතො වෙව විසෙසෙන පසන්නොති දස්සෙතුං “සුට්ඨ පසන්නො”ති චුත්තං. පරිභොගමණිරතනාකාරසම්පන්නි සබ්බාකාරසම්පන්නා . තෙනාහ “ධොවනවෙධනාදීහි”තිආදි. පාසාණාදිසු ධොවනා ධොවනං, කාලකාදිඅපහරණත්ථාය වෙව සුත්තෙන ආචුතත්ථාය ව විජ්ඣිතබ්බතා වෙධනං. ආදිසද්දෙන තාපසණ්ඨාකරණාදිනං සඨ්ඨගහො. වණ්ණසම්පන්නිති ආචුතිතසුත්තස්ස වණ්ණසම්පන්නි. කස්මාති චුත්තං “කාදිස”න්තිආදි, කාදිසස්සෙව ආචුතස්ස පාකටභාවතොති චුත්තං හොති.

මණි විය කරජකායො පච්චවෙක්ඛිතබ්බතො. ආචුතසුත්තං විය විඤ්ඤාණං අනුපවිසිත්වා ධීතත්තා. චක්ඛුමා පුරිසො විය විපස්සනාලාභී භික්ඛු සම්මදෙව තස්ස දස්සනතො, තස්ස පුරිසස්ස මණිනො ආවිභූතකාලො විය තස්ස භික්ඛුනො කායස්ස ආවිභූතකාලො තන්තිස්සයස්ස පාකටභාවතො. සුත්තස්සාවිභූතකාලො විය තෙසං ධම්මානමාවිභූතකාලො තන්තිස්සිතස්ස පාකටභාවතොති අයමෙත්ථ උපමාසම්පාදනෙ කාරණවිභාවනා, “ආචුතසුත්තං විය විපස්සනාඤ්ඤාණං”න්ති කත්ථි පාඨො, “ඉද්දං මෙ විඤ්ඤාණං”න්ති වචනතො පන “විඤ්ඤාණං”න්ති පාඨොව සුන්දරතරො, “විපස්සනාවිඤ්ඤාණං”න්ති වා හවිතබ්බං. විපස්සනාඤ්ඤාණං අභිනිහරිත්වාති විපස්සනාඤ්ඤාණාභිමූලං චිත්තං නිහරිත්වා.

තත්තාති වෙළුරියමණිමිහි. තදාරම්මණානන්ති කායසඤ්ඤිතරූපධම්මාරම්මණානං. “ඵස්සපඤ්ඤාමකාන”න්තිආදිපදත්තයස්සෙන. විසෙසනං අත්ථවසා ලිඛිතවිහත්තිවචනවිපරිණාමොති කත්ථා පච්ඡිමපදස්සාපි විසෙසනභාවතො. ඵස්සපඤ්ඤාමකග්ගහණෙන, සබ්බවිත්තවෙනසිකග්ගහණෙන ව ගතිතධම්මා විපස්සනාවිත්තූප්පාදපරියාපන්නා ඵවාති දට්ඨබ්බං. ඵලඤ්ඤි තෙසං විපස්සනාවිඤ්ඤාණගතිකත්තා ආචුතසුත්තං විය “විපස්සනාවිඤ්ඤාණං”න්ති හෙට්ඨා චුත්තවචනං අවිරොධිතං හොති. කස්මා පන විපස්සනාවිඤ්ඤාණස්සෙව ගහණන්ති? “ඉද්දං මෙ විඤ්ඤාණං ඵත්ථ සිතං ඵත්ථ පටිබද්ධං”න්ති ඉමිනා තස්සෙව වචනතො. “අයං ඛො මෙ කායො”තිආදිනා හි විපස්සනාඤ්ඤාණෙන විපස්සිත්වා “තදෙව විපස්සනාඤ්ඤාණසම්පයුත්තං විඤ්ඤාණං ඵත්ථ සිතං ඵත්ථ පටිබද්ධං”න්ති නිස්සයවිසයාදිවසෙන මනසි කරොති, තස්මා තස්සෙව ඉධ ගහණං සම්භවති, නාඤ්ඤස්සාති දට්ඨබ්බං. තෙනාහ “විපස්සනාවිඤ්ඤාණස්සෙව වා ආවිභූතකාලො”ති. ධම්මසඨ්ඨගහාදිසු (ධ. ස. 2 ආදයො) දෙසිතනසෙන පාකටභාවතො වෙත්ථ ඵස්සපඤ්ඤාමකානං ගහණං, නිරවසෙසපරිග්ගහණතො සබ්බවිත්තවෙනසිකානං, යථාරුතං දෙසිතවසෙන පධානභාවතො විපස්සනාවිඤ්ඤාණස්සාති වෙදිතබ්බං. කිං පනෙන පච්චවෙක්ඛණඤ්ඤාණස්ස ආවිභවන්ති, උදාහු පුග්ගලස්සාති? පච්චවෙක්ඛණඤ්ඤාණස්සෙව, තස්ස පන ආවිභූතත්තා පුග්ගලස්සාපි ආවිභූතා නාම හොන්ති, තස්මා “භික්ඛුනො ආවිභූතකාලො”ති චුත්තන්ති.

යස්මා පනිදං විපස්සනාඤ්ඤාණං මග්ගඤ්ඤාණානන්තරං හොති, තස්මා ලොකියාභිඤ්ඤානං පරතො, ඡට්ඨභිඤ්ඤාය ව පුරතො වත්තබ්බං, අථ කස්මා සබ්බාභිඤ්ඤානං පුරතොව චුත්තන්ති වොදනාලෙසං දස්සෙත්වා පරිහරන්තො “ඉද්දං මෙ විඤ්ඤාණං”න්තිආදිමාහ. “ඉද්දං මග්ගඤ්ඤාණානන්තරං”න්ති හි ඉමිනා යථාචුත්තං වොදනාලෙසං දස්සෙති. තත්ථ “මග්ගඤ්ඤාණානන්තරං”න්ති සිබාප්පත්තවිපස්සනාභූතං ගොත්රභූතං සන්ධාය චුත්තං. තදෙව හි අරහත්තමග්ගස්ස, සබ්බෙසං වා මග්ගඵලානමනන්තරං හොති, පධානතො පන තබ්බවෙනෙනෙව සබ්බස්සපි විපස්සනාඤ්ඤාණස්ස ගහණං දට්ඨබ්බං අවිසෙසතො තස්ස ඉධ චුත්තත්තා. මග්ගසද්දෙන ව අරහත්තමග්ගස්සෙව ගහණං තස්සෙවාභිඤ්ඤාපරියාපන්නත්තා, අභිඤ්ඤාසම්බන්ධෙන ව වොදනාසම්භවතො. ලොකියාභිඤ්ඤානං පුරතො චුත්තං විපස්සනාඤ්ඤාණං තාසං නානන්තරතාය අනුපකාරං, ආසවක්ඛයඤ්ඤාණසඨ්ඨාතාය පන ලොකුත්තරාභිඤ්ඤාය

පුරතො වුත්තං තස්සා අනන්තරතාය උපකාරං, තස්මා ඉදං ලොකියාහික්ඛානං පරතො, ඡට්ඨාහික්ඛාය ව පුරතො වත්තබ්බං. කස්මා පන උපකාරට්ඨානෙ තථා අවත්වා අනුපකාරට්ඨානෙව භගවතා වුත්තන්ති හි වොදනා සම්භවති. “එවං සන්තෙපි”තිආදි පරිභාරදස්සනං. තත්ථ එවං සන්තෙපිති යදිපි කොණානුපුබ්බියා මග්ගඤාණස්ස අනන්තරතාය උපකාරං හොති, එවං සතිපිති අත්ථො.

අහික්ඛාලාමරති ඡලහික්ඛාලාමරෙ වුත්තෙ දෙසනාමරෙ. එතස්ස අන්තරා වාරො නත්ථිති පඤ්චසු ලොකියාහික්ඛාසු කට්ඨාසු ආකඨබ්බෙයාසුත්තාදිසු (ම. නි. 1.65) විය ඡට්ඨාහික්ඛාපි අවස්සං කට්ඨෙවබ්බා අහික්ඛාලාක්ඛණභාවෙන තප්පරියාපන්නතො, න ව විපස්සනාඤාණං ලොකියාහික්ඛානං, ඡට්ඨාහික්ඛාය ව අන්තරා පවෙසෙත්වා කට්ඨෙවබ්බං අනහික්ඛාලාක්ඛණභාවෙන තප්පරියාපන්නතො. ඉති එතස්ස විපස්සනාඤාණස්ස තාසමහික්ඛානං අන්තරා වාරො නත්ථි, තස්මා තත්ථ අවසරාභාවතො ඉධෙව රූපාවචරවතුත්ථිකානානන්තරං විපස්සනාඤාණං කට්ඨෙවබ්බං අධිප්පායො. “යස්මා වා”තිආදිනා අත්ථන්නරමාහ. තත්ථ ව-සද්දො සමුච්චයත්ථො, තෙන න කෙවලං විපස්සනාඤාණස්ස ඉධ දස්සනෙ තදෙව කාරණං, අථ බො ඉදම්පිති ඉමමත්ථං සමුච්චිනාතිති ආවරියෙන (දී. නි. ටී. 1.235) වුත්තං. සද්දවිදු පන ඊදිසෙ යානෙ ව-සද්දො වා-සද්දත්ථො, සො ව විකප්පත්ථොති වදන්ති, තම්පි යුත්තමෙව අත්ථන්නරදස්සනෙ පයුත්තත්තා. අත්තනා පයුජ්ජිතබ්බස්ස හි විජ්ජමානත්ථස්සෙව ජොතකා උපසග්ගනිපාතා යථා මග්ගනිදස්සනෙ සාධාහඨගා, යථා ව අදිස්සමානා ජොතනෙ පදිපාති එවම්දිසෙසු. හොති වෙන්ථ

“අත්ථන්නරදස්සනම්හි , ව සද්දො යදි දිස්සති;
සමුච්චයෙ විකප්පෙ සො, ගහෙනබ්බො විභාවිනා”ති.

අකතසම්මසනස්සාති හෙතුගබ්භපදං. තථා කතසම්මසනස්සාති ව. “දිබ්බෙන වක්ඛුනා හෙරවම්පි රූපං පස්සතොති එත්ථ ඉද්ධිවිධඤාණෙන හෙරවං රූපං නිම්මිතිත්වා මංසවක්ඛුනා පස්සතොතිපි වත්තබ්බං. එවම්පි හි අහික්ඛාලාහිනො අපරික්ඛාතවත්ථුකස්ස භයං සන්නාසො උප්පජ්ජති උච්චවාලිකවාසිමහානාගත්ථෙරස්ස වියා”ති ආවරියෙන (දී. නි. ටී. 1.235) වුත්තං. යථා වෙන්ථ, එවං දිබ්බාය සොතධාතුයා හෙරවං සද්දං සුණතොති එත්ථාපි ඉද්ධිවිධඤාණෙන හෙරවං සද්දං නිම්මිතිත්වා මංසසොතෙන සුණතොපිති වත්තබ්බමෙව. එවම්පි හි අහික්ඛාලාහිනො අපරික්ඛාතවත්ථුකස්ස භයං සන්නාසො උප්පජ්ජති උච්චවාලිකවාසිමහානාගත්ථෙරස්ස විය. ථෙරො හි කොඤ්චනාදසහිතං සබ්බසෙතං හත්ථිනාගං මාපෙත්වා දිස්වා, සුත්වා ව සඤ්ජාතභයසන්නාසොති අවධකථාසු (විභ. අට්ඨ. 2.882; ම. නි. අට්ඨ. 1.81; විසුද්ධි. 2.733) වුත්තො. අනිච්චාදිවසෙන කතසම්මසනස්ස දිබ්බාය...පෙ.... භයං සන්නාසො න උප්පජ්ජති සම්බන්ධො. භයවිනොදනහෙතු නාම විපස්සනාඤාණෙන කතසම්මසනතා, තස්ස, තෙන වා සම්පාදනත්ථන්ති අත්ථො. ඉධෙවති වතුත්ථිකානානන්තරමෙව. “අපිවා”තිආදිනා යථාපාඨං යුත්තතරතායං දස්සෙති. විපස්සනාය පවත්තං පාමොජ්ජපිතිපස්සද්ධිපරමපරාගතසුඛං විපස්සනාසුඛං. පාටියෙක්කන්ති කානාහික්ඛාදිහි අසම්මිස්සං විසුං භූතං සන්දිට්ඨිකං සාමඤ්ඤඵලං. තෙනාහ භගවා ධම්මපදෙ -

“යතො යතො සම්මසති, බන්ධානං උදයබ්බයං;
ලහති පිතිපාමොජ්ජං, අමතං තං විජානත”න්තිආදි. (ධ. ප. 374);

ඉධාපි වුත්තං “ඉදම්පි බො මහාරාජ සන්දිට්ඨිකං සාමඤ්ඤඵලං...පෙ.... පණ්ණිනරඤ්චා”ති, තස්මා පාළියා සංසන්දනතො ඉමමෙව නයං යුත්තතරන්ති වදන්ති. ආදිකොවාති අහික්ඛානමාදිමිහියෙව.

මනොමයිද්ධිඤාණකථාවණ්ණනා

236-7. මනොමයන්ති එත්ථ පන මයසද්දො අපරපඤ්ඤත්තිවිකාරපදපුරණනිබ්බන්තිආදිසු අනෙකෙස්වත්ථෙපසු ආගතො. ඉධ පන නිබ්බන්තිඅත්ථෙති දස්සෙතුං “මනෙන නිබ්බන්තිත”න්ති වුත්තං. “අහික්ඛාමනෙන නිබ්බන්තිත”න්ති අත්ථොති ආවරියෙනාති (දී. නි. ටී. 1.236, 237) වුත්තං. විසුද්ධිමග්ගෙ (විසුද්ධි. 2.397) පන “අධිට්ඨානමනෙන නිම්මිතත්තා මනොමය”න්ති ආගතං, අහික්ඛාමනෙන, අධිට්ඨානමනෙන වාති උභයථාපි නිබ්බන්තිතත්තා උභයම්පෙන යුත්තමෙව . අඨගං නාම හත්ථපාදාදිතංසමුදායං, පච්චඨගං නාම කප්පරජණ්ණආදි තස්මිං තස්මිං සමුදායෙ අවයවං. “අභිනිත්ථිය”න්ති එත්ථ පරිපුණ්ණතායෙව අභිනතා, න තු අප්පණ්ණතා, පරිපුණ්ණභාවො ව වක්ඛුසොතාදිනං සණ්ඨානවසෙනෙව. නිම්මිතරූපෙ හි පසාදො නාම නත්ථිති දස්සෙතුං. “සණ්ඨානවසෙන අවිකලිත්ථිය”න්ති වුත්තං, ඉම්නාව තස්ස ජීවිත්ථියාදිනම්පි අභාවො වුත්තොති දට්ඨබ්බං. සණ්ඨානවසෙනාති ව කමලදලාදිසදිසසණ්ඨානමත්තවසෙන, න රූපාහිසාතාරහභූතප්පසාදාදිඉත්ථියවසෙන. “සබ්බභගපච්චඨගිං අභිනිත්ථිය”න්ති වුත්තමෙවත්ථං සමත්ථෙත්තො “ඉද්ධිමතා”තිආදිමාහ. අවිද්ධකණ්ණොති කුලවාරිත්තවසෙන කණ්ණාලඨකාරපිළන්ධනත්ථං අවිජ්ඣිතකණ්ණො, නිදස්සනමත්තමෙතං. තෙනාහ “සබ්බාකාරොහි”ති, වණ්ණසණ්ඨානාවයවවිසෙසාදිසබ්බාකාරොහිති අත්ථො. තෙනාති ඉද්ධිමතා.

අයමෙවත්ථො පාළියම්පි විභාවිතොති ආහ “මුඤ්ජමහා ඊසිකන්තිආදිඋපමාත්තයම්පි හි...පෙ.... වුත්ත”න්ති. කත්ථවි පන “මුඤ්ජමහා ඊසිකන්තිආදි උපමාමත්තං. යම්පි හි සදිසභාවදස්සනත්ථමෙව වුත්ත”න්ති පාඨො දිස්සති.

තත්ප “උපමාමත්ත” න්ති ඉමිනා අත්පත්තරදස්සනං නිවත්තෙනි, “යමපි හි” තිආදිනා පන තස්ස උපමාභාවං සමත්තේති. නියතානපෙක්ඛෙන ව යං-සද්දෙන “මුඤ්ජමහා ඊසික” න්තිආදිවචනමෙව පච්චාමසති. සදිසභාවදස්සනත්පමෙවති සණ්ඨානතොපි වණ්ණතොපි අවයවවිසෙසතොපි සදිසභාවදස්සනත්පංයෙව. කථං සදිසභාවොති වුත්තං “මුඤ්ජසදිසා එව හි” තිආදි. මුඤ්ජං නාම තිණ්ඩුසෙසො, යෙන කොච්ඡාදිති කරොන්ති. “පවාහෙය්‍යා” ති වචනතො අන්තො ධීතා එව ඊසිකා අධිප්පෙතාති දස්සෙති “අන්තො ඊසිකා හොති” ති ඉමිනා. ඊසිකාති ව කළිරො. විසුද්ධිමග්ගටිකායං පන “කණ්ඩ” න්ති (විසුද්ධි. ටී. 2.399) වුත්තං. වට්ඨාය කොසියාති පරිවට්ටුලාය අසිකොසියා. පත්පට්ඨායාති පට්ටිකාය. කරඨිතඛිබ්බො භාජෙනඛිබ්බොති කරණ්ඩො, පෙළා. කරඨිතඛිබ්බො ජිගුච්ඡිතඛිබ්බොති කරණ්ඩො, නිම්මොකං. ඉධාපි නිම්මොකමෙවති ආහ “කරණ්ඩාති ඉදම්පි” තිආදි. විලිචකරණ්ඩො නාම පෙළා. කස්මා අභිකඤ්චුකස්සෙව නාමං, න විලිචකරණ්ඩකස්සාති වොදනං සොධෙති “අභිකඤ්චුකො හි” තිආදිනා, ස්වෙව අභිනා සදිසො, තස්මා තස්සෙව නාමන්ති වුත්තං හොති. විසුද්ධිමග්ගටිකායං පන “කරණ්ඩායාති පෙළාය, නිම්මොකතොති ව වදන්ති” ති (විසුද්ධි. ටී. 2.399) වුත්තං. තත්ප පෙළාගහණං අභිනා අසදිසතාය විචාරෙතඛිබ්බං.

යජ්ජෙවං “සෙය්‍යාපාපි පන මහාරාජ පුරිසො අභිං කරණ්ඩා උද්ධරෙය්‍යා” ති පුරිසස්ස කරණ්ඩතො අභිඋද්ධරණුපමාය අයමත්තො විරුජ්ඣෙය්‍යා. න හි සො භත්තොත තතො උද්ධරිතුං සක්කාති අනුයොගෙනාහ “තත්තං” තිආදි. “උද්ධරෙය්‍යා” ති හි අනියමවචනෙපි භත්තොත උද්ධරණස්සෙව පාකටත්තා තංදස්සනම්ච ජාතං. තෙනාහ “භත්තොත උද්ධරමානො විය දස්සිතො” ති. “අයඤ්ඡි” තිආදි විත්තෙන උද්ධරණස්ස හෙතුදස්සනං. අභිනො නාම පඤ්චස්ස ඨානෙස්ස සජාතිං නාතිවත්තන්ති උපපත්තියං, වුතියං, විස්සට්ඨානිද්දොක්කමනෙ, සමානජාතියා මෙට්ඨනපටිසෙවනෙ, ජිණ්ණතවාපනයෙනති වුත්තං “සජාතියං ධීතො” ති. උරගජාතියමෙව ධීතො පජහති, න නාගිද්ධියා අඤ්ඤජාතිරූපොති අත්තො. ඉදඤ්ඡි මහිද්ධිකො නාගෙ සන්ධාය වුත්තං. සරිරං බාදයමානං වියාති අත්තතොයෙව තචං අත්තතො සරිරං බාදයමානං විය. පුරාණතචං ජිගුච්ඡන්තොති ජිණ්ණතාය කත්පචි මුත්තං කත්පචි ඔලම්බිතං ජිණ්ණතචං ජිගුච්ඡන්තො. වතුහිති “සජාතියං ධීතො, නිස්සාය, ථාමෙන, ජිගුච්ඡන්තො” ති යථා වුත්තෙහි වතුහි කාරණෙහි. තතොති කඤ්චුකතො. අඤ්ඤොනාති අත්තතො අඤ්ඤොන. විත්තෙනාති පුරිසස්ස විත්තෙනෙව, න භත්තොත. සෙය්‍යාපාපි නාම පුරිසො අභිං පස්සිත්තං “අහො වතාහං ඉමං අභිං කඤ්චුකතො උද්ධරෙය්‍යා” ති අභිං කරණ්ඩා විත්තෙන උද්ධරෙය්‍යා, තස්ස එවමස්ස “අයං අභි, අයං කරණ්ඩො, අඤ්ඤො අභි, අඤ්ඤො කරණ්ඩො, කරණ්ඩා ත්වෙව අභි උබ්භතො” ති, එවමෙව...පෙ.... සො ඉමම්භා කායා අඤ්ඤං කායං අභිනිම්මිනාති...පෙ.... අභිනිනිද්දියන්ති අයමෙත්ප අධිප්පායො.

ඉද්ධිවිධඤ්ඤාණාදිකථාවණ්ණනා

239. භාජනාදිවිකතිකිරියානිස්සයභූතා සුපරිකම්මකතමත්තිකාදයො විය විකුඛ්ඛනකිරියානිස්සයභාවතො ඉද්ධිවිධඤ්ඤාණං දට්ඨබ්බං.

241. පුබ්බෙ නිවරණප්පභානවාරෙ විය කන්තාරග්ගහණං අකත්වා කෙවලං අද්ධානමග්ගග්ගහණං බෙමමග්ගදස්සනත්පං. කස්මා පන බෙමමග්ගස්සෙව දස්සනං, න කන්තාරමග්ගස්ස, නනු උපමාදස්සනමත්තමෙතන්ති වොදනං පරිහරන්තො “යස්මා” තිආදිමාහ. “අප්පට්ඨයඤ්ඡි” තිආදි පන බෙමමග්ගස්සෙව ගහණකාරණදස්සනං. වාතාතපාදිතිවාරණත්පං සීසෙ සාටකං කත්වා. තථා තථා පන පරිපුණ්ණවචනං උපමාසම්පත්තියා උපමෙය්‍යසම්පාදනත්පං, අධිප්පෙතස්ස ව උපමෙය්‍යත්පස්ස සුවිඤ්ඤාපනත්පං, හෙතුදාහරණහෙදාහෙදකාදිසම්පන්නවචනෙන ව විඤ්ඤජාතිකානං විත්තාරාධනත්පත්ති වෙදිතඛිබ්බං. එවං සබ්බත්පං. සුඛං වචත්පපෙතිති අකිච්ඡං අකසිරෙන සල්ලක්ඛෙති, පරිච්ඡින්නද්ධි ව.

243. මන්දො උත්තානසෙය්‍යකදාරකොපි “දහරො” ති වුවචනීති තතො විසෙසනත්පං “යුවා” ති වුත්තන්ති මන්ත්වා යුවසද්දෙන විසෙසිතඛිබ්බමෙව දහරසද්දස්ස අත්පං දස්සෙතුං “තරුණො” ති වුත්තං. තථා යුවාපි කොචි අනිච්ඡනකො, අනිච්ඡනතො ව අමණ්ඩනජාතිකොති තතො විසෙසනත්පං “මණ්ඩනජාතිකො” තිආදි වුත්තන්ති මන්ත්වා මණ්ඩනජාතිකාදිසද්දෙන විසෙසිතඛිබ්බමෙව යුවසද්දස්ස අත්පං දස්සෙතුං “යොබ්බන්තෙන සමන්තාගතො” ති වුත්තං. පාළියඤ්ඡි යථාක්කමං පදත්තයස්ස විසෙසිතඛිබ්බවිසෙසකභාවෙන වචනතො තථා සංවණ්ණනා කතා, ඉතරථා එකකෙනාපි පදෙන අධිප්පෙතත්පාධිගම්කා සපරිවාරා සංවණ්ණනාව කාතඛිබ්බා සියාති. “මණ්ඩනපකතිකො” ති වුත්තමෙව විවරිතුං “දිවසස්සා” තිආදිමාහ. කණ්ණිකසද්දො දොසපරියායො, දොසො ව නාම කාළතිලකාදීති දස්සෙති “කාළතිලකා” තිආදිනා. කාළතිලප්පමාණා බින්දවො කාළතිලකාති, කාළා වා කම්මාසා, යෙ “සාසපච්ඡිකා” තිපි වුවචන්ති. තිලප්පමාණා බින්දවො තිලකාති. වඛිගං නාම වියඛිගං විපරිණාමිතමඛිගං. යොබ්බන්තපිළකාදයො මුඛදුසිපිළකා, යෙ “බරපිළකා” තිපි වුවචන්ති. මුඛනිමිත්තන්ති මුඛවිජායං. මුඛෙ ගතො දොසො මුඛදොසො . ලක්ඛණවචනමත්තමෙතං මුඛෙ අදොසස්සපි පාකටභාවස්ස අධිප්පෙතත්තා, යථා වා මුඛෙ දොසො, එවං මුඛෙ අදොසොපි මුඛදොසොති සරලොපෙන වුත්තො සාමඤ්ඤානිද්දෙසතොපි අනෙකත්පස්ස විඤ්ඤාතඛිබ්බත්තා, පිසද්දලොපෙන වා අයමත්තො වෙදිතඛිබ්බො. අවුත්තොපි හි අත්තො සම්පිණ්ඩනවසෙන වුත්තො විය විඤ්ඤායති, මුඛදොසො ව මුඛදොසො ව මුඛදොසොති එකදෙසසරූපෙකසෙසනායෙනපෙත්ප අත්තො

දට්ටබ්බො. එවඤ්ඤා අත්ථස්ස පරිපුණ්ණතාය “පරෙසං සොළසවිධං චිත්තං පාකටං හොති”ති වචනං සමත්ථිතං හොති. තෙනෙනං වුවිච්ඡිති –

“චත්තබ්බස්සාවසිට්ඨස්ස, ගාහො නිදස්සනාදිනා;
අපිසද්දාදිලොපෙන, එකසෙසනායෙන වා.

අසමානෙ සද්දෙ තිධා, චතුධා ව සමානකෙ;
සාමඤ්ඤානිද්දෙසනොපි, වෙදිතබ්බො විභාවිනා”ති.

“සරාගං වා චිත්ත”න්තිආදිනා පාළියං චුත්තං සොළසවිධං චිත්තං.

245. පුබ්බෙතිවාසඤ්ඤාණුපමායන්ති පුබ්බෙතිවාසඤ්ඤාණස්ස, පුබ්බෙතිවාසඤ්ඤාණෙ වා දස්සිතාය උපමාය. කස්මා පන පාළියං ගාමත්තයමෙව උපමානෙ ගභිතන්ති වොදනං සොධෙතුං “තං දිවස”න්තිආදි චුත්තං. තං දිවසං කතකිරියා නාම පාකතිකසත්තස්සාපි යෙභුයොන පාකටා හොති. තස්මා තං දිවසං ගන්තුං සක්කුණෙයාං ගාමත්තයමෙව භගවතා ගභිතං, න තදුත්තරීති අධිප්පායො . කිඤ්චාපි පාළියං තංදිවසග්ගහණං නත්ථි, ගාමත්තයග්ගහණෙන පන තදභව කතකිරියා අධිප්පෙනාති මන්ත්වා අට්ඨකථායං තංදිවසග්ගහණං කතන්ති දට්ටබ්බං. තංදිවසග්ගහණාමත්තයග්ගහණෙනෙව ව මහාභිනිභාරෙහි අඤ්ඤෙසම්පි පුබ්බෙතිවාසඤ්ඤාණලාභිතං තිස්සපි භවෙසු කතකිරියා යෙභුයොන පාකටා හොතිති දිපිතන්ති දට්ටබ්බං. එතදත්ථමපි හි ගාමත්තයග්ගහණන්ති. තිස්ස භවෙසු කතකිරියායාති අභිසම්පරායෙසු පුබ්බෙ දිට්ඨධම්මෙ පන ඉදානි, පුබ්බෙ ව කතකිව්චස්ස.

247. පාළියං රජිකාය වීරීං සඤ්චරන්තෙති අඤ්ඤාය රජිකාය අඤ්ඤං රජීං සඤ්චරන්තෙති අත්ථො, තෙන අපරාපරං සඤ්චරණං දස්සිතන්ති ආහ “අපරාපරං සඤ්චරන්තෙ”ති, තංතංකිව්චවසෙන ඉතො විතො ව සඤ්චරන්තෙති චුත්තං හොති, අයමෙවත්ථො රජීවීරීසද්දානමෙකත්ථත්තා. සිඬ්ඝාටකම්භීති වීරීවතුක්කෙ. පාසාදො විය භික්ඛුස්ස කරජකායො දට්ටබ්බො තත්ථ පතිට්ඨිතස්ස දට්ටබ්බදස්සනසිද්ධිතො. මංසවක්ඛුමතො හි දිබ්බවක්ඛුසමධිගමො. යථාහ “මංසවක්ඛුස්ස උප්පාදො, මග්ගො දිබ්බස්ස වක්ඛුතො”ති (ඉතිවු. 61). වක්ඛුමා පුරිසො විය අයමෙව දිබ්බවක්ඛුං පත්වා ධිතො භික්ඛු දට්ටබ්බස්ස දස්සනතො. ගෙහං පටිසන්තො, තතො නික්ඛමන්තො විය ව මාතුකුච්ඡිං පටිසන්ධිවසෙන පටිසන්තො, තතො ව විජාතිවසෙන නික්ඛමන්තො මාතුකුච්ඡියා ගෙහසදිසත්තා. තථා හි චුත්තං “මාතරං කුටිකං බුසි, භරියං බුසි කුලාවක”න්ති (සං. නි. 1.19). අයං අට්ඨකථාමුත්තකො නයො – ගෙහං පටිසන්තො විය අත්තභාවං උපපජ්ජනවසෙන ඔක්කමන්තො, ගෙහා නික්ඛමන්තො විය ව අත්තභාවතො වචනවසෙන අපක්කමන්තො අත්තභාවස්ස ගෙහසදිසත්තා. චුත්තඤ්ඤා “ගහකාරක දිට්ඨොසි, පුන ගෙහං න කාහසි”ති (ධ. ප. 154).

අපරාපරං සඤ්චරණකසත්තාති පුනප්පුනං සංසාරෙ පරිබ්භමනකසත්තා. අබ්භොකාසට්ඨානෙති අප්ඤ්ඤාකාසදෙසභුතෙ. මජ්ඣිමනිකායෙහි පරිභ්වත්තො “ඉදඤ්චා”තිආදිමාහ. තත්ථ තත්ථාති තස්මිං තස්මිං භවෙකදෙසෙ. නිබ්බත්තසත්තාති උප්පජ්ජමානකසත්තා. ඉමිනා හි තස්මිං තස්මිං භවෙ ජාතසංවද්ධෙ සත්තෙ වදන්ති, “අපරාපරං සඤ්චරණකසත්තා”ති පන එතෙන තථා අනියමිතකාලිකෙ සාධාරණසත්තෙ. එවඤ්ඤා තෙසං යථාක්කමං සඤ්චරණකසත්තාතිසින්නකජනොපමතා උපපන්නා හොතිති. තිස්ස භවෙසු නිබ්බත්තසත්තානං ආවිභුතකාලොති එත්ථ පන චුත්තජපකාරානං සබ්බෙසම්පි සත්තානං අනියමතො ගහණං වෙදිතබ්බං.

නනු වායං දිබ්බවක්ඛුකථා, අථ කස්මා “තිස්ස භවෙසු”ති වතුචොකාරභවස්සාපි සඬිගහො කතො. න හි සො අරුපධම්මාරම්මණොති අනුයොගං පරිහරන්තො “ඉදඤ්චා”තිආදිමාහ. තත්ථ “ඉදන්ති තිස්ස භවෙසු නිබ්බත්තසත්තානන්ති ඉදං වචන”න්ති (දී. නි. ටී. 1.247) අයමෙත්ථ ආචරියස්ස මති, එවං සති අට්ඨකථාවරියෙහි අට්ඨකථායමෙව යථාචුත්තො අනුයොගො පරිහරිතොති. අයං පනෙත්ථ අම්භාකං ඛන්ති – නනු වායං දිබ්බවක්ඛුකථා, අථ කස්මා “දිබ්බෙන වක්ඛුතා විසුද්ධෙන අතික්කන්තමානුසකෙන සත්තෙ පස්සති වචමානෙ උපපජ්ජමානෙ”තිආදිනා අවිසෙසෙනො වතුචොකාරභවප්පගස්සාපි සඬිගහො කතො. න හි සො අරුපධම්මාරම්මණොති අනුයොගං පරිහරන්තො “ඉදඤ්චා”තිආදිමාහ. තත්ථ ඉදන්ති “සත්තෙ පස්සති වචමානෙ උපපජ්ජමානෙ”තිආදිවචනං. එවඤ්ඤා සති අට්ඨකථාවරියෙහි පාළියමෙව යථාචුත්තො අනුයොගො පරිහරිතොති. යදග්ගෙන සො පාළියං පරිහරිතො, තදග්ගෙන අට්ඨකථායමපි තස්සා අත්ථවණ්ණනාභාවතො. දෙසනාසුඛත්ථමෙවාති කෙවලං දෙසනාසුඛත්ථං එව අවිසෙසෙන චුත්තං, න පන වතුචොකාරභවප්පගානං දිබ්බවක්ඛුස්ස ආවිභාවසබ්භාවතො. “යපෙත්වා අරුපභව”න්ති වා “ද්විස්ස භවෙසු”ති වා සත්තෙ පස්සති කාමාවචරභවතො, රූපාවචරභවතො ව වචමානෙති වා කාමාවචරභවෙ, රූපාවචරභවෙ ව උපපජ්ජමානෙති වා වුවිච්ඡමානා හි දෙසනා යථාරහං හෙදාහෙදකාදිභාවතෙන සුඛාසුඛාවබ්බොධා ව න හොති, අවිසෙසෙන පන එවමෙව වුවිච්ඡමානා සුඛාසුඛාවබ්බොධා ව. දෙසෙතුං, අවබ්බොධෙතුඤ්ඤා සුකරතාපයොජනඤ්ඤා “දෙසනාසුඛත්ථ”න්ති චුත්තං. කස්මාති ආහ “ආරුප්පෙ...පෙ.... නත්ථි”ති, දිබ්බවක්ඛුගොචරභුතානං රූපධම්මානමභාවතොති චුත්තං හොති.

248. ඉඬ විපස්සනාපාදකං චතුත්ථජ්ඣානවිත්තං වෙදිතබ්බං, න ලොකියාහිඤ්ඤාසු විය අභිඤ්ඤාපාදකං. විපස්සනාපාදකනී ව විපස්සනාය පදට්ඨානභූතං, විපස්සනා ව නාමෙසා තිවිධා විපස්සකපුත්ගලභෙදෙන මහාබොධිසත්තානං විපස්සනා, පච්චෙකබොධිසත්තානං විපස්සනා, සාවකානං විපස්සනා වාති. තත්ථ මහාබොධිසත්තානං, පච්චෙකබොධිසත්තානාඤ්ච විපස්සනා වින්තාමයඤ්ඤාණසම්බන්ධිකා සයම්භුඤ්ඤාණභූතා, සාවකානං පන සුතමයඤ්ඤාණසම්බන්ධිකා පරොපදෙසසම්භූතා. සා “යපෙන්වා නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායනනං අවසෙසරූපාරූපජ්ඣානානං අඤ්ඤතරතො වුට්ඨායා” තිආදිනා අනෙකධා, අරූපමුඛවසෙන චතුර්ධාවච්චානෙ වුත්තානං තෙසං තෙසං ධාතුපරිග්ගමුඛානාඤ්ච අඤ්ඤතරමුඛවසෙන අනෙකධා ව **විසුද්ධිමග්ගෙ (විසුද්ධි. 2.664)** නානානායතො විභාවිතා, මහාබොධිසත්තානං පන චතුර්විසතිකොට්ඨසතසහස්සමුඛෙන පභෙදගමනතො නානානායං සබ්බඤ්ඤානාඤ්ඤාණසන්තිස්සයස්ස අරියමග්ගඤ්ඤාණස්ස අධිට්ඨානභූතං පුබ්බභාගඤ්ඤාණගබ්භං ගණ්භාපෙන්තං පරිපාකං ගච්ඡන්තං පරමගම්භිරං සණ්ඨසුබුමතරං අනඤ්ඤසාධාරණං විපස්සනාඤ්ඤාණං හොති, යං අට්ඨකථාසු “මහාවජිරඤ්ඤාණ”න්ති වුච්චති, යස්ස ච පච්චත්තිවිභාගෙන චතුර්විසතිකොට්ඨසතසහස්සප්පභෙදස්ස පාදකභාවෙන සමාපජ්ජියමානා චතුර්විසතිකොට්ඨසතසහස්සසඬ්ඛා දෙවසිකං සත්ථු වළඤ්ජනසමාපත්තියො වුච්චන්ති. ස්වායං බුද්ධානං විපස්සනාවාරො පරමත්ථමඤ්ජුසායං **විසුද්ධිමග්ගවණ්ණනායං (විසුද්ධි. ටී. 1.144)** උද්දෙසතො ආචරියෙන දස්සිතො, තතො සො අත්ථිකෙහි ගහෙතබ්බො. ඉඬ පන සාවකානං විපස්සනාව අධිජ්ජෙතා.

“ආසවානං බයඤ්ඤාණායා” ති ඉදං කිරියාපයොජනභූතෙ තදත්ථෙ සම්පදානවචනං, තස්මා අසතිපි පයොජනවාචකෙ පයොජනවසෙනෙව අත්ථො වෙදිතබ්බොති ආහ **“බයඤ්ඤාණනිබ්බත්තනත්ථායා”** ති. එවමිදිසෙසු. නිබ්බානං, අරහත්තමග්ගො ව උක්කට්ඨනිද්දෙසෙන ඉඬ බයො නාම, තත්ථ ඤාණං බයඤ්ඤාණං, තස්ස නිබ්බත්තනසඬ්ඛාතො අත්ථො පයොජනං, තදත්ථායාති අත්ථො. බෙපෙති පාපධම්මෙ සමුච්ඡින්නද්දතීති බයො, මග්ගො. සො පන පාපක්ඛයො ආසවක්ඛයෙන විනා නත්ථි, තස්මා “බයෙ ඤාණ”න්ති (ධ. ස. සුත්තන්තදුකමාතිකා 148) එත්ථ බයග්ගහණෙන ආසවක්ඛයොව වුත්තොති දස්සෙති **“ආසවානං බයො”** ති ඉමිනා. අනුප්පාදෙ ඤාණන්ති ආසවානමනුප්පාදභූතෙ අරියඵලෙ ඤාණං. බිඨිංසු ආසවා එත්ථාති බයො, එලං. සමිතපාපතාය සමණො, සමිතපාපතා ව නිජ්ජරියායතො අරහත්තඵලෙනෙවාති ආහ **“ආසවානං බයා සමණො හොතීති එත්ථ ඵල”**න්ති. බයාති ව බිණ්ණත්තාති අත්ථො. බියන්ති ආසවා එත්ථාති බයො, නිබ්බානං. “ආසවක්ඛයා” ති පන සමාසවසෙන ද්විභාවං කත්වා වුත්තත්තා “ආසවානං බයො” ති පදස්ස අත්ථුද්ධාරෙ ආසවක්ඛයපදග්ගහණං.

“පරවජ්ජානුපස්සිස්සා” තිආදිගාථා ධම්මපදෙ (ධ. ප. 253). තත්ථ උජ්ඣානසඤ්ඤිතොති ගරහසඤ්ඤිතො. අරාති දුරා. “අරා සිඬ්ඝාමි වාරිජ”න්තිආදිසු (සං. නි. 1.234; ජා. 1.6.116) විය හි දුරත්ථොයං නිපාතො. “ආරා” තිපි පාඨො. අරාසද්දො විය ආරාසද්දොපි දුරත්ථෙ එකො නිපාතොති වෙදිතබ්බො. තදෙව හි පදං සද්දසත්ථෙ උදාහරං. කාමඤ්ච ධම්මපදට්ඨකථායං “අරහත්තමග්ගසඬ්ඛාතා ආරා දුරං ගතොව හොතී” ති (ධ. ප. අට්ඨ. 2.253) වුත්තං, තථාපි ආසවච්චිඨියා සඬ්ඛාරෙ වඬ්ඬෙත්තො විසඬ්ඛාරතො සුවිදුරදුරො, තස්මා “ආරා සො ආසවක්ඛයා” ති එත්ථ ආසවක්ඛයපදං විසඬ්ඛාරාධිවචනම්පි සම්භවතීති ආහ **“නිබ්බාන”**න්ති. බයනං බයො, ආසවානං බණ්ණිතරොධො. සෙසං තස්ස පරියායවචනං. භඩ්ගො ආසවානං බයොති වුත්තොති යොජනා. ඉඬ පන නිබ්බානම්පි මග්ගොපි අවිනාභාවතො. න හි නිබ්බානමනාරබ්භ මග්ගෙනෙව ආසවානං බයො හොතීති.

තත්තීන්තන්ති තස්මි ආසවානං බයඤ්ඤාණෙ නින්තං. සෙසං තස්සෙව වෙච්චනං. පාළියං ඉදං දුක්ඛන්ති දුක්ඛස්ස අරියසච්චස්ස පරිච්ඡින්නද්දිතා, අනවසෙසෙත්ථා ව තදා තස්ස භික්ඛුතො පච්චක්ඛතො ගහිතභාවදස්සනන්ති දස්සෙතුං “එත්තක”න්තිආදි වුත්තං. තත්ථ හි එත්තකං දුක්ඛන්ති තස්ස පරිච්ඡිජ්ජ ගහිතභාවදස්සනං. න ඉතො භියොයාති අනවසෙසෙත්ථා ගහිතභාවදස්සනං. තෙනාහ **“සබ්බමපි දුක්ඛසච්ච”**න්තිආදි. සරසලක්ඛණපටිච්චෙධවසෙන පජානනමෙව යථාභූතං පජානනං නාමාති දස්සෙති **“සරසලක්ඛණපටිච්චෙධෙනා”** ති ඉමිනා. රසොති සභාවො රසිතබ්බො ජාතිතබ්බොති කත්වා, අත්තතො රසො සරසො, සො ඵව ලක්ඛණං, තස්ස අසම්මොහතො පටිච්ඡික්ඛනෙනාති අත්ථො. අසම්මොහතො පටිච්ඡික්ඛනාඤ්ච නාම යථා තස්මි ඤාණෙ පච්චත්තෙ පච්ඡා දුක්ඛසච්චස්ස සරූපාදිපරිච්ඡෙදෙ සම්මොහො න හොති, තථා තස්ස පච්චත්තියෙව. තෙන වුත්තං **“යථාභූතං පජානාතී”** ති. **“නිබ්බත්තික”**න්ති ඉමිනා “දුක්ඛං සමුදෙති එතස්මාති දුක්ඛසමුදයො” ති නිබ්බවනං දස්සෙති. තදුභයන්ති දුක්ඛං, දුක්ඛසමුදයො ව. යං යානං පත්ථාති යං නිබ්බානං මග්ගස්ස ආරම්මණපච්චයට්ඨෙන කාරණභූතං ආගම්ම. යානන්ති හි කාරණං වුච්චති තිට්ඨති එත්ථ ඵලං තදායත්තතායාති කත්වා. තදුභයං පත්ථාති ව තදුභයවතො පුත්ගලස්ස තදුභයස්ස පත්ති විය වුත්තා. පුත්ගලස්සෙව හි ආරම්මණකරණවසෙන නිබ්බානප්පත්ති, න තදුභයස්ස. අපිච පත්ථාති පාපුණනහෙතු, පුත්ගලස්ස ආරම්මණකරණවසෙන සමාපජ්ජනතොති අත්ථො. අසමානකත්තුකෙ විය හි සමානකත්තුකෙපි ත්වාපච්චයස්ස හෙත්ථත්ථෙ පච්චති සද්දසත්ථෙසු පාකටා. අප්පච්චතීති අප්පච්චත්තිමිත්තං “න පච්චත්ති තදුභයමෙතෙනා” ති කත්වා, අප්පච්චත්තිට්ඨානං වා “න පච්චත්ති තදුභයමෙත්ථා” ති කත්වා, අනෙත ව “දුක්ඛං නිරුජ්ඣති එත්ථ, එතෙනාති වා දුක්ඛනිරොධො” ති නිබ්බවනං දස්සෙති, දුක්ඛසමුදයස්ස පන ගහණං තංනිබ්බත්තකස්ස නිරුජ්ඣනතො තස්සාපි නිරුජ්ඣනදස්සනත්ථන්ති දට්ඨබ්බං. නිබ්බානපදෙයෙව ත-සද්දො නිවත්තතීති අයං-සද්දො පුන වුත්තො. සබ්බනාමිකඤ්ච පදං වුත්තස්ස වා ලිඬිගස්ස ගාහකං, වුච්චමානස්ස වා. තස්සාති දුක්ඛනිරොධස්ස. සම්පාපකන්ති සච්ඡිකරණවසෙන සම්මදෙව පාපකං, එතෙන ව “දුක්ඛනිරොධං ගමයති, ගච්ඡති වා එතායාති දුක්ඛනිරොධගාමිනී, සායෙව පටිපදා දුක්ඛනිරොධගාමිනීපටිපදා” ති නිබ්බවනං දස්සෙති.

කිලෙසවසෙනානි ආසවසඬිබාතකිලෙසවසෙන. තදෙව ආසවපරියායෙන දස්සෙන්තො පුන ආහ, තස්මා න එත්ථ පුනරුත්තිදොසොති අධිප්පායො. පරියායදෙසනාභාවො නාම හි ආවෙණ්කො බුද්ධධම්මොති හෙට්ඨා වුත්තොවායමත්ථො. නනු ච ආසවානං දුක්ඛස්ඵවපරියායොව අත්ථී, න සෙසස්ඵවපරියායො, අථ කස්මා සරුපතො දස්සිතස්ඵවානියෙව කිලෙසවසෙන පරියායතො පුන දස්සෙන්තො එවමාහාති වුත්තන්ති? සච්චං, තංසම්බන්ධත්තා පන සෙසස්ඵවානං තංසමුදයාදිපරියායොපි ලබ්හතීති කත්වා එවං වුත්තන්ති වෙදිතබ්බං. දුක්ඛස්ඵවපරියායභූතආසවසම්බන්ධානි හි ආසවසමුදයාදීනීති, සච්චානි දස්සෙන්තොතිපි යොජෙතබ්බං. “ආසවානං බයඤ්ඤාණායා”ති ආරද්ධත්තා චෙත්ථ ආසවානමෙව ගහණං, න සෙසකිලෙසානං තථා අනාරද්ධත්තානි දට්ඨබ්බං. තථා හි “කාමාසවාපි චිත්තං චිත්ථුවති”තිආදිනා (දී. නි. 1.248; ම. නි. 1.433; 3.19) ආසවචිත්තත්තස්සිසෙනෙව සබ්බකිලෙසචිත්තති වුත්තා. “ඉදං දුක්ඛන්ති යථාභූතං පජානාති”තිආදිනා මිස්සකමග්ගොව ඉධ කථිතො ලොකියච්ඡස්සනාය ලොකුත්තරමග්ගස්ස මිස්සකත්තානි වුත්තං “සහ විපස්සනාය කොට්ඨපත්තං මග්ගං කපෙසී”ති. “ජානතො පස්සතො”ති ඉමිනා තයොපි පරිඤ්ඤාසව්ණිකිරියාභාවනාහිසමයා වුත්තා චතුස්ඵවපජානනාය එව චතුකිච්චසිද්ධිතො, පහානාහිසමයො පන පාරිසෙසතො “චිත්ථුවති”ති ඉමිනා වුත්තොති ආහ “මග්ගක්ඛණං දස්සෙති”ති. චත්තාරි හි කිච්චානි චතුස්ඵවපජානනාය එව සිද්ධානි. යථාහ “තං බො පනිදං දුක්ඛං අරියස්ඵවං පරිඤ්ඤාතන්ති මෙ භික්ඛවෙ පුබ්බෙ අනනුස්සුතෙසු ධම්මෙසු චක්ඛුං උදපාදි”තිආදි (සං. නි. 5.1081; මහාව. 15; පටි. ම. 2.29). අයං අට්ඨකථාමුත්තකො නයො – ජානතො පස්සතොති ච හෙතුනිද්දෙසො, “ජානනහෙතු පස්සනහෙතු කාමාසවාපි චිත්තං චිත්ථුවති”තිආදිනා යොජනා. කාමඤ්චෙත්ථ ජානනපස්සනකිරියානං, චිත්ථුවනකිරියාය ච සමානකාලතා, තථාපි ධම්මානං සමානකාලිකානම්පි පච්චයපච්චයුප්පන්නතා සහජාතාදිකොටියා ලබ්හතීති, හෙතුගබ්භවිසෙසනාදස්සනමෙතන්තිපි වදන්ති.

භවාසවග්ගහණෙන චෙත්ථ භවරාගස්ස විය භවදිට්ඨියාපි සමචරොධොති දිට්ඨාසවස්සාපි සඬිගහො දට්ඨබ්බො, අධුනා පන “දිට්ඨාසවාපි චිත්තං චිත්ථුවති”ති කත්ථවි පායො දිස්සති, සො න පොරාණො, පච්ඡා පමාදලිඛිතොති වෙදිතබ්බො. භයහෙරවසුත්තසංචණ්ණනාදිසු (ම. නි. අට්ඨ. 1.54) අනෙකාසුපි තපෙව සංචණ්ණතත්තා. එත්ථ ච කිඤ්චාපි පාළියං සච්චපට්ඨෙධො අනියමිතපුර්ගලස්ස අනියමිතකාලවසෙන වුත්තො, තථාපි අභිසමයකාලෙ තස්ස පච්චුප්පන්නතං උපාදාය “එවං ජානතො එවං පස්සතො”ති චත්තමානකාලනිද්දෙසො කතො, සො ච කාමං කස්සචි මග්ගක්ඛණතො පරං යාවජ්ජනනා අතීතකාලිකො එව, සබ්බපඨමං පනස්ස අතීතකාලිකත්තං ඵලක්ඛණෙන වෙදිතබ්බන්ති ආහ “චිත්තත්තස්මිත්ති ඉමිනා ඵලක්ඛණ”න්ති. පච්චචෙක්ඛණඤ්ඤාණන්ති ඵලපච්චචෙක්ඛණඤ්ඤාණං තථා චෙව වුත්තන්ති. තග්ගහණෙන පන තදවිනාභාවතො සෙසානි නිරවසෙසානි ගහෙතබ්බානි, එකදෙසානි වා අපරිපුණ්ණායපි පච්චචෙක්ඛණාය සම්භවතො. “බිණා ජාති”තිආදිහි පදෙහි “නාපරං ඉත්ථත්තායා”ති පදපරියොසානෙහි. තස්සානි පච්චචෙක්ඛණඤ්ඤාණස්ස. භූමිත්ති පචත්තිට්ඨානං. නනු ච “චිත්තත්තස්මිං චිත්තත්ත”න්ති වුත්තං ඵලමෙව තස්ස ආරම්මණසඬිබාතා භූමි, අථ කථං “බිණා ජාති”තිආදිහි තස්ස භූමිදස්සනන්ති වොදනං සොධෙතුං “තෙන හි”තිආදි වුත්තං. යස්මා පන පභීනකිලෙසපච්චචෙක්ඛණෙන විජ්ජමානස්සාපි කම්මස්ස ආයතිං අප්පට්ඨන්ධිකභාවතො “බිණා ජාති”ති පජානාති, යස්මා ච මග්ගපච්චචෙක්ඛණාදිහි “වුසිතං බුග්ගවරිය”න්තිආදිහි පජානාති, තස්මා “බිණා ජාති”තිආදිහි තස්ස භූමිදස්සනන්ති වුත්තං හොති. “තෙන ඤාණෙනා”ති හි යථාරුතතො, අවිනාභාවතො ච ගහිතෙන පඤ්චවිධෙන පච්චචෙක්ඛණඤ්ඤාණෙනානි අත්ථො.

“බිණා ජාති”ති එත්ථ සොතුජනානං සුවිඤ්ඤාපනත්ථං පරම්මබා විය වොදනං සමුට්ඨාපෙති “කතමා පනා”තිආදිනා. යෙන පනාධිප්පායෙන වොදනා කතා, තදධිප්පායං පකාසෙත්වා පරිහාරං චත්තුකාමො “න තාවස්සා”තිආදිමාහ. “න තාව...පෙ... විජ්ජමානත්තා”ති චක්ඛමානමෙව හි අත්ථං මනසි කත්වා අයං වොදනා සමුට්ඨාපිතා, තත්ථ න තාවස්ස අතීතා ජාති බිණාති අස්ස භික්ඛුතො අතීතා ජාති, න තාව මග්ගභාවනාය බිණා. තත්ථ කාරණමාහ “පුබ්බෙව බිණත්තා”ති, මග්ගභාවනාය පුරිමතරමෙව නිරුජ්ඣනවසෙන බිණත්තානි අධිප්පායො. න අනාගතා අස්ස ජාති බිණා මග්ගභාවනායානි යොජනා. තත්ථ කාරණමාහ “අනාගතෙ වායාමාභාවතො”ති, ඉදඤ්ච අනාගතභාවසාමඤ්ඤමෙව ගහෙත්වා ලෙසෙන වොදනාධිප්පායවිභාවනත්ථං වදති, න අනාගතවිසෙසං අනාගතෙ මග්ගභාවනාය බෙපනපයොගාභාවතොති අත්ථො. විජ්ජමානෙයෙව හි පයොගො සම්භවති, න අවිජ්ජමානෙති වුත්තං හොති. අනාගතවිසෙසො පනෙත්ථ අධිප්පෙතො, තස්ස ච බෙපනෙ වායාමොපි ලබ්හතෙව. තෙනාහ “යා පන මග්ගස්සා”තිආදි. අනාගතවිසෙසොති ච අභාවිතෙ මග්ගෙ උප්පජ්ජනාරහො අනන්තරජාතිහෙදො වූවිති. න පච්චුප්පන්නා අස්ස ජාති බිණා මග්ගභාවනායානි යොජනා. තත්ථ කාරණමාහ “විජ්ජමානත්තා”ති, එකභවපරියාපන්නතාය විජ්ජමානත්තානි අත්ථො. තත්ථ තත්ථ භවෙ පඨමාභිනිබ්බන්තිලක්ඛණා හි ජාති. “යා පනා”තිආදිනා පන මග්ගභාවනාය කිලෙසහෙතුචිතාසනමුඛෙන අනාගතජාතියා එව බිණභාවො පකාසිතොති දට්ඨබ්බං. එකචතුපඤ්චවොකාරභවෙසුති භවත්තයග්ගහණං වුත්තනෙයෙන අනවසෙසතො ජාතියා බිණභාවදස්සනත්ථං, පුබ්බපද්ද්වයෙපෙත්ථ උත්තරපදලොපො. එකචතුපඤ්චක්ඛන්ධප්පහෙදානි එත්ථාපි එසෙව නයො. “තං සො”තිආදි “කථඤ්ච නං පජානාති”ති වොදනාය සොධනාවචනං. තත්ථ තන්ති යථාවුත්තං ජාතිං. සොති බිණාසවො භික්ඛු. පච්චචෙක්ඛිත්ථානි පජානනාය පුබ්බභාගෙ පභීනකිලෙසපච්චචෙක්ඛණදස්සනං. එවඤ්ච කත්වා පච්චචෙක්ඛණපරම්පරාය තථා පජානනා සිද්ධානි දට්ඨබ්බං. පච්චචෙක්ඛණන්තරවිභාවනත්ථමෙව හි “ජානන්තො පජානාති”ති චත්තමානවචනද්වයං වුත්තං, ජානන්තො හුත්වා, ජානනහෙතු වා පජානාති නාමානි අත්ථො.

බ්‍රහ්මවරියවාසො නාම උක්කට්ඨනිද්දෙසතො මග්ගබ්‍රහ්මවරියස්ස නිබ්බත්තනමෙවානි ආහ “පරිවුත්ථ”න්ති, සමන්තතො නිරවසෙසෙන වසිතං පරිච්ඡිණ්ණන්ති අත්ථො. කස්මා පනිදං සො අතීතකාලවසෙන පජානාතීති අනුයොගෙනාහ “පුපුඡ්ජනකල්‍යාණකෙන හි සද්ධි”න්තිආදි. පුපුඡ්ජනකල්‍යාණකොපි හි හෙට්ඨා වුත්තලක්ඛණො සොනාපත්තිඵලසච්ඡිකිරියාය පටිපන්නො නාම දක්ඛිණවිහඩගසුත්තාදීසු (ම. නි. 3.379) තථා එව වුත්තත්තා. වසන්ති නාමාති වසන්තා එව නාම හොන්ති, න වුත්ථවාසා. තස්මාති වුත්ථවාසත්තා. නනු ව “සො ‘ඉදං දුක්ඛ’”න්ති යථාභූතං පජානාති”තිආදිනා පාළියං සම්මාදිට්ඨියෙව වුත්තා, න සම්මාසඬකප්පාදයො, අථ කස්මා “චතුසු සච්චෙසු චතුහි මග්ගෙහි පරිඤ්ඤාපහානසච්ඡිකිරියාභාවනාවසෙන සොළසවිධං කිච්චං නිට්ඨාපිත”න්ති අට්ඨකිරිකස්ස මග්ගස්ස සාධාරණතො වුත්තන්ති? සම්මාසඬකප්පාදිනම්පි චතුකිච්චසාධනවසෙන පවත්තිතො. සම්මාදිට්ඨියා හි චතුසු සච්චෙසු පරිඤ්ඤාදිකිච්චසාධනවසෙන පවත්තමානාය සම්මාසඬකප්පාදිනම්පි සෙසානං දුක්ඛසච්චෙව පරිඤ්ඤාභිසමයානුගුණාව පවත්ති, ඉතරසච්චෙසු ච නෙසං පහානාභිසමයාදිවසෙන පවත්ති පාකටා එවාති. දුක්ඛනිරොධමග්ගෙසු යථාක්කමං පරිඤ්ඤාසච්ඡිකිරියාභාවනාපි යාවදෙව සමුදයපහානත්ථාති කත්වා තදත්ථෙයෙව තාසං පක්ඛිපෙනන “කතං කරණිය”න්ති පදස්ස අධිප්පායං විභාවෙතුං “තෙනා”තිආදි වුත්තං. “දුක්ඛමූලං සමුවඡින්න”න්ති ඉමිනාපි තදෙව පකාරන්තරෙන විභාවෙති.

කස්මා පනෙත්ථ “කතං කරණිය”න්ති අතීතනිද්දෙසො කතොති ආහ “පුපුඡ්ජනකල්‍යාණකාදයො”තිආදි. ඉමෙ පකාරා ඉත්ථං, තබ්බාවො ඉත්ථත්තන්ති දස්සෙති “ඉත්ථභාවායා”ති ඉමිනා, ආය-සද්දො ව සම්පදානත්ථෙ, තදත්ථායාති අත්ථො. තෙ පන පකාරා අරියමග්ගඛ්‍යාපාරභූතා පරිඤ්ඤාදයො ඉධාධිප්පෙනාති වුත්තං “එවං සොළසකිච්චභාවායා”ති. තෙ හි මග්ගං පච්චෙක්ඛිතො මග්ගානුභාවෙන පාකටා හුත්වා උපට්ඨහන්ති මග්ගෙ පච්චෙක්ඛිතෙ තංකිච්චපච්චෙක්ඛිතොයපි සුඛෙන සිද්ධිතො. එවං සාධාරණතො චතුසු මග්ගෙසු පච්චෙක්ඛං චතුකිච්චවසෙන සොළසකිච්චභාවං පකාසෙත්වා තෙසුපි කිච්චෙසු පහානමෙව පධානං තදත්ථත්තා ඉතරෙසං පරිඤ්ඤාදිනන්ති තදෙව විසෙසතො පකාසෙතුං “කිලෙසක්ඛයභාවාය වා”ති ආහ.

අපිච පුරිමනයෙන පච්චෙක්ඛිණපරම්පරාය පච්චෙක්ඛිණවිධිං දස්සෙත්වා ඉදානි පධානත්තා පහිනකිලෙසපච්චෙක්ඛිණවිධිමෙව දස්සෙතුං එවං වුත්තන්තිපි දට්ඨබ්බං. දුතියවිකප්පෙ අයං පකාරො ඉත්ථං, තබ්බාවො ඉත්ථත්තං, ආයසද්දො චෙත්ථ සම්පදානවචනස්ස කාරියභූතො නිස්සක්කත්ථෙති දස්සෙති “ඉත්ථභාවතො”ති ඉමිනා. “ඉමස්මා එවං පකාරා”ති පන වදන්තො පකාරො නාම පකාරවන්තතො අත්ථතො හෙදො නත්ථි. යදි හි සො හෙදො අස්ස, තස්සෙව සො පකාරො න සියා, තස්මා ඉත්ථං-සද්දො පකාරවන්තභාවකො, අත්ථතො පන අහෙදෙපි සති අවයවායවිතාදිනා හෙදපරිකප්පනාවසෙන සියා කිඤ්චි හෙදමත්ථං, තස්මා ඉත්ථත්තසද්දො පකාරභාවකොති දස්සෙති. අයමිධ ටිකායං, (දී. නි. ටි. 1.248) මජ්ඣිමාගමටිකාවිනයටිකාදීසු (සාරත්ථ. ටි. 1.14) ව ආගතනයො.

සද්දවිදු පන පවත්තිනිමිත්තානුසාරෙන එවම්චන්නි – අයං පකාරො අස්සාති ඉත්ථං, පකාරවන්තො. විචිත්‍රා හි තද්ධිතවුත්ති. තස්ස භාවො ඉත්ථත්තං, පකාරො, ඉමමත්ථං දස්සෙත්තො “ඉත්ථභාවතො ඉමස්මා එවං පකාරා”ති ආභාති. පඨමවිකප්පෙපි යථාරහං එස නයො. ඉදානි වත්තමානබන්ධසන්තානාති සරුපකථනං. අපරන්ති අනාගතං. “ඉමෙ පන පඤ්චක්ඛන්ධා පරිඤ්ඤාතා නිට්ඨන්ති”ති ඉදානි පායො, “ඉමෙ පන වරිමකත්තභාවසඬබාතා පඤ්චක්ඛන්ධා පරිඤ්ඤාතා නිට්ඨන්ති”ති පන මජ්ඣිමාගමටිකාවිනයටිකාදීසු, (සාරත්ථ. ටි. 1.14) ඉධ ව ටිකායං (දී. නි. ටි. 1.248) උල්ලිඬගිතපායො. තත්ථ වරිමකත්තභාවසඬබාතාති එකසන්තතිපරියාපන්නභාවෙන පච්ඡිමකත්තභාවකථිතා. පරිඤ්ඤාතාති මග්ගෙන පරිච්ඡිජ්ජ ඤාතා. නිට්ඨන්තීති අප්පතිට්ඨා අනොකාසා නිට්ඨන්ති. එතෙන හි තෙසං බන්ධානං අපරිඤ්ඤාමූලාභාවෙන අපතිට්ඨාභාවං දස්සෙති. අපරිඤ්ඤාමූලිකා හි පතිට්ඨා, තදභාවතො පන අප්පතිට්ඨාභාවො. යථාහ “කඛළිකාරෙ වෙ භික්ඛවෙ ආභාරෙ අත්ථි රාගො, අත්ථි නන්දී, අත්ථි තණ්හා, පතිට්ඨිතං තත්ථ විඤ්ඤාණං විරුල්හ”න්තිආදි (සං. නි. 2.64; කථා. 296; මහානි. 7). තදුපමං විභාවෙති “ඡින්නමූලකා රුක්ඛා වියා”ති ඉමිනා, යථා ඡින්නමූලකා රුක්ඛා මූලාභාවතො අප්පතිට්ඨා අනොකාසා නිට්ඨන්ති, එවමෙනෙපි අපරිඤ්ඤාමූලාභාවතොති. අයමෙත්ථ ඔපම්මසංසන්දනා. වරිමකචිත්තනිරොධෙනාති පරිනිබ්බානචිත්තනිරොධෙන. අනුපාදානොති අනින්ධනො. අපණ්ණත්තිකභාවන්ති යෙසු බන්ධෙසු විජ්ජමානෙසු තථා තථා පරිකප්පනාසිද්ධා පඤ්ඤත්ති, තදභාවතො තස්සාපි ධර්මානකපඤ්ඤත්තියා අභාවෙන අපඤ්ඤත්තිකභාවං ගම්ඤ්ජන්ති. පණ්ණත්ති පඤ්ඤත්තීති හි අත්ථතො එකං යථා “පඤ්ඤාස පණ්ණාසා”ති. පඤ්ඤාස පණ්ණාදෙසොති හි අක්ඛරචිත්තකා වදන්ති.

249. යෙභුයොන සංඛ්‍යාති සඬකුචිතො භවතීති සඬබෙපො, පබ්බතමත්ථකං. තඤ්චි පබ්බතපාදතො අනුක්කමෙන බහුලං සංඛ්‍යතං සඬකුචිතං භොති. තෙනාහ “පබ්බතමත්ථකෙ”ති, පබ්බතසිඛරෙති අත්ථො. අයං අට්ඨකථාමුත්තකො නයො – සඬබ්බියති පබ්බතභාවෙන ගණියතීති සඬබෙපො, පබ්බතපරියාපන්නො පදෙසො, තස්මිං පබ්බතපරියාපන්නෙ පදෙසෙති අත්ථොති. අනාවිලොති අකාලසියො, සා වස්ස අනාවිලතා කද්දමාභාවෙන භොතීති ආහ “නික්කද්දමො”ති. සපති අපදාපි සමානා ගච්ඡතීති සිප්පි, බුද්දකා සිප්පි සිප්පියො කා-කාරස්ස ය-කාරං කත්වා, යො “මුත්තිකො”තිපි වූච්චති. සචති පසචතීති සම්බුකො, යං “ජලසුත්ති, සඬබලිකා”ති ව වොහරන්ති. සමාභාරෙ යෙභුයානො නපුංසකපයොගොති වුත්තං “සිප්පියසම්බුක”න්ති. එවම්දිසෙසු. සක්ඛරාති මුට්ඨිප්පමාණා

පාසාණා. කථලානීති කපාලඤ්ඤානි. සමුහවාචකස්ස සට්ඨාසද්දස්ස ඉත්ථි ලිඛිගස්සාපි දිස්සන්තො “ගුම්බ”න්ති පදස්සත්ථං දස්සෙති “සට්ඨා”ති ඉමිනා.

කාමඤ්ච “සිප්පියසම්බුකම්පි සක්ඛරකථලම්පි මච්ඡගුම්බම්පි තිට්ඨන්තම්පි වරන්තම්පි”ති එත්ථ සක්ඛරකථලං තිට්ඨතියෙව, සිප්පියසම්බුකමච්ඡගුම්බානි වරන්තිපි තිට්ඨන්තිපි, තථාපි සහවරණනායෙන සබ්බානෙව වරන්ති විය එවං චුත්තන්ති අත්ථං දස්සෙන්නො “තිට්ඨන්තම්පි වරන්තම්පිති එත්ථා”තිආදිමාහ. තත්ථ හි “සක්ඛරකථලං තිට්ඨතියෙව”තිආදිනා යථාසම්භවමත්ථං දස්සෙති, “යථා පනා”තිආදිනා පන සහවරණනායං. පන-සද්දො අරුචිසංසූචනෙ, තථාපිති අත්ථො. අත්තරන්තරාති බහුනං ගාවිනමන්තරන්තරා ධීතාසු ගාවිසු විජ්ජමානාසුපි. ගාවොති ගාවියො. ඉතරාපිති ධීතාපි නිසින්තාපි. වරන්තිති චුච්චන්ති සහවරණනායෙන. තිට්ඨන්තමෙවාතිආදිසු අයමධිජ්ජායො – සිප්පියසම්බුකමච්ඡගුම්බානං වරණකිරියායපි යොගතො යානකිරියාය අනෙකන්තත්තා එකන්තතො තිට්ඨන්තමෙව න කදාවිපි වරන්තං සක්ඛරකථලං උපාදාය සිප්පියසම්බුකම්පි මච්ඡගුම්බම්පි තිට්ඨන්තන්ති චුත්තං, න තු තෙසං යානකිරියමුපාදාය. තෙසං පන වරණකිරියමුපාදාය “වරන්තම්පි”ති පි-සද්දලොපො හෙත්ථ දට්ඨබ්බො. ඉතරම්පි ද්වයන්ති සිප්පියසම්බුකමච්ඡගුම්බං පදවසෙන එවං චුත්තං. ඉතරඤ්ච ද්වයන්ති සිප්පියසම්බුකමච්ඡගුම්බමෙව. වරන්තන්ති චුත්තන්ති එත්ථාපි තෙසං යානකිරියමුපාදාය “තිට්ඨන්තම්පි”ති පි-සද්දලොපො, එවමෙත්ථ අට්ඨකථාවරියෙහි සහවරණනායො දස්සිතො, ආවරියධම්මපාලත්ථෙරෙන පන යථාලාභනායොපි. තථා හි චුත්තං “කිං වා ඉමාය සහවරියාය, යථාලාභග්ගහණං පනෙත්ථ දට්ඨබ්බං. සක්ඛරකථලස්ස හි වසෙන තිට්ඨන්තන්ති, සිප්පියසම්බුකස්ස මච්ඡගුම්බස්ස ව වසෙන තිට්ඨන්තම්පි වරන්තම්පිති එවං යොජනා කාතබ්බා”ති (දී. නි. ටී. 1.249). අලබ්භමානස්සාපි අත්ථස්ස සහයොගීවසෙන දෙසනාමත්තං පති සහවරණනායො, සාධාරණතො දෙසිතස්සාපි අත්ථස්ස සම්භවවසෙන විවෙචනං පති යථාලාභනායොති උභයථාපි යුජ්ජති.

එවම්පෙත්ථ වදන්ති – අට්ඨකථායං “සක්ඛරකථලං තිට්ඨතියෙව, ඉතරාති වරන්තිපි තිට්ඨන්තිපි”ති ඉමිනා යථාලාභනායො දස්සිතො යථාසම්භවං අත්ථස්ස විවෙචිතත්තා, “යථා පනා”තිආදිනා පන සහවරණනායො අලබ්භමානස්සාපි අත්ථස්ස සහයොගීවසෙන දෙසනාමත්තස්ස විභාවිතත්තාති, තදෙනම්පි අනුපවජ්ජමෙව අත්ථස්ස යුත්තත්තා, අට්ඨකථායඤ්ච තථා දස්සනස්සාපි සම්භවතොති දට්ඨබ්බං. “තත්ථා”තිආදි උපමාසංසන්දනං. තීරෙති උදකරහදස්ස තීරෙ. උදකරහදො ව නාම කත්ථවි සමුද්දොපි චුච්චති “රහදොපි තත්ථ ගම්භිරො, සමුද්දො සරිතොදකො”තිආදිසු (දී. නි. 3.278). කත්ථවි ජලාසයොපි “රහදොපි තත්ථ ධරණී නාම, යතො මෙසා පවස්සන්ති, වස්සා යතො පතායන්ති”තිආදිසු, (දී. නි. 3.281) ඉධාපි ජලාසයොයෙව. සො හි උදකවසෙන රහො වක්ඛුරහාදිකං දදාතීති උදකරහදො ඔ-කාරස්ස අ-කාරං කත්ථා. සද්දවිදු පන “උදකං හරතීති උදකරහදො නිරුත්තිතයෙනා”ති වදන්ති.

“එත්තාවතා”තිආදිනා චතුත්ථජ්ඣානාන්තරං දස්සිතවිපස්සනාඤ්ඤාණතො පට්ඨාය යථාචුත්තත්ථස්ස සම්පිණ්ඩනං. තත්ථ එත්තාවතාති “පුන වපරං මහාරාජ හික්ඛු එවං සමාහිතෙ චිත්තෙ...පෙ... ඤාණදස්සනාය චිත්තං අභිනිහරතී”තිආදිනා එත්තකෙන, එතපරිමාණවන්තෙන වා වචනක්කමෙන. විපස්සනාඤ්ඤාණන්ති ඤාණදස්සනානාමෙන දස්සිතං විපස්සනාඤ්ඤාණං, තස්ස ව විසුං ගණනදස්සනෙන හෙට්ඨා චතුත්ථජ්ඣානානන්තරං චත්තබ්බතාකාරණෙසු තිසු නයෙසු තතියනායස්සෙව යුත්තතරහාවොපි දීපිතොති දට්ඨබ්බං. මනොමයඤ්ඤාණස්ස ඉද්ධිවිධසමවරොධිතභාවෙ විසුද්ධිමග්ගෙ (විසුද්ධි. 2.379 ආදයො) චුත්තෙපි ඉධ පාළියං විසුං දෙසිතත්තා විසුං එව ගහණං, තථා දෙසනා ව පාටියෙක්කසන්දිට්ඨිකසාමඤ්ඤථලත්ථාති දට්ඨබ්බං. අනාගතංසඤ්ඤාණයථාකම්මුපගඤ්ඤාණද්වයස්ස පාළියං අනාගතත්තා “දිබ්බවක්ඛුචසෙන නිජ්ජන්ත”න්ති චුත්තං, තබ්බසෙන නිජ්ජන්තත්තා තග්ගහණෙනෙව ගතිතං තං ඤාණද්වයන්ති චුත්තං හොති. දිබ්බවක්ඛුස්ස හි අනාගතංසඤ්ඤාණං, යථාකම්මුපගඤ්ඤාණඤ්චාති ද්වෙපි ඤාණානි පරිභණ්ඩානි හොන්තිති. දිබ්බවක්ඛුඤ්ඤාණන්ති චුතුපපාතඤ්ඤාණනාමෙන දස්සිතං දිබ්බවක්ඛුඤ්ඤාණං.

සබ්බෙසං පන දසන්තං ඤාණානං ආරම්මණවිභාගස්ස විසුද්ධිමග්ගෙ අනාගතත්තා තත්ථානාගතඤ්ඤාණානං ආරම්මණවිභාගං දස්සෙතුං “තෙස”න්තිආදි චුත්තං. තෙසන්ති දසන්තං ඤාණානං. තත්ථාති තස්මිං ආරම්මණවිභාගෙ, තෙසු වා දසසු ඤාණෙසු. භූමිහෙදතො පරිත්තමග්ගතං, කාලහෙදතො අතීතානාගතපච්චිජ්ජන්තං, සන්තානහෙදතො අජ්ඣත්තබ්බිද්ධා වාති විපස්සනාඤ්ඤාණං සත්තවිධාරම්මණං. පරිත්තාරම්මණාදිතිකත්තයෙනෙව හි තස්ස ආරම්මණවිභාගො, න මග්ගාරම්මණතිකෙන. නිම්මිතරූපායතනමත්තමෙවාති අත්තනා නිම්මිතං රූපාරම්මණමෙව, අත්තනා වා නිම්මිතෙ මනොමයෙ කායෙ විජ්ජමානං රූපායතනමෙවාතිපි යුජ්ජති. ඉදඤ්චි තස්ස ඤාණස්ස අභිනිමිමියමානෙ මනොමයෙ කායෙ රූපායතනමෙවාරබ්භ පවත්තනතො චුත්තං, න පන තත්ථ ගන්ධායතනාදීනමභාවතො . න හි රූපකලාපො ගන්ධායතනාදිවර්ගිතො අත්ථිති සබ්බථා පරිනිජ්ජන්තමෙව නිම්මිතරූපං. තෙනාහ “පරිත්තපච්චිජ්ජන්තබ්බිද්ධාරම්මණ”න්ති, යථාක්කමං භූමිකාලසන්තානහෙදතො තිබ්බිධාරම්මණන්ති අත්ථො. තිබ්බානවසෙන එකධම්මාරම්මණම්පි සමානං ආසවක්ඛයඤ්ඤාණං පරිත්තාරම්මණාදිතිකවසෙන තිවිධාරම්මණං දස්සෙතුං “අප්පමාණබ්බිද්ධානවත්තබ්බාරම්මණ”න්ති චුත්තං. තඤ්චි පරිත්තතිකවසෙන අප්පමාණාරම්මණං, අජ්ඣත්තිකවසෙන බ්බිද්ධාරම්මණං, අතීතතිකවසෙන නවත්තබ්බාරම්මණඤ්ච හොති.

උත්තරිතරසද්දො, පඤ්ඤාතරසද්දො ව පරියායොති දස්සෙති “සෙට්ඨතර”න්ති ඉමිනා. රතනකුටං විය කුටාගාරස්ස අරහත්තං කුටං උත්තමඛිගහුතං භගවතො දෙසනාය අරහත්තපරියොසානත්තාති ආහ “අරහත්තතිකුටොන”ති. දෙසනං නිට්ඨාපෙසීති තිත්ථකරමතභරවිභාවිනං නානාවිධකුහනලපනාදිමිච්ඡාපීවිද්ධංසිනි. තිට්ඨසීලාලඛිකතපරමසල්ලෙඛපටිපත්තිපරිදීපිනි. ක්කානාහිඤ්ඤාදිඋත්තරිමනුස්සධම්මවිභුසිනි. චුද්දසවිධමහාසාමඤ්ඤාදිලපටිමණ්ඩිතං අනඤ්ඤසාධාරණං සාමඤ්ඤාදිලදෙසනං රතනාගාරං විය රතනකුටොන අරහත්තකුටොන නිට්ඨාපෙසි “විමුත්තස්මි”න්ති ඉමිනා, අරහත්තඵලස්ස දෙසිතත්තාති අත්ථො.

අජාතසත්තුඋපාසකත්තපටිවෙදනාකථාවණ්ණනා

250. එත්තාවතා භගවතා දෙසිතස්ස සාමඤ්ඤාදිලසුත්තස්ස අත්ථවණ්ණනං කත්වා ඉදානි ධම්මසඬගාහකෙහි සඬගිතස්ස “එවං චුත්තෙ”තිආදිපාඨස්සපි අත්ථවණ්ණනං කරොන්තො පඨමං සම්බන්ධං දස්සෙතුං “රාජා”තිආදිමාහ. තත්ථ තත්ථාති තස්මිං තස්මිං සාමඤ්ඤාදිලෙ, සුත්තපදෙසෙ වා. කරණං කාරො, සාධු ඉති කාරො තථා, “සාධු භගවා, සාධු සුගතා”තිආදිනා තං පවත්තෙන්තො. ආදිමජ්ඣපරියොසානත්ති දෙසනාය ආදිඤ්ච මජ්ඣිමනිකායෙ පරියොසානඤ්ච. සක්කච්චං සාදරං ගාරවං සුත්ථවා, “චිත්තෙන්වා”ති එත්ථ ඉදං පුබ්බකාලකිරියාවචනං. ඉමෙ පඤ්ඤෙ පුටු සමණබ්බාහිමණෙ පුච්ඡන්තො අහං චිරං වත අමිහි, එවං පුච්ඡන්තොපි අහං පුසෙ කොට්ටෙන්තො විය කඤ්චි සාරං නාලත්ථන්ති යොජනා. තථා යො...පෙ... විස්සජ්ජෙසි, තස්ස භගවතො ගුණසම්පදා අහො වත. දසබලස්ස ගුණානුභාවං අජානන්තො අහං වඤ්චිතො සුචිරං වත අමිහිති. වඤ්චිතොති ව අඤ්ඤාණෙන වඤ්චිතො ආවට්ටිතො, මොහෙන පටිච්ඡාදිතො අමිහිති චුත්තං හොති. තෙනාහ “දසබලස්ස ගුණානුභාවං අජානන්තො”ති. සාමඤ්ඤාදිලපොතනා හි විසෙසෙ අවතිට්ඨති. චිත්තෙන්වා ආවිකරොන්තොති සම්බන්ධො. උල්ලඛිතසමත්ථායපි උබ්බෙගපිනියා අනුල්ලඛිතමපි සියාති ආහ “පඤ්චවිධාය පිනියා පුට්ඨපරිරො”ති. පුට්ඨපරිරොති ව පුසිතසරිරොති අත්ථො, න බ්බාපිතසරිරොති සබ්බාය පිනියා අබ්බාපිතත්තා. තත්ති අත්තනො පසාදස්ස ආවිකරණං, උපාසකත්තපටිවෙදනඤ්ච. ආරද්ධං ධම්මසඬගාහකෙහි.

අභික්කන්තාති අතික්කන්තා විගතා, විගතභාවො ව බ්බො එවාති ආහ “බ්බො දිස්සති”ති. තථා හි චුත්තං “නික්ඛන්තො පඨමො යාමො”ති. අභික්කන්තතරොති අතිවිය කන්තතරො මනොරමො, තාදිසො ව සුන්දරො භද්දකො නාමාති චුත්තං “සුන්දරො”ති.

“කො මෙ”තිආදි ගාථා විමානවත්ථුමිහි (වි. ව. 857). තත්ථ කොති දෙවනාගයක්ඛන්ධබ්බාදීසු කතමො. මෙති මම. පාදානිති පාදෙ, ලිඛිතවිපරියායොයං. ඉද්ධියාති ඊදිසාය දෙවිද්ධියා. යසසාති ඊදිසෙන පරිවාරෙන, පරිජනෙන ව. ජලන්ති ජලන්තො විජ්ජොතමානො. අභික්කන්තෙනාති අතිවිය කන්තෙන කමනියෙන, අභිරුපෙනාති චුත්තං හොති. වණ්ණෙනාති ඡවිවණ්ණෙන සරිරවණ්ණනිභාය. සබ්බා ඔභාසයං දිසාති සබ්බා දසපි දිසා ඔභාසයන්තො. වන්දො විය, සුරියො විය ව එකොභාසං එකාලොකං කරොන්තො කො වන්දතිති සම්බන්ධො.

අභිරුපෙනි අතිරෙකරුපෙ උළාරවණ්ණෙන සම්පන්නරුපෙ. අබ්භානුමොදනෙහි අභිඅනුමොදනෙ අභිජ්ජමොදිතභාවෙ. කිමත්ථියං “අබ්භානුමොදනෙ”ති වචනන්ති ආහ “තස්මා”තිආදි. යුත්තං තාව හොතු අබ්භානුමොදනෙ, කස්මා පනායං ද්වික්ඛන්තුං චුත්තොති වොදනාය සොධනාමුඛෙන ආමෙඬිතවිසයං නිද්ධාරෙති “භයෙ කොධෙ”තිආදිනා, ඉමිනා සද්දලක්ඛණෙන හෙතුභුතෙන එවං චුත්තො, ඉමිනා ව ඉමිනා ව විසයෙනාති චුත්තං හොති. “සාධු සාධු භන්තෙ”ති ආමෙඬිතවසෙන අත්ථං දස්සෙත්වා තස්ස විසයං නිද්ධාරෙන්තො එවමාහාතිපි සම්බන්ධං වදන්ති. තත්ථ “වොරො වොරො, සප්පො සප්පො”තිආදීසු භයෙ ආමෙඬිතං, “විජ්ඣා විජ්ඣා, පහර පහරා”තිආදීසු කොධෙ, “සාධු සාධු”තිආදීසු (සං. නි. 2.127; 3.35; 5.1085) පසංසායං, “ගච්ඡ ගච්ඡ, ලුනාහි ලුනාහි”තිආදීසු තුරිතෙ, “ආගච්ඡ ආගච්ඡා”තිආදීසු කොතුහලෙ, “බුද්ධො බුද්ධොති චිත්තෙන්තො”තිආදීසු (බු. වං. 2.44) අච්ඡරෙ, “අභික්කමථායස්මන්තො අභික්කමථායස්මන්තො”තිආදීසු (දී. නි. 3.20; අ. නි. 9.11) භාසෙ, “කහං එකපුත්තක, කහං එකපුත්තකා”තිආදීසු (සං. නි. 2.63) සොකෙ, “අහො සුඛං, අහො සුඛං”න්තිආදීසු (උදා. 20; දී. නි. 3.305) පසාදෙ. වසද්දො අචුත්තසමුවිචයන්ථො, තෙන ගරහා අසම්මානාදීනං සඬගහො දට්ඨබ්බො. “පාපො පාපො”තිආදීසු හි ගරහායං, “අභිරුපක අභිරුපකා”තිආදීසු අසම්මානෙ. එවමෙනෙසු නවසු, අඤ්ඤෙසු ව විසයෙසු ආමෙඬිතවචනං බුධො කරෙය්, යොජෙය්හාති අත්ථො. ආමෙඬිතං පුනජ්ජනමුවිචාරණං, ආමෙඬියති වා පුනජ්ජනමුවිචාරියතිති ආමෙඬිතං, එකස්සෙවත්ථස්ස ද්විත්තික්ඛන්තුං වචනං. මෙඬිසද්දො හි උම්මාදනෙ, ආපුබ්බො තු ද්විත්තික්ඛන්තුමුවිචාරණෙ වත්තති යථා “එතදෙව යදා වාක්‍යා-මාමෙඬියති වාසවො”ති.

එවං ආමෙඬිතවසෙන ද්වික්ඛන්තුං චුත්තභාවං දස්සෙත්වා ඉදානි නයිදං ආමෙඬිතවසෙනෙව ද්වික්ඛන්තුං චුත්තං, අථ බො පටිවෙකමත්ථද්වයවසෙනපිති දස්සෙත්තො “අථ වා”තිආදිමාහ. ආමෙඬිතවසෙන අත්ථං දස්සෙත්වා විච්ඡාවසෙනාපි දස්සෙත්තො එවමාහාතිපි වදන්ති, තදයුත්තමෙව බ්බාපෙනබ්බස්ස ද්වික්ඛන්තුමුචුත්තත්තා. බ්බාපෙනබ්බස්ස හි බ්බාපකෙන ගුණකිරියාදබ්බෙන බ්බාපනිච්ඡාය ද්විත්තික්ඛන්තුං වචනං විච්ඡා යථා “ගාමො ගාමො රමණියො”ති. තත්ථ අභික්කන්තන්ති අභික්කමනියං, තබ්බාවො ව අතිඉට්ඨතායාති චුත්තං “අතිඉට්ඨ”න්තිආදි, පදත්තයඤ්චෙනං පරියායවචනං. එත්ථාති ද්විසු අභික්කන්තසද්දෙසු. “අභික්කන්ත”න්ති වචනං අපෙක්ඛිත්වා

නපුංසකලිඬිගෙන චුත්තං, තං පන භගවතො වචනං ධම්මදෙසනායෙවාති කත්වා “යදිදං භගවතො ධම්මදෙසනා”ති ආහ, යායං භගවතො ධම්මදෙසනා මයා සුතා, තදිදං භගවතො ධම්මදෙසනාසංඛිතං වචනං අභික්කන්තන්ති අත්ථො. එවං පටිනිද්දෙසොපි හි අත්ථතො අභෙදත්තා යුත්තො එව “යත්ථ ව දිත්තං මහප්ඵලමාහු”ති ආදිසු (වි. ව. 888) විය. “අභික්කන්ත”න්ති චුත්තස්ස වා අත්ථමත්තදස්සනං එතං, තස්මා අත්ථවසෙන ලිඬිගවිහන්තිවිපරිණාමො වෙදිතබ්බො, කාරියවිපරිණාමවසෙන චෙත්ථ විහන්තිවිපරිණාමතා. වචනන්ති හෙත්ථ සෙසො, අභික්කන්තං භගවතො වචනං, යායං භගවතො ධම්මදෙසනා මයා සුතා, සා අභික්කන්තං අභික්කන්තාති අත්ථො. දුතියපදෙපි “අභික්කන්තන්ති පසාදනං අපෙක්ඛිත්වා නපුංසකලිඬිගෙන චුත්ත”න්ති ආදිනා යථාරහමෙස නයො නෙතබ්බො.

“භගවතො වචන”න්ති ආදිනා අත්ථද්වයසරූපං දස්සෙති. තත්ථ දොසනාසනතොති රාගාදිකිලෙසදොසවිද්ධංසනතො. ගුණාධිගමනතොති සීලාදිගුණානං සම්පාදනවසෙන අධිගමාපනතො. යෙ ගුණෙ දෙසනා අධිගමෙති, තෙසු “ගුණාධිගමනතො”ති චුත්තෙසුයෙව ගුණෙසු පටිපාටිකා ගුණා දස්සෙතබ්බාති තෙ පටිපාටිකා ගුණෙ තාව දස්සෙතුං “සද්ධාපනනතො පඤ්ඤාපනනතො”ති චුත්තං. සද්ධාපනනා හි ලොකියා ගුණා, පඤ්ඤාපනනා ලොකුත්තරාති, පටිපාටිකාදිදෙසො වෙස දෙසනාය අධිගමෙතබ්බොති සීලසමාධිදුකාදිහිපි යොජනාසම්භවතො. අඤ්ඤාමිපි අත්ථද්වයං දස්සෙති “සාත්ථතො”ති ආදිනා. සීලාදිඅත්ථසම්පත්තියා සාත්ථතො. සභාවනිරුත්තිසම්පත්තියා සබ්බප්පාදනතො. සුවිඤ්ඤායාසද්දපයොගතාය උත්තානපදනො. සංඝභුක්ඛාමභාවෙන දුබ්බඤ්ඤායාත්ථතාය ගම්භීරත්ථතො. සිනිද්ධමුද්ධරසද්දපයොගතාය කණ්ණසුඛතො. විපුලවිසුද්ධපෙමනියත්ථතාය හදයඛගමතො. මානාතිමානවිධමනෙන අනත්තුක්කංසනතො. ඵම්භසාරම්භනිම්මද්දෙනෙන අපරවම්භනතො. හිතාධිප්පායප්පවත්තියා පරෙසං රාගපරිලාභාදිවූපසමනෙන කරුණාසීතලතො. කිලෙසන්ධකාරවිධමනෙන පඤ්ඤාවදානතො. අවදානං, ඔදානන්ති ව අත්ථතො එකං. කරවිකරුතමඤ්ජුතාය ආපාථරමණියතො. පුබ්බාපරාවිරුද්ධසුවිසුද්ධතාය විමද්දක්ඛමතො. ආපාථරමණියතාය එව සුයාමානසුඛතො. විමද්දක්ඛමතාය, හිතප්ඤ්ඤායාප්පවත්තියා ව විමංසියමානහිතතොති එවමෙත්ථ අත්ථො වෙදිතබ්බො. ආදිසද්දෙන පන සංසාරවක්කනිවත්තනතො, සද්ධම්මවක්කප්පවත්තනතො, මිථිභවාදවිද්ධංසනතො, සම්මාවාදපතිට්ඨාපනතො, අකුසලමූලසමුද්ධරණතො, කුසලමූලසංරොපනතො, අපායද්වාරවිධානතො, සග්ගමග්ගද්වාරවිවරණතො, පරියුට්ඨානවූපසමනතො, අනුසයසමුග්ගසාධනතොති එවමාදිනං සංඛිතො දට්ඨබ්බො.

න කෙවලං පද්ද්වයෙනෙව, තතො පරමපි චතුහි උපමාහීති පි-සද්දො සම්පිණ්ඩනත්ථො. “චක්ඛුමන්තො රූපානි දක්ඛන්ති”ති ඉදං “තෙලපජ්ජොතං ධාරෙය්‍යා”ති චතුත්ථපමාය ආකාරමත්තදස්සනං, න පන උපමන්තරදස්සනන්ති ආහ “චතුහි උපමාහී”ති. අධොමුඛට්ඨපිතන්ති කෙනවි අධොමුඛං යපිතං. හෙට්ඨාමුඛජාතන්ති සභාවෙනෙව හෙට්ඨාමුඛං ජාතං. උග්ගාටෙය්‍යාති විවටං කරෙය්‍යා. “හත්ථෙ ගහෙත්වා”ති සමාවික්ඛණ්දස්සනත්ථං චුත්තං, “පුරන්ථාහිමුඛො, උත්තරාහිමුඛො වා ගවිජා”ති ආදිනා වචනමත්තං අවත්වා “එස මග්ගො, එවං ගවිජා”ති හත්ථෙ ගහෙත්වා නිස්සන්දෙහං දස්සෙය්‍යාති චුත්තං හොති. කාලපක්ඛෙ වාතුද්දසී කාලපක්ඛවාතුද්දසී. නිරන්තරරුක්ඛගහෙනෙව එකග්ගෙන වනසංඝො සනවනසංඝො. මෙසස්ස පටලං මෙසපටලං, මෙසවිජන්තතාති චුත්තං හොති. නික්කුජ්ජිතං උක්කුජ්ජෙය්‍යාති කස්සවිපි ආධෙය්‍යස්ස අනාධාරභූතං කිඤ්චි භාජනං ආධාරභාවාපාදනවසෙන උක්කුජ්ජෙය්‍යා උපරි මුඛං යපෙය්‍යා. හෙට්ඨාමුඛජාතතාය විමුඛං, අධොමුඛට්ඨපිතතාය අසද්ධම්මෙ පතිතන්ති එවං පද්ද්වයං නික්කුජ්ජිතපදස්ස යථාදස්සිතෙන අත්ථද්වයෙන යථාරහං යොජෙතබ්බං, න යථාසංඛිතං. අත්තතො සභාවෙනෙව හි එස රාජා සද්ධම්මවිමුඛො, පාපමිත්තෙන පන දෙවදත්තෙන පිතුසාතාදිසු උයොයාජිතත්තා අසද්ධම්මෙ පතිතොති. චුට්ඨාපෙත්තෙන භගවතාති සම්බන්ධො.

“කස්සපස්ස භගවතො”ති ආදිනා තදා රඤ්ඤා අචුත්තස්සාපි අත්ථාපත්තිමත්තදස්සනං. කාමඤ්ච කාමච්ඡන්දාදයොපි පටිච්ඡාදකා නිවරණභාවතො, මිච්ඡාදිට්ඨි පන සවිසෙසං පටිච්ඡාදකා සත්තෙ මිච්ඡාහිනිවෙසවසෙනාති ආහ “මිච්ඡාදිට්ඨිගහනපටිච්ඡන්ත”න්ති. තෙනාහ භගවා “මිච්ඡාදිට්ඨිපරමාහං හික්ඛෙව චජ්ජං වදාමි”ති, [අ. නි. 1.310 (අත්ථතො සමානං)] මිච්ඡාදිට්ඨිසංඛිතාගුම්භපටිච්ඡන්තන්ති අත්ථො. “මිච්ඡාදිට්ඨිගහනපටිච්ඡන්තං සාසනං විවරන්තො”ති වදන්තො සබ්බබුද්ධානං එකාව අනුසන්ධි, එකංව සාසනන්ති කත්වා කස්සපස්ස භගවතො සාසනමිපි ඉමිනා සද්ධිං එකසාසනං කරොතිති දට්ඨබ්බං. අභිගුත්තරට්ඨකථාදිසු හි තථා වෙව චුත්තං, එවඤ්ච කත්වා මිච්ඡාදිට්ඨිගහනපටිච්ඡන්තස්ස සාසනස්ස විවරණවචනං උපපන්නං හොතිති.

සබ්බො අකුසලධම්මසංඛිතො අපායගාමිමග්ගො කුම්මග්ගො කුච්ඡිතො මග්ගොති කත්වා. සම්මාදිට්ඨිආදිනං උජුපටිපක්ඛතාය මිච්ඡාදිට්ඨිආදයො අට්ඨං මිච්ඡන්තධම්මා මිච්ඡාමග්ගො මොක්ඛමග්ගො මිච්ඡා විතථො මග්ගොති කත්වා. තෙනෙව හි තදුභයස්ස පටිපක්ඛනං සන්ධාය “සග්ගමොක්ඛමග්ගං ආවිකරොන්තො”ති චුත්තං. සබ්බො හි කුසලධම්මො සග්ගමග්ගො. සම්මාදිට්ඨිආදයො අට්ඨං සම්මන්තධම්මා මොක්ඛමග්ගො. සප්පිආදිසන්තිස්සයො පදිපො න තථා උජ්ජලො, යථා තෙලසන්තිස්සයොති තෙලපජ්ජොතග්ගහණං. ධාරෙය්‍යාති ධරෙය්‍යා, සමාහරෙය්‍යා සමාදහෙය්‍යාති අත්ථො. බුද්ධාදිරතනරූපානිති බුද්ධාදිනං තිණ්ණං රතනානං වණ්ණායතනාති. තෙසං බුද්ධාදිරතනරූපානං පටිච්ඡාදකස්ස මොහන්ධකාරස්ස විද්ධංසකං තථා. දෙසනාසංඛිතං පජ්ජොතං තථා. තදුභයං තුල්‍යාධිකරණවසෙන විසූහිත්වා තස්ස ධාරකො සමාදහකොති අත්ථොන “තප්පටිච්ඡාදකමොහන්ධකාරවිද්ධංසකදෙසනාපජ්ජොතධාරකො”ති චුත්තං. එතෙහි පරියායෙහීති යථාචුත්තෙහි නික්කුජ්ජිතකුජ්ජනපටිච්ඡන්තවිවරණමග්ගාවික්ඛණ්දතෙලපජ්ජොතධාරණ සංඛිතං

වතුබබ්බොපමොපමිතබ්බප්පකාරෙහි, යථාචුත්තෙහි වා නානාවිධකුහනලපනාදිමිඡාජීවිධමනාදිවිභාවනපරියායෙහි. තෙනාහ “අනෙකපරියායෙන ධම්මො පකාසිතො”ති.

“එව”න්තිආදිනා “එසාහ”න්තිආදිපාඨස්ස සම්බන්ධං දස්සෙති. පසන්නචිත්තතායපසන්නාකාරං කරොති. පසන්නචිත්තතා ව ඉමං දෙසනං සුත්වා එවාති අත්ථං ඤාපෙතුං “ඉමාය දෙසනායා”තිආදි චුත්තං. ඉමාය දෙසනාය හෙතුභූතාය. පසන්නාකාරන්ති පසන්නෙහි සාධුජනෙහි කත්තබ්බසක්කාරං. සරණන්ති පටිසරණං. තෙනාහ “පරායණ”න්ති. පරායණතා පන අනත්ථනිසෙධනෙන, අත්ථසම්පාදනෙන වාති චුත්තං “අසස්ස තාතා, භිතස්ස ව විධාතා”ති. අසස්සාති නිස්සක්කෙ සාම්ච්චනං, පාපතොති අත්ථො. දුක්ඛතොතිපි වදන්ති කෙවි. තායති අවස්සයං කරොතිති තාතා. භිතස්සාති උපයොගත්ථෙ සාම්ච්චනං. විදහති සංවිධානං කරොතිති විධාතා. “ඉති ඉමිනා අධිප්පායෙනා”ති වදන්තො “ඉතිසද්දො චෙත්ථ ලුත්තනිද්දිට්ඨො, සො ව ආකාරත්ථො”ති දස්සෙති. සරණන්ති ගමනං. භිතාධිප්පායෙන හජනං, ජානනං වා, එවඤ්ච කත්වා විනයට්ඨකථාදිසු “සරණන්ති ගච්ඡාමි”ති සහෙව ඉතිසද්දෙන අත්ථො චුත්තොති. එත්ථ හි නායං ගම්-සද්දො නි-සද්දාදයො විය ද්විකම්මිකො, තස්මා යථා “අජං ගාමං නෙති”ති වුව්චති, එවං “භගවන්තං සරණං ගච්ඡාමි”ති වත්තුං න සක්කා, “සරණන්ති ගච්ඡාමි”ති පන වත්තබ්බං, තස්මා එත්ථ ඉතිසද්දො ලුත්තනිද්දිට්ඨොති වෙදිතබ්බං, එවඤ්ච කත්වා “යො බුද්ධං සරණං ගච්ඡති, සො බුද්ධං වා ගච්ඡෙය්‍ය සරණං වා”ති (බු. පා. අට්ඨ. 1.ගමනියදිපනා) බුද්දකනිකායට්ඨකථාය උද්ධවා වොදනා අනවකාසා. න හි ගම්-සද්දො දුභාදිනාදිගණිකං කරොන්ති අක්ඛරචිත්තකාති. හොතු තාව ගම්-සද්දස්ස එකකම්මභාවො, තථාපි “ගච්ඡතෙව පුබ්බං දිසං, ගච්ඡති පච්ඡිමං දිස”න්තිආදිසු (සං. නි. 1.159; 3.87) විය “භගවන්තං, සරණ”න්ති පදද්වයස්ස සමානාධිකරණතා යුක්තාති? න, තස්ස පදද්වයස්ස සමානාධිකරණභාවානුපපත්තිතො. තස්ස හි සමානාධිකරණභාවෙ අධිප්පෙනෙ පටිගතචිත්තොපි භගවන්තං උපසංකමන්තො බුද්ධං සරණං ගතො නාම සියා. යඤ්චි තං “බුද්ධො”ති විසෙසිතං සරණං, තමෙවෙස ගතොති, න චෙත්ථ අනුපපත්තිකෙන අත්ථොන අත්ථො, තස්මා “භගවන්ත”න්ති ගමනියත්ථස්ස දීපනං, “සරණ”න්ති පන ගමනාකාරස්සාති චුත්තනයෙන ඉතිලොපවසෙනෙව අත්ථො ගහෙතබ්බොති. ධම්මඤ්ච සඬ්ඝඤ්චාති එත්ථාපි එසෙව නයො. හොන්ති චෙත්ථ –

“ගම්ස්ස එකකම්මත්තා, ඉතිලොපං විජානියා;
පටිසාතප්පසඬගත්තා, න ච තුල්‍යත්ථතා සියා.

තස්මා ගමනියත්ථස්ස, පුබ්බපදංච ජොතකං;
ගමනාකාරස්ස පරං, ඉත්‍යුත්තං සරණත්තයෙ”ති.

“ඉති ඉමිනා අධිප්පායෙන භගවන්තං ගච්ඡාමි”ති පන වදන්තො අනෙතෙව අධිප්පායෙන හජනං, ජානනං වා සරණගමනං නාමාති නියමෙති. තත්ථ “ගච්ඡාමි”තිආදිසු පුරිමස්ස පුරිමස්ස පච්ඡිමං පච්ඡිමං අත්ථව්චනං, “ගච්ඡාමි”ති එතස්ස වා අනඤ්ඤසාධාරණතාදස්සනවසෙන පාටියෙක්කමෙව අත්ථව්චනං “භජාමි”තිආදිපදත්තයං. භජනඤ්චි සරණාධිප්පායෙන උපසංකමනං, සෙවනං සන්තිකාවචරභාවො, පයිරුපාසනං වත්තපට්චිත්තකරණෙන උපට්ඨානන්ති එවං සබ්බථාපි අනඤ්ඤසාධාරණතංයෙව දස්සෙති. එවං “ගච්ඡාමි”ති පදස්ස ගතිඅත්ථං දස්සෙත්වා බුද්ධිඅත්ථම්පි දස්සෙතුං “එවං වා”තිආදිමහ, තත්ථ එවන්ති “භගවා මෙ සරණ”න්තිආදිනා අධිප්පායෙන. කස්මා පන “ගච්ඡාමි”ති පදස්ස “බුජ්ඣාමි”ති අයමත්ථො ලබ්භතිති වොදනං සොධෙති “යෙසඤ්චි”තිආදිනා, අනෙත ව නිරුත්තිනයමන්තරෙන සභාවතොව ගමුධාතුස්ස බුද්ධිඅත්ථොති දීපෙති. ධාතුනන්ති මූලසද්දසඬ්ඛාතානං ඉ, යා, කමු, ගමුඉවාදිනං.

“අධිගතමග්ගෙ , සච්ඡිකතනිරොධෙ”ති පදද්වයෙනාපි එලට්ඨා එව දස්සිතා, න මග්ගට්ඨාති තෙ දස්සෙත්තො “යථානුසිට්ඨං පටිපජ්ජමානෙ වා”ති ආහ. නනු ව කල්‍යාණපුපුජ්ජනොපි “යථානුසිට්ඨං පටිපජ්ජති”ති වුව්චතිති? කිඤ්චාපි වුව්චති, නිප්පරියායෙන පන මග්ගට්ඨා එව තථා වත්තබ්බා, න ඉතරො නියාමොක්කමනාභාවතො. තථා හි තෙ එව “අපායෙසු අපතමානෙ ධාරෙති”ති චුත්තා. සම්මත්තනියාමොක්කමනෙන හි අපායවිනිමුත්තිසම්භවොති. එවං අනෙකෙහිපි විනය- (සාරත්ථ. ටී. 1.වෙරඤ්ජකණ්ඩවණ්ණනා) සුත්තන්තට්ඨකාකාරෙහි (දී. නි. ටී. 1.250) චුත්තං, තදෙන සම්මත්තනියාමොක්කමනවසෙන නිප්පරියායතො අපායවිනිමුත්තකෙ සන්ධාය චුත්තං, තදනුපපත්තිවසෙන පන පරියායතො අපායවිනිමුත්තකං කල්‍යාණපුපුජ්ජනම්පි “යථානුසිට්ඨං පටිපජ්ජමානෙ”ති පදෙන දස්සෙතිති දට්ඨබ්බං. තථා හෙස දක්ඛිණවිභඩ්ගසුත්තාදිසු (ම. නි. 3.379) සොනාපත්තිඵලසච්ඡිකිරියාය පටිපන්නභාවෙන චුත්තොති, ඡත්තවිමානෙ (වි. ව. 886 ආදයො) ඡත්තමාණවකො චෙත්ථ නිදස්සනං. අධිගතමග්ගෙ, සච්ඡිකතනිරොධෙ ව යථානුසිට්ඨං පටිපජ්ජමානෙ ව පුග්ගලෙ අපායෙසු අපතමානෙ කත්වා ධාරෙතිති සපාඨසෙසයොජනා. අතීතකාලිකෙන හි පුරිමපදද්වයෙන එලට්ඨානමෙව ගහණං, වත්තමානකාලිකෙන ව පච්ඡිමෙන පදෙන සහ කල්‍යාණපුපුජ්ජනෙන මග්ගට්ඨානමෙව. “අපතමානෙ”ති පන පදෙන ධාරණාකාරදස්සනං අපතනකරණවසෙනෙව ධාරෙතිති, ධාරණසරුපදස්සනං වා. ධාරණං නාම අපතනකරණමෙවාති, අපතනකරණඤ්ච අපායාදිනිබ්බත්තකකිලෙසවිද්ධංසනවසෙන වට්ටතො නියානමෙව. “අපායෙසු”ති හි දුක්ඛබ්‍රලට්ඨානතාය පධානවසෙන චුත්තං, වට්ටදුක්ඛෙසු පන සබ්බෙසුපි අපතමානෙ කත්වා ධාරෙතිති අත්ථො වෙදිතබ්බො. තථා හි අභිධම්මට්ඨකථාය චුත්තං “සොනාපත්තිමග්ගො චෙත්ථ අපායභවතො වුට්ඨාති, සකදාගාමිමග්ගො සුගතිකාමභවෙකදෙසතො, අනාගාමිමග්ගො කාමභවතො, අරහත්තමග්ගො රූපාරූපභවතො, සබ්බභවෙහිපි වුට්ඨාති

එවැනි වදන්” (ධ. ස. අට්ඨ. 350) එවැනි කන්වා අරියමග්ගො නියානිකතාය, නිබ්බානඤ්ච තස්ස තදත්ථසිද්ධිභෙත්තායාති උභයමෙව නිප්පරියායෙන ධම්මො නාමාති සරූපතො දස්සෙත්තුං “සො අත්ථතො අරියමග්ගො වෙව නිබ්බානඤ්චා”ති වුත්තං. නිබ්බානඤ්චි ආරම්මණං ලභිත්වා අරියමග්ගස්ස තදත්ථසිද්ධි, ස්වායමත්ථො ව පාළියා එව සිද්ධොති ආහ “චුත්තඤ්චෙන”න්තිආදි. යාවතාති යත්තකා. තෙසන්ති තත්තකානං ධම්මානං. “අග්ගො අක්ඛායති”ති වත්තබ්බෙ ඔ-කාරස්ස අ-කාරං, ම-කාරාගමඤ්ච කන්වා “අග්ගමක්ඛායති”ති වුත්තං. “අක්ඛායති”ති වෙන්ථ ඉතිසද්දො ආදිඅත්ථො, පකාරත්ථො වා, තෙන “යාවතා භික්ඛවෙ ධම්මා සඬ්ඛතා වා අසඬ්ඛතා වා, විරාගො තෙසං අග්ගමක්ඛායති”තිආදි (ඉතිවු. 90; අ. නි. 4.34) සුත්තපදං සඬ්ඛණ්හාති, “විත්ථාරො”ති ඉමිනා වා තදවසෙසසඬ්ඛනො.

යස්මා පන අරියඵලානං “තාය සද්ධාය අවුපසන්තායා”තිආදි වචනතො මග්ගෙන සමුවිජින්නානං කිලෙසානං පටිප්පස්සද්ධිප්පහනකිව්චතාය නියානානුගුණතා, නියානපරියොසානතා ව, පරියත්තියා පන නියානධම්මසම්මිග්ගභෙත්තාය නියානානුගුණතාති ඉමිනා පරියායෙන චුත්තනායෙන ධම්මභාවො ලබ්හති, තස්මා තදුභයමිපි සඬ්ඛණ්හන්තො “න කෙවලඤ්චා”තිආදිමාහ. ස්වායමත්ථො ව පාඨාරුළුහො එවැනි දස්සෙති “චුත්තඤ්චෙන”න්තිආදිනා. තත්ථ ඡත්තමාණවකවිමානෙති ඡත්තො කිර නාම සෙතඛ්‍යායං බ්‍රාහ්මණමාණවකො, සො උක්කට්ඨායං පොක්ඛරසාතිබ්‍රාහ්මණස්ස සන්තිකෙ සිප්පං උග්ගහෙත්වා “ගරුදක්ඛිණං දස්සාමි”ති උක්කට්ඨාහිමුඛො ගච්ඡති, අප්පස්ස භගවා අන්තරාමග්ගෙ වොරත්තරායං, තාවතිංසභවනෙ නිබ්බත්තමානඤ්ච දිස්වා ගාථාබන්ධවසෙන සරණගමනවිධිං දෙසෙසි, තස්ස තාවතිංසභවනුපගස්ස තිංසයොජනිකං විමානං ඡත්තමාණවකවිමානං. දෙවලොකෙපි හි තස්ස මනුස්සකාලෙ සමඤ්ඤා යථා “මණ්ඩුකො දෙවපුත්තො, (වි. ව. 858 ආදයො) කුචෙරො දෙවරාජා”ති, ඉධ පන ඡත්තමාණවකවිමානං වත්ථු කාරණං එතස්සාති කන්වා උත්තරපදලොපෙන “න තථා තපති නහෙ සුරියො, වත්ථො ව න භාසති න චුස්සො, යථා”තිආදිකා (වි. ව. 889) දෙසනා “ඡත්තමාණවකවිමාන”න්ති වුව්චති, තත්‍රායං ගාථා පරියාපන්නා, තස්මා ඡත්තමාණවකවිමානවත්ථුදෙසනායන්ති අත්ථො වෙදිතබ්බො.

කාමරාගො භවරාගොති එවමාදිභෙදො අනාදිකාලවිභාවිතො සබ්බොපි රාගො විරජ්ජති පභීයති එතෙනාති රාගවිරාගො, මග්ගො. එජාසඬ්ඛාතාය තණ්හාය, අන්තොනිජ්ඣානලක්ඛණස්ස ව සොකස්ස තදුප්පත්තියං සබ්බසො පරික්ඛිණන්තා නත්ථි එජා, සොකො ව එතස්මිත්ති අනෙජං, අසොකඤ්ච, ඵලං. තදට්ඨකථායං (වි. ව. අට්ඨ. 887) පන “තණ්හාවසිට්ඨානං සොකනිමිත්තානං කිලෙසානං පටිප්පස්සම්භනතො අසොක”න්ති වුත්තං. ධම්මමසඬ්ඛතන්ති සම්පජ්ජ සම්භූය පච්චයෙහි අප්පට්ඨසඬ්ඛතන්තා අසඬ්ඛනං අත්තතො සභාවධාරණතො පරමත්ථධම්මභූතං නිබ්බානං. තදට්ඨකථායං පන “ධම්මන්ති සභාවධම්මං. සභාවතො ගහෙතබ්බධම්මො හෙස, යදිං මග්ගඵලනිබ්බානාති, න පරියත්තිධම්මො විය පඤ්ඤත්තිධම්මවසෙනා”ති (වි. ව. අට්ඨ. 887) වුත්තං, එවං සති ධම්මසද්දො තිසුපි යානෙසු යොජෙතබ්බො. අප්පට්ඨකුලසද්දෙන ව තත්ථ නිබ්බානමෙව ගහිතං “නත්ථි එත්ථ කිඤ්චිපි පට්ඨකුල”න්ති කන්වා, අප්පට්ඨකුලන්ති ව අවිරොධදිපනතො කිඤ්චි අවිරුද්ධං, ඉට්ඨං පඤ්ඤන්ති වා අත්ථො. පගුණරූපෙන පවත්තිතන්තා, පකට්ඨගුණවිභාවනතො වා පගුණං. යථාහ “විහිංසසඤ්ඤී පගුණං න භාසිං, ධම්මං පඤ්ඤං මනුජෙසු බ්‍රහ්මෙ”ති (ම. නි. 1.283; 2.339; මහාව. 9).

ධම්මක්ඛන්ධා කථිතාති යොජනා. එවං ඉධ චතුර්විපි පදෙහි පරියත්තිධම්මොයෙව ගහිතො, තදට්ඨකථායං පන “සවනවෙලායං, උපපරික්ඛණ්ණවෙලායං, පටිපජ්ජනවෙලායන්ති සබ්බදාපි ඉට්ඨමෙවාති මධුරං, සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණසන්තිස්සයාය පටිභානසම්පදාය පවත්තිතන්තා සුප්පවත්තිභාවතො, නිපුණභාවතො ව පගුණං, විභජිතබ්බස්ස අත්ථස්ස බන්ධාදිවසෙන, කුසලාදිවසෙන, උද්දෙසාදිවසෙන ව සුට්ඨු විභජනතො සුවිභත්තන්ති තිහිපි පදෙහි පරියත්තිධම්මමෙව වදන්ති”ති (වි. ව. අට්ඨ. 887) වුත්තං. ආපාටකාලෙ විය මජ්ජනකාලෙපි, කටේත්තස්ස විය සුණන්තස්සාපි සම්මුඛිභාවතො උභතොපච්චක්ඛතාදස්සනත්ථං ඉධෙව “ඉම”න්ති ආසන්නපච්චක්ඛවචනමාහ. පුන “ධම්ම”න්ති ඉදං යථාචුත්තස්ස වතුබ්බිධස්සාපි ධම්මස්ස සාධාරණවචනං. පරියත්තිධම්මොපි හි සරණෙසු ව සීලෙසු ව පතිට්ඨානමත්තායපි යථාවපටිපත්තියා අපායපනනතො ධාරෙති, ඉමස්ස ව අත්ථස්ස ඉදමෙව ඡත්තමාණවකවිමානං සාධකන්ති දට්ඨබ්බං. සාධාරණභාවෙන යථාචුත්තං ධම්මං පච්චක්ඛං කන්වා දස්සෙන්නො පුන “ඉම”න්ති ආහ. යස්මා වෙසා හ-කාරත්තයෙන ව පටිමණ්ඩිතා දොධකගාථා, තස්මා තතියපාදෙ මධුරසද්දෙ ම-කාරො අධිකොපි අරියවරියාදිපදෙහි විය අනෙකක්ඛරපදෙන යුත්තන්තා අනුපවජ්ජොති දට්ඨබ්බං.

දිට්ඨිසීලසඬ්ඛනෙනාති “යායං දිට්ඨි අරියා නියානිකා නියානාති තක්කරස්ස සම්මා දුක්ඛක්ඛයාය, තථාරූපාය දිට්ඨියා දිට්ඨිසාමඤ්ඤගතො විහරති”ති (දී. නි. 3.324, 356; අ. නි. 6.11; පරි. 274) එවං චුත්තාය දිට්ඨියා වෙව “යාති තාති සීලාති අබණ්ඩාති අවිජ්ද්දාති අසඬලාති අකම්මාසාති භුජිස්සාති විඤ්ඤාපසන්ථාති අපරාමට්ඨාති සමාධිසංවත්තනිකාති, තථාරූපෙහි සීලෙහි සීලසාමඤ්ඤගතො විහරති”ති (දී. නි. 3.324, 356; ම. නි. 1.492; 3.54; අ. නි. 6.92; පරි. 274) එවං චුත්තානං සීලානඤ්ච සංභතභාවෙන, දිට්ඨිසීලසාමඤ්ඤෙනාති අත්ථො. සංභතොති සඬ්ඛට්ඨො, සමෙතොති වුත්තං හොති. අරියපුග්ගලා හි යත්ථ කත්ථවි දුරෙ ධීතාපි අත්තතො ගුණසාමග්ගියා සංභතා එව. “චුත්තඤ්චෙන”න්තිආදිනා ආහව්චපාදෙන සමත්ථෙති.

යත්ථාති යස්මිං සඬ්ඛෙ. දින්නන්ති පරිච්චන්තං අන්තාදිදෙය්‍යධම්මං, ගාථාබන්ධන්තා වෙන්ථ අනුනාසිකලොපො. දොධකගාථා හෙසා. මහජ්ඵලමාහුති “මහජ්ඵල”න්ති බුද්ධාදයො ආහු. චතුසුති වෙන්ථ ව-කාරො අධිකොපි

වුත්තනයෙන අනුපවජ්ජො. අවිචන්තමෙව කිලෙසාසුචිතො විසුද්ධන්තා සුවිසු. “සොතාපන්නො සොතාපන්නිඵලසවිජ්ජිරියාය පටිපන්නො”තිආදිනා (සං. නි. 5.488) වුත්තෙසු චතුසු පුරිසයුගෙසු. චතුසව්වධම්මස්ස, නිබ්බානධම්මස්ස ව පච්චක්ඛතො දස්සනෙන, අරියධම්මස්ස පච්චක්ඛදස්සාවිතාය වා ධම්මදසා. තෙ පුග්ගලා මග්ගට්ඨප්පට්ඨයෙ යුගලෙ අකත්වා විසුං විසුං පුග්ගලගණනෙන අට්ඨ ව හොන්ති. ඉමං සඬ්ඝං සරණත්ථං සරණාය පරායණාය අපායදුක්ඛවට්ඨකුක්ඛපරිතාණාය උපෙහි උපගච්ඡ හජ්ජ සෙව, එවං වා ජානාහි බුද්ධස්සුති සහ යොජනාය අත්ථො. යත්ථ යෙසු සුවිසු චතුසු පුරිසයුගෙසු දින්නං මහජ්ජලමාහු, ධම්මදසා තෙ පුග්ගලා අට්ඨ ව, ඉමං සඬ්ඝං සරණත්ථමුපෙහිති වා සම්බන්ධො. එවම්පි හි පටිනිද්දෙසො යුත්තො එව අත්ථතො අභින්නත්තාති දට්ඨබ්බං. ගාථාසුඛත්ථස්ඤ්චෙත්ථ පුරිසපදෙ ඊකාරං, පුග්ගලාපදෙ ව රස්සං කත්වා නිද්දෙසො.

එත්තාවතාති “එසාහ”න්තිආදිවචනක්කමෙන. තිණි වත්ථුති “සරණ”න්ති ගමනාති, තික්ඛත්තුං වා “සරණ”න්ති ගමනාතිති සරණගමනාති. පටිච්චෙදෙසීති අත්තනො හදයගතං වාචාය පච්චෙදෙසී.

සරණගමනකථාවණ්ණනා

සරණගමනස්ස විසයජ්ජහෙදඵලසංකිලෙසහෙදානං විය, කත්තු ව විභාවනා තත්ථ කොසල්ලාය හොති යෙවාති සහ කත්තුනා තං විධිං දස්සෙතුං. “ඉදානි තෙසු සරණගමනෙසු කොසල්ලත්ථං...පෙ.... වෙදිතබ්බො”ති වුත්තං. “යො ව සරණං ගච්ඡති”ති ඉමිනා හි කත්තාරං විභාවෙති තෙන විනා සරණගමනස්සෙව අසම්භවතො, “සරණගමන”න්ති ඉමිනා ව සරණගමනමෙව, “සරණ”න්තිආදිහි පන යථාක්කමං විසයාදයො. කස්මා පනෙත්ථ වොදානං න ගහිතං, නනු වොදානවිභාවනාපි තත්ථ කොසල්ලාය හොතිති? සච්චමෙනං, තං පන සංකිලෙසග්ගහණෙනෙව අත්ථතො විභාවිතං හොතිති න ගහිතං. යාති හි නෙසං සංකිලෙසකාරණාති අඤ්ඤාණාදීනි, තෙසං සබ්බෙන සබ්බං අනුජ්ජන්නානං අනුජ්ජාදනෙන, උජ්ජන්නානස්ථ පහානෙන වොදානං හොතිති. අත්ථතොති සරණසද්දත්ථතො, “සරණත්ථතො”තිපි පාඨො, අයමෙවත්ථො. හිංසත්ථස්ස සරසද්දස්ස වසෙනෙන සිද්ධන්ති දස්සෙන්නො ධාත්වත්ථවසෙන “හිංසතිති සරණ”න්ති වත්වා තං පන හිංසනං කෙසං, කථං, කස්ස වාති වොදනං සොධෙති “සරණගතන”න්තිආදිනා. කෙසන්ති හි සරණගතනං. කථන්ති තෙනෙව සරණගමනෙන. කස්සාති භයාදිනන්ති යථාක්කමං සොධනා. තත්ථ සරණගතනන්ති “සරණ”න්ති ගතනං. සරණගමනනාති “සරණ”න්ති ගමනෙන කුසලධම්මෙන. භයන්ති වට්ඨගං. සන්තාසන්ති චිත්තුත්තාසං තෙනෙව චෙතසිකදුක්ඛස්ස සඬගහිතත්තා. දුක්ඛන්ති කායිකදුක්ඛග්ගහණං. දුග්ගතිපරිකිලෙසන්ති දුග්ගතිපරියාපන්නං සබ්බම්පි දුක්ඛං “දුග්ගතියං පරිකිලිස්සනං සංවිබාධනං, සමුපතාපනං වා”ති කත්වා, තයිදං සබ්බං පරතො ඵලකථායං ආවි හවිස්සති. හිංසනස්ඤ්චෙත්ථ විනාසනමෙව, න පන සත්තහිංසනම්චාති දස්සෙති “හනති විනාසෙති”ති ඉමිනා. එතන්ති සරණපදං. අධිවචනන්ති නාමං, පසිද්ධවචනං වා, යථාභුච්චං වා ගුණං අධිකිච්ච පවත්තවචනං. තෙනාහ “රතනත්තයස්සෙවා”ති.

එවං හිංසනත්ථවසෙන අවිසෙසතො සරණසද්දත්ථං දස්සෙත්වා ඉදානි තදත්ථවසෙනෙව විසෙසතො දස්සෙතුං “අථ වා”තිආදි වුත්තං. රතනත්තයස්ස පච්චෙකං හිංසනකාරණදස්සනමෙව හි පුරිමනයතො ඉමස්ස විසෙසොති. තත්ථ හිතෙ පවත්තනෙනාති “සම්පන්නසීලා හික්ඛවෙ විහරතා”තිආදිනා (ම. නි. 1.64, 69) අත්ථෙ සත්තානං නියොජනෙන. අහිතා ව නිවත්තනෙනාති “පාණාතිපාතස්ස ඛො පාපකො විපාකො, පාපකං අහිසම්පරාය”න්තිආදිනා ආදීනවදස්සනාදිමුඛෙන අනත්ථතො ව සත්තානං නිවත්තනෙන. භයං හිංසතිති හිතාහිතෙසු අජ්ජවත්තිපවත්තිහෙතුකං බාසනං අජ්ජවත්තිකරණෙන විනාසෙති. භවකත්තාරා උත්තාරණෙන මග්ගසඬ්ඛාතො ධම්මො, ඵලනිබ්බානසඬ්ඛාතො පන අස්සාසදානෙන සත්තානං භයං හිංසතිති යොජනා. කාරානන්ති දානවසෙන, පූජාවසෙන ව උපනිතානං සක්කාරානං. අනුපසග්ගොපි හි සද්දො සඋපසග්ගො විය අත්ථවිසෙසවාචකො “අජ්ජකම්පි කතං කාරං, පුඤ්ඤං හොති මහජ්ජල”න්තිආදිසු විය. අනුත්තරදක්ඛිණෙයාභාවතො විපුලඵලපටිලාභකරණෙන සත්තානං භයං හිංසතිති යොජෙතබ්බං. ඉමිනාපි පරියායෙනාති රතනත්තයස්ස පච්චෙකං හිංසකභාවකාරණදස්සනවසෙන විහජිත්වා වුත්තෙන ඉමිනාපි කාරණෙන. යස්මා පනිදං සරණපදං නාථපදං විය සුද්ධනාමපදත්තා ධාත්වත්ථං අත්තොනිතං කත්වා සඬකෙතත්ථම්පි වදති, තස්මා හෙට්ඨා සරණං පරායණන්ති අත්ථො වුත්තොති දට්ඨබ්බං.

එවං සරණත්ථං දස්සෙත්වා ඉදානි සරණගමනත්ථං දස්සෙන්නො “තජ්ජසාදා”තිආදිමාහ. තත්ථ “සම්මාසම්බුද්ධො භගවා, ස්වාක්ඛාතො ධම්මො, සුජ්ජට්ඨන්නො සඬ්ඝො”ති එවමාදිනා තස්මිං රතනත්තයෙ පසාදො තජ්ජසාදො, තදෙව රතනත්තයං ගරු එතස්සාති තග්ගරු, තස්ස භාවො තග්ගරුතා, තජ්ජසාදො ව තග්ගරුතා ව තජ්ජසාදතග්ගරුතා, තාහි. විහතකිලෙසො විධුතවිචිකිච්ඡාසම්මොභාසද්ධියාදිපාඨම්මත්තා, තදෙව රතනත්තයං පරායණං පරාගති තාණං ලෙණං එතස්සාති තජ්ජපරායණො, තස්ස භාවො තජ්ජපරායණතා, සායෙව ආකාරො තජ්ජපරායණතාකාරො, තෙන පවත්තො තජ්ජපරායණතාකාරජ්ජවත්තො. එත්ථ ව පසාදග්ගහණෙන ලොකියං සරණගමනමාහ. තඤ්චි සද්ධාපධානං, න ඤාණපධානං, ගරුතාගහණෙන පන ලොකුත්තරං. අරියා හි රතනත්තයං ගුණාහිඤ්ඤාය පාසාණවිජ්ජනං විය ගරුං කත්වා පස්සන්ති, තස්මා තජ්ජසාදෙන තද්ධග්ගප්පහනවසෙන විහතකිලෙසො, තග්ගරුතාය ව අගාරවකරණහෙතුං සමුච්ඡෙදවසෙනාති යොජෙතබ්බං. තජ්ජපරායණතා පනෙත්ථ තග්ගතිකතාති තාය චතුබ්බධම්පි වක්ඛමානං සරණගමනං ගහිතන්ති දට්ඨබ්බං. අවිසෙසෙන වා පසාදගරුතා ජොතිතාති පසාදග්ගහණෙන අනවෙච්චප්පසාදස්ස ලොකියස්ස, අවෙච්චප්පසාදස්ස ව ලොකුත්තරස්ස ගහණං, තථා ගරුතාගහණෙන ලොකියස්ස ගරුකරණස්ස, ලොකුත්තරස්ස වාති උභයෙනපි පදෙන උභයම්පි

ලෝකියලොකුත්තරසරණගමනං යොජෙනබ්බං. උප්පජ්ජති චිත්තමෙනෙනාති උප්පාදො, සම්පයුත්තධම්මසමුහො, චිත්තඤ්ච තං උප්පාදො වාති චිත්තුප්පාදො. සමාහාරද්වන්දෙපි හි කත්ථවි පුල්ලිඛිගම්චිජන්ති සද්දෙව්දු, තදාකාරප්පවත්තං සද්ධාපඤ්ඤාදිසම්පයුත්තධම්මසහිතං චිත්තං සරණගමනං නාම “සරණන්ති ගච්ඡති එතෙනාති කත්වා”ති වුත්තං හොති. “තංසමඬ්ඨී”තිආදි කත්තුචිභාවනා. තෙන යථාචුත්තචිත්තුප්පාදෙන සමඬ්ඨීති තංසමඬ්ඨී. තෙනාහ “චුත්තප්පකාරෙන චිත්තුප්පාදෙනා”ති . උපෙනීති භජති සෙවති පයිරුපාසති, ජානාති වා, බුද්ධකීති අත්ථො.

ලොකුත්තරං සරණගමනං කෙසන්ති ආහ “දිට්ඨසච්චාන”න්ති, අට්ඨන්තං අරියපුග්ගලානන්ති අත්ථො. කදා තං ඉජ්ඣකීති ආහ “මග්ගක්ඛණෙ”ති, “ඉජ්ඣකී”ති පදෙන වෙනස්ස සම්බන්ධො. මග්ගක්ඛණෙ ඉජ්ඣකමානෙනෙව හි චතුසච්චාධිගමෙන ඵලට්ඨානම්පි සරණගමකතා සිජ්ඣකී ලොකුත්තරසරණගමනස්ස හෙදාභාවතො, තෙසඤ්ච එකසන්තානත්තා. කථං තං ඉජ්ඣකීති ආහ “සරණගමනුපක්කිලෙසසමුච්ඡේදෙනා”තිආදි, උපපක්කිලෙසසමුච්ඡේදෙනො, ආරම්මණතො, කිච්චතො ව සකලෙපි රතනත්තයෙ ඉජ්ඣකීති වුත්තං හොති. සරණගමනුපක්කිලෙසසමුච්ඡේදෙනාති වෙන්ථ පභානාහිසමයං සන්ධාය වුත්තං, ආරම්මණතොති සච්ඡිකිරියාහිසමයං. නිබ්බානාරම්මණං හුත්වා ආරම්මණතො ඉජ්ඣකීති හි යොජෙනබ්බං, ත්වා-සද්දො ව හෙතුත්ථාවාචකො යථා “සක්කො හුත්වා නිබ්බන්ති”ති (ධ. ප. අට්ඨ. 1.2.29). අපිච “ආරම්මණතො”ති වුත්තමෙවත්ථං සරුපතො නියමෙති “නිබ්බානාරම්මණං හුත්වා”ති ඉමිනා. “කිච්චතො”ති තදවසෙසං භාවනාහිසමයං පරිඤ්ඤාහිසමයඤ්ච සන්ධාය වුත්තං. “ආරම්මණතො නිබ්බානාරම්මණං හුත්වා”ති එතෙන වා මග්ගක්ඛණානුරූපං එකාරම්මණතං දස්සෙත්වා “කිච්චතො”ති ඉමිනා පභානතො අවසෙසං කිච්චත්තයං දස්සිතන්ති දට්ඨබ්බං. “මග්ගක්ඛණෙ, නිබ්බානාරම්මණං හුත්වා”ති ව වුත්තත්තා අත්ථතො මග්ගඤ්ඤාණසංඛාතො චතුසච්චාධිගමො එව ලොකුත්තරසරණගමනන්ති විඤ්ඤායති. තත්ථ හි චතුසච්චාධිගමෙන සරණගමනුපක්කිලෙසස්ස පභානාහිසමයවසෙන සමුච්ඡිත්තදනං භවති, නිබ්බානධම්මො පන සච්ඡිකිරියාහිසමයවසෙන, මග්ගධම්මො ව භාවනාහිසමයවසෙන පටිච්ඡික්ඛියමානොයෙව සරණගමනත්ථං සාධෙති, බුද්ධගුණා පන සාවකගොචරභූතා පරිඤ්ඤාහිසමයවසෙන පටිච්ඡික්ඛියමානා සරණගමනත්ථං සාධෙත්ති, තථා අරියසංඝගුණා. තෙනාහ “සකලෙපි රතනත්තයෙ ඉජ්ඣකී”ති.

ඵලපරියන්තිනම්පෙත්ථ වුත්තනයෙන මග්ගානුගුණප්පවත්තියා ගහණං, අපරිඤ්ඤායාභූතානඤ්ච බුද්ධසංඝගුණානං තග්ගුණසාමඤ්ඤතායාති දට්ඨබ්බං. එවඤ්ඤි සකලභාවච්ඡිට්ඨවචනං උපපන්නං හොතිති. ඉජ්ඣකත්තඤ්ච සහෙව ඉජ්ඣකී, න ලොකියං විය පටිපාටියා අසම්මොහපටිච්චෙධෙන පටිච්චිකත්තාති ගහෙනබ්බං. පදිපස්ස විය හි එකක්ඛණෙයෙව මග්ගස්ස චතුකිච්චසාධනන්ති. යෙ පන වදන්ති “සරණගමනං නිබ්බානාරම්මණං හුත්වා න පවත්නති, මග්ගස්ස අධිගතත්තා පන අධිගතමෙව තං හොති එකච්චානං තෙවිජ්ජාදීනං ලොකියච්ඡාදයො වියා”ති, තෙසං පන වචනෙ ලොකියමෙව සරණගමනං සියා, න ලොකුත්තරං, තඤ්ච අයුත්තමෙව දුට්ඨස්සාපි තස්ස ඉච්ඡිතබ්බත්තා. තද්ධිග්ගපභානෙන සරණගමනුපක්කිලෙසච්ඡිකම්භනං. ආරම්මණතො බුද්ධාදිගුණාරම්මණං හුත්වාති එත්ථාපි වුත්තනයෙන අත්ථො, සරණගමනුපක්කිලෙසච්ඡිකම්භනතො, ආරම්මණතො ව සකලෙපි රතනත්තයෙ ඉජ්ඣකීති වුත්තං හොති.

තන්ති ලොකියසරණගමනං. “සම්මාසම්බුද්ධො භගවා”තිආදිනා සද්ධාපට්ඨාහො. සද්ධාමූලිකාති යථාචුත්තසද්ධාපුබ්බිගම්මා. සහජාතවසෙන පුබ්බිගම්මතායෙව හි තම්මූලිකතා සද්ධාවිරහිතස්ස බුද්ධාදීසු සම්මාදස්සනස්ස අසම්භවතො. සම්මාදිට්ඨී නාම බුද්ධසුබුද්ධතං, ධම්මසුධම්මතං සංඝසුප්පටිපන්නතඤ්ච ලොකියාවබොධවසෙන සම්මා ඤායෙන දස්සනතො. “සද්ධාපට්ඨාහො”ති ඉමිනා සම්මාදිට්ඨිවිරහිතාපි සද්ධා ලොකියසරණගමනන්ති දස්සෙති, “සද්ධාමූලිකා ව සම්මාදිට්ඨී”ති පන එතෙන සද්ධුපනිස්සයා යථාචුත්තා පඤ්ඤාති. ලොකියම්පි හි සරණගමනං දුට්ඨං ඤාණසම්පයුත්තං, ඤාණච්ඡිපයුත්තඤ්ච. තත්ථ පට්ඨමෙන පදෙන මාතාදිහි උස්සාහිතදාරකාදීනං විය ඤාණච්ඡිපයුත්තං සරණගමනං ගහිතං, දුතියෙන පන ඤාණසම්පයුත්තං. තදුභයමෙව පුඤ්ඤකිරියවත්ථු විසෙසභාවෙන දස්සෙතුං “දසසු පුඤ්ඤකිරියවත්ථුසු දිට්ඨිජුකම්මන්ති වුවචති”ති ආහ. දිට්ඨී එව අත්තතො පච්චයෙහි උජුං කරියතීති හි අත්ථෙන සම්මාදිට්ඨියා දිට්ඨිජුකම්මභාවො, දිට්ඨී උජුං කරියති එතෙනාති අත්ථෙන පන සද්ධායපි. සද්ධාසම්මාදිට්ඨිග්ගහණෙන වෙන්ථ තප්පධානස්සාපි චිත්තුප්පාදස්ස ගහණං, දිට්ඨිජුකම්මපදෙන ව යථාචුත්තෙන කරණසාධනෙන, එවඤ්ච කත්වා “තප්පරායණතාකාරප්පවත්තො චිත්තුප්පාදො”ති හෙට්ඨා වුත්තවචනං සමත්ථිතං හොති, සද්ධාසම්මාදිට්ඨීනං පන විසුං ගහණං තංසම්පයුත්තචිත්තුප්පාදස්ස තප්පධානතායාති දට්ඨබ්බං.

තයිදන්ති ලොකියං සරණගමනමෙව පච්චාමසති ලොකුත්තරස්ස තථා හෙදාභාවතො. තස්ස හි මග්ගක්ඛණෙයෙව වුත්තනයෙන ඉජ්ඣකතො තථාච්චිකස්ස සමාදානස්ස අච්ඡිජ්ජමානත්තා එස හෙදො න සම්භවතීති. අත්තා සන්නියායාතියති අප්පියති පරිච්චජියති එතෙනාති අත්තසන්නියායානතං, යථාචුත්තං සරණගමනසංඛාතං දිට්ඨිජුකම්මං. තං රතනත්තයං පරායණං පටිසරණමෙතස්සාති තප්පරායණො , පුග්ගලො, චිත්තුප්පාදො වා, තස්ස භාවො තප්පරායණතා, තදෙව දිට්ඨිජුකම්මං. “සරණ”න්ති අධිප්පායෙන සිස්සභාවං අත්තෙවාසිකභාවසංඛාතං චිත්තපටිච්චතාදිකරණං උපගච්ඡති එතෙනාති සිස්සභාවුපගමනං. සරණගමනාධිප්පායෙනෙව පණ්ණාසකති එතෙනාති පණ්ණාසකො, පණ්ණාසකඤ්චෙන්ථ අභිවාදනපටිච්චානඅඤ්ජලිකම්මසාමිච්චිකම්මමෙව, සබ්බත්ථ ව අත්ථතො යථාචුත්තදිට්ඨිජුකම්මමෙව වෙදිතබ්බං.

සංසාරදුක්ඛතීත්ථරණත්ථං අත්තනො අත්තභාවස්ස පරිච්චජනං අත්තපරිච්චජනං. තප්පරායණතාදිසුපි එසෙව නයො. භිතොපදෙසකථාපරියායෙන ධම්මස්සාපි ආවරියභාවො සමුදාවරියති “එලො අම්බො අඵලො ව, තෙ සත්ථාරො උභො මමා”තිආදිසු වියාති ආහ “ධම්මස්ස අත්තෙවාසිකො”ති. “අභිවාදනා”තිආදි පණිපාතස්ස අත්ථදස්සනං. බුද්ධාදීනංයෙවාති අවධාරණස්ස අත්තසන්තියානනාදිසුපි සිහගතිකවසෙන අධිකාරො වෙදිතබ්බො. එවඤ්ඤි තදඤ්ඤතිවත්තනං කතං හොතිති. “ඉමෙසඤ්ඤි”තිආදි චතුධා පවත්තනස්ස සමත්ථනං, කාරණදස්සනං වා.

එවං අත්තසන්තියානනාදීති එකෙන පකාරෙන දස්සෙත්වා ඉදානි අපරෙහිපි පකාරෙහි දස්සෙතුං “අපිවා”තිආදි ආරද්ධං, එතෙන අත්තසන්තියානනතප්පරායණතාදීනං චතුත්තං පරියායන්තරෙහිපි අත්තසන්තියානනතප්පරායණතාදි කතමෙව හොති අත්ථස්ස අභින්නත්තා යථා තං “සික්ඛාපච්චක්ඛානඅභුතාරොවනානි”ති දස්සෙති. ජීවිතපරියන්තිකන්ති භාවනපුංසකවචනං, යාවජීවං ගච්ඡාමිති අත්ථො. මහාකස්සපො කිර සයමෙව පබ්බජිතවෙසං ගහෙත්වා මහාතිත්ථබ්බාත්මණගාමතො නික්ඛමිත්වා ගච්ඡන්තො තිගාචුතමග්ගං පච්චුග්ගමනං කත්වා අත්තරා ව රාජගහං, අත්තරා ව නාළන්දං බහුපුත්තකතිග්‍රොධරුක්ඛමුලෙ එකකමෙව නිසින්තං හගවන්තං පස්සිත්වා “අයං හගවා අරහං සම්මාසම්බුද්ධො”ති අජානන්තොයෙව “සත්ථාරඤ්ච වතාහං පස්සෙයාං, හගවන්තමෙව පස්සෙයා”න්තිආදිනා (සං. නි. 2.154) සරණගමනමකාසි. තෙන චුත්තං “මහාකස්සපස්ස සරණගමනං වියා”ති. විත්ථාරො කස්සපසංයුත්තවිධිකථායං (සං. නි. අට්ඨ. 2.2.154) ගහෙතබ්බො. තත්ථ සත්ථාරඤ්චවතාහං පස්සෙයාං, හගවන්තමෙව පස්සෙයාන්ති සචෙ අහං සත්ථාරං පස්සෙයාං, ඉමං හගවන්තංයෙව පස්සෙයාං. න හි මෙ ඉතො අඤ්ඤෙන සත්ථාරා හවිතුං සක්කා. සුගතඤ්ච වතාහං පස්සෙයාං, හගවන්තමෙව පස්සෙයාන්ති සචෙ අහං සම්මාපටිපත්තියා සුට්ඨු ගතත්තා සුගතං නාම පස්සෙයාං, ඉමං හගවන්තංයෙව පස්සෙයාං. න හි මෙ ඉතො අඤ්ඤෙන සුගතෙන හවිතුං සක්කා. සම්මාසම්බුද්ධඤ්ච වතාහං පස්සෙයාං, හගවන්තමෙව පස්සෙයාන්ති සචෙ අහං සම්මා සාමඤ්ච සචිවාති බුද්ධත්තා සම්මාසම්බුද්ධං නාම පස්සෙයාං, ඉමං හගවන්තංයෙව පස්සෙයාං, න හි මෙ ඉතො අඤ්ඤෙන සම්මාසම්බුද්ධෙන හවිතුං සක්කාති අයමෙත්ථ අට්ඨකථා. සබ්බත්ථ ව-සද්දො, වත-සද්දො ව පදපුරණමත්තං, වෙ-සද්දෙන වා හවිතබ්බං “සචෙ”ති අට්ඨකථායං (සං. නි. අට්ඨ. 2.2.154) චුත්තත්තා. වත-සද්දො ව පස්සිතුකාමතාය එකංසත්ථං දීපෙතීතිපි යුජ්ජති.

“සො අහ”න්තිආදි සුත්තනිපාතෙ ආළවකසුත්තෙ. තත්ථ කිඤ්චාපි මග්ගෙනෙව තස්ස සරණගමනමාගතං, සොතාපන්නභාවදස්සනත්ථං, පන පසාදානුරූපදස්සනත්ථඤ්ච එවං වාවං භින්දතීති තදට්ඨකථායං (සු. නි. අට්ඨ. 1.181) චුත්තං. ගාමා ගාමන්ති අඤ්ඤස්මා දෙවගාමා අඤ්ඤං දෙවගාමං, දෙවතානං වා බුද්දකං, මහන්තඤ්ච ගාමන්තිපි අත්ථො. පුරා පුරන්ති එත්ථාපි එසෙව නයො. ධම්මස්ස ව සුධම්මතන්ති බුද්ධස්ස සුබුද්ධතං, ධම්මස්ස සුධම්මතං, සඬ්ඝස්ස සුප්පටිපන්නතඤ්ච අභිත්ථවිත්ථාති සහ සමුච්චයෙන, පාඨසෙසෙන ව අත්ථො, සම්බුද්ධං නම්ස්සමානො ධම්මසොසකො හුත්වා විවරිස්සාමිති චුත්තං හොති.

ආළවකාදීනන්ති ආදි-සද්දෙන සාතාගිරහෙමවතාදීනම්පි සඬ්ගහො. නනු ව එතෙ ආළවකාදයො අධිගතමග්ගත්තා මග්ගෙනෙව ආගතසරණගමනා, කස්මා තෙසං තප්පරායණතාසරණගමනං චුත්තන්ති? මග්ගෙනාගතසරණගමනෙහිපි තෙහි තප්පරායණතාකාරස්ස පවෙදිතත්තා. “සො අහං විවරිස්සාමි...පෙ.... සුධම්මතං, (සං. නි. 1.246; සු. නි. 194) තෙ මයං විවරිස්සාම, ගාමා ගාමං නගා නගං...පෙ.... සුධම්මත”න්ති (සු. නි. 182) ව හි එතෙහි තප්පරායණතාකාරො පවෙදිතො. තස්මා සරණගමනවිසෙසමනපෙක්ඛිත්වා පවෙදනාකාරමත්තං උපදිසන්තෙන එවං චුත්තන්ති දට්ඨබ්බං. අථාති “කථං බො බ්‍රාහ්මණො හොති”තිආදිනා පුට්ඨස්ස අට්ඨවිධපඤ්ඤාස්ස “පුබ්බෙනිවාසං යො වෙදි”තිආදිනා බ්‍යාකරණපරියොසානකාලෙ. ඉදඤ්ඤි මජ්ඣිමපණ්ණාසකෙ බ්‍රහ්මායුසුත්තෙ (ම. නි. 2.394) පරිවුම්ඛති පරිච්ඡසති . පරිසම්බාහතීති පරිමජ්ජති. එවම්පි පණිපාතො දට්ඨබ්බොති එවම්පි පරමතිපච්චකාරෙන පණිපාතො දට්ඨබ්බො.

සො පනෙසාති පණිපාතො. ඤාති...පෙ.... වසෙනාති එත්ථ ඤාතිවසෙන, හයවසෙන, ආවරියවසෙන, දක්ඛිණෙයාවසෙනාති පච්චෙකං යොජෙතබ්බං ද්වන්ද්වපරතො සුයාමානත්තා. තත්ථ ඤාතිවසෙනාති ඤාතිභාවවසෙන. භාවජ්ජමානනිද්දෙසො හි අයං, භාවලොපනිද්දෙසො වා තබ්භාවස්සෙව අධිජ්ජෙතත්තා. එවං සෙසෙසුපි පණිපාතපදෙන වෙනෙසං සම්බන්ධො තබ්බසෙන පණිපාතස්ස චතුබ්බිධත්තා. තෙනාහ “දක්ඛිණෙයාපණිපාතෙනා”ති, දක්ඛිණෙයාතාහෙතුකෙන පණිපාතෙනෙවාති අත්ථො. ඉතරෙහිති ඤාතිභාවාදිහෙතුකෙහි පණිපාතෙහි. “සෙට්ඨවසෙනවා”තිආදි තස්සෙවත්ථස්ස සමත්ථනං . ඉදානි “න ඉතරෙහි”තිආදිනා චුත්තමෙව අත්ථත්තයං යථාක්කමං විත්ථාරතො දස්සෙතුං “තස්මා”තිආදි චුත්තං. “සාකියො වා”ති පිතුපක්ඛතො ඤාතිකුලදස්සනං, “කොලියො වා”ති පන මාතුපක්ඛතො. වන්දතීති පණිපාතස්ස උපලක්ඛණවචනං. රාජපුත්තොති රාජ්‍යභි, රාජ්‍යනං වා පුජිතො යථා “ගාමපුජිතො”ති. පුජාවචනපයොගෙ හි කත්තරි සාම්ච්චනම්චිජන්ති සද්දවිදු. හගවතොති බොධිසත්තභුතස්ස, බුද්ධභුතස්ස වා හගවතො. උග්ගහිතන්ති සික්ඛිතසිජ්ජං.

“චතුධා”තිආදි සිඬ්ගාලොවාදසුත්තෙ (දී. නි. 3.265) සරමාවසන්ති සරෙ වසන්තො, කම්මජ්ජවචනියයොගතො චෙත්ථ භුම්මත්ථෙ උපයොගවචනං. කම්මං පයොජයෙති කසිවාණ්ණිජ්ජාදිකම්මං පයොජෙයා. කුලානඤ්ඤි න සබ්බකාලං එකසදිසං වත්තති, කදාවි රාජාදිවසෙන ආපදාපි උප්පජ්ජති, තස්මා “ආපදාසු උප්පන්නාසු භවිස්සති”ති එවං මනසි කත්වා නිධාපෙයානති ආහ “ආපදාසු භවිස්සති”ති. ඉමෙසු පන චතුසු කොට්ඨාසෙසු “එකෙන හොගෙ

භුඤ්ජෙය්‍යා”නි චූත්තකොට්ඨාසනොයෙව ගහෙත්වා භික්ෂුනම්පි කපණද්ධිකාදීනම්පි දානං දාතබ්බං,
පෙසකාරන්භාපිතකාදීනම්පි චෙතනං දාතබ්බන්ති අයං භොගපරිග්ගහණානුසාසනී, එවරූපං අනුසාසනීං
උග්ගහෙත්වාති අත්ථො. ඉදංඤ්භි දිට්ඨධම්මිකංයෙව සන්ධාය වදන්ති, සම්පරායිකං, පන නිය්‍යානිකං වා අනුසාසනීං
පච්චාසිසන්තොපි දක්ඛිණෙය්‍යාපණිපාතමෙව කරොති නාමාති දිට්ඨබ්බං. “යො පනා”තිආදි “සෙට්ඨවසෙනෙව...පෙ.
... ගණ්භාති”නි චූත්තස්සත්ථස්ස චිත්ථාරවචනං.

“එව”න්තිආදි පන “සෙට්ඨවසෙන ව භිජ්ජති”නි චූත්තස්ස ඛ්‍යාතිරෙකදස්සනං. අත්ථවසා
ලිඛිතචිත්තවිපරිණාමොති කත්වා ගහිතසරණාය උපාසිකාය වාතිපි යොජෙතබ්බං. එවමිදිසෙසු. පබ්බජිතම්පිති පි-
සද්දො සම්භාවනත්ථොති චූත්තං “පගෙව අපබ්බජිත”න්ති. සරණගමනං න භිජ්ජති සෙට්ඨවසෙන අවන්දිතත්තා.
තථාති අනුකඬ්ඪනත්ථො නිපාතො “සරණගමනං න භිජ්ජති”නි. රට්ඨපූජිතත්තාති රට්ඨෙ, රට්ඨවාසිනං වා පූජිතත්තා.
තයිදං භයවසෙන වන්දිතබ්බභාවස්සෙව සමත්ථනං, න තු අහෙදස්ස කාරණදස්සනං, තස්ස පන කාරණං සෙට්ඨවසෙන
අවන්දිතත්තාති වෙදිතබ්බං. චූත්තඤ්භි “සෙට්ඨවසෙන ව භිජ්ජති”නි. සෙට්ඨවසෙනාති ලොකෙ
අග්ගදක්ඛිණෙය්‍යානාය සෙට්ඨභාවවසෙනාති අත්ථො. තෙනාහ “අයං ලොකෙ අග්ගදක්ඛිණෙය්‍යාති වන්දති”නි.
තිත්ථියම්පි වන්දතො න භිජ්ජති, පගෙව ඉතරං. සරණගමනප්පහෙදොති සරණගමනවිභාගො, තබ්බිභාගසම්බන්ධතො
චෙත්ථ සක්කා අහෙදොපි සුබෙන දස්සෙතුන්ති අහෙදදස්සනං කනං.

අරියමග්ගො එව ලොකුත්තරසරණගමනන්ති වත්තාරි සාමඤ්ඤඵලාති විපාකඵලභාවෙන චූත්තාති.
සබ්බදුක්ඛක්ඛයොති සකලස්ස වට්ටදුක්ඛස්ස අනුප්පාදනිරොධො නිබ්බානං. එත්ථ ව කම්මසදිසං විපාකඵලං,
තබ්බපරිතං ආනිසංසඵලන්ති දිට්ඨබ්බං. යථා හි සාලිබ්ඡාදිනං ඵලාති තංසදිසාති විපක්කාති නාම භොන්ති,
විපාකනිරුත්තිඤ්ඤ උභන්ති, න මූලඬ්ඪකුරපත්තක්ඛන්ධනාලාති, එවං කුසලාකුසලානං ඵලාති අරූපධම්මභාවෙන,
සාරම්මණභාවෙන ව සදිසාති විපක්කාති නාම භොන්ති, විපාකනිරුත්තිඤ්ඤ උභන්ති, න තදඤ්ඤාති
කම්මනිබ්බන්තාතිපි කම්මඅසදිසාති, තාති පන ආනිසංසාති නාම භොන්ති, ආනිසංසනිරුත්තිමත්තඤ්ඤ උභන්තිති.
“චූත්තඤ්භෙත”න්තිආදිනා ධම්මපදෙ අග්ගිදත්තබ්‍රාහ්මණවත්ථුපාළිමාහරිත්වා දස්සෙති.

යො වාති එත්ථ ව-සද්දො ඛ්‍යාතිරෙකෙ, යො පනාති අත්ථො. තත්‍රායමධිප්පායො – ඛ්‍යාතිරෙකත්ථදීපනෙ යදි
“බහුං වෙ සරණං යන්ති, පබ්බතාති වනාති වා”තිආදිනා (ධ. ප. 188) චූත්තං බෙමං සරණං න භොති, න උත්තමං
සරණං, එතඤ්ඤ සරණමාගම්ම සබ්බදුක්ඛා න පමුච්චති, එවං සති කිං නාම වත්ථු බෙමං සරණං භොති, උත්තමං
සරණං, කිං නාම වත්ථුං සරණමාගම්ම සබ්බදුක්ඛා පමුච්චතිති වෙ?

යො ව බුද්ධඤ්ඤ ධම්මඤ්ඤ, සඬ්ඪඤ්ඤ සරණං ගතො...පෙ....
එතං බො සරණං බෙමං, එතං සරණමුත්තමං;
එතං සරණමාගම්ම, සබ්බදුක්ඛා පමුච්චතිති. (ධ. ප. 190-92);

එවමිදිසෙසු. ලොකියස්ස සරණගමනස්ස අඤ්ඤතිත්ථියාවන්දනාදිනා කුප්පනතො, වලනතො ව අකුප්පං අවලං
ලොකුත්තරමෙව සරණගමනං පකාසෙතුං “වත්තාරි අරියසච්චාති, සම්මප්පඤ්ඤාය පස්සති”නි චූත්තං.
වාසාසිලිට්ඨත්ථඤ්ඤෙත්ථ සම්මාසද්දස්ස රස්සත්තං. “දුක්ඛ”න්තිආදි “වත්තාරි අරියසච්චාති”නි චූත්තස්ස
සරූපදස්සනං. දුක්ඛස්ස ව අතික්කමන්ති දුක්ඛනිරොධං. දුක්ඛපසමගාමීනන්ති දුක්ඛනිරොධගාමිං. “එත”න්ති
“වත්තාරි...පෙ.... පස්සති”නි (ධ. ප. 190) එවං චූත්තං ලොකුත්තරසරණගමනසඬ්ඪතං අරියසච්චදස්සනං. බො-
සද්දො අවධාරණත්ථො පදත්තයෙපි යොජෙතබ්බො.

නිච්චතො අනුපගමනාදිවසෙනාති “නිච්ච”න්ති අග්ගහණාදිවසෙන, ඉතිනා නිද්දිසිතබ්බෙහි තො-සද්දම්ච්ඡන්ති
සද්දවිදු. “චූත්තඤ්භෙත”න්තිආදිනා ඤාණචිහ්ඨගාදිසු (ම. නි. 3.126; අ. නි. 1.268) ආගතං පාළිං සාධකභාවෙන
ආහරති. අවධානන්ති ජනකහෙතුපටික්ඛෙපො. අනවකාසොති පච්චයහෙතුපටික්ඛෙපො. උභයෙනාපි කාරණමෙව
පටික්ඛිපති. යන්ති යෙන කාරණෙන. දිට්ඨිසම්පන්නොති මග්ගදිට්ඨියා සම්පන්නො සොතාපන්නො. කඤ්චි
සඬ්ඪාරන්ති වතුභූමකෙසු සඬ්ඪතසඬ්ඪාරෙසු එකම්පි සඬ්ඪාරං. නිච්චතො උපගම්ජෙය්‍යාති “නිච්චො”නි ගණ්භෙය්‍යා.
සුබතො උපගම්ජෙය්‍යාති “එකත්තසුඛි අත්තා භොති අරොගො පරං මරණං”නි (දී. නි. 1.76) එවං අත්තදිට්ඨිවසෙන
“සුබො”නි ගණ්භෙය්‍යා, දිට්ඨිච්ඡප්පයුත්තචිත්තෙන පන අරියසාවකො පරිලාභවූපසමත්ථං මත්තහත්ථිපරිත්තාසිතො
චොක්ඛබ්‍රාහ්මණො විය උක්කාරභූමිං කඤ්චි සඬ්ඪාරං සුබතො උපගම්ජති. අත්තවාරෙ
කසිණාදිපණ්ණත්තිසඬ්ඪගණත්ථං “සඬ්ඪාර”න්ති අවත්වා “ධම්ම”න්ති චූත්තං. යථාහ පරිවාරෙ –

“අනිච්චා සබ්බෙ සඬ්ඪාරා, දුක්ඛානත්තා ව සඬ්ඪතා;
නිබ්බානඤ්ඤෙව පඤ්ඤත්ති, අනත්තා ඉති නිච්ඡයා”නි. (පරි. 257);

ඉමෙසු පන තිසුපි වාරෙසු අරියසාවකස්ස වතුභූමකවසෙනෙව පරිච්ඡෙදො වෙදිතබ්බො, තෙභූමකවසෙනෙව වා.
යං යඤ්ඤි පුට්ඨජ්ජනො “නිච්චං සුබං අත්තා”නි ගාහං ගණ්භාති, තං තං අරියසාවකො “අනිච්චං දුක්ඛං අනත්තා”නි
ගණ්භන්තො ගාහං විනිවෙයෙති.

“මාතර” න්තිආදියු ජනිකා මාතා, ජනකො පිතා, මනුස්සභූතො ඛිණාසවො අරහාති අධිප්පෙනො. කිං පන අරියසාවකො තෙහි අඤ්ඤම්පි පාණං ජීවිතා වොරොපෙය්‍යාති? එනම්පි අට්ඨානමෙව. වක්කවත්තිරජ්ජසකජීවිතහෙතුපි හි සො තං ජීවිතා න වොරොපෙය්‍යා, තථාපි පුපුජ්ජනභාවස්ස මහාසාවජ්ජනාදස්සනත්ථං අරියභාවස්ස ව බලවතාපකාසනත්ථං එවං චුත්තන්ති දට්ඨබ්බං. පද්ධට්ඨිත්තොති වධකචිත්තෙන පද්දසනචිත්තො, පද්දසිතචිත්තො වා. ලොහිතං උප්පාදෙය්‍යාති ජීවමානකසරීරෙ බුද්දකමක්ඛිකාය පිචනමත්තම්පි ලොහිතං උප්පාදෙය්‍යා. සඬ්ඝං භිත්තෙය්‍යාති සමානසංවාසකං සමානසීමායං ධීතං සඬ්ඝං පඤ්චහි කාරණෙහි භිත්තෙය්‍යා, චුත්තඤ්ඤෙන “පඤ්චහුපාලි ආකාරෙහි සඬ්ඝො භිජ්ජති කම්මෙන, උද්දෙසෙන, වොහරන්තො, අනුස්සාවනෙන, සලාකග්ගාහෙනා”ති (පරි. 458) අඤ්ඤං සත්ථාරන්ති ඉතො අඤ්ඤං තිත්ථකරං “අයං මෙ සත්ථා”ති එවං ගණ්හෙය්‍යා, නෙතං යානං විජ්ජතිති අත්ථො. භවසම්පදාති සුගතිභවෙන සම්පදා, ඉදං විපාකඵලං. භොගසම්පදාති මනුස්සභොගදෙවභොගෙහි සම්පදා, ඉදං පන ආනිසංසඵලං. “චුත්තඤ්ඤෙන”න්තිආදිනා දෙවතාසංයුත්තාදිපාළිං (සං. නි. 1.37) සාධකභාවෙන දස්සෙති.

ගතා සෙති එත්ථ සෙ-ඉති නිපාතමත්තං. න තෙ ගම්ස්සන්ති අපායභූමින්ති තෙ බුද්ධං සරණං ගතා තන්තිමිත්තං අපායං න ගම්ස්සන්ති. මානුසන්ති ව ගාථාබන්ධවසෙන විසඤ්ඤොගනිද්දෙසො, මනුස්සෙසු ජාතන්ති අත්ථො. දෙවකායන්ති දෙවසඬ්ඝං, දෙවපුරං වා “දෙවානං කායො සමුහො එත්ථා”ති කත්වා.

“අපරම්පි”තිආදිනා සළායතනවග්ගෙ මොග්ගල්ලානසංයුත්තෙ (සං. නි. 4.341) ආගතං අඤ්ඤම්පි ඵලමාහ, අපරම්පි ඵලං මහාමොග්ගල්ලානත්ථෙරෙන චුත්තන්ති අත්ථො. අඤ්ඤෙ දෙවෙහි අසරණඬ්ගතෙ දෙවෙ. දසහි යානෙහිති දසහි කාරණෙහි. “දිබ්බෙනා”තිආදි තස්සරුපදස්සනං. අධිගණ්හන්තිති අභිභවන්ති අතික්කම්ථා තිට්ඨන්ති. “එස නයො”ති ඉමිනා “සාධු බො දෙවානමින්ද ධම්මසරණගමනං හොති”ති (සං. නි. 4.341) සුත්තපදං අතිදිසති. වෙලාමසුත්තං නාම අඬ්ගුත්තරට්ඨකායෙ නවතිපාතෙ ජාතිගොත්තරුපභොගසද්ධාපඤ්ඤාදිති මරියාදවෙලාතික්කන්තෙහි උළාරෙහි ගුණෙහි සමන්තාගතත්තා වෙලාමනාමකස්ස බොධිසත්තභූතස්ස චතුරාසීතිසහස්සරාජුතං ආවරියබ්‍රාහ්මණස්ස දානකථාපටිසඤ්ඤත්තං සුත්තං (අ. නි. 9.20) තත්ථ හි කර්මස්ස චතුත්ථභාගජ්ජමාණානං චතුරාසීතිසහස්සසඬ්ඛ්‍යානං සුවණ්ණපාතිරුපියපාතිකංසපාතිනං යථාක්කමං රුපියසුවණ්ණ භිරඤ්ඤපුරානං, සබ්බාලඬ්ඛකාරපටිමණ්ඩිතානං, චතුරාසීතියා භත්ථිසහස්සානං චතුරාසීතියා අස්සසහස්සානං, චතුරාසීතියා රථසහස්සානං, චතුරාසීතියා ධෙතුසහස්සානං, චතුරාසීතියා කඤ්ඤාසහස්සානං, චතුරාසීතියා පල්ලඬ්ඛකසහස්සානං, චතුරාසීතියා වත්ථකොට්ඨසහස්සානං, අපරිමාණස්ස ව බජ්ජහොජ්ජාදිහෙදස්ස ආභාරස්ස පරිච්චජනවසෙන සත්තමාසාධිකාති සත්තසංවච්ඡරාති නිරන්තරං පචත්තවෙලාමමහාදානතො එකස්ස සොතාපන්තස්ස දින්තදානං මහජ්ජලතරං, තතො සතංසොතාපන්තානං දින්තදානතො එකස්ස සකදාගාමිනො, තතො එකස්ස අනාගාමිනො, තතො එකස්ස අරහතො, තතො එකස්ස පච්චෙකබුද්ධස්ස, තතො සම්මාසම්බුද්ධස්ස, තතො බුද්ධජ්ජමබස්ස සඬ්ඝස්ස දින්තදානං මහජ්ජලතරං, තතො වාතුද්දිසං සඬ්ඝං උද්දිස්ස විහාරකරණං, තතො සරණගමනං මහජ්ජලතරන්ති අයමත්ථො පකාසිතො. චුත්තඤ්ඤෙනං –

“යං ගහපති වෙලාමො බ්‍රාහ්මණො දානං අදාසි මහාදානං, යො වෙකං දිට්ඨිසම්පන්නං භොජෙය්‍යා, ඉදං තතො මහජ්ජලතරං, යො ව සතං දිට්ඨිසම්පන්නානං භොජෙය්‍යා, යො වෙකං සකදාගාමී භොජෙය්‍යා, ඉදං තතො මහජ්ජලතර”න්තිආදි (අ. නි. 9.20).

ඉමිනා ව උක්කට්ඨපරිච්ඡෙදතො ලොකුත්තරස්සෙව සරණගමනස්ස ඵලං දස්සිතන්ති වෙදිතබ්බං. තථා හි වෙලාමසුත්තට්ඨකථායං චුත්තං “සරණං ගම්සෙය්‍යාති එත්ථ මග්ගෙනාගතං අනිවත්තනසරණං අධිප්පෙනං, අපරෙ පනාහු ‘අත්තානං නිය්‍යාතෙත්වා දින්තන්තා සරණගමනං තතො මහජ්ජලතර’න්ති චුත්ත”න්ති (අ. නි. අට්ඨ. 3.9.20) කුට්ඨන්තසුත්තට්ඨකථායං පන වක්ඛති “යස්මා ව සරණගමනං නාම තිණ්ණං රතනානං ජීවිතපරිච්චාගමයං පුඤ්ඤකම්මං සග්ගසම්පන්නං දෙති, තස්මා මහජ්ජලතරඤ්ඤව මහානිසංසතරඤ්ඤවාති වෙදිතබ්බ”න්ති (දී. නි. අට්ඨ. 1.350, 351) ඉමිනා පන නයෙන ලොකියස්සාපි සරණගමනස්ස ඵලං ඉධ දස්සිතමෙවාති ගහෙතබ්බං. ආවරියධම්මපාලත්ථෙරෙනපි (දී. නි. ටී. 1.250) හි අයමෙවත්ථො ඉච්ඡිතොති විඤ්ඤායති ඉධ වෙව අඤ්ඤාසු ව මජ්ඣිමාගට්ඨිකාදියු අවිසෙසතොයෙව චුත්තත්තා, ආවරියසාරිපුත්තත්ථෙරෙනාපි අයමත්ථො අභිමතො සියා සාරත්ථදීපනියං, (සාරත්ථ. ටී. වෙරඤ්ජකඅණ්ඩවණ්ණනා.15) අඬ්ගුත්තරට්ඨකායඤ්ඤව තද්දුගසාධාරණවචනතො. අපරෙ පන වදන්ති “කුට්ඨන්තසුත්තට්ඨකථායම්පි (දී. නි. ටී. 1.249) ලොකුත්තරස්සෙව සරණගමනස්ස ඵලං චුත්ත”න්ති, තද්දුත්තමෙව තථා අචුත්තත්තා. “යස්මා...පෙ.... දෙති”ති හි තද්දුගසාධාරණකාරණවසෙන තද්දුගසස්සාපි ඵලං තත්ථ චුත්තන්ති. වෙලාමසුත්තාදිනන්ති එත්ථ ආදිසද්දෙන (අ. නි. 4.34; ඉතිවු. 90) අග්ගජ්ජසාදසුත්තජත්තමාණවකවිමානාදිනං (වි. ව. 886 ආදයො) සඬ්ගහො දට්ඨබ්බං.

අඤ්ඤාණං නාම වත්ථුත්තයස්ස ගුණානමජානනං තත්ථ සම්මොහො. සංසයො නාම “බුද්ධො නු බො, න නු බො”තිආදිනා (දී. නි. අට්ඨ. 2.216) විචිකිච්ඡා. මිච්ඡාඤාණං නාම වත්ථුත්තයස්ස ගුණානං අගුණභාවපරිකප්පනෙන විපරිතග්ගාහො. ආදිසද්දෙන අනාදරාගාරවාදිනං සඬ්ගහො. සංකිලිස්සතිති සංකිලිට්ඨං මලිතං භවති. න මහාජුතිකන්තිආදිපි සංකිලෙසපරියායො එව. තත්ථ න මහාජුතිකන්ති න මහුජ්ජලං, අපරිසුද්ධං අපරියොදානන්ති අත්ථො. න මහාවිජ්ජාරන්ති න මහානුභාවං, අපණ්ණං අනුළාරන්ති අත්ථො. සාවජ්ජොති තණ්හාදිට්ඨාදිවසෙන සදොසො. තදෙව ඵලවසෙන විභාවෙතුං “අනිට්ඨඵලො”ති චුත්තං, සාවජ්ජන්තා අකන්තිඵලො හොතිති අත්ථො.

ලෝකියසරණගමනං සික්ඛාසමාදානං විය අගභික්කාලපරිවෘත්තේදං ජීවිතපරියන්තමෙව හොති, තස්මා තස්ස ඛන්ධහෙදෙන හෙදො, සො ච තණ්හාදිට්ඨාදිවිරහිතත්තා අදොසොති ආහ “අනවජ්ජො කාලකිරියාය හොති”ති. සොති අනවජ්ජො සරණගමනහෙදො. සතිපි අනවජ්ජන්තෙ ඉට්ඨඵලොපි න හොති, පගෙව අනිට්ඨඵලො අවිපාකත්තා. න හි තං අකුසලං හොති, අථ ඛො හෙදනමත්තන්ති අධිප්පායො. භවන්තරෙපීති අඤ්ඤස්මිම්පි භවෙ.

ධර්මදේශ්වස් දේවකම්මිකත්තා “උපාසක”න්ති ඉදම්පි කම්මමෙව, තඤ්ච ඛො ආකාරට්ඨානෙති අත්ථමත්තං දස්සෙතුං “උපාසකො අයන්ති ඵලං ධාරෙතු”ති චුත්තං. ධාරෙතුති ච උපධාරෙතුති අත්ථො. උපධාරණඤ්චෙන්ථ ජානනමෙවාති දස්සෙති “ඡානාතු”ති ඉමිනා. උපාසකවිධිකොසල්ලන්ථන්ති උපාසකභාවවිධානකොසල්ලන්ථං. කො උපාසකොති සරුපපුච්ඡා, කිං ලක්ඛණො උපාසකො නාමාති චුත්තං හොති. කස්මාති හෙතුපුච්ඡා, කෙන පවත්තිතිමිත්තෙන උපාසකසද්දො තස්මිං පුග්ගලෙ නිරුල්ලොති අධිප්පායො. තෙනාහ “කස්මා උපාසකොති චුච්චති”ති. සද්දේශ්වස් හි අභිධෙයො පවත්තිතිමිත්තමෙව තදත්ථස්ස තඛ්භාවකාරණං. කිමස්ස සිලන්ති වතසමාදානපුච්ඡා, කිදිසං අස්ස උපාසකස්ස සිලං, කිත්තකෙන වතසමාදානෙනායං සිලසම්පන්නො නාම හොතිති අත්ථො. කො ආජීවොති කම්මසමාදානපුච්ඡා, කො අස්ස සම්මාආජීවො, කෙන කම්මසමාදානෙන අස්ස ආජීවො සම්භවතිති පුච්ඡති, සො පන මිච්ඡාජීවස්ස පරිවජ්ජනෙන හොතිති මිච්ඡාජීවොපි විහජියති. කා විපත්තීති තදුභයෙසං විජ්ජපිපත්තිපුච්ඡා, කා අස්ස උපාසකස්ස සිලස්ස, ආජීවස්ස ච විපත්තීති අත්ථො. සාමඤ්ඤානිද්දිට්ඨෙ හි සති අනන්තරස්සෙව විධි වා පටිසෙධො වාති අනන්තරස්ස ගහණං. කා සම්පත්තීති තදුභයෙසමෙව සම්මාපටිපත්තිපුච්ඡා, කා අස්ස උපාසකස්ස සිලස්ස, ආජීවස්ස ච සම්පත්තීති චුත්තනායෙන අත්ථො. සරුපවචනත්ථාදිසඬ්ඛානෙන පකාරෙන කිරතිති පකිණ්ණං, තදෙව පකිණ්ණකං, අනෙකාකාරෙන පවත්තං අත්ථවිනිච්ඡයන්ති අත්ථො.

යො කොචිති ඛන්තියබ්බාහිමණාදිසු යො කොචි, ඉමිනා පදෙන අකාරණමෙන්ථ ජාතිආදිවිසෙසොති දස්සෙති, “සරණගතො”ති ඉමිනා පන සරණගමනමෙවෙන්ථ පමාණන්ති. “ගහට්ඨො”ති ච ඉමිනා ආගාරිකෙස්වෙව උපාසකසද්දො නිරුල්ලො, න පබ්බජ්ජපගතෙසුති. තමත්ථං මහාවග්ගසංයුත්තෙ මහානාමසුත්තෙන (සං. නි. 5.1033) සාධෙන්නො “චුත්තඤ්ඤෙත”න්තිආදිමාහ. තත්ථ යතොති බුද්ධාදිසරණගමනතො. මහානාමාති අත්තතො චුළපිතුතො සුක්කොදනස්ස පුත්තං මහානාමං නාම සකාරාජානං භගවා ආලපති. එත්තාවතාති එත්තකෙන බුද්ධාදිසරණගමනෙන උපාසකො නාම හොති, න ජාතිආදිහි කාරණෙහිති අධිප්පායො. කාමඤ්ච තපුස්සහල්ලිකානං විය ද්වේවාචිකඋපාසකභාවොපි අත්ථි, සො පන තදා වත්ථුත්තයාභාවතො කදාවියෙව හොතිති සබ්බදා පවත්තං තෙවාචිකඋපාසකභාවං දස්සෙතුං “සරණගතො”ති චුත්තං. තෙපි හි පච්ඡා තිසරණගතා ඵව, න චෙන්ථ සම්භවති අඤ්ඤං පටිකම්මිත්ථා ඵකං වා ද්වේ වා සරණගතො උපාසකො නාමාති ඉමමත්ථම්පි ඤාපෙතුං ඵලං චුත්තන්ති දට්ඨබ්බං.

උපාසනතොති තෙනෙව සරණගමනෙන, තත්ථ ච සක්කච්චකාරිතාය ගාරවබ්බුමානාදියොගෙන පසිරුපාසනතො, ඉමිනා කත්ථත්ථං දස්සෙති. තෙනාහ “සො හී”තිආදි.

වෙරමණියොති එත්ථ වෙරං චුච්චති පාණාතිපානාදිදුස්සිලායං, තස්ස මණනතො භනනතො විනාසනතො වෙරමණියො නාම, පඤ්ච වර්තියො වර්තීයධානත්තා තස්ස සිලස්ස. තථා හි උදාහරෙව මහානාමසුත්තෙ චුත්තං “පාණාතිපානා පටිවර්තො හොති”තිආදි (සං. නි. 5.1033) “යථාහ”තිආදිනා සාධකං, සරුපඤ්ච දස්සෙති යථා තං උයානපාලස්ස එකෙනෙව උදකපතිට්ඨානපයොගෙන අම්බසෙවනං, ගරුසිනානඤ්ච. යථාහ අම්බවිමානෙ (වි. ව. 1151 ආදයො) –

“අම්බො ච සිත්තො සමණො ච න්භාපිතො,
මයා ච පුඤ්ඤං පසුතං අනප්පකං;
ඉති සො පීතියා කායං, සබ්බං ඵරති අත්තතො”ති.
[“අම්බො ච සිඤ්ඤෙතො ආසි, සමණො ච න්භාපිතො;
බහුඤ්ච පුඤ්ඤං පසුතං, අහො සඵලං ජීවිත”න්ති. (ඉධ ටිකායං මූලපාඨො)]

ඵවමිදිසෙසු. එත්තාවතාති එත්තකෙන පඤ්චවෙරවර්තීමත්තෙන.

මිච්ඡාවණිජ්ජාති අයුත්තවණිජ්ජා, න සම්මාවණිජ්ජා, අසාරුප්පවණිජ්ජකම්මානීති අත්ථො. පහායාති අකරණෙනෙව පජහිත්වා. ධම්මෙනාති ධම්මතො අනපෙතෙන, තෙන මිච්ඡාවණිජ්ජකම්මෙන ආජීවනතො අඤ්ඤම්පි අධම්මිකං ආජීවනං පටිකම්මිති. සමෙනාති අවිසමෙන, තෙන කායවිසමාදිදුච්චරිතං වජ්ජෙන්වා කායසමාදිනා සුවරිතෙන ආජීවනං දස්සෙති. “චුත්තඤ්ඤෙත”න්තිආදිනා පඤ්චඬ්ඛන්තරපාළිමාහරිත්වා සාධකං, සරුපඤ්ච දස්සෙති. වාණිජානං අයන්ති වණිජ්ජා, යස්ස කස්සචි වික්කයො, ඉත්ථිලිඬ්ඛගපදමෙතං. සත්ථවණිජ්ජාති ආචුඬ්ඛණ්ඩං කත්වා වා කාරෙත්වා වා යථාකතං පටිලහිත්වා වා තස්ස වික්කයො. සත්තවණිජ්ජාති මනුස්සවික්කයො. මංසවණිජ්ජාති සුනකාරාදයො විය මිගසුකාරාදිකෙ පොසෙන්වා මංසං සම්පාදෙන්වා වික්කයො. මජ්ජවණිජ්ජාති යං කිඤ්චි මජ්ජං යොජෙන්වා තස්ස වික්කයො. විසවණිජ්ජාති විසං යොජෙන්වා, සඬ්ගහෙන්වා වා තස්ස වික්කයො. තත්ථ

සත්ථවණිජ්ජා පරොපරොධනිමිත්තතාය අකරණියාති වුත්තා, සත්තවණිජ්ජා අභුජ්ස්සභාවකරණතො, මංසවණිජ්ජා වධහෙතුතො, මජ්ජවණිජ්ජා පමාදට්ඨානතො, විසවණිජ්ජා පරුපසාකාරණතො.

තස්සෙවාති යථාවුත්තස්ස පඤ්චවෙරමණිලක්ඛණස්ස සීලස්ස වෙව පඤ්චමිච්ඡාවණිජ්ජාදිප්පහානලක්ඛණස්ස ආජීවස්ස ව පටිනිද්දෙසො. විපත්තීති හෙදො, පකොපො ව . එවං සීලආජීවවිපත්තිවසෙන උපාසකස්ස විපත්තිං දස්සෙත්වා අස්සද්ධියාදිවසෙනපි දස්සෙත්තො “අපිවා”තිආදිමාහ. යායාති අස්සද්ධියාදිවිප්පටිපත්තියා. වණ්ඩාලොති නිවධම්මජාතිකට්ඨෙත උපාසකවණ්ඩාලො. මලන්ති මලිනට්ඨෙත උපාසකමලං. පතිතිට්ඨෙත ලාමකට්ඨෙත උපාසකතිහිතො. සාපිස්සාති සාපි අස්සද්ධියාදිවිප්පටිපත්ති අස්ස උපාසකස්ස විපත්තීති වෙදිතබ්බා. කා පනායන්ති වුත්තං “තෙ වා”තිආදි. උපාසකවණ්ඩාලසුත්තං, (අ. නි. 5.175) උපාසකරතනසුත්තඤ්ච පඤ්චධිගුත්තරෙ. තත්ථ බුද්ධාදිසු, කම්මකම්මඵලෙසු ව සද්ධාවිපරියායො මිච්ඡාවිමොක්ඛො අස්සද්ධියං, තෙන සමන්තාගතො අස්සද්ධො. යථාවුත්තසීලවිපත්තිආජීවවිපත්තිවසෙන දුස්සීලො. “ඉමිනා දිට්ඨාදිනා ඉදං නාම මඩගලං හොති”ති එවං බාලජනපරිකප්පිතෙන කොතුහලසඬ්ඛාතෙන දිට්ඨසුතමුත්තමඩගලෙන සමන්තාගතො කොතුහලමඩගලිකො. මඩගලං පච්චෙතීති දිට්ඨමඩගලාදිහෙදං මඩගලමෙව පත්තියායති නො කම්මන්ති කම්මස්සකතං නො පත්තියායති. ඉතො ව බහිද්ධාති ඉතො සබ්බඤ්ඤබුද්ධසාසනතො බහිද්ධා බාහිරකසමයෙ. ව-සද්දො අට්ඨානපයුත්තො, සබ්බත්ථ “අස්සද්ධො”තිආදිසු යොජෙතබ්බො. දක්ඛිණෙයාං පරියෙසනීති දුප්පටිපත්තං දක්ඛිණාරහසඤ්ඤී ගවෙසති. තත්ථාති බහිද්ධා බාහිරකසමයෙ. පුබ්බකාරං කරොතීති පයමතරං දානමානානාදිකං කුසලකිරියං කරොති, බාහිරකසමයෙ පයමතරං කුසලකිරියං කත්වා පච්ඡා සාසනෙ කරොතීති වුත්තං හොතීති . තත්ථාති වා තෙසං බාහිරකානං තිත්ථියානන්තිපි වදන්ති. එත්ථ ව දක්ඛිණෙයාපරියෙසනපුබ්බකාරෙ එකං කත්වා පඤ්ච ධම්මා වෙදිතබ්බා.

අස්සාති උපාසකස්ස. සීලසම්පදාති යථාවුත්තෙන පඤ්චවෙරමණිලක්ඛණෙන සීලෙන සම්පදා. ආජීවසම්පදාති පඤ්චමිච්ඡාවණිජ්ජාදිප්පහානලක්ඛණෙන ආජීවෙන සම්පදා. එවං සීලසම්පදාආජීවසම්පදාවසෙන උපාසකස්ස සම්පත්තිං දස්සෙත්වා සද්ධාදිවසෙනපි දස්සෙත්තො “යෙ වස්සා”තිආදිමාහ. යෙ ව පඤ්ච ධම්මා, තෙපි අස්ස සම්පත්තීති යොජනා. ධම්මෙහීති ගුණෙහි. චතුත්තං පරිසානං රතිජනනට්ඨෙත උපාසකොව රතනං උපාසකරතනං. ගුණසොභාකිත්තිසද්දසුගන්ධනාදීහි උපාසකොව පදුමං උපාසකපදුමං. තථා උපාසකපුණ්ඩරිකං. සෙසං විපත්තියං වුත්තවිපරියායෙන වෙදිතබ්බං.

නිගණ්ඨිනන්ති නිගණ්ඨසමණීනං. ආදිමිහීති පයමත්ථෙ. උච්ඡග්ගන්ති උච්ඡුදග්ගං උච්ඡුකොටි. තථා වෙළග්ගන්ති එත්ථාපි. කොටියන්ති පරියන්තකොටියං, පරියන්තත්ථෙති අත්ථො. අම්බිලග්ගන්ති අම්බිලකොටියාසං. තථා තිත්තකග්ගන්ති එත්ථාපි. විහාරග්ගෙනාති ඔවරකකොටියාසෙන “ඉමස්මිං ගබ්භෙ වසන්තානං ඉදං නාම ඵලං පාපුණාති”තිආදිනා තංතංවසනට්ඨානකොටියාසෙනාති අත්ථො . පරිවෙණග්ගෙනාති එත්ථාපි එසෙව නයො. අග්ගෙති එත්ථ උපයොගවචනස්ස එකාරාදෙසො, වචනවිපල්ලාසො වා, කත්වා-සද්දො ව සෙසොති වුත්තං “ආදිං කත්වා”ති. භාවත්ථෙ තා-සද්දොති දස්සෙති “අප්පභාව”න්ති ඉමිනා, අප්පභාවො ව නාම තස්මිං ධම්මස්සවනසමයෙ ධර්මානකතාපාපුණකභාවො. තදා හි තං නිස්සයවසෙන ධර්මානතං නිමිත්තං කත්වා තංදිවසනිස්සිතඅරුණුග්ගමනතො පටියාය යාව පුන අරුණුග්ගමනා එත්ථන්තරෙ අප්පසද්දො පවත්නති, තස්මා තස්මිං සමයෙ ධර්මානකතාසඬ්ඛාතං අප්පභාවං ආදිං කත්වාති අත්ථො දට්ඨබ්බො. අප්පනන්ති වා අප්පඉච්චෙව අත්ථො තා-සද්දස්ස සකත්ථවුත්තීතො යථා “දෙවතා”ති, අයං ආවරියානං මති. එවං පයමක්ඛරෙන දිස්සමානපාඨානුරූපං අත්ථං දස්සෙත්වා ඉදානි තතියක්ඛරෙන දිස්සමානපාඨානුරූපං අත්ථං දස්සෙතුං “අප්පදග්ගෙති වා පායො”තිආදි වුත්තං. ආගමමත්තත්තා දකාරො පදසන්ධිකරො. අප්පාති හි නෙපාතිකම්දං පදං. තෙනාහ “අප්ප අග්ගන්ති අත්ථො”ති.

“පාණො”ති ඉදං පරමත්ථතො ජීවිතින්ද්‍රියෙ එව, “පාණුපෙන”න්ති ව කරණත්ථෙතෙව සමාසොති ඤාපෙනුං “යාව මෙ ජීවිතං පවත්නති, තාව උපෙන”න්ති ආහ. උපෙනි උපගච්ඡතීති හි උපෙනො, පාණොති කරණභුතෙහි උපෙනො පාණුපෙනොති අත්ථො ආවරියෙහි අභිමතො. ඉමිනා ව “පාණුපෙනන්ති ඉදං පදං තස්ස සරණගමනස්ස ආපාණකොටිකතාදස්සන”න්ති ඉමමත්ථං විභාවෙති. “පාණුපෙන”න්ති හි ඉමිනා යාව මෙ පාණා ධරන්ති, තාව සරණං උපෙනො, උපෙන්නො ව න වාචාමත්තෙන, න ව එකවාරං විත්තුප්පාදමත්තෙන, අථ බො පාණානං පරිච්චජනවසෙන යාවජීවං උපෙනොති ආපාණකොටිකතා දස්සිතා. “නිහි...පෙ.... ගත”න්ති ඉදං “සරණං ගත”න්ති එතස්ස අත්ථවචනං. “අනඤ්ඤසත්ථුක”න්ති ඉදං පන අන්තොගධාවධාරණෙන, අඤ්ඤත්ථාපොහනෙන ව නිවත්තෙතබ්බත්ථදස්සනං. එකච්චො කප්පියකාරකසද්දස්ස අත්ථො උපාසකසද්දස්ස වචනියොපි භවතීති වුත්තං “උපාසකං කප්පියකාරක”න්ති, අත්තසන්තියානතසරණගමනං වා සන්ධාය එවං වුත්තන්ති දට්ඨබ්බං. එවං “පාණුපෙන”න්ති ඉමිනා නිතත්ථතො දස්සිතං තස්ස සරණගමනස්ස ආපාණකොටිකතං දස්සෙත්වා එවං වදන්තො පනෙස රාජා “ජීවිතෙන සහ වත්ථුත්තයං පටිපුපෙන්නො සරණගමනං රක්ඛාමි”ති අධිප්පායං විභාවෙතීති නෙයාත්ථතො විභාවිතං තස්ස රඤ්ඤො අධිප්පායං විභාවෙත්තො “අහඤ්ඤී”තිආදිමාහ. තත්ථ හි-සද්දො සමත්ථතෙ, කාරණත්ථෙ වා, තෙන ඉමාය යුත්තියා, ඉමිනා වා කාරණෙන උපාසකං මං භගවා ධාරෙතුති අයමත්ථො පකාසිතො.

අච්චයනං සාධුමරියාදං අතික්කම්ම මද්දිත්වා පවත්තනං අච්චයො, කායිකාදිඅප්ප්ඤ්ඤාචාරසඬ්ඛාතො දොසොති ආහ “අපරාධො”ති, අච්චෙති අභිභවිත්වා පවත්තති එතෙනාති වා අච්චයො, කායිකාදිවිතික්කමස්ස පවත්තනකො

අකුසලධම්මසංඛාරානා දොසො එව, සො ච අපරජ්ඣාති එතෙනාති අපරාධොති වුවිති. සො හි අපරජ්ඣාන්තං පුරිසං අභිභවිත්වා පවත්නති. තෙනාහ “අතික්කම්ම අභිභවිත්වා පවත්තො”ති. ධම්මන්ති දසරාජධම්මං. චිත්ථාරො පනෙනස්ස මහාභංසජාතකාදීහි විභාවෙනබ්බො. වරතීති ආචරති කරොති. ධම්මෙනෙවාති ධම්මතො අනපෙතෙනෙව, අනපෙතකුසලධම්මෙනෙවාති අත්ථො. තෙනාහ “න පිතුසාතනාදිනා අධම්මෙනා”ති. “පටිග්ගණ්ඨාතු”ති එතස්ස අධිවාසනං සම්පට්ඨිතතුති සද්දෙනො අත්ථො, අධිප්පායතො පන අත්ථං දස්සෙතුං “බමතු”ති වුත්තං. පුන අකරණමෙත්ථ සංවරොති දස්සෙති “පුන එවරුපස්සා”තිආදිනා. “අපරාධස්සා”තිආදි අඤ්ඤාමඤ්ඤං වෙච්චනං.

251. “යථාධම්මො සීතො, තථෙවා”ති ඉමිනාපි යථා-සද්දස්ස අනුරූපත්ථමාහ, සාධුසමාවිණ්ණකුසලධම්මානුරූපන්ති අත්ථො. පටිසද්දස්ස අනත්ථකතං දස්සෙති “කරොසි”ති ඉමිනා. පටිකම්මං කරොසිතිපි වදන්ති. යථාධම්මං පටිකරණං නාම කතාපරාධස්ස බමාපනමෙවාති ආහ “බමාපෙසිති වුත්තං හොති”ති. “පටිග්ගණ්ඨාමා”ති එතස්ස අධිවාසනං සම්පට්ඨිතමාති අත්ථං දස්සෙති “බමාමා”ති ඉමිනා. වුද්ධි හෙසාති එත්ථ හ-කාරො පදසිලිට්ඨතාය ආගමො, හි-සද්දො වා නිපාතමත්තං. එසාති යථාධම්මං පටිකිරියා, ආයතිං සංවරාපජ්ජනා ව. තෙනාහ “යො අච්චයං...පෙ.... ආපජ්ජති”ති. සදෙවකෙන ලොකෙන “සරණ”න්ති අරණියතො උපගන්තබ්බතො තථාගතො අරියො නාමාති වුත්තං “බුද්ධස්ස හගවතො”ති. විනෙති සත්තෙ එතෙනාති විනයො, සාසනං. වද්ධි සග්ගමොක්ඛසම්පත්ති එතායාති වුද්ධි. කතමා පන සා, යා “එසා”ති නිද්දිට්ඨා වුද්ධිති වොදනමපනෙතුං “යො අච්චය”න්තිආදි වුත්තන්ති සම්බන්ධං දස්සෙති “කතමා”තිආදිනා, යා අයං සංවරාපජ්ජනා, සා “එසා”ති නිද්දිට්ඨා වුද්ධි නාමාති අත්ථො. “යථාධම්මං පටිකරොති”ති ඉදං ආයතිං සංවරාපජ්ජනාය පුබ්බකිරියාදස්සන්ති විඤ්ඤාපනත්ථං “යථාධම්මං පටිකරිත්වා ආයතිං සංවරාපජ්ජනා”ති වුත්තං. එසා හි ආචරියානං පකති, යදිදං යෙන කෙනවි පකාරෙන අධිප්පායන්තරවිඤ්ඤාපනං, එතපදෙන පන තස්සාපි පටිනිද්දෙසො සම්භවති “යථාධම්මං පටිකරොති” තිපි පටිනිද්දිසිතබ්බස්ස දස්සන්තො. කෙවි පන “යථාධම්මං පටිකරොති”ති ඉදං පුබ්බකිරියාමත්තස්සෙව දස්සනං, න පටිනිද්දිසිතබ්බස්ස. ‘ආයතිඤ්ඤාටි සංවරං ආපජ්ජති’ති ඉදං පන පටිනිද්දිසිතබ්බස්සෙවාති විඤ්ඤාපනත්ථං එවං වුත්ත”න්ති වදන්ති, තදයුත්තමෙව බමාපනස්සාපි වුද්ධිහෙතුභාවෙන අරියුපවාදෙ වුත්තත්තා. ඉතරථා හි බමාපනාභාවෙපි ආයතිං සංවරාපජ්ජනාය එව අරියුපවාදාපගමනං වුත්තං සියා, න ව පන වුත්තං, තස්මා වුත්තනයෙනෙව අත්ථො වෙදිතබ්බොති.

කස්මා පන “යාය”න්තිආදිනා ධම්මනිද්දෙසො දස්සිතො, නනු පාළියං “යො අච්චය”න්තිආදිනා පුග්ගලනිද්දෙසො කතොති වොදනං සොධෙතුං “දෙසනං පනා”තිආදි ආරද්ධං. පුග්ගලාධිට්ඨානං කරොත්තොති පුග්ගලාධිට්ඨානධම්මදෙසනං කරොත්තො. පුග්ගලාධිට්ඨානාපි හි පුග්ගලාධිට්ඨානධම්මදෙසනා, පුග්ගලාධිට්ඨානපුග්ගලදෙසනාති දුට්ඨා හොති. අයමෙත්ථාධිප්පායො – කිඤ්ඤාපි “වුද්ධි හෙසා”තිආදිනා ධම්මාධිට්ඨානදෙසනා ආරද්ධා, තථාපි පුන පුග්ගලාධිට්ඨානං කරොත්තෙන “යො අච්චය”න්තිආදිනා පුග්ගලාධිට්ඨානදෙසනා ආරද්ධා දෙසනාවිලාසවසෙන, වෙනෙයාජ්ඣාසයවසෙන වාති. තදුභයවසෙනෙව හි ධම්මාධිට්ඨානාදිහෙදෙන වතුබ්බිධා දෙසනා.

252. වචසායත්තෙති වචසා ආයත්තෙ. වාචාපට්ඨන්ධන්තෙති වදන්ති, තං “සො හි”තිආදිනා විරුද්ධං විය දිස්සති. වචසායත්තෙති පන වාචාපරියොසානත්තෙති අත්ථො යුත්තො ඔසානකරණත්ථස්ස සාසද්දස්ස වසෙන සායසද්දනිප්ථන්තිතො යථා “දායො”ති. එවඤ්ඤා සමත්ථතවචනම්පි උපපන්නං හොති. ගමනාය කතං වාචාපරියොසානං කත්වා වුත්තත්තා තස්මිංයෙව අත්ථෙව වත්තන්ති. හන්දසද්දඤ්ඤා වොදනත්තෙව, වචසග්ගත්තෙව ච ඉච්ඡන්ති. “හන්ද දාති හික්ඛෙවෙ ආමන්තයාමි”තිආදිසු (දී. නි. 2.218; සං. නි. 1.186) හි වොදනත්තෙව, “හන්ද දාති අපායාමි”තිආදිසු (ජා. 2.22.843) වචසග්ගත්තෙව, වචසග්ගො ව නාම වාචාවිස්සජ්ජනං, තඤ්ච වාචාපරියොසානමෙවාති දට්ඨබ්බං. දුක්කරකිච්චවසෙන බහුකිච්චතාති ආහ “බලවකිච්චා”ති. “අචස්සං කත්තබ්බං කිච්චං, ඉතරං කරණියං. පඨමං වා කත්තබ්බං කිච්චං, පච්ඡා කත්තබ්බං කරණියං. බුද්දකං වා කිච්චං, මහන්තං කරණිය”න්තිපි උදානට්ඨකථාදිසු (උදා. අට්ඨ. 15) වුත්තං. යං-තං-සද්දානං නිව්වසම්බන්ධන්තා, ගමනකාලජානනො, අඤ්ඤාකිරියාය ච අනුපයුත්තත්තා “තස්ස කාලං ත්වමෙව ජානාසි”ති වුත්තං. ඉදං වුත්තං හොති “තයා ඤාතං ගමනකාලං ත්වමෙව ඤාත්වා ගච්ඡාහි”ති. අථ වා යථා කත්තබ්බකිච්චනියොජනෙ “ඉමං ජාන, ඉමං දෙහි, ඉමං ආහරා”ති (පාචි. 88, 93) වුත්තං, තථා ඉධාපි තයා ඤාතං කාලං ත්වමෙව ජානාසි, ගමනවසෙන කරොහිති ගමනෙ නියොජෙතිති දස්සෙතුං “ත්වමෙව ජානාසි”ති පාඨසෙසො වුත්තොති දට්ඨබ්බං. “තික්ඛන්තුං පදක්ඛිණං කත්වා”තිආදි යථාසමාවිණ්ණං පකරණාධිගතමත්තං දස්සෙතුං වුත්තං. තත්ථ පදක්ඛිණන්ති පකාරතො කතං දක්ඛිණං. තෙනාහ “තික්ඛන්තු”න්ති. දසනබ්බසමොධානසමුප්පලන්ති ද්විසු හත්ථෙසු ජානානං දසන්තං නබානං සමොධානෙන එකිභාවෙන සමුප්පලන්තං, තෙන ද්විත්තං කරතලානං සමට්ඨපනං දස්සෙති. අඤ්ජලිත්ති හත්ථපුට්ඨං. අඤ්ජති බ්බත්තිං පකාසෙති එතායාති අඤ්ජලි. අඤ්ජු-සද්දඤ්ඤා බ්බත්තියං, අලිපච්චයඤ්ච ඉච්ඡන්ති සද්දවිදු. අභිමුඛොවාති සම්මුඛො එව, න හගවතො පිට්ඨිං දස්සෙත්වාති අත්ථො. පඤ්චප්පතිට්ඨිතවන්දනානායො වුත්තො එව.

253. ඉමස්මිංයෙව අත්තභාවෙ විපච්චනකානං අත්තතො පුබ්බෙ කතකුසලමූලානං බණනෙන බතො, තෙසමෙව උපහනනෙන උපහතො, පදද්වයෙනපි තස්ස කම්මාපරාධමෙව දස්සෙති පරියායවචනත්තා පදද්වයස්ස. කුසලමූලසංඛාරාපතිට්ඨානෙදනෙන බතුපහනභාවං දස්සෙතුං “භින්නපතිට්ඨො ජාතො”ති වුත්තං. පතිට්ඨා, මූලන්ති ව අත්ථතො එකං. පතිට්ඨහති සම්මත්තනියාමොක්කමනං එතායාති හි පතිට්ඨා, තස්ස කුසලපතිස්සයසම්පදා, සා

කිරියාපරාධෙන භින්නා විනාසිතා එතෙනානි භින්නපතිටියො. තදෙව විත්ථාරෙන්තො “තථා”තිආදිමාහ. යථා කුසලමූලසංඛිතා අත්තනො පතිටියානජානා, තථා අනෙන රක්ඛො අත්තනාව අත්තා ඛතො ඛතිතොති යොජනා. ඛතොති හි ඉදං ඉධ කම්මවසෙන සිද්ධං, පාළියං පන කත්තුවසෙනාති දට්ඨබ්බං. පද්ද්වයස්ස පරියායත්තා “උපහතො”ති ඉධ න චුත්තං.

“රාගො රජො න ච පන රෙණු චුච්චති”තිආදි (මහානි. 209; චූළනි. 74) වචනතො රාගදොසමොභාව ඉධ රජො නාමාති චුත්තං “රාගරජාදිවිරහිත”න්ති. විතසද්දස්ස විගතපරියායතං දස්සෙති “විගතත්තා”ති ඉමිනා. ධම්මෙසු චක්ඛුන්ති චතුසච්චධම්මෙසු පචත්තං තෙසං දස්සනටියෙන චක්ඛුං. ධම්මෙසුති වා හෙට්ඨිමෙසු තිසු මග්ගධම්මෙසු. චක්ඛුන්ති සොනාපත්තිමග්ගසංඛිතානං එකං චක්ඛුං, සමුදායෙකදෙසවසෙන ආධාරත්ථසමාසොයං, න තු නිද්ධාරණත්ථසමාසො. සො හි සාසනගන්ථෙසු, සක්කතගන්ථෙසු ච සබ්බත්ථ පටිසිද්ධොති. ධම්මයන්ති සමට්ථිපස්සනාධම්මෙන නිබ්බත්තං, ඉමිනා “ධම්මෙන නිබ්බත්තං චක්ඛු ධම්මචක්ඛු”ති අත්ථමාහ. අපිච ධම්මයන්ති සීලාදිතිවිධධම්මක්ඛන්ධොයෙව මය-සද්දස්ස සකත්ථෙ පචත්තනතො, අනෙන “ධම්මොයෙව චක්ඛු ධම්මචක්ඛු”ති අත්ථමාහ. අඤ්ඤෙසු යානෙසුති අඤ්ඤෙසු සුත්තපදෙසෙසු, එතෙන යථාපාඨං තිවිධත්ථතං දස්සෙති. ඉධ පන සොනාපත්තිමග්ගස්සෙවෙනං අධිචචනං, තස්මිම්පි අනාධිගතෙ අඤ්ඤෙසං චත්තබ්බතායෙව අභාවතොති අධිප්පායො.

ඉදානි “ඛතායං භික්ඛවෙ රාජා”තිආදිපාඨස්ස සුවිඤ්ඤෙයාමධිප්පායං දස්සෙන්නො “ඉදං චුත්තං හොති”තිආදිමාහ. තත්ථ නාභවිස්සාති සවෙ න අභවිස්සථ, එවං සතිති අත්ථො. අතීතෙ හි ඉදං කාලාතිපත්තිවචනං, න අනාගතෙති දට්ඨබ්බං. එස නයො සොනාපත්තිමග්ගං පත්තො අභවිස්සාති එත්ථාපි. නනු ච මග්ගපාපුණ්ණවචනං භවිස්සමානත්තා අනාගතකාලිකන්ති? සච්චං අනියමිතෙ, ඉධ පන “ඉධෙවාසනෙ නිසින්තො”ති නියමිතත්තා අතීතකාලිකමෙවාති වෙදිතබ්බං. ඉදඤ්ඤි භගවා රක්ඛො ආසනා චුට්ඨාය අවිරපක්කත්තස්සෙව අවොචාති. පාපමිත්තසංසග්ගෙනාති දෙවදත්තෙන, දෙවදත්තපරිසාසඛිතාතෙන ච පාපමිත්තෙන සංසග්ගතො. අස්සාති සොනාපත්තිමග්ගස්ස. “එවං සන්තෙපි”තිආදිනා පාඨානාරුළුභං වචනාවසෙසං දස්සෙති. තස්මාති සරණං ගතත්තා මුච්චිස්සතිති සම්බන්ධො. “මම ච සාසනමහත්තතායා”ති පාඨො යුත්තො, කත්ථවි පන ච-සද්දො න දිස්සති, තත්ථ සො ලුත්තනිද්දිටියොති දට්ඨබ්බං. න කෙවලං සරණං ගතත්තායෙව මුච්චිස්සති, අථ ඛො යත්ථ එස පසන්නො, පසන්නාකාරඤ්ච කරොති, තස්ස ච තිවිධස්සපි සාසනස්ස උත්තමතායාති හි සහ සමුච්චයෙන අත්ථො අධිප්පෙතොති.

“යථා නාමා”තිආදි දුක්කරකම්මවිපාකතො සුඤ්ඤා මුච්චනෙන උපමාදස්සනං. කොචිති කොචි පුරිසො. කස්සචිති කස්සචි පුරිසස්ස, “වධ”න්ති එත්ථ භාවයොගෙ කම්මත්ථෙ සාමිච්චනං. පුප්ඵමුට්ඨිමත්තෙන දණ්ඩෙනාති පුප්ඵමුට්ඨිමත්තසංඛිතාතෙන ධනදණ්ඩෙන. මුච්චෙය්සාති වධකම්මදණ්ඩතො මුච්චෙය්සා, දණ්ඩෙනාති වා නිස්සක්කත්ථෙ කරණවචනං “සුමුත්තා මයං තෙන මහාසමණෙනා”තිආදිසු (දී. නි. 2.232; චූළව. 437) විය, පුප්ඵමුට්ඨිමත්තෙන ධනදණ්ඩතො, වධදණ්ඩතො ච මුච්චෙය්සාති අත්ථො. ලොභකුම්භීයන්ති ලොභකුම්භීනරකෙ. තත්ථ හි තදනුභවනකානං සත්තානං කම්මබලෙන ලොභමයා මහති කුම්භී නිබ්බත්තා, තස්මා තං “ලොභකුම්භී”ති චුච්චති. උපරිමතලතො අධො පතන්නො, හෙට්ඨිමතලතො උද්ධං ගච්ඡන්නො, උභයථා පන සට්ඨිවස්සසහස්සාති හොන්ති. චුත්තඤ්ච –

“සට්ඨිවස්සසහස්සාති, පරිපුණ්ණාති සබ්බසො;
නිරයෙ පච්චමානානං, කදා අත්තො භවිස්සති”ති. (පෙ. ව. 802; ඡා. 1.4.54);

“හෙට්ඨිමතලං පත්ථා, උපරිමතලං පාපුණ්ණත්ථා මුච්චිස්සති”ති වදන්තො ඉමමත්ථං දීපෙති – යථා අඤ්ඤෙ සෙට්ඨිපුත්තාදයො අපරාපරං අධො පතන්නා, උද්ධං ගච්ඡන්නා ච අනෙකාති වස්සසහස්සාති තත්ථ පච්චන්ති, න තථා අයං, අයං පන රාජා යථාචුත්තකාරණෙන එකචාරමෙව අධො පතන්නො, උද්ධඤ්ච ගච්ඡන්නො සට්ඨිවස්සසහස්සාතියෙව පච්චන්ති මුච්චිස්සතිති. අයං පන අත්ථො කුතො ලද්ධොති අනුයොගං පරිහරන්නො “ඉදම්පි කිර භගවතා චුත්තමෙවා”ති ආහ. කිරසද්දො වෙන්ථ අනුස්සවනත්ථො, තෙන භගවතා චුත්තභාවස්ස ආවරියපරම්පරතො සුයාමානතං, ඉමස්ස ච අත්ථස්ස ආවරියපරම්පරාභතභාවං දීපෙති. අථ පාළියං සඬ්භිතං සියාති වොදනමපනෙති “පාළියං පන න ආරුළුභ”න්ති ඉමිනා, පකිණ්ණකදෙසනාභාවෙන පාළියමනාරුළුභත්තා පාඨභාවෙන න සඬ්භිතන්ති අධිප්පායො. පකිණ්ණකදෙසනා හි පාළියමනාරුළුභාති අට්ඨකථාසු චුත්තං.

යදි අනන්තරෙ අත්තභාවෙ නරකෙ පච්චති, එවං සති ඉමං දෙසනං සුත්ථා කො රක්ඛො ආනිසංසො ලද්ධොති කස්සචි ආසඬ්භිතා සියාති තදාසඬ්භිතාතිචත්තනත්ථං වොදනං උද්ධරිත්ථා පරිහරිතුං “ඉදං පනා”තිආදි චුත්තං. “අයඤ්ඤි”තිආදිනා නිද්දාලාභාදිකං දිට්ඨධම්මිකසම්පරායිකං අනෙකවිධං මහානිසංසං සරුපතො නියමෙත්ථා දස්සෙති. එත්ථ හි “අයං...පෙ.... නිද්දං ලභති”ති ඉමිනා නිද්දාලාභං දස්සෙති, තදා කායිකචෙතසිකදුක්ඛාපගතභාවඤ්ච නිද්දාලාභසිසෙන, “නිණ්ණං...පෙ.... අකාසි”ති ඉමිනා නිණ්ණං රතනානං මහාසක්කාරකිරියං, “පොච්ඡප්පනිකාය...පෙ.... නාහොසි”ති ඉමිනා සාතිසයං පොච්ඡප්පනිකසද්ධාපටිලාභං දස්සෙතිති එවමාදි දිට්ඨධම්මිකො, “අනාගතෙ...පෙ.... පරිනිබ්බායිස්සති”ති ඉමිනා පන උක්කංසතො සම්පරායිකො දස්සිතො, අනවසෙසතො පන අපරාපරෙසු භවෙසු අපරිමාණොයෙව සම්පරායිකො වෙදිතබ්බො.

තත්ප් මධුරායාති මධුරරසභුතාය. ඔජවන්තියාති මධුරරසස්සාපි සාරභුතාය ඔජාය ඔජවතියා. පුප්ප්ජනෙ භවා පොප්ප්ජනිකා. පඤ්ච මාරෙ විසෙසනො ජිතවාති විජිතාවී, පරුපදෙසවිරහතා චෙන්ථ විසෙසභාවො. පච්චෙකං අභිසම්බුද්ධොති පච්චෙකබුද්ධො, අනාවරියකො හුත්වා සාමඤ්ඤෙව සම්බොධිං අභිසම්බුද්ධොති අත්ථො. තථා හි “පච්චෙකබුද්ධා සයමෙව බුද්ධත්ති, න පරෙ බොධෙන්ති, අත්ථරසමෙව පටිච්ඡික්ඛන්ති, න ධම්මරසං. න හි තෙ ලොකුත්තරධම්මං පඤ්ඤත්තිං ආරොපෙන්වා දෙසෙතුං සක්කොන්ති, මුගෙන දිට්ඨසුපිනො විය, වනවරකෙන නගරෙ සායිතබ්බාඤ්ජනරසො විය ව නෙසං ධම්මාභිසම්මයො හොති, සබ්බං ඉද්ධිසමාපත්තිපටිසම්භිදාපහෙදං පාපුණන්ති”ති (සු. නි. අට්ඨ. 1.බග්ගවිසාණසුත්තවණ්ණනා; අප. අට්ඨ. 1.90, 91) අට්ඨකථාසු වුත්තං.

එත්ථාහ – යදි රඤ්ඤො කම්මන්තරායාභාවෙ තස්මිංයෙව ආසනෙ ධම්මවක්ඛු උප්පජ්ජිස්සථ, අථ කථං අනාගතෙ පච්චෙකබුද්ධො හුත්වා පරිනිබ්බායිස්සති. යදි ව අනාගතෙ පච්චෙකබුද්ධො හුත්වා පරිනිබ්බායිස්සති, අථ කථං තස්මිංයෙව ආසනෙ ධම්මවක්ඛු උප්පජ්ජිස්සථ, නනු ඉමෙ සාවකබොධිපච්චෙකබොධිඋපනිස්සයා භින්නනිස්සයා ද්විත්තං බොධිතං අසාධාරණභාවතො. අසාධාරණා හි එතා ද්වෙ යථාක්කමං පඤ්චඩ්ගද්වයඩ්ගසම්පත්තියා, අභිනිහාරසම්ද්ධිවසෙන, පාරම්සම්භරණකාලවසෙන, අභිසම්බුද්ධත්තවසෙන වාති? නායං විරොධො ඉතො පරතොයෙවස්ස පච්චෙකබොධිසම්භාරානං සම්භරණියත්තා. සාවකබොධියා බුද්ධත්තකසත්තාපි හි අසති තස්සා සමවායෙ කාලන්තරෙ පච්චෙකබොධියා බුද්ධත්තස්සත්ති තථාභිනිහාරස්ස සම්භවතොති. අපරෙ පන භණන්ති – “පච්චෙකබොධියායෙවායං රාජා කතාභිනිහාරො. කතාභිනිහාරාපි හි තත්ථ නියතිමජ්ජන්තා තස්ස ඤාණස්ස පරිපාකං අනුපගත්තා සත්ථු සම්මුඛිභාවෙ සාවකබොධිං පාපුණිස්සන්තිති භගවා ‘සවායං භික්ඛවෙ රාජා’තිආදිමවොච, මහාබොධිස්ත්තානමෙව ව ආනන්තරියපරිමුත්ති හොති, න ඉතරෙසං බොධිස්ත්තානං. තථා හි පච්චෙකබොධියං නියතො සමානො දෙවදත්තො චිරකාලසම්භුතෙන ලොකනාටෙ ආසාතෙන ගරුතරානි ආනන්තරියකම්මානි පසවි, තස්මා කම්මන්තරායෙන අයං ඉදානි අසමචෙතදස්සනාභිසම්මයො රාජා පච්චෙකබොධිනියාමෙන අනාගතෙ විජිතාවී නාම පච්චෙකබුද්ධො හුත්වා පරිනිබ්බායිස්සති”ති දට්ඨබ්බං, යුත්තතරමෙන්ථ වීමංසිත්වා ගහෙතබ්බං.

යථාවුත්තං පාළිමෙව සංවණ්ණනාය නිගමවසෙන දස්සෙන්තො “ඉදමවොවා”තිආදිමාහ. තස්සත්ථො හි හෙට්ඨා වුත්තොති. අපිව පාළියමනාරුළුභමිපි අත්ථං සඩ්ගහෙතුං “ඉදමවොවා”තිආදිනා නිගමනං කරොතිති දට්ඨබ්බං.

ඉති සුමඩ්ගලවිලාසිනියා දීඝනිකායට්ඨකථාය පරමසුබ්බමගම්භීරුදුරනුබොධන්ථපරිදීපනාය සුවිමලවිපුලපඤ්ඤාවෙය්‍යත්තියජනනාය අජ්ජවමද්දවසොරච්චසද්ධාසනිධිතිබුද්ධිබන්තිවීරියාදිධම්මසමඩ්ගිනා සාට්ඨකටෙ පිටකත්තයෙ අසඩ්ගාසංභිරවිසාරදඤ්ඤාණචාරිනා අනෙකජ්ජහෙදසකසමයසමයන්තරගහනජ්ඣොගාභිනා මහාගණිනා මහාවෙය්‍යාකරණෙන ඤාණාභිවංසධම්මසෙනාපතිනාමටෙරෙන මහාධම්මරාජාධිරාජගරුනා කතාය සාධුචිලාසිනියා නාම ලීනත්ථජ්ජකාසනියා සාමඤ්ඤඵලසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථජ්ජකාසනා.

සාමඤ්ඤඵලසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

3. අම්බට්ටියුත්තවණ්ණනා

අද්ධානගමනවණ්ණනා

254. එවං සාමඤ්ඤඵලසුත්තං සංවණ්ණෙත්වා ඉදානි අම්බට්ටියුත්තං සංවණ්ණෙත්තො යථානුපුබ්බං සංවණ්ණොකාසස්ස පත්තභාවං විභාවෙතුං, සාමඤ්ඤඵලසුත්තස්සානන්තරං සඛිගිතස්ස සුත්තස්ස අම්බට්ටියුත්තභාවං පකාසෙතුං “එවං මෙ සුතං...පෙ.... කොසලෙසුති අම්බට්ටියුත්ත”න්ති ආහ. එවමීදිසෙසු. ඉතිසද්දො චෙත්ථ ආදිඅත්ථො, පදත්ථවිපල්ලාසජොතකො පන ඉතිසද්දො ලුත්තනිද්දිට්ඨො, ආදිසද්දලොපො වා එස, උපලක්ඛණනිද්දෙසො වා. අපුබ්බපදවණ්ණනා නාම භෙට්ඨා අග්ගභික්ඛාය අපුබ්බස්ස පදස්ස අත්ථවිභජනා. “භිත්වා පුනප්පුනාගත-මත්ථං අත්ථං පකාසයිස්සාමි”ති (දී. නි. අට්ඨ. 1.ගන්ථාරම්භකථා) හි වුත්තං, “අනුපුබ්බපදවණ්ණනා”ති කත්ථවි පාඨො, සො අයුත්තොව ටිකාය අනුද්ධට්ඨතා, තථා අසංවණ්ණිතත්තා ව.

“රාජකුමාරා ගොත්තවසෙන කොසලා නාමා”ති (දී. නි. ටි. 1.254) ආවරියෙන වුත්තං. අක්ඛරචිත්තකා පන වදන්ති “කොසං ලන්ති ගණ්හන්ති, කුසලං වා පුච්ඡන්තිති කොසලා”ති. ජනපදිනොති ජනපදවත්තො, ජනපදස්ස වා ඉස්සරා. “කොසලා නාම රාජකුමාරා”ති වුත්තෙයෙව සිද්ධෙපි “ජනපදිනො”ති වචනං සන්තෙසුපි අඤ්ඤෙසු තංතංනාමපඤ්ඤාතෙසු තත්ථ නිවසන්තෙසු ජනපදිභාවතො තෙසමෙව නිවසනමුපාදාය ජනපදස්සායං සමඤ්ඤාති දස්සනත්ථං. “තෙසං නිවාසො”ති ඉමිනා “කොසලානං නිවාසා කොසලා”ති තද්ධිතං දස්සෙති. “එකොපි ජනපදො”ති ඉමිනා පන සද්දතොයෙවෙනං පුට්ඨවචනං, අත්ථතො පනෙස එකො එවාති විභාවෙති. අපි-සද්දො චෙත්ථ අනුග්ගහෙ, තෙන කාමං එකොයෙවෙස ජනපදො, තථාපි ඉමිනා කාරණෙන පුට්ඨවචනමුපපන්නන්ති අනුග්ගණ්හාති. යදි එකොව ජනපදො, කථං තත්ථ ඛුච්චනන්ති ආහ “රුල්භිසද්දෙනා”තිආදි, රුල්භිසද්දත්තා ඛුච්චනමුපපන්නන්ති වුත්තං හොති. නිස්සිතෙසු පයුත්තස්ස පුට්ඨවචනස්ස, පුට්ඨභාවස්ස වා නිස්සයෙ අභිනිරොපනා ඉධ රුල්භි, තෙන වුත්තං ආවරියෙන ඉධ චෙව අඤ්ඤත්ථ ව මජ්ඣිමාගමටිකාදීසු “අක්ඛරචිත්තකා හි ඊදිසෙසු යානෙසු යුත්තෙ වීය ඊදිසලිඛිතවචනානි ඉච්ඡන්ති, අයමෙත්ථ රුල්භි යථා ‘අඤ්ඤත්ථාපි කුරුසු විහරති, අභිගෙසු විහරති’ති වා”ති. කෙච්චි පන කොසලනාමාභිනිරොපනමිච්ඡන්ති, අයුත්තමෙතං පුට්ඨවචනස්ස අප්පයුජ්ජිතබ්බත්තා. නාමාභිනිරොපනාය හි එකවචනමිච්චි භවති යථා “සීහො ගායති”ති. තබ්බිසෙසිතෙපි ජනපදසද්දෙ ජාතිසද්දත්තා එකවචනමෙව. තෙනාහ “තස්මිං කොසලෙසු ජනපදෙ”ති, කොසලනාමකෙ තස්මිං ජනපදෙති අත්ථො. අභුතතො හි වොහාරමත්තං රුල්භි, භුතතොයෙව අත්ථො විනිවිජ්ජිතබ්බො. යථා හි –

“සන්ති පුත්තා විදෙහානං, දීඝාචු රට්ඨවඩ්ඨනො;
තෙ රජ්ජං කාරයිස්සන්ති, මිට්ඨලායං පජාපති”ති. (ජා. 2.22.276) ආදීසු –

තංපුත්තසඛිබ්බාතස්ස එකත්ථස්ස රුල්භිවසෙන “පුත්තා”ති ඛුච්චනපයොගො, තථා ඉධාපි තන්තිවාසසඛිබ්බාතස්ස එකත්ථස්ස රුල්භිවසෙන “කොසලෙසු”ති ඛුච්චනපයොගො හොති. යථා ව “පාණං න හඤ්ඤෙ, න ව’දින්තමාදියෙ”තිආදීසු (අ. නි. 8.42, 43, 45) ජාතිවසෙන බන්ධන්ථානමෙකවචනපයොගො, තථා ඉධාපි ජාතිවසෙන අවයවප්පහෙදෙන බන්ධන්ථස්ස “ජනපදෙ”ති එකවචනපයොගො හොති. වුත්තඤ්ච ආවරියෙන මජ්ඣිමාගමටිකායං “තබ්බිසෙසනෙපි ජනපදසද්දෙ ජාතිසද්දෙ එකවචනමෙව. තෙනාහ ‘තස්මිං අභිගෙසු ජනපදෙ’ති”.

එවං රුල්භිවසෙන ඛුමුහි වීය වත්තබ්බෙ ඛුච්චනං දස්සෙත්වා ඉදානි බන්ධන්ථවසෙන ඛුමුහි එව වත්තබ්බෙ ඛුච්චනං දස්සෙත්තො “පොරාණා පනාහු”තිආදිමාහ. පන-සද්දො චෙත්ථ විසෙසත්ථජොතනො, තෙන පුට්ඨඅත්ථවිසයනාය එවෙනං පුට්ඨවචනං, න රුල්භිවසෙනානි වක්ඛමානං විසෙසං ජොතෙති. සො හි පදෙසො නියොජනසතපරිමාණතාය ඛුච්ඡප්පහෙදොති, ඉමස්මිං පන නයෙ තෙසු කොසලෙසු ජනපදෙසුති අත්ථො වෙදිතබ්බො. මහාපනාදන්ති මහාපනාදජාතක (ජා. 1.3.40, 41, 42) සුරුච්ඡාතකෙසු (ජා. 1.14.102 ආදයො) ආගතං සුරුච්චෙනා නාම විදෙහරඤ්ඤො පුත්තං මහාපනාදනාමකං රාජකුමාරං. නානානාටකානීති හණ්ඩුකණ්ඩපණ්ඩුකණ්ඩපමුබානි ඡසතසහස්සානි නානාවිධනාටකානි, කත්ථවි පන ආදිසද්දොපි දිට්ඨො, සො ජාතකට්ඨකථායං න දිස්සති, යදි ව දිස්සති, තෙන නටලඬ්ඝකාදීනං සඬ්ගහො දට්ඨබ්බො. සිතමත්තමිති මිහිතමත්තමිති. තස්ස කිර දිබ්බනාටකානං අනන්තරභවෙයෙව දිට්ඨත්තා මනුස්සනාටකානං නච්චං අමනුස්සං අහොසි. නඬ්ගලානිපි ඡඩ්ඛෙත්වාති කසිකමිථප්පහනවසෙන නඬ්ගලානි පහාය, නිදස්සනමත්තඤ්චෙනං. න හි කෙවලං කස්සකා එව, අථ බො අඤ්ඤෙපි උභයරට්ඨවාසිනො මනුස්සා අත්තනො අත්තනො කිච්චං පහාය තස්මිං මඬ්ගලට්ඨානෙ සන්තිපතිංසු. තදා කිර මහාපනාදකුමාරස්ස පාසාදමඬ්ගලං, ඡත්තමඬ්ගලං, ආවාහමඬ්ගලන්ති තිණි මඬ්ගලානි එකතො අකංසු, කාසිවිදෙහරට්ඨවාසිනොපි තත්ථ සන්තිපතිත්වා අතිරෙකසත්තවස්සානි ඡණමනුභවිංසුති, අධුනා පන “නඬ්ගලාදීනි”ති පාඨො දිස්සති, සො න පොරාණපාඨො ටිකායමනුද්ධට්ඨතා.

මහාජනකායෙ සන්තිපතිතෙති කෙච්චි “පහංසනවිධිං දස්සෙත්වා රාජකුමාරං භාසාපෙස්සාමා”ති, කෙච්චි “තං කීළනං පස්සිස්සාමා”ති එවං මහාජනසමුහෙ සන්තිපතිතෙ. අකුලමිබාහිරුහනදාරුචිතකපවෙසනාදි නානාකීළායො දස්සෙත්වා. සක්කපෙසිතො කිර දිබ්බනාටකො රාජඬ්ගණෙ ආකාසෙ යත්වා උපඩ්ඪභාගං නාම දස්සෙති, එකොව

හත්ථො, එකො පාදො, එකං අක්ඛි, එකා දායා නව්වති වලති, උපඨස් ඵන්දති, සෙසං නිව්වලමහොසි, තං දිස්වා මහාපනාදො ථොකං හසිතමකාසි, ඉමමත්ථං සන්ධාය “සො දිඛිනනාටකං දස්සෙත්වා හසාපෙසි”ති චුත්තං. සුභජ්ජා නාම විස්සාසිකා “සුට්ඨු හදයමෙනෙස”න්ති කත්වා. ආදිසද්දෙන ඤාතකපරිජනාදිනං සඨගහො. තස්මාති තථා වචනතො. තං කුසලන්ති වචනං උපාදායාති එත්ථ “කච්චි කුසලං? ආම කුසල”න්ති වචනපටිවචනවසෙන පවත්තකුසලවාදිනාය තෙ මනුස්සා ආදිතො “කුසලා”ති සමඤ්ඤං ලභිංසු, තෙසං කුසලානං ඉස්සරාති රාජකුමාරා කොසලා නාම ජාතා, තෙසං නිවාසට්ඨානතාය පන පදෙසො කොසලාති පුබ්බෙ චුත්තනයමෙව. තෙනාහ “සො පදෙසො කොසලාති චුච්චති”ති. එවං මජ්ඣිමාගමට්ඨකායං ආවරියෙනෙව චුත්තං. තත්ත්වයමධිප්පායො සියා – “සො පදෙසො කොසලාති චුච්චති”ති සඤ්ඤාසඤ්ඤා යථාක්කමං එකවචනබහුවචනවසෙන චුත්තත්තා පුරිමනයෙ විය ඉධාපි රුළුභිවසෙනෙව බහුවචනං හොති. රාජකුමාරානං නාමලාභහෙතුමත්තඤ්ඤාත්ථ විසෙසොති. ඉධ පන ආවරියෙන එවං චුත්තං සො පදෙසොති පදෙසසාමඤ්ඤතො චුත්තං, වචනවිපල්ලාසෙන වා, තෙ පදෙසාති අත්ථො. කොසලාති චුච්චති කුසලා එව කොසලාති කත්වා”ති (දී. නි. ටී. 1.254) තත්ත්වයමධිප්පායො සියා – සො පදෙසොති ජාතිසද්දවසෙන, වචනවිපල්ලාසෙන වා චුත්තත්තා පුට්ඨාත්ථවිසයනාය එව බහුවචනං හොති. පදෙසස්ස නාමලාභහෙතු හෙත්ථ විසෙසොති. “කුසල”න්ති හි වචනමුපාදාය රුළුභිනාමවසෙන චුත්තනයෙන කොසලා යථා “යෙවාපනකං, නතුම්භාකවග්ගො”ති. අපිච වචනපටිවචනවසෙන “කුසල”න්ති වදන්ති එත්ථාති කොසලා. විචිත්තා හි තද්ධිතචුත්තීති. කුසලන්ති ච ආරොග්ගං “කච්චි නු හොතො කුසලං, කච්චි හොතො අනාමය”න්තිආදිසු (ජා. 1.15.145; ජා. 2.20.129) විය, කච්චි තුම්භාකං ආරොග්ගං හොතීති අත්ථො, ඡෙකං වා “කුසලා නව්වගිතස්ස, සික්ඛිතා වාතුරිත්ථියො”තිආදිසු (ජා. 2.22.94) විය, කච්චි තෙසං නාටකානං ඡෙකතා හොතීති අත්ථො.

වරණං වාරිකා, වරණං වා වාරො, සො එව වාරිකා, තයිදං මග්ගගමනමෙව ඉධාධිප්පෙන, න චුණ්ණිකගමනමත්තන්ති දස්සෙතුං “අද්ධානගමන”න්ති චුත්තං, භාවනාපුංසකඤ්ඤෙතං, අද්ධානගමනසඨිබාතාය වාරිකාය වරමානොති චුත්තං හොති, අහෙදෙපි වා හෙදෙවොහාරෙන චුත්තං යථා “දිවාචිතාරං නිසීදී”ති, (ම. නි. 1.256) අද්ධානගමනසඨිබාතං වාරිකං වරමානො, වරණං කරොන්තොති අත්ථො. සබ්බත්ථකො හි කරභුධාතුනමත්ථොති. “අද්ධානගමන”න්තිපි කත්ථපි පායො, සො න සුන්දරො. න හි වාරිකාසද්දො මග්ගවාචකොති. ඉදානි තං විභාගෙන දස්සෙත්වා ඉධාධිප්පෙන නියමෙත්තො “වාරිකා ව නාමෙසා”තිආදිමාහ. සාවකානම්පි රුළුභිවසෙන වාරිකාය සම්භවතො තතො විසෙසෙති “හගවතො”ති ඉමිනා. තථා හි මජ්ඣිමාගමට්ඨකපායං චුත්තං “වාරිකං වරමානොති එත්ථ කිඤ්චාපි අයං වාරිකා නාම මහාජනසඨිගහත්ථං බුද්ධානංයෙව ලබ්භති, බුද්ධො උපාදාය පන රුළුභිසද්දෙන සාවකානම්පි චුච්චති කිලඤ්ජාදිහි කතබ්භිජ්ජි තාලවණ්ටං වියා”ති. දුරෙපිති එත්ථ පි-සද්දෙන, අපි-සද්දෙන වා නාතිදුරෙපිති සම්පිණ්ඩනං තත්ථාපි වාරිකාසම්භවතො. බොධනෙයාපුග්ගලන්ති චතුසච්චපටිවෙධවසෙන බොධනාරහපුග්ගලං. සහසා ගමනන්ති සිසගමනං. “මහාකස්සපස්ස පච්චුග්ගමනාදිසු”ති චුත්තමෙව සරූපතො දස්සෙති “හගවා හී”තිආදිනා. පච්චුග්ගවිජන්තොති පටිමුඛං ගවිජන්තො, පච්චුට්ඨහන්තොති අත්ථො. “තථා”ති ඉමිනා “තිංසයොජන”න්ති පදමනුකඨස්සිති. පක්කුසාති නාම ගන්ධාරරාජා. මහාකප්පිනො නාම කුක්කුටචතීරාජා. ධනියො නාම කොරණ්ඩසෙට්ඨිසුත්තො ගොපො.

එවං ධම්මගරුතාකිත්තනමුඛෙන මහාකස්සපපච්චුග්ගමනාදිනි (සං. නි. අට්ඨ. 2.154) එකදෙසෙන දස්සෙත්වා ඉදානි වනවාසිතිස්සසාමණෙරස්ස වත්ථුං විත්ථාරෙත්වා වාරිකං දස්සෙතුං “එකදිවස”න්තිආදි ආරද්ධං. කො පනෙස තිස්සසාමණෙරො නාම? සාවත්ථියං ධම්මසෙනාපතිනො උපට්ඨාකකුලෙ ජාතො මහාපුඤ්ඤො “පිණ්ඩපාතදායකතිස්සො, කම්බලදායකතිස්සො”ති ව පුබ්බෙ ලද්ධනාමො පච්ඡා “වනවාසිතිස්සො”ති පාකටො බිණ්ණසවසාමණෙරො. විත්ථාරො ධම්මපදෙ (ධ. ප. අට්ඨ. 1.74 වනවාසිතිස්සසාමණෙරවත්ථු). ආකාසගාමිහි සද්ධිං ආකාසෙනෙව ගන්තුකාමො හගවා “ජලභිඤ්ඤානං ආරොවෙහී”ති අවොච. තස්මාති තිස්සසාමණෙරස්ස. තන්ති හගවන්තං සද්ධිං භික්ඛුසඨිසෙන විවරං පාරූපන්තං. නො ථෙරො නො ඔරමත්තකො වනාති සම්බන්ධො, ගුණෙන ලාමකප්පමාණිකො නො හොතීති අත්ථො.

අත්තනො පත්තාසනෙති භික්ඛුනං ආසනපරියන්තෙ. තෙසං ගාමිකානං දානපටිසංයුත්තං මඬගලං වත්ථා. කස්මා පන සදෙවකස්ස ලොකස්ස මග්ගදෙසකොපි සමානො හගවා එවමාහාති වොදනං සොධෙතුං “හගවා කිරා”තිආදි චුත්තං. මග්ගදෙසකොති නිබ්බානමග්ගස්ස, සුගතිමග්ගස්ස වා දෙසකො.

තායාති අරඤ්ඤාසඤ්ඤාය. සඨසකම්මවසෙන සිජ්ඣමානාපි උපසම්පදා සත්ථු ආණාවසෙන සිජ්ඣිතතො “බුද්ධදායජ්ජං තෙ දස්සාමි”ති චුත්තන්ති වදන්ති. අපරෙ පන “අපරිපුණ්ණවිසතිවස්සස්සෙව තස්ස උපසම්පදං අනුජානන්තො සත්ථා ‘බුද්ධදායජ්ජං තෙ දස්සාමි’ති අවොචා”ති වදන්ති. ධම්මසෙනාපතිනා උපජ්ඣායෙන උපසම්පාදෙත්වා, තතොයෙවෙස ධම්මසෙනාපතිනො සද්ධිචිහාරිකොති අට්ඨකපාසු චුත්තො. ධම්මපදට්ඨකපායං පන ධම්මසෙනාපතිආදිථෙරානං වත්තාලිසභික්ඛුසහස්සපරිවාරානං අත්තනො අත්තනො පරිවාරෙහි සද්ධිං පච්චෙකං ගමනං, හගවතො ව එකකස්සෙව ගමනං බුද්දකභාණකානං මතෙන චුත්තං, ඉධ, පන මජ්ඣිමාගමට්ඨකපායඤ්ච (ම. නි. අට්ඨ. 2.65) අඤ්ඤාතා ගමනං දීඝභාණකමජ්ඣිමභාණකානං මතෙනාති දට්ඨබ්බං. අයන්ති මහාකස්සපාදිනමත්ථාය වාරිකා. යං පන අනුග්ගණ්ණත්තස්ස හගවතො ගමනං, අයං අතුරිතවාරිකා නාමාති සම්බන්ධො.

ඉමං පන වාරිකන්ති අතුරිතවාරිකං. මහාමණ්ඩලන්ති මජ්ඣිමදෙසපරියාපන්නෙනෙව බාහිරිමෙන පමාණෙන පරිච්ඡින්නත්තා මහන්නතරං මණ්ඩලං. මජ්ඣිමමණ්ඩලන්ති ඉතරෙසං උභින්නං වෙමජ්ඣෙකං පවත්තං මණ්ඩලං. අන්තොමණ්ඩලන්ති ඉතරෙහි බුද්දකං මණ්ඩලං, ඉතරෙසං වා අන්තොගධත්තා අන්තිමං මණ්ඩලං, අබ්භන්තරිමං මණ්ඩලන්ති චුත්තං හොති. කිං පනිමෙසං පමාණන්ති ආහ “කත්ථා”තිආදි. තත්ථ නවයොජනසතිකතා මජ්ඣිමදෙසපරියාපන්නවසෙනෙව ගහෙනබ්බා තතො පරං අතුරිතවාරිකාය අගමනතො. තදුත්තරි හි තුරිතවාරිකාය එව තථාගතො ගච්ඡති, න අතුරිතවාරිකාය. පචාරත්ථාව වාරිකාවරණං බුද්ධාවිණ්ණන්ති චුත්තං “මහාපචාරණාය පචාරත්ථා”තිආදි. පාටිපදදිවසෙහි පයමකත්තිකපුණ්ණමියා අනන්තරෙ පාටිපදවසෙ. සමන්තාති ගතගතට්ඨානස්ස චතුසු පස්සෙසු සමන්තතො. මහාජනකායස්ස සන්නිපතනතො පුරිමං පුරිමං ආගතා නිමන්තෙතුං ලභන්ති. තථා සන්නිපතනමෙව දස්සෙතුං “ඉතරෙසු”තිආදි චුත්තං. සමථවිපස්සනා තරුණා හොන්තිති එත්ථ සමථස්ස තරුණභාවො උපචාරසමාධිවසෙන, විපස්සනාය පන සඬබාරපරිච්ඡෙදඤාණං, කඬබාවිතරණඤාණං, සම්මසනඤාණං, මග්ගාමග්ගඤාණන්ති චතුත්තං ඤාණානං වසෙන වෙදිතබ්බො. තරුණවිපස්සනාති හි තෙසං චතුත්තං ඤාණානමධිවචනං. පචාරණාසඬගහං දත්ථාති අනුමතිදානවසෙන දත්ථා. කත්තිකපුණ්ණමායන්ති පච්ඡිමකත්තිකපුණ්ණමියං. “මිගසිරස්ස පයමපාටිපදදිවසෙ”ති ඉදං මජ්ඣිමදෙසවොහාරවසෙන මිගසිරමාසස්ස පයමං පාටිපදදිවසං සන්ධාය චුත්තං, එතරහි පවත්තවොහාරවසෙන පන පච්ඡිමකත්තිකමාසස්ස කාලපක්ඛපාටිපදදිවසො වෙදිතබ්බො.

අඤ්ඤෙනපි කාරණෙනාති භික්ඛුනං සමථවිපස්සනාතරුණභාවතො අඤ්ඤෙනපි මජ්ඣිමමණ්ඩලෙ වෙනෙය්‍යානං ඤාණපරිපාකාදිකාරණෙන. චතුමාසන්ති ආසල්හිපුණ්ණමියා පාටිපදතො යාව පච්ඡිමකත්තිකපුණ්ණමි, තාව චතුමාසං. “සමන්තා යොජනසත”න්තිආදිනා චුත්තනෙයෙනෙව. වසනං වස්සං, වසනකිරියා, චුත්ථං වසිතං වස්සමස්සාති චුත්ථවස්සො, තස්ස. තථාගතෙන විනෙතබ්බත්තා “භගවතො වෙනෙය්‍යසත්තා”ති සාමිනිද්දෙසො චුත්තො, කත්තුනිද්දෙසො වා එස. වෙනෙය්‍යසත්තාති ව චරිතානුරූපං විනෙතබ්බසත්තා. ඉන්ද්‍රියපරිපාකං ආගමයමානොති සද්ධාදිඉන්ද්‍රියානං විමුත්තිපරිපාවනභාවෙන පරිපක්කං පටිමානෙන්නො. චුස්සමාසඵග්ගුණචිත්තමාසානං අඤ්ඤතරමාසස්ස පයමදිවසෙ නික්ඛමනතො මාසනියමො එත්ථ න කතොති දට්ඨබ්බං. තෙනාහ “එකමාසං වා ද්විතිචතුමාසං වා තත්ථෙව වසිත්ථා”ති. තත්ථෙව්‍යාති වස්සුපගමනට්ඨානෙ එව. “සත්තහි වා”තිආදි “එකමාසං වා”තිආදිනා යථාක්කමං යොජෙනබ්බං – යදි අපරමිපි එකමාසං තත්ථෙව වසති, සත්තහි මාසෙහි වාරිකං පරියොසාපෙති. යදි ද්විමාසං ඡහි, යදි තිමාසං පඤ්චහි, යදි චතුමාසං තත්ථෙව වසති, චතුහි මාසෙහි වාරිකං පරියොසාපෙතිති. කස්මා පන වාරිකාගමනන්ති ආසඬකානිචත්තනත්ථං “ඉති”තිආදි චුත්තං. අතිරෙකං පරාදුබ්බලො බාල්හිණ්ණො. තෙ කදා පස්සිස්සන්ති, න පස්සිස්සන්ති එව. ලොකානුකම්පකායාති ලොකානුකම්පකාය එව. තෙන චුත්තං “න විවරාදිහෙතු”ති.

ජඩ්ඝවිහාරවසෙනාති ජඩ්ඝාහි විවරණවසෙන, ජඩ්ඝාහි විවරිත්ථා තත්ථ තත්ථ කතිපාහං නිවසනවසෙන වා. සබ්බිරියාපථසාධාරණඤ්ඤි විහාරවචනං. සරීරඵාසුකත්ථායාති එකස්මිංයෙව යානෙ නිබ්බ්ධවාසවසෙන උස්සන්නධාතුකස්ස සරීරස්ස විවරණෙන ඵාසුභාවත්ථාය. අට්ඨුප්පත්තිකාලාභිකඬ්ඛනත්ථායාති අග්ගික්ඛන්ධොපමසුත්ත (අ. නි. 7.72) මසදෙවජානකාදි (ජා. 1.1.9) දෙසනානං විය ධම්මදෙසනාය අභිකඬ්ඛිතබ්බඅට්ඨුප්පත්තිකාලත්ථාය, අට්ඨුප්පත්තිකාලස්ස වා අභිකඬ්ඛනත්ථාය, අට්ඨුප්පත්තිකාලෙ ධම්මදෙසනත්ථායාති චුත්තං හොති. සික්ඛාපදපඤ්ඤාපනත්ථායාති සුරාපානසික්ඛාපදාදි (පාටි. 327, 328, 329) පඤ්ඤාපනෙ විය සික්ඛාපදානං පඤ්ඤාපනත්ථාය. බොධනත්ථායාති අඬගුලිමාලාදයො (ම. නි. 2.347) විය බොධනෙය්‍යසත්තෙ චතුසච්චබොධනත්ථාය. මහතාති මහතියා. කඤ්චි, කතිපයෙ වා පුග්ගලෙ උද්දිස්ස වාරිකා නිබ්බ්ධවාරිකා. තදඤ්ඤා සම්බහුලෙ උද්දිස්ස ගාමනිගමනගරපටිපාටියා වාරිකා අනිබ්බ්ධවාරිකා. තෙනාහ “තත්ථා”තිආදි. යං වරතීති කිරියාපරාමසනං.

“එසා ඉධ අධිප්පෙනා”ති චුත්තමෙව විත්ථාරතො දස්සෙතුං “තදා කිරා”තිආදි චුත්තං. දසසහස්සිලොකධාතුයාති ජාතික්ඛෙත්තභුතං දසසහස්සවක්කවාලං සන්ධාය චුත්තං. කස්මාති වෙ? තත්ථෙව හබ්බසත්තානං සම්භවතො. තත්ථ හි සත්තෙ හබ්බෙ පරිපක්කිත්තිදියෙ පස්සිතුං බුද්ධඤාණං අභිනිහරිත්ථා ධීතො හගවා ඤාණජාලං පත්ථරතීති චුච්චති, ඉදඤ්ච දෙවබ්බුහ්මානං වසෙන චුත්තං. මනුස්සා පන ඉමස්මිංයෙව වක්කවාලෙ, ඉමස්මිංයෙව ව සපරිචාරෙ ජම්බුදිපෙ බොධනෙය්‍යා හොන්ති. බොධනෙය්‍යබන්ධවෙති බොධනෙය්‍යසත්තසඬබාතෙ හගවතො බන්ධවෙ. ගොත්තාදිසම්බන්ධා විය හි සච්චපට්ඨෙධසම්බන්ධා වෙනෙය්‍යා හගවතො බන්ධවා නාමාති. ගොවරභාවුපගමනං සන්ධාය “සබ්බඤ්ඤාඤාණජාලස්ස අන්තො පට්ටියො”ති චුත්තං. හගවා කිර මහාකරුණාසමාපත්තිං සමාපජ්ජිත්ථා තතො චුට්ඨාය “යෙ සත්තා හබ්බා පරිපක්කඤාණා, තෙ මය්හං ඤාණස්ස උපට්ඨහන්තු”ති චිත්තං අධිට්ඨාය සමන්තාහරති, තස්ස සහසමන්තාහාරා එකො වා ද්වෙ වා සම්බහුලා වා තදා විනායුපගා වෙනෙය්‍යා ඤාණස්ස ආපාථමාගච්ඡන්ති, අයමෙත්ථ බුද්ධානුභාවො. එවමාපාථගතානං පන තෙසං උපනිස්සයං පුබ්බවරියං, පුබ්බහෙතුං, සම්පති වත්තමානඤ්ච පටිපත්තිං ඔලොකෙති. වෙනෙය්‍යසත්තපරිගණ්ණනත්ථඤ්ඤි සමන්තාහාරෙ කතෙ පයමං තෙසං වෙනෙය්‍යභාවෙන උපට්ඨානං හොති, අථ “කිං නු බො හවිස්සති”ති සරණගමනාදිවසෙන කඤ්චි නිප්පත්තිං වීමංසමානො පුබ්බුපනිස්සයාදීති ඔලොකෙති. තෙනාහ “අථ හගවා”තිආදි. සොති අම්බට්ටියො. වාදපට්ඨාදං කත්ථාති “එවං නු තෙ අම්බට්ටියා”තිආදිනා (දී. නි. 1.262) මයා චුත්තවචනස්ස “යෙ ව බො තෙ හො ගොතම මුණ්ඩකා සමණකා”තිආදිනා (දී. නි. 1.263) පටිවචනං දත්ථා, අසබ්භිවාක්‍යන්ති අසප්පුරිසවාටං, තික්ඛන්තුං.

ඉබ්හවාදනිපාතනවසෙන නානප්පකාරං සාධුසභාවාය වාචාය චන්තුමයුත්තං වාක්‍යං චක්ඛතීති වුත්තං හොති. නිබ්බේසවනන්ති විගතතුදනං, මානදප්පවසෙන අපගතපරිනිප්පන්දනන්ති අත්ථො.

අවසරිතබ්බන්ති උපගන්තබ්බං. තස්ස ගාමස්ස ඉදං නාමමත්තං, කිමෙන්ථ අත්ථපරියෙසනායාති වුත්තං “ඉප්ඤ්ඤානඤ්ඤානිති පාඨො”ති. “යෙන දිසාභාගෙනා”ති කරුණනිද්දෙසානුරූපං කරුණත්ථෙ උපයොගවචනන්ති දස්සෙති “තෙන අවසරි”ති ඉමිනා. “යස්මිං පදෙසෙ”ති පන භූමිමනිද්දෙසානුරූපං “තං වා අවසරි”ති වුත්තං. තදුභයමෙවත්ථං විවරති “තෙන දිසාභාගෙනා”තිආදිනා. ගතොති උපගතො, අගමාසීති අත්ථො. පුන ගතොති සම්පත්තො, සම්පාපුණීති අත්ථො. “ඉව්ඡානඤ්ඤානි”ති ඉදං තදා භගවතො ගොචරගාමනිදස්සනං, සම්පත්ථෙ වෙතං භූමිමං. “ඉව්ඡානඤ්ඤානිති”ති ඉදං පන නිවාසට්ඨානදස්සනං, නිප්පරියායතො අධිකරණෙ වෙතං භූමිමන්ති තදුභයමිති පදං විසෙසත්ථදස්සනෙන විවරන්තො “ඉව්ඡානඤ්ඤානි උපනිස්සායා”තිආදිමාන. “සීලබන්ධාවාර”න්තිආදි වුත්තනායෙන වෙනෙයාහිතසම්පෙක්ඛනවසෙනෙව භගවතො විහාරදස්සනං. තත්ථ ධම්මරාජස්ස භගවතො සබ්බසො අධම්මනිග්ගණ්හනපරා එව පටිපත්ති, සා ව සීලසමාධිපඤ්ඤාවසෙනාති සීලාදිත්තයස්සෙව ගගණං. සීලබන්ධාවාරන්ති චක්ඛවත්තිරඤ්ඤො දාරුඉට්ඨකාදිකතං බන්ධාවාරසදිසං සීලසඬ්ඛාතං බන්ධාවාරං බන්ධිත්වා විහරතීති සම්බන්ධො. දාරුක්ඛන්ධාදීහි ආසමන්තතො වරන්ති පරික්ඛිපන්ති එත්ථාති හි බන්ධාවාරො අ-කාරස්ස දීසං කත්වා, රාජුතං අවිරතිවාසට්ඨානං. තත්ථ පන භගවතො අවිරතිවසනකිරියාසම්බන්ධමත්තෙන භයනිවාරණට්ඨෙන තංසදිසතාය සීලමිති තථා වුව්වති. සමාධිකොන්තන්ති සම්මාසමාධිසඬ්ඛාතං මඬ්ගලසත්තිං. සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණපදන්ති සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණසඬ්ඛාතං ජයමන්තපදං. පරිවත්තයමානොති පරිජප්පමානො. “සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණසර”න්තිපි පාඨො, සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණචරිතගසරං අපරාපරං සම්පරිවත්තමානොති අත්ථො. යථාභිඥවිතෙන විභාරෙනාති සබ්බවිභාරසාධාරණදස්සනං, දිබ්බවිභාරාදිසු යෙන යෙන අත්තනා අභිරුචිතෙන විභාරෙන විහරතීති අත්ථො.

පොක්ඛරසාතිවත්ථුවණ්ණනා

255. මන්තෙති ඉරුවෙදාදිමන්තසත්ථෙ. ඉරුවෙදාදයො හි ගුත්තභාසිතබ්බට්ඨෙන “මන්තා”ති වුව්වන්ති. අණ-සද්දො සද්දෙති ආහ “සප්ඤ්ඤායතී”ති. ලොකියා පන වදන්ති “බ්‍රහ්මුනො අපච්චං බ්‍රාහ්මණො, නාගමො, ණත්තං, දීසාදී”ති. කස්මා අයමෙව වචනත්ථො වුත්තොති ආහ “ඉදමෙවා”තිආදි. අථ කෙසං ඉතරො වචනත්ථොති වොදනමපනෙති “අරියා පනා”තිආදිනා. අථ වා යං ලොකියා වදන්ති “බ්‍රහ්මුනා ජාතො බ්‍රාහ්මණො”තිආදිතිරුත්තිං, තං පටික්ඛිපිතුං එවං වුත්තං. “ඉදමෙවා”ති හි අවධාරණෙන තං පටික්ඛිපති. “ජාතිබ්‍රාහ්මණාන”න්ති පන ඉමිනා සද්දන්තරෙන දස්සිතෙසු ජාතිබ්‍රාහ්මණවිසුද්ධිබ්‍රාහ්මණවසෙන දුට්ඨෙසු බ්‍රාහ්මණෙසු විසුද්ධිබ්‍රාහ්මණානං නිරුත්තිං දස්සෙන්නො “අරියා පනා”තිආදිමාන. බහන්ති පාපෙ බහි කරොන්තිති හි අරියා බ්‍රාහ්මණා නිරුත්තිතයෙන. “තස්ස කිර කායො සෙනපොක්ඛරසදිසො”ති ඉදමෙවස්ස නාමලාභහෙතුදස්සනං, සෙසං පන තප්පසඬ්ගෙන යථාච්ඡප්පමානවිසෙසදස්සනමෙව. තෙනාහ “ඉති නං පොක්ඛරසදිසත්තා පොක්ඛරසාතීති සඤ්ජානන්ති”ති. පොක්ඛරෙන සදිසො කායො යස්සාති හි පොක්ඛරසාතී නිරුත්තිතයෙන. සාතසද්දො වා සදිසත්ථො, පොක්ඛරෙන සාතො සදිසො කායො තථා, සො යස්සාති පොක්ඛරසාතී. සෙනපොක්ඛරසදිසොති සෙනපදුමවණ්ණො. දෙවනගරෙති ආලකමන්දාදිදෙවපුරෙ. උස්සාපිතරජතතොරණන්ති ගම්භිරනෙමනිධාතං අවිචුග්ගතං රජතමයං ඉන්ද්‍රිලං. කාලමෙසරාජීති කදාචි දිස්සමානා කාලඅබ්භලෙඛා. රජතපනාළිකාති රජතමයතුම්බං. සුවට්ටිතාති වට්ටිභාවස්ස යුත්තට්ඨානෙ සුවට්ඨ වට්ටුලා. කාලවඬ්ගතිලකාදීනමහාවෙන සුපරිසුද්ධා. “අරාජකෙ”තිආදිනාපි සොභග්ගප්පත්තභාවමෙව නිදස්සෙති.

ඉදානි අපරම්පි තස්ස නාමලාභහෙතුං දස්සෙන්නො “අයං පනා”තිආදිමාන. තත්ථ ව “හිමවත්තපදෙසෙ මහාසරෙ පදුමගබ්භෙ නිබ්බන්ති”ති ඉදමෙවස්ස නාමලාභහෙතුදස්සනං. සෙසං පන තප්පසඬ්ගෙන තථාපවත්තාකාරදස්සනමෙව. තෙනාහ “ඉති නං පොක්ඛරෙ සයිතත්තා පොක්ඛරසාතීති සඤ්ජානන්ති”ති. පොක්ඛරෙ කමලෙ සයනීති හි පොක්ඛරසාතී, සාතං වා වුව්වති සමසණ්ඨානං, පොක්ඛරෙ ජාතං සමසණ්ඨානං තථා, තමස්සත්ථිතිපි පොක්ඛරසාතී. යං පන ආචරියෙන වුත්තං “ඉමස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස කීදිසො පුබ්බෙයොගො, යෙන නං භගවා අනුග්ගණ්හිතුං තං යානං උපගතොති ආහා”ති, (දී. නි. ටී. 1.255) තදෙන “අයං පනා”තිආදිවචනං එකදෙසමෙව සන්ධාය වුත්තං. “සො තතො මනුස්සලොක”න්තිආදිවචනතො දෙවලොකෙ නිබ්බන්තිති එත්ථ අපරාපරං නිබ්බන්ති එව වුත්තාති දට්ඨබ්බං. තථාරූපෙන කම්මෙන නිබ්බන්තිමෙව සන්ධාය “මාතුකුච්ඡිවාසං ජිගුච්ඡිත්වා”තිආදි වුත්තං. “පදුමගබ්භෙ නිබ්බන්ති”ති ඉමිනා සංසෙදජොයෙව හුත්වා නිබ්බන්තිති දස්සෙති. න පුප්ඵතීති න විකසති. තෙනාති තාපසෙන. නාළතොති පුප්ඵදණ්ඩතො. සුවණ්ණවුණ්ණෙහි පිඤ්ජරං හෙමවණ්ණො යස්සාති සුවණ්ණවුණ්ණපිඤ්ජරො, තං, සුවණ්ණවුණ්ණෙහි විකිණ්ණභාවෙන හෙමවණ්ණන්ති අත්ථො. පිඤ්ජරසද්දො හි හෙමවණ්ණපරියායොති සාරත්ථදීපනියං (සාරත්ථ. ටී. 1.22) වුත්තං. එස නයො පදුමරෙණුපිඤ්ජරන්ති එත්ථාපි. රජතබ්බිකන්ති රූපියමයරූපකං. පටිජග්ගාමීති පොසෙමි. පාරන්ති පරියොසානං, නිප්පත්ති වා වුව්වති නදීසමුද්දාදීනං පරියොසානභූතං පාරං වියාති කත්වා. පටිසන්ධිපඤ්ඤාසඬ්ඛාතෙන සභාවඤ්ඤානෙ පණ්ඩිතො. ඉති කත්තබ්බෙසු, වෙදෙසු වා විසාරදපඤ්ඤාසඬ්ඛාතෙන වෙයාත්තියෙන බ්‍යත්තො. අග්ගබ්‍රාහ්මණොති දිසාපාමොක්ඛබ්‍රාහ්මණො. සිප්පන්ති වෙදසිප්පං තස්සෙව පකරණාධිගතත්තා. බ්‍රහ්මදෙයං අදාසීති චක්ඛමානනායෙන බ්‍රහ්මදෙයං කත්වා අදාසි.

“අප්‍රකාශය” නි එත්ට අධි-සද්දො, ආ-සද්දො ව උපසග්ගමන්තං, තනො “උක්කට්ඨ” න්ති ඉදං අප්‍රකාශනිබ්බසයොගෙ භුමිමත්තෙ උපයොගව්වනං. අධි-සද්දො වා ඉස්සරියන්තො, ආ-සද්දො මරියාදන්තො තනො “උක්කට්ඨ” න්ති ඉදං කම්මප්පව්වනියයොගෙ භුමිමත්තෙ උපයොගව්වනන්ති දස්සෙති “උක්කට්ඨනාමකෙ” තිආදිනා. තදෙවත්ථං විවරිතුං “තස්සා” තිආදි වුත්තං. “තස්ස නගරස්ස සාමිකො හුත්වා” ති හි “අභිභවිත්වා” ති එතස්සත්ථව්වරණං, තෙනෙනං දිපෙති “සාමිභාවො අභිභවන” න්ති. “යාය මරියාදායා” තිආදි පන ආ-සද්දස්සත්ථව්වරණං, තෙනෙනං දිපෙති “ආසද්දො මරියාදන්තො, මරියාදා ව නාම යාය තත්ථ වසිතබ්බං, සායෙව අපරාධිනතා” ති. යාය මරියාදායාති හි යාය අපරාධිනතාසඬ්ඛාතාය අනඤ්ඤසාධාරණාය අවත්ථායාති අත්තො. “උපසග්ගවසෙනා” තිආදි පන “උක්කට්ඨනාමකෙ” ති එතස්සත්ථව්වරණං, තෙනෙනං දිපෙති “සතිපි භුමිමව්වනප්පසඬ්ඛිගෙ ධාත්වත්ථානුවත්තකවිසෙසකභූතෙහි දුට්ඨෙහිපි උපසග්ගෙහි යුත්තත්තා උපයොගව්වනමෙවෙත්ථං විහිත” න්ති. “තස්ස කිරා” තිආදි පන අත්ථානුගතසමඤ්ඤාපරිදීපනං. වත්ථු නාම නගරමාපනාරහභූමිප්පදෙසො “ආරාමවත්ථු, විහාරවත්ථු” තිආදීසු විය.

උක්කාති දණ්ඩදිපිකා. අග්ගහෙසුන්ති “අප්ප මඬගලදිවසො, තස්මා සුනක්ඛන්තං, තත්ථාපි අයං සුඛණො මා අතික්කමි” ති රත්තිවිභායනං අනුරක්ඛන්තා, රත්තියං ආලොකකරණත්ථාය උක්කා ය්පෙත්වා උක්කාසු ජලමානාසු නගරස්ස වත්ථුං අග්ගහෙසුං, තෙනෙනං දිපෙති – උක්කාසු ධීතාති උක්කට්ඨා. මූලවිභූජාදි ආකතිගණපක්ඛෙපෙන, නිරුත්තිනසෙන වා උක්කාසු විජ්ජොතයන්තිසු ධීතාති උක්කට්ඨා, තථා උක්කාසු ධීතාසු ධීතා ආසිතිපි උක්කට්ඨාති. මජ්ඣිමනිකායෙ උපසග්ගව්වනං පන එවං වුත්තං “තඤ්ච නගරං ‘මඬගලදිවසො සුඛණො, සුනක්ඛන්තං මා අතික්කමි’ ති රත්තිමිපි උක්කාසු ධීතාසු මාපිතත්තා උක්කට්ඨාතිපි වුච්චති, දණ්ඩදිපිකාසු ජාලෙත්වා ධාරියමානාසු මාපිතත්තාති වුත්තං හොති” ති, (ම. නි. අට්ඨ. 1. මූලපරියායසුත්තවණ්ණනා) තදපිමිනා සංසන්දනි වෙව සමෙති ව නගරවත්ථුපරිග්ගහස්සපි නගරමාපනපරියාපන්නත්තාති දට්ඨබ්බං. අපරෙ පන හණන්ති “භූමිභාගසම්පත්තියා, උපකරණසම්පත්තියා, මනුස්සසම්පත්තියා ව තං නගරං උක්කට්ඨගුණයොගතො උක්කට්ඨාති නාමං ලභති” ති. ලොකියා පන වදන්ති “උක්කා ධාරියති එතස්ස මාපිතකාලෙති උක්කට්ඨා, වණ්ණවිකාරොය” න්ති, ඉත්ථිලිඬගවසෙන වායං සමඤ්ඤා, තෙනෙවිධ පයොගො දිස්සති “යථා ව භවං ගොතමො උක්කට්ඨාය අඤ්ඤාති උපාසකකුලාති උපසඬ්ඛමති” ති (දි. නි. 1.299) මූලපරියායසුත්තාදීසු (ම. නි. 1.1) ව “එකං සමයං භගවා උක්කට්ඨායං විහරති සුභගවනෙ සාලරාජමූලෙ” තිආදි. එවමෙත්ථ හොතු උපසග්ගවසෙන උපයොගව්වනං, කථං පනෙනං සෙසපදෙසු සියාති අනුයොගෙනාහ “තස්ස අනුපයොගත්තා සෙසපදෙසු” ති. තත්ථ තස්සාති උපසග්ගවසෙන උපයොගසඤ්ඤත්තස්ස “උක්කට්ඨ” න්ති පදස්ස. අනුපයොගත්තාති විසෙසනභාවෙන අනුපයුත්තත්තා. සෙසපදෙසුති “සත්තුස්සද” න්තිආදීසු සත්තසු පදෙසු.

කිං නු බ්බායං සද්දපයොගො සද්දලක්ඛණානුගතොති වොදනමපනෙති “තත්ථ...පෙ.... පරියෙසිතබ්බ” න්ති ඉමිනා. තත්ථාති උපසග්ගවසෙන, අනුපයොගවසෙන ව උපයොගව්වනන්ති වුත්තෙ දුබ්බිධෙපි විධානෙ. ලක්ඛණන්ති ගහණුපායඤායභූතං සද්දලක්ඛණං, සුත්තං වා. පරියෙසිතබ්බන්ති සද්දසත්තෙසු විජ්ජමානත්තා ඤාණෙන ගවෙසිතබ්බං, ගහෙනබ්බන්ති වුත්තං හොති. එතෙන හි සද්දලක්ඛණානුගතොවායං සද්දපයොගොති දස්සෙති, සද්දවිදු ව ඉච්ඡන්ති “උපඅනුඅධිආඉච්චාදිපුබ්බවසයොගෙ සත්තමියත්තෙ උපයොගව්වනං පාපුණාති, විසෙසිතබ්බපදෙ ව යථා විධිමනුපයොගො විසෙසනපදානං සමානාධිකරණභූතාන” න්ති. තත්ත යදා අධි-සද්දො, ආ-සද්දො ව උපසග්ගමන්තං, තදා “තතියාසත්තමීනඤ්චා” ති ලක්ඛණෙන අප්‍රකාශනිබ්බසයොගෙ උපයොගව්වනං. තථා හි වදන්ති “සත්තමියත්තෙ කාලදිසාසු උපාත්ථප්‍රකාශයොගෙ, අධිපුබ්බසියාවසානං පයොගෙ, තප්පානවාරෙසු ව දුතියා. කාලෙ පුබ්බණ්ණසමයං නිවාසෙත්වා, එකං සමයං භගවා, කඤ්චි කාලං පුරෙජාතපච්චයෙන පච්චයො, ඉමං රත්තිං වත්තාරො මහාරාජානො. දිසායං පුරිමං දිසං ධතරට්ඨො. උපාදිපුබ්බවසයොගෙ ගාමං උපවසති, ගාමං අනුවසති, ගාමං ආවසති, අගාරං අප්‍රකාශයති, අධිපුබ්බසියාවසානං පයොගෙ පථවිං අධිසෙස්සති, ගාමං අධිතිට්ඨති, ගාමං අප්‍රකාශයති. තප්පානවාරෙසු නදිං පිවති, ගාමං වරති ඉච්චාදීති.

යදා පන අධි-සද්දො ඉස්සරියන්තො, ආ-සද්දො ව මරියාදන්තො, තදා “කම්මප්පව්වනියයුත්තෙ” ති ලක්ඛණෙන කම්මප්පව්වනියයොගෙ උපයොගව්වනං. තථා හි වදන්ති “අනුආදයො උපසග්ගා, ධිආදයො නිපාතා ව කම්මප්පව්වනියසඤ්ඤා හොන්ති කිරියාසඬ්ඛාතං කම්මං පව්වනියං යෙසං තෙ කම්මප්පව්වනියා” ති. සෙසපදානං පන යථා විධිමනුපයොගෙ කතරෙන ලක්ඛණෙන උපයොගව්වනන්ති? යථා වුත්තලක්ඛණෙනෙව. යජ්ජෙවං තෙසමිපි ආධාරභාවතො නානාධාරතා සියාති? න, බහුනමිපි පදානං නගරවසෙන එකත්ථභාවතො. සකත්ථමත්තඤ්චි තෙසං නානාකරණන්ති. අඤ්ඤෙ පන සද්දවිදු එවමිච්ඡන්ති “සමානාධිකරණපදානං පච්චෙකං කිරියාසම්බන්ධනෙන විසෙසිතබ්බපදෙන සමානව්වනතා යථා ‘කටං කරොති, විපුලං, දස්සනිය’ න්ති එත්ථ ‘කටං කරොති, විපුලං කරොති, දස්සනියං කරොති’ ති පච්චෙකං කිරියාසම්බන්ධනෙන කම්මත්තෙවෙව දුතියා” ති, තදෙනං විචාරෙතබ්බං විසෙසනපදානං සමානාධිකරණානං කිරියාසම්බන්ධනාභාවතො. යදා හි කිරියාසම්බන්ධනං, තදා විසෙසනමෙව න හොතිති.

උස්සදතා නාමෙත්ථ බහුලතාති වුත්තං “බහුජන” න්ති. තං පන බහුලතං දස්සෙති “ආකිණ්ණමනුස්ස” න්තිආදිනා. අරඤ්ඤාදීසු ගහෙත්වා පොසෙතබ්බා පොසාවනියා, එතෙන තෙසං ධම්මභාවං දස්සෙති. ආවිජ්ඣාත්ථාති පරික්ඛිපිත්වා. බණ්ණත්වා කතා පොක්ඛරණී, ආබන්ධිත්වා කතං තළාකං.

අවිඡිත්තුදකට්ඨානෙයෙව ජලජකුසුමානි ජාතානිති වුත්තං “උදකස්ස නිව්වහරිතානෙවා”ති. උදකස්සානි ව පුරණකිරියායොගෙ කරණත්ථෙ සාමිව්වනං “මහන්තෙ මහන්තෙ සාණිපසිබ්බකෙ කාරාපෙත්වා හිරක්ඛන්දසුචණ්ණස්ස පුරාපෙත්වා”තිආදියු (පාරා. 34) විය. සහ ධක්ඛන්දානි සධක්ඛන්ති නගරසද්දාපෙක්ඛාය නපුංසකලිඛිගෙන වුත්තං, යථාචාක්‍යං වා උපයොගව්වනෙන. එවං සබ්බත්ථ. පුබ්බණ්ණාපරණ්ණාදිහෙදං බහුධක්ඛන්දසන්තිවයන්ති එත්ථ ආදිසද්දෙන තදුභයවිනිමුත්තං අලාබ්බකුම්මණ්ඩාදියුපෙයාං සඞ්ගණ්හාති. තෙනායමත්ථො වික්ඛන්දායති – නයිධ ධක්ඛන්දසද්දො සාලිආදිධක්ඛන්දවිසෙසවාචකො, පොසනෙ සාධුත්තමත්තෙන පන නිරවසෙසපුබ්බණ්ණාපරණ්ණාපෙයාවාචකො, විරූපෙකසෙසවසෙන වා පයුත්තොති. එත්තාවතානි යථාවුත්තපදත්තයෙන. රාජලිලායාති රාජුතං විලාසෙන. සමිද්ධියා උපහොගපරිභොගසම්පුණ්ණභාවෙන සම්පත්ති සමිද්ධිසම්පත්ති.

“රාජහොග්ග”න්ති වුත්තෙ “කෙන දිත්ත”න්ති අවස්සං පුච්ඡිතබ්බතො එවං වුත්තන්ති දස්සෙති “කෙනා”තිආදිනා. රක්ඛන්දා විය භුක්ඛන්තබ්බන්ති වා රාජහොග්ගන්ති අට්ඨකථානො අපරො නයො. යාව පුත්තනත්තපනත්තපරම්පරා කුලසන්තකභාවෙන රාජතො ලද්ධත්තා “රක්ඛන්දා දායභුත”න්ති වුත්තං. “ධම්මදායාදා මෙ හික්ඛවෙ භවථා”තිආදියු (ම. නි. 1.29) විය ව දායසද්දො දායජ්ජපරියායොති ආහ “දායජ්ජන්ති අත්ථො”ති. කථං දිත්තත්තා බ්‍රහ්මදෙයාං නාමාති වොදනං පරිහරති “ජත්තං උස්සාපෙත්වා”තිආදිනා. රාජනිහාරෙන පරිභුක්ඛන්තබ්බතො හි උද්ධං පරිභොගලාභස්ස බ්‍රහ්මදෙයානා නාම නත්ථි, ඉදක්ඛ ව තථා දිත්තමෙව, තස්මා බ්‍රහ්මදෙයාං නාමාති වුත්තං හොති. ජෙජ්ජහෙජ්ජන්ති සරීරදණ්ඩධනදණ්ඩාදිහෙදං දණ්ඩමාහ. නදිතිත්ථපබ්බතාදියුති නදිතිත්ථපබ්බතපාදගාමද්වාරඅට්ඨිමුඛාදියු. සෙතච්ඡත්තග්ගහණෙන සෙසරාජකකුධහණ්ඩම්පි ගහිතං තජ්ජමුඛත්තාති වෙදිතබ්බො. “රක්ඛන්දා භුක්ඛන්තබ්බ”න්ත්ථෙව වුත්තෙ ඉධාධිජ්ජෙතත්ථො න පාකටොති හුත්වා-සද්දග්ගහණං කතං. තක්ඛති සො රාජකුලතො අසමුදාගතොපි රාජා හුත්වා භුක්ඛන්තං ලහතිති අයම්ධාධිජ්ජෙතො අත්ථො. දාතබ්බන්ති දායං, “රාජදාය”න්ති ඉමිනාව රක්ඛන්දා දිත්තභාවෙ සිද්ධෙ “රක්ඛන්දා පසෙනදිනා කොසලෙන දිත්ත”න්ති පුන ව වචනං කිමත්ථියන්ති ආහ “දායකරාජදීපනත්ථ”න්තිආදි. අසුකෙන රක්ඛන්දා දිත්තන්ති දායකරාජස්ස අදිපිතත්තා එවං වුත්තන්ති අධිජ්ජායො. එත්ථ ව පයමනෙය “රාජහොග්ග”න්ති පදෙ පුච්ඡාසම්භවතො ඉදං වුත්තං, දුතියනෙයෙ පන “රාජදාය”න්ති පදෙති අයම්පි විසෙසො දට්ඨබ්බො. තත්ථ අතිබහුලතාය පුරතො යපනොකාසාභාවතො පස්සෙනපි ඔදනසුඛබ්‍යක්ඛන්දාදි දියති එතස්සානි පසෙනදි, අලුත්තසමාසවසෙන. සො හි රාජා තණ්ඩුලදොණස්ස ඔදනම්පි තදුපියෙන සුඛබ්‍යක්ඛන්දෙන භුක්ඛන්ති. තථා හි නං භුත්තපාතරාසකාලෙ සත්ථු සන්තිකමාගන්ත්වා ඉතො විතො ව සම්පරිවත්තත්තං නිද්දාය අභිභුයාමානං උජුකං නිසිදිතුමසක්කොන්තං භගවා –

“මිද්ධි යදා හොති මහග්ගසො ව,
නිද්දායිතා සම්පරිවත්තසායි;
මහාවරාහොව නිවාපවුට්ඨො,
පුනජ්ජුතං ගබ්බමුපෙති මන්දො”ති. (ධ. ප. 325; තෙත්ති. 26, 90);

ඉමාය ගාථාය ඔවදි. භාගිනෙයායක්ඛෙ සො සුදස්සනං නාම මාණවං –

“මනුජස්ස සදා සතීමතො,
මත්තං ජානතො ලද්ධමොජනෙ;
තනුකස්ස භවන්ති වෙදනා,
සණ්කං ජීරති ආයුපාලය”න්ති. (සං. නි. 1.24) –

ඉමං ගාථං භගවතො සන්තිකෙ උග්ගහාපෙත්වා අත්තතො භුක්ඛන්තස්ස ඔසානපිණ්ඩකාලෙ දෙවසිකං හණාපෙති, සො අපරෙන සමයෙන තස්සා ගාථාය අත්ථං සල්ලක්ඛෙත්වා පුනජ්ජුතං ඔසානපිණ්ඩපරිහරණෙන නාළිකොදනමත්තාය සණ්ඨහිත්වා තනුසරිරො බලවා සුඛජ්ජත්තො අහොසිති. උදානට්ඨකථායං (උදා. අට්ඨ. 12) පන එවං වුත්තං “පච්චාමිත්තං පරසෙනං ජිනානිති පසෙනදි”ති. සද්දවිදුපි හි ජ-කාරස්ස ද-කාරෙ ඉදමුදාහරන්ති. සො හි අත්තතො භාගිනෙයාං අජාතසත්තුරාජානං, පක්ඛවොරසතාදිනි ව අවරුද්ධකානි ජිනානිති. කොසලට්ඨස්සාධිපතිභාවතො කොසලො, තස්මා කොසලාධිපතිනා පසෙනදි නාමකෙන රක්ඛන්දා දිත්තන්ති අත්ථො වෙදිතබ්බො. නිස්සට්ඨපරිච්චත්තසාධිකාතෙන පුන අග්ගහෙතබ්බභාවෙනෙව දිත්තත්තා ඉධ බ්‍රහ්මදෙයාං නාම, න තු පුරිමනෙයෙ විය රාජසඞ්ඛෙපෙන පරිභුක්ඛන්තබ්බභාවෙන දිත්තත්තාති ආහ “යථා”තිආදි. නිස්සට්ඨං හුත්වා, නිස්සට්ඨභාවෙන වා පරිච්චත්තං නිස්සට්ඨපරිච්චත්තං, මුත්තවාගවසෙන චජිතන්ති අත්ථො.

සචනං උපලබ්භොති දස්සෙති “උපලභී”ති ඉමිනා, සො වායමුපලබ්භො සචනවසෙනෙව ජානනන්ති වුත්තං “සොතද්වාරසම්පත්තවචනනිග්ගොසානුසාරෙන අක්ඛන්දාසී”ති. සොතද්වාරානුසාරවික්ඛන්දාණවිථිවසෙන ජානනමෙව හි ඉධ සචනං තෙනෙව “සමණො බලු හො ගොතමො”තිආදිනා වුත්තස්සත්ථස්ස අධිගතත්තා, න පන සොතද්වාරවිථිවසෙන සුතමත්තං තෙන තදත්ථස්ස අනධිගතත්තා. අවධාරණඵලත්තා සද්දපයොගස්ස සබ්බම්පි වාක්‍යං අන්තොගධාවධාරණං. තස්මා තදත්ථජොතකසද්දෙන විනාපි අක්ඛන්දාපොහනවසෙන අස්සොසි එව, නාස්ස කොචි සචනත්තරායො අහොසිති අයමත්ථො වික්ඛන්දායනිති ආහ “පදපුරණමත්තෙ නිපාතො”ති,

අන්තෝගධාවධාරණෙපි ව සබ්බස්මිං වාකො නිත්තර්පතො අවධාරණත්ථං බො-සද්දග්ගණං “එවා”ති සාමන්තියා සාතිසයං එතදත්ථස්ස වික්ඛ්ඤායමානත්තාති පට්ඨවිකප්පො චූත්තො, නිත්තර්පතො අවධාරණෙන කො අත්ථො එකත්තිකො කතො, අවධාරිතො වාති චූත්තං “තත්ථා”තිආදි. අප්පදපුරණමත්තෙන බො-සද්දෙන කිං පයොජනත්ති වොදනමපනෙති “පදපුරණො”තිආදිනා, අක්ඛරසමුහපදස්ස, පදසමුහවාක්‍යස්ස ව සිලිට්ඨතාපයොජනමත්තමෙවාති අත්ථො. “අස්සොසි”ති හිදං පදං බො-සද්දෙ ගහිතෙ තෙන ඵල්ලිතං මණ්ඩිතං විභුසිතං විය හොත්තං පූරිතං නාම හොති, තෙන ව පුරිමපච්ඡිමපදාති සුඛුවිචාරණවසෙන සිලිට්ඨාති හොත්ති, න තස්මිං අග්ගහිතෙ, තස්මා පදපුරණමත්තමපි පදබ්‍යාඤ්ජනසිලිට්ඨතාපයොජනත්ති චූත්තං හොති. මත්තසද්දො චෙත්ථ විසෙසතිවත්තිඅත්ථො, තෙනස්ස අනත්ථත්තරදීපනනා දස්සිතා, එව-සද්දෙන පන පදබ්‍යාඤ්ජනසිලිට්ඨතාය එකත්තිකතා.

“සමණො ඛලු”තිආදි යථාසුතත්ථතිදස්සනත්ති දස්සෙති “ඉදානී”තිආදිනා. සමිතපාපත්තාති එත්ථ අවිචන්තං අනවසෙසතො සවාසනං සමිතපාපත්තාති අත්ථො ගහෙනබ්බො. එවඤ්චි බාහිරකච්ඡිතරාගසෙක්ඛාසෙක්ඛපසමනතො හගවතො පාපසමනං යථාරහං විසෙසිතං හොති. තෙන චූත්තං “හගවා ව අනුත්තරෙන අරියමග්ගෙන සමිතපාපො”ති. තදෙවත්ථං නිද්දෙසපායෙන සාධෙතුං “චූත්තඤ්ඤෙන”න්තිආදිමාහ. අස්සාති අනෙත භික්ඛුනා, හගවතා වා. සමිතාති සමාපිතා, සමභාවං වා ආපාදයිතා, අස්ස වා සම්පදානභූතස්ස සන්තා හොත්තිති අත්ථො. අත්ථානුගතා වායං හගවති සමඤ්ඤාති චූත්තං “හගවා වා”තිආදි. තෙනාති තථා සමිතපාපත්තා. යථාභූතං පවත්තො යථාභුවිචං, තදෙව ගුණො, තෙන අධිගතං තථා. “ඛලු”ති ඉදං නෙපාතිකං ඛලුපච්ඡාහත්තිකපදෙ (මි. ප. 4.1.8) විය, න නාමං, අනෙකත්ථත්තා ව නිපානානං අනුස්සවනත්ථොව ඉධාධිප්පෙතොති ආහ “අනුස්සවනත්ථො නිපාතො”ති, පරම්පරසවනඤ්ඤෙත්ථ අනුස්සවනං. බ්‍රාහ්මණජාතිසමුදාගතන්ති බ්‍රාහ්මණජාතියා ආගතං, ජාතිසිද්ධන්ති චූත්තං හොති. ආලපනමත්තන්ති පියාලපනවචනමත්තං, න තදුත්තරි අත්ථපරිදීපනං. පියසමුදාහාරා හෙතෙ “හො”ති වා “ආචුසො”ති වා “දෙවනං පියා”ති වා. ධම්මපදෙ බ්‍රාහ්මණවත්ථුපායෙන, (ධ. ප. 315 ආදයො) සුත්තනිපාතෙ ව වාසෙට්ඨසුත්තපදෙන බ්‍රාහ්මණජාතිසමුදාගතාලපනභාවං සමත්ථෙතුං “චූත්තමපි චෙත”න්තිආදිමාහ.

තත්‍රායමත්ථො – සවෙ රාගාදිකිඤ්ඤවනෙහි සකිඤ්ඤවනො අස්ස, සො ආමන්තනාදිසු “හො හො”ති වදන්තො හුත්වා විචරණතො හොවාදියෙව නාම හොති, න බ්‍රාහ්මණො. “අකිඤ්ඤනං අනාදානං, තමහං ඛුමි බ්‍රාහ්මණ”න්ති (ධ. ප. 396, සු. නි. 625) සෙසගාථාපදං. තත්ථ රාගාදයො සත්තෙ කිඤ්ඤන්ති මද්දන්ති පලිබුද්ධන්තිති කිඤ්ඤනාති. මනුස්සා කිර ගොණෙහි බලං මද්දපෙත්තා “කිඤ්ඤෙහි කපිල, කිඤ්ඤෙහි කාලකා”ති වදන්ති, තස්මා කිඤ්ඤනසද්දො මද්දනත්ථො වෙදිතබ්බො. යථාහ නිද්දෙසෙ “අකිඤ්ඤනන්ති රාගකිඤ්ඤනං, දොස, මොහ, මාන, දිට්ඨි, කිලෙසකිඤ්ඤනං, දුච්චරිතකිඤ්ඤනං, යස්සෙතෙ කිඤ්ඤනා පභිනා සමුච්ඡින්නා වූපසන්නා පටිප්පස්සද්ධා අභබ්බුප්පත්තිකා ඤාණග්ගිනා දඩ්ඨා, සො චූච්චති අකිඤ්ඤනො”ති (චූළනි. 28, 32, 60, 63). ගොතමොති ගොත්තවසෙන පරිකිත්තනං, යං “ආදිච්චගොත්ත”න්තිපි ලොකෙ වදන්ති, සකායපුත්තොති පන ජාතිවසෙන සාකියොති ව තස්සෙව වෙච්චනං. චූත්තඤ්ඤෙනං පබ්බජ්ජාසුත්තෙ –

“ආදිච්චා නාම ගොත්තෙන, සාකියා නාම ජාතියා;
තමිහා කුලා පබ්බජිතොමිහි, න කාමෙ අභිපත්ථය”න්ති. (සු. නි. 425);

තථා වාහ “ගොතමොති හගවන්තං ගොත්තවසෙන පරිකිත්තෙති”තිආදි. තත්ථ ගං තායතිති ගොත්තං, “ගොතමො”ති පවත්තමානං අභිධානං, බුද්ධිඤ්ඤ ව ඵකංසිකච්ඡියතාය රක්ඛන්ති අත්ථො. යථා හි බුද්ධි ආරම්මණභූතෙන අත්ථෙත විනා න වත්තති, එවං අභිධානං අභිධෙය්‍යභූතෙන, තස්මා සො ගොත්තසංඛිධානො අත්ථො තාති රක්ඛන්ති චූච්චති, ගො-සද්දො චෙත්ථ අභිධානෙ, බුද්ධියඤ්ඤ වත්තති. තථා හි වදන්ති –

“ගො ගොණෙ චෙන්ද්‍රියෙ භුමාං, වචනෙ වෙච බුද්ධියං;
ආදිච්චෙ රස්මියඤ්ඤෙව, පානියෙපි ව වත්තතෙ;
තෙසු අත්ථෙසු ගොණෙ ටී, පුමා ව ඉතරෙ පුමා”ති.

තත්ථ “ගොසු දුස්භමානාසු ගතො, ගොපඤ්ඤමො”තිආදිසු ගොසද්දො ගොණෙ වත්තති. “ගොවරො”තිආදිසු ඉන්ද්‍රියෙ. “ගොරක්ඛ”න්තිආදිසු භූමියං. තථා හි සුත්තනිපාතට්ඨකථාය වාසෙට්ඨසුත්තසංවණ්ණනායං චූත්තං “ගොරක්ඛන්ති බෙත්තරක්ඛං, කසිකම්මන්ති චූත්තං හොති. පට්ඨි හි ‘ගො’ති චූච්චති, තප්පහෙදො ව “බෙත්ත”න්ති (සු. නි. අට්ඨ. 2.619-626). “ගොත්තං නාම ද්වෙ ගොත්තාති භීනඤ්ඤ ගොත්තං, උක්ඛට්ඨඤ්ඤ ගොත්ත”න්තිආදිසු (පාටි. 15) වචනෙ, බුද්ධියඤ්ඤ වත්තති. “ගොගොත්තං ගොතමං නමෙ”ති පොරාණකචිරවනාය ආදිච්චෙ, ආදිච්චබන්ධුං ගොතමං සම්මාසම්බුද්ධං නමාමිති හි අත්ථො, “උණ්භගු”තිආදිසු රස්මියං, උණ්භා ගාවො රස්මියො එතස්සාති හි උණ්භගු, සුරියො. “ගොසිතවන්දන”න්තිආදිසු (අ. නි. ටී. 1.49) පානියෙ, ගොසංඛිධානං පානියං විය සිතං, තදෙව වන්දනං තථා. තස්මිඤ්ඤි උද්ධනතො උද්ධරිතපක්කුටීතතෙලස්මිං පක්ඛිත්තෙ තඬ්ඨණඤ්ඤෙව තං තෙලං සිතලං හොතිති. එතෙසු පන අත්ථෙසු ගොණෙ වත්තමානො ගො-සද්දො යථාරහං ඉත්ථිලිඬිගො වෙච පුල්ලිඬිගො ව, සෙසෙසු පන පුල්ලිඬිගොයෙව.

කිං පනෙනං ගොත්තං නාමාති? අඤ්ඤාකුලපරම්පරාය අසාධාරණං තස්ස කුලස්ස ආදිපුරිසසමුදාගතං තංකුලපරියාපන්නසාධාරණං සාමඤ්ඤරූපන්ති දට්ඨබ්බං. සාධාරණමෙව හි ඉදං තංකුලපරියාපන්නානං සාධාරණතො ව සාමඤ්ඤරූපං. තථා හි තංකුලෙ ජාතා සුද්ධොදනමහාරාජාදයොපි “ගොතමො” ත්වෙව වුවුවන්ති, තෙනෙව භගවා අත්තනො පිතරං සුද්ධොදනමහාරාජානං “අතික්කන්තවරා බො ගොතම තථාගතා”ති (මහාව. 105) අවොව, වෙස්සවණොපි මහාරාජා භගවන්තං “විජ්ජාවරණසම්පන්නං, බුද්ධං චන්දාම ගොතම”න්ති, (දී. නි. 3.288) ආයස්මාපි වඩ්ඨිසො ආයස්මන්තං ආනන්දං “සාධු නිබ්බාපනං බුහි, අනුකම්පාය ගොතමා”ති (සං. නි. 1.212). ඉධ පන භගවන්තමෙව. තෙනාහ “භගවන්තං ගොත්තවසෙන පරිකිත්තෙති”ති. තස්මාති යථාචුත්තමත්ත්තයං පච්චාමසති. එත්ථ ව “සමණො”ති ඉමිනා සරික්කපනෙහි භගවතො බහුමතභාවො දස්සිතො තබ්බිසයසමිතපාපතාපරිකිත්තනතො, “ගොතමො”ති ඉමිනා ලොකියජනෙහි තබ්බිසයඋළාරගොත්තසමිභූතතාපරිකිත්තනතො.

සකායස්ස සුද්ධොදනමහාරාජස්ස පුත්තො සකායපුත්තො, ඉමිනා පන උච්චාකුලපරිදීපනං උදිනොදිතවිපුලබත්තියකුලසමිභූතතාපරිකිත්තනතො. සබ්බබත්තියානඤ්ඤි ආදිභූතමහාසම්මතමහාරාජතො පට්ඨාය අසමිහින්නං උළාරතමං සකායාජකුලං. යථාහ –

“මහාසම්මතරාජස්ස, වංසජො හි මහාමුනි;
කප්පාදිස්මිඤ්ඤි රාජාසි, මහාසම්මතනාමකො”ති. (මහාවංසෙ දුතියපරිච්ඡෙදෙ පට්ඨගාථා);

කථං සද්ධාපබ්බජිතභාවපරිදීපනන්ති ආහ “කෙනච්ච”තිආදි. පරිජියනං පරිභායනං පාරිජුඤ්ඤං, පරිජීරතිති වා පරිජීණ්ණො, තස්ස භාවො පාරිජුඤ්ඤං, තෙන. ඤාතිපාරිජුඤ්ඤභොගපාරිජුඤ්ඤාදිනා කෙනච්ච පාරිජුඤ්ඤෙන පරිභානියා අනභිභූතො අනප්ඤ්ඤාත්ථටො හුත්වා පබ්බජිතොති අත්ථො. තදෙව පරියායන්තරෙන විභාවෙනුං “අපරික්ඛිණංයෙව තං කුලං පභායා”ති වුත්තං. අපරික්ඛිණන්ති හි ඤාතිපාරිජුඤ්ඤභොගපාරිජුඤ්ඤාදිනා කෙනච්ච පාරිජුඤ්ඤෙන අපරික්ඛයං. සද්ධාය පබ්බජිතොති සද්ධාය එව පබ්බජිතො. එවඤ්ඤි “කෙනච්ච”තිආදිනා නිවත්තිතවචනං සුපපන්නං හොති. නනු ව “සකායකුලා පබ්බජිතො”ති ඉදං උච්චාකුලා පබ්බජිතභාවපරිදීපනමෙව සියා තදත්ථස්සෙව විඤ්ඤායමානත්තා, න සද්ධාපබ්බජිතභාවපරිදීපනං තදත්ථස්ස අවිඤ්ඤායමානත්තාති? න බො පනෙවං දට්ඨබ්බං මහන්තං ඤාතිපරිච්චටං, මහන්තඤ්ඤ භොගක්ඛන්ධං පභාය සද්ධාපබ්බජිතභාවස්ස අත්ථතො සිද්ධත්තා. තථා හි ලොකනාථස්ස අභිජාතියං තස්ස කුලස්ස න කිඤ්චි පාරිජුඤ්ඤං, අථ බො වුඩ්ඪියෙව, තතො තස්ස සමිද්ධතමභාවො ලොකෙ පාකටො පඤ්ඤාතො හොති, තස්මා “සකායකුලා පබ්බජිතො”ති එත්තකෙයෙව වුත්තෙ තථා සමිද්ධතමං කුලං පභාය සද්ධාපබ්බජිතභාවො සිද්ධොයෙවාති, ඉමං පරිහාරං “කෙනච්ච පාරිජුඤ්ඤෙනා”තිආදිනා විභාවෙතිති දට්ඨබ්බං. තතො පරන්ති “කොසලෙසු වාරිකං වරමානො”තිආදිවචනං.

“සාධු ධම්මරුචි රාජා, සාධු පඤ්ඤාණවා නරො;
සාධු මිත්තානමදුබ්බො, පාපස්සාකරණං සුඛ”න්ති. ආදීසු –

විය සාධුසද්දො ඉධ සුන්දරත්ථොති ආහ “සුන්දරං බො පනා”ති. බොති අවධාරණත්ථෙ නිපාතො, පනාති පක්ඛන්තරත්ථෙ. එවං සාත්ථකතාවිඤ්ඤාපනත්ථස්ස හි සංවණ්ණනායමෙනසං ගහණං. සුන්දරන්ති ව හද්දකං, හද්දකතා ව පස්සන්තානං හිතසුඛාවහභාවෙනාති වුත්තං “අත්ථාවහං සුඛාවහ”න්ති. අත්ථො චෙත්ථ දිට්ඨධම්මිකසම්පරායිකපරමත්ථවසෙන තිවිධං හිතං සුඛමපි තථෙව තිවිධං සුඛං.

තථාරූපානන්ති තාදිසානං, අයං සද්දතො අත්ථො. අත්ථමත්තං පන දස්සෙතුං “එවරූපාන”න්ති වුත්තං. යාදිසෙහි ව ගුණෙහි භගවා සමන්තාගතො චතුප්පමාණිකස්ස ලොකස්ස සබ්බකාලමිපි-අවිචන්තාය-සද්ධාය-පසාදනීයො තෙසං යථාභූතසභාවත්තා, තාදිසෙහි ගුණෙහි සමන්තාගතභාවං සන්ධාය “තථාරූපානං අරහත”න්ති වුත්තන්ති දස්සෙන්නො “යථාරූපො”තිආදිමාහ. ලද්ධසද්ධානන්ති ලද්ධසද්දභානං, පරජනස්ස සද්ධං පටිලහන්තානන්ති වුත්තං හොති. ලද්ධසද්දභානන්ති වා පටිලද්ධකිත්තිසද්දභානං, එතෙන “අරහත”න්ති පදස්ස අරහන්තානන්ති අත්ථො, අරහන්තසමඤ්ඤාය ව පාකටභාවො දස්සිතො, අපිව “යථාරූපො සො භවං ගොතමො”ති ඉමිනා “තථාරූපාන”න්ති පදස්ස අනියමවසෙන අත්ථං දස්සෙත්වා සරූපනියමවසෙනපි දස්සෙතුං “යථාභූච්චගුණාධිගමෙන ලොකෙ අරහන්තොති ලද්ධසද්ධාන”න්ති වුත්තං, ඉදමපි හි “තථාරූපාන”න්ති පදස්සෙව අත්ථදස්සනං, අයමෙව ව නයො ආවරියෙහි අධිප්පෙතො ඉධ ටිකායං, (දී. නි. ටි. 1.255) සාරත්ථදීපනියඤ්ච තථෙව වුත්තත්තා. “යථාරූපා තෙ භවන්තො අරහන්තො”ති අවත්වා “යථාරූපො සො භවං ගොතමො”ති වචනං භගවතියෙව ගරුගාරවවසෙන “තථාරූපානං අරහත”න්ති පුපුච්චනනිද්දිට්ඨභාවවිඤ්ඤාපනත්ථං . අත්තනි, ගරුසු ව හි බහුවචනං ඉච්ඡන්ති සද්දවිදු. “යථාභූච්ච...පෙ.... අරහත”න්ති ඉමිනා ව ධම්මප්පමාණානං, ලුඛප්පමාණානඤ්ච සත්තානං භගවතො පසාදාවහනං යථාරූතතො දස්සෙති අරහන්තභාවස්ස තෙසඤ්ඤෙව යථාරහං විසයන්තා, තංදස්සනෙන පන ඉතරෙසමිපි රූපප්පමාණසොසප්පමාණානං පසාදාවහනා දස්සිතායෙව තදවිනාභාවතොති දට්ඨබ්බං.

පසාදසොම්මානීති පසන්නානි, සීතලානි ව, පසාදවසෙන වා සීතලානි, අනෙක පසන්නමනනං දස්සෙති. “දස්සන”න්ති වුත්තෙපි තදුත්තරි කත්තබ්බතාසම්භවතො අයං සම්භාවනත්ථො ලබ්භතිති ආහ “දස්සනමත්තමිපි සාධු

හොති”ති. ඉතරථා හි “දස්සනඤ්ඤෙව සාධු, න තදුත්තරි කරණ”න්ති අනධිප්පෙතත්ථො ආපජ්ජති, සම්භාවනත්ථො චෙත්ථ පි-සද්දො, අපි-සද්දො වා ලුත්තනිද්දිට්ඨො. “බ්‍රහ්මවරියං පකාසෙති”ති එත්ථ ඉති-සද්දො “අබ්බුග්ගතො”ති ඉමිනා සම්බන්ධමුපගතො, තස්මා අයං “සාධු හොති”ති ඉධ ඉති-සද්දො “බ්‍රාහ්මණො පොක්ඛරසාති අම්බට්ඨං මාණවං ආමන්තෙසී”ති ඉමිනා සම්බජ්ඣිතබ්බො, “අජ්ඣාසයං කත්වා”ති ච පාඨසෙසො තදත්ථස්ස විඤ්ඤායමානත්තා. යස්ස හි අත්ථො විඤ්ඤායති, සද්දො න පයුජ්ජති, සො “පාඨසෙසො”ති වුවිති, ඉමමත්ථං විභාවෙන්තො ආහ “දස්සනමත්තම්පි සාධු හොතිති එවං අජ්ඣාසයං කත්වා”ති. මූලපණ්ණාසකෙ වුළුසීහනාදසුත්තවිධකථාය (ම. නි. අට්ඨ. 1.144) ආගතං කොසියසකුණවත්ථු චෙත්ථ කට්ඨකබ්බං.

අම්බට්ඨමාණවකථාවණ්ණනා

256. “අජ්ඣාසකො”ති ඉදං පට්ඨපකතියා ගරභාවචනමෙව, දුතියපකතියා පසංසාවචනං කත්වා වොහරන්ති යථා තං “පුරිසො නරො”ති දස්සෙතුං අග්ගඤ්ඤසුත්තපද (දී. නි. 3.132) මුදාහරං. තත්ථ ඉමෙති ඤායකනාමෙන සමඤ්ඤිතා ජනා. න ඤායන්තීති පණ්ණාකුට්ඨි ඤානං න අප්පෙත්ති න නිජ්ජාදෙන්ති, ගාමනිගමසාමන්තං ඔසරිත්වා වෙදගන්තො කරොන්තාච අවිජ්ජන්තීති අත්ථො. තං පනෙතෙසං බ්‍රාහ්මණඤායකසඬ්ඛාතං පට්ඨදුතියනාමං උපාදාය තතියමෙව ජාතන්ති ආහ “අජ්ඣාසකාත්ථෙව තතියං අක්ඛරං උපනිබ්බත්ත”න්ති, අක්ඛරන්ති ච නිරුත්ති සමඤ්ඤා. සා හි තස්මිංයෙව නිරුළුභාගවෙන අඤ්ඤත්ථ අසඤ්චරණතො “අක්ඛර”න්ති වුවිති. මන්තෙ පරිවත්තෙතීති වෙදෙ සජ්ඣායති, පරියාපුණාතීති අත්ථො. ඉධ හි අධිආපුබ්බඉ-සද්දවසෙන පදසන්ධි, ඉතරත්ථං පන ඤෙ-සද්දවසෙන. මන්තෙ ධාරෙතීති යථාඅධිතෙ මන්තෙ අසම්මුල්ලෙහ කත්වා හදයෙ යපෙති.

ආට්ඨකණ්ටෙදො පරුපසාතකරත්තා සාධුනාමපරිභොගොති කත්වා “ඉරුවෙදයපුරුවෙදසාමවෙදාන”න්ති වුත්තං. තත්ථ ඉවචන්තෙ ථොමියන්තෙ දෙවා එතායාති ඉරු ඉව-ධාතුවසෙන ව-කාරස්ස ර-කාරං කත්වා, ඉත්ථිලිඬිගොයං . යජ්ජන්තෙ පුජ්ජන්තෙ දෙවා අනෙතාති යජු පුන්තපුංසකලිඬිගවසෙන. සොයන්ති අන්තං කරොන්ති, සායන්ති වා තනුං කරොන්ති පාපමනෙතාති සාමං සො-ධාතුවස්ස ඔ-කාරස්ස ආ-කාරං කත්වා. විදන්ති ධම්මං, කම්මං වා එතෙහීති වෙදා, තෙ එව මන්තා “සුගතියොපි මුනන්ති, සුයාන්ති ච එතෙහී”ති කත්වා. පහරණං සඬ්ඝට්ටනං පහතං, ඔට්ඨානං පහතං තථා, තස්ස කරණවසෙන, ඔට්ඨානි වාලෙන්වා පගුණභාවකරණවසෙන පාරං ගතො, න අත්ථවිභාවනවසෙනාති වුත්තං හොති. පාරගුති ච නිව්වසාපෙක්ඛතාය කිත්තත්තසමාසො.

“සහ නිසණ්ඩුනා”තිආදිනා යථාචාක්‍යං විභත්‍යන්තවසෙන නිබ්බවනදස්සනං. නිසණ්ඩුරුක්ඛාදීනන්ති නිසණ්ඩු නාම රුක්ඛවිසෙසො, තදාදිකානමත්ථානන්ති අත්ථො, එතෙන නිසණ්ඩුරුක්ඛපරියායං ආදිං කත්වා තප්පමුඛෙන සෙසපරියායානං තත්ථ දස්සිතත්තා සො ගන්තො නිසණ්ඩු නාම යථා තං “පාරාජිකකණ්ඩො, කුසලන්තිකො”ති අයමත්ථො දස්සිතො ඉමිනා යථාරුතමෙව තදත්ථස්ස අධිගතත්තා. ආවරියා පන එවං වදන්ති “වචනියවාචකභාවෙන අත්ථං, සද්දඤ්ච නිබ්බති හින්දති විභජ්ජ දස්සෙතීති නිබ්බණ්ඩු, සො එව බ-කාරස්ස ස-කාරං කත්වා ‘නිසණ්ඩු’ති වුත්තො”ති (දී. නි. ටී. 1.256), තදෙන අට්ඨකථානායතො අඤ්ඤායදස්සනන්ති ගහෙතබ්බං. ඉතරථා හි සො අට්ඨකථාය විරොධො සියා, විචාරෙතබ්බමෙතං. අක්ඛරවින්තකා පන එවමිච්ඡන්ති “තත්ථ තත්ථාගතාති නාමාති නිස්සෙසතො සටෙන්ති රාසිං කරොන්ති එත්ථාති නිසණ්ඩු නිග්ගහිතාගමොනා”ති. වෙච්චනජ්ජකාසකන්ති පරියායසද්දදීපකං, එකෙකස්ස අත්ථස්ස අනෙකපරියායවචනවිභාවකන්ති අත්ථො. නිදස්සනමත්තඤ්චෙනං අනෙකෙසම්පි අත්ථානං එකසද්දවචනියතාවිභාවනවසෙනපි තස්ස ගන්තස්ස පවත්තත්තා. කො පනෙසොති? එතරහි නාමලිඬිගානුසාසනරතනමාලාහිධානජ්ජදීපිකාදි. වච්චෙදාදිලක්ඛණා කිරියා කප්පියති එතෙනාති කිරියාකප්පො, තට්ඨ විවිධං කප්පියති එතෙනාති විකප්පො, කිරියාකප්පො ව සො විකප්පො වාති කිරියාකප්පවිකප්පො. සො හි වණ්ණපදසම්බන්ධපදත්ථාදිවිභාගතො බහුවිකප්පොති කත්වා “කිරියාකප්පවිකප්පො”ති වුවිති, සො ච ගන්තවිසෙසොයෙවාති වුත්තං. “කචිතං උපකාරාවහං සත්ථ”න්ති, වතුන්තම්පි කචිතං කචිතාවසම්පදාභොගසම්පදාදිපයොජනවසෙන උපකාරාවහො ගන්තොති අත්ථො . කො පනෙසොති? කඛාසන්ධනවිධිවිධායකො කඛාසලඬිකාරගීතාසුබ්බොධාලඬිකාරාදි. ඉදං පන මූලකිරියාකප්පගන්තං සන්ධාය වුත්තං. සො හි මහාවිසයො සතසහස්සගාථාපරිමාණො, යං “නායවරියාදිපකරණ”න්තිපි වදන්ති. වචනත්ථතො පන කිටයති ගමෙති ඤාපෙති කිරියාදිවිභාගන්ති කෙටුහං කිට-ධාතුවතො අභපච්චයවසෙන, අ-කාරස්ස ච උකාරො. අථ වා කිරියාදිවිභාගං අනවසෙසපරියාදානතො කිටෙන්තො ගමන්තො ඔහෙති පුරෙතීති කෙටුහං කිට-සද්දපපදඋභධාතුවසෙන. අපිච්ච කිටන්ති ගච්ඡන්ති කචයො බන්ධෙසු කොසල්ලමෙනෙතාති කෙටුහං, පුරිමනෙයෙනෙචෙත්ථ පදසිද්ධි. ධානකරණාදිවිභාගතො, නිබ්බවනවිභාගතො ච අක්ඛරා පහේදියන්ති එතෙනාති අක්ඛරජ්ජහෙදො, තං පන ඡසු වෙදඬිගෙසු පරියාපන්තං පකරණද්වයමෙවාති වුත්තං. “සික්ඛා ච නිරුත්ති වා”ති. තත්ථ සික්ඛන්ති අක්ඛරසමයමෙතායාති සික්ඛා, අකාරාදිවණ්ණානං ධානකරණපයතනපටිපාදකසත්ථං. නිච්ඡයෙන, නිස්සෙසතො වා උත්ති නිරුත්ති, වණ්ණාගමවණ්ණවිපරියායාදිලක්ඛණං. වුත්තඤ්ච –

“වණ්ණාගමො වණ්ණවිපරියායො,
ද්වෙ වාපරෙ වණ්ණවිකාරනාසා;
ධාතුවස්ස අත්ථාතිසයෙන යොගො,

තදුවවනෙ පඤ්චවිධා නිරුක්ති” ති. (පාරා. අට්ඨ. 1. වෙරඤ්ජකණ්ඩවණ්ණනා; විසුද්ධි. 1.144; මහානි. අට්ඨ. 1.50);

ඉධ පන තබ්බසෙන අනෙකධා නිබ්බවනපරිදීපකං සත්ථං උත්තරපදලොපෙන “නිරුක්ති” ති අධිප්පෙන නිබ්බවනවිභාගතොපි අක්ඛරපහෙදභාවස්ස ආවරියෙහි (දී. නි. ටී. 1.256) චුත්තත්තා, තමන්තරෙන නිබ්බවනවිභාගස්ස ව බ්‍යාකරණභිගෙන සඬගභිතත්තා. බ්‍යාකරණං, නිරුක්ති ව හි පච්චෙකමෙව වෙදභිගං යථාහු –

“කප්පො බ්‍යාකරණං ජොති-සත්ථං සික්ඛා නිරුක්ති ව;
ජන්දොවිච්චි වෙනානි, වෙදභිගානි වදන්ති ඡා” ති.

තස්මා බ්‍යාකරණභිගෙන අසඬකරහුතමෙව නිරුක්තින යෙන නිබ්බවනමිධාධිප්පෙන, න ඡසු බ්‍යාඤ්ජනපදෙසු විය තදුභයසාධාරණනිබ්බවනං වෙදභිගවිසයත්තානි වෙදිතබ්බං. අයං පනෙත්ථ මහානිද්දෙසවිධිකථාය (මහානි. අට්ඨ. 50) ආගතනිරුක්තින යච්චිච්ඡයො . තත්ථ හි “නක්ඛත්තරාජාරිව තාරකාන” ත්ති (ජා. 1.1.11, 25) එත්ථ ර-කාරාගමො විය අවිජ්ජමානස්ස අක්ඛරස්ස ආගමො වණ්ණාගමො නාම. හිංසනත්තා “හිංසො” ති වත්තබ්බෙ “සිහො” ති පරිවත්තනං විය විජ්ජමානානමක්ඛරානං හෙට්ඨපරියවසෙන පරිවත්තනං වණ්ණවිපරියායො නාම. “නවජන්තකෙදානි දියානි” ති (ජා. 1.6.88) එත්ථ අ-කාරස්ස එ-කාරාපච්ඡනං විය අඤ්ඤක්ඛරස්ස අඤ්ඤක්ඛරාපච්ඡනං වණ්ණවිකාරො නාම. “ජීවනස්ස මුතො ජීවනමුතො” ති වත්තබ්බෙ “ජීමුතො” ති ව-කාර න-කාරානං විනාසො විය විජ්ජමානක්ඛරානං විනාසො වණ්ණවිනාසො නාම. “එරුසාහි වාචාහි පකුබ්බමානො, ආසප්ප මං ත්වං වදසෙ කුමාරා” ති (ජා. 1.10.85) එත්ථ “පකුබ්බමානො” ති පදස්ස අභිභවමානොති අත්ථපටිපාදනං විය තත්ථ තත්ථ යථායොගං විසෙසත්ථපටිපාදනං ධාතුනමත්ථාතිසයෙන යොගො නාමාති.

යථාචුත්තප්පහෙදානං තිණ්ණං වෙදානං අයං චතුත්ථොයෙව සියා, අථ කෙන සද්ධිං පඤ්චමොති ආහ “ආථබ්බණ්ණවෙදං චතුත්ථං කත්වා” ති. ආථබ්බණ්ණවෙදො නාම ආථබ්බණ්ණවෙදිකෙහි විභිතො පරුපසාතකරො මන්තො, සො පන ඉතිහාසපඤ්චමභාවජ්ජකාසනත්ථං ගණිතනාමත්තෙන ගභිතො, න සරුපවසෙන, එවඤ්ච කත්වා “එතෙස” ත්ති පදස්ස තෙසං තිණ්ණං වෙදානන්ත්වෙව අත්ථො ගහෙතබ්බො. තඤ්ඤි “තිණ්ණං වෙදාන” ත්ති එතස්ස විසෙසනන්ති. ඉතිහ අසාති එවං ඉධ ලොකෙ අහොසි “ආසා” තිපි කත්ථවි පායො, සොයෙවත්ථො. ඉහ යානෙ ඉති එවං, ඉදං වා කම්මං, වත්ථුං වා ආස ඉච්ඡාහිතිපි අත්ථො. තස්ස ගන්ථස්ස මහාවිසයනාදීපනත්ථඤ්චෙත්ථ විච්ඡාවචනං, ඉමිනා “ඉතිහාසා” ති වචනෙන පටිසංයුත්තො ඉතිහාසො තද්ධිතවසෙනාති අත්ථං දස්සෙති. ඉතිහ ආස, ඉතිහ ආසා” ති ඊදිසවචනපටිසංයුත්තො ඉතිහාසො නිරුක්තින යෙනාති අත්ථදස්සනන්තිපි වදන්ති. අක්ඛරවත්තකා පන එවමිච්ඡන්ති “ඉතිහ-සද්දො පාරම්පරියොපදෙසෙ එකොව නිපාතො, අසති විජ්ජතිති අසො, ඉතිහ අසො එතස්මිත්ති ඉතිහාසො සමාසවසෙනා” ති, තෙසං මතෙ “ඉතිහ අසා” ති එත්ථ එවං පාරම්පරියොපදෙසො අස විජ්ජමානො අහොසිති අත්ථො. “පුරාණකථාසඬබානො” ති ඉමිනා තස්ස ගන්ථවිසෙසභාවමාහ, භාරතනාමකානං ද්වෙභාතිකරාජුනං යුද්ධකථා, රාමරඤ්ඤො සීතාහරණකථා, නරසිහරාජුප්පත්තිකථානි එවමාදිපුරාණකථාසඬබානො භාරතපුරාණරාමපුරාණනරසිහපුරාණාදිගන්ථො ඉතිහාසො නාමාති චුත්තං හොති. “තෙසං ඉතිහාසපඤ්චමානං වෙදාන” ත්ති ඉමිනා යථාචාකාං “තිණ්ණං වෙදාන” ත්ති එත්ථ විසෙසනභාවං දස්සෙති.

පච්ඡති අත්ථො එතෙනාති පදං, නාමාබ්‍යානොපසග්ගනිපාතාදිවසෙන අනෙකවිභාගං විභත්තියන්තපදං. තදපි බ්‍යාකරණෙ ආගතමෙවාති චුත්තං “තදවසෙස” ත්ති, පදතො අවසෙසං පකතිපච්චයාදියද්දලක්ඛණභුතන්ති අත්ථො. තං තං සද්දං, තදත්ථඤ්ච බ්‍යාකරොති බ්‍යාචික්ඛති එතෙනාති බ්‍යාකරණං, විසෙසෙන වා ආකරියන්තෙ පකතිපච්චයාදයො අභිනිජ්ජාදියන්තෙ එත්ථ, අනෙනාති වා බ්‍යාකරණං, සාධුසද්දානමත්ථාබ්‍යායකං මුද්ධබොධබ්‍යාකරණ සාරස්සතබ්‍යාකරණ පාණිනීබ්‍යාකරණවත්ථුබ්‍යාකරණාදි අධුනාපි විජ්ජමානසත්ථං. අධියතීති අජ්ඣායති. වෙදෙතීති පරෙසං වාවෙති. ව-සද්දො අත්ථද්වයසමුච්චිතනත්ථො, විකප්පනත්ථො වා අත්ථන්තරස්ස විකප්පිතත්තා. විචිත්‍රා හි තද්ධිතචුත්ති. පදකොති බ්‍යාකරණෙසු ආගතපදකොසල්ලං සන්ධාය චුත්තං, වෙය්‍යාකරණොති තදවසිට්ඨපකතිපච්චයාදියද්දවිධිකොසල්ලන්ති ඉමස්සත්ථස්ස විඤ්ඤාපනත්ථං පදද්වයස්ස එකතො අත්ථවචනං. එසා හි ආවරියානං පකති, යදිදං යෙන කෙනවි පකාරෙන අත්ථන්තරවිඤ්ඤාපනං. අයං අට්ඨකථාතො අපරො නයො – තෙ එව වෙදෙ පදසො කායතීති පදකොති. තත්ථ පදසොති ගජ්ජබන්ධපජ්ජබන්ධපදෙන. කායතීති කථෙති යථා “ජාතක” ත්ති, ඉමිනා වෙදකාරකසමත්ථනං දස්සෙති. එවඤ්ඤි “අජ්ඣායකො” තිආදීහි ඉමස්ස විසෙසො පාකටො හොතිති.

ආයතිං හිතං බාලජනසඬබානො ලොකො න යතති න ඊහති අනෙනාති ලොකායතං. තඤ්ඤි ගන්ථං නිස්සාය සත්තා පුඤ්ඤකිරියාය විත්තම්පි න උප්පාදෙන්ති, ලොකා වා බාලජනා ආයතන්ති උස්සහන්ති වාදස්සාදෙන එත්ථාති ලොකායතං. අඤ්ඤමඤ්ඤවිරුද්ධං, සග්ගමොක්ඛවිරුද්ධං වා තනොන්ති එත්ථාති විතණ්ඩො ධ-පච්චයවසෙන, න-කාරස්ස ව ණ-කාරං කත්වා, විරුද්ධෙන වාදදණ්ඩෙන තාලෙන්ති වාදිනො එත්ථාති විතණ්ඩො තඬි-ධාතුවසෙන, නිග්ගහීතාගමඤ්ච කත්වා. අදෙසම්පි යං නිස්සාය වාදීනං වාදො පවත්තො, තං තෙසං දෙසතොපි උපවාරවසෙන චුච්චති යථා “වක්ඛුං ලොකෙ පියරූපං සාතරූපං, එත්ථෙසා තණ්හා පභියමානා පභියති, එත්ථ නිරුජ්ඣමානා නිරුජ්ඣති” ති, (දී. නි. 2.401; ම. නි. 1.133; විහ. 204) විසෙසෙන වා පණ්ඩිතානං මනං තඬෙත්ති වාලෙන්ති

එතෙනාති විතණ්ඩො, තං වදන්ති, සො වාදො වා එතෙසන්ති විතණ්ඩවාදා, තෙසං සන්ථං තථා. ලක්ඛණදීපකසන්ථං උත්තරපදලොපෙන, තද්ධිතවසෙන වා ලක්ඛණන්ති දස්සෙති “ලක්ඛණදීපක”න්තිආදිනා. ලක්ඛියති බුද්ධභාවාදි අනෙනාති ලක්ඛණං, නිග්‍රොධබ්බිමතාදි. තෙනාහ “යෙසං වසෙනා”තිආදි. ද්වාදසසහස්සගන්ථපමාණන්ති එන්ථ භාණුවාරජපමාණාදිසු විය බාත්තිංසක්ඛරගන්ථොව අධිජපෙතො. චුත්තඤ්ඤි –

“අට්ඨක්ඛරා එකපදං, එකා ගාථා චතුප්පදං;
ගාථා වෙකා මතො ගන්ථො, ගන්ථො බාත්තිංසතක්ඛරො”ති.

ද්වාදසහි ගුණිතසහස්සබාත්තිංසක්ඛරගන්ථජපමාණන්ති අත්ථො. යන්ථාති යස්මිං ලක්ඛණසන්ථෙ, ආධාරෙ වෙතං භූමිමං යථා “රුක්ඛෙ සාබා”ති. සොළස ව සහස්සඤ්ච සොළසසහස්සං, සොළසාධිකසහස්සගාථාපරිමාණාති අත්ථො. එවඤ්ඤි ආධාරාධෙය්‍යාවචනං සුපපන්නං හොතිති. පධානවසෙන බුද්ධානං ලක්ඛණදීපනතො බුද්ධමත්තා නාම. පච්චෙකබුද්ධාදීනම්පි හි ලක්ඛණං තත්ථ දීපිතමෙව. තෙන චුත්තං “යෙසං වසෙනා”තිආදි.

“අනුනො පරිපුරකාරී”ති අත්ථමත්තදස්සනං, සද්දතො පන අධිගතමත්ථං දස්සෙතුං “අවයො න හොති”ති චුත්තං. කො පනෙස අවයොති අනුයොගමපනෙති “අවයො නාමා”තිආදිනා. අයමෙත්තාධිජපායො – යො තාති සන්ධාරෙතුං සක්කොති, සො “වයො”ති චූචිවති. යො පන න සක්කොති, සො අවයො නාම. යො ව අවයො න හොති, සො “ද්වෙ පටිසෙධා පකතියන්ථගමකා”ති ඤායෙන වයො එවාති. වයතිති හි වයො, ආදිමජ්ඣපරියොසානෙසු කන්ථවිපි අපරිකිලමන්තො අවිත්ථායන්තො තෙ ගන්ථෙ සන්තානෙ පණෙති බ්‍යවහරතිති අත්ථො. අයං පන විනයවිකල්පානසො (පාරා. 84) – අනවයොති අනු අවයො, සන්ධිවසෙන උ-කාරලොපො, අනු අනු අවයො අනුනො, පරිපුරණස්පිපොති අත්ථො. වයොති හි හානි “ආයවයො”තිආදිසු විය, තත්ථී එතස්ස යථාචුත්තගන්ථෙසු වයො උනනාති අවයො, අනු අනු අවයො අනවයොති.

“අනුඤ්ඤාතො”ති පදස්ස කම්මසාධනවසෙන, “පටිඤ්ඤාතො”ති පදස්ස ව කත්තුසාධනවසෙන අත්ථං දස්සෙන්නො “ආවරියෙනා”තිආදිමාහ. අස්සාති අම්බට්ඨස්ස. පාළියං “යමහං ජානාමි, තං ත්වං ජානාසි”ති ඉදං අනුජානනාකාරදස්සනං, “යං ත්වං ජානාසි, තමහං ජානාමි”ති ඉදං පන පටිජානනාකාරදස්සනන්ති දස්සෙති “යං අහ”න්තිආදිනා. “ආම ආවරියා”ති හි යථාගතං පටිජානනවචනමෙව අත්ථවසෙන චුත්තං. යන්ති තෙවිජ්ජකං පාවචනං. තස්සාති ආවරියස්ස. පටිච්චනදානමෙව පටිඤ්ඤා තථා, තාය සයමෙව පටිඤ්ඤාතොති අත්ථො. “සකෙ”තිආදි අනුජානනපටිජානනාධිකාරදස්සනං. අදෙසස්සපි දෙසම්ච කප්පනාමත්තෙනාති චුත්තං. “කතරස්මි”න්තිආදි. සස්ස අත්තතො සන්තකං සකං. ආවරියානං පරම්පරතො, පරම්පරභූතෙහි වා ආවරියෙහි ආගතං ආවරියකං. තිස්සො විජ්ජා, තාසං සමුහො තෙවිජ්ජකං, වෙදත්තයං. පධානං වචනං, පකට්ඨානං වා අට්ඨකාදීනං වචනං පාවචනං.

257. ඉදානි යෙනාධිජපායෙන බ්‍රාහ්මණො පොක්ඛරසාති අම්බට්ඨං මාණවං ආමන්තෙත්වා “අයං තාතා”තිආදිවචනමබ්‍රවි, තද්ධිජපායං විභාවෙන්තො “එස කීරා”තිආදිමාහ. තත්ථ උග්ගතස්සාති පුබ්බෙ පාකට්ඨස්ස කිත්තිමතො පොරාණජනස්ස. බහු ජනාති පුරණකස්සපාදයො සන්ධාය චුත්තං. එකච්චන්ති බත්තියාදිජාතිමත්තං, ලොකසම්මතං වා ජනං. ගරුති භාරියං, අත්තානං තතො මොවෙන්වා අපගමනමත්තම්පි දුක්කරං හොති, පගෙව තදුත්තරි කරණන්ති චුත්තං හොති. අනත්ථො නාම තථාපගමනාදිනා නින්දාබ්‍යාරොසඋපාරම්භාදි.

“අබ්භුග්ගතො”ති එන්ථ අභිසද්දයොගෙන ඉත්ථම්භූතාබ්‍යානත්ථවසෙනෙව “ගොතම”න්ති උපයොගවචනං . “තං භවන්තං, තථා සන්තංයෙවා”ති පදෙසුපි තස්ස අනුපයොගත්තා තදත්ථවසෙනෙවාති දස්සෙති “තස්ස භොතො”තිආදිනා. තෙනාහ “ඉධාපි”තිආදි. තථා සතොයෙවාති යෙනාකාරෙන අරහතාදිනා සද්දො අබ්භුග්ගතො, තෙනාකාරෙන සන්තස්ස භූතස්ස එව තස්ස භවතො ගොතමස්ස සද්දො යදි වා අබ්භුග්ගතොති අත්ථො. අපිච තං භවන්තං ගොතමං තථා සන්තංයෙවාති එකස්සපි අත්ථස්ස ද්වික්ඛන්තුං සම්බන්ධභාවෙන වචනං සාමඤ්ඤවිසිට්ඨතාපරිකප්පනෙන අත්ථවසෙසවිඤ්ඤාපනත්ථං, තස්මා “තස්ස භොතො ගොතමස්සා”ති සාමඤ්ඤසම්බන්ධභාවෙන විච්ඡින්නිත්වා “තථා සතොයෙවා”ති විසෙසසම්බන්ධභාවෙන යොජෙතබ්බං. යදි-සද්දො වෙන්ථ සංසයන්ථො ද්වින්නම්පි අත්ථානං සංසිතබ්බන්තා. වා-සද්දො ව විකප්පනත්ථො තෙසු එකස්ස විකප්පෙතබ්බන්තා. සද්දවිදු පන එවං වදන්ති – “ඉමස්ස වචනං සච්චං වා යදි වා මුසා”තිආදිසු විය යදි-සද්දො වා-සද්දො ව උභොපි විකප්පත්ථායෙව. යදි-සද්දොහි හි “යං යදෙව පරිසං උපසඬකමති යදි බත්තියපරිසං යදි බ්‍රාහ්මණපරිසං”න්තිආදිසු (අ. නි. 5.34) වා-සද්දත්ථො දිස්සති. “අප්පං වස්සසතං ආයු, ඉදානෙතරහි විජ්ජති”තිආදිසු විය ව ඉධ සමානත්ථසද්දපයොගොති. පාළියං “යදි වා නො තථා”ති ඉදම්පි “සන්තංයෙව සද්දො අබ්භුග්ගතො”ති ඉමිනා සම්බජ්ඣත්වා යථාචුත්තතයෙනෙව යොජෙතබ්බං. නනු “ගොතම”න්ති පදෙයෙව උපයොගවචනං සියා, න එන්ථාති වොදනාය “ඉධාපි”තිආදි චුත්තං, තස්ස අනුපයොගත්තා, විච්ඡින්නිත්වා සම්බන්ධවිසෙසභාවෙන යොජෙතබ්බන්තා වා ඉධාපි ඉත්ථම්භූතාබ්‍යානත්ථවසෙනෙව උපයොගවචනං නාමාති චුත්තං හොති. ඉත්ථම්භූතාබ්‍යානං අත්ථො යස්ස තථා, අභිසද්දො, ඉත්ථම්භූතාබ්‍යානමෙව වා අත්ථො තථා, සොයෙවත්ථො. යදග්ගෙන හි සද්දයොගො හොති, තදග්ගෙන අත්ථයොගොපීති.

258. හොඳි අත්තනො ආවරියං ආලපති. යථා-සද්දං සාත්ථකං කත්වා සහ පාඨසෙසෙන යොජෙතුං “යථා සක්කා”ති ආදි වුත්තං. සොති හගවා. පුරිමනයෙ ආකාරත්ථජොතනයථා-සද්දයොග්ගතො කථන්ති පුච්ඡාමත්තං, ඉධ පන තදයොග්ගතො “ආකාරපුච්ඡා”ති වුත්තං. බාහිරකසමයෙ ආවරියමිති උපජ්ඣායසමුදාචාරොති ආහ “අථ නං උපජ්ඣායො”ති, උපජ්ඣායසඤ්ඤිතො ආවරියබ්‍රාහ්මණොති අත්ථො.

කාමඤ්ච මන්තො, බ්‍රහ්මං, කප්පොති තිබ්බිධො වෙදො, තථාපි අට්ඨකාදි වුත්තං පධානභූතං මූලං මන්තො, තදත්ථවිවරණමත්ථං බ්‍රහ්මං, තත්ථ වුත්තනයෙන යඤ්ඤකිරියාවිධානං කප්පොති මන්තස්සෙව පධානභාවතො, ඉතරෙසඤ්ච තත්තිස්සයෙනෙව ජාතත්තා මන්තග්ගහණෙන බ්‍රහ්මකප්පානම්පි ගහණං සිද්ධමෙවාති දස්සෙති “තිසු වෙදෙසු”ති ඉමිනා. මන්තොති හි අට්ඨකාදිහි ඉසිති වුත්තමූලවෙදස්සෙව නාමං, වෙදොති සබ්බස්ස, තස්මා “වෙදෙසු”ති වුත්තෙ සබ්බෙසමිපි ගහණං සිජ්ඣතිති වෙදිතබ්බං. ලක්ඛණානිති ලක්ඛණදීපකානි මන්තපදානි. පජ්ජගජ්ජබන්ධපවෙසනවසෙන පක්ඛිපිත්වා. බ්‍රාහ්මණවෙසෙනෙවාති වෙදවාචකබ්‍රාහ්මණලිඛිගෙනෙව. වෙදෙති මහාපුරිසලක්ඛණමන්තෙ. මහෙස්සබ්බා සත්තාති මහාපුඤ්ඤවන්තො පණ්ඩිතස්සත්තා. ජාතිස්සත්ති ඉති මනසි කත්වා වාවෙන්ති සම්බන්ධො. තෙනාති තථා වාවනතො. පුබ්බෙති “තථාගතො උප්පජ්ජිස්සති”ති වත්තබ්බකාලතො පභූති තථාගතස්ස ධරමානකාලෙ. අජ්ඣායිතබ්බවාචෙතබ්බභාවෙන ආගච්ඡන්ති පාකටා හවන්ති. එකථාථාද්විගාථාදිවසෙන අනුක්කමෙන අත්තරධායන්ති. න කෙවලං ලක්ඛණමන්තායෙව, අථ බො අඤ්ඤෙපි වෙදා බ්‍රාහ්මණානං අඤ්ඤාණභාවෙන අනුක්කමෙන අත්තරධායන්ති එවාති ආවරියෙන (දී. නි. ටී. 1.258) වුත්තං.

බුද්ධභාවපත්ථනා පණ්ඩි, පාරමිසම්භරණං සමාදානං, කම්මස්සකතාදිපඤ්ඤා ඤාණං. “පණ්ඩිමහතො සමාදානමහතොති ආදිනා පච්චෙකං මහන්තසද්දො යොජෙතබ්බො”ති (දී. නි. ටී. 1.258) ආවරියෙන වුත්තං. එවඤ්ච සති කරුණා ආදි යෙසං සද්ධාසිලාදිනං තෙ කරුණාදයො, තෙ එව ගුණා කරුණාදිගුණා, පණ්ඩි ව සමාදානඤ්ච ඤාණඤ්ච කරුණාදිගුණා ව, තෙහි මහන්තො පණ්ඩිසමාදානඤාණකරුණාදිගුණමහන්තොති නිබ්බවනං කාතබ්බං. එවඤ්චි ද්වන්ද්වොපරත්තා මහන්තසද්දො පච්චෙකං යොජියති. අපිව පණ්ඩි ව සමාදානඤ්ච ඤාණඤ්ච කරුණා ව, තමාදි යෙසං තෙ තථා, තෙයෙව ගුණා, තෙහි මහන්තොති නිබ්බවනෙනපි අත්ථො සුපපන්නො හොති, පණ්ඩිමහන්තතාදි වස්ස බුද්ධවංස (බු. වං. 9 ආදයො) වරියාපිටකාදි (වරියා. 1 ආදයො) වසෙන වෙදිතබ්බො. මහාපදානසුත්තට්ඨකථායං පන “මහාපුරිසස්සාති ජාතිගොත්තකුලපදෙසාදිවසෙන මහන්තස්ස පුරිසස්සා”ති (දී. නි. අට්ඨ. 2.33) වුත්තං. තත්ථ “බත්තියො, බ්‍රාහ්මණො”ති එවමාදි ජාති. “කොණ්ඩඤ්ඤො, ගොතමො”ති එවමාදි ගොත්තං. “පොණ්ඩකා, චික්ඛල්ලිකා, සාකියා, කොලියා”ති එවමාදි කුලපදෙසො, තදෙනං සබ්බමිපි ඉධ ආදිසද්දෙන සඬගහිතන්ති දට්ඨබ්බං. එවඤ්චි සති “ද්වෙයෙව ගතියො හවන්ති”ති උභින්නං සාධාරණවචනං සමත්ථිතං හොතිති.

නිට්ඨාති නිප්ඵන්තියො සිද්ධියො. නන්වායං ගති-සද්දො අනෙකත්ථො, කස්මා නිට්ඨායමෙව වුත්තොති ආහ “කාමඤ්චාය”න්ති ආදි. හවභෙදෙති නිරයාදිහවිවිසෙසෙ. සො හි සුචරිතදුචරිතකම්මෙන සත්තෙහි උපපජ්ජනවසෙන ගන්තබ්බාති ගති. ගච්ඡති පචත්තති එත්ථාති ගති, නිවාසට්ඨානං. ගමති යථාසභාවං ජානාතිති ගති. පඤ්ඤා, ගමනං බ්‍යාපනං ගති, විස්සට්ඨාවො, සො පන ඉතො ව එත්තො ව බ්‍යාපෙත්වා ධීතතාව. ගමනං නිප්ඵන්තනං ගති, නිට්ඨා , අජ්ඣායසපටිසරණත්ථාපි නිදස්සනනයෙන ගහිතා. තථා හෙස “ඉමෙසං බො අහං හික්ඛුනං සීලවන්තානං කල්‍යාණධම්මානං තෙව ජානාමි ආගතිං වා ගතිං වා”ති (ම. නි. 1.508) එත්ථ අජ්ඣායසෙ වත්තති, “නිබ්බානං අරහතො ගති”ති (පරි. 339) එත්ථ පටිසරණෙ, පරායණෙ අපස්සයෙති අත්ථො. ගච්ඡති යථාරුචි පචත්තතිති ගති, අජ්ඣායසො. ගච්ඡති අවචරති, අවචරණවසෙන වා පචත්තති එත්ථාති ගති, පටිසරණං. සබ්බසඬ්ඛනවිසඤ්ඤාත්තස්ස හි අරහතො නිබ්බානමෙව පටිසරණං, ඉධ පන නිට්ඨායං වත්තතිති වෙදිතබ්බො තදඤ්ඤෙසමවිසයත්තා.

නනු ද්වින්නං නිප්ඵන්තීනං නිමිත්තභූතාති ලක්ඛණානි විසදිසානෙව, අථ කස්මා “යෙහි සමන්තාගතස්සා”ති ආදිනා තෙසං සදිසභාවො වුත්තොති වොදනාලෙසං දස්සෙත්වා සොධෙත්තො “තත්ථ කිඤ්චාපි”ති ආදිමාහ. සමානෙපි නිග්‍රොධබ්බිකතාදිලක්ඛණභාවෙ අත්ථෙව කොචි තෙසං විසෙසොති දස්සෙතුං “න තෙහෙව බුද්ධො හොති”ති වුත්තං. “යථා හි බුද්ධානං ලක්ඛණානි සුචිසදානි, සුපරිබ්‍යත්තානි, පරිපුණ්ණානි ව හොන්ති, න එවං වක්කවත්තින”න්ති අයං පන විසෙසො ආවරියධම්මපාලත්ථෙරෙන (දී. නි. ටී. 1.258) පකාසිතො. ජායන්ති හින්තෙසුපි අත්ථෙසු අභින්නධිසද්දා එතායාති ජාති, ලක්ඛණභාවමත්තං. වුත්තඤ්චි -

“සබ්බලාදිසු හින්තෙසු, යාය වත්තන්තුහින්තධි;
සද්දා සා ජාතිරෙසා ව, මාලාසුත්තම්චන්චිතා”ති.

තස්මා ලක්ඛණනාමත්තෙන සමානභාවතො විසදිසානිපි තාතියෙව වක්කවත්තිනිප්ඵන්තිනිමිත්තභූතාති ලක්ඛණානි සදිසාති විය කත්වා තාති බුද්ධනිප්ඵන්තිනිමිත්තභූතාති ලක්ඛණානි නාමාති ඉදං වචනං වුවචතිති අත්ථො. අධිආපුබ්බවසයොගෙ භූමිමත්ථෙ උපයොගවචනන්ති ආහ “අගාරෙ වසති”ති වතුහි අච්ඡරියධම්මෙහිති අභිරුප්පතා, දිසායුක්තා, අප්පාබාධතා, බ්‍රාහ්මණගහපතිකානං පියමනාපතාති ඉමෙහි වතුහි අච්ඡරියසභාවභූතාති ඉද්ධිති. යථාහ -

“රාජා ආනන්ද, මහාසුදස්සනො වතුහි ඉද්ධිහි සමන්තාගතො අහොසි. කතමාහි වතුහි ඉද්ධිහි? ඉධානන්ද, රාජා මහාසුදස්සනො අභිරුපො අහොසි දස්සනියො පාසාදිකො”තිආදි (දී. නි. 2.252).

වෙනියජාතකෙ (ජා. අට්ඨ. 3.8.44) ආගතනයං ගහෙන්වාපි එවං වදන්ති “සරිරතො වන්දනගන්ධො වායති, අයං එකා ඉද්ධි. මුඛතො උප්පලගන්ධො වායති, අයං දුතියා. වන්තාරො දෙවපුත්තා වතුසු දිසාසු සබ්බකාලං ඛග්ගහත්ථා ආරක්ඛං ගණ්හන්ති, අයං තතියා. ආකාසෙන විවරති, අයං වතුත්ථි”ති. අනාගතවංසසංවණ්ණනායං පන “අභිරුපහාවො එකා ඉද්ධි, සමවෙපාකිනියා ගහණියා සමන්තාගතහාවො දුතියා, යාවනායුකම්පි සකලලොකස්ස දස්සනාතිත්තිකහාවො තතියා, ආකාසවාරිහාවො වතුත්ථි”ති වුත්තං. තත්ථ සමවෙපාකිනියා ගහණියා සමන්තාගතහාවොති සමවිපාවතියා කම්මපතෙජොධාතුයා සම්පන්නතා. යස්ස හි භුත්තමත්තොව ආහාරො ජීරති, යස්ස වා පන පුට්ඨත්තං විය තථෙව තිට්ඨති, උභොපෙන න සමවෙපාකිනියා සමන්තාගතා. යස්ස පන පුන භත්තකාලෙ භත්තවිජන්දො උප්පජ්ජතෙව, අයං සමවෙපාකිනියා සමන්තාගතො නාම, තථාරුපතාති අත්ථො. සඬගභවත්ථුභීති දානං, පියවචනං, අත්ථවරියා, සමානත්තතාති ඉමෙහි සඬගභොපායෙහි. යථාහ –

“දානඤ්ච පෙයාවජ්ජඤ්ච, අත්ථවරියා ව යා ඉධ;
සමානත්තතා ව ධම්මෙසු, තත්ථ තත්ථ යථාරහං;
එතෙ ඛො සඬගහා ලොකෙ, රථස්සාණිව යායතො.

එතෙ ව සඬගහා නාස්සු, න මාතා පුත්තකාරණා;
ලභෙථ මානං පූජං වා, පිතා වා පුත්තකාරණා.

යස්මා ව සඬගහා එතෙ, සමපෙක්ඛන්ති පණ්ඩිතා;
තස්මා මහත්තං පජ්ජොන්ති, පාසංසා ව භවන්ති තෙ”ති. (දී. නි. 3.273);

රඤ්ජනතොති පීතියොමනස්සවසෙන රඤ්ජනතො, න රාගවසෙන, පීතියොමනස්සානං ජනනතොති වුත්තං හොති. වතුහි සඬගභවත්ථුභී රඤ්ජනට්ඨොන රාජාති පන සබ්බෙසං රාජුනං සමඤ්ඤා තථා අකරොන්නානම්පි විලිච්ඡිනාදිසු තාලවණ්ටවොහාරො විය රුජ්ඣිවසෙන පවත්තිතො, තස්මා “අච්ඡරියධම්මෙහි”ති අසාධාරණතිබ්බවනං වුත්තන්ති දට්ඨබ්බං.

සද්දසාමත්ථියතො අනෙකධා වක්කවත්තිසද්දස්ස වචනත්ථං දස්සෙන්නො පධානභූතං වචනත්ථං පඨමං දස්සෙතුං “වක්කරතන”න්තිආදිමාහ. ඉදමෙව හි පධානං වක්කරතනස්ස පවත්තනමන්තරෙන වක්කවත්තිභාවානාපත්තිතො. තථා හි අට්ඨකථාසු වුත්තං “කිත්තාවතා වක්කවත්ති හොතිති? එකඬගුලද්වඬගුලමත්තම්පි වක්කරතනෙ ආකාසං අබ්භුග්ගන්ත්වා පවත්තෙ”ති (දී. නි. අට්ඨ. 2.243; ම. නි. අට්ඨ. 3.256). යස්මා පන රාජා වක්කවත්ති එකංසං උත්තරාසඬගං කරිත්වා වාමහත්ථෙත හත්ථියොණ්ඩසදිසපනාලිං සුවණ්ණභිඤ්ඤාරං උක්ඛිපිත්වා දක්ඛිණහත්ථෙත වක්කරතනං උදකෙන අබ්භුක්කිරිත්වා “පවත්තතු භවං වක්කරතනං, අභිවිජිනාතු භවං වක්කරතන”න්ති (දී. නි. 2.244) වචනෙන වක්කරතනං වෙහාසං අබ්භුග්ගන්ත්වා පවත්තෙසි, තස්මා තාදිසං පවත්තාපනං සන්ධාය “වක්කරතනං වත්තෙති”ති වුත්තං. යථාහ “අථ ඛො ආනන්ද රාජා මහාසුදස්සනො උට්ඨායාසනා...පෙ.... වක්කරතනං අබ්භුක්කිරි ‘පවත්තතු භවං වක්කරතන’න්ති”ආදි (දී. නි. 2.244). න කෙවලඤ්ච වක්කසද්දො වක්කරතනෙයෙව වත්තති අථ ඛො සම්පත්තිවක්කාදිසුපි, තස්මා තංතදත්ථවාචකසද්දසාමත්ථියතොපි වචනත්ථං දස්සෙති “සම්පත්තිවක්කෙහි”තිආදිනා. තත්ථ සම්පත්තිවක්කෙහිති –

“පතිරුපෙ වසෙ දෙසෙ, අරියමිත්තකරො සියා;
සම්මාපණ්ඩසම්පන්නො, පුබ්බෙ පුඤ්ඤකතො නරො;
ධඤ්ඤං ධනං යසො කිත්ති, සුඛඤ්චෙතංධිවත්තති”ති. (අ. නි. 4.31) –

වුත්තෙහි පතිරුපදෙසවාසාදිසම්පත්තිවක්කෙහි. වත්තතිති පවත්තති සම්පජ්ජති, උපරුපරි කුසලධම්මං වා පටිපජ්ජති. තෙහීති සම්පත්තිවක්කෙහි. පරන්ති සත්තනිකායං, යථා සයංසද්දො සුද්ධකත්තුත්ථස්ස ජොතකො, තථා පරංසද්දොපි හෙතුකත්තුත්ථස්සාති වෙදිතබ්බං. වත්තෙතිති පවත්තෙති සම්පාදෙති, උපරුපරි කුසලධම්මං වා පටිපජ්ජාපෙති. යථාහ –

“රාජා මහාසුදස්සනො එවමාහ ‘පාණො න හන්තබ්බො, අදින්නං න ආදාතබ්බං, කාමෙසු මිච්ඡා න වරිතබ්බා, මුසා න භණ්ණබ්බා, මජ්ජං න පාතබ්බං, යථාභුත්තඤ්ච භුඤ්ජථා’ති. යෙ ඛො පනානන්ද පුරත්ථිමාය දිසාය පට්ඨානො, තෙ රඤ්ඤො මහාසුදස්සනස්ස අනුයන්තා අහෙසු”න්තිආදි (දී. නි. 2.244).

ඉරියාපථවක්කානන්ති ඉරියාපථභූතානං වක්කානං. ඉරියාපථොපි හි “වක්ක”න්ති වුච්චති “වතුචක්කං නවද්වාර”න්තිආදිසු (සං. නි. 1.29, 109). යථාහ –

“රථඛිගෙ ලක්ඛණෙ ධම්මො-රචක්කෙස්වරියාපටේ;
වක්කං සම්පත්තියං වක්ක-රතනෙ මණ්ඩලෙ බලෙ;
කුලාලභණ්ඩෙ ආණාය-මායුධෙ දානරාසිසු”ති.

වත්තොති පවත්තනං උප්පජ්ජනං, ඉමිනාව ඉරියාපට්ඨක්කං වත්තෙති පරහිතාය උප්පාදෙතීති නිබ්බවනම්පි
දස්සෙති අත්ථනො සමානත්තා. තථා වාහ -

“අට්ඨං බො තං ආනන්ද වක්කරතනං පුරත්ථිමං දිසං පවත්ති, අත්ථදෙව රාජා මහාසුදස්සනො සද්ධිං
චතුරඛිනියා සෙනාය. යස්මිං බො පනානන්ද, පදෙසෙ වක්කරතනං පතිට්ඨාසි, තත්ථ රාජා මහාසුදස්සනො
වාසං උපගච්ඡි සද්ධිං චතුරඛිනියා සෙනායා”තිආදි (දී. නි. 2.244).

අයං අට්ඨකථානො අපරො නයො - අප්පට්ඨනං ආණාසඬ්ඛානං වක්කං වත්තෙතීති වක්කවත්තී. තථා හි වුත්තං -

“පඤ්චහි භික්ඛවෙ ධම්මෙහි සමන්තාගතො රාජා වක්කවත්තී ධම්මෙනෙව වක්කං වත්තෙති, තං හොති
වක්කං අප්පට්ඨවත්තියං කෙනචි මනුස්සභූතෙන පච්චත්ථිකෙන පාණිනා. කතමෙහි පඤ්චහි? ඉධ භික්ඛවෙ රාජා
වක්කවත්තී අත්ථඤ්ඤ ව හොති, ධම්මඤ්ඤ ව මත්තඤ්ඤ, ව කාලඤ්ඤ ව පරිසඤ්ඤ ව. ඉමෙහි බො...පෙ....
පාණිනා”තිආදි (අ. නි. 5.131).

බත්තියමණ්ඩලාදිසඤ්ඤිතං වක්කං සමුභං අත්තනො වසෙ වත්තෙති අනුවත්තෙතීතිපි වක්කවත්තී. වුත්තඤ්ඤි
“යෙ බො පනානන්ද පුරත්ථිමාය දිසාය පටිරාජානො, තෙ රඤ්ඤො මහාසුදස්සනස්ස අනුයන්තා අහෙසු”න්තිආදි (දී.
නි. 2.244). වක්කලක්ඛණං වත්තති එතස්සානිපි වක්කවත්තී. තෙනාහ “ඉමස්ස දෙව කුමාරස්ස භෙට්ඨා පාදතලෙසු
වක්කානි ජාතානි සහස්සාරානි සනෙමිකානි සනාහිකානි සබ්බාකාරපරිපූරානී”තිආදි (දී. නි. 2.35). වක්කං මහන්තං
කායබලං වත්තති එතස්සානිපි වක්කවත්තී. වුත්තඤ්ඤෙන “අයඤ්ඤි දෙව කුමාරො සත්තුස්සදො...පෙ.... අයඤ්ඤි
දෙව කුමාරො සීහපුබ්බද්ධකායො”තිආදි (දී. නි. 2.35). තෙන භිස්ස ලක්ඛණෙන මහබ්බලභාවො විඤ්ඤායති. වක්කං
දසවිධං, ද්වාදසවිධං වා වත්තධම්මං වත්තති පටිපජ්ජතිති වක්කවත්තී. තෙන වුත්තං “න හි තෙ තාත දිබ්බං
වක්කරතනං පෙත්තිකං දායජ්ජං, ඉඬ්ඝ ත්වං තාත අරියෙ වක්කවත්තිවත්තෙ වත්තාහි”තිආදි (දී. නි. 3.83). වක්කං
මහන්තං දානං වත්තෙති පවත්තෙතීතිපි වක්කවත්තී. වුත්තඤ්ඤ -

“පට්ඨපෙසි බො ආනන්ද රාජා මහාසුදස්සනො තාසං පොක්ඛරණිනං තීරෙ එවරූපං දානං අන්තං
අන්තත්ථිකස්ස, පානං පානත්ථිකස්ස, වත්ථං වත්ථත්ථිකස්ස, යානං යානත්ථිකස්ස, සයනං සයනත්ථිකස්ස,
ඉත්ථිං ඉත්ථිත්ථිකස්ස, හිරඤ්ඤං හිරඤ්ඤත්ථිකස්ස, සුවණ්ණං සුවණ්ණත්ථිකස්සා”තිආදි (දී. නි. 2.254).

රාජානි සාමඤ්ඤං තදඤ්ඤසාධාරණතො. වක්කවත්තීති විසෙසං අනඤ්ඤසාධාරණතො. ධම්මසද්දො ඤායෙ,
සමො එව ව ඤායො නාමාති ආහ “ඤායෙන සමෙනා”ති. වත්තති උප්පජ්ජති, පටිපජ්ජතිති වා අත්ථො. “ඉදං නාම
වරති”ති අවුත්තෙපි සාමඤ්ඤපොතනාය විසෙසෙ අවට්ඨානතො, විසෙසත්ථිනා ව විසෙසස්ස පසුප්පිතබ්බත්තා
“සදත්ථපරත්ථෙ”ති යොජීයති. පදෙසග්ගහණෙ හි අසති ගහෙනබ්බස්ස නිප්පදෙසනා විඤ්ඤායති යථා “දික්ඛිතො න
දදාති”ති. යස්මා වක්කවත්තිරාජා ධම්මෙනෙව රජ්ජමධිගච්ඡති, න අධම්මෙන පරුපසාතාදිනා. තස්මා වුත්තං
“ධම්මෙන රජ්ජං ලභිත්වා”තිආදි, ධම්මෙනාති ව ඤායෙන, කුසලධම්මෙන වා. රඤ්ඤො භාවො රජ්ජං, ඉස්සරියං.

පරෙසං හිතොපායභූතං ධම්මං කරොති, වරතිති වා ධම්මිකො. අත්තනො හිතොපායභූතස්ස ධම්මස්ස කාරකො,
වරකො වා රාජාති ධම්මරාජාති ඉමං සවිසෙසං අත්ථං දස්සෙති “පරහිතධම්මකරණෙන වා”තිආදිනා. අයං පන
මහාපදානට්ඨකථානායො - දසවිධෙ කුසලධම්මෙ, අගතිරහිතෙ වා රාජධම්මෙ නියුත්තොති ධම්මිකො; තෙනෙව
ධම්මෙන ලොකං රඤ්ඤෙතීති ධම්මරාජා. පරියායවචනමෙව හි ඉදං පද්දේවයන්ති. ආවරියෙන පන එවං වුත්තං
“වක්කවත්තිවත්තසඬ්ඛානං ධම්මං වරති, වක්කවත්තිවත්තසඬ්ඛානො වා ධම්මො එතස්ස, එතස්මිං වා අත්ථිති
ධම්මිකො, ධම්මතො අනපෙතත්තා ධම්මො ව සො රඤ්ජනට්ඨෙන රාජා වාති ධම්මරාජා”ති (දී. නි. ටි. 1.258). “රාජා
හොති වක්කවත්ති”ති වචනතො “වාතුරන්තො”ති ඉදං වතුදීපිස්සරතං විභාවෙතීති ආහ “වාතුරන්තායා”තිආදි.
වත්තාරො සමුද්දා අන්තා පරියොසානා එතිස්සාති වාතුරන්තා, පට්ඨි. සා හි වතුසු දිසාසු
පුරත්ථිමසමුද්දාදිවතුසමුද්දපරියොසානත්තා එවං වුච්චති. තෙන වුත්තං “වතුසමුද්ද අන්තායා”ති, සා පන
අවයවභූතෙහි වතුබ්බිධෙහි දීපෙහි විභූසිතා එකලොකධාතුපරියාපන්තා පට්ඨියෙවාති දස්සෙති “වතුබ්බිධදීපවිභූසිතාය
පට්ඨියා”ති ඉමිනා. යථාහ -

“යාවතා වන්දිමසුරියා, පරිහරන්ති දිසා හන්ති විරොවනා;
සබ්බෙව දාසා මන්ධාතු, යෙ ව පාණා පට්ඨස්සිතා”ති.

එත්ථ ව “වතුදීපවිභූසිතායා”ති අවත්වා වතුබ්බිධදීපවිභූසිතායාති විධසද්දග්ගහණං පච්චෙකං
පඤ්චසතපරිත්තදීපානම්පි මහාදීපෙයෙව සඬ්ගහණත්ථං සද්දාතිරිත්තෙන අත්ථාතිරිත්තස්ස විඤ්ඤායමානත්තා,

කොට්ඨාසවාචකෙන වා විධසද්දෙන සමානභාගානං ගතිතත්තානි දට්ඨබ්බං. කොපාදිපච්චත්ථිකෙති එත්ථ ආදිසද්දෙන කාමමොහමානමදාදිකෙ සඬගණ්ඨානි. විජෙතීති තංකාලාපෙක්ඛාය වත්තමානවචනං, විජිතවාති අත්ථො. සද්දවිදු හි අතීතෙ තාවිසද්දමිජන්ති. “සබ්බරාජානො විජෙතී”ති වදන්තො කාමං චක්ඛවත්තිනො කෙනවි යුද්ධං නාම නත්ථි, යුද්ධෙන පන සාධෙනබ්බස්ස විජයස්ස සිද්ධියා “විජිතසඬගාමො” ත්වෙව චුත්තොති දස්සෙති.

ථාවරස්ස ධූවස්ස භාවො ථාවරියං, යථා ජනපදෙ ථාවරියං පත්තො, තං දස්සෙතුං “න සක්කා කෙනවි”ති ආදි චුත්තං, ඉමිනා කෙනවි අකම්පියට්ඨෙන ජනපදෙ ථාවරියප්පත්තොති තප්පුරිසසමාසං දස්සෙති, ඉතරොන ව දළ්භහත්තිභාවතො ජනපදො ථාවරියප්පත්තො එතස්මිත්ති අඤ්ඤපදත්ථසමාසං. තම්හීති අස්මිං රාජීනි. යථා ජනපදො තස්මිං ථාවරියං පත්තො, තදාවිකරොන්තො “අනුයුත්තො”ති ආදිමාන. තත්ථ අනුයුත්තොති නිව්චපයුත්තො. සකම්මතිරතොති චක්ඛවත්තිනො රජ්ජකම්මෙ සදා පවත්තො. අවලො අසම්පවෙධීති පරියායවචනමෙතං, වොරානං වා විලොපනමත්තෙන අවලො, දාමරිකත්තෙන අසම්පවෙධි. වොරෙහි වා අවලො, පටිරාජුහි අසම්පවෙධි. අනතිමුදුභාවෙන වා අවලො, අනතිවණ්ඩභාවෙන අසම්පවෙධි. තථා හි අතිවණ්ඩස්ස රඤ්ඤො බලිබණ්ඩාදිහි ලොකං පිළයතො මනුස්සා මජ්ඣිමජනපදං ඡඩ්ඛෙත්වා පබ්බතසමුද්දතිරාදීනි නිස්සාය පච්චන්තෙ වාසං කප්පෙන්නි, අතිමුදුකස්ස ව රඤ්ඤො වොරසාහසිකජනවිලොපපිළිනා මනුස්සා පච්චන්තං පභාය ජනපදමජ්ඣෙ වාසං කප්පෙන්නි, ඉති එවරුපෙ රාජීනි ජනපදො ථාවරභාවං න පාපුණාති. එතස්මිං පන තදුභයවිරහිතෙ සුවණ්ණතුලා විය සමභාවප්පත්තෙ රාජීනි රජ්ජං කාරයමානෙ ජනපදො පාසාණපිට්ඨියං යපෙත්වා අයොපට්ටෙන පරික්ඛිත්තො විය අවලො අසම්පවෙධි ථාවරියප්පත්තොති.

සෙය්‍යට්ඨන්ති එකොව නිපාතො, “සො කතමො, තං කතමං, සා කතමා”ති ආදිනා යථාරහං ලිඬගච්ඡත්තිවචනවසෙන පයොජියමානොව හොති, ඉධ තානි කතමානිති පයුත්තොති ආහ “තස්ස චෙතානි”ති ආදි. වචනි චක්ඛවත්තිනො යථාරුචි ආකාසාදිගමනාය පරිබ්භමතිති චක්ඛං. චක්ඛරතනඤ්ඤි අන්තොසමුට්ඨිතවායොධාතුවසෙන රඤ්ඤො චක්ඛවත්තිස්ස වචනසමනන්තරමෙව පවත්නති, න චන්දසුරියවිමානාදි විය බහිසමුට්ඨිතවායොධාතුවසෙනානි විමානට්ඨකථායං (වි. ව. අට්ඨ. 1. පයමපියවිමානවණ්ණනා) චුත්තං. රතිජනනට්ඨෙතානි පිතිසොමනස්සුප්පාදනට්ඨෙත. තඤ්ඤි පස්සන්තස්ස, සුණන්තස්ස ව අනප්පකං පිතිසොමනස්සං උප්පජ්ජති අච්ඡරියධම්මත්තා. වචනත්ථතො පන රමෙති රතිං කරොතිති රතනං, රමනං වා රතං, තං නෙතිති රතනං, රතං වා ජනෙතිති රතනං ජ-කාරලොපවසෙනානිපි නෙරුත්තිකා. සබ්බත්ථානි හත්ථීරතනාදියු.

චිත්තිකතභාවාදිනාපි චක්ඛස්ස රතනට්ඨෙතො වෙදිතබ්බො, සො පන රතිජනනට්ඨෙතෙව එකසඬගහනාය විසුං න ගහිතො. කස්මා එකසඬගහොති වෙ? චිත්තිකතාදිභාවස්සපි රතිනිමිත්තත්තා. අථ වා ගන්ථඛ්‍යාසං පරිහරිතුකාමෙන චිත්තිකතාදිභාවො න ගහිතොති වෙදිතබ්බං. අඤ්ඤාසු පන අට්ඨකථාසු (දී. නි. අට්ඨ. 2.33; සං. නි. අට්ඨ. 3.5.223; බු. පා. අට්ඨ. 6.3. යානිධානිගාථාවණ්ණනා; සු. නි. අට්ඨ. 1.226; මහානි. අට්ඨ. 156) එවං චුත්තං –

“රතිජනනට්ඨෙත රතනං. අපිව –

චිත්තිකතං මහග්ගඤ්ඤව, අතුලං දුල්ලභදස්සනං;
අනොමසත්තපරිභොගං, රතනං තෙන චූච්චති.

“චක්ඛරතනස්ස ව නිබ්බත්තකාලතො පට්ඨාය අඤ්ඤං දෙවට්ඨානං නාම න හොති, සබ්බෙපි ගන්ධපුප්පාදිහි තස්සෙව පුප්ඤ්ඤව අභිවාදනාදීනි ව කරොන්තිති චිත්තිකතට්ඨෙත රතනං. චක්ඛරතනස්ස ව එත්තකං නාම ධනං අග්ගිනිති අග්ගො නත්ථි, ඉති මහග්ගට්ඨෙතපි රතනං. චක්ඛරතනඤ්ඤව අඤ්ඤෙහි ලොකෙ විජ්ජමානරතනෙහි අසදිසන්ති අතුලට්ඨෙත රතනං. යස්මා පන යස්මිං කප්පෙ බුද්ධා උප්පජ්ජන්ති, තස්මිංයෙව චක්ඛවත්තිනො උප්පජ්ජන්ති, බුද්ධා ව කදාවි කරහවි උප්පජ්ජන්ති, තස්මා දුල්ලභදස්සනට්ඨෙතපි රතනං. තදෙනං ජාතිරූපකුලඉස්සරියාදිහි අනොමස්ස උළාරසත්තස්සෙව උප්පජ්ජති, න අඤ්ඤස්සානි අනොමසත්තපරිභොගට්ඨෙතපි රතනං. යථා ව චක්ඛරතනං, එවං සෙසානිපි”ති.

තත්‍රායං තට්ඨිකාය, අඤ්ඤත්ථ ව චුත්තනයෙන අත්ථවිභාවනා – ඉදඤ්ඤි “චිත්තිකත”න්ති ආදිවචනං නිබ්බවනත්ථවසෙන චුත්තං න හොති, අථ කිනති වෙ? ලොකෙ “රතන”න්ති සම්මතස්ස වත්ථුනො ගරුකාතබ්බභාවෙන චුත්තං. සරූපතො පනෙතං ලොකියමහාජනෙන සම්මතං හිරඤ්ඤසුවණ්ණාදිකං, චක්ඛවත්තිරඤ්ඤො උප්පන්නං චක්ඛරතනාදිකං, කතඤ්ඤකතවෙදිපුත්ගලාදිකං, සබ්බුක්ඛට්ඨපරිච්ඡෙදවසෙන බුද්ධාදිසරණත්තස්සෙව දට්ඨබ්බං. “අහො මනොහර”න්ති චිත්තෙ කත්තබ්බතාය චිත්තිකතං, ස්වායං චිත්තිකාරො තස්ස පුප්පතියතායානි කත්වා පුප්පතියන්ති අත්ථං වදන්ති. කෙවි පන “විචිත්‍රකතට්ඨෙත චිත්තිකත”න්ති භණන්ති, තං න ගහෙතබ්බං ඉධ චිත්තසද්දස්ස හදයවාචකත්තා “චිත්තිකත්වා සුණාථ මෙ”ති (බු. වං. 1.80) ආහවිච්ඡාසිතපාළියං විය. තථා වාහු “යථාරහමිවණ්ණාගමො භුකරෙසු”ති. “පස්ස චිත්තිකතං රූපං, මණ්ණා කුණ්ඩලෙන වා”ති ආදියු (ම. නි. 2.302) පන පුබ්බෙ අවිචිත්‍රං ඉදානි විචිත්‍රං කතන්ති චිත්තිකතන්ති අත්ථො ගහෙතබ්බො තත්ථ චිත්තසද්දස්ස විචිත්‍රවාචකත්තා. මහන්තං චිපුලං අපරිමිතං අග්ගිනිති මහග්ගං. නත්ථි එතස්ස තුලා උපමා, තුලං වා සදිසන්ති අතුලං.

දුට්ඨසුඛවසෙනපි යථාච්ඡත්තමත්ථං විභාවෙතුං. “සො ඉත්ථිමඤ්ඤානෙහි” තිආදි කවිතං. භොගසුඛන්ති සම්පෙකත්වා පරිභොගවසෙන පවත්තසුඛං. සෙසෙහීති තදවසෙසෙහි වක්කාදිපඤ්චරතනෙහි. අපච්චත්ථිකතාවසෙන පවත්තසුඛං ඉස්සරියසුඛං. ඉදාති තෙසං සම්පන්නහෙතුවසෙනපි කෙනචි අවිනාභාවිතමෙව විභාවෙතුං. “විසෙසතො” තිආදිමාහ. අදොසකුසලමූලජනිතකම්මානුභාවෙනාති අදොසසඬ්ඛාතෙන කුසලමූලෙන සහජාතාදිපච්චයවසෙන උප්පාදිතකම්මස්ස ආනුභාවෙන සම්පජ්ජන්ති සොම්මතරරතනජාතිකත්තා. කම්මඵලඤ්ඤි

යෙහුයොන කම්මසරික්කං. මජ්ඣිමානි මණ්ණිප්පිගහපතිරතනානි අලොභකුසලමූලජනිතකම්මානුභාවෙන සම්පජ්ජන්ති උළාරධනස්ස, උළාරධනපටිලාභකාරණස්ස ච පරිවිවාගසම්පදාහෙනුකත්තා. පච්ඡිමං පරිණායකරතනං අමොහකුසලමූලජනිතකම්මානුභාවෙන සම්පජ්ජන්ති මහාපඤ්ඤෙනෙව චක්කවත්තිරාජකිව්වස්ස පරිනෙතබ්බත්තා, මහාපඤ්ඤභාවස්ස ච අමොහකුසලමූලජනිතකම්මනිස්සන්දභාවතො. බොජ්ඣංගසංයුක්තෙති මහාවග්ගෙ දුතියෙ බොජ්ඣංගසංයුක්තෙ (සං. නි. 5.223). රතනසුත්තස්සාති තත්ථ පඤ්චමවග්ගෙ සඨගීතස්ස දුතියස්ස රතනසුත්තස්ස (සං. නි. 5.223). උපදෙසො නාම සවිසෙසං සත්තන්තං රතනානං විචාරණවසෙන පවත්තො නයො.

සරණතො පටිපක්ඛවිධමනතො සුරා සත්තිවත්තො, නිබ්භයාවහාති අත්ථො. තෙනාහ “අභිරුකජාතිකා”ති. අසුරෙ විජිනිත්වා ධීතත්තා සක්කො දෙවනම්න්දො ධිරො නාම, තස්ස සෙනඬගභාවතො දෙවපුත්තො “අඬග”න්ති චුච්චති, ධිරස්ස අඬගං, තස්ස රූපමිව රූපං යෙසං තෙ ධිරඬගරූපා, තෙන චුත්තං “දෙවපුත්තසදිසකායා”ති. එකෙති සාරසමාසනාමකා ආවරියා, තදක්ඛමන්තො ආහ “අයං පනෙත්ථා”තිආදි. සභාවොති සභාවහුතො අත්ථො. උත්තමසුරාති උත්තමයොධා. සුරසද්දො හි ඉධ යොධත්ථො. එවඤ්ඤි පුරිමනයතො ඉමස්ස විසෙසනා හොති, “උත්තමත්ථො සුරසද්දො”තිපි වදන්ති, “උත්තමා සුරා චුච්චන්ති”තිපි හි පාඨො දිස්සති. වීරානන්ති වීරියවත්තානං. අඬගන්ති කාරණං “අඬගියති ඤායති ඵලමෙනෙතා”ති කත්වා. යෙන වීරියෙන “ධිරා”ති චුච්චන්ති, තදෙව ධිරඬගං නාමාති ආහ “වීරියන්ති චුත්තං හොති”ති. රූපන්ති සරීරං. තෙන චුත්තං “වීරියමයසරීරා වියා”ති. වීරියමෙව වීරියමයං යථා “දානමය”න්ති, (දී. නි. 3.305; ඉතිචු. 60; නෙත්ති. 34) තස්මා වීරියසඬ්ඛාතසරීරා වියාති අත්ථො. වීරියං පන න එකන්තරූපන්ති විය-සද්දග්ගහණං කතං. අපිච ධිරඬගෙන නිබ්බත්තං ධිරඬගන්ති අත්ථං දස්සෙතුං “වීරියමයසරීරා වියා”ති චුත්තං, එවමපි වීරියතො රූපං න එකන්තං නිබ්බත්තන්ති විය-සද්දෙන දස්සෙති. අථ වා රූපං සරීරහුතං ධිරඬගං වීරියමෙනෙසන්ති යොජෙතබ්බං, තථාපි වීරියං නාම කිඤ්චි සවිග්ගහං න හොතිති දිපෙති “වීරියමයසරීරා වියා”ති ඉමිනා, ඉධාපි මයසද්දො සකත්ථෙයෙව දට්ඨබ්බො, තස්මා සවිග්ගහවීරියසදිසාති අත්ථො. ඉදං චුත්තං හොති – සවිග්ගහං වෙ වීරියං නාම සියා, තෙ වස්ස පුත්තා තංසදිසායෙව භවෙය්‍යුන්ති අයමෙව චත්ථො ආවරියෙන (දී. නි. වී. 1.258) අනුමතො. මහාපදානට්ඨකථායං පන එවං චුත්තං “ධිරඬගං රූපමෙනෙසන්ති ධිරඬගරූපා, වීරියජාතිකා වීරියසභාවා වීරියමයා අකිලාසුතො අහෙසුං, දිවසමපි යුජ්ඣන්තා න කිලමන්තිති චුත්තං හොති”ති, (දී. නි. අට්ඨ. 2.34) තදෙන රූපසද්දස්ස සභාවත්ථතං සන්ධාය චුත්තන්ති දට්ඨබ්බං. ඉධ වෙව අඤ්ඤත්ථ කත්ථවි “ධිතඬගරූපා”ති පාඨො දිස්සති. වීරියත්ථොපි හි ධිතසද්දො හොති “සච්චං ධම්මො ධිති වාගො, දිට්ඨං සො අතිවත්තති”තිආදියු (ජා. 1.1.57) ධිතසද්දො විය. කත්ථවි පන “වීරඬග”න්ති පාඨොව දිට්ඨො. යථා රුච්චති, තථා ගහෙනබ්බං.

නනු ව රඤ්ඤො චක්කවත්තිස්ස පටිසෙනා නාම නත්ථී, ය’මස්ස පුත්තා පමද්දෙය්‍යුං, අථ කස්මා “පරසෙනප්පමද්දනා”ති චුත්තන්ති වොදනං සොධෙත්තො “සච්ච”තිආදිමාහ, පරසෙනා හොතු වා, මා වා, “සච්ච පන භවෙය්‍යා”ති පරිකප්පනාමත්තෙන තෙසං එවමානුභාවතං දස්සෙතුං තථා චුත්තන්ති අධිප්පායො, “පරසෙනප්පමද්දනා”ති චුත්තෙපි පරසෙනං පමද්දිතුං සමත්ථාති අත්ථො ගහෙනබ්බො පකරණතොපි අත්ථන්තරස්ස විඤ්ඤායමානත්තා, යථා “සික්ඛමානෙන හික්ඛවෙ හික්ඛුතා අඤ්ඤාතබ්බං පරිපුච්ඡිතබ්බං පරිපඤ්ඤිතබ්බං”න්ති (පාච්. 434) එතස්ස පදභාජනියෙ (පාච්. 436) “සික්ඛිතුකාමෙනා”ති අත්ථග්ගහණන්ති ඉමමත්ථං දස්සෙතුං “තං පරිමද්දිතුං සමත්ථා”ති චුත්තං. න හි තෙ පරසෙනං පමද්දන්තා තිට්ඨන්ති, අථ බො පමද්දනසමත්ථා එව හොන්ති. එවමඤ්ඤත්‍රපි යථාරහං. පරසෙනං පමද්දනාය සමත්ථෙත්තිති පරසෙනප්පමද්දනාති අත්ථං දස්සෙතිතිපි වදන්ති.

පුබ්බෙ කතුපච්ඡස්ස එතරහි විපච්චමානකස්ස පුඤ්ඤධම්මස්ස විරතරං විපච්චිතුං පච්චයහුතං චක්කවත්තිවත්තසමුදාගතං පයොගසම්පත්තිසඬ්ඛාතං ධම්මං දස්සෙතුං “ධම්මෙනා”ති පදස්ස “පාණො න හන්තබ්බොතිආදිනා පඤ්චසීලධම්මෙනා”ති අත්ථමාහ. අයඤ්ඤි අත්ථො “යෙ බො පනානන්ද පුරත්ථිමාය දිසාය පටිරාජානො, තෙ රාජානං මහාසුදස්සනං උපසඬ්ඛමිත්ථා එවමාහංසු ‘එහි බො මහාරාජ, ස්වාගතං තෙ මහාරාජ, සකං තෙ මහාරාජ, අනුසාස මහාරාජා’ති. රාජා මහාසුදස්සනො එවමාහ ‘පාණො න හන්තබ්බො, අදින්තං න ආදාතබ්බං, කාමෙසු මිච්ඡා න වරිතබ්බො, මුසා න හණිතබ්බො, මජ්ඣං න පාතබ්බං, යථාහුත්තඤ්ච භුඤ්ජථා’ති. යෙ බො පනානන්ද පුරත්ථිමාය දිසාය පටිරාජානො, තෙ රඤ්ඤො මහාසුදස්සනස්ස අනුයන්තා අහෙසු”න්තිආදිනා (දී. නි. 2.244) ආගතං රඤ්ඤො ඔවාදධම්මං සන්ධාය චුත්තො. එවඤ්ඤි “අදණ්ඩෙන අසත්ථෙතා”ති ඉදමපි විසෙසනවචනං සුසමත්ථිතං හොති. අඤ්ඤාසුපි සුත්තනිපාතට්ඨකථාදියු (සු. නි. අට්ඨ. 226; චු. පා. අට්ඨ. 6.3; දී. නි. අට්ඨ. 2.33; සං. නි. අට්ඨ. 3.223) අයමෙවත්ථො චුත්තො.

මහාපදානට්ඨකථායං පන “අදණ්ඩෙනාති යෙ කතාපරාධෙ සත්තෙ සතමපි සහස්සමපි ගණ්හන්ති, තෙ ධනදණ්ඩෙන රජ්ජං කාරෙන්නි නාම, යෙ ජෙජ්ජහෙජ්ජං අනුසාසන්ති, තෙ සත්ථදණ්ඩෙන. අයං පන දුට්ඨමපි දණ්ඩං පහාය අදණ්ඩෙන අජ්ඣාචසති. අසත්ථෙතාති යෙ එකතොධාරාදිනා සත්ථෙතා පරං විභෙසන්ති, තෙ සත්ථෙතා රජ්ජං කාරෙන්නි නාම. අයං පන සත්ථෙතා බුද්දකමක්ඛිකායපි පිච්චමත්තං ලොහිතං කස්සපි අනුප්පාදෙත්ථා ධම්මෙනෙව, ‘එහි බො මහාරාජා’ති එවං පටිරාජුහි සම්පට්චිජ්ඣාගමනො චුත්තප්පකාරං පථවිං අභිච්ඡිනිත්ථා අජ්ඣාචසති අභිභවිත්ථා සාමී හුත්ථා වසතිති අත්ථො”ති (දී. නි. අට්ඨ. 2.34) චුත්තං, තදෙන “ධම්මෙනා”ති පදස්ස “පුබ්බෙ කතුපච්ඡෙනෙත එතරහි විපච්චමානකෙන යෙන කෙනවි පුඤ්ඤධම්මෙනා”ති අත්ථං සන්ධාය චුත්තං. තෙනෙව හි “ධම්මෙන පටිරාජුහි සම්පට්චිජ්ඣාගමනො චුත්තප්පකාරං පථවිං අභිච්ඡිනිත්ථා අජ්ඣාචසති”ති. ආවරියෙනපි (දී. නි. වී. 1.258) චුත්තං ධම්මෙනාති කතුපච්ඡෙනෙත අත්තෙනො පුඤ්ඤධම්මෙන. තෙන හි සඤ්චොදිතා පථවියං සබ්බරාජානො

පව්වුගත්තවා “ස්වාගතං තෙ මහාරාජා” තිආදිනි වත්වා අත්තනො රජ්ජං රඤ්ඤො වක්කවත්තිස්ස නියානෙනති. තෙන චුත්තං “සො ඉමං පට්ඨං සාගරපරියන්තං අදණ්ඨෙන අසත්ථෙතා ධම්මෙන අභිවිජිය අප්ඣාවසති” ති, තෙනපි යථාචුත්තමෙවත්ථං දස්සෙති, තස්මා උභයථාපි එත්ථ අත්ථො යුත්තො එවාති දට්ඨබ්බං. වක්කවත්තිවත්තපුරණාදිපයොගසම්පත්තිමත්තරෙන හි පුබ්බෙ කතුපච්ඡිකම්මෙනෙව එවමප්ඣාවසනං න සම්භවති, තථා පුබ්බෙ කතුපච්ඡිකම්මමත්තරෙන වක්කවත්තිවත්තපුරණාදිපයොගසම්පත්තියා එවාති.

එවං එකං නිප්පත්තිං කට්ඨෙත්වා දුතියං නිප්පත්තිං කට්ඨෙත්වා යදෙන “සචෙ බො පනා” තිආදිවචනං චුත්තං, තත්ථ අනුත්තානමත්ථං දස්සෙත්තො “අරහං...පෙ.... විචට්ඨිඡදොති එත්ථා” තිආදිමාහ . යස්මා රාගාදයො සත්ත පාපධම්මා ලොකෙ උප්පජ්ජන්ති, උප්පජ්ජමානා ච තෙ සත්තසන්නානං ඡාදෙත්වා පරියොනන්ධිත්වා කුසලප්පවත්ති. නිවාරෙත්ති, තස්මා තෙ ඉධ ඡදසද්දෙන චුත්තාති දස්සෙති “රාගදොසා” තිආදිනා. දුච්චරිතන්ති මිච්ඡාදිට්ඨිතො අඤ්ඤාන මනොදුච්චරිතෙන සහ තිණ්ණ දුච්චරිතාති, මිච්ඡාදිට්ඨි පන විසෙසෙන සත්තානං ඡදනතො, පරමසාවජ්ජන්තා ච විසුං ගතිතා. චුත්තඤ්ච “සබ්බෙ තෙ ඉමෙහෙව ද්වාසට්ඨියා වත්ථුහි අත්තොජාලිකතා, එත්ථ සිතාච උම්මුජ්ජමානා උම්මුජ්ජන්ති” තිආදි (දී. නි. 1.146). තථා මුය්හනට්ඨෙත මොහො, අවිදිතකරණට්ඨෙත අවිජ්ජාති පවත්තිආකාරහෙදෙන අඤ්ඤාණමෙව ද්විධා චුත්තං. තථා හිස්ස ද්විධාපි ඡදනත්ථො කට්ඨිතො “අන්ධතමං තදා හොති, යං මොහො සහතෙ නර” න්ති, (මහානි. 5, 156, 195) “අවිජ්ජාය නිවුතො ලොකො, වෙච්චිජා පමාදා නප්පකාසති” ති (සු. නි. 1039; චූළනි. පාරායනවග්ග.2) ච. එවං රාගදොසාදීනම්පි ඡදනත්ථො වත්තබ්බො. මහාපදානට්ඨකථායං (දී. නි. අට්ඨ. 2.33) පන රාගදොසමොහමානදිට්ඨිකිලෙසතණ්භාවසෙන සත්ත පාපධම්මා ගතිතා. තත්ථ රඤ්ජනට්ඨෙත රාගො, තණ්භායනට්ඨෙත තණ්භාති පවත්තිආකාරහෙදෙන ලොහො එව ද්විධා චුත්තො. තථා හිස්ස ද්විධාපි ඡදනත්ථො එකන්තිකොච. යථාහ “අන්ධතමං තදා හොති, යං රාගො සහතෙ නර” න්ති, “කාමන්ධා ජාලසඤ්ජන්තා, තණ්භාඡදනජාදිතා” ති (උදා. 94) ච, කිලෙසග්ගහණෙන ච චුත්තාවසිට්ඨා විචිකිච්ඡාදයො චුත්තා.

සත්තහි පට්ඨිඡන්තොති හෙතුගබ්භවචනං, සත්තහි පාපධම්මෙහි පට්ඨිඡන්තන්තා කිලෙසවසෙන අන්ධකාරෙ ලොකෙති අත්ථො. තං ඡදනන්ති සත්තපාපධම්මසංඛ්ඛාතං ඡදනං. විචට්ඨෙත්වාති විචට්ඨං කත්වා විගමෙත්වා. තදෙව පරියායන්තරෙන චුත්තං “සමන්තකො සඤ්ජාතාලොකො හුත්වා” ති. කිලෙසඡදනවිගමො එව හි ආලොකො, එතෙන විචට්ඨිතබ්බො විගමෙතබ්බොති විචට්ඨො, ඡාදෙති පට්ඨිඡාදෙතිති ඡදො, විචට්ඨො ඡදො අනෙතාති විචට්ඨිඡදා, විචට්ඨිඡදො වාති අත්ථං දස්සෙති. අයඤ්ඤි විචට්ඨිඡදසද්දො දළ්භධම්මපච්චක්ඛධම්මසද්දාදයො විය පුල්ලිඬ්ඨගවසෙන ආකාරන්තො, ඔකාරන්තො ච හොති. තථා හි මහාපදානට්ඨකථායං චුත්තං “රාගදොසමොහමානදිට්ඨිකිලෙසතණ්භාසංඛ්ඛාතං ඡදනං ආවරණං විචට්ඨං විද්ධංසිතං විචට්ඨං එතෙතාති විචට්ඨිඡදො, ‘විචට්ඨිඡදා’ තිපි පායො, අයමෙවත්ථො” ති, (දී. නි. අට්ඨ. 2.33) තස්සා ලිතත්ථප්පකාසතියම්පි චුත්තං “විචට්ඨිඡදාති ඔකාරස්ස ආකාරං කත්වා නිද්දෙසො” ති. සද්දවිදු පන “ආධන්වාදිතොති ලක්ඛණෙන සමාසන්තගතෙහි ධනුසද්දාදිති ක්වචි ආපච්චයො” ති වත්වා “කණ්ඨිවධන්වා, පච්චක්ඛධම්මා, විචට්ඨිඡදා” ති පයොගමුදාහරන්ති.

කස්මා පදත්තයමෙතං චුත්තන්ති අනුයොගං හෙතාලඬ්ඛකාරනයෙන පරිහරන්තො “තත්ථා” තිආදිමාහ, තත්ථාති ච තිසු පදෙසුති අත්ථො. පූජාවිසෙසං පටිග්ගණ්හිතුං අරහන්ති අරහන්ති අත්ථෙතා පූජාරහතා චුත්තා. යස්මා සම්මාසම්බුද්ධො, තස්මා පූජාරහතාති තස්සා පූජාරහතාය හෙතු චුත්තො. සවාසනසබ්බකිලෙසප්පහනපුබ්බකත්තා බුද්ධභාවස්ස බුද්ධත්තහෙතුභූතා විචට්ඨිඡදනා චුත්තා. කම්මාදිවසෙන තිවිධං වට්ඨඤ්ච රාගාදිවසෙන සත්තවිධො ඡදො ච වට්ඨිඡදා, වට්ඨිඡදෙහි විගතො, විගතා චා වට්ඨිඡදා යස්සාති විචට්ඨිඡදො, විචට්ඨිඡදා චා, ද්වන්දුපුබ්බගො පන වි-සද්දො උභයත්ථ යොජෙතබ්බොති ඉමමත්ථං දස්සෙතුං “විචට්ඨො ච විච්ඡදො චා” ති චුත්තං. එවම්පි වදන්ති “විචට්ඨො ච සො විච්ඡදො වාති විචට්ඨිඡදො, උත්තරපදෙ පුබ්බපදලොපොති අත්ථං දස්සෙති” ති. “අරහං වට්ඨාභාවෙනා” ති ඉදං කිලෙසෙහි ආරකත්තා, කිලෙසාරිතං සංසාරවක්කස්සාරානඤ්ච හතත්තා, පාපකරණෙ ව රහාභාවාති අත්ථං සන්ධාය චුත්තං. ඉදඤ්ඤි එලෙන හෙතානුමානදස්සනං – යථා තං ධූමෙන අග්ගිස්ස, උදකොසෙන උපරි වුට්ඨියා, එතෙන ච අත්ථෙතා අරහභාවො හෙතු, වට්ඨාභාවො එලන්ති අයං ආවරියමිති. “පච්චයාදීනං, පූජාවිසෙසස්ස ච අරහත්තා” ති පන හෙතුතා ඵලානුමානදස්සනම්පි සියා යථා තං අග්ගිනා ධූමස්ස, උපරි වුට්ඨියා උදකොසස්ස. “සම්මාසම්බුද්ධො ඡදනාභාවෙනා” ති ඉදං පන හෙතුතා ඵලානුමානදස්සනං සවාසනසබ්බකිලෙසවිඡදනාභාවපුබ්බකත්තා සම්මාසම්බුද්ධභාවස්ස. අරහත්තමග්ගෙන හි විච්ඡදනා, සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණෙන සම්මාසම්බුද්ධභාවො. “විචට්ඨො ච විච්ඡදො චා” ති ඉදං හෙතුද්වයං. කාමඤ්ච ආවරියමනියා එලෙන හෙතුඅනුමානදස්සනෙ විචට්ඨතා ඵලමෙව හොති, හෙතුඅනුමානදස්සනස්ස, පන තථාඤ්ඤාණස්ස ච හෙතුභාවතො හෙතුයෙව නාමාති වෙදිතබ්බං.

එවං පදත්තයවචනෙ හෙතාලඬ්ඛකාරනයෙන පයොජනං දස්සෙත්වා ඉදානි චතුර්වෙසාරජ්ජවසෙනපි දස්සෙත්තො “දුතියෙනා” තිආදිමාහ. තත්ථ දුතියෙන වෙසාරජ්ජෙනාති “චත්තාරිමාති භික්ඛවෙ තථාගතස්ස වෙසාරජ්ජාති, යෙහි වෙසාරජ්ජෙහි සමන්තාගතො තථාගතො ආසනං යානං පටිජානාති, පරිසාසු සිහනාදං නදති, බ්‍රහ්මචක්කං පවත්තෙති” තිආදිනා (අ. නි. 4.8; ම. නි. 1.150) හගවතා චුත්තක්කමෙන දුතියභූතෙන “බිණ්ණාසවස්ස තෙ පටිජානතො ‘ඉමෙ ආසවා අපරික්ඛිණා’ ති, තත්ථ වත මං සමණො වා බ්‍රාහ්මණො වා දෙවො වා මාරො වා බ්‍රහ්මා වා කොචි වා ලොකස්මිං සහ ධම්මෙන පටිචොදෙස්සන්ති නිමිත්තමෙතං භික්ඛවෙ න සමනුපස්සාමි, එතමහං භික්ඛවෙ නිමිත්තං

අසමනුපස්සන්තො ඛෙමජ්ජන්තො අභයජ්ජන්තො වෙසාරජ්ජන්තො විහරාමි”ති පරිදිපිතෙන වෙසාරජ්ජෙන. පුරිමසිද්ධිති පුරිමස්ස “අරහ”න්ති පදස්ස අත්ථසිද්ධි අරහත්තසිද්ධි, දුතියවෙසාරජ්ජස්ස තදත්ථභාවතො තෙන වෙසාරජ්ජෙන තදත්ථසිද්ධිති චුත්තං හොති. “බිණ්ණසවස්ස තෙ පටිජානතො ‘ඉමෙ ආසවා අපරික්ඛිණා’ ති”ආදිනා චුත්තමෙව හි දුතියවෙසාරජ්ජං “කිලෙසෙහි ආරක්කත්තා”තිආදිනා චුත්තො “අරහ”න්ති පදස්ස අත්ථොති. තතො ච විඤ්ඤායති “යථා දුතියෙන වෙසාරජ්ජෙන පුරිමසිද්ධි, එවං පුරිමෙනපි අත්ථෙන දුතියවෙසාරජ්ජසිද්ධි”ති. එවඤ්ඤා කත්වා ඉමිනා නයෙන චතුර්වෙසාරජ්ජවසෙන පදත්තයවචනෙ පයොජනදස්සනං උපපන්නං හොති. ඉතරථා හි කිඤ්චිපයොජනාභාවතො ඉදංයෙව වචනං ඉධ අවත්තබ්බං සියාති. එස නයො සෙසෙසුපි.

පයමෙනාති චුත්තනයෙන පයමභූතෙන “සම්මාසම්බුද්ධස්ස තෙ පටිජානතො ‘ඉමෙ ධම්මා අනභිසම්බුද්ධා’ති, තත්ත...පෙ.... විහරාමි”ති පරිදිපිතෙන වෙසාරජ්ජෙන. දුතියසිද්ධිති දුතියස්ස “සම්මාසම්බුද්ධො”ති පදස්ස අත්ථසිද්ධි බුද්ධත්තසිද්ධි තස්ස තදත්ථභාවතො. තතියචතුත්ථෙහිති චුත්තනයෙනෙව තතියචතුත්ථභූතෙහි “යෙ ඛො පන තෙ අන්තරාසිකා ධම්මා චුත්තා, තෙ පටිසෙවතො නාලං අන්තරායායාති, තත්ත...පෙ.... විහරාමි”ති ව “යස්ස ඛො පන තෙ අත්ථාය ධම්මො දෙසිතො, සො න නියායාති තක්කරස්ස සම්මා දුක්ඛක්ඛයායාති, තත්ත...පෙ.... විහරාමි”ති (අ. නි. 4.8; ම. නි. 1.150) ව පරිදිපිතෙහි වෙසාරජ්ජෙහි. තතියසිද්ධිති තතියස්ස “විචට්ඨච්ඡදා”ති පදස්ස අත්ථසිද්ධි විචට්ඨච්ඡදත්ථසිද්ධි තෙහි තස්ස පාකට්ඨභාවතොති අත්ථො. “යාථාවතො අන්තරාසිකනියායාතිකධම්මාපදෙසෙන හි සත්ථු විචට්ඨච්ඡදභාවො ලොකෙ පාකට්ඨො අහොසි”ති (දී. නි. ටී. 1.258) ආචරියෙන චුත්තං, විචට්ඨච්ඡදභාවෙනෙව අන්තරාසිකනියායාතිකධම්මදෙසනාසිද්ධිතො “තතියෙන තතියචතුත්ථසිද්ධි”තිපි වත්තුං යුජ්ජති.

එවං පදත්තයවචනෙ චතුර්වෙසාරජ්ජවසෙන පයොජනං දස්සෙත්වා ඉදානි චක්ඛුත්තයවසෙනපි දස්සෙත්තො “පුරිමඤ්චා”තිආදිමාහ. තත්ථ ව-සද්දො උපනායාසත්ථො. පුරිමං “අරහ”න්ති පදං භගවතො භෙට්ඨිමමග්ගඵලත්තයඤ්ඤාණසංඛිතං ධම්මචක්ඛුං සාධෙති කිලෙසාරිතං, සංසාරචක්කස්ස අරානඤ්ච භතභාවදීපනතො. දුතියං “සම්මාසම්බුද්ධො”ති පදං ආසයානුසයඉන්ද්‍රියපරොපරියත්තඤ්ඤාණසංඛිතං බුද්ධචක්ඛුං සාධෙති සම්මාසම්බුද්ධස්සෙව තංසම්භවතො. තදෙනඤ්ච ඤාණද්වයං සාවකපච්චෙකබුද්ධානං න සම්භවති. තතියං “විචට්ඨච්ඡදා”ති පදං සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණසංඛිතං සමන්තචක්ඛුං සාධෙති සවාසනසබ්බකිලෙසජ්ජහනාදීපනතො. “සම්මාසම්බුද්ධො”ති හි වත්වා “විචට්ඨච්ඡදා”ති වචනං සම්මාසම්බුද්ධභාවාය සවාසනසබ්බකිලෙසජ්ජහනං විභාවෙතිති. “අභං ඛො පන තාත අම්බට්ඨ මන්තානං දාතා”ති ඉදං අජ්ජධානං, “ත්ථං මන්තානං පටිග්ගහෙතා”ති ඉදමෙව පධානං සමුත්තෙජනාවචනන්ති සන්ධාය “ත්ථං මන්තානං පටිග්ගහෙතාති ඉමිනා”ස්ස මන්තෙසු සුරභාවං ජනෙති”ති චුත්තං, ලක්ඛණවිභාවනෙ විසදඤ්ඤාණසංඛිතං සුරභාවං ජනෙතිති අත්ථො.

259. එවං හොති එත්ථ එවං-සද්දො වචනසම්පට්ඨිජනෙන නිපාතො, වචනසම්පට්ඨිජනඤ්චෙත්ථ තථා මයං තං භවන්තං ගොතමං වෙදිස්සාම, ත්ථං මන්තානං පටිග්ගහෙතාති ව එවං පවත්තස්ස පොක්ඛරසාතිනො වචනස්ස සම්පට්ඨිගහො. “තස්සත්ථො”තිආදිනාපි හි තදෙවත්ථං දස්සෙති. තථා ව චුත්තං “බ්‍රාහ්මණස්ස පොක්ඛරසාතිස්ස පටිස්සුත්ථා”ති, තං පනෙස ආචරියස්ස සමුත්තෙජනාය ලක්ඛණෙසු විගතසම්මොභභාවෙන බුද්ධමත්තෙ සම්පස්සමානත්තා වදන්ති දස්සෙත්තො “සොපි”තිආදිමාහ. තත්ථ “තායාති තාය යථාචුත්තාය සමුත්තෙජනායා”ති (දී. නි. ටී. 1.259) ආචරියෙන චුත්තං, අධුනා පන පොත්ථකෙසු “තාය ආචරියකථායා”ති පාඨො දිස්සති. අත්ථතො වෙස අචිරුද්ධොයෙව. මන්තෙසු සතිසමුප්පාදිකා හි කථා සමුත්තෙජනාති.

අයානභූමිත්ති යානස්ස අභූමිං, යානෙන යාතුමසක්කුණෙයාට්ඨානභූතං, ද්වාරකොට්ඨකසම්පං ගන්ත්වාති අත්ථො.

අවිසෙසෙන චුත්තස්සපි වචනස්ස අත්ථො අට්ඨකථාපමාණතො විසෙසෙන ගහෙතබ්බොති ආහ “ධීතමජ්ඣන්තිකසමයෙ”ති. සබ්බෙසමාවිණ්ණවසෙන පයමනයං වත්වා පධානිකානමෙව ආවෙණිකාවිණ්ණවසෙන දුතියනයො චුත්තො. දිවාපධානිකාති දිවාපධානානුසුඤ්ජනකා, දිවසභාගෙ සමණධම්මකරණත්ථං තෙ එවං වඩ්ඤ්ඤාතිති චුත්තං හොති. තෙනාහ “තාදිසානඤ්චි”තිආදි. “පරිවෙණතො පරිවෙණමාගච්ඡන්තො පපඤ්චො හොති, පුච්ඡිත්ථාව පටිසිස්සාමි”ති අම්බට්ඨස්ස තදුපසංඛිතමනාධිප්පායං විභාවෙන්තො “සො කිරා”තිආදිමාහ.

260. අභිඤ්ඤාතකුලෙ ජාතො අභිඤ්ඤාතකොලඤ්ඤො. කාමඤ්ච වක්ඛමානනයෙන පුබ්බෙ අම්බට්ඨකුලමපඤ්ඤාතං, තදා පන පඤ්ඤාතන්ති ආහ “තදා කිරා”තිආදි. රූපජාතිමන්තකුලාපදෙසෙහිති “අයමීදිසො”ති අපදිසනභෙතුභූතෙහි චතුරි රූපජාතිමන්තකුලෙහි. යෙන තෙ හික්ඛු චිත්තයිංසු, තදධිප්පායං ආවි කාතුං “යො හී”තිආදි චුත්තං. අවිසෙසෙන චුත්තමපි විසෙසෙන විඤ්ඤායමානත්ථං සන්ධාය භාසිතවචනන්ති දස්සෙති “ගන්ධකුට්ඨං සන්ධායා”ති ඉමිනා. එවමීදිසෙසු.

අතුරිතොති අවෙගායන්තො, “අතුරන්තො”තිපි පාඨො, සොයෙවත්ථො. කථං පටිසන්තො අතරමානො පටිසති නාමාති ආහ “සණ්ඤ්ඤා”තිආදි. තත්ථ පදජ්ජමාණවිධානෙහි ද්විත්තං පදානං අන්තරෙ මුට්ඨරතනපමාණවිධානෙ. සින්දුවාරො නාම එකො පුප්ඵ්වගරුක්ඛො, යස්ස සෙනං පුප්ඵං හොති, යො “නිග්ගණ්ඨි” තිපි වුවති. පමුඛන්ති ගන්ධකුට්ඨගබ්භපමුඛං. “කුඤ්චිකච්ඡිද්දසම්පෙ”ති චුත්තවචනං සමත්ථෙතුං “ද්වාරං කිරා”තිආදි චුත්තං.

261. “දානං දදමානෙහි” නි ඉමිනා පාරමිතානුභාවෙන සයමෙව ද්වාරවිවරණං දස්සෙති.

භගවතා සද්ධිං සම්මොදිංසුති එත්ථ සමත්තො සං-සද්දෙන විඤ්ඤායමානං භගවතො තෙහි සද්ධිං පට්ඨං පවත්තමොදනාසඬ්ඛානං නෙය්‍යත්ථං දස්සෙන්නො “යථා” තිආදිමාහ. භගවාපි හි “කච්චි හො මාණවා ඛමනීයං, කච්චි යාපනීය” න්තිආදීනි පුච්ඡන්තො තෙහි මාණවෙහි සද්ධිං පුබ්බභාසිතාය පට්ඨංසද්දෙව පවත්තමොදො අහොසි. සමප්පවත්තමොදාති භගවතො තදනුකරණෙන සමං පවත්තසංසන්දනා. තදත්ථං සහ උපමාය දස්සෙතුං “සිතොදකං වියා” තිආදි වුත්තං. තත්ථ පරමනිබ්බුතකිලෙසදරුප්පාය භගවතො සිතොදකසද්දිසනා, අනිබ්බුතකිලෙසදරුප්පාය ව මාණවානං උණ්හොදකසද්දිසනා දට්ඨබ්බා. සම්මොදිතන්ති සංසන්දිතං. මුදසද්දො හෙත්ථ සංසන්දනෙයෙව, න පාමොජ්ජෙ, එවඤ්ඤි යථාචුත්තඋපමාවචනං සමත්තීතං හොති. තථා හි වුත්තං “එකිභාව” න්ති, සම්මොදනකිරියාය සමානතං එකරූපතන්ති අත්ථො.

ඛමනීයන්ති “චතුරක්කං නවද්වාරං සරිරයන්තං දුක්ඛබහුලතාය සභාවතො දුස්සහං කච්චි ඛමිතුං සක්කුණෙය්‍ය” න්ති පුච්ඡන්ති, යාපනීයන්ති ආභාරාදිපච්චයපටිබද්ධවුත්තිකං විරජ්ජබන්ධසඬ්ඛානාය යාපනාය කච්චි යාපෙතුං සක්කුණෙය්‍යං, සීසරොගාදිආබාධාභාවෙන කච්චි අප්පාබාධං, දුක්ඛජීවිකාභාවෙන කච්චි අප්පාතඬ්ඛං, තංතංකිච්චකරණෙ උට්ඨානසුඛතාය කච්චි ලභුට්ඨානං, තදනුරූපබලයොගතො කච්චි බලං, සුබ්බිහාරඵලසබ්භාවෙන කච්චිඵාසුචිභාරො අත්තීති සබ්බත්ථ කච්චි-සද්දං යොජෙත්වා අත්ථො වෙදිතබ්බො. බලප්පත්තා පීති පීතියෙව. තරුණා පීති පාමොජ්ජං. සම්මොදනං ජනෙති කරොතිති සම්මොදනිකං, තදෙව සම්මොදනීයං ක-කාරස්ස ය-කාරං කත්වා. සම්මොදෙතබ්බතො සම්මොදනීයන්ති ඉමමත්ථං දස්සෙති “සම්මොදිතුං යුත්තභාවතො” ති ඉමිනා. එවං ආවරියෙහි වුත්තං. සම්මොදිතුං අරහතීති සම්මොදනිකං, තදෙව සම්මොදනීයං යථාචුත්තතයෙනාති ඉමමත්ථමිති දස්සෙතිති දට්ඨබ්බං. “සාරොතු” න්ති එතස්ස “නිරන්තරං පවත්තෙතු” න්ති අත්ථවචනං. සරිතබ්බභාවතොති අනුස්සරිතබ්බභාවතො. “සාරොතුං අරහතී” ති අත්ථෙ යථාපදං දිසෙන “සාරණීය” න්ති වුත්තං. “සරිතබ්බ” න්ති අත්ථෙ පන “සරණීය” න්ති වත්තබ්බෙ දිසං කත්වා “සාරණීය” න්ති වුත්තන්ති වෙදිතබ්බං. එවං සද්දතො අත්ථං දස්සෙත්වා ඉදානි අත්ථමත්තතො දස්සෙතුං “සුය්‍යමානසුඛතො” තිආදි වුත්තං. තත්ථ සුය්‍යමානසුඛතොති ආපාට්මධුරත්තමාහ, අනුස්සරියමානසුඛතොති විමද්දරමණීයත්තං. බ්‍යඤ්ජනපරිසුද්ධතායාති සභාවනිරුත්තිභාවෙන තස්සා කථාය වචනවාතුරියං, අත්ථපරිසුද්ධතායාති අත්ථස්ස නිරුපක්කිලෙසත්තං. අනෙකෙහි පරියායෙහීති අනෙකෙහි කාරණෙහි.

අපසාදෙස්සාමිති මඬ්ඛං කරිස්සාමි. උභොසු බන්ධෙසු සාටකං ආසජ්ජෙත්වා කණ්ඨෙ ඔලම්බනං සන්ධාය “කණ්ඨෙ ඔලම්බිත්වා” ති වුත්තං. දුස්සකණ්ණං ගහෙත්වාති නිවත්ථසාටකස්ස කොට්ඨං එකෙන හත්තොතෙ ගහෙත්වා. වඬ්කම්මතුමාරුහනං සන්ධාය “වඬ්කමං අභිරුහිත්වා” ති ආහ. ධාතුසමතාති රසාදිධාතුනං සමාවත්ථතා, අරොගතාති අත්ථො. පාසාදිකත්ථන්ති පසාදජනනත්ථං “ගතගතට්ඨානෙ” ති ඉමිනා සම්බන්ධො. “පාසාදිකත්තා” තිපි පාඨො, තස්සත්ථො – අඬ්ගපච්චඬ්ගානං පසාදාවහත්තාති, “උප්පන්තබ්බමානා” ති ඉමිනා සම්බන්ධො. උප්පණ්ඩනකථන්ති අවහසිතබ්බතායුත්තකථං. “අනාවාරභාවසාරණීය” න්ති තස්ස විසෙසනං, අනාවාරභාවෙන සාරණීයං “අනාවාරො වතාය” න්ති සරිතබ්බකන්ති අත්ථො.

262. කාතුං දුක්කරමසක්කුණෙය්‍යං කිච්චමයං ආරහීති දස්සෙතුං “භවග්ගං ගහෙතුකාමො වියා” තිආදි වුත්තං. අසක්කුණෙය්‍යාඤ්ඤෙන සදෙවකෙනපි ලොකෙන, යදිදං භගවතො අපසාදනං. තෙනාහ “අට්ඨානෙ වායමනී” ති. හන්ද තෙන සද්ධිං මන්තෙමිති එවං අට්ඨානෙ වායමන්තොපි අයං බාලො “මයි කිඤ්චි අකට්ඨන්තෙ මයා සද්ධිං උත්තරි කට්ඨෙමිති න විසහතී” ති මානමෙව පග්ගණ්ඨිස්සති, කට්ඨන්තෙ පන කථාපසඬ්ගෙනස්ස ජාතිගොත්තෙ විභාවිතෙ මානනිග්ගහො භවිස්සති, “හන්ද තෙන සද්ධිං මන්තෙමි” ති භගවා අමිබ්බං මාණවං එතදවොචාති අත්ථො. ආචාරසමාචාරසික්ඛාපනෙන ආවරියා, තෙසං පන ආවරියානං පකට්ඨා ආවරියාති පාචරියා යථා “පටිනාමහො” ති ඉමමත්ථං දස්සෙතුං “ආවරියෙහි ව තෙසං ආවරියෙහි වා” ති වුත්තං.

පට්ඨමඉබ්බවාදවණ්ණනා

263. කිඤ්චාපි “සයානො වා” තිආදිවචනං න වත්තබ්බං, මානවසෙන පන යුගග්ගාහං කරොන්තො වදනීති දස්සෙන්නො “කාමං තිසු” තිආදිමාහ. තත්ථ තිසු ඉරියාපට්ඨෙසුති ධානගමනනිසජ්ජාසු. තෙස්වෙව හි ආවරියෙන සද්ධිං සල්ලපිතුමරහතී, න තු සයනෙ ගරුකරණීයානං සයානානම්පි සම්මුඛා ගරුකාරෙහි සයනස්ස අකත්තබ්බභාවතො. කථාසල්ලාපන්ති කථාවසෙන යුගග්ගාහකරණත්ථං සල්ලපනං. සයානෙන හි ආවරියෙන සද්ධිං සයානස්ස කථා නාම ආචාරො න හොති, තථාපෙන ඉතරෙහි සදිසං කත්වා කථනං ඉධ කථාසල්ලාපො.

යං පනෙන “සයානො වා හි හො ගොතම බ්‍රාහ්මණො සයානෙන බ්‍රාහ්මණෙන සද්ධිං සල්ලපිතුමරහතී” ති වුත්තස්ස සල්ලාපස්ස අනාවාරභාවචිභාවනං සත්ථාරා අමිබ්බයෙන සද්ධිං කට්ඨන්තෙන කතං, තං පාළිවසෙන සඬ්ඛිතිමනාරුළ්භම්පි අගරහිතාය ආවරියපරම්පරාය යාවජ්ජනනා සමාහතන්ති “යෙ ව බො තෙ හො ගොතමා” තිආදිකාය උපරිපාළියා සම්බන්ධභාවෙන දස්සෙන්නො “තතො කිරා” තිආදිමාහ. ගොරූපන්ති ගො නුන රූපකවසෙන වුත්තත්තා, රූපසද්දස්ස ව තබ්බාවවුත්තිතො. යදි අභිලෙන්නො භවෙය්‍ය, “මුණ්ඩා සමණා” ති වදෙය්‍ය,

හිළෙන්තො පන ගරහන්ටෙන ක-සද්දෙන පදං වඩ්ඬේත්වා “මුණ්ඩකා සමණකා”ති වදනිති දස්සෙනුං “මුණ්ඩෙ මුණ්ඩා”තිආදි වුත්තං. ඉබ්භාති ගහපතිකාති අත්ථමත්තවවනං, සද්දෙනො පන ඉහස්ස පයොගො ඉහො උත්තරපදලොපෙන, තං ඉහං අරහන්තීති ඉබ්භා ද්විත්තං කත්වා. කිං වුත්තං හොති – යථා සොහනං ගමනතො ඉහසඩ්ඛාතො හත්ථිවාහනභූතො පරස්ස වසෙන පවත්තති, න අත්තනො, එවමෙනෙපි බ්‍රාහ්මණානං සුස්සුසකා සුද්දා පරස්ස වසෙන පවත්තති, න අත්තනො, තස්මා ඉහසද්දිසපයොගතාය ඉබ්භාති. තෙ පන කුටුම්භිකතාය සරවාසිනො සරසාමිකා හොන්තීති අත්ථමත්තං දස්සෙති “ගහපතිකා”ති ඉමිනා.

කණ්භාති කණ්භජාතිකා. ද්විජා එව හි සුද්ධජාතිකා, න ඉතරෙති තස්සාධිප්පායො. තෙනාහ “කාලකා”ති. පිතාමහභාවෙන ඤාතිබන්ධවත්තා බන්ධු. තෙනාහ “පිතාමහොති වොහරන්ති”ති. අපච්චාති පුත්තා. මුඛතො නික්ඛන්තාති බ්‍රාහ්මණානං පුබ්බපුරිසා බ්‍රහ්මුනො මුඛතො නික්ඛන්තා, අයං තෙසං පට්මප්පත්තීති අධිප්පායො. සෙසපදෙසුපි එසෙව නයො. අයං පනෙත්ථ විසෙසො – “ඉබ්භා කණ්භා”ති වත්වා “බන්ධුපාදාපච්චා”ති වදන්තො කුලවසෙන සමණා වෙස්සකුලපරියාපන්නා, පට්මප්පත්තිවසෙන පන බ්‍රහ්මුනො පිට්ඨිපාදතො නික්ඛන්තා, න පකතිවෙස්සා විය නාහිතොති දස්සෙති, ඉදං පනස්ස “මුඛතො නික්ඛන්තා”තිආදිවචනතොපි අතිවිය අසමවෙක්ඛිතපුබ්බවචනං වතුචණ්ණපරියාපන්නස්සෙව සමණභාවසම්භවතො. අනියමෙත්වාති අවිසෙසෙත්වා, අනුද්දෙසිකභාවෙනාති අත්ථො.

මානමෙව නිස්සාය කට්ඨිති මානමෙවාවස්සයං කත්වා අත්තානං උක්කංසෙන්තො, පරෙ ව වම්භෙන්තො “මුණ්ඩකා සමණකා”තිආදිවචනං කට්ඨි. ජානාපෙස්සාමිති අත්තනො ගොත්තපමාණං යථාවතො විභාවතො විඤ්ඤාපෙස්සාමි. අත්ථොති හිතං, ඉච්ඡිතවත්ථු වා, තං පන කත්තබ්බකිච්චමෙවොති වුත්තං “ආගන්ත්වා කත්තබ්බකිච්චසඩ්ඛාතො අත්ථො”ති, සො එතස්ස අත්ථිති අත්ථිකං යථා “දණ්ඩකො”ති. දුතියස්සපි පුග්ගලවචකස්ස තදස්සත්ථිපච්චයස්ස විජ්ජමානත්තා පට්මෙන තදාරම්මණිකචිත්තමෙව විඤ්ඤායතීති ආහ “තස්ස මාණවස්ස චිත්ත”න්ති. අත්ථිකමස්ස අත්ථිති අත්ථිකවා යථා “ගුණවා”ති.

“යායෙව බො පනත්ථායා”ති ලිඛිගවිපල්ලාසවසෙන වුත්තන්ති දස්සෙති “යෙනෙව බො පනත්ථොනා”ති ඉමිනා. තෙනෙවාහ “තමෙව අත්ථන්ති ඉදං පුරිසලිඛිගවසෙනෙව වුත්ත”න්ති. තත්ථ හි සාභාවිකලිඛිගතාදස්සනෙන ඉධ අසාභාවිකලිඛිගතාසිද්ධිති. අයං පනෙත්ථ අට්ඨකථාතො අපරො නයො – යාය අත්ථායාති පුල්ලිඛිගවසෙනෙව තදත්ථෙ සම්පදානවචනං, යස්ස කත්තබ්බකිච්චසඩ්ඛාතස්ස අත්ථස්ස අත්ථායාති අත්ථොති. අස්සාති අම්බට්ඨස්ස දස්සෙත්වාති සම්බන්ධො. අඤ්ඤෙසං සන්තිකං ආගතානන්ති ගරුට්ඨානියානං සන්තිකමුපගතානං සාධුරුපානං. වත්තන්ති තෙසං සමාවිණ්ණං. පකරණතොයෙව “ආවරියකුලෙ”ති අත්ථො විඤ්ඤායති, “අවුසිතවා”ති ව අසික්ඛිතභාවොයෙව වොහාරවසෙන වුත්තො යථා තං චීවරදානං නිච්චරෙන අච්ඡාදෙසීති. තෙනාහ “ආවරියකුලෙ අවුසිතවා අසික්ඛිතො”ති. අසික්ඛිතත්තා එව අප්පස්සුතො, “වුසිතමානී”ති ව පදාපෙක්ඛාය අපරියොසිතවචනත්තා සමානොති පාට්ඨසෙසොති දස්සෙති “අප්පස්සුතොව සමානො”ති ඉමිනා. බාහුසච්චඤ්ඤි නාම යාවදෙව උපසමත්ථං ඉච්ඡිතබ්බං, තදභාවතො පනායං අම්බට්ඨො අවුසිතවා අසික්ඛිතො අප්පස්සුතොති විඤ්ඤායතීති එවම්පි අත්ථාපත්තිතො කාරණං විභාවෙන්තො ආහ “කිමඤ්ඤු අවුසිතත්තා”ති. ඉමම්පි සම්බන්ධං දීපෙති “එතස්ස හී”තිආදිනා. යථාරුතතො පන ඵරුසවචනසමුදාචාරෙන අනුපසමකාරණදස්සනමෙතං. තත්‍රායං යොජනා – “කිමඤ්ඤු අවුසිතත්තා”ති ඉදං කාරණං එතස්ස අම්බට්ඨස්ස ඵරුසවචනසමුදාචාරෙ කාරණන්ති. “ඵරුසවචනසමුදාචාරෙන”තිපි පායො, තථා සමුදාචාරවසෙන වුත්තං කාරණන්ති අත්ථො. එවම්පි යොජෙන්නි – අවුසිතත්තා අවුසිතභාවං අඤ්ඤු යපෙත්වා එතස්ස එවං ඵරුසවචනසමුදාචාරෙ කාරණං කිමඤ්ඤු අත්ථිති. පුරිමයොජනාවෙන්ථ යුත්තතරා යථාපායං යොජෙතබ්බතො. “අඤ්ඤු”ති නිපාතයොගතො අවුසිතත්තාති උපයොගත්ථෙ නිස්සක්කවචනං. තදෙව කාරණං සමත්ථෙති “ආවරියකුලෙ”තිආදිනා.

264. කොධසඩ්ඛාතස්ස පරස්ස වසානුගතචිත්තතාය අසකමනො. මානනිම්මදනත්ථන්ති මානස්ස නිම්මදනත්ථං අභිමද්දනත්ථං, අමදනත්ථං වා, මානමද්චිරහත්ථන්ති අත්ථො. දොසං උග්ගිලෙක්චාති සිනෙහපානෙන කිලින්නං වාතපිත්තසෙම්භදොසං උබ්බමනං කත්වා. ගොත්තෙන ගොත්තන්ති අම්බට්ඨෙනෙව හගවතා පුට්ඨෙන වුත්තෙන සාවජ්ජෙන පුරාතනගොත්තෙන අධුනා අනවජ්ජසඤ්ඤිතං ගොත්තං. කුලාපදෙසෙන කුලාපදෙසන්ති එත්ථාපි එසෙව නයො. උට්ඨාපෙත්වාති සාවජ්ජතො උට්ඨහනං කත්වා, උද්ධරිත්වාති වුත්තං හොති. ගොත්තඤ්ඤෙත්ථ ආදිපුරිසවසෙන, කුලාපදෙසො පන තදන්වයෙ උප්පන්නාහිඤ්ඤාතපුරිසවසෙන ගහෙතබ්බො යථා “ආදිච්චො මාසවො”ති. සාකියානඤ්ඤි ආදිච්චගොත්තං අදිනියා නාම දෙවධිතාය පුත්තභූතං ආදිපුරිසං පති හොති, තං “ගොතමගොත්ත”න්තිපි වදන්ති. යථාහ පබ්බජ්ජාසුත්තෙ –

“ආදිච්චා නාම ගොත්තෙන, සාකියා නාම ජාතියා;
තම්භා කුලා පබ්බජ්ජොමිහි, න කාමෙ අභිපත්ථය”න්ති. (සු. නි. 425);

මාසවකුලං පන තදන්වයෙ අභිඤ්ඤාතං මචලගාමිකපුරිසං පති හොතිති. ගොත්තමූලස්ස ගාරය්හතාය අමානවත්ථුභාවපවෙදනතො “මානද්ධපං මූලෙ ජෙත්වා නිපාතෙස්සාමි”ති වුත්තං. සට්ටෙන්තොති

ජාතිගෝත්තවසෙන ඔමසන්නො. භීළෙන්තොති භීළනං ගරහං කරොන්නො. “වණ්ඩා හො ගොතම සකාජාති” තිආදිනා සාකියෙසු වණ්ඩභාවාදිදොසං පාපිතෙසු සමණොපි ගොතමො පාපිතො භවිස්සතීති අධිප්පායො.

යස්මිං මානුස්සයකොධුස්සයා අඤ්ඤමඤ්ඤපත්ථද්ධා, සො “වණ්ඩො” ති වුවිවතීති දස්සෙති “මානනිස්සිතකොධුස්සතා” ති ඉමිනා, පකතුපනිස්සයාරම්මණවසෙන වෙන්ථ නිස්සිතභාවො, න සහජාතාදිවසෙන. ඛරාති විත්තෙන, වාචාය ව කක්ඛළා. ලහුකාති තරුණා අවුද්ධකම්මා. තෙනාහ “අප්පකෙනෙවා” තිආදි. අලාබ්බකවාහන්ති ලාබ්බඵලස්ස අහෙජ්ජකපාලං. අට්ඨකථාමුත්තකනයං දස්සෙතුං “භස්සාති සාහසිකාති කෙවි වදන්ති, සාරම්භකාති අපරෙ” ති (දී. නි. ටී. 1.264) ආචරියෙන වුත්තං. සමානාති හොන්නා භවමානාති අසසද්දවසෙනත්ථොති ආහ “සන්නාති පුරිමපදස්සෙව වෙවචන” ති. න සක්කරොන්නීති සක්කාරං න කරොන්නීති අත්ථමෙව විඤ්ඤාපෙති “න බ්‍රාහ්මණාන” තිආදිනා. අපචිතිකම්මන්ති පණිපාතකම්මං. “යදිමෙ සකායා” ති පච්ඡිමවාකොය ය-සද්දස්ස කිරියාපරාමසනස්ස අනියමස්ස “තයිදං හො ගොතමා” ති පුරිමවාකොය ත-සද්දෙන නියමනං වෙදිතබ්බන්ති ආහ “යං ඉමෙ සකායා” තිආදි. නානුලොමන්ති අත්තනො ජාතියා න අනුවඡවිකං.

දුතියඉබ්භවාදවණ්ණනා

265. සන්ධාගාරපදනිබ්බවනං හෙට්ඨා වුත්තමෙව. තදා අභිසිත්තසකායාරාජුනම්පි බහුතං සන්ධායාහ “අභිසිත්තසකායාරාජානො” ති. කාමඤ්ඤි සකායාරාජකුලෙ යො සබ්බෙසං වුද්ධතරො, සමත්ථො ව, සො ඵව අභිසෙකං ලහති . ඵකච්චො පන අභිසිත්තො සමානො “ඉදං රජ්ජං නාම බහුකිච්චං බහුබ්‍යාපාර” ති තතො නිබ්බිජ්ජ රජ්ජං වයසා අනන්තරස්ස නියානෙති, කදාචි සොපි අඤ්ඤස්සාති ඵවං පරම්පරානියාතනවසෙන තදා බහු අභිසිත්තපුබ්බා සකායාරාජානො හොන්නීති ඉදං ආචරියස්සාහිමනං (දී. නි. ටී. 1.265). අපිව යථාරහං යානන්තරෙසු අභිසිත්තසකායාරාජුනම්පි බහුතං සන්ධාය ඵවමාහාතිපි යුජ්ජති. තෙ හි “රාජානො” ති වුවිවන්ති. යථාහ –

“රාජානො නාම පඨබ්‍යාරාජා, පදෙසරාජා, මණ්ඩලිකා, අන්තරහොගිකා, අක්ඛදස්සා, මහාමත්තා, යෙ වා පන ඡෙජ්ජහෙජ්ජං කරොන්නා අනුසාසන්ති, ඵතෙ රාජානො නාමා” ති (පාරා. 92).

සංහාරිමෙහි වාළරුපෙහි කතො පල්ලඛිකො, හද්දපිටං වෙන්තාසනං. මිහිතමත්තං හසිතමත්තං. අනුභසන්තීති මමුද්දෙසිකං මහාහසිතං කරොන්නි, ඉදඤ්ඤි “අනුජග්ගන්තා” ති ඵතස්ස සංවණ්ණනාපදං. ජග්ගසද්දො ව මහාහසෙන පවත්නති “න උජ්ජග්ගිකාය අන්තරසරෙ ගමිස්සාමි” තිආදිසු (පාවි. 586) විය.

කණ්භායනතො පට්ඨාය පරම්පරාගතං කුලවංසං අනුස්සවවසෙන ජානන්ති. කුලාහිමානිනො හි යෙභුයොන පරෙසං උච්චාවචං කුලං තථා තථා උදාහරන්ති, අත්තනො ව කුලවංසං ජානන්ති, ඵවං අම්බට්ඨොපි, තථා හෙස පරතො භගවතා පුච්ඡිතො වජිරපාණි භයෙන අත්තනො කුලවංසං යාථාවතො කපෙසීති. ඔලම්බෙන්වාති හත්ථිසොණ්ඩසණ්ඨානාදිනා සාටකං අවලම්බෙන්වා. තතොති තථාජානනතො, ගමනතො ව. මමඤ්ඤෙව මඤ්ඤෙති මමමෙව අනුජග්ගන්තා මඤ්ඤෙ.

තතියඉබ්භවාදවණ්ණනා

266. ඛෙන්තලෙඛිචුනන්ති ඛෙන්තෙ කසනවසෙන උට්ඨාපිතමත්තිකාඛණ්ඩානං. ලෙඛිචුකානමන්තරෙ නිවාසිතත්තා “ලෙඛිචුකිකා” ඉව්චෙව (දී. නි. ටී. 1.266) සඤ්ඤාතා බුද්දකසකුණිකා. මජ්ඣිමපණ්ණාසකෙ ලෙඛිචුකිකොපමුත්තත්තවණ්ණනායං “වාතකසකුණිකා” ති (ම. නි. අට්ඨ. 3.150) වුත්තා, නිසණ්ටුසත්ථෙසු පන තං “ලාපසකුණිකා” ති වදන්ති. කොධවසෙන ලග්ගිතුන්ති උපනස්සිතුං, ආසාතං බන්ධිතුන්ති අත්ථො.

“අම්හෙ හංසකොඤ්චමොරසමෙ කරොති” ති වදන්තො හෙට්ඨා ගහිතං “න තං කොචි හංසො වා කොඤ්චො වා මොරො වා ආගන්ත්වා කිං ත්වං ලපසීති නියෙධෙති” ති ඉදම්පි වචනං සඬගීතිමනාරුල්ලං තදා භගවතා වුත්තමෙවාති දස්සෙති. තදා වදන්තොයෙව හි ඵවං කරොතිති වත්තුමරහති. “ඵවං නු තෙ” තිආදිවචනං, “අවුසිතවායෙවා” තිආදිවචනඤ්ච මානවසෙන සමණෙන ගොතමෙන වුත්තන්ති අම්බට්ඨො මඤ්ඤතිති අධිප්පායෙනාහ “නිම්මානො දානි ජාතොති මඤ්ඤමානො” ති.

දාසිපුත්තවාදවණ්ණනා

267. නිම්මාදෙතීති අ-කාරස්ස ආ-කාරං කත්වා නිද්දෙසො උම්මාදෙ මදසද්දෙන නිජ්ඣන්තත්තාති දස්සෙති “නිම්මදෙතී” ති ඉමිනා. නිම්මානෙති විගතමානෙ. යදි පනාහං ගොත්තං පුච්ඡෙය්‍යං සාධු වතාති අත්ථො. පාකටං කාතුකම්‍යතාය කික්ඛන්තුං මහාසද්දෙන අවොව. කස්මා අවොවාති පන අසුද්ධභාවං ජානන්තස්සාපි තථාවචනෙ කාරණපුච්ඡා. ගොත්තභූතං නාමමෙව අධිප්පෙනං, න විසුං ගොත්තන්ති ආහ “මාතාපෙත්තිකන්ති මාතාපිතුනං සන්තක” ති. ගොත්තඤ්ඤි පිතිතො ලද්ධබ්බං පෙත්තිකමෙව, න මාතාපෙත්තිකං. න හි බ්‍රාහ්මණානං සගොත්තාය ඵව ආවාහවිවාහො ඉච්ඡිතො, ගොත්තනාමං පන ජාතිසිද්ධං, න කිත්තිමං, න ගුණනාමං වා, ජාති ව උභයසම්බන්ධිතීති

මාතෘපෙත්තිකමෙව, න පෙත්තිකමත්තං. නාමගොත්තන්ති ගොත්තභූතං නාමං, න කිත්තිමං, න ගුණනාමං වා විසෙසනපරනිපාතවසෙන චුත්තත්තා යථා “අග්‍යාභිතො”ති. නාමඤ්ච තදෙව පචෙණ්ඩවසෙන පචත්තත්තා ගොත්තඤ්චාති හි නාමගොත්තං. තත්ථ යා “කණ්භායනො”ති නාමපණ්ණත්ති නිරුල්භා, තං සන්ධායාහ “පණ්ණත්තිවසෙන නාම”න්ති. තං පනෙනං නාමං කණ්භඉසිතො පට්ඨාය තස්මිං කුලපරම්පරාවසෙන ආගතං, න එතස්මිංයෙව නිරුල්භන්ති චුත්තං “පචෙණ්ඩවසෙන ගොත්ත”න්ති. ගොත්තපදස්ස වචනත්ථො හෙට්ඨා චුත්තොයෙව.

“අනුස්සරතො”ති එත්ථ න කෙවලං අනුස්සරණමත්තං අධිජ්ජෙනං, අථ ඛො කුලසුද්ධිවිමංසනවසෙනෙවාති ආහ “කුලකොට්ඨං සොධෙත්තස්සා”ති, කුලග්ගං විසොධෙත්තස්සාති අත්ථො. “අයාපුත්තා”ති එත්ථ අයාසද්දො අයාරිකෙති චුත්තං “සාමිනො පුත්තා”ති. චතුසු දාසිසු දිසා ඔක්කාකරඤ්ඤො අන්තොජාතදාසී. තෙනාහ “සරදාසියා පුත්තො”ති. එත්ථ ව යස්මා අම්බට්ඨො ජාතිං නිස්සාය මානථද්ධො, න ව තස්ස යාථාවතො ජාතියා අවිභාවිතාය මානනිග්ගහො කරියති, අකතෙ ව මානනිග්ගහෙ මානවසෙන රතනත්තයං අපරජ්ඣස්සති, කතෙ පන මානනිග්ගහෙ අපරභාගෙ රතනත්තයෙ පසිදිස්සති, න චෙදිසි වාචා ඵරුසවාචා නාම භොති චිත්තස්ස සණ්භවාතො. මජ්ඣිමපණ්ණාසකෙ අභයසුත්තඤ්ච (ම. නි. 2.83) එත්ථ නිදස්සනං. කෙච්ච ජනා කක්ඛළාය වාචාය චුත්තා අග්ගිනා විය ලොභාදයො මුද්දභාවං ගච්ඡන්ති, තස්මා භගවා අම්බට්ඨං නිබ්බිසෙවනං කත්තුකාමො “අයාපුත්තා සකායා භවන්ති, දාසිපුත්තො ත්වමසි සකායාන”න්ති අවොච.

“ඉධෙකච්චො පාපභික්ඛු තථාගතජ්ජවෙදිතං ධම්මචිතයං පරියාපුණ්ත්වා අත්තනො දහති”තිආදීසු (පාරා. 195) විය දභසද්දො ධාරණත්ථො, ධාරණඤ්චෙත්ථ පුබ්බපුරිසවසෙන සඤ්ඤාපනන්ති ආහ “ඔක්කාකො නො පුබ්බපුරිසො”තිආදි. දභසද්දඤ්චි භස්මිකරණෙ, ධාරණෙ ව ඉච්ඡන්ති සද්දවිදු. පභා නිච්ඡරතීති පභස්සරං හුත්වා නික්ඛමති තථාරූපෙන පුඤ්ඤකම්මෙන දන්තානං පභස්සරභාවතො.

තෙනි ජෙට්ඨකුමාරෙ. පට්ඨකප්පිකානන්ති පට්ඨකප්පස්ස ආදිකාලෙ නිබ්බත්තානං. කිරසද්දෙන චෙත්ථ අනුස්සවත්ථො, යො චූච්චමානාය රාජපරම්පරාය කෙසඤ්චි මතිහෙදො, තං උල්ලිඬිගෙති. අනුස්සවච්චනෙනෙව හි අනනුස්සුතො උත්තරවිහාරවාසිආදීනං මතිහෙදො නිරාකරියතීති. මහාසම්මතස්සාති අග්ගඤ්ඤසුත්තෙ චක්ඛමානනයෙන “අයං නො රාජා”ති මහාජනෙන සම්මන්තිත්වා යපිතත්තා “මහාසම්මතො”ති එවං සම්මතස්ස. යං සන්ධාය වදන්ති –

“ආදිච්චකුලසම්භූතො, සුවිසුද්ධගුණාකරො;
මහානුභාවො රාජාසී, මහාසම්මතනාමකො.

යො චක්ඛුභූතො ලොකස්ස, ගුණරංසිසමුජ්ජලො;
තමොනුදො වීරොචිත්ථ, දුතියො විය භාණුමා.

යපිතා යෙන මරියදා, ලොකෙ ලොකභිතෙසිනා;
වචත්ථිතා සක්කුණන්ති, න විලඬිසයිතු ජනා.

යසස්සිනං තෙජස්සිනං, ලොකසීමානුරක්ඛකං;
ආදිභූතං මහාවීරං, කථයන්ති ‘මනු’ති ය”න්ති. (දී. නි. ටී. 1.267);

තස්ස ව පුත්තපපුත්තපරම්පරං සන්ධාය එවං වදන්ති –

“තස්ස පුත්තො මහාතෙජො, රොජො නාම මහීපති;
තස්ස පුත්තො වරරොජො, පවරො රාජමණ්ඩලෙ.

තස්සාසී කල්‍යාණගුණො, කල්‍යාණො නාම අත්‍රජො;
රාජා තස්සාසී තනායො, වරකල්‍යාණනාමකො.

තස්ස පුත්තො මහාවීරො, මන්ධානා කාමභොගිනං;
අග්ගභූතො මහින්දෙන, අඬ්ඨරජ්ජෙන පුජිතො.

තස්ස සුත්‍ර මහාතෙජො, වරමන්ධාතුනාමකො;
‘උපොසථො’ති නාමෙන, තස්ස පුත්තො මහායසො.

වරො නාම මහාතෙජො, තස්ස පුත්තො මහාවරො;
තස්සාසී උපවරොති, පුත්තො රාජා මහාබලො.

තස්ස පුත්තො මසදෙවො, දෙවතුලොයා මහීපති;
චතුරාසිති සහස්සානි, තස්ස පුත්තපරම්පරා.

තෙසං පච්ඡිමකො රාජා, ‘ඔක්කාකො’ඉති විස්සුතො;
මහායසො මහාතෙජො, අබුද්දො රාජමණ්ඩලෙ”ති. (දී. නි. ටී. 1.267);

ඉදං අට්ඨකථානුපරොධවචනං. යං පන දීපවංසෙ වුත්තං –

“පට්ඨමාහිස්සිත්තො රාජා, භූමිපාලො ජුතින්ධරො;
මහාසම්මතො නාමෙන, රජ්ජං කාරෙසි ඛත්තියො.

තස්ස පුත්තො රොජො නාම, වරරොජො ච ඛත්තියො;
කලායාණො වරකලායාණො, උපොසථො මහිස්සරො.

මන්ධාතා සත්තමො තෙසං, චතුදීපමිහි ඉස්සරො;
වරො උපවරො රාජා, චෙතියො ච මහිස්සරො”තිආදි.

යඤ්ච මහාවංසාදීසු වුත්තං –

“මහාසම්මතරාජස්ස, වංසජො හි මහාමුනි;
කප්පාදිස්මිං රාජාසි, මහාසම්මතනාමකො.

රොජො ච වරරොජො ච, තථා කලායාණකා දුචෙ;
උපොසථො ච මන්ධාතා, වරකො පවරා දුචෙ”තිආදි.

සබ්බමෙනං යෙභුයානො අට්ඨකථාවිරොධවචනං. අට්ඨකථායඤ්චි මන්ධාතුරාජා ඡට්ඨො වුත්තො, මසදෙවරාජා එකාදසමො, තස්ස ච පුත්තපරම්පරාය චතුරාසිතිසහස්සරාජුනං පච්ඡිමකො ඔක්කාකරාජා, තෙසු පන මන්ධාතුරාජා සත්තමො වුත්තො, මසදෙවරාජා අනෙකෙසං රාජසහස්සානං පච්ඡිමකො, තස්ස ච පුත්තපරම්පරාය අනෙකරාජසහස්සානං පච්ඡිමකො ඔක්කාකරාජානි එවමාදිනා අනෙකධා විරොධවචනං අට්ඨකථායං නිරාකරොති. නනු අවොචුමිහ “කිරිසද්දෙන චෙත්ථ අනුස්සවත්ථෙන, යො වුව්චමානාය රාජපරම්පරාය කෙසඤ්චි මතිභෙදො, තං උල්ලිඛිගෙති”ති. තෙසං පච්ඡතොති මසදෙවපරම්පරාභූතානං කළාරජනකපරියොසානානං චතුරාසිතිඛත්තියසහස්සානං අපරභාගෙති යථානුස්සුතං ආවරියෙන වුත්තං. දීපවංසාදීසු පන “කළාරජනකරඤ්ඤො පුත්තපරම්පරාය අනෙකඛත්තියසහස්සානං පච්ඡිමකො රාජා සුජාතො නාම, තස්ස පුත්තො ඔක්කාකො රාජා”ති වුත්තං. මසදෙවපරම්පරාය අනෙකසහස්සරාජුනං අපරභාගෙ පට්ඨමො ඔක්කාකො නාම රාජා අහොසි, තස්ස පරම්පරාභූතානං පන අනෙකසහස්සරාජුනං අපරභාගෙ දුතියො ඔක්කාකො නාම රාජා අහොසි, තස්සපි පරම්පරාය අනෙකසහස්සරාජුනං අපරභාගෙ තතියො ඔක්කාකො නාම රාජා අහොසි. තං සන්ධායාහ “තයො ඔක්කාකවංසා අහෙසු”න්තිආදි.

ජාතියා පඤ්චමදිවසෙ නාමකම්මාදිමඬිගලං ලොකාවිණ්ණන්ති වුත්තං “පඤ්චමදිවසෙ අලඬකරිත්වා”ති. සහසා වරං අදාසිත්ති පුත්තදස්සනෙන බලවසොමනස්සප්පත්තො තුරිතං අවිමංසිත්වා තුට්ඨිදායවසෙන වරං අදාසිං “යං ඉච්ඡසි, තං ගණ්භාහි”ති. සාති ජන්තුකුමාරමාතා. රජ්ජං පරිණාමෙතුං ඉච්ඡතිති මම වරදානං අන්තරං කත්වා ඉමං රජ්ජං පරිණාමෙතුං ඉච්ඡති.

රජ්ජං කාරෙස්සන්තිති රාජභාවං මහාජනෙන මහාජනං වා කාරාපෙස්සන්ති. නප්පසහෙයානි නිවාසන්ථාය පරියත්තො න භවෙයා.

කළාරවණ්ණතාය කපිලබ්බාභ්මණො නාම අහොසි. නික්ඛම්මානි සරාවාසනො කාමෙහි ච නික්ඛම්ත්වා. සාකො නාම සබ්බසාරමයො රුක්ඛට්ඨසෙසො, යෙන පාසාදාදි කරියෙන, තංසමුදායභූතෙ වනයණ්ඩෙති අත්ථො. භූමියා පවත්තං භූමිමං, තං ගුණදොසං ජාලෙති ජොතෙති, තං වා ජලති ජොතති පාකටං භවති එතායාති භූමිමජාලා. හෙට්ඨා වානි එත්ථ ව-සද්දෙන “අසිතිහත්ථෙ”ති ඉදමනුකඩ්ඪති. එතස්මිං පදෙසෙති සාකවනයණ්ඩමාහ. ඛන්ධපන්තිවසෙන දක්ඛිණාවට්ඨා. සාබාපන්තිවසෙන පාචිනාහිමුඛා. තෙහීනි මිගසුකරෙහි, මණ්ඩුකමුසිකෙහි ච. තෙති සිහබ්බග්ගාදයො සප්පබ්බාරා ච.

එත්ථානි එවං මාපියමානෙ නගරෙ. තුම්භාකං පුරිසෙසු පරියාපන්තං එකෙකම්පි පුරිසං පව්චත්ථිකභූතං අඤ්ඤං පුරිසසතම්පි පුරිසසහස්සම්පි අභිභවිතුං න සක්ඛිස්සතිති යොජනා. චක්කවත්තිබලෙනාති චක්කවත්තිබලභාවෙන. අතිසෙයොනි අතිවිය උත්තමො භවෙයා. කපිලස්ස ඉසිනො වසනට්ඨානන්තා කපිලවත්ථු.

තෙසං සන්නිකෙ භවෙය්‍යාති සම්බන්ධො. අසදිසසංයොගෙනි ජාතියා අසදිසානං සරාවාසපයොගෙ හෙතුභූතෙ. අවසෙසාහි අත්තනො අත්තනො කණ්ටියාහි.

වඩ්ඪමානානන්ති අනාදරෙ සාමිවචනං, අනන්තරායිකාය පුත්තධීතුවඩ්ඪනාය වඩ්ඪමානෙසු එව උදපාදීති අත්ථො. ලොභිතකතාය කොවිලාරපුප්ඵසදිසාති. කුට්ඨරොගො නාම සාසමසුරිරොගා විය යෙභුයොන සඬිකමනසභාවොති චුත්තං “අයං රොගො සඬිකමති”ති. උපරි පදරෙන පටිච්ඡාදෙන්වා පංසුං රාසිකරණෙන දත්වා. නාටකිත්ථියො නාම නච්චන්තියො. රාජහරියායො ඔරොධා නාම. තස්සාති සුසිරස්ස. මිගසකුණාදීනන්ති එත්ථ ආදිසද්දෙන වනචරකපෙතාදිකෙ සඬිගණ්හාති.

තස්මිං රාමරඤ්ඤෙ නිසින්තෙනි සම්බන්ධො. පදරෙනි දාරුඵලකෙ. බත්තියමායාරොවනෙන අත්තනො බත්තියභාවං ජානාපෙත්වා.

මාතිකන්ති මාතිනො ආගතං. පාභතන්ති මූලභණ්ඩං, පණ්ණාකාරො වා. රඤ්ඤොති රාමරාජස්ස ජෙට්ඨපුත්තභූතස්ස බාරාණසිරඤ්ඤො. තත්ථාති බාරාණසියං. ඉධෙවාති හිමවන්තපස්සෙයෙව. නගරන්ති රාජධානිභූතං මහානගරං. කොලරුක්ඛො නාම කුට්ඨභෙසප්පුපගො එකො රුක්ඛවිසෙසො. බ්‍යග්ගපපෙති බ්‍යග්ගමග්ගෙ.

මාතුලාති මාතු භාතරො. කෙසග්ගභණ්ණන්ති කෙසවෙණිබන්ධනං. දුස්සග්ගභණ්ණන්ති වත්ථස්ස නිවසනාකාරො. න්භානාතිත්ථන්ති යථාචුත්තාය පොක්ඛරණියා උදකන්භානාතිත්ථං. ඉදානිපි තෙසං ජාතිසම්භෙදාභාවං දස්සෙන්නො “එවං තෙස”න්තිආදිමාහ. ආවාහො දාරිකාහරණං. විවාහො දාරිකාදානං. තත්ථාති තෙසු සක්‍යකොලියෙසු. ධාතුසද්දානමනෙකත්ථන්තා සමුසද්දො නිවාසත්ථොති චුත්තං “වසන්ති”ති. අග්ගෙනි උපයොගත්ථෙ භූමිමවචනං, ආද්‍යත්ථෙ ව අග්ගසද්දො, කිරියාවිසෙසොති ව දස්සෙති “තං අග්ග”න්තිආදිනා. යදෙන්ථ භගවතා චුත්තං “අථ බො අම්බට්ඨ රාජා ඔක්කාකො උදානං උදානෙසි ‘සක්‍යා වත හො කුමාරා, පරමසක්‍යා වත හො කුමාරා’ති, තදග්ගෙ බො පන අම්බට්ඨ සක්‍යා පඤ්ඤායන්ති”ති, තදෙනං සද්දෙනො, අත්ථනො ව සාභාවිකනිබ්බවනනිදස්සනං “සකාහි භගිනීහිපි සද්ධිං සංවාසවසෙන ජාතිසම්භෙදමකත්වා කුලට්ඨං අනුරක්ඛිතුං සක්කුණන්ති සමත්ථෙත්තිති සක්‍යා”ති තෙයෙව සද්දරචනාවිසෙසෙන සාකියා. යං පනෙනං සක්කතනිසණ්ටුසත්ථෙසු චුත්තං –

“සාකරුක්ඛපට්ච්ඡන්තං, වාසං යස්මා පුරාකංසු;
තස්මා දිට්ඨා වංසජාතෙ, භූවි ‘සක්‍යා’ති විස්සුතා”ති.

තදෙනං සද්දමත්තං පති අසාභාවිකනිබ්බවනනිදස්සනං “කපිලමුනිනො වසනට්ඨානෙ සාකවනෙ වසන්තිති සක්‍යා, සාකියා”ති ව.

කාලවණ්ණතාය කණ්ණො නාමාති චුත්තං “කාලවණ්ණ”න්තිආදි. භත්‍රයං ජාතා මස්සු, උත්තරොට්ඨස්ස උභොසු පස්සෙසු දායාකාරෙන ජාතා දායිකා. ඉදඤ්ථ අත්ථමන්තෙන චුත්තං, තද්ධිතවසෙන පන යථා එතරහි යක්ඛෙ “පිසාවො”ති සමඤ්ඤා, එවං තදා “කණ්ණො”ති, තස්මා ජාතමන්තෙයෙව සබ්‍යාහරණෙන පිසාවසදිසතාය කණ්ණොති. තථාහි චුත්තං “යථා බො පන අම්බට්ඨ එතරහි මනුස්සා පිසාවෙ දිස්වා ‘පිසාවා’ති සඤ්ජානන්ති, එවමෙව බො අම්බට්ඨ තෙන බො පන සමයෙන මනුස්සා පිසාවෙ ‘කණ්ණා’ති සඤ්ජානන්ති”න්තිආදි. තත්ථ පිසාවො ජාතොති ඉදානි පාකටනාමෙන සුවිඤ්ඤාපනත්ථං පුරිමපදස්සෙව වෙවචනං චුත්තං. “න සකබලෙන මුඛෙන බ්‍යාහරිස්සාමි”තිආදිසු (පාචි. 619) විය උපසග්ගවසෙන සද්දකරණත්ථො හරසද්දො, පුන දුතියොපසග්ගෙන යුත්තො උච්චාසද්දකරණෙ වත්තතිති චුත්තං “උච්චාසද්දමකාසි”ති.

268. අත්තනො උපාරම්භමොචනත්ථායාති ආවරියෙන, අම්බට්ඨෙන ව අත්තනො අත්තනො උපරි පාපෙතබ්බොපවාදස්ස අපනායනත්ථං. “අත්තනො”ති හෙතං විච්ඡාලොපවචනං. පරිහින්දිස්සතිති අනත්ථකාමතාපවෙදනෙන පරිහෙදං කරිස්සති, පෙසුඤ්ඤං උපසංහරිස්සතිති චුත්තං හොති. අත්ථවිඤ්ඤාපනෙ සාධනතාය වාචා එව කරණං වාක්කරණං නිරුත්තිතයෙන, තං කල්‍යාණමස්සාති කල්‍යාණවාක්කරණො. අස්මිං වචනෙති එත්ථ තසද්දෙන කාමං “වත්තාරොමෙ හො ගොතම වණ්ණා”තිආදිනා (දි. නි. 1.266) අම්බට්ඨෙන හෙට්ඨා චුත්තො ජාතිවාදො පරාමසිතබ්බො හොති, තථාපෙස ජාතිවාදො වෙදෙ චුත්තවිධිනායෙව තෙන පටිමන්තෙතබ්බො, තස්මා පටිමන්තනහෙතුභාවෙන පසිද්ධං වෙදන්තයවචනමෙව පරාමසිතබ්බන්ති දස්සෙතුං චුත්තං “අත්තනා උග්ගහිතෙ වෙදන්තයවචනෙ”ති. ඉදානි “පොරාණං බො පන තෙ අම්බට්ඨ මාතාපෙත්තික”න්තිආදිනා භගවතා චුත්තවචනස්සපි පරාමසනං දස්සෙන්නො “එතස්මිං වා දාසිපුත්තවචනෙ”ති ආහ. අපිච පටිමන්තෙතුන්ති එත්ථ පටිමන්තනා නාම පඤ්භාවිස්සප්පනා, උත්තරිකථනා වා, තස්මා අත්ථද්වයානුරූපං තබ්බිසයස්ස ත-සද්දෙන පරාමසනං දස්සෙතිති දට්ඨබ්බං.

269. තාවාති මන්තනය පටිමමෙව, අකතාය එව මන්තනයාති වුත්තං හොති. දුජ්ජානාති දුබ්බිඤ්ඤායා, පටිමමෙව සිසමුක්ඛිපිතුං අසමන්ථනතො, ජාතියා ව දුබ්බිඤ්ඤායාත්තා, අට්ටස්ස ව දුක්කරණතො අම්බට්ඨො සයමෙව මොවෙනුති අධිප්පායො. අත්තනාව සකොසු ඉභවාදනිපාතනෙන අත්තනො උපරි පාපුණනං සන්ධාය “අත්තනා බද්ධං පුට්ඨක”න්ති වුත්තං, අත්තනාව බද්ධං පුට්ඨොජිත්ති අත්ථො.

270. ධම්මො නාම කාරණං “ධම්මපට්ඨමහිදා”තිආදිසු (විභ. 718 ආදයො) විය, ධම්මෙන සහ වත්තනීති සහධම්මො, සො එව සහධම්මිකොති ආහ “සහෙතුකො”තිආදි, පරියායවචනමෙතං. ජනකො වා හෙතු, උපත්ථම්මකො කාරණං. අඤ්ඤාන අට්ඨානගතෙන අඤ්ඤං අට්ඨානගතං වචනං. තෙනාහ “යො හී”තිආදි.

තතොති ද්වික්ඛත්තුං වොදනාතො පරං, තතියවොදනාය අනාගතාය එව පක්කම්ස්සාමීති වුත්තං හොති.

271. පුජිතබ්බතො සක්කො දෙවරාජා යක්ඛො නාම. යො අග්ගිස්ස පකතිවණ්ණො, තෙන සමන්තාගතන්ති වුත්තං “ආදිත්තන්ති අග්ගිවණ්ණ”න්ති. කන්දලො නාම පුජ්චුපගරුක්ඛවිසෙසො, යස්ස සෙනං පුජ්චං පුජ්චති, මඤ්ජුමිපිස්ස සෙනවණ්ණං දායාකාරං හොති. විරූපරූපන්ති විපරිතරූපසණ්ධානං.

අට්ඨමසත්තාහෙ අප්පාලනිග්‍රොධමුලෙ නිසින්තස්ස සබ්බබුද්ධස්ස ආවිණ්ණසමාවණ්ණං අප්පොස්සුක්කනං සන්ධාය “අහඤ්චොවා”තිආදි වුත්තං. අවත්තමානෙති අප්පට්ඨපජ්ජමානො, අනනුවත්තමානො වා. තස්මාති තදා තථාපට්ඨඤ්ඤාත්තා. තාසෙත්වා පඤ්භං විස්සජ්ජාපෙස්සාමීති ආගතො යථා තං මූලපණ්ණාසකෙ ආගතස්ස සච්චකපරිබ්බාජකස්ස සමාගමෙ (ම. නි. 1.357).

“භගවා වෙව පස්සති අම්බට්ඨො වා”ති එත්ථ ඉතරෙසමදස්සනෙ දුට්ඨමිපි කාරණං දස්සෙන්තො “යදි හී”තිආදිමාහ. හී-සද්දො කාරණත්ථෙ නිපාතො. යස්මා අගරු, යස්මා ව වදෙය්‍යුං, තස්මාති සම්බන්ධො. අඤ්ඤෙසමිපි සාධාරණතො අගරු අභාරියං. ආවාහෙත්වාති මන්තබලෙන අවිභානං කත්වා. තස්සාති අම්බට්ඨස්ස. අන්තොක්ඛුච්ඡි අන්තඅන්තගුණාදිකො. වාදසඬ්ඨිට්ඨෙති වාචාසඬ්ඨිට්ඨෙන. මඤ්ඤමානොති මඤ්ඤනතො. සම්බන්ධදස්සනඤ්ඤෙන.

272. තාණං ගවෙසමානොති “අයමෙව සමණො ගොතමො ඉතො භයතො මම තායකො”ති භගවත්තංයෙව “තාණ”න්ති පරියෙසන්තො, උපගච්ඡන්තොති වුත්තං හොති. සෙසපද්දවයෙපි එසෙව නයො. තායතීති යටුපට්ඨිතභයතො පාලෙති. තෙනාහ “රක්ඛති”ති, කත්තුසාධනමෙතං. නිලියතීති යටුපට්ඨිතෙතෙව භයෙන උපද්දතො නිලිතො හොති, අධිකරණසාධනමෙතං. සරසද්දො හිංසනෙ, තඤ්ච විද්ධංසනමෙව අධිප්පෙතන්ති වුත්තං “භයං හිංසති විද්ධංසෙති”ති, කත්තුසාධනමෙතං.

අම්බට්ඨවංසකථාවණ්ණනා

274. ගඬගාය දක්ඛිණතොති ගඬගාය නාම නදියා දක්ඛිණදිසාභාගෙ. බ්‍රාහ්මණතාපසාති බ්‍රහ්මකුලිනො තාපසා. සරං වා සත්තිආදයො වා පරස්ස උපරි බිපිතුකාමස්ස මන්තානුභාවෙන හත්ථං න පරිවත්තති, හත්ථෙ පන අපරිවත්තන්තෙ කුතො ආවුධං පරිවත්තිස්සතීති තථා අපරිවත්තනං සන්ධාය “ආවුධං න පරිවත්තති”ති වුත්තං. හදුං හොති සම්පට්ච්ඡනං, සාධුති අත්ථො. ධනුනා බිත්තසරෙන අගමතීයං සසම්භාරකථානයෙන “ධනු අගමතීය”න්ති වුත්තං යථා “ධනුනා විජ්ඣති, වක්ඛුනා පස්සති”ති. අම්බට්ඨං නාම විජ්ජන්ති සත්තානං සරිරෙ අබ්භිභවං යපෙතීති අම්බට්ඨා නිරුත්තිනයෙන, එවංලද්ධනාමං මන්තවිජ්ජන්ති අත්ථො. යතො අම්බට්ඨා විජ්ජා එතස්මිං අත්ථීති කත්වා කණ්හො ඉසි “අම්බට්ඨො”ති පඤ්ඤායිත්ථ, තබ්බංසජාතතාය පනායං මාණවො “අම්බට්ඨො”ති වොහරියති. සො කිර “කථං නාමාහං දිසාය දාසියා කුච්ඡිමහි නිබ්බන්තො”ති තං හීනං ජාතිං පිගුච්ඡන්තො “හන්දාහං යථා තථා ඉමං ජාතිං සොධෙස්සාමි”ති නිග්ගතො. තෙන වුත්තං “ඉදානි මෙ මනොරථං පුරෙස්සාමි”ති. අයඤ්චිස්ස මනොරථො – විජ්ජාබලෙන රාජානං තාසෙත්වා තස්ස ධිතරං ලද්ධකාලතො පට්ඨාය මායායං දාසජාති සොධිතා භවිස්සතීති.

සෙට්ඨමන්තෙති සෙට්ඨභූතෙ වෙදමන්තෙ. කො නු කිං කාරණා දාසිපුත්තො සමානො මද්දරුපිං ධිතරං යාවතීති අත්ථො. බුරති ඡිත්තති, බුරං වා පාති පිච්ඡති බුරප්පො, බුරමස්ස අග්ගෙ අප්පියති යපියතීති වා බුරප්පො, සරො. මන්තානුභාවෙන රඤ්ඤො බාහුක්ඛම්මමන්තං ජාතං, තෙන පන බාහුක්ඛම්මහෙන “කො ජානාති, කිං භවිස්සති”ති රාජා හිතො උස්සඬ්ඨි උත්‍රස්තො අහොසි. තථා ව වුත්තං “භයෙන වෙධමානො අට්ඨාසි”ති.

සරභඬ්ඨජාතකෙ (ජා. 2.17.52) ආගතානං දණ්ඩකීරාජාදීනං පච්ඡා ඔක්කාකරාජා අහොසි, තෙසං පවත්ති ව සබ්බත්ථ විරකාලං පාකටාති ආහ “දණ්ඩකීරඤ්ඤො”තිආදි. අපරද්ධස්ස දණ්ඩකීරඤ්ඤො, අපරද්ධො නාලිකෙරො, අප්පුනො වාති සම්බන්ධො. සතිපි වාලුකාදිවස්සෙ ආවුධවස්සෙනෙව විනාසොති වුත්තං “ආවුධවුට්ඨියා”ති. “අයමිපි ඊදිසො මහානුභාවො”ති මඤ්ඤමානා එවං විත්තයන්තා භයෙන අවොවුන්ති දට්ඨබ්බං.

උන්දිසිස්සති හින්දිසිස්සති. කම්මරුපඤ්භෙනං “පථවි”ති කම්මකත්තුවසෙන චුත්තත්තා යථා “කුසුලො හිප්පති”ති. තෙනාහ “හිප්පිස්සති”ති. උප්පුට්ඨිති පලාසමුට්ඨි, භුසමුට්ඨි වා. කස්මාති ආහ “සරසන්ථම්භනමත්තෙ”තිආදි.

භික්ෂුසංඝාතා භයවසෙන ඡම්භිතසරිරා උද්ධග්ගලොමා භොන්ති භට්ඨලොමා, අභික්ෂුසංඝාතා පන භයුපද්දවාභාවතො අවිජ්ජමභිතසරිරා පතිතලොමා භොන්ති අභට්ඨලොමා, ඛෙමෙන සොත්ථිතා තිට්ඨන්ති, තාය පන පතිතලොමතාය තස්ස සොත්ථිභාවො පාකටො භොන්ති එලෙන කාරණං විභාවෙනුං පාළියං “පල්ලොමො”ති චුත්තත්ති දස්සෙති “පන්තලොමො”තිආදිනා. නිරුත්තිතයෙන පදසිද්ධි යථා තං භයභෙරවසුත්තෙ “භියො පල්ලොමොපාදිං අරඤ්ඤෙ විභාරායා”ති (ම. නි. 1.36 ආදියො). ඉදන්ති ඔසානවචනං. “සවෙ මෙ රාජා තං දාරිකං දස්සෙති, කුමාරො සොත්ථි පල්ලොමො භවිස්සති”ති පටිඤ්ඤාකරණං පකරණතොයෙව පාකටං. තෙනාති කණ්භෙන. මත්තෙති බාහුක්ඛම්භකමත්තස්ස පටිප්පස්සම්භකවිජ්ජාසඬ්ඛාතෙ මත්තෙ. එවරුපානඤ්ඤි භයුපද්දවකරානං මත්තානං එකංසෙනෙව පටිප්පස්සම්භකමත්තාභොන්ති යථා තං කුසුමාරකවිජ්ජාදිනං. පරිචන්තිතෙති පජ්ජිතෙ. අත්තතො ධිතුයා අපවාදමොචනත්ථං තං අදාසං භුජිස්සං කරොති. තස්සා අනුරූපෙ ඉස්සරියෙ යපනත්ථං උළාරෙ ව නං යානෙ යපෙසි. එකෙන පක්ඛෙනාති මාතුපක්ඛෙන. කරුණායන්තො සමස්සාසනත්ථං ආහ, න පන උච්චාකුලීනභාවදස්සනත්ථං. තෙනාහ “අථ බො භගවා”තිආදි.

බත්තියසෙට්ඨභාවවණ්ණනා

275. බ්‍රාහ්මණෙසුති වොහාරමත්තං, බ්‍රාහ්මණානං සමීපෙ බ්‍රාහ්මණෙහි ලද්ධබ්බානි ආසනාදිනි ලභෙථාති චුත්තං භොති. තෙන චුත්තං “බ්‍රාහ්මණානං අන්තරෙ”ති. කෙවලං වෙදසත්ථානුරූපං පරලොකගතෙ සද්ධාය එව කාතබ්බං, න තදඤ්ඤං කිඤ්චි අභිපත්තෙත්තෙනාති සද්ධන්ති නිබ්බවනං දස්සෙතුං “මතකෙ උද්දිස්ස කතභත්තෙ”ති චුත්තං. මඬගලාදිභත්තෙති එත්ථ ආදිසද්දෙන උස්සවදෙවතාරාධනාදිභත්තෙ සඬගණ්භාති. යඤ්ඤභත්තෙති පාපසඤ්ඤමාදිවසෙන කතභත්තෙ. “පාපසඤ්ඤමාදිභත්තො භවිස්සති”තිආදිනා හි අග්ගිභොමො ඉධ යඤ්ඤං. පාහුනකානන්ති අතිථිනං. අනාගන්තුකානම්පි පාහෙණකභත්තං “පාහුන”න්ත්තෙව චුච්චතිති ආහ “පණ්ණාකාරභත්තෙ වා”ති. ආවටං නිවාරණං. අනාවටං අනිවාරණං. බත්තියභාවං අප්පත්තො උභතොසුජාතාභාවතො. තෙනාහ “අපරිසුද්ධො”ති.

276. ඉත්ථියා වා ඉත්ථිං කරිත්ථාති එත්ථ කරණං නාම කිරියාසාමඤ්ඤවිසයං කරභුධාතුනං අත්ථවසෙන සබ්බධාත්තත්තොගධත්තාති ආහ “පරියෙසිත්ථා”ති. බත්තියකුමාරස්ස භරියාභුතං බ්‍රාහ්මණකඤ්ඤං ඉත්ථිං පරියෙසිත්ථා ගහෙත්ථා බ්‍රාහ්මණානං ඉත්ථියා වා බත්තියාව සෙට්ඨා, “භීනා බ්‍රාහ්මණා”ති පාළිමුදාහරිත්ථා යොජෙතබ්බං. “පුරිසෙන වා පුරිසං කරිත්ථාති එත්ථාපි එසෙව නයො”ති (දී. නි. ටී. 1.276) ආවරියෙන චුත්තං. තත්ථාපි හි බත්තියකඤ්ඤාය පතිභුතං බ්‍රාහ්මණකුමාරං පුරිසං පරියෙසිත්ථා ගහෙත්ථා බ්‍රාහ්මණානං පුරිසෙන වා බත්තියාව සෙට්ඨා, භීනා බ්‍රාහ්මණාති යොජනා. කිස්ථිඤ්චිදෙව පකරණෙති එත්ථ පකරණං නාම කාරණං “එතස්මිං නිදානෙ එතස්මිං පකරණෙ”තිආදිසු (පාවි. 42, 90) විය, තස්මා රාගාදිවසෙන පක්ඛලිතෙ යානෙ හෙතුභුතෙති අත්ථො, තං පන අත්ථතො අපරාධොව, සො ව අකත්තබ්බකරණන්ති ආහ “කිස්ථිඤ්චිදෙව දොසෙ”තිආදි. භස්සසද්දො භස්මපරියායො. භසියති නිරන්ථකභාවෙන බිසියතිති හි භස්සං, ඡාරිකා. “වධිත්ථා”ති එතස්ස අත්ථවචනං “ඔකිරිත්ථා”ති.

277. කම්මකිලෙසෙහි ජනෙතබ්බො, තෙහි වා ජායතිති ජනිතො, ස්වෙව ජනෙතො, මනුස්සොව . තථා හි චුත්තං “යෙ ගොත්තපටිසාරිතො”ති. තදෙනං පජාවචනං විය ජාතිසද්දවසෙන බහුමිති එකවචනන්ති ආහ “පජායාති අත්ථො”ති. එතස්මිං ජනෙතිපි යුජ්ජති. පටිසරන්තිති ගොත්තං පටිච්ච “අභං ගොතමො, අභං කස්සපො”තිආදිනා සරණං කරොන්ති විචිනන්ති.

පයම්භාණවාරවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

විජ්ජාවරණකථාවණ්ණනා

278. ඉමස්මිං පන සිලොකෙ ආහරියමානෙ බ්‍රහ්මගරුකා සද්ධෙය්‍යනං ආපජ්ජිස්සන්ති, අම්බට්ඨො ව “විජ්ජාවරණසම්පන්නො”ති පදං සුත්ථා විජ්ජාවරණං පුච්ඡිස්සති, එවමයං විජ්ජාවරණපරිදීපනී දෙසනා මහාජනස්ස සාත්ථිකා භවිස්සතිති පස්සිත්ථා ලොකනාථො ඉමං සිලොකං සනඬ්ඤාමාරභාසිතං ආහරිති ඉමමත්ථම්පි විභාවෙන්තො “ඉමාය පන ගාථායා”තිආදිමහ. ඉතරථා හි භගවාපි අසබ්බඤ්ඤා පරාවස්සයො භවෙය්‍ය, න ව යුජ්ජති භගවතො පරාවස්සයනා සම්මාසම්බුද්ධභාවතො. තෙනාහ “අභම්පි හි, අම්බට්ඨ, එවං වදාමි”තිආදි. බ්‍රාහ්මණසමයෙ සිද්ධන්ති බ්‍රාහ්මණලද්ධියා පාකටං. වක්ඛමානනයෙන ජාතිවාදාදිපටිසංයුක්තං. “සංසන්දිත්ථාති සටෙත්ථා, අවිරුද්ධං කත්ථාති අත්ථො”ති (දී. නි. ටී. 1.277) ආවරියෙනචුත්තං. ඉදානි පන පොත්ථකෙසු “පටික්ඛිපිත්ථා”ති පාඨො දිස්සති, සො

අයුත්තොව. කස්මාති වෙ? න හි පාළියං බ්‍රාහ්මණසමයසිද්ධං විජ්ජාවරණං පටික්ඛිපති, තදෙව අමබ්බයෙන චිත්තිතං විජ්ජාවරණං සංවෙත්වා අවිරුද්ධං කත්වා අනුත්තරං විජ්ජාවරණං දෙසෙතිති.

වාදොති ලද්ධි, වච්භෙදො වා. තෙනාහ “බ්‍රාහ්මණ...පෙ....ආදිවචන”න්ති. ලද්ධිපි හි චත්තබ්බත්තා වචනමෙව. ඉදන්ති අජ්ඣෙකප්ඣාපනාපනායාපනාදිකම්මං, න වෙස්සස්ස, න ඛත්තියස්ස, න තදඤ්ඤසන්ති අත්ථං ආදිසද්දෙන සංගණ්හාති. සබ්බත්ථාති ගොත්තවාදමානවාදෙසු. තත්ථාපි හි ගොත්තවාදොති ගොත්තං ආරබ්භ වාදො, කස්සපස්සෙවිදං වට්ටති, න කොසියස්සාතිආදිවචනන්ති අත්ථො. මානවාදොති මානං ආරබ්භ අත්තුක්කංසනපරවම්භනවසෙන වාදො, බ්‍රාහ්මණස්සෙවිදං වට්ටති, න සුද්දස්සාතිආදිවචනන්ති අත්ථො. ජාතිවාදෙ විනිබද්ධාති ජාතිසන්තිස්සිතවාදෙ පටිබද්ධා. සබ්බත්ථාති ගොත්තවාදවිනිබද්ධාදිසු. ගොත්තවාදවිනිබද්ධාති හි ගොත්තවාදෙ විනිබද්ධා. මානවාදවිනිබද්ධාති මානවාදෙ විනිබද්ධා, යෙ හි බ්‍රාහ්මණස්සෙව අජ්ඣෙකප්ඣාපනාපනායාපනාදයොති එවං අත්තුක්කංසනපරවම්භනවසෙන පවත්තා, තෙ මානවාදවිනිබද්ධා ව භොන්ති. ආවාහවිවාහවිනිබද්ධාති ආවාහවිවාහෙසු විනිබද්ධා. යෙ හි විනිබද්ධත්තයවසෙන “අරහස්සි වා මං ත්වං, න වා මං ත්වං අරහස්සි”ති එවං පවත්තකා, තෙ ආවාහවිවාහවිනිබද්ධා ව භොන්තිති ඉමමත්ථසෙසං සන්ධාය “එස නයො”ති චුත්තං. ආවාහවිවාහවිනිබද්ධභාවවිභාවනත්ථස්සෙති “අරහස්සි වා මං ත්වං, න වා මං ත්වං අරහස්සි”ති පාළියං චුත්තං, තදෙනං ජාතිවාදාදිහි තිහි පදෙහි යොජෙතබ්බං. ආචුත්තිආදිනායෙන හි ජාතිවාදාදයො ද්වික්ඛත්තුමත්ථදිපකා. තථා හි ආවරියෙන චුත්තං “යෙ පන ආවාහවිවාහවිනිබද්ධා, තෙ එව සම්බන්ධත්තයවසෙන ‘අරහස්සි වා මං ත්වං, න වා මං ත්වං අරහස්සි’ති එවං පවත්තකා”ති (දී. නි. ටී. 1.278).

නනු පුබ්බෙ විජ්ජාවරණං පුට්ඨං, කස්මා තං පුන පුච්ඡතිති වොදනං සොධෙත්තො “තතො අමබ්බයො”තිආදිමාහ. තත්ථ යත්ථාති යස්සං විජ්ජාවරණසම්පත්තියං. බ්‍රාහ්මණසමයසිද්ධං සන්ධාය චුත්තං. ලග්ගිස්සාමාති ඔලග්ගා අත්තොගධා හවිස්සාම. තතොති තාය විජ්ජාවරණසම්පදාය. අවක්ඛිපිති අවවාසි. පරමත්ථතො අවිජ්ජාවරණානියෙව “විජ්ජාවරණානි”ති ගහෙත්වා යිතො හි පරමත්ථතො විජ්ජාවරණෙසු විභජියමානෙසු සො තතො දුරතො අපනිතො නාම භොති. යත්ථාති යස්සං පන විජ්ජාවරණසම්පත්තියං. අනුත්තරවිජ්ජාවරණං සන්ධාය චුත්තං. ජානනාකිරියායොගෙ කම්මම්පි යුජ්ජනකිරියායොගෙ කත්තායෙව උපපන්නො. පධානකිරියාපෙක්ඛා හි කාරකාති චුත්තං “අයං තො විජ්ජාවරණසම්පදා ඤාතුං වට්ටති”ති. එවම්පිසෙසු. සමුදාගමතොති ආදිසමුට්ඨානතො.

279. කාමං වරණපරියාපන්නත්තා වරණවසෙන නියානෙනතුං වට්ටති, අමබ්බයස්ස පන අසම්පට්ඨමනං නිවාරෙත්තො සීලවසෙනෙව නියානෙනති ඉමමත්ථං විභාවෙනතුං “වරණපරියාපන්නම්පි”ති චුත්තං. බ්‍රහ්මජාලෙ (දී. නි. 1.7, 11, 21) චුත්තනයෙන බුද්දකාදිභෙදං තිව්ධං සීලං. සීලවසෙනෙවාති සීලපරියායවසෙනෙව. කිඤ්චි කිඤ්චි සීලන්ති බ්‍රාහ්මණානං ජාතිසිද්ධං අභිංසනාදියමනියමලක්ඛණං අජ්ජමත්තකං සීලං. තස්මාති තථා විජ්ජමානත්තා, අත්තනි විජ්ජමානං සීලමත්තම්පි නිස්සාය ලග්ගෙය්‍යාති අධිප්පායො. “තත්ථ තත්ථෙව ලග්ගෙය්‍යාති තස්මිං තස්මිංයෙව බ්‍රාහ්මණසමයසිද්ධෙ සීලමත්තෙ ‘වරණ’න්ති ලග්ගෙය්‍යා”ති (දී. නි. ටී. 1.279) ආවරියෙන චුත්තං, තදෙනං අට්ඨකථායමෙව සාකාරවචනස්ස චුත්තත්තා විවාරෙතබ්බං, අධිප්පායමත්තදස්සනං වා එතං. අයං පනෙත්ථ අත්ථො – තත්ථ තත්ථෙව ලග්ගෙය්‍යාති තස්මිං තස්මිංයෙව අත්තනි විජ්ජමානසීලමත්තපටිසංයුත්තට්ඨානෙන “මයම්පි වරණසම්පන්නා”ති ලග්ගෙය්‍ය, තස්මා සීලවසෙනෙව නියානෙනති සම්බන්ධො. තථාපසංඝාතානෙව පන උපරි වරණවසෙනෙව නියානෙනති දස්සෙත්තො “යං පනා”තිආදිමාහ. රූපාවචරවතුත්ථස්සානනිද්දෙසෙනෙව අරූපාවචරස්සානානම්පි නිද්දිට්ඨභාවාපත්තිතො “අට්ඨපි සමාපත්තියො ‘වරණ’න්ති නියානිතා”ති චුත්තං. තානිපි හි අභිගමනාය වතුත්ථස්සානානෙවාති. නියානිතාති ව අසෙසතො නිහරිත්වා ගහිතා, නිදස්සිතාති අත්ථො. විපස්සනාඤාණතො පනාති “සො එවං සමාහිතෙ චිත්තෙ පරිසුද්ධෙ පරියොදානෙ අනභිගණෙ විගතපක්කිලෙසෙ මුදුභුතෙ කම්මනියෙ යිතෙ ආනෙඤ්ජප්පත්තෙ ඤාණදස්සනාය චිත්තං අභිනිහරති අභිනින්නාමෙති”තිආදිනා නයෙන විපස්සනාඤාණතො පට්ඨාය.

වතුඅපායමුඛකථාවණ්ණනා

280. අසම්පාපුණත්තොති ආරහිත්වාපි සම්පජ්ජිතුමසක්කොත්තො. අවිසභමානොති ආරහිතුමෙව අසක්කොත්තො. “බාරි”ති තාපසපරික්ඛාරස්සෙනං අධිවචනං, සො ව අනෙකභෙදොති විභජිත්වා දස්සෙනුං “අරණි”තිආදි චුත්තං. තත්ථ අරණිති භෙට්ඨිමුපරිමවසෙන අග්ගිධමනකං අරණිද්වයං. කමණ්ඩලුති කුණ්ඩිකා. සුජාති භොමදබ්බි. සුජාසද්දො හි භොමකම්මනි හබ්බන්තාදිනමුද්ධරණත්ථං කතදබ්බියං වත්තති යථා තං කුට්ඨන්තසුත්තෙ “පඨමො වා දුතියො වා සුජං පග්ගණ්හන්තාන”න්ති (දී. නි. 1.341). තථා හි ඉමස්මිංයෙව යානෙ ආවරියෙන චුත්තං “සුජාති දබ්බි”ති (දී. නි. ටී. 1.280). හබ්බන්තාදිනං සුග්ගහණත්ථං ජායතිති හි සුජා. කෙච් පන ඉමමත්ථවිවාරෙත්වා තුන්නත්ථමෙව ගහෙත්වා “සුච්චි”ති පඨන්ති, තදයුත්තමෙව ආවරියෙන තථා අවණ්ණිතත්තා. වමති අදතීති වමරො, මග්ගිසෙසො, තස්ස වාලෙන කතා ඛිජ්ජි වාමරො. ආදිසද්දෙන නිදණ්ඩනිසට්ඨකාදිනි සංගණ්හාති. කුච්ඡෙනන වඩ්ඤාකාරෙන ජායතිති කාපො යථා “කාලවණ්”න්ති; කවති භාරං බන්ධනි එත්ථාති වා කාවො. දුට්ඨම්පි හි පදම්චිජන්ති සද්දවිදු. බාරිහරිතන්ති බාරිහි පරිපුණ්ණං. එකෙන වි-කාරෙන පදං වඩ්ඤන්තො “බාරිවිට්ඨ”න්ති පඨන්තානං වාදෙ සමුච්චයසමාසෙන අත්ථං දස්සෙත්තො “යෙ පනා”තිආදිමාහ.

නනු උපසම්පන්නස්ස භික්ඛුනො සාසනිකොපි යො කොචි අනුපසම්පන්නො අත්ථනො පරිවාරකොව හොති අපි බිණාසවසාමණෙරො, කිම්ඛිං පන බාහිරකපබ්බජිතෙති අනුයොගං පති තත්ථ විසෙසං දස්සෙතුං “කාමඤ්චා”තිආදි වුත්තං. වුත්තනයෙනාති “කස්පිය...පෙ.... වත්තකරණවසෙනා”ති එවං වුත්තනයෙන. අනෙකසතසහස්සසංවරචනයසමාදානවසෙන උපසම්පන්නභාවස්ස විසිට්ඨභාවතො බිණාසවසාමණෙරොපි පුපුප්පනභික්ඛුනො පරිවාරකොති වුත්තො.

“නවකොට්ඨසහස්සාති, අසීතිසතකොට්ඨයො;
පඤ්ඤාසසතසහස්සාති, ඡන්තිංස ව පුනාපරෙ;

එතෙ සංවරචනයා, සම්බුද්ධෙන පකාසිතා;
පෙය්‍යාලමුඛෙන නිද්දිට්ඨා, සික්ඛා චනයසංවරෙ”ති. (විසුද්ධි. 1.20; අප. අට්ඨ. 2.55; පටි. ම. අට්ඨ. 1.2.37);

එවං වුත්තප්පහෙදානං අනෙකසතසහස්සානං සංවරචනයානං සමාදාය සික්ඛනෙන උපරිභූතා අග්ගභූතා සම්පදාති හි උපසම්පදා, තාය වෙස උපසම්පදාය පුපුප්පනභික්ඛු උපසම්පන්නොති.

අයං පනාති යථාවුත්තලක්ඛණො තාපසො. තාපසා හි කම්මවාදිකිරියවාදිනො, න සාසනස්ස පටාණිභූතා, යතො නෙසං පබ්බජිතුමාගතානං චිත්තාදිපරිවාසෙන ඛන්ධකෙ පබ්බජ්ජා අනුඤ්ඤාතා. තපො එතෙසමත්ථිති තාපසා ත-කාරස්ස දීසං කත්වා. “ලොමසා”තිආදියු විය හි ස-පච්චයම්චිජන්ති සද්දවිදු. ඉදං වුත්තං හොති – කාමං බිණාසවොපි සාමණෙරො පුපුප්පනස්ස භික්ඛුනො අත්ථනො පරිවාරකොව හොති, සො පන වත්තකරණමත්තෙනෙව පරිවාරකො, න ලාමකභාවෙන. තාපසො තු ගුණවසෙන වෙව වෙය්‍යාවච්චකරණවසෙන ව ලාමකභාවෙනෙව පරිවාරකො, න වත්තකරණමත්තෙන, එවම්මෙසං නානාකරණං සන්ධාය තාපසස්සෙව පරිවාරකතා වුත්තාති.

“කස්මා”තිආදිනා වොදකො කාරණං වොදෙති. “යස්මා”තිආදිනා ආවරියො කාරණං දස්සෙත්වා පරිහරති. එවං සඬ්ඛෙපතො පරිහරිතමත්ථං විවරිතුං “ඉමස්මිඤ්ඤි”තිආදි වුත්තං. අසක්කොත්තන්ති අසමත්ථනෙන විප්පට්පජ්ජන්ති අලජ්ජිං. බුරුධාරුපමන්ති බුරුධාරානං මත්ථකෙනෙව අක්කමිත්වා ගමනුපමං. බහුජනසම්මතාති මහාජනෙන සෙට්ඨසම්මතා. අඤ්ඤෙති අපරෙ භික්ඛු. ඉධාති තාපසපබ්බජ්ජාය. ඡන්දෙන සහ වරන්තිති සජන්දවාරිනො, යථාකාමං පටිපන්නාකාති වුත්තං හොති. අනුසික්ඛන්තොති දිට්ඨානුගතියා සික්ඛන්තො. තාපසාව බහුකා හොත්ති, න භික්ඛු.

කුදාලපිටකානං නිබ්බවනං හෙට්ඨා වුත්තමෙව. බහුජනකුභාපනත්ථන්ති බහුනො ජනස්ස විම්භාපනත්ථං . අග්ගිසාලන්ති අග්ගිහුත්තසාලං. නානාදාරුහීති පලාසරුක්ඛදණ්ඩාදිහි නානාවිධසම්ඛාදාරුහි. හොමකරණවසෙනාති යඤ්ඤකරණවසෙන.

උදකවසෙනත්ථ පානාගාරං. තෙනාහ “පානීයං උපට්ඨපෙත්වා”තිආදි. යං භත්තපුටං වා යාති තණ්ඩුලාදීනි වාති සම්බන්ධො. අම්බිලයාගු නාම තක්කාදිඅම්බිලසංයුත්තා යාගු. තණ්ඩාදිහි ආමසිතබ්බතො විවරාදි ආමිසං නාම. වඩ්ඪියාති දිගුණතිගුණාදිවඩ්ඪියා. කුටුම්භං සණ්ඨපෙතිති ධනං පතිට්ඨාපෙති. යථාවුත්තමත්ථං පාළියං නිදස්සනමත්තෙන වුත්තන්ති ආහ “ඉදං පනස්ස පටිපත්තිමුඛ”න්ති, ඉදං පන පාළිවචනං අස්ස වතුත්ථස්ස පුග්ගලස්ස කොහඤ්ඤපටිපත්තියා මුඛමත්තන්ති අත්ථො. කස්මාති වෙ? සො හි නානාවිධෙන කොහඤ්ඤෙන ලොකං විම්භාපයන්තො තත්ථ අවජති. තෙනාහ “ඉමිනා හී”තිආදි. එවන්ති “තත්ථ පානීයං උපට්ඨපෙත්වා”තිආදිනා වුත්තනයෙන.

“සබ්බාපි තාපසපබ්බජ්ජා නිද්දිට්ඨා”ති ධම්මාධිට්ඨානනයෙන දස්සිතමෙව පුග්ගලාධිට්ඨානනයෙන විවරිතුං “අට්ඨවිධා හී”තිආදි වුත්තං. බලාදියු මනුස්සානං සන්තිකෙ උපතිට්ඨිත්වා විහිමුග්ගමාසතිලාදීනි භික්ඛාවරියනියාමෙන සඬ්ඛකඩ්ඪිත්වා උඤ්ජනං උඤ්ජා, සා එව වරියා වුත්ති එතෙසන්ති උඤ්ජාවරියා. අග්ගිපක්කිකාය භත්තභික්ඛාය ජීවන්තිති අග්ගිපක්කිකා, න අග්ගිපක්කිකා අනග්ගිපක්කිකා, තණ්ඩුලභික්ඛාය එව ජීවිකාති වුත්තං හොති. උඤ්ජාවරියා හි බලාදීනි ගන්ත්වා උපතිට්ඨිත්වා මනුස්සෙහි දියාමානං බලග්ගං නාම ධඤ්ඤං පටිග්ගණ්හන්ති, අනග්ගිපක්කිකා පන තාදිසමපටිග්ගණ්හිත්වා තණ්ඩුලමෙව පටිග්ගණ්හන්තිති අයමෙනෙසං විසෙසො. න සයං පවන්තිති අසාමපාකා, පක්කභික්ඛාය එව ජීවිකා. අයො විය කට්ඨිනො මුට්ඨිප්පමාණො පාසාණො අයමුට්ඨි නාම, තෙන වත්තන්තිති අයමුට්ඨිකා. දන්තෙන උප්පාටිතං වක්කලං රුක්ඛන්තවො දන්තවක්කලං, තෙන වත්තන්තිති දන්තවක්කලිකා. පවත්තං රුක්ඛාදිනො පානාපිතං ඵලං භුඤ්ජන්ති සිලෙනාති පවත්තඵලභොජිනො. පණ්ඩුපලාසසද්දස්ස එකසෙසනයෙන ද්විධා අත්ථො, ජිණ්ණතාය පණ්ඩුභූතං පලාසඤ්ඤෙව ජිණ්ණපක්කභාවෙන තංසදිසං පුප්ඵඵලාදි වාති. තෙන වක්ඛති “සයං පතිතානෙව පුප්ඵඵලපණ්ඩුපලාසාදීනි බාදන්තා යාපෙත්ති”ති, (දී. නි. අට්ඨ. 1.280) තෙන වත්තන්තිති පණ්ඩුපලාසිකා, සයංපතිතපණ්ණපුප්ඵඵලභොජිනො. ඉදානි තෙ අට්ඨවිධෙපි සරූපතො දස්සෙතුං “තත්ථා”තිආදි වුත්තං. කෙණ්ණියජ්වලවත්ථු ඛන්ධකවණ්ණනය (මහාව. අට්ඨ. 300) ගහෙනබ්බං.

සඬ්ඛකඩ්ඪිත්වාති භික්ඛාවරියාවසෙන එකජ්ඣං කත්වා.

තණ්ඩුලභික්ඛන්ති තණ්ඩුලමෙව භික්ඛං. භික්ඛිතබ්බා යාවිතබ්බා, භික්ඛුනං අයන්ති වා භික්ඛාති හි භික්ඛාසද්දො තණ්ඩුලාදීසුපි නිරුල්භො. තෙන චුත්තං “පචිත්වා පරිභුඤ්ජන්ති”ති.

භික්ඛාපරියෙට්ඨි නාම දුක්ඛාති පරෙසං ගෙහතො ගෙහං ගන්ත්වා භික්ඛාය පරියෙසනා නාම දීනචුත්තිභාවෙන දුක්ඛා.

යෙ පන “පාසාණස්ස පරිග්ගහො නාම දුක්ඛො පබ්බජිතස්සා”ති දන්තෙහෙව උප්පාටෙත්වා බාදන්ති, තෙ දන්තවක්කලිකා නාමාති අයං අට්ඨකථාමුත්තකනායො.

පණ්ඩුපලාසසද්දො පුප්ඵළවිසයොපි සදිසතාකප්පනෙනාති දස්සෙති “පුප්ඵළපණ්ඩුපලාසාදීනී”ති ඉමිනා.

තෙති පණ්ඩුපලාසිකා. නිදස්සනමත්තමෙනං අඤ්ඤෙසමිපි තථා හෙදස්මිහවතො. පාපුණනට්ඨානෙති ගහෙතුං සම්පාපුණනට්ඨානෙ. එකරුක්ඛතොති පයමං උපගතරුක්ඛතො.

කථමෙත්තාවතා සබ්බාපි තාපසපබ්බජ්ජා නිද්දිට්ඨාති වොදනා න තාව විසොධිතාති ආහ “ඉමා පනා”තිආදි. චතුභියෙවාති “බාරිවිධමාදායා”තිආදිනා චුත්තාහි පචත්තඵලභොජනිකා, කන්දමුලඵලභොජනිකා, අග්ගාගාරිකා, ආගාරිකා වෙති චතුහි ඵල තාපසපබ්බජ්ජාහි. අගාරං හජන්තීති අගාරං නිවාසභාවෙන උපගච්ජන්ති. ඉමිනා හි “චතුද්වාරං අගාරං කරිත්වා අච්ජති”තිආදිනා ඉධ චුත්තාය චතුත්ථාය තාපසපබ්බජ්ජාය තෙසමවරොධනං දස්සෙති. ඵලමිතරෙසුපි පටිලොමතො යොජනා වෙදිතබ්බා. අග්ගිපරිවරණවසෙන අග්ගාගාරං හජන්ති. ඵලං පන තෙසමවරොධනං වදන්තො තදනුරූපං ඉමෙසමිපි පච්චෙකං දුට්ඨතං දස්සෙතිති දට්ඨබ්බං.

281. ආවරියෙන පොක්ඛරසාතිනා සහ පචත්තනීති සාවරියකො, තස්ස. අපායමුඛමිපිති විනාසකාරණමිපි. පගෙව විජ්ජාවරණසම්පදාය සන්දිස්සනෙති පි-සද්දො ගරභායං. තෙන චුත්තං “අපි නු ත්වං ඉමාය අනුත්තරාය විජ්ජාවරණසම්පදාය සන්දිස්සසි සාවරියකො”තිආදි. තත්ත්වමට්ඨකථාමුත්තකනායො – “නො හිදං හො ගොතමා”ති සන්දිස්සනං පටික්ඛිපිත්වා අසන්දිස්සනාකාරමෙව විභාවෙතුං. “කො වාහ”න්තිආදි චුත්තං. සාවරියකො අහං කො ව කිදිසො හුත්වා අනුත්තරාය විජ්ජාවරණසම්පදාය සන්දිස්සාමි, අනුත්තරා විජ්ජාවරණසම්පදා කා ව කිදිසා හුත්වා සාවරියකෙ මයි සන්දිස්සති, ආරකා අහං...පෙ.... සාවරියකොති සහ පායසෙසෙන යොජනා.

282. අපායෙ විනාසනුපායෙ නියුත්තො ආපායිකො. තබ්බාවං න පරිපුරෙති පරිපුරෙතුං න සක්කොතිති අපරිපුරමානො, තබ්බාවෙන අපරිපුරණ්ණොති අත්ථො. අත්තනා ආපායිකෙන භොන්තෙනාපි තබ්බාවං අපරිපුරමානෙන පොක්ඛරසාතිනා එසා වාචා භාසිතාති අත්ථතො සම්බන්ධත්තා කත්චත්ථෙ වෙනං පච්චත්තවචනන්ති ආහ “ආපායිකෙනාපි අපරිපුරමානෙනා”ති. අපිව අත්තනා අපරිපුරමානෙන ආපායිකෙනාපි සයං අපරිපුරමානාපායිකෙන හුත්වාපි පොක්ඛරසාතිනා එසා වාචා භාසිතාති අත්ථයුත්තිතො ඉත්ථමිහුතලක්ඛණෙ වෙනං පච්චත්තවචනන්තිපි ඵලං චුත්තං. අඤ්ඤො හි සද්දක්කමො, අඤ්ඤො අත්ථක්කමොති. කෙච් පන “කරුණත්ථමෙව දස්සෙතුං ඵලං චුත්තං”න්ති වදන්ති, තදයුත්තමෙව පදද්වයස්ස කත්තුපදෙන සමානත්ථත්තා, සමානත්ථානඤ්ච පදානං අඤ්ඤමඤ්ඤං කරුණභාවානුපපත්තිතො, අලමතිපසඤ්චෙන.

පුබ්බකඉසිභාවානුයොගවණ්ණනා

283. දියතෙති දන්ති, සා ඵල දත්තිකන්ති ආහ “දින්තක”න්ති. අදාතුකාමමිපි දාතුකාමං කත්වා සම්මුඛා පරමාවට්ටෙති සම්මුල්ලං කරොති එතායාති සම්මුඛාවට්ටනී. තෙනාහ “න දෙමීති වත්තුං න සක්කොති”ති. පුන තස්සාති බ්‍රාහ්මණස්ස. කාරණානුරූපං රාජ්ජනං පුණ්ණපත්තන්ති ආහ “කස්මා මෙ දින්තො”ති. සඬ්ඛපලිතකුට්ඨන්ති ධොතසඬ්ඛමිව සෙතකුට්ඨං. සෙතපොක්ඛරරජනතො ගුණසමානකායත්තා ඵලමාහ. අනුගච්ජන්ති පරමනුබන්ධති.

යදි දුට්ඨෙතපි කාරණෙන රාජා බ්‍රාහ්මණස්ස සම්මුඛාභාවං න දෙති, අථ කස්මා තදුපසඬ්ඛකමනං න පටික්ඛිත්තන්ති ආහ “යස්මා පනා”තිආදි. “බෙත්තවිජ්ජායාති නීතිසත්ථෙ”ති (දී. නි. ටී. 1.283) ආවරියෙන චුත්තං. හෙට්ඨාපි බ්‍රහ්මජාලවණ්ණනායං ඵලං චුත්තං “බෙත්තවිජ්ජාති අබ්බෙය්‍යමාසුරක්ඛරාජසත්ථාදිනීතිසත්ථ”න්ති. (දී. නි. අට්ඨ. 1.21) දුස්සමෙත්ථ තිරොකරණයං. තෙනාහ “සාණිපාකාරස්ස අන්තො යත්වා”ති. අන්තසද්දෙන පන තබ්බාවෙන පදෙ වඩ්ඪියමානෙ දුස්සන්තං යථා “වනන්තො”ති. “පයාතන්ති සද්ධං, සස්සතිකං වා. තෙනාහ අභිහරිත්වා දින්තං”න්ති ආවරියෙන චුත්තං, තස්මා මතකහත්තසඬ්ඛෙපෙන වා නිවචහත්තසඬ්ඛෙපෙන වා අභිහරිත්වා දින්තං භික්ඛන්ති අත්ථො වෙදිතබ්බො. “අයං පනා”තිආදි අත්ථාපත්තිවචනං. නිට්ඨන්ති නිවිජයං. කස්මා පන හගවා බ්‍රාහ්මණස්ස ඵලරූපං අමනාපං මම්මවචනං අවොවාති වොදනං කාරණං දස්සෙත්වා සොධෙතුං “ඉදං පනා”තිආදි චුත්තං. රහස්සමිපි පටිච්ජන්තමිපි මම්මවචනං පකාසෙසිති සම්බන්ධො.

284. රාජාසනං නාම භත්ථික්ඛන්ධපදෙසං සන්ධාය “භත්ථිගිවාය වා නිසින්තො”ති පාළියං වුත්තං.
රජුපත්ථරෙති රථස්ස උපරි අත්ථරිතපදෙසෙ. තෙනාහ “රථමිති”තිආදි. උග්ගතුග්ගතෙහිති උග්ගතානමතිසයෙන
උග්ගතෙහි. න හි විච්ඡාසමාසො ලොකිකෙහි අභිමතොති. රඤ්ඤො අපච්චං රාජඤ්ඤො, බහුකත්තං පති,
එකසෙසනායෙන වා “රාජඤ්ඤෙහි”ති වුත්තං. පාකටමත්තනන්ති පකාසභුතං මන්තනං. තදෙවිධාධිප්පෙනං, න
රහස්සමත්තනං සුද්දාදිහි සුයාමානස්ස ඉච්ඡිතත්තා. තෙන වුත්තං “අථ ආගච්ඡෙය්‍යා සුද්දො වා සුද්දදාසො
වා”තිආදි. තාදිසෙහියෙවාති රඤ්ඤො ආකාරසදිසෙහෙව. තස්සත්ථස්ස සාධනසමත්ථං වචනං රඤ්ඤො භණ්ණං යථා,
තථා සොපි තස්සත්ථස්ස සාධනසමත්ථමෙව භණ්ණං වචනං අපිනු භණ්ණිති යොජෙතබ්බං.

285. “පචත්තාරො”ති එතස්ස පාවචනභාවෙන චත්තාරොති සද්දතො අත්ථො. යස්මා පන තෙ තථාභුතා
මත්තානං පචත්තකා නාම, තස්මා අධිප්පායතො අත්ථං දස්සෙතුං “පචත්තයිතාරො”ති වුත්තං. වදසද්දෙන, හි
තුපච්චයෙන ව “චත්තාරො”ති පදසිද්ධි, තථා චතුසද්දෙන “පචත්තයිතාරො”ති. ඉදං ආචරියස්ස (දී. නි. ටී. 1.285) ව
ආචරියසාරිපුත්තත්ථෙරස්ස ව මතං. චතුසද්දෙනෙව “පචත්තාරො”ති පදසිද්ධිං දස්සෙතිතිපි කෙචි වදන්ති. පද්දවයස්ස
තුලායාධිකරණත්තා “මත්තමෙවා”ති වුත්තං. “සුද්දෙ බහි කත්වා රහො භාසිතබ්බට්ඨෙත මත්තා එව තං තං
අත්ථපට්ඨපත්තිහෙතුකාය පද”න්ති හි තුලායාධිකරණං හොති, අනුපනීතාසාධාරණකාය රහස්සභාවෙන චත්තබ්බාය
මත්තනකිරියාය පදමධිගමුපායන්තිපි මත්තපදන්ති අට්ඨකථාමුත්තකො නයො. භීතන්ති ගායනවසෙන සප්ඤ්ඤායිතං,
ගායනමිපි උදන්තානුදන්තාදිසරසමිපාදනවසෙනෙව අධිප්පෙතන්ති වුත්තං “සරසමිපත්තිවසෙනා”ති.
පාවචනභාවෙන අඤ්ඤෙසං වුත්තං. තමඤ්ඤෙසං වාදාපනවසෙන වාචිතං. සධිගහෙත්වා උපරුපරි සඤ්ඤාඤ්ඤාභාවසෙන
සමුපබ්‍රුජ්ඣං. ඉරුචෙදයපුච්චෙදසාමචෙදාදිවසෙන, තත්ථාපි පච්චෙකං මත්තබ්‍රහ්මාදිවසෙන, අප්ඤ්ඤායානුචාකාදිවසෙන
ව රාසිකතං. යථාවුත්තනායෙනෙව පිණ්ඩං කත්වා යපිතං. අඤ්ඤෙසං වාචිතං අනුචාවෙන්තිති අඤ්ඤෙසං කම්මභුතානං
තෙහි වාචාපිතං මත්තපදං එතරහි බ්‍රාහ්මණා අඤ්ඤෙසං අනුචාවාපෙන්ති.

තෙසන්ති මත්තකත්තුනං. දිබ්බවක්ඛුපරිභණ්ඩං යථාකම්මුපගඤ්ඤාණං, පච්චක්ඛතො දස්සනට්ඨෙත
දිබ්බවක්ඛුසදිසඤ්ඤා පුබ්බෙතිවාසානුස්සතිඤ්ඤාණං සන්ධාය “දිබ්බෙන චක්ඛුනා”ති වුත්තං. අතො
දිබ්බවක්ඛුපරිභණ්ඩෙන යථාකම්මුපගඤ්ඤාණෙන සත්තානං කම්මස්සකතාදිති වෙව දිබ්බවක්ඛුසදිසෙන
පුබ්බෙතිවාසානුස්සතිඤ්ඤාණෙන අතීතකප්පෙ බ්‍රාහ්මණානං මත්තප්ඤ්ඤානවිධිඤ්ඤා ඔලොකෙත්වාති අත්ථො
ගහෙතබ්බො. රූපමෙව හි පච්චුප්පන්තං දිබ්බවක්ඛුස්ස ආරම්මණන්ති තමිධ අට්ඨානගතං හොති. පාවචනෙන සහ
සංසන්දිත්වාති යං කස්සපසම්මාසම්බුද්ධෙන වුත්තං වට්ඨසන්තිස්සිතං වචනං, තෙන සහ සංසන්දිත්වා අචිරුද්ධං
කත්වා. න හි තෙසං විවට්ඨසන්තිස්සිතො අත්ථො පච්චක්ඛතො හොති. ගන්ථිංසුති පප්පගප්පබ්බන්ධවසෙන
සක්කතභාසාය බන්ධංසු. අපරා පරෙති අට්ඨකාදිහි අපරා අඤ්ඤෙපි පරෙ පච්ඡිමා ඔක්කාකරාජකාලාදිසු උප්පන්නා.
පාණාතිපාතාදිති පක්ඛිපිත්වාති අට්ඨකාදිහි ගන්ථිතමත්තපදෙස්වෙව පාණාතිපාතාදිකිලෙසසන්තිස්සිතපදානං තත්ථ
තත්ථ පක්ඛිපනං කත්වා. විරුද්ධෙ අකංසුති සුත්තනිපාතෙ බ්‍රාහ්මණධම්මිකසුත්තාදිසු (සු. නි. බ්‍රාහ්මණධම්මිකසුත්ත) ආගතනායෙන
සංකිලෙසිකත්ථදීපනතො පච්චනිකභුතෙ අකංසු. ඉසිති නිදස්සනමත්තං. “ඉසි වා ඉසිත්ථාය පටිපන්නො
වා”ති හි චත්තබ්බං. කස්මා පනෙත්ථ පටිඤ්ඤාගහණවසෙන දෙසනාසොතපතිතං න කරොතිති ආහ “ඉධ
භගවා”තිආදි. ඉධාති “තයාහං මත්තෙ අධියාමි, ‘සාවරියකො’ති ත්වං මඤ්ඤසි”ති වුත්තට්ඨානෙ. පටිඤ්ඤං
අග්ගහෙත්වාති යථා හෙට්ඨා පටිඤ්ඤා ගහිතා, තථා “තං කිං මඤ්ඤසි අමිබ්බං, තාවතා ත්වං භවිස්සසි ඉසි වා
ඉසිත්ථාය වා පටිපන්නො සාවරියකොති, නො හිදං හො ගොතමා”ති එවං ඉධ පටිඤ්ඤං අග්ගහෙත්වා.

286. නිරාමගන්ධාති කිලෙසාසුචිවසෙන විස්සගන්ධරහිතා. අනිත්ථිගන්ධාති ඉත්ථිතං ගන්ධමත්තස්සපි
අවිසහනෙන ඉත්ථිගන්ධරහිතා. රජොජල්ලධරාති පකතිරජසෙදාදිජල්ලධරා. පාකාරපුරිසගුත්තිති පාකාරාවරණං,
පුරිසාවරණඤ්ඤා. එත්ථ පන “නිරාමගන්ධා”ති එතෙන තෙසං දසන්තං බ්‍රාහ්මණානං වික්ඛම්භිතකිලෙසනං දස්සෙති,
“අනිත්ථිගන්ධා, බ්‍රහ්මවාරිනො”ති ව එතෙන එකවිභාරිතං, “රජොජල්ලධරා”ති එතෙන මණ්ඩනවිභුසනාභාවං,
“අරඤ්ඤායතනෙ පබ්බතපාදෙසු වසිංසු”ති එතෙන මනුස්සපවාරං පහාය විචිත්තවාසං, “චනමුලච්චාභාරා වසිංසු”ති
එතෙන සාලිංසොදනාදිපණ්ණාහාර පටික්ඛෙපං, “යදා”තිආදිනා යානවාහනපටික්ඛෙපං, “සබ්බදිසාසු”තිආදිනා
රක්ඛාවරණපටික්ඛෙපං. එවඤ්ඤා දස්සෙන්නො මිච්ඡාපටිපදාපක්ඛිකං සාවරියකස්ස අමිබ්බස්ස වුත්තිං උපාදාය
සම්මාපටිපදාපක්ඛිකාපි තෙසං බ්‍රාහ්මණානං වුත්ති අරියචිතයෙ සම්මාපටිපත්තිං උපාදාය මිච්ඡාපටිපදායෙව. කථඤ්ඤි
නාම තෙ භවිස්සති සල්ලෙඛපටිපත්තියුත්තතාති. “එවං සු තෙ”තිආදිනා භගවා අමිබ්බං සන්තප්පෙන්නො
නිග්ගණ්හාතිතිපි විභාවෙති. ඉදඤ්ඤි වක්ඛමානාය පාළියා පිණ්ඩත්ථදස්සනන්ති.

දුස්සපට්ඨිකා දුස්සපට්ඨං. දුස්සකලාපො දුස්සවෙණි. වෙය්කෙහිති වෙය්කපට්ඨකෙහි, දුස්සෙහි සංවෙය්කත්වා
කතනමිතථාසුකාහිති වුත්තං හොති. කප්පෙතුන්ති කත්තරිකාය ඡිත්ථිතුං. කප්පිතවාලෙහිති එත්ථාපි එසෙව නයො. “න
හික්ඛෙව මස්ස කප්පාපෙතබ්බ”න්තිආදිසු (චුළව. 275) විය හි කපුසද්දො ඡෙදනෙ චත්තති. යුත්තට්ඨානෙසුති
ගිවාසිසවාලධිසු. වාලාති තෙසු යානෙසු ජායමානා ලොමා. සභවරණවසෙන, යානිනාමෙන වා “කුත්තවාලා”ති වුත්තා.
කෙචි පන “වාළයුත්තත්තා”ති පායං කප්පෙත්වා වාළරූපයුත්තත්තාති අත්ථං වදන්ති, පාළියානපෙක්ඛනමෙව තෙසං
දොසො. “කුත්තවාලෙහි වළවාරථෙහි”ති පාළියං වුත්තං. සමන්තානගරන්ති නගරස්ස සමන්තතො. පාකාරස්ස
අධොභාගෙ කතසුධාකම්මං යානං නගරස්ස සම්පෙ කත්තබ්බතො, උපකාරකරණතො ව “උපකාරිකා”ති වුවචති.

නගරස්ථ උපකාරිකා එතාසන්නි නගරුපකාරිකායෝ, රාජධානීඅපෙක්ශාය ඉන්ටිලිඩ්ගනිද්දෙසෝ. තෙනාහ “ඉධ පනා”නිආදි. මනීති විවිකිවිඡාවසෙන අනෙකංසිකජානනා. උපරි දෙසනාය අවධිභිකාරණං දස්සෙන්තො “ඉදං හගවා”නිආදිමාහ. පාළියං සෝ මං පඤ්ඤෙනාති සෝ ජනෝ මං පුට්ඡාවසෙන සොධෙය්‍යා. අහං වෙය්‍යාකරණෙන සොධෙස්සාමීති අහමපිමං විස්සජ්ජනාවසෙන සොධෙස්සාමීති යථාහමධිකාරවසෙන අත්ථො වෙදිතබ්බො.

ද්වෙලක්ඛණදස්සනවණ්ණනා

287. “නිසින්නාන”න්තිආදි අනාදරෙ සාමිවචනං, විසෙසනං වා. සඬකුචිතෙ ඉරියාපථෙ අනවසෙසනො ලක්ඛණානං දුබ්බිභාවනතො “න සක්කොති”ති චුත්තං, තථා සුවිභාවනතො පන “සක්කොති”ති. පරියෙසනසුඛත්ථමෙව තදාවණ්ණනා දට්ඨබ්බා. තෙනාති දුට්ඨෙතපි කාරණෙන.

ගවෙසීති ඤාණෙන පරියෙසනමකාසි. ගණයන්තොති ඤාණෙනෙව සඬකලයන්තො. සමානයිති සමමා ආනයි සමාහරි. “කඬ්ඛති”ති පදස්ස ආකඬ්ඛතීති අත්ථොති ආහ “අහො වතා”නිආදි. අනුපසග්ගමිපි හි පදං කත්ථවි සඋපසග්ගමිව අත්ථවිසෙසවාචකං යථා “ගොත්‍රභූ”ති. තතො තතො සරිරජ්ජදෙසතො. කිච්ඡතීති කිලමති. තෙනාහ “න සක්කොති දට්ඨ”න්ති. තායාති “විචිනන්තො කිච්ඡති”ති චුත්තාය විවිකිවිඡාය. තතොති සන්නිට්ඨානං අගමනතො. එවං “කඬ්ඛති”ති පදස්ස ආසිසන්නත්ථනං දස්සෙන්වා ඉදාති සංසයත්ථනං දස්සෙන්තො “කඬ්ඛාය වා”නිආදිමාහ. තත්ථ කඬ්ඛායාති “කඬ්ඛති”ති පදෙන චුත්තාය කඬ්ඛාය. අසත්ථපධානඤ්ඤි ආබ්‍යාතිකං. එස නයො සෙසෙසුපි. අවත්ථාපහෙදගතා විමති එව “නීති ධම්මෙහි”ති චුත්තා, තිජ්ජකාරෙහි සංසයධම්මෙහිති අත්ථො. කාලුසියභාවොති අජ්ජසන්නතාය හෙතුභූතො ආවිලභාවො.

වත්ථිකොසෙනාති නාභියා අධොභාගසඬ්ඛානෙ වත්ථිමිහි ජාතෙන ලිඬ්ගපසිබ්බකෙන. “අණ්ඩකොසො”නිආදිසු (ම. නි. 1.152, 189; 2.27; අ. නි. 7.71; පාරා. 11) විය හි කොසසද්දො පරිවෙය්කපසිබ්බකෙ වත්තති. වත්ථෙත ගුහිතබ්බත්තා වත්ථගුය්හං. යස්මා හගවතො කොසොහිතං වත්ථගුය්හං සබ්බබුද්ධාවෙණිකං අඤ්ඤෙහි අසාධාරණං සුවිසුද්ධකඤ්චනමණ්ඩලසන්නිහං, අත්තතො සණ්ඨානසන්නිවෙසසුන්දරතාය ආජානෙය්‍යගන්ධහත්ථිතො වරඬ්ගපරමචාරුභාවං, විකසමානතපතියාරවින්දසමුප්පලකෙසරාවත්තවිලාසං, සඤ්ඤාපභානුරඤ්ජිතජලවනන්තරාහිලක්ඛිතසම්පුණ්ණවන්දමණ්ඩලසොහඤ්ච අත්තතො සිරියා අභිභූයා විරාජති, යං බාහිරබහන්තරමලෙහි අනුපක්කිලිට්ඨතාය, විරකාලපරිචිතබ්බමචරියාධිකාරතාය, සණ්ඨිතසණ්ඨානසම්පත්තියා ව කොපිනම්පි සමානං අකොපිනමෙව ජාතං. තෙන චුත්තං “හගවතො හි”නිආදි. වරචාරණස්සෙවාති වරගන්ධහත්ථිතො ඉව. පඤ්ඤාභාවන්ති පුටුලභාවං. එත්ථෙව හි තස්ස සංසයො. තනුමුදුසුකුමාරාදිසු පනස්ස ගුණෙසු විචාරණා එව නාහොසි.

288. “තථාරූප”න්ති ඉදං සමාසපදන්ති ආහ “තංරූප”න්ති. එත්ථාති යථා අම්බට්ඨො කොසොහිතං වත්ථගුය්හමද්දස්ස, තථා ඉද්ධාහිසඬ්ඛාරමහිසඬ්ඛරණෙ. ඉමිනා හි “තථාරූපං ඉද්ධාහිසඬ්ඛාරං අභිසඬ්ඛරී”නිආදිපාළිපරාමසනං, අතො වෙන්ථ සහ ඉද්ධාහිසඬ්ඛාරනායෙන වත්ථගුය්හදස්සනකාරණං මිලින්දපඤ්ඤාපායෙන (මි. ප. 3.3) විභාවිතං හොති. කෙච් පන “වත්ථගුය්හදස්සනෙ”ති පරාමසන්ති, තදයුත්තමෙව. න හි තං පාළියං, අට්ඨකථායඤ්ච අත්ථි, යං එවං පරාමසිතබ්බං සියා, ඉද්ධාහිසඬ්ඛාරනායො ව අවිභාවිතො හොති. කිමෙන්ථ අඤ්ඤෙන වත්තබ්බං වතුපටිසම්භිදාපත්තෙන ජලහිඤ්ඤෙන වාදීවරෙන හදන්තනාගසෙන්නත්ථෙරෙන චුත්තනායෙනෙව සම්පට්චිජ්ජතබ්බත්තා. හිරි කරියෙන එත්ථාති හිරිකරණං, තදෙව ඔකාසො තථා, හිරිසිතබ්බට්ඨානං. උත්තරස්සාති සුත්තනිපාතෙ ආගතස්ස උත්තරමාණවස්ස (ම. නි. 2.384). සබ්බෙසම්පි වෙනෙසං වත්ථු සුත්තනිපාතතො ගහෙතබ්බං.

ඡායන්ති පටිබ්බිමං. කථං දස්සෙසි, කිදිසං වාති ආහ “ඉද්ධියා”නිආදි. ඡායාරූපකමත්තන්ති හගවතො පටිබ්බිමරූපකමෙව, න පකතිවත්ථගුය්හං, තඤ්ච බුද්ධසන්නානතො විනිමුත්තත්තා රූපකමත්තං හගවතා සදිසවණ්ණසණ්ඨානාවයවං ඉද්ධියං බිම්බකමෙව හොති, එවඤ්ච කත්ථා අජ්ජකත්ථෙත ක-කාරෙන විසෙසිතවචනං උපපන්නං හොති. ඡායාරූපකමත්තං ඉද්ධියා අභිසඬ්ඛරිත්ථා දස්සෙසිති සම්බන්ධො. “තං පන දස්සෙන්තො හගවා යථා අත්තතො බුද්ධරූපං න දිස්සති, තථා කත්ථා දස්සෙති”ති (දි. නි. ටි. 1.288) ආචරියා වදන්ති. තදෙන හදන්තනාගසෙන්නත්ථෙරෙන චුත්තෙන ඉද්ධාහිසඬ්ඛනඡායාරූපකමත්තදස්සනවචනෙන සංසන්දනි වෙව සමෙති ව යථා තං “බිරෙන බිරං, ගඬිගොදකෙන යමුනොදක”න්ති දට්ඨබ්බං. තථාවචනෙනෙව හි සෙසබුද්ධරූපස්ස තඬ්ඛණෙ අදස්සිතභාවො අත්ථතො ආපන්නො හොති. නිවාසනනිවත්ථනාදිවචනෙන පනෙන්ථ බුද්ධසන්නානතො විනිමුත්තස්සපි ඡායාරූපකස්ස නිවාසනාදිඅබ්හිගතභාවො දස්සිතො, න ව වොදෙතබ්බං “කථං නිවාසනාදිඅත්තරගතං ඡායාරූපකං හගවා දස්සෙති, කථඤ්ච අම්බට්ඨො පස්සති”ති. අවින්තෙය්‍යො හි ඉද්ධිවිසයොති. ඡායං දිට්ඨෙති ඡායාය දිට්ඨාය. එතන්ති ඡායාරූපකං. බුජ්ඣනකෙ සති ජීවිතනිමිත්තමිපි හදයමංසං දස්සෙය්‍යාති අධිප්පායො. නින්තෙන්වාති නිහරිත්ථා. අයමෙව වා පායො. කල්ලොසීති විස්සජ්ජනෙ ත්ථං කුසලො ඡෙකො අසි, යථාචුත්තො වා විස්සජ්ජනාමග්ගො උපපන්නො යුත්තො අසිති අත්ථො. “කුසලො”ති කෙච් පඨන්ති, අයුත්තමෙන. මිලින්දපඤ්ඤෙ හි සබ්බත්ථ විස්සජ්ජනාවසානෙ “කල්ලො” ඉච්චෙව දිට්ඨොති.

නින්නාමේවාහි මුඛතො නිහරණවසෙන කණ්ණසොනාදිඅභිමුඛං පණාමේවා, අධිප්පායමෙව දස්සෙතුං “නිහරිත්වා”ති වුත්තං. කථිනසුචිං වියාති සනසුබ්බමහාවාපාදනෙන කක්ඛලසුචිමිව කත්වා. තථාකරණෙනාති කථිනසුචිං විය කරණෙන. එත්ථාති පහුතජ්චිහාය. මුදුභාවො, දීඝභාවො, තනුභාවො ච දස්සිතො අමුදුතො සනසුබ්බමහාවාපාදනත්ථමසක්කුණෙයාත්තාති ආවරියෙන (දී. නි. ටී. 1.288) වුත්තං. තත්ත්වයමධිප්පායො – යස්මා මුදුමෙව සනසුබ්බමහාවාපාදනත්ථං සක්කොති, තස්මා තථාකරණෙන මුදුභාවො දස්සිතො අග්ගි විය දුමෙන. යස්මා ච මුදුයෙව සනසුබ්බමහාවාපාදනෙන දීඝගාමී, තස්මා කණ්ණසොනානුමසනෙන දීඝභාවො දස්සිතො. යස්මා පන මුදු එව සනසුබ්බමහාවාපාදනෙන තනු හොති, තස්මා නාසිකාසොනානුමසනෙන තනුභාවො දස්සිතොති. අපුටුලස්ස තථාපට්ඨිඡාදනත්ථමසක්කුණෙයාත්තා නලාට්ඨිඡාදනෙන පුටුලභාවො දස්සිතො.

289. පත්ථෙත්තො හුත්වා උදික්ඛන්තොති යොජෙතබ්බං.

290. මූලච්චනං කථාං පට්චචනං සල්ලාපො.

291. “උද්ධුමාතක”න්තිආදීසු (සං. නි. 5.242; විසුද්ධි. 1.102) විය ක-සද්දො ජිගුච්ඡනත්ථොති වුත්තං “තමෙව ජිගුච්ඡන්තො”ති. තමෙවාති පණ්ඩිතභාවමෙව, අමිබ්බයමෙවාතිපි අත්ථො. අමිබ්බයඤ්ඤි සන්ධාය එවමාහ. තථා හි පාළියං වුත්තං “එවං...පෙ.... අමිබ්බයං මාණවං එතදවොවා”ති. කාමඤ්ච අමිබ්බයං සන්ධාය එවං වුත්තං, නාමගොත්තවසෙන පන අනියමං කත්වා ගරහන්තො පුටුච්චනෙන වදන්ති වෙදිතබ්බං. “යදෙව බො ත්ව”න්ති එතස්ස අනියමවචනස්ස “එවරුපෙනා”ති ඉදං නියමවචනන්ති දස්සෙති “යාදිසො”තිආදිනා. භාවෙනභාවලක්ඛණෙ භූමිමවචනත්ථෙ කරණවචනන්ති වුත්තං “එදිසෙ අත්ථවරකෙ”ති. න අඤ්ඤාත්තාති න අඤ්ඤත්ථ සුගතියං. එත්ථ පන “අත්ථවරකෙනා”ති ඉමිනා බ්‍යාතිරෙකමුඛෙන අනත්ථවරකතංයෙව විභාවෙතිති දට්ඨබ්බං. “උපනෙයා උපනෙයා”ති ඉදං ත්වාද්‍යන්තං විච්ඡාවචනන්ති ආහ “බ්‍රාහ්මණො බො පනා”තිආදි. එවං උපනෙත්වා උපනෙත්වාති තං තං දොසං උපනීය උපනීය. තෙනාහ “සුට්ඨි දාසාදිභාවං ආරොපෙත්වා”ති. පාතෙසීති පට්ටනවසෙන පාතෙසී. යඤ්ච අගමාසි, තම්පි අස්ස තථාගමනසඬ්ඛාතං යානං අවිජිත්තිත්වාති යොජනා.

පොක්ඛරසාතිබුද්ධපසඬකමනවණ්ණනා

292-3-6. කිත්තකො පන සොති වුත්තං “සම්මොදනීයකථායපි කාලො නත්ථි”ති. ආගමා නුති ආගතො නු. බොති නිපාතමත්තං. ඉධාති එත්ථ, තුම්භාකං සන්තිකන්ති අත්ථො. අධිවාසෙතුති සාදියතු, තං පන සාදියනං ඉධ මනසාව සම්පට්ඨගහො, න කායවාචාහිති ආහ “සම්පට්ඨිඡතු”ති. අජ්ජ පචත්තමානං අජ්ජනනං, පුඤ්ඤං, පිතිපාමොජ්ජඤ්ච, ඉමමත්ථං දස්සෙතුං “යං මෙ”තිආදි වුත්තං. කාරන්ති උපකාරං, සක්කාරං වා. අවොපෙත්වාති අවාලෙත්වා.

297. “සහත්ථා”ති ඉදං කරණත්ථෙ නිස්සක්කවචනං. තෙනාහ “සහත්ථෙනා”ති. සුභිතන්ති ධාතං, ජීසච්ඡාදුක්ඛාභාවෙන වා සුබ්බතං. යාවදත්ථන්ති යාව අත්ථො, තාව භොජනෙන තදා කතං. පටික්ඛෙපපචාරණාවෙත්ථ අධිප්පෙනා, න නිමන්තනපචාරණාති ආහ “අල”න්තිආදි. “හත්ථසඤ්ඤායා”ති නිදස්සනමත්තං අඤ්ඤත්ථ මුඛවිකාරෙන, වචිහෙදෙන ච පටික්ඛෙපස්ස වුත්තත්තා, එකක්ඛණෙපි ව තථාපටික්ඛෙපස්ස ලබ්භනතො. ඔනීතා පත්තතො පාණි එතස්සාති ඔනීතපත්තපාණිති හින්තාධිකරණවිසයො තිපදො බාහිරත්ථසමාසො. මුද්ධිජණ-කාරෙන, පන සඤ්ඤාගත-කාරෙන ච ඔණිත්තසද්දො විනාභූතෙති දස්සෙති “ඔණිත්තපත්තපාණින්තිපි පායො”තිආදිනා. සුවිකරණත්ථෙ වා ඔණිත්තසද්දො. ඔණිත්තං ආමිසාපනයනෙන සුවිකතං පත්තං පාණි ච අස්සාති හි ඔණිත්තපත්තපාණි. තෙනාහ “හත්ථෙ ච පත්තඤ්ච ධොවිත්වා”ති. “ඔණිත්තං නානාභූතං විනාභූතං, ආමිසාපනයනෙන වා සුවිකතං පත්තං පාණිතො අස්සාති ඔණිත්තපත්තපාණි”ති (සාරත්ථ. ටී. 1.23) සාරත්ථදීපනියං වුත්තං. තත්ථ පච්ඡිමවචනං “හත්ථෙ ච පත්තඤ්ච ධොවිත්වා”ති ඉමිනා අසංසන්දනතො විචාරෙතබ්බං. එවංභූතන්ති “භූත්තාවං ඔනීතපත්තපාණි”න්ති වුත්තජ්ජකාරෙන භූතං.

298. අනුපුබ්බිං කථන්ති අනුපුබ්බං කථෙතබ්බං කථං. තෙනාහ “අනුපට්ඨාට්ඨකථ”න්ති. කා පන සාති ආහ “දානානන්තරං සීල”න්තිආදි, තෙනායමත්ථො බොධිතො හොති – දානකථා තාව පවුරජනෙසුපි පචත්තියා සබ්බසාධාරණත්තා, සුකරත්තා, සීලෙ පතිට්ඨානස්ස උපායභාවතො ච ආදිතො කථෙතබ්බා. පරිච්චාගසීලො හි පුග්ගලො පරිග්ගභවත්ථුසු විනිස්සට්ඨාවතො සුබ්බෙනෙව සීලාති සමාදියති, තත්ථ ච සුජ්ජනිට්ඨිතො හොති, සීලෙන දායකපටිග්ගභකසුද්ධිතො පරානුග්ගහං වත්වා පරපිළානිවත්තිවචනතො, කිරියධම්මං වත්වා අකිරියධම්මවචනතො, භොගසම්පත්තිහෙතුං වත්වා භවසම්පත්තිහෙතුවචනතො ච දානකථානන්තරං සීලකථා කථෙතබ්බා. තඤ්චෙව දානසීලං වට්ටනිස්සිතං, අයං භවසම්පත්ති තස්ස ඵලන්ති දස්සනත්ථං සීලකථානන්තරං සග්ගකථා. තාය හි එවං දස්සිතං හොති “ඉමෙහි දානසීලමයෙහි, පණිතපණිතතරාදිහෙදහින්තෙහි ච පුඤ්ඤකිරියවත්ථුහි එතා වාතුමහාරාජිකාදීසු පණිතපණිතතරාදිහෙදහින්තා අපරිමෙයා දිබ්බසම්පත්තියො ලද්ධබ්බා”ති. ස්වායං සග්ගො රාගාදීහි උපක්කිලිට්ඨො, සබ්බථා පන තෙහි අනුපක්කිලිට්ඨො අරියමග්ගොති දස්සනත්ථං සග්ගකථානන්තරං මග්ගකථා. මග්ගඤ්ච කථෙත්තෙන තදධිගුප්‍රායදස්සනත්ථං කාමානං ආදීනවො, ඔකාරො, සංකිලෙසො, නෙක්ඛම්මෙ ආනිසංසො ච කථෙතබ්බො. සග්ගපරියාපන්නාපි හි සබ්බෙ කාමා නාම බහ්වාදීනවා අනිච්චා අද්ධවා විපරිණාමධම්මා, පගෙව

ඉතරෙති ආදීනවො, සබ්බෙපි කාමා භිනා ගම්මා පොථුප්පනිකා අනරියා අනත්ථසංභිතාති ලාමකභාවො ඔකාරො, සබ්බෙපි භවා කිලෙසානං චත්ථුභුතාති සංකිලෙසො, සබ්බසංකිලෙසවිප්පයුත්තං නිබ්බානන්ති නෙක්ඛම්මෙ ආනිසංසො ච කථෙතබ්බොති. අයම්පි අත්ථො බොධිතොති වෙදිතබ්බො. මග්ගොති හි එත්ථ ඉති-සද්දෙන ආදාන්ථෙන කාමාදීනවාදීනම්පි සඬිගහොති අයමත්ථවණ්ණනා කතා. තෙනාහ “සෙය්‍යාපීදං – දානකථං සීලකථං සග්ගකථං කාමානං ආදීනවං ඔකාරං සංකිලෙසං නෙක්ඛම්මෙ ආනිසංසං පකාසෙති”ති. චිත්ථාරො සාරත්ථදීපනියං (සාරත්ථං. ටී. 3.26) ගහෙතබ්බො.

කසි-සද්දො ඤාණෙන ගහණෙති ආහ “ගහිතා”තිආදි. සාමංසද්දෙන නිවත්තෙතබ්බමත්ථං දස්සෙති “අසාධාරණා අඤ්ඤෙස”න්ති ඉමිනා, ලොකුත්තරධම්මාධිගමෙ පරුපදෙසවිගතත්තා, එකෙනෙව ලොකෙ පය්මං අනුත්තරාය සම්මාසම්බොධියා අභිසම්බුද්ධත්තා ච අඤ්ඤෙසමසාධාරණාති වුත්තං හොති. ධම්මවක්ඛුන්ති එත්ථ සොනාපත්තිමග්ගොව අධිප්පෙතො, න බ්‍රහ්මායුසුත්තෙ (ම. නි. 2.383 ආදයො) විය හෙට්ඨිමා තයො මග්ගා, න ච චූළරාහුලොවාදසුත්තෙ (ම. නි. 3.416) විය ආසවක්ඛයො. “තස්ස උප්පත්තිආකාරදස්සනත්ථ”න්ති කස්මා වුත්තං, නනු මග්ගඤාණං අසඬිතධම්මාරම්මණමෙව, න සඬිතධම්මාරම්මණන්ති වොදනං සොධෙන්නො “තඤ්ඤි”තිආදිමාහ. කිච්චවසෙනාති අසම්මොහපටිවෙධකිච්චවසෙන.

පොක්ඛරසාතිඋපාසකත්තපටිවෙදනාකථාවණ්ණනා

299. පාළියං “දිට්ඨධම්මො”තිආදීසු දස්සනං නාම ඤාණතො අඤ්ඤම්පි චක්ඛාදිදස්සනං අත්ථිති තත්තිවත්තනත්ථං “පත්තධම්මො”ති වුත්තං. පත්ති ච ඤාණපත්තීතො අඤ්ඤාපි කායගමනාදිපත්ති විප්පතීති තතො විසෙසදස්සනත්ථං “විදිතධම්මො”ති වුත්තං. සා පනෙසා විදිතධම්මතා එකදෙසතොපි හොතිති නිප්පදෙසතො විදිතධම්මතං දස්සෙතුං “පරියොගාළ්භධම්මො”ති වුත්තං, තෙනස්ස සච්චාභිසම්බොධමෙව දීපෙති. මග්ගඤාණඤ්ඤි එකාභිසමයවසෙන පරිඤ්ඤාදිවතුකිච්චං සාධෙන්නං නිප්පදෙසෙන චතුසච්චධම්මං සමන්තතො ඔගාළ්භං නාම හොති. තෙනාහ “දිට්ඨො අරියසච්චධම්මො එතෙනාති දිට්ඨධම්මො”ති. “කථං පන එකමෙව ඤාණං එකස්මිං බණෙ චත්තාරි කිච්චාති සාධෙන්නං පවත්තති. න හි තාදිසං ලොකෙ දිට්ඨං, න ආගමො වා තාදිසො අත්ථි”ති න චත්තබ්බං. යථා හි පදීපො එකස්මිංයෙව බණෙ වට්ටිං දහති, ස්නෙහං පරියාදියති, අත්ථකාරං විධමති, ආලොකඤ්ඤාපි දස්සෙති, එවමෙනං ඤාණන්ති දිට්ඨබ්බං. “මග්ගසමඬිගිස්ස ඤාණං දුක්ඛෙපෙතං ඤාණං, දුක්ඛසමුදයෙපෙතං ඤාණං, දුක්ඛනිරෝධෙපෙතං ඤාණං, දුක්ඛනිරෝධගාමිනියා පටිපදායපෙතං ඤාණං”න්ති (විහ. 794) සුත්තපදම්පෙත්ථ උදාහරිතබ්බන්ති.

තිණ්ණා විචිකිච්ඡාති සප්පටිභයකන්තාරසදිසා සොළසවත්ථුකා, අට්ඨවත්ථුකා ච විචිකිච්ඡා අනෙත විතිණ්ණා. විගතා කථංකථාති පවත්තිආදීසු “එවං නු බො, න නු බො”ති එවං පවත්තිකා කථංකථා අස්ස විගතා සමුච්ඡින්නා. විසාරදභාවං පත්තොති සාරප්පකරානං පාපධම්මානං පහීනත්තා, තප්පටිපක්ඛෙසු ච සීලාදිගුණෙසු සුප්පතිට්ඨිතත්තා විසාරදභාවං වෙය්‍යත්තියං පත්තො අධිගතො. සායං වෙසාරප්ප්පත්ති සුප්පතිට්ඨිතතා කත්ථාති වොදනාය “සත්ථුසාසනෙ”ති වුත්තන්ති දස්සෙන්නො “කත්ථ? සත්ථුසාසනෙ”ති ආහ. අත්තනාව පච්චක්ඛතො දිට්ඨත්තා, අධිගතත්තා ච න අස්ස පච්චයො පච්චෙතබ්බො පරො අත්ථිති අත්ථො. තත්ථාධිප්පායමාහ “න පරස්සා”තිආදීනා. න චත්තතීති න පවත්තති, න පටිප්ප්පති වා, න පරං පච්චෙති පත්තියායතීති අපරප්පච්චයොතිපි යුජ්ජති. යං පනෙත්ථ චත්තබ්බම්පි අවුත්තං, තදෙනං පුබ්බෙ වුත්තත්තා, පරතො වුච්චමානත්තා ච අවුත්තන්ති වෙදිතබ්බං.

ඉති සුමඬිගලවිලාසිනියා දීඝනිකායට්ඨකථාය පරමසුබ්බමගම්භීරුරුහුබ්බත්ථපරිදීපනාය සුවිමලවිපුලපඤ්ඤාවෙය්‍යත්තියජනනාය අප්පච්චමද්දවසොරච්චසද්ධාසනිධිතිබුද්ධිබන්තිවිරියාදිධම්මසමඬිගිනා සාට්ඨකථෙ පිටකත්තයෙ අසඬිගාසංභීරවිසාරදඤාණචාරිනා අනෙකප්පහෙදසකසමයසමයන්තරගහනප්ඤ්ඤාගාහිනා මහාගණිනා මහාවෙය්‍යාකරණෙන ඤාණාචිංසධම්මසෙනාපතිනාමත්ථෙරෙන මහාධම්මරාජාධිරාජගරුනා කතාය සාධුච්චලාසිනියා නාම ලීනත්ථපකාසනියා අම්බට්ඨසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථපකාසනා.

අම්බට්ඨසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

4. සෞඤ්ඤාදර්ශනවිච්ඡේදනා

300. එවං අම්බට්ඨසුත්තං සංවණ්ණෙත්වා ඉදානි සෞඤ්ඤාදර්ශනවිච්ඡේදනා යථානුපුබ්බං සංවණ්ණෙනොකාසස්ස පත්තභාවං විභාවෙතුං, අම්බට්ඨසුත්තස්සානන්තරං සඬ්භිතස්ස සුත්තස්ස සෞඤ්ඤාදර්ශනවිච්ඡේදනා වා පකාසෙතුං “එවං මෙ සුතං...පෙ.... අඬ්ගෙසුති සෞඤ්ඤාදර්ශනවිච්ඡේදනා”න්ති ආහ. සුන්දරභාවෙන සාතිසයානි අඬ්ගානි එතෙසමත්ථිති අඬ්ගා. තද්ධිතපච්චයස්ස අතිසයවිසිට්ඨෙ අත්ථිතාඅත්ථෙ පචත්තිතො, පධානතො රාජකුමාරා, රුළුභිවසෙන පන ජනපදොති වුත්තං “අඬ්ගා නාමා”තිආදි. ඉධාපි අධිප්පෙනා, න අම්බට්ඨසුත්තෙ එව. “තදා කිරා”තිආදි තස්සා වාරිකාය කාරණවචනං. ආගමනෙ ආදිනවං දස්සෙත්වා පටික්ඛිපනවසෙන ආගන්තුං න දස්සන්ති, නානුජානිස්සන්තිති අධිප්පායො.

නිලාසොකකණිකාරකොවිලාරකුන්දරාජරුක්ඛාදිසම්මිස්සතාය තං වම්පකවනං නිලාදිපඤ්ඤාදර්ශනකුසුමපටිමණ්ඩිතං, න වම්පකරුක්ඛානඤ්ඤෙව නිලාදිපඤ්ඤාදර්ශනකුසුමතායානි වදන්ති, තථාරූපාය පන ධාතුයා වම්පකරුක්ඛාව නිලාදිපඤ්ඤාදර්ශනමපි කුසුමං පුප්ඵන්ති. ඉදානිපි හි කත්ථවි දෙසෙ දිස්සන්ති, එවඤ්ඤා යථාරුකමපි අට්ඨකථාවචනං උපපන්නං හොති. කුසුමගන්ධසුගන්ධෙති වුත්තනායෙන සම්මිස්සකානං, සුද්ධවම්පකානං වා කුසුමානං ගන්ධෙහි සුගන්ධො. එවං පන වදන්තො න මාපනකාලෙයෙව තස්මිං නගරෙ වම්පකරුක්ඛා උස්සන්තා, අථ බො අපරභාගෙහිති දස්සෙති. මාපනකාලෙ හි වම්පකරුක්ඛානමුස්සන්තතාය තං නගරං “වම්පා”ති නාමං ලභි. ඉස්සරත්තානි අධිපතිභාවතො. සෙනා එතස්ස අත්ථිති සෙනිකො, ස්වෙව සෙනියො. බහුභාවවිසිට්ඨා වෙන්ථ අත්ථිතා තද්ධිතපච්චයෙන ජොතිතානි වුත්තං “මහනියා සෙනාය සමන්තාගතත්තා”ති. සාරසුවණ්ණසදිසතායානි උත්තමජාතිසුවණ්ණසදිසතාය. වුළුක්කක්කන්ධසුත්තවිධිකථායං පන එවං වුත්තං “සෙනියො”ති තස්ස නාමං, බිම්බිති අත්තභාවස්ස නාමං වුවචති, සො තස්ස සාරභූතො දස්සන්තියො පාසාදිකො අත්තභාවසම්මිද්ධියා බිම්බිසාරොති වුවචති”ති (ම. නි. අට්ඨ. 1.180).

301-2. සංහතානි සන්තිපනතවසෙන සඬ්භිතා, සන්තිපතිතානි වුත්තං හොති. එකෙකිස්සාය දිසායානි එකෙකාය පදෙසභූතාය දිසාය. පාළියං බ්‍රාහ්මණගහපතිකානමධිප්පෙනත්තා “සඬ්භිතො”ති වත්තබ්බෙ “සඬ්භි”ති පුපුත්තෙ එකවචනං වුත්තන්ති දස්සෙති “එතෙස”න්ති ඉමිනා. එවං ආවරියෙන (දී. නි. ටී. 1.301, 302) වුත්තං, සඬ්භිති පන දිසවසෙන බහුවචනමපි දිස්සති. අගණානි අසමුහභූතා අගණන්ධා, “අගණනා”තිපි පාඨො, අයමෙවත්ථො, සඬ්ඛ්‍යාත්ථස්ස අසුත්තත්තා. න හි තෙසං සඬ්ඛ්‍යා අත්ථිති. ඉදං වුත්තං හොති – පුබ්බෙ අත්තොනගරෙ අගණාපි පච්ඡා බහිනගරෙ ගණං භූතා පත්තානි ගණිභූතානි. අභූතබ්බාවෙ හි කරාසභූතො අ-කාරස්ස ඊ-කාරාදෙසො, ඊපච්චයො වා. රාජරාජඤ්ඤාදිනං දණ්ඩධරො පුරිසොව තතො තතො ඛත්තියානං තායනතො රක්ඛණතො ඛත්තා නිරුත්තිනායෙන. සො හි යත්ථ තෙහි පෙසිතො, තත්ථ තෙසං දොසං පරිහරන්තො යුත්තපත්තවසෙන පුච්ඡිතමත්ථං කට්ඨෙති. තෙනාහ “පුච්ඡිතපඤ්ඤෙහි බ්‍යාකරණසමත්ථො”ති. කුලාපදෙසාදිනා මහති මත්තා පමාණමෙතස්සානි මහාමත්තො.

සෞඤ්ඤාදර්ශනවිච්ඡේදනා

303. එකස්ස රඤ්ඤො ආණාපචත්තිට්ඨානානි රජ්ජානි නාම, විසිට්ඨානි රජ්ජානි විරජ්ජානි, තානෙව වෙරජ්ජානි, නානාවිධානි වෙරජ්ජානි තථා, තෙසු ජාතානිආදිනා තිධා තද්ධිතනිබ්බවනං. විචිත්‍රා හි තද්ධිතවුත්තිති. යඤ්ඤානුභවනත්ථන්ති යස්ස කස්සවි යඤ්ඤස්ස අනුභවනත්ථං. තෙති නානාවෙරජ්ජකා බ්‍රාහ්මණා. තස්සානි සෞඤ්ඤාදර්ශනවිච්ඡේදනාස්ස. උත්තමබ්‍රාහ්මණොති අභිජනසම්පත්තියා, විත්තසම්පත්තියා, විජ්ජාසම්පත්තියා ව උග්ගතතරො, උළාරො වා බ්‍රාහ්මණො. ආවට්ටනිමායා වුත්තාව. ලාභමච්ඡෙරෙන නිජ්ජිලිතතාය අසන්තිපාතො භවිස්සති.

අඬ්ගෙහි ගමෙති අත්තතො එලං ඤාපෙති, සයං වා අඬ්ගියති ගමියති ඤායතිති අඬ්ගං, හෙතු. තෙනාහ “කාරණෙන”ති. ලොකධම්මනානුස්සරණෙන අපරානිපි කාරණානි ආහංසුති දස්සෙන්තො “එව”න්තිආදිමාහ.

ද්විති පක්ඛෙහිති මාතුපක්ඛෙන, පිතුපක්ඛෙන වානි ද්විති ඤාතිපක්ඛෙහි. “උභතො සුජාතො”ති හි එත්ථකෙයෙව වුත්තෙ යෙහි කෙහිවි ද්විති භාගෙහි සුජාතත්තං විජානෙයා, සුජාතසද්දො ව “සුජාතො වාරුදස්සනො”තිආදිසු (ම. නි. 2.399) ආරොහසම්පත්තිපරියායොපි හොතිති ජාතිවසෙනෙව සුජාතත්තං විභාවෙතුං “මානිතො ව පිතිතො වා”ති වුත්තං. තෙනාහ “හොතො මාතා බ්‍රාහ්මණි”තිආදි. එවන්ති වුත්තප්පකාරෙන, මාතුපක්ඛෙන ව පිතුපක්ඛෙන ව පච්චෙකං තිවිධෙන ඤාතිපරිවට්ටෙනානි වුත්තං හොති. “සංසුද්ධගහණිකො”ති ඉමිනාපි “මානිතො ව පිතිතො වා”ති වුත්තමෙවත්ථං සමත්ථෙතිති ආහ “සංසුද්ධා තෙ මාතුගහණි”ති, සංසුද්ධාව අනඤ්ඤපුරිසසාධාරණානි අත්ථො. අනොරසපුත්තවසෙනාපි හි ලොකෙ මාතාපිතුසමඤ්ඤා දිස්සති, ඉධ පනස්ස ඔරසපුත්තවසෙනෙව ඉච්ඡිතානි දස්සෙතුං “සංසුද්ධගහණිකො”ති වුත්තං. ගබ්භං ගණ්භානි ධාරෙතිති ගහණි, තතියාවට්ටසඬ්ඛාතො ගබ්භාසයසඤ්ඤාතො

මාතුකුච්ඡපදෙසො සමවෙපාකිනියානි සමවිපාවනියා. එත්ථානි මහාසුදස්සනසුත්තෙ. යථාභුත්තමාහාරං විපාවනවසෙන ගණ්හානි න ඡඩ්ඛෙතීති ගහණී, කම්මජතෙජොධාතු, යා “උදරග්ගී”ති ලොකෙ පඤ්ඤායති.

පිතුපිතානි පිතුනො පිතා. පිතාමහොති ආමහ-පච්චයෙන තද්ධිතසිද්ධි. “වතුයුග”න්තිආදීසු විය තං තදත්ථෙ යුජ්ජිතබ්බතො කාලවිසෙසො යුගං නාම. එතං යුගසද්දෙන ආයුජ්ජමාණවචනං අභිලාපමත්තං ලොකවොහාරවචනමත්තමෙව, අධිජ්ජෙතත්ථතො පන පිතාමහොයෙව පිතාමහයුගසද්දෙන වුත්තො තස්සෙව පධානභාවෙන අධිජ්ජෙතත්තාති අධිජ්ජායො. තතො උද්ධන්ති පිතාමහතො උපරි. තෙනාහ “පුබ්බපුරිසා”ති, තදවසෙසා පුබ්බකා ඡ පුරිසාති අත්ථො. පුරිසග්ගහණඤ්චෙත්ථ උක්කට්ඨනීද්දෙසෙන කතන්ති දට්ඨබ්බං. එවඤ්ඤි “මානිතො”ති පාළිවචනං සමත්ථිතං හොති.

තත්‍රායමට්ඨකථාමුත්තකනායො – මාතා ව පිතා ව පිතරො, පිතුනං පිතරො පිතාමහා, තෙසං යුගො ද්වන්දො පිතාමහයුගො, තස්මා, යාව සත්තමා පිතාමහයුගා පිතාමහද්වන්දාති අත්ථො වෙදිතබ්බො, එවඤ්ඤි පිතාමහග්ගහණෙනෙව මාතාමහොපි ගතිතො. යුගසද්දො චෙත්ථ එකසෙසො “යුගො ව යුගො ව යුගො”ති, අතො තත්ථ තත්ථ ඤාතිපරිවට්ටෙ පිතාමහද්වන්දං ගතිතං හොතිති.

“යාව සත්තමා පිතාමහයුගා”ති ඉදං කාකාපෙක්ඛනම්ච උභයත්ථ සම්බන්ධගතන්ති ආහ “එව”න්තිආදි. යාව සත්තමො පුරිසො, තාව අක්ඛිත්තො අනුපකුට්ඨො ජාතිවාදෙනාති සම්බන්ධො. අක්ඛිත්තොති අජ්ජත්තබ්බෙපො. අනවක්ඛිත්තොති සද්ධට්ඨාලිපාකාදීසු න ඡඩ්ඛිතො. න උපකුට්ඨොති න උපක්කොසිතො. “ජාතිවාදෙනා”ති ඉදං හෙතුමිති කරුණවචනන්ති දස්සෙතුං “කෙන කාරණෙනා”තිආදි වුත්තං. ඉතිපිති ඉමිනාපි කාරණෙන. එත්ථ ව “උභතො...පෙ.... යුගා”ති එතෙන බ්‍රාහ්මණස්ස යොනිදොසාභාවො දස්සිතො සංසුද්ධගහණිකභාවකිත්තනතො, “අක්ඛිත්තො”ති එතෙන කිරියාපරාධාභාවො. කිරියාපරාධෙන හි සත්තා බෙපං පාපුණන්ති. “අනුපකුට්ඨො”ති එතෙන අයුත්තසංසග්ගාභාවො. අයුත්තසංසග්ගඤ්ඤි පටිච්ච සත්තා අක්කොසං ලහන්තිති.

ඉස්සරොති ආධිපතෙයාසංවත්තනියකම්මබලෙන ඊසනසීලො, සා පනස්ස ඉස්සරතා විභවසම්පත්තිපච්චියා පාකටා ජාතා, තස්මා අධිස්භාවපරියායෙන දස්සෙත්තො “අධිස්භාති ඉස්සරො”ති ආහ. මහත්තං ධනමස්ස භුමිගතං, වෙහාසගතඤ්චාති මහද්ධනො. තස්සාති තස්ස තස්ස ගුණස්ස, අයමෙව ච පායො අධුනා දිස්සති. අගුණංයෙව දස්සෙමාති අත්ථයතො තස්ස ගුණං වත්ථා බ්‍යතිරෙකතො හගවතො අනුපසඬිකමනකාරණං අගුණමෙව දස්සෙම.

අධිකරුපොති විසිට්ඨරූපො උත්තමසරිරො. දස්සනං අරහතිති දස්සනීයොති ආහ “දස්සනායොග්ගො”ති. පසාදං ආවහතිති පාසාදිකො. තෙනාහ “පසාදජනනතො”ති. පොක්ඛරසද්දො ඉධ සුන්දරත්ථෙ, සරිරත්ථෙ ව නිරුළ්භො. වණ්ණස්සාති වණ්ණධාතුයා. පකාසනියෙන පරිසුද්ධතිමිත්තෙන වණ්ණසද්දස්ස වණ්ණධාතුයං පවත්තනතො තන්තිමිත්තමෙව වණ්ණතා, සා ව වණ්ණනිස්සිතාති අහෙදවසෙන වුත්තං “උත්තමෙන පරිසුද්ධෙන වණ්ණෙනා”ති. සරිරං පන සන්තිවෙසවිසිට්ඨං කරවරණගිවාසිසාදිසමුදායං, තඤ්ච අවයවභුතෙන සණ්ඨානනිමිත්තෙන ගස්හති, තස්මා තන්තිමිත්තමෙව පොක්ඛරතාති වුත්තං “සරිරසණ්ඨානසම්පත්තියා”ති, උත්තමාය සරිරසණ්ඨානසම්පත්තියාතිපි යොජෙතබ්බං. අත්ථවසා හි ලිඬිගවිහත්තිවිපරිණාමො. සබ්බෙසු වණ්ණෙසු සුවණ්ණවණ්ණොව උත්තමොති ආහ “පරිසුද්ධවණ්ණෙසුපි සෙට්ඨෙන සුවණ්ණවණ්ණෙන සමන්තාගතො”ති. තථා හි බුද්ධා, චක්කවත්තිතො ව සුවණ්ණවණ්ණොව හොන්ති. යස්මා පන වච්ඡසසද්දො සරිරාහෙ පවත්තති, තස්මා බ්‍රහ්මවච්ඡසීති උත්තමසරිරාහො, සුවණ්ණාහො ඉච්චෙව අත්ථො. ඉමමෙව හි අත්ථං සන්ධාය “මහාබ්‍රහ්මනො සරිරසදිසෙනෙව සරිරෙන සමන්තාගතො”ති වුත්තං, න බ්‍රහ්මජුගත්තනං. ඔකාසොති සබ්බභිගපච්චිධිගට්ඨානං. ආරොහපරිණාහසම්පත්තියා, අවයවපාරිසුරියා ව දස්සනස්ස ඔකාසො න බුද්දකොති අත්ථො. තෙනාහ “සබ්බානෙවා”තිආදි.

සීලන්ති යමනියමලක්ඛණං සීලං, තං පනස්ස රත්තඤ්ඤාතාය වුද්ධං වද්ධිතන්ති විසෙසතො “වුද්ධසීලී”ති වුත්තං. වුද්ධසීලෙනාති සබ්බදා සම්මායොගතො වුද්ධෙන ධූවසීලෙන. එවඤ්ඤි කත්ථා පදත්තයම්පෙතං අධිජ්ජෙතත්ථතො විසිට්ඨං හොති, සද්දත්ථමත්තං පන සන්ධාය “ඉදං වුද්ධසීලීපදස්සෙව වෙච්චන”න්ති වුත්තං. පඤ්චසීලෙනො පරං තත්ථ සීලස්ස අභාවතො, තෙසමජානනතො ව “පඤ්චසීලමත්තමෙවා”ති ආහ.

වාචාය පරිමණ්ඩලපදබ්‍යාඤ්ජනතා එව සුන්දරභාවොති වුත්තං “සුන්දරා පරිමණ්ඩලපදබ්‍යාඤ්ජනා”ති. ඨානකරණසම්පත්තියා, සික්ඛාසම්පත්තියා ව කස්සවිපි අනුනතාය පරිමණ්ඩලපදානි බ්‍යාඤ්ජනාති අක්ඛරානි එතිස්සාති පරිමණ්ඩලපදබ්‍යාඤ්ජනා. අක්ඛරමෙව හි තංතදත්ථවාචකභාවෙන පරිච්ඡින්නං පදං. අථ වා පදමෙව අත්ථස්ස බ්‍යාඤ්ජකත්තා බ්‍යාඤ්ජනං, සිලීලධනිතාදිඅක්ඛරපාරිසුරියා ව පදබ්‍යාඤ්ජනස්ස පරිමණ්ඩලතා, පරිමණ්ඩලං පදබ්‍යාඤ්ජනමෙතිස්සාති තථා. අපිච පජ්ජති අත්ථො එතෙනාති පදං, නාමාදි, යථාධිජ්ජෙතමත්ථං බ්‍යාඤ්ජෙතිති බ්‍යාඤ්ජනං, වාක්‍යං, තෙසං පරිපුණ්ණතාය පරිමණ්ඩලපදබ්‍යාඤ්ජනා. අත්ථවිඤ්ඤාපනෙ සාධනතාය වාචාව කරණං වාක්කරණන්ති තුල්‍යාධිකරණතං දස්සෙතුං “උදාහරණසොසො”ති වුත්තං, වච්චෙදසද්දොති අත්ථො. තස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස, තෙන වා භාසිතබ්බස්ස අත්ථස්ස ගුණපරිපුණ්ණභාවෙන පුරෙ ගුණෙහි පරිපුණ්ණභාවෙ හවාති පොරි. පුන පුරෙති රාජධානිමහානගරෙ. හවත්තාති සංවඩ්ඪත්තා. සුබ්‍රමාලත්තනෙනාති සුබ්‍රමාලභාවෙන, ඉමිනා තස්සා වාචාය

මුද්‍රාණ්ඩනමාහ. අපලිබ්‍රද්ධායාති පිත්තසෙමිහාදිහි අපරියොනද්ධාය, හෙතුගබ්හපදමෙතං. තතො එව හි යථාච්ඡන්තදොසාභාවොති. ඩංසෙත්වා විය එකදෙසකථනං සන්දිට්ඨං, සණ්කං විරාශිත්වා කථනං විලම්බිතං, “සන්තිද්ධිලම්බිතාදි”තිපි පාඨො. සද්දෙන අජනකං වටිනං, මම්මකසඬ්ඛාතං වා එකක්ඛරමෙව ද්වත්තික්ඛත්තුමුච්චාරණං සන්තිද්ධං. ආදිසද්දෙන දුක්ඛලිතානුකම්භිතාදිති සඬ්ගණ්හාති. එළාගළෙනාති එළාපග්ගරණෙන. “එළා ගළන්ති”ති වුත්තස්සෙව ද්විධා අත්ථං දස්සෙතුං “ලාලා වා පග්ගරන්ති”තිආදි වුත්තං. “පස්සෙ”ළමුගං උරගං දුජ්චිහ”න්තිආදිසු (ජා. 1.7.49) විය හි එළාසද්දො ලාලාය, බෙළෙ ව පවත්නති. බෙළපුස්සිතානීති බෙළබිත්ථුනි.

තත්‍රායමට්ඨකථාමුත්තකතයො – එලන්ති දොසො වුවචති “යා සා වාචා නෙලා කණ්ණසුඛා”තිආදිසු (දී. නි. 1.8, 194) විය. දුප්පඤ්ඤා ව සදොසමෙව කථං කථෙන්නා එලං පග්ගරාපෙන්නි, තස්මා තෙසං වාචා එලගළා නාම හොති, තබ්බිපරිතායාති අත්ථො. “ආදිමජ්ඣපරියොසානං පාකටං කත්වා”ති ඉමිනා තස්සා වාචාය අත්ථපාරිසුරිං වදති. විඤ්ඤාපනසද්දෙන එතස්ස සම්බන්ධො.

ජරාජීණ්ණතාය ජිණ්ණොති බණ්ඩිච්චපාලිච්චාදිභාවමාපාදිතො. වුද්ධිමරියාදප්පත්තොති වුද්ධියා පරිච්ඡේදං පරියන්තං පත්තො. ජාතිමහල්ලකතායාති උපපත්තියා මහල්ලකභාවෙන. තෙනාහ “විරකාලප්පසුතො”ති. අද්ධසද්දො අද්ධානපරියායො දීඝකාලචාවකො. කිත්තකො පන සොති ආහ “ද්වෙ තයො රාජපරිවට්ටෙ”ති, ද්වින්නා තිණ්ණං රාජුනං රජ්ජපසාසනපටිපාටියොති අත්ථො. “අද්ධගතො”ති වත්ථාපි කතං වයොගහණං ඔසානවයාපෙක්ඛන්ති වුත්තං “පච්ඡිමවයං සම්පත්තො”ති. පච්ඡිමො තතියභාගොති වස්සසතස්ස තිධා කතෙසු භාගෙසු තතියො ඔසානභාගො. පච්චෙකං තෙත්තිංසවස්සතො ව අධිකමාසපක්ඛාදිපි විහජීයති, තස්මා සත්තසට්ඨිමෙ වස්සෙ යථාරහං ලබ්භමානමාසපක්ඛදිවසතො පට්ඨාය පච්ඡිමවයො වෙදිතබ්බො. ආවරියසාරිසුත්තත්ථෙරෙනපි හි ඉමමෙවත්ථං සන්ධාය “සත්තසට්ඨිවස්සතො පට්ඨාය පච්ඡිමවයො කොට්ඨාසො”ති (සාරත්ථ. ටී. 1.වෙරඤ්ජකණ්ඩවණ්ණනා) වුත්තං. ඉතරථා හි “පච්ඡිමවයො නාම වස්සසතස්ස පච්ඡිමො තතියභාගො”ති අට්ඨකථාවචනෙන විරොධො භවෙය්‍යාති.

එවං කෙවලජාතිවසෙන පට්ඨමච්ඡිකප්පං වත්ථා ගුණමිස්සකවසෙනපි දුතියවිකප්පං වදන්තෙන “අපිචා”තිආදි ආරද්ධං. තත්ථ නායං ජිණ්ණතා වයොමත්තෙන, අථ බො කුලපරිවට්ටෙන පුරාණතාති ආහ “ජිණ්ණොති පොරාණො”තිආදි. විරකාලප්පවත්තකුලත්ථයොති විරකාලං පවත්තකුලපරිවට්ටො, තෙනාස්ස කුලවසෙන උදිතොදිතභාවමාහ. “වයොඅනුප්පත්තො”ති ඉමිනා ජාතිවුද්ධියා වක්ඛමානත්තා, ගුණවුද්ධියා ව තතො සාතිසයත්තා “වුද්ධොති සීලාචාරාදිගුණවුද්ධියා යුත්තො”ති වුත්තං. වක්ඛමානං පති පාරිසෙසග්ගහණඤ්ඤෙනං. තථා ජාතිමහල්ලකතායපි තෙනෙව පදෙන වක්ඛමානත්තා, විභවමහත්තතාය ව අනවසෙසිත්තා “මහල්ලකොති විභවමහත්තතාය සමන්තාගතො”ති ආහ. මග්ගපටිපන්නොති බ්‍රාහ්මණානං යුත්තපටිපත්තිවීරීං අවොක්කම්ම වරණවසෙන උපගතොති අත්ථං දස්සෙති “බ්‍රාහ්මණානං”න්තිආදිනා. ජාතිවුද්ධිභාවමනුප්පත්තො, තම්පි අන්තිමවයං පච්ඡිමවයමෙව අනුප්පත්තොති සාධිජ්ජායයොජනා. ඉමිනා හි පච්ඡිමවයවසෙන ජාතිවුද්ධිභාවං දස්සෙතිති.

බුද්ධගුණකථාවණ්ණනා

304. තාදිසෙහි මහානුභාවෙහි සද්ධිං යුගග්ගාභවසෙන යපනම්පි න මාදිසානං පණ්ඩිතජාතීනමනුවිජ්චිකං, කුතො පන උක්කංසවසෙන යපනන්ති ඉදං බ්‍රාහ්මණස්ස න යුත්තරුපන්ති දස්සෙන්නො “න බො පන මෙත”න්තිආදිමාහ. තත්ථ යෙපි ගුණා අත්තතො ගුණෙහි සදිසා, තෙපි ගුණෙ උත්තරිතරෙයෙව මඤ්ඤමානො පකාසෙතිති සම්බන්ධො. සදිසාති ව එකදෙසෙන සදිසා. න හි බුද්ධානං ගුණෙහි සබ්බථා සදිසා කෙවිපි ගුණා අඤ්ඤෙසු ලබ්භන්ති. “කො වාහ”න්තිආදි උත්තරිතරාකාරදස්සනං. අහඤ්ච කිදිසො නාම හුත්වා සදිසො භවිස්සාමි, සමණස්ස...පෙ.... ගුණා ව කිදිසා නාම හුත්වා සදිසා භවිස්සන්තිති සාධිජ්ජායයොජනා. කෙවි නවං පායං කරොන්ති, අයමෙව මූලපාඨො යථා තං අම්බට්ඨසුත්තෙ “කො වාහං හො ගොතම සාවරියකො, කා ව අනුත්තරා විජ්ජාවරණසම්පදා”ති. ඉතරෙති අත්තතො ගුණෙහි අසදිසෙ ගුණෙ, “පකාසෙති”ති ඉමිනාව සම්බන්ධො. එකත්තෙනෙවාති සදිසගුණානං විය පසඬ්ගාභාවෙන.

එවං නියාමෙන්නො සොණදණ්ඩො ඉදං අත්ථජාතං දීපෙති. යථා හීනි එත්ථ හි-සද්දො කාරණෙ. තෙනාහ “තස්මා මයමෙව අරභාමා”ති. ගොපදකන්ති ගාවියා බුරට්ඨානෙ ධීතඋදකං. ගුණෙහි සදිසගුණෙපි, පගෙව අසදිසගුණෙ.

සට්ඨිකුලසතසහස්සන්ති සට්ඨිසහස්සාධිකං කුලසතසහස්සං. ධම්මපදට්ඨකථාදිසු (ධ. ප. අට්ඨ. 16) පන කත්ථවි භගවතො අසීතිකුලසහස්සතාවචනං එකෙකපක්ඛමෙව සන්ධායාති වෙදිතබ්බං.

සුඛාමට්ඨපොක්ඛරණියොති සුඛාය පරිකම්මකතා පොක්ඛරණියො. සත්තරතනානන්ති සත්තති රතනෙහි. පුරයොගෙ හි කරණත්ථෙ බහුලං ඡට්ඨිච්චනං. පාසාදනියුභාදයොති උපරිපාසාදෙ ධීතකුලාසීසාදයො. “සත්තරතනාන”න්ති අධිකාරො, අභෙදෙපි භෙදවොහාරො එස. කුලපරියායෙනාති සුද්ධොදනමහාරාජස්ස

අසම්භින්නත්තියකුලානුක්කමෙන. තෙසුපිති වතුසු නිධිසුපි. ගහිතං ගහිතං යානං පුරතියෙව ධනෙන පාකතිකමෙව හොති, න උභතං.

හද්දකෙනානි සුන්දරෙන. පච්ඡිමවයෙ චුත්තනයෙන පයමවයො වෙදිතබ්බො. මාතාපිතුනං අනිච්ඡාය පබ්බජ්ජාව අනාදරො තෙන යුත්තෙ අත්ථෙ සාමිච්චනන්ති චුත්තං හොති. එතෙසන්ති මාතාපිතුනං. කන්දිත්වාති “කභං පියපුත්තකා”තිආදිනා පරිදෙවිත්වා.

අපරිමාණොයෙවාති “එත්තකො එසො”ති කෙනවි පරිච්ඡින්නදිතුමසක්කුණෙයානාය අපරිච්ඡින්නොයෙව. ද්වෙ වෙළු අධොකට්මත්තකමෙව හොත්තිති ආහ “ද්විත්තං වෙළුනං උපරි කට්මත්තමෙව”ති. පාරමිතානුභාවෙන බ්‍රාහ්මණස්ස එව පඤ්ඤායති, භගවා පන තදා පකතිජපමාණොවාති දස්සෙතුං “පඤ්ඤායමානො”ති චුත්තමිච දිස්සති, විමංසිත්වා ගහෙනබ්බං. “න හී”තිආදිනා පාරමිතාබලෙනෙව එවං අපරිමාණතා, න ඉද්ධිබලෙනාති දස්සෙති”ති වදන්ති. අතුලොති අසදිසො. “ධම්මපදෙ ගාථමාහා”ති කත්ථවි පායො අයුත්තොව. න හි ධම්මපදෙ අයං ගාථා දිස්සති. සුධාපිණ්ඩියත්ථෙරාපදානාදිසු (අප. 1.10.සුධාපිණ්ඩියත්ථෙරාපදාන) පනායං ගාථා ආගතා, සා ව බො අඤ්ඤවත්ථුස්මිං එව, න ඉමස්මිං වත්ථුමිහි, තස්මා පාළිවසෙන සඬිගීතිමනාරුළුහා පකිණ්ණකදෙසනායෙවායං ගාථාති ද්විධ්බ්බං.

තත්ථ තෙ තාදිසෙති පරියායවචනමෙන “අප්පං වස්සසතං ආයු, ඉදානෙතරහි විජ්ජති”තිආදිසු (බු. වං. 27.21) විය, “එතාදිසෙ”තිපි පයන්ති, තදසුන්දරං අපදානාදිසු තථා අදිස්සන්තො. කිලෙසපරිනිබ්බානෙන පරිනිබ්බුතෙ කුතොචිපි අභයෙ තෙ තාදිසෙ පුජයතො එත්ථ ඉදං පුඤ්ඤං කෙනවි මහානුභාවෙන අපි සඬ්බාතුං න සක්කාති අත්ථො.

බාහන්තරන්ති ද්විත්තං බාහුනමන්තරං. ද්වාදස යොජනසතානීති ද්වාදසාධිකානි යොජනසතානි. බහලන්තරොනාති සමන්තා සරිරපරිණාහජපමාණෙන. පුපුලතොති විත්ථාරතො. අඬගුලිපබ්බානීති එකෙකානි අඬගුලිපබ්බානි. හමුකන්තරන්ති ද්විත්තං හමුකානමන්තරං. මුඛං විත්ථාරතො ද්වියොජනසතං පරිමණ්ඩලතො විසුං චුත්තත්තා. “එදිසො භගවා”ති යා පරෙහි චුත්තා කථා, තස්සා අනුරූපන්ති යථාකථං, ඉමිනා අඤ්ඤෙහි චුත්තං භගවතො වණ්ණකථං සුත්වා ඔලොකෙකුකාමනාය ආගතොති දස්සෙති, යථාකථන්ති වා කීදිසං. “යථාකථං පන තුමිහෙ හික්ඛවෙ සමග්ගා සම්මොදමානා අවිච්චමානා එසුකං වස්සං වසිත්ථා”තිආදිසු (පාරා. 194) විය හි පුච්ඡායං එස නිපාතසමුදායො, එකො වා නිපාතො.

ගන්ධකුට්පරිවෙණෙති ගන්ධකුටියා පරිවෙණෙ, ගන්ධකුටිතො බහි පරිවෙණබ්බන්තරෙති අත්ථො. තත්ථාති මඤ්චකෙ. “සිහසෙයාං කජ්ජෙසි”ති යථා රාහු අසුරින්දො ආයාමතො, විත්ථාරතො, උබ්බෙධතො ව භගවතො රූපකායස්ස පරිච්ඡේදං ගහෙතුං න සක්කොති, තථා රූපං ඉද්ධාහිසඬ්බාරං අහිසඬ්බරොන්තො සිහසෙයාං කජ්ජෙසි”ති (දී. නි. ටී. 1.304) එවං ආවරියෙන චුත්තං, “තදෙනං ‘න මයා අසුරින්ද අධොමුඛෙන පාරමියො පූරිතා, උද්ධග්ගමෙව කත්වා දානං දින්න’න්ති අට්ඨකථාවචනෙන අවිච්චන්තමෙව විරුද්ධං හොති. එතඤ්ච ගන්ධකුට්ඨවාරවිචරණාදිසු විය පාරමිතානුභාවසිද්ධිදස්සනං, අඤ්ඤා තදෙව වචනං වත්තබ්බං භවෙයා”ති වදන්ති, විමංසිත්වා සම්පට්චින්නබ්බං. අධොමුඛෙනාති ඔසක්කිතවීරියනං සන්ධාය චුත්තං, උද්ධග්ගමෙවති අනොසක්කිතවීරියනං, උබ්බකොට්ඨකං කත්වාති අත්ථො. තදා රාහු උපාසකභාවං පටිවෙදෙසිති ආහ “තං දිවස”න්තිආදි.

කිලෙසෙහි ආරකත්තා අරියං නිරුත්තිනයෙන, අනොයෙව උත්තමතා පරිසුද්ධතාති චුත්තං “උත්තමං පරිසුද්ධ”න්ති. අනවජ්ජට්ඨෙන කුසලං, න සුඛවිපාකට්ඨෙන තස්ස අරහතමසම්භවතො. කුසලසීලෙනාති අනවජ්ජෙනෙව විද්ධස්තසවාසනාකිලෙසෙන සීලෙන. එවඤ්ච කත්වා පද්ධතුක්කම්පෙන අධිජ්ජෙනත්ථතො විසිට්ඨං හොති, සද්දත්ථමත්තං පන සන්ධාය “ඉදමස්ස වෙච්චන”න්ති චුත්තං.

කත්ථවි චතුරාසිතිපාණසහස්සානි, කත්ථවි අපරිමාණාපි දෙවමනුස්සානි අත්ථං සන්ධාය “භගවතො එකෙකාය ධම්මදෙසනායා”තිආදිමාහ. මහාසමයසුත්ත (දී. නි. 2.331 ආදයො) මඩගලසුත්ත- (බු. පා. 5.1 ආදයො; සු. නි. 261 ආදයො) දෙසනාදිසු හි චතුර්විසතියා යානෙසු අසඬ්බොයායා අපරිමෙයා දෙවමනුස්සා මග්ගඵලාමතං පිච්ඤ. කොට්ඨකසහස්සාදිපරිමාණෙනපි බහු එව, නිදස්සනවසෙන පනෙවං චුත්තං. තස්මා අනුත්තරසික්ඛාපකභාවෙන භගවා බහුතං ආවරියො, තෙසං ආවරියභුතානං සාවකානමාවරියභාවෙන සාවකවෙනෙයානං පාවරියො. භගවතා හි දින්නනයෙ යත්වා සාවකා වෙනෙයාං විනෙන්ති, තස්මා භගවා ව තෙසං පධානො ආවරියොති.

වදන්තස්සාධිජ්ජෙනෙව අත්ථො පමාණං, න ලක්ඛණභාරාදිවිසයොති ආහ “බ්‍රාහ්මණො පනා”තිආදි. “ඉමස්ස වා පූතිකායස්සා”ති පාඨාවසානෙ පෙයාලං කත්වා “කෙලනා පටිකෙලනා”ති චුත්තං. අයඤ්චි බුද්දකවත්ථුච්චිහඬිගපාළි (විහ. 854) “බාහිරානං වා පරික්ඛාරානං මණ්ඩනා”තිආදි පෙයාලවසෙන ගස්හති. තත්ථ ඉමස්ස වා පූතිකායස්සාති ඉමස්ස වා මනුස්සසරිරස්ස. යථා හි තදනුජානොපි සිඬිගාලො “ජරසිඬිගාලො” ත්වෙව, උරුජපමාණාපි ව ගලොච්චිලතා “පූතිලතා” ත්වෙව සඬ්බං ගච්ඡති, එවං සුවණ්ණවණ්ණොපි මනුස්සසරිරො “පූතිකායො” ත්වෙව, තස්ස මණ්ඩනාති අත්ථො. කෙලනාති කීළනා. “කෙලායනා”තිපි පයන්ති. පටිකෙලනාති

පටිකිළනා. වපලස්ස භාවො වාපලාං, වාපල්ලං වා, යෙන සමන්තාගතො පුග්ගලො වස්සසතිකොපි සමානො තද්දුජාතදාරකො විය හොති, තස්සෙදමධිවචනන්ති වෙදිතබ්බං.

අපාපෙ පුරෙ කරොති, න වා පාපං පුරෙ කරොතිති අපාපපුරෙක්ඛාරොති යුක්තායුක්තසමාසෙන දුට්ඨමත්ථං දස්සෙතුං “අපාපෙ නවලොකුත්තරධම්මෙ”තිආදි වුත්තං. අපාපෙති ව පාපපටිපක්ඛෙ, පාපවිරහිතෙ වා. බ්‍රහ්මති සෙට්ඨෙ භගවති භවා තස්ස ධම්මදෙසනාවසෙන අරියාය ජාතියා ජාතත්තා, බ්‍රහ්මුනො වා භගවතො අපච්චං ගරුකරණාදිනා, යථානුසිට්ඨං පටිපත්තියා ව, බ්‍රහ්මං වා සෙට්ඨං අරියමග්ගං ජානාතීති බ්‍රහ්මඤ්ඤා, අරියසාවකසඬ්ඛානා පජා. තෙනාහ “සාරිපුත්තමොග්ගල්ලානා”තිආදි. බ්‍රාහ්මණපජායාති බහිතපාපපජාය. “අපාපපුරෙක්ඛාරො”ති එත්ථ “පුරෙක්ඛාරො”ති පදමධිකාරොති දස්සෙති “එතිස්සාය ව පජාය පුරෙක්ඛාරො”ති ඉමිනා. ව-සද්දො සමුව්චයත්ථො “න කෙවලං අපාපපුරෙක්ඛාරො එව, අථ ඛො බ්‍රහ්මඤ්ඤාය ව පජාය සම්බන්ධභූතාය පුරෙක්ඛාරො”ති. “අයඤ්ඨි”තිආදි අධිප්පායමත්තදස්සනං. “අපාපපුරෙක්ඛාරො”ති ඉදං “බ්‍රහ්මඤ්ඤාය පජාය”ති ඉමිනාව සම්බන්ධිතබ්බං, න ව පච්චෙකමත්ථදීපකං, පකතිබ්‍රාහ්මණජාතිවසෙනපි චෙතස්ස අත්ථො වෙදිතබ්බොති දස්සෙත්තො “අපිවා”තිආදිමාහ. අයුක්තසමාසො වායං. පාපන්ති පාපකම්මං, අහිතං දුක්ඛන්ති අත්ථො. තස්ස සම්බන්ධිපෙක්ඛන්තා කස්සා අපාපපුරෙක්ඛාරොති පුච්ඡාය එවමාහාති දස්සෙතුං “කස්සා”තිආදි වුත්තං. “අත්තනා”තිආදි තදන්ථවිචරණං. බ්‍රාහ්මණපජායාති බ්‍රාහ්මණජාතිපජාය.

රඤ්ජන්ති අට්ඨං භජන්ති රාජානො එතෙනාති රට්ඨං, එකස්ස රඤ්ඤො රජ්ජභූතකාසිකොසලාදිමහාජනපදා. ජනා පජ්ජන්ති සුඛජීවිකං පාපුණන්ති එත්ථාති ජනපදො, එකස්ස රඤ්ඤො රජ්ජෙ එකෙකකොට්ඨාසභූතා උත්තරපට්ඨකත්ථිණපථාදිබුද්දකජනපදා. තත්ථාති තථා ආගතෙසු. පුච්ඡායාති අත්තනා අභිසඬ්ඛනාය පුච්ඡාය. විස්සජ්ජනාසම්පට්ච්ඡනෙති විස්සජ්ජනාය අත්තනො ඤාණෙන සම්පට්ඨග්ගහණං. කෙසඤ්ච උපනිස්සයසම්පත්තිං, ඤාණපරිපාකං, චිත්තාවාරඤ්ච ඤත්වා භගවා ව පුච්ඡාය උස්සාහං ජනෙත්වා විස්සජ්ජෙතිති අධිප්පායො.

“තත්ථ කතමං සාබ්‍රා”න්තිආදි නික්ඛෙපකණ්ඩපාළි (ධ. ස. 1350). අද්ධානදරුත්ති දීඝමග්ගාගමනපරිස්සමං. අස්සාති භගවතො, මුඛපද්මන්ති සම්බන්ධො. බාලාතපසම්චස්සනෙනෙවාති අහිතවුග්ගහසුරියරංසිසම්චස්සනෙන ඉව. තථා හි සුරියො “පද්මන්තධු”ති ලොකෙ පාකටො, වන්දො පන “කුමුදන්තධු”ති. පුණ්ණවන්දස්ස සිරියා සමානා සිරි එතස්සාති පුණ්ණවන්දසස්සිරිකං. කථං නික්කුජ්ජිතසදිසතාති ආහ “සම්පත්තායා”තිආදි. එත්ථ පන “එති ස්වාගතවාදී”ති ඉමිනා සුඛසම්භාසපුබ්බකං පියවාදිතං දස්සෙති, “සබ්බො”ති ඉමිනා සණ්භවාචනං, “සම්මොදකො”ති ඉමිනා පටිසන්ධාරකුසලනං, “අභිභාකුටිකො”ති ඉමිනා සබ්බන්තෙව විප්පසන්තමුඛනං, “උත්තානමුඛො”ති ඉමිනා සුඛසල්ලාපනං, “පුබ්බභාසී”ති ඉමිනා ධම්මානුග්ගහස්ස ඔකාසකරණෙන හිතජ්ඣාසයනං දස්සෙතිති වෙදිතබ්බං.

යත්ථ කිරාති එත්ථ කිර-සද්දො අරුචිසුවනෙ -

“ඛණවත්ථුපරිත්තත්තා, ආපාථං න වජන්ති යෙ;
තෙ ධම්මාරම්මණා නාම, යෙ’සං රූපාදයො කිරා”ති. -

ආදීසු (අභිධම්මාවතාර-අට්ඨකථායං ආරම්මණවිභාගෙ ඡට්ඨඅනුවාච්ඡෙදෙ - 77) විය, තෙන භගවතා අධිවුත්ථපදෙසෙ න දෙවතානුභාවෙන මනුස්සානං අනුපද්දවතා, අථ ඛො බුද්ධානුභාවෙනාති දස්සෙති. බුද්ධානුභාවෙනෙව හි තා ආරක්ඛං ගණ්හන්ති. පංසුපිසාවකාදයොති පංසුනිස්සිතපිසාවකාදයො . ආදීසද්දෙන භූතරක්ඛසාදිතං ගහණං. ඉදානි බුද්ධානුභාවමෙව පාකටං කත්වා දස්සෙතුං “අපිවා”තිආදි වුත්තං.

අනුසාසිතබ්බො සඬ්ඛො නාම සබ්බොපි වෙනෙයාජනසමුහො. සයං උප්පාදිතො සඬ්ඛො නාම නිබ්බන්තිතඅරියපුග්ගලසමුහො. “තාදිසො”ති ඉමිනා “සයං වා උප්පාදිතො”ති වුත්තවිකප්පො එව පච්චාමට්ඨො අනන්තරස්ස විධි පටිසෙධොවාති කත්වා, තස්මා “පුරිමපදස්සෙව වා”ති විකප්පන්තරගහණන්ති ආවරියෙන (දී. නි. ටී. 1.304) වුත්තං. තත්තායමධිප්පායො - කාමං “ගණි”ති ඉදං “සඬ්ඛි”ති පදස්සෙව වෙච්චනං, අත්ථමත්තං පන දස්සෙතුං යථාවුත්තවිකප්පද්වයෙ දුතියවිකප්පමෙව පච්චාමසිත්වා “තාදිසොවස්ස ගණො අත්ථි”ති වුත්තත්තා අවසිට්ඨස්සපි පඨමවිකප්පස්ස සඬ්ඛගහණත්ථං “පුරිමපදස්සෙව වා වෙච්චනමෙත”න්ති වුත්තන්ති. එවම්පි වදන්ති - ධම්මසෙනාපතිත්ථෙරාදීනං පච්චෙකගණිනං ගණං, සුත්තන්තිකාදිගණං වා සන්ධාය “තාදිසො”තිආදි වුත්තං. තත්ථාපි හි සබ්බොව භික්ඛුගණො අනුසාසිතබ්බො නාම, නිබ්බන්තිතඅරියගණො පන සයං උප්පාදිතො නාම, තස්මා “තාදිසො”ති ඉමිනා විකප්පද්වයස්සාපි පච්චාමසනං උපපන්නං හොති. එවං පද්ද්වයස්ස විසෙසත්ථනං දස්සෙත්වා සබ්බථා සමානත්ථනං දස්සෙතුං “පුරිමපදස්සෙවා”තිආදි වුත්තන්ති. පුරණමක්ඛලිආදීනං බහුනං තිත්ථකරානං, නිද්ධාරණෙ වෙනං සාම්ච්චනං. අවෙලකාදිමත්තකෙනපි කාරණෙනාති නිච්චොළතාදිමත්තකෙනපි අප්පිච්ඡසන්තුට්ඨතාදිසමාරොපනලක්ඛණෙන කාරණෙන.

නවකාති අහිනවා. පාහුනකාති පහෙණකං පටිග්ගණ්හිතුමනුව්ඡවිකා, එතෙන දුට්ඨෙසු ආගන්තුකෙසු පුරෙතරමාගතවසෙන ඉධ අතිට්ඨො, න හොජනවෙලායමාගතවසෙන අබ්භාගතාති දස්සෙති. පරියාපුණාමීති

පරිච්ඡින්නදිතුං ජානාමි, ධාත්වත්ථමත්තං පන දස්සෙතුං “ජානාමි”ති වුත්තං.

කප්පමිති ආයුකප්පමිපි, භණ්ණො වෙති සම්බන්ධො. චිරං චිරකාලෙ කප්පො ඛියෙථ, දීඝමන්තරෙ දීඝකාලන්තරෙපි තථාගතස්ස වණ්ණො න ඛියෙථාති යොජනා. “චිර”න්ති වෙන්ථ වත්තබ්බෙපි ඡන්දහානිභයා රස්සත්ථං නිග්ගහිතලොපො, අතිදීඝකාලං වා සන්ධාය “චිරදීඝමන්තරෙ”ති වුත්තං, උභයත්ථ සම්බන්ධිතබ්බමෙතං, කිරියාරභාදියොගෙ විය ව අන්තරයොගෙ අධිකක්ඛරපාදො අනුපවජ්ජො, අයඤ්ච ගාථා අභුතපරිකප්පනාවසෙන අට්ඨකථාසු (දී. නි. අට්ඨ. 1.304; 3.141; ම. නි. අට්ඨ. 2.425; උදා. අට්ඨ. 53; බු. වං. අට්ඨ. 4.4; වරියා. අට්ඨ. නිදානකථා, පකිණ්ණකකථා; අප. අට්ඨ. 2.7.20) වුත්තා තථා භාසමානස්ස අභාවතො.

305. නන්ති ආවරියං. අලං-සද්දො ඉධ අරහත්ථො “අලමෙව නිබ්බන්දිතු”න්තිආදිසු (දී. නි. 2.272; සං. නි. 2.134, 143) වියාති ආහ “යුත්තමෙවා”ති. පුටෙන තෙත්වා අසිතබ්බතො පරිභුඤ්ජිතබ්බතො පුටොසං වුවචති පාටොය්‍යං. ඉත්ථමිභුතලක්ඛණෙ කරණවචනං දස්සෙති “තං ගහෙත්වා”ති ඉමිනා. පාළියං පුටංසෙනපි කුලපුත්තෙනාති සම්බන්ධං දස්සෙතුං “තෙන පුටංසෙනා”ති වුත්තං. “අංසෙනා”තිආදි අධිප්පායමත්තදස්සනං, වහන්තෙන කුලපුත්තෙන උපසඬකමිතුං අලමෙවාති අත්ථො.

සොණදණ්ඩපරිවිතක්කවණ්ණනා

306-7. න ඉධ තිරො-සද්දො “තිරොකුඩ්ඛෙ වා තිරොපාකාරෙ වා ඡඩ්ඛෙය්‍ය වා ඡඩ්ඛාපෙය්‍ය වා”තිආදිසු (පාවි. 825) විය බහිඅත්ථොති ආහ “අන්තොවනසණ්ඨෙ ගතස්සා”ති. තත්ථ විහාරොපි වනසණ්ඩපරියාපන්නොති දස්සෙති “විහාරබ්ගන්තරං පට්ට්ඨස්සා”ති ඉමිනා. එතෙ අඤ්ජලිං පණාමෙත්වා නිසින්තා මිච්ඡාදිට්ඨිවසෙන උභතොපක්ඛිකා, “ඉතරෙ පන සම්මාදිට්ඨිවසෙන එකතොපක්ඛිකා”ති අත්ථතො ආපන්නො හොති. දලිද්දත්තා, ඤාතිපාරිජුඤ්ඤාදිනා ජිණ්ණත්තා ව නාමගොත්තවසෙන අපාකටා හුත්වා පාකටා භවිතුකාමා එවමකංසුති අධිප්පායො. කෙරාටිකාති සඨා. තත්ථාති ද්විසු ජනෙසු. තතොති විස්සාසතො, දානතො වා.

බ්‍රාහ්මණපඤ්ඤත්තිවණ්ණනා

309. අනොනතකායවසෙන ථද්ධගත්තො, න මානවසෙන. තෙන පාළියං වක්ඛති “අබ්භුන්තාමෙත්වා”ති. වෙතොවිතක්කං සන්ධාය විත්තසීසෙන “විත්තං අඤ්ඤාසී”ති වුත්තං. විසාතන්ති විත්තදුක්ඛං.

311. සකසමයෙති බ්‍රාහ්මණලද්ධියං. මීයමානොති මරියමානො. දිට්ඨිසඤ්ජානනෙනෙවාති අත්තනො ලද්ධිසඤ්ජානනෙනෙව. සුජන්ති හොමදබ්බිං, නිබ්බවනං වුත්තමෙව. ගණ්හන්තෙසුති පුහනත්ථං ගණ්හනකෙසු, ඉරුච්ඡපෙසුති අත්ථො. ඉරුචෙදවසෙන හොමකරණතො හි යඤ්ඤායජකා “ඉරුච්ඡා”ති වුවචන්ති. පට්ටො වාති තත්ථ සන්තිපතිතෙසු සුජාකිරියායං සබ්බපධානො වා. දුතියො වාති තදනන්තරිකො වා. “සුජ”න්ති ඉදං කරණත්ථෙ උපයොගවචනන්ති ආහ “සුජායා”ති. අග්ගිහුත්තමුඛතාය යඤ්ඤස්ස යඤ්ඤෙ දියාමානං සුජාමුඛෙන දියාති. වුත්තඤ්ච “අග්ගිහුත්තමුඛා යඤ්ඤා, සාවිත්ති ඡන්දසො මුඛ”න්ති (ම. නි. 2.400). තස්මා “දියාමාන”න්ති අයං පාට්ඨසෙසො විඤ්ඤායතීති ආවරියෙන (දී. නි. ටි. 1.311) වුත්තං. අපිව සුජාය දියාමානං සුජන්ති තද්ධිතවසෙන අත්ථං දස්සෙතුං එවමාහ. පොරාණාති අට්ඨකථාවරියා. පුරිමවාදෙ වෙන්ථ දානවසෙන පට්ටො වා දුතියො වා, පටිඡ්චවාදෙ ආදානවසෙනාති අයමෙතෙසං විසෙසො. විසෙසතොති විජ්ජාවරණවිසෙසතො, න බ්‍රාහ්මණෙහි ඉච්ඡිතවිජ්ජාවරණමත්තතො. උත්තමබ්‍රාහ්මණස්සාති අනුත්තරදක්ඛිණෙය්‍යතාය උක්කට්ඨබ්‍රාහ්මණස්ස. යථාධිප්පෙතස්ස හි විජ්ජාවරණවිසෙසදීපකස්ස “කතමං පන තං බ්‍රාහ්මණසීලං, කතමා සා පඤ්ඤා”තිආදිවචනස්ස ඔකාසකරණත්ථමෙව “ඉමෙසං පන බ්‍රාහ්මණ පඤ්චන්තං අධිගාන”න්තිආදිවචනං භගවා අවොච, තස්මා පධානවචනානුරූපමනුසන්ධිං දස්සෙතුං “භගවා පනා”තිආදි වුත්තන්ති දට්ඨබ්බං.

313. අපවදනීති වණ්ණාදීති අපනෙත්වා වදති, අත්ථමත්තං පන දස්සෙතුං “පටික්ඛිපනී”ති වුත්තං. ඉදන්ති “මා භවං සොණදණ්ඩො එවං අවවා”තිආදිවචනං. බ්‍රාහ්මණසමයන්ති බ්‍රාහ්මණසිද්ධන්තං. මා හින්දීති මා විනාසෙසී.

316. සමොයෙව හුත්වා සමොති සමසමො, සබ්බථා සමොති අත්ථො. පරියායද්වයඤ්ඤි අතිසයත්ථදීපකං යථා “දුක්ඛදුක්ඛං, රුපරූප”න්ති. එකදෙසමත්තතො පන අඬිගකෙන මාණවෙන තෙසං සමභාවතො තං නිවත්තෙන්තො “යපෙත්වා එකදෙසමත්ත”න්තිආදිමාහ. කුලකොට්ඨපරිදීපනන්ති කුලස්ස ආදිපරිදීපනං. යස්මා අත්තනො භගිනියා... පෙ.... න ජාතිස්සති, තස්මා න තස්ස මාතාපිතුමත්තං සන්ධාය වදති, කුලකොට්ඨපරිදීපනං පන සන්ධාය වදතිති අධිප්පායො. “අත්ථහඤ්ජනක”න්ති ඉමිනා කම්මපථපත්තං වදති. ගුණෙති යථාවුත්තෙ පඤ්චසීලෙ. අථාපි සියාති යදිපි තුම්භාකං එවං පරිවිතක්කො සියා, හින්තසීලස්සාපි පුන පකතිසීලෙ ධීතස්ස බ්‍රාහ්මණභාවං වණ්ණාදයො සාධෙත්තීති එවං සියාති අත්ථො. “සාධෙති”ති පාට්ඨ “වණ්ණො”ති කත්තා ආවරියෙන (දී. නි. ටි. 1.316) අප්ඤ්ඤාහටො, නිදස්සනඤ්චෙන. මත්තජාතීසුපි හි එසෙව නයො. සීලමෙවාති පුන පකතිභූතං සීලමෙව බ්‍රාහ්මණභාවං සාධෙස්සති,

කස්මාති වෙ “තස්මිං හි...පෙ.... වණ්ණාදයො”ති. තත්ථ සම්මොහමත්තං වණ්ණාදයොති වණ්ණමත්තජාතියො බ්‍රාහ්මණභාවස්ස අභිගන්ති සම්මොහමත්තමෙතං, අසමචෙක්ඛිත්වා කථිතමිදං.

සීලපඤ්ඤාකථාවණ්ණනා

317. කථිතො බ්‍රාහ්මණෙන පඤ්ඤොති “සීලවා ව හොති”ති ආදිනා ද්විත්තමෙව අභිගානං වසෙන යථාප්‍රවිච්ඡිතො පඤ්ඤො යථාවතො විස්සජ්ජිතො. එත්ථාති යථා විස්සජ්ජිතෙ අත්ථෙ, අභිගද්වයෙ වා. තස්සාති සොණදණ්ඩස්ස. යදි එකමභිගං යථෙය්‍යා, අථ පතිට්ඨාතුං න සක්කුණෙය්‍යා. යදි පන න යථෙය්‍යා, අථ සක්කුණෙය්‍යා, කිං පනෙස තථා සක්ඛිස්සති නු ඛො, නොති විමංසනත්ථමෙව එවමාහ, න තු එකස්ස අභිගස්ස යථනියත්තාති වුත්තං හොති. තථා වාහ “එවමෙන බ්‍රාහ්මණා”ති ආදි. ධොවිතත්තාව පරිසුජ්ඣනන්ති ආහ “සීලපරිසුද්ධා”ති, සීලසම්පත්තියා සබ්බසො සුද්ධා අනුපක්කිලිට්ඨාති අත්ථො. කුතො දුස්සීලෙ පඤ්ඤා අසමාහිතත්තා තස්ස. කුතො වා පඤ්ඤාරහිතෙ ජලෙ එළමුගෙ සීලං සීලවිභාගස්ස, සීලපරිසොධනුපායස්ස ව අජානනතො. එළා මුඛෙ ගලති යස්සාති එළමුගො බ-කාරස්ස ග-කාරං කත්වා, එළමුඛො, එළමුකො වා. ඉති බහුධා පායොති භයහරවසුත්තට්ඨකථායං (ම. නි. අට්ඨ. 1.48) වුත්තො. පකට්ඨං උක්කට්ඨං ඤාණං පඤ්ඤාණන්ති කත්වා පාකතිකං ඤාණං නිවත්තෙතුං “පඤ්ඤාණ”න්ති වුත්තං. විපස්සනාදිඤාණඤ්ඨි ඉධාධිජ්ජෙතං, තදෙනං පකාරෙහි ජානනතො පඤ්ඤාවාති ආහ “පඤ්ඤායෙවා”ති.

චතුපාරිසුද්ධිසීලෙන ධොතාති සමාධිපදට්ඨානෙන චතුපාරිසුද්ධිසීලෙන සකලසංකිලෙසමලවිසුද්ධියා ධොවිතා විසුද්ධා. තෙනාහ “කථං පනා”ති ආදි. තත්ථ ධොවතිති සුජ්ඣති. සට්ඨිඅසිතිවස්සානීති සට්ඨිවස්සානි වා අසිතිවස්සානි වා. මරණකාලෙපි, පගෙව අඤ්ඤස්මිං කාලෙ. මහාසට්ඨිවස්සත්ථෙරො වියාති සට්ඨිවස්සමහාථෙරො විය. වෙදනාපරිග්ගහමත්තමිති එත්ථ වෙදනාපරිග්ගහො නාම යථාඋප්පන්නං වෙදනං සභාවසරසතො උපධාරෙත්වා පුන පදට්ඨානතො “අයං වෙදනා එස්සං පටිච්ච උප්පජ්ජති, සො ව එස්සො අනිච්චො දුක්ඛො විපරිණාමධම්මො”ති ලක්ඛණත්තයං ආරොපෙත්වා පවත්තිතවිපස්සනා. එවං පස්සන්තෙන හි සුඛෙන සක්කා සා වෙදනා අධිවාසෙතුං “වෙදනා එව වෙදයති”ති. වෙදනං වික්ඛම්භෙත්වාති යථාඋප්පන්නං දුක්ඛවෙදනං අනුවත්තිත්වා විපස්සනං ආරහිත්වා විචිප්පිපන්නාය විපස්සනාය තං විනොදෙත්වා. සංසුමාරපතිතෙනාති කුම්භීලෙන විය භූමියං උරෙන නිපජ්ජමානෙන. “නාහ”න්ති ආදි. තථා සීලරක්ඛණමෙව දුක්කරන්ති කත්වා වදති. සීලෙ පතිට්ඨිතස්ස හි අරහත්තං හත්ථගතංයෙව. යථාහ “සීලෙ පතිට්ඨාය...පෙ.... විජට්ඨෙ ජට්”න්ති (සං. නි. 1.23, 192; පෙටකො. 22; මි. ප. 2.9) චතුසු පුග්ගලෙසු උග්ගාචිතඤ්ඤුතො එවායං විසයොති ආහ “උග්ගාචිතඤ්ඤුතායා”ති. පඤ්ඤාය සීලං ධොවිත්වාති සීලං ආදිමජ්ඣපරියොසානෙසු අඛණ්ඩාදිභාවාපාදනෙන පඤ්ඤාය සුවිසොධිතං කත්වා. සන්තතිමහාමත්තවත්ථු ධම්මපදෙ (ධ. ප. අට්ඨ. 2.සන්තිමහාමත්තවත්ථු).

318. “කස්මා ආහා”ති උපරිදෙසනාය කාරණං පුච්ඡති. ලජ්ජා නාම “සීලස්ස ව ජාතියා ව ගුණදොසස්පකාසනෙන සමණෙන ගොතමෙන පුච්ඡිතපඤ්ඤං විස්සජ්ජෙසී”ති පරිසාය පඤ්ඤාතතා, සා තථා විස්සජ්ජිතුමසමත්ථතාය හිජ්ජස්සතීති අත්ථො, පයමං අලජ්ජමානොපි ඉදාති ලජ්ජස්සාමීති වුත්තං හොති. පරමන්ති පමාණං. “එත්තකපරමා මය”න්ති පදානං තුල්‍යාධිකරණතං දස්සෙතුං “කෙ මය”න්ති වුත්තං. ඉදං වුත්තං හොති – “සීලපඤ්ඤාණ”න්ති වචනමෙව අම්භාකං පරමං, තදත්ථභූතාති පඤ්චසීලාති, වෙදත්තයවිභාවනං පඤ්ඤඤ්ච ලක්ඛණාදිතො නිද්ධාරෙත්වා ජානනං නත්ථි, කෙවලං තත්ථ වචිපරමාව මයන්ති. අයං පනෙත්ථ අට්ඨකථාමුත්තකතයො – එත්තකපරමාති එත්තකඋක්කංසකොට්ඨා, පයමං පඤ්ඤාවිස්සජ්ජනාව අම්භාකං උක්කංසකොට්ඨි අත්ථො. තෙනාහ “මයා සකසමයවසෙන පඤ්ඤො විස්සජ්ජිතො”ති. පරන්ති අතිරෙකං. භාසිතස්සාති වචනස්ස සද්දස්ස.

අයං පන විසෙසොති සීලනිද්දෙසෙ නියායනනමත්තං අපෙක්ඛිත්වා වුත්තං. තෙනාහ “සීලම්චිචෙව නියායති”න්ති. සාමඤ්ඤඵලසුත්තෙ (දී. නි. 1.150) හි සීලං නියායනෙත්වාපි පුන සාමඤ්ඤඵලම්චිචෙව නියායතිතං. සබ්බෙසම්පි මහග්ගහවිත්තානං ඤාණසම්පයුත්තත්තා, ඤානානඤ්ච තං සම්පයොගතො “අත්ථතො පඤ්ඤාසම්පදා”ති වුත්තං. පඤ්ඤානිද්දෙසෙ හි ඤානපඤ්ඤං අධිට්ඨානං කත්වා පයමං විපස්සනාපඤ්ඤා නියායතිතා. තෙනාහ “විපස්සනාපඤ්ඤායා”ති ආදි.

සොණදණ්ඩඋපාසකත්තපටිවෙදනාකථාවණ්ණනා

321. දභරො යුවාති එත්ථ දභරවචනෙන පයමයොබ්බනභාවං දස්සෙති. පයමයොබ්බනකාලගතො හි “දභරො”ති වුච්චති. පුත්තස්ස පුත්තො නත්තා නාම. නජ්ජහොතිති න සම්පජ්ජති, පුත්තනත්තජ්ජමාණොපි න හොතිති අත්ථො. “ආසනා මෙ තං වුට්ඨාන”න්ති එකස්ස අත්ථාපත්තිං දස්සෙතුං “මම අගාරවෙනා”ති ආදි වුත්තං. එතන්ති අඤ්ජලිපග්ගහණං. අයඤ්ඨි යථා තථා අත්තතො මහාජනස්ස සම්භාවනං උප්පාදෙත්වා කොහඤ්ඤෙන පරෙ විම්භාපෙත්වා ලාභජ්ජාදනං නිජ්ජිග්ගන්තො විචරති, තස්මාස්ස අතිවිය කුහකභාවං දස්සෙත්තො “ඉම්භා කිරා”ති ආදි වදති. අගාරවං නාම නත්ථිති අගාරවචනං නාම නත්ථි, නායං හගවති අගාරවෙන “අහඤ්චෙව ඛො පනා”ති ආදිමාහ, අථ ඛො අත්තතො ලාභපරිභානිභයෙනෙවාති වුත්තං හොති.

322. තඬුබණ්ණානුරූපායාති යාදිසි තදා තස්ස අජ්ඣාසයප්පවත්ති, තදනුරූපායාති මජ්ඣේසදලොපෙන අත්ථො. තදා තස්ස විවට්ඨසන්තිස්සිතස්ස තාදිසස්ස ඤාණපරිපාකස්ස අභාවතො කෙවලං අබ්බුදයසන්තිස්සිතො එව අත්ථො දස්සිතොති ආහ “දිට්ඨධම්මිකසම්පරායිකං අත්ථං සන්දස්සෙත්වා”ති, පච්චක්ඛතො විභාවෙත්වාති අත්ථො. කුසලෙ ධම්මෙති තෙභුමකෙ කුසලධම්මෙ, අයමෙත්ථ නිප්පරියායතො අත්ථො. පරියායතො පන “චතුභුමකෙ”තිපි චත්තුං වට්ඨති ලොකුත්තරකුසලස්සපි ආයතිං ලබ්භමානත්තා. තථා හි චක්ඛති “ආයතිං නිබ්බානත්ථාය, වාසනාභාගියාය වා”ති. තත්ථාති කුසලෙ ධම්මෙ යථාසමාදිපිතෙ. නන්ති සොණදණ්ඩබ්බාග්මණං. සමුත්තෙජෙත්වාති සම්මදෙව උපරුපරි නිසානෙත්වා පුඤ්ඤකිරියාය තික්ඛවිසදභාවමාපාදෙත්වා. තං පන අත්ථතො තත්ථ උස්සාහජනනමෙව භොතිති ආහ “සඋස්සාහං කත්වා”ති. තාය ව සඋස්සාහතායාති එවං පුඤ්ඤකිරියාය සඋස්සාහතා නියමතො දිට්ඨධම්මිකාදිඅත්ථසම්පාදනීති යථාචුත්තාය සඋස්සාහතාය ව සම්පහංසෙත්වාති සම්බන්ධො. අඤ්ඤෙහි ව විජ්ජමානගුණෙහිති එවරූපා තෙ ගුණසමඬගිතා ව එකන්තෙන දිට්ඨධම්මිකාදිඅත්ථනිප්පාදනීති තස්මිං විජ්ජමානෙහි, අඤ්ඤෙහි ව ගුණෙහි සම්පහංසෙත්වා සම්මදෙව හට්ඨතුට්ඨභාවමාපාදෙත්වාති අත්ථො.

යදි භගවා ධම්මරතනවස්සං වස්සි, අථ කස්මා සො විසෙසං නාධගච්ඡීති වොදනං සොධෙතුං “බ්‍රාහ්මණො පනා”තිආදි චුත්තං. කුහකතායාති චුත්තනයෙන කොහඤ්ඤකත්තා, ඉමිනා පයොගසම්පත්තිඅභාවං දස්සෙති. යජ්ජෙවං කස්මා භගවා තස්ස තථා ධම්මරතනවස්සං වස්සිති පටිවොදනම්පි සොධෙත්තො “කෙවලමස්සා”තිආදිමාහ. තත්ථ කෙවලන්ති නිබ්බේධාසෙක්ඛනාගියෙන අසම්මිස්සං. නිබ්බානත්ථායාති නිබ්බානාධගමත්ථාය, පරිනිබ්බානත්ථාය වා. ආයතිං විසෙසාධිගමනුපායභූතා පුඤ්ඤකිරියාසු පරිවයසඬබ්බාතා වාසනා එව භාගො, තස්මිං උපායභාවෙන පවත්තාති වාසනාභාගියා. න හි භගවතො නිරත්ථකා චතුප්පදිකගාමත්තාපි ධම්මදෙසනා අත්ථී. තෙනාහ “සඬබ්බා පුරිමපච්ඡිමකථා”ති. ආදිතො චෙත්ථ පභූති යාව බ්‍රාහ්මණස්ස විස්සජ්ජනාපරියොසානං, තාව පුරිමකථා, භගවතො පන සීලපඤ්ඤාවිස්සජ්ජනා පච්ඡිමකථා. බ්‍රාහ්මණෙන චුත්තාපි හි බුද්ධගුණාදිපටිසඤ්ඤාත්තා කථා ආයතිං නිබ්බානත්ථාය වාසනාභාගියා එවාති. සෙසං සුවිඤ්ඤෙයාමෙව.

ඉති සුමඬගලවිලාසිනියා දීඝනිකායට්ඨකථාය පරමසුබ්බමගම්භීරුරුත්තබ්බාධත්ථපරිදීපනාය සුවිමලවිපුලපඤ්ඤාවෙයාත්තියජනනාය සාධුචිලාසිනියා නාම ලීනත්ථපකාසනියා සොණදණ්ඩසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථපකාසනා.

සොණදණ්ඩසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

5. කුට්ඨන්තසුත්තවණ්ණනා

323. එවං සොණදණ්ඩසුත්තං සංවණ්ණෙත්වා ඉදානි කුට්ඨන්තසුත්තං සංවණ්ණෙත්තො යථානුපුබ්බං සංවණ්ණනොකාසස්ස පත්තභාවං විභාවෙතුං, සොණදණ්ඩ සුත්තස්සානන්තරං සඨගීතස්ස සුත්තස්ස කුට්ඨන්තසුත්තභාවං වා පකාසෙතුං “එවං මෙ සුතං...පෙ.... මගධෙසුති කුට්ඨන්තසුත්ත”න්ති ආහ. “මගධා නාම ජනපදිනො රාජකුමාරා”තිආදීසු අම්බට්ඨසුත්තෙ කොසලජනපදවණ්ණනායං අම්භෙහි චුත්තනායො යථාරහං නෙතබ්බො. අයං පනෙත්ථ විසෙසො – මගෙන සද්ධිං ධාවන්තීති මගධා, රාජකුමාරා, මංසෙසු වා ගිජ්ඣන්තීති මගධා නිරුත්තියෙන. රුළුහිතො, පච්චයලොපතො ච තෙසං නිවාසභූතෙපි ජනපදෙ චුද්ධි න භොතීති නෙරුත්තීකා. ජනපදනාමෙයෙව බහුවචනං, න ජනපදසද්දෙ ජාතිසද්දත්තාති චුත්තං “තස්මිං මගධෙසු ජනපදෙ”ති. ඉතො පරන්ති “මගධෙසු”ති පදතො පරං “වාරිකං වරමානො”තිආදිවචනං. පුරිමසුත්තද්වයෙති අම්බට්ඨසොණදණ්ඩසුත්තද්වයෙ. චුත්තනයමෙවාති යං තත්ථ ආගතසදිසං ඉධාගතං, තං අත්ථවණ්ණනාතො චුත්තනයමෙව, තත්ථ චුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බන්ති චුත්තං භොති. “තරුණො අම්බරුක්ඛො අම්බලට්ඨිකා”ති බ්‍රහ්මජාලසුත්තවණ්ණනායං (දී. නි. අට්ඨ. 1.2) චුත්තත්තා “අම්බලට්ඨිකා බ්‍රහ්මජාලෙ චුත්තසදිසාවා”ති ආහ.

යඤ්ඤාචාටං සම්පාදෙත්වා මහායඤ්ඤං උද්දිස්ස සවිඤ්ඤාණකානි, අවිඤ්ඤාණකානි ච යඤ්ඤපකරණානි උපට්ඨපිතානීති අත්ථං සන්ධාය “මහායඤ්ඤො උපක්ඛට්ඨො”ති පාළියං චුත්තං, තං පනෙතං උපකරණං තෙසං තථා සජ්ජනමෙවාති දස්සෙති “සජ්ජිතො”ති ඉමිනා. වච්ඡතරසතානීති යුවභාවජ්ජත්තාති බලවච්ඡසතානි. වච්ඡානං විසෙසාති හි වච්ඡතරා, තෙ පන වච්ඡා එව භොන්ති, න දම්මා, න ච බලිබද්දාති ආහ “වච්ඡසතානී”ති. අයං ආචරියමති (දී. නි. ටී. 1.323). තර-සද්දො වා අනත්ථකොති චුත්තං “වච්ඡසතානී”ති. එවඤ්ඤි සබ්බොපි වච්ඡජ්ජහෙදො සඨගහිතො භොති. එතෙති උසභාදයො උරබ්භපරියොසානා. අනෙකෙසන්ති අනෙකජාතිකානං. මිගපක්ඛිනන්ති මහිංසරුරුපසදකුරුඬගගොකණ්ණමිගානඤ්ඤෙව මොරකපිඤ්ජරවට්ටකතිත්තිර ලාපාදිපක්ඛිනඤ්ඤෙව. සඨබ්බාවසෙන අනෙකතං සත්තසතග්ගහණෙන පරිච්ඡන්දිතුං “සත්තසත්තසතානී”ති චුත්තං, සත්තසතානි, සත්තසතානි වාති අත්ථො. ථූණන්ති යඤ්ඤොපකරණානං මිගපක්ඛිනං බන්ධනත්ථමිහං. යුපොතිපි තස්ස නාමං. තෙනාහ “යුපසඨබ්බාත”න්ති.

328. විධාති විජ්ජපට්ඨාරවිනොදනා. යො හි යඤ්ඤසඨබ්බාතස්ස පුඤ්ඤස්ස උපක්කිලෙසො, තස්ස විධමනතො නිවාරණතො නිරොධනතො විධා චූච්චන්ති විජ්ජපට්ඨාරවිනොදනා, තා එව පුඤ්ඤාභිසන්දං අවිච්ඡන්දිත්වා යපෙන්තීති “යපනා”ති ච චුත්තා. අවිජ්ජපට්ඨාරතො එව හි උපරුපරි පුඤ්ඤාභිසන්දජ්ජවත්තීති. යපනා වෙතා යඤ්ඤස්ස ආදිමජ්ඣපරියොසානවසෙන තීසු කාලෙසු පවත්තියා තිජ්ජකාරාති ආහ “තිට්ඨපන”න්ති. පරික්ඛාරසද්දො වෙන්ථ පරිවාරපරියායො “පරිකරොන්ති යඤ්ඤං අභිසඨබ්බරොන්ති”ති කත්වා. තෙනාහ “සොළසපරිවාර”න්ති.

මහාවිජ්ජරාජයඤ්ඤකථාවණ්ණනා

336. පුබ්බෙ භූතං භූතපුබ්බං යථා “දිට්ඨපුබ්බ”න්ති ආහ “පුබ්බවරිත”න්ති, අත්තතො පුරිමජාතිසම්භූතං බොධිසම්භාරභූතං පුඤ්ඤවරියන්ති අත්ථො. තථා හි තස්ස අනුගාමීනිධිස්ස ථාවරනිධිනා නිදස්සනං උපපන්නං භොති. සද්දවිදු පන වදන්ති “භූතපුබ්බන්ති ඉදං කාලසත්තමියා නෙපාතිකපද”න්ති. අතීතකාලෙති හි තෙසං මතෙන අත්ථො. අස්සාති අනෙත. මහන්තං පථවීමණ්ඩලං විජිතන්ති සම්බන්ධො. මහන්තං වා විජිතං පථවීමණ්ඩලමස්ස අත්ථීති අත්ථො. “අත්තොරට්ඨෙති යස්ස විජිතෙ විහරති, තස්ස රට්ඨෙ”තිආදීසු විය හි විජිතසද්දො රජ්ජෙ පවත්තති, ඉමිනා තස්ස එකරාජභාවං දීපෙති, න වක්කවත්තිරාජභාවං සත්තරතනසම්පන්නතාඅවචනතො. පාළියං න යෙන කෙනචි සත්තකමත්තෙන අඨස්සාති දස්සෙතුං “අඨස්සා”ති වත්වා “මහද්ධනො”ති චුත්තං. තෙනාහ “යො කොචී”තිආදි. අඨස්සා හි නාම විභවසම්පන්නත්තා සා ව තං තදුපාදාය චූච්චති. තථා මහද්ධනතාපිති තං ථාමජ්ජත්තං උක්කංසගතං දස්සෙතුං “අපරිමාණසඨබ්බොනා”ති ආහ. භුඤ්ජිතබ්බට්ඨෙති විසෙසතො කාමා ඉධ භොගා නාමාති දස්සෙති. “පඤ්චකාමගුණවසෙනා”ති ඉමිනා. පිණ්ඩපිණ්ඩවසෙනාති භාජනාලඬිකාරාදිවිභාගං අහුත්වා කෙවලං බණ්ඩබණ්ඩවසෙනා.

රූපං අජ්ජෙත්වා, අනජ්ජෙත්වා වා මාසජ්ජමාණෙන කතො මාසකො. ආදිසද්දෙන ථාලකාදීනි සඨගණ්භාති. අනෙකකොට්ඨසඨබ්බොනාති කභාපණානං කොට්ඨසතාදිජ්ජමාණං සන්ධාය චුත්තං හෙට්ඨිමත්තෙන කොට්ඨසතජ්ජමාණෙනෙව බත්තියමහාසාලභාවජ්ජත්තීතො.

තුට්ඨිති සුමනතා. උපකරණසද්දො වෙන්ථ කාරණපරියායො. කිං පන තන්ති ආහ “නානාවිධාලඬිකාරසුචණ්ණරජතභාජනාදිහෙද”න්ති. ආදිසද්දෙන වත්ථසෙය්‍යාවසථාදීනි සඨගණ්භන්ති, සුචණ්ණරජතමණිමුත්තාවෙචරියවජීරපවාළානි සත්ත රතනානීති වදන්ති. යථාහු –

“සුචණ්ණං රජතං මුත්තා, මණිවෙචරියානි ව;

වජිරඤ්ච පවාළන්ති, සත්තාහු රතනානිමෙ”ති.

සාලිව්හිආදි සත්තධක්ඤං සානුලොමං පුබ්බන්තං නාම පුරෙක්ඛනං සස්සඵලන්ති කත්වා. තබ්බිපරියායනො මුග්ගමාසාදි තදවසෙසං අපරන්තං නාම. අපරන්තනො පුබ්බෙ පවත්තමන්තං පුබ්බන්තං, තනො අපරස්මිං පවත්තමන්තං අපරන්තං. න්න-කාරස්ස පන ණ්ණ-කාරෙ කතෙ පුබ්බණ්ණං, අපරණ්ණඤ්චාති නෙරුත්තිකා. පුබ්බාපරභාවො පනෙනෙසං ආදිකප්පෙ සම්භවාසම්භවවසෙන වෙදිතබ්බො. පුරිමං “අඬ්ඬො මහද්ධනො පහුතජාතරුපරජනො”ති වචනං දෙවසිකං පරිබ්බයදානගහණාදිවසෙන, පරිවත්තනධනධක්ඤ්ඤවසෙන ව චුත්තං, ඉදං පන “පහුතධනධක්ඤ්ඤො”ති වචනං නිධානගතධනවසෙන, සඬගහිතධක්ඤ්ඤවසෙන වාති ඉමං විසෙසං සන්ධාය අයං නයො දස්සිතො. විසකභාපණම්භණාදිදෙවසිකවළඤ්ජනම්පි හි මහාසාලලක්ඛණං.

ඉදානි තබ්බිපරිතවසෙන විසෙසං දස්සෙතුං “අථ වා”තිආදිනා දුතියනයො ආරද්ධො. ඉමිනා ඵල හි පුරිමවචනං නිධානගතධනවසෙන, සඬගහිතධක්ඤ්ඤවසෙන ව චුත්තන්ති අත්ථතො සිද්ධං හොති. තත්ථ ඉදන්ති “පහුතධනධක්ඤ්ඤො”ති වචනං. අස්සාති මහාවිජිතරක්ඤ්ඤො. දිවසෙ දිවසෙ පරිභුක්ඤ්ජිතබ්බං දෙවසිකං, භාවනාපුංසකමෙතං. දාසකම්මකරපොරිසාදිනං චෙත්තනානුප්පදානං පරිබ්බයදානං. ඉණසොධනාදිවසෙන ධනධක්ඤ්ඤානමාදානං ගහණං. ආදිසද්දෙන ඉණදානාදිනං සඬගහො. පරිවත්තනධනධක්ඤ්ඤවසෙනාති කයවික්කයකරණෙන පරිවත්තිතබ්බානං ධනධක්ඤ්ඤානං වසෙන. කත්ථවි පන සමුච්චයවිරහිතපායො දිස්සති. තත්ථ “පරිබ්බයදානග්ගහණාදිවසෙනා”ති ඉදං පරිවත්තනපදෙන සම්බන්ධං කත්වා තාදිසෙන විධිනා ඉතො චිතො ව පරිවත්තෙතබ්බානං ධනධක්ඤ්ඤානං වසෙනාති අත්ථො වෙදිතබ්බො.

කොට්ඨං වුව්චති ධක්ඤ්ඤට්ඨපනට්ඨානං, තදෙව අගාරං තථා. තෙනාහ “ධක්ඤ්ඤන පරිපුණ්ණකොට්ඨාගාරො”ති. ඵලං සාරගබ්භං කොසො, ධක්ඤ්ඤට්ඨපනට්ඨානං කොට්ඨාගාරන්ති දස්සෙත්වා ඉදානි තනො අක්ඤ්ඤාපි තං දස්සෙතුං “අථ වා”තිආදි චුත්තං. තත්ථ යථා අසිතො තික්ඛ්භාවපරිභාරතො පරිච්ඡෙදො “කොසො”ති වුව්චති, ඵලං රක්ඤ්ඤො තික්ඛ්භාවපරිභාරකත්තා චතුරඬ්භිති සෙනා “කොසො”ති ආහ “චතුරබ්බිධො කොසො”තිආදි. “ද්වාදසපුරිසො හත්ථි”තිආදිනා (පාටි. 314) චුත්තලක්ඛණෙන චෙත්ථ හත්ථිආදයො ගහෙතබ්බො. වත්ථකොට්ඨාගාරග්ගහණෙනෙව සබ්බස්සපි කුප්පහණ්ඩට්ඨපනට්ඨානස්ස ගහිතත්තා “කොට්ඨාගාරං තිව්ධ”න්තිආදි චුත්තං. ජාතරුපරජනතො හි අක්ඤ්ඤං ලොහඅයදාරුවිසාණවත්ථාදිකමසාරදබ්බං ගොපෙනබ්බතො ග-කාරස්ස ක-කාරං කත්වා කුප්පං වුව්චති. ජාතරුපරජනනිධානං ධනකොට්ඨාගාරං. තත්ථ තත්ථ රතනං විලොකෙත්වා වරණං රතනවිලොකනවාරිකා. කාමං තමත්ථං රාජා ජානාති, හණ්ඩාගාරිකෙන පන කථාපෙත්වා පරිසාය නිස්සද්දභාවාපාදනත්ථමෙව ඵලං පුච්ඡති. තථා කථාපනෙ හි අසති පරිසා සද්දං කරිස්සති “කස්මා රාජා පරම්පරාගතං කුලධනං විනාසෙති”ති, තනො ව පකතික්ඛොහො හවිස්සති, සති පන තථා කථාපනෙ “ඵතංකාරණා තං ඡඩ්ඬෙති”ති නිස්සද්දභාවමාපජ්ජිස්සති. තනො ව පකතික්ඛොහො න හවිස්සති, තස්මා තථා පුච්ඡතිති වෙදිතබ්බං. මරණවසන්ති මරණස්ස, මරණසඬ්ඛානං වා විසයං.

337. පාළියං “ආමන්තෙත්වා”ති ඵතස්ස මන්තිතුකාමො හුත්වාති අත්ථං වික්ඤ්ඤාපෙතුං “ඵකෙන පණ්ඩිතෙන සද්ධිං මන්තෙත්වා”ති චුත්තං. ධාත්වත්ථානුවත්තකො හෙත්ථ උපසග්ගො, පකරණාධිගතො ව කත්ථවි අත්ථවිසෙසො යථා “සික්ඛමානෙන හික්ඛවෙ හික්ඛුනා අක්ඤ්ඤාතබ්බං පරිපුච්ඡිතබ්බං පරිපක්ඤ්ඤිතබ්බං”න්ති (පාටි. 434). තථා හිස්ස පදභාජනෙ චුත්තං “සික්ඛමානෙනාති සික්ඛිතුකාමෙන. අක්ඤ්ඤාතබ්බන්ති ජාතිතබ්බං”න්තිආදි (පාටි. 436). ආමන්තෙසිති මන්තිතුකාමොසි. ජනපදස්ස අනුපද්දවත්ථං, යක්ඤ්ඤස්ස ව විරානප්පවත්තනත්ථං බ්‍රාහ්මණො චින්තෙසිති ආහ “අයං රාජා”තිආදි. ආහරන්තානං මනුස්සානං ගෙහානීති සම්බන්ධො, අනාදරෙ වා ඵතං සාම්චවනං.

338. සත්තානං හිතසුඛස්ස විදුසනතො, අහිතදුක්ඛස්ස ව ආවහනතො කණ්ටකසදිසතාය වොරා ඵල ඉධ “කණ්ටකා”ති චුත්තං “වොරකණ්ටකෙහි සකණ්ටකො”ති. යථා ගාමවාසීනං සාතකා ගාමසාතකා අහෙදවසෙන, උපවාරෙන ව නිස්සයනාමස්ස නිස්සිතෙපි පවත්තනතො, ඵලං පන්ථිකානං දුහනා බාධනා පන්ථදුහා. ධම්මතො අපෙතස්ස අයුත්තස්ස කරණසිලො අධම්මකාරී, යො වා අත්තතො විජිතෙ ජනපදාදිනං තනො තනො අනත්ථතො තායනෙන බත්තියෙන කත්තබ්බධම්මො, තස්ස අකරණසිලොති අත්ථො. දස්සුති වොරානමෙතං අධිවචනං. දංසෙන්ති විද්ධංසෙන්ති හි දස්සවො නිග්ගහිතලොපෙන, තෙ ඵල බීලසදිසත්තා බීලන්ති දස්සුබීලං. යථා හි බෙත්තෙ බීලං කසනාදිනං සුඛප්පවත්ති, මූලසන්තානෙන සස්සපරිබුද්ධික්ඤ්ච විබන්ධති, ඵලං දස්සවොපි රජ්ජෙ රාජාණාය සුඛප්පවත්ති, මූලවිරුද්ධියා ජනපදපරිබුද්ධික්ඤ්ච විබන්ධන්ති. පාණවාගං දස්සෙතුං “මාරණො”ති චුත්තං, හිංසනං දස්සෙතුං “කොට්ටනො”ති. වධසද්දො හි හිංසනත්ථොපි හොති “වධනි න රොදති, ආපත්ති දුක්කටස්සා”තිආදිසු (පාටි. 880) විය, කප්පරාදිති පොඨනෙනාති අත්ථො. අද්දු නාම දාරුක්ඛන්ධෙන කතො බන්ධනොපකරණවිසෙසො, තෙන බන්ධනං තථා. ආදිසද්දෙන රජ්ජුබන්ධනසඬ්ඛිකබන්ධනසරබන්ධනාදිති සඬගණ්හාති. භා-ධාතුයා ජාතිපදනිප්ඵන්ති දස්සෙති “භානියා”ති ඉමිනා, සා ව ධනභායනමෙවාති චුත්තං “සතං ගණ්හථා”තිආදි.

පක්ඤ්චසිමත්තං යපෙත්වා මුණ්ඩාපනං පක්ඤ්චසිමමුණ්ඩකරණං. තං “කාකපක්ඛකරණ”න්තිපි වොහරන්ති. සිසෙ ඡකණොදකාවසෙවනං ගොමයසික්ඤ්චනං. කුදණ්ඩකො නාම චතුහත්ථතො උභතො රස්සදණ්ඩකො, යො “ගද්දලො”තිපි වුව්චති, තෙන බන්ධනං කුදණ්ඩකබන්ධනං. ආදිසද්දෙන බුරමුණ්ඩං කරිත්වා හස්මපුට්ඨධානාදිනං

සඬගහො. සම්මාසද්දො ඤායත්ථොති ආහ “හෙතුනා”තිආදි, පරියායවචනමෙතං. ඌහනිස්සාමිති උද්ධරිස්සාමි, අපනෙස්සාමිති අත්ථො. පුබ්බෙ තත්ථ කතපරිවයනාය උස්සාහං කරොන්ති. “අනුප්පදෙතු”ති එතස්ස අනු අනු පදෙතුති අත්ථං සන්ධාය “දින්තෙ අප්පහොන්තෙ”තිආදි වුත්තං. කසිඋපකරණහණ්ඩං ඵාලපාජනායුගනඬගලාදි, ඉමිනා පාළියං බිජ්ජත්තමෙව නිදස්සනවසෙන වුත්තන්ති දස්සෙති. සක්ඛිකරණපණ්ණාසකාරොපනනිබන්ධනං වඩ්ඪියා සහ වා විනා වා පුන ගහෙතුකාමස්ස දානෙ හොති, ඉධ පන තදුහයම්පි නත්ථි පුන අග්ගහෙතුකාමත්තාති වුත්තං “සක්ඛිං අකත්ථා”තිආදි. තෙනාහ “මුලච්ඡෙප්පවසෙනා”ති. සක්ඛිත්ති තදා පච්චක්ඛකජනං. පණ්ණෙ අනාරොපෙත්ථාති තාලාදිපණ්ණෙ යථාච්ඡණ්ණං ලිඛනවසෙන අනාරොපෙත්ථා. අඤ්ඤත්ථ පණ්ණාකාරොපි පාහනසද්දො, ඉධ පන හණ්ඩමුලෙයෙවති ආහ “හණ්ඩමුලස්සා”තිආදි. හණ්ඩමුලඤ්ඤි පකාරතො උදයහණ්ඩාති ආහරති සංහරති එතෙනාති පාහනං. උදයධනතො පගෙව ආහනං පාහනන්ති සද්දවිදු, පණ්ණාකාරො පන තං තදත්ථං පත්ථෙත්තෙහි ආහරියතෙති පාහනං. පත්ථනත්ථජොතකො හි අයං ප-සද්දො.

“යථාහා”තිආදිනා පාහනසද්දස්ස මුලහණ්ඩත්ථනං වුළසෙට්ඨිජාතකපායෙන (ජා. 1.1.4) සාධෙති. තත්‍රායමට්ඨකථා (ජා. අට්ඨ. 1.1.4) “අප්පකෙනපිති ථොකෙනපි පරිත්තකෙනපි. මෙධාචිති පඤ්ඤවා. පාහනෙනාති හණ්ඩමුලෙන. විචක්ඛණොති වොහාරකුසලො. සමුට්ඨාපෙති අත්තානන්ති මහන්තං ධනඤ්ච යසඤ්ච උප්පාදෙත්ථා තත්ථ අත්තානං සණ්ඨාපෙති පතිට්ඨාපෙති. යථා කිං? අණුං අග්ගිංව සන්ධමං, යථා පණ්ණිපුරිසො පරිත්තං අග්ගිං අනුක්කමෙන ගොමයවුණ්ණාදිති පක්ඛිපිත්ථා මුඛවාතෙන ධමන්තො සමුට්ඨාපෙති වඩ්ඪෙති මහන්තං අග්ගික්ඛන්ධං කරොති, එවමෙව පණ්ණිතො ථොකම්පි පාහනං ලභිත්ථා නානාඋපායෙහි පයොජෙත්ථා ධනඤ්ච යසඤ්ච වඩ්ඪෙති, වඩ්ඪෙත්ථා ව පන තත්ථ අත්තානං පතිට්ඨාපෙති, තාය එව වා පන ධනයසමහන්තතාය අත්තානං සමුට්ඨාපෙති, අභිඤ්ඤානං පාකටං කරොතිති අත්ථො”ති.

දිවසෙ දිවසෙ දාතබ්බං දෙවසිකං. මාසෙ මාසෙ දාතබ්බං මාසිකං. ආදිසද්දෙන අනුපොසථිකාදිති සඬගණ්හාති. තස්ස තස්ස පුරිසස්ස. කුසලානුරුපෙන, කම්මානුරුපෙන සුරහාචානුරුපෙනාති ද්වන්ද්වො පරං සුයාමානො අනුරුපසද්දො පච්චෙකං යොජෙතබ්බො. ඡෙකභාචානුරුපනා වෙන්ථ කුසලානුරුපං. කත්ථවි කුලසද්දො දිස්සති, සො ව ජාණුසොණ්ණාදිකුලානම්ව කුලානුරුපම්පි දාතබ්බතො යුප්පතෙව. සෙනාපච්චාදි යානන්තරං, ඉමිනා හත්තචෙතනං නිද්දිට්ඨමත්තන්ති දස්සෙති. සකකම්මපසුත්තා, අනුපද්දවත්තා ව ධනධඤ්ඤානං රාසිකො රාසිකාරභුතො. බෙමෙන ඨිතාති අනුපද්දවෙන පවත්තා. තෙනාහ “අහයා”ති, කුතොචිපි හයරහිතාති අත්ථො. මොදා මොදමානාති මොදාය මොදමානා, සොමනස්සෙනෙව මොදමානා, න සංසන්දනමත්තෙනාති වුත්තං හොති. “හගවතා සද්ධිං සම්මොදි”තිආදිසු (දී. නි. 1.381) හි මුදසද්දො සංසන්දනෙපි පවත්තති, අඤ්ඤෙ මොදා හුත්ථා අපරෙපි මොදමානා විහරන්තිති වා අත්ථො. තෙනාහ “අඤ්ඤමඤ්ඤං පමුදිතවිත්තාති, අසඤ්ඤොගෙපි වත්තිච්ඡායෙව වුද්ධිති ද්විධා පායො වුත්තො. ඉද්ධථිතභාවන්ති සම්ද්ධවෙපුල්ලභාවං.

චතුපරික්ඛාරවණ්ණනා

339. තස්මිං තස්මිං කිච්චෙ අනුයන්ති අනුවත්තන්තිති අනුයන්තා. තෙයෙව ආනුයන්තා යථා “අනුභාවො එව ආනුභාවො”ති, “ආනුයුත්තා”තිපි පායො, තස්මිං තස්මිං කිච්චෙ අනුයුප්පන්තිති හි ආනුයුත්තා වුත්තනයෙන. අස්සාති රඤ්ඤො. තෙති ආනුයන්තබත්තියාදයො. “අම්හෙ එත්ථ ඛෙති කරොති”ති අත්තමනා න හවිස්සන්ති. “නිබන්ධවිපුලායාගමො ගාමො නිගමො. විච්චිතමහාආයො මහාගාමො”ති (දී. නි. ටි. 1.338) ආචරියෙන වුත්තං. “අපාකාරපරික්ඛෙපො සාපණො නිගමො, සපාකාරාපණං නගරං, තං තබ්බිපරිතො ගාමො”ති (කඬබාවිතරණි අභිනවට්ඨකායං සඬඝාදිසෙසකණ්ඩෙ කුලදුසකසික්ඛාපදෙ පස්සිතබ්බං) විනයට්ඨකාසු. ගසන්ති මදන්ති එත්ථාති ගාමො, ස්වෙව පාකටො වෙ, නිගමො නාම අතිරෙකො ගාමොති කත්ථා. භුසත්ථො හෙත්ථ නි-සද්දො, සඤ්ඤාසද්දත්තා ව රස්සොති සද්දවිදු. ජනපදත්ථො වුත්තොව. “සාමාමච්චො සබා කොසො, දුග්ගඤ්ච විජිතං බල”න්ති වුත්තාසු සත්තසු රාජපකතිසු රඤ්ඤො තදවසෙසානං ඡන්තං වසෙන හිතසුඛාතිවුද්ධි, තදෙකදෙසා ව ආනුයන්තාදයොති ආහ “යං තුම්භාක”න්තිආදි.

තංතංකිච්චෙසු රඤ්ඤා අමා සහ හවන්තිති අමච්චා. “අමාචාසි”තිආදිසු විය හි සමකිරියාය අමාති අබ්‍යායපදං, ව-පච්චයෙන තද්ධිතසිද්ධිති නෙරුත්තිකා. රජ්ජකිච්චෙවොසාසනකාලෙ පන තෙ රඤ්ඤා පියා, සහපවත්තනකා ව හවන්තිති දස්සෙති “පියසහායකා”ති ඉමිනා. රඤ්ඤො පරිසති හවා “පාරිසප්පා. කෙ පන තෙති වුත්තං “සෙසා ආණන්තිකාරකා”ති, යථාවුත්තානුයුත්තබත්තියාදිති අවසෙසා රඤ්ඤො ආණාකරාති අත්ථො. සතිපි දෙයාධම්මෙ ආනුභාවසම්පත්තියා, පරිවාරසම්පත්තියා ව අභාවෙ තාදිසං දාතුං න සක්කා. වුද්ධකාලෙ ව තාදිසානම්පි රාජුතං තදුහයං භායතෙව, දෙයාධම්මෙ පන අසති පගෙවති දස්සෙතුං “දෙයාධම්මස්මිඤ්ඤි”තිආදිමාහ. දෙයාධම්මස්මිං අසති ව මහල්ලකකාලෙ ව දාතුං න සක්කාති යොජනා. එතෙනාති යථාවුත්තකාරණද්වයෙන. අනුමතියාති අනුජානනෙන. පක්ඛාති සපක්ඛා යඤ්ඤස්ස අඬගභුතා. යඤ්ඤං පරිකරොන්තිති පරික්ඛාරා, සම්භාරා, තෙ ව තස්ස යඤ්ඤස්ස අඬගභුතත්තා පරිවාරා විය හොන්තිති ආහ “පරිවාරා හවන්ති”ති. “රථො”තිආදිනා ඉධානධිප්පෙතමත්ථං නියමෙධිති.

“රථො සෙනපරික්ඛාරො, කුමානක්ඛො චක්කවිරියො;

උපෙක්කා ධුරසමාධි, අනිච්ඡා පරිවාරණ”න්ති. (සං. නි. 5.4);

හි සංයුක්තමභාවග්ගපාළි. තත්ථ රටොති බ්‍රහ්මයානසඤ්ඤිතො අට්ඨඨිගිකමග්ගරටො. සෙතපරික්කාරොති වතුපාරිසුද්ධිසිලාලඨිකාරො. “සිලපරික්කාරො”තිපි පාඨො. ඤානක්කොති විපස්සනාසම්පයුත්තානං පඤ්චන්තං ඤානඨිගානං වසෙන ඤානමයඅක්කො. වක්කචිරියොති වීරියවක්කො. උපෙක්කා ධුරසමාධිති උපෙක්කා ද්වින්තං ධුරානං සමතා. අනිච්ඡා පරිවාරණන්ති අලොභො සිහධම්මාදීනි විය පරිවාරණං.

අට්ඨපරික්කාරවණ්ණනා

340. උභතො සුජාතාදීනි වුව්වමානෙහි. යසසාති පඤ්චවිධෙන ආනුභාවෙන. තෙනාහ “ආණාඨපනසමත්ථතායා”ති. “සද්ධො”ති එතස්ස “දාතාදානස්ස ඵලං පච්චනුහොති පත්තියායති”ති අත්ථං දස්සෙතුං “දානස්සා”තිආදි වුත්තං. දානෙ සුරොති දානසුරො, දෙයාධම්මෙ ඊසකම්පි සඨගං අකත්වා මුත්තවාගො, තබ්බාවො පන කම්මස්සකතාඤාණස්ස තික්ඛවිසද්දහාවෙන වෙදිතබ්බො. තස්ස හි තික්ඛවිසද්දහාවං විභාවෙතුං “සද්දො”ති වත්වා “දානසුරො”ති වුත්තන්ති දට්ඨබ්බං. තෙනාහ “න සද්ධාමත්තකෙනා”තිආදි. යස්ස හි කම්මස්සකතා පච්චක්ඛම්ච උපට්ඨාති, සො එවං වුත්තො. යං දානං දෙනීති යං දෙයාධම්මං පරස්ස දෙනි. තස්ස පති හුත්වාති තබ්බිසයං ලොභං සුට්ඨුමභිභවත්තො තස්ස අධිපති හුත්වා දෙනි. කාරණොපවාරවචනඤ්ඤෙනං. පරතොපි එසෙව නයො. තබ්බිසයෙන ලොභෙන අනාකඨඨනීයත්තා න දාසො, න සභායො.

තදෙවත්ථං බ්‍යතිරෙකතො, අත්ථයතො ව විචරිත්වා දස්සෙත්තො “යො හී”තිආදිමාහ. ඉධානධිප්පෙතස්ස හි දාසාදිද්වයස්ස බ්‍යතිරෙකතො දස්සනං. බාදනීයභොජනීයාදියු මධුරස්සෙව පණිතත්තා “මධුරං භුඤ්ජති”ති වුත්තං, නිදස්සනමත්තං වා එතං, පණිතං පරිභුඤ්ජතිති වුත්තං හොති. දාසො හුත්වා දෙනි තණ්හාය දාසබ්‍යතං උපගතත්තා. සභායො හුත්වා දෙනි තස්ස පියභාවානිස්සජ්ජනතො. සාමී හුත්වා දෙනි තත්ථ තණ්හාදාසබ්‍යතො අත්තානං මොචෙත්වා අභිභුයා පවත්තනතො. යං පනෙතං ආවරියෙන වුත්තං “සාමිපරිභොගසදිසා”ති, (දී. නි. ටී. 1.340) තං තණ්හාදාසබ්‍යමතික්කන්තතාසාමඤ්ඤං සන්ධාය වුත්තං. න හි බිණාසවස්ස පරිභොගො සාමිපරිභොගො විය බිණාසවස්සෙව දානං දානසාමීති අත්ථො උපපත්තො හොති, පච්ඡා වා පමාදලිඛිතමෙනං. තාදිසොති දානසාමිසභාවො.

සමිතපාපසමණබාහිතපාපබ්‍රාහ්මණා උක්කට්ඨනිද්දෙසෙනත්ථ වුත්තා, පබ්බජ්ජාමත්තසමණජාතිමත්තබ්‍රාහ්මණා වා කපණාදිග්ගහණෙන ගහිතාති වෙදිතබ්බං. දුග්ගතාති දුක්කරං ජීවිකමුපගතා කසිරවුත්තිකා. තෙනාහ “දලිද්දමනුස්සා”ති. පථාවිනොති මග්ගගාමිනො. වණ්ඨබ්බකාති දායකානං ගුණකිත්තනවසෙන, කම්මඵලකිත්තනමුඛෙන ව යාවනකා සෙය්‍යාථාපි නග්ගවරියාදයොති අත්ථං දස්සෙතුං “යෙ ඉට්ඨං දින්ත”න්තිආදි වුත්තං. තදුග්ගයෙනෙව හි දානස්ස වණ්ණපොමනා සම්භවති. යෙ විචරන්ති, තෙ වණ්ඨබ්බකා නාමාති යොජෙතබ්බං. පසතමත්තන්ති විහිතණ්ඩුලාදිවසෙන වුත්තං, සරාවමත්තන්ති යාගුහත්තාදිවසෙන. ඔපානං වුව්චති ඔගාහෙත්වා පාතබ්බතො නදිතළාකාදීනං සබ්බසාධාරණං තිත්ථං, ඔපානම්චභුතොති ඔපානභුතො. තෙනාහ “උදපානභුතො”තිආදි. හුත්වාති භාවතො. සුතමෙව සුතජාතන්ති ජාතසද්දස්ස අනත්ථන්තරවාචකත්තමාහ යථා “කොසජාත”න්ති.

අතිතාදිඅත්ථවින්තනසමත්ථතා නාම තස්ස රඤ්ඤො අනුමානවසෙන, ඉතිකත්තබ්බතාවසෙන ව වෙදිතබ්බා, න බුද්ධානං විය තත්ථ පච්චක්ඛදස්සිතායාති දස්සෙතුං “අතීතෙ”තිආදි වුත්තං. පුඤ්ඤාපුඤ්ඤානිසංසවින්තනඤ්ඤෙත්ථ පකරණාධිගතවසෙන වෙදිතබ්බං. පුඤ්ඤස්සාති යඤ්ඤපුඤ්ඤස්ස. දායකචිත්තම්පිති දායකානං, දායකං වා චිත්තම්පි, දාතුකමානාවිත්තම්පිති වුත්තං හොති. ඉමෙසු පන අට්ඨසු අඨගෙසු අඨස්සාදයො පඤ්ච යඤ්ඤස්ස තාව පරික්කාරා හොන්තු තෙහි විනා තස්ස අසිජ්ඣනතො, සුජාතතා, පන සුරුපතා ව කථං යඤ්ඤස්ස පරික්කාරො සියා තදුග්ගයෙන විනාපි තස්ස සිජ්ඣනතොති වොදනයා සබ්බෙසම්පි අට්ඨන්තමඨිගානං පරික්කාරභාවං අත්ථයතො, බ්‍යතිරෙකතො ව දස්සෙත්තො “එතෙ හි කිරා”තිආදිමාහ. එත්ථ ව කෙච්චි එවං වදන්ති “යථා අඨස්සාදයො පඤ්ච යඤ්ඤස්ස එකංසතොව අඨගාති, න එවං සුජාතතා, සුරුපතා ව, තදුග්ගයං පන අනෙකංසතොව අඨගන්ති දීපෙතුං අරුචිසුවකස්ස කිරසද්දස්ස ගහණං කත”න්ති. තෙ හි “අයං දුජ්ජාතොතිආදිවචනස්ස අනෙකංසිකතං මඤ්ඤමානා තථා වදන්ති, තයිදං අසාරං. සබ්බසාධාරණවසෙන හෙතං බ්‍යතිරෙකතො යඤ්ඤස්ස අඨගභාවදස්සනං තත්ථ සියා කෙසඤ්චි තථා පරිචිතක්කො”ති තස්සාපි අවකාසාභාවදස්සනත්ථමෙව එවං වුත්තත්තා, තදුග්ගයසාධාරණවසෙනෙව අනෙකංසතො අඨගභාවස්ස අදස්සනතො ව. කිරසද්දො පනෙත්ථ තදා බ්‍රාහ්මණස්ස චින්තිතාකාරසුවනත්ථො දට්ඨබ්බො. එවමනෙන චින්තෙත්වා “ඉමානිපි අට්ඨඨිගානි තස්සෙව යඤ්ඤස්ස පරික්කාරා භවන්තිති වුත්තානී”ති කිරසද්දෙන තස්ස චින්තිතාකාරො සුවිතො හොති. එවමාදීනීති එත්ථ ආදිසද්දෙන “අයං චිරුපො කිත්තකං...පෙ.... උපච්ඡින්නදිස්සති, අයං දලිද්දො, අප්පෙසක්කො, අස්සද්ධො, අප්පස්සුතො, න අත්ථඤ්ඤා, න මෙධාවි කිත්තකං...පෙ.... උපච්ඡින්නදිස්සති”ති එතෙසං සඨගහො වෙදිතබ්බො.

වතුපරික්කාරාදිවණ්ණනා

341. “සුඡං පග්ගණ්හන්තාන” න්ති එත්ථ සොණදණ්ඩසුත්තවණ්ණනායං (දී. නි. අට්ඨ. 1.311-313) චුත්තෙසු ද්විසු විකප්පෙසු දුතියවිකප්පං නිසෙධෙත්තො “මහායාග” න්තිආදිමාහ, තෙන ච පුරොහිතස්ස සයමෙව කට්ඨජුග්ගහණජොතනෙන එවං සහත්ථා සක්කච්චං දානෙ යුත්තපයුත්තතා ඉච්ඡිතබ්බාති දස්සෙති. එවං දුජ්ජාතස්සාති එත්ථාපි “සුජාතනාය අනෙකංසතො අභිගහාවදස්සනමෙවිද” න්ති අග්ගහෙත්වා හෙට්ඨා චුත්තනායෙන සබ්බසාධාරණවසෙනෙව අත්ථො ගහෙතබ්බො. ආදිසද්දෙන හි “එවං අනප්ඤ්ඤාසංසං...පෙ.... දුස්සීලස්ස...පෙ.... දුජ්ජඤ්ඤස්ස සංවිධානෙන පවත්තදානං කිත්තකං කාලං පවත්තිස්සති” ති එතෙසං සඛිගහො දට්ඨබ්බො. තස්මාති තදුභයකාරණතො.

තිස්සොට්ඨාවණ්ණනා

342. තිණ්ණං යානානන්ති දානස්ස ආදිමජ්ඣපරියොසානසඛිබානානං තිස්සන්තං භූමීනං, අවත්ථානානන්ති අත්ථො. වලන්තිති කම්පන්ති පුරිමාකාරෙන න තිට්ඨන්ති. කරණත්ථෙති තතියාවිහන්තිඅත්ථෙ. කරණියසද්දාපෙක්ඛාය හි කත්තරි එව එතං සාමිච්චනං, න කරණෙ. යෙභුයොන හි කරණජොතකච්චනස්ස අත්ථභාවතො අනුත්තකත්තාව කරණත්ථෙති ඉධාධිප්පෙතො. පච්ඡානුනාපස්ස අකරණුපායං දස්සෙතුං “පුබ්බ...පෙ. ... පතිට්ඨපෙතබ්බා” ති චුත්තං. තත්ථ අවලාති දළ්භා කෙනචි අසංභීරා. පතිට්ඨපෙතබ්බාති සුජ්ජතිට්ඨිතා කාතබ්බා. තථා පතිට්ඨාපනුපායමිපි දස්සෙත්තො “එවඤ්ඤී” තිආදිමාහ. තථා පතිට්ඨාපනෙන හි යථා තං දානං සම්පති යථාධිප්පායං නිජ්ජප්පති, එවං ආයතිමිපි විපුලඵලතාය මහජ්ඣලං හොති විජ්ජපිසාරෙන අනුපක්කිලිට්ඨභාවතො. ද්විසු යානෙසුති යජමානසිට්ඨට්ඨානෙසු. විජ්ජපිසාරො...පෙ.... න කත්තබ්බොති අත්ථං සන්ධාය “එසෙව නයො” ති චුත්තං. මුඤ්ඤවෙතනාති පරිච්චාගවෙතනා, තස්සා නිච්චලභාවො නාම මුත්තවාගතා පුබ්බාහිසඛිධාරවසෙන උළාරභාවො. පච්ඡාසමනුස්සරණවෙතනාති පරවෙතනා, තස්සා පන නිච්චලභාවො “අහො මයා දානං දින්නං සාධු සුට්ඨු” ති දානස්ස සක්කච්චං පච්චවෙක්ඛණවසෙන වෙදිතබ්බො. තදුභයවෙතනානං නිච්චලකරණුපායං බාතිරෙකතො දස්සෙතුං “තථා...පෙ.... හොති” ති චුත්තං. තත්ථ තථා අකරොත්තස්සාති මුඤ්ඤවෙතනං, පච්ඡාසමනුස්සරණවෙතනඤ්ඤ නිච්චලකරොත්තස්ස, විජ්ජපිසාරං, උජ්ජාදෙන්තස්සාති චුත්තං හොති. “නාපි උළාරෙසු හොගෙසු චිත්තං නමති” ති ඉදං පන පච්ඡාසමනුස්සරණවෙතනාය එව බාතිරෙකතො නිච්චලකරණුපායදස්සනං. එවඤ්ඤී යථානිද්දිට්ඨනිදස්සනං උපපන්නං හොති. තත්ථ උළාරෙසු හොගෙසුති ඛේත්තවිසෙසෙ පරිච්චාගස්ස කත්තතා ලද්ධෙසුපි උළාරෙසු හොගෙසු. නාපි චිත්තං නමති පච්ඡා විජ්ජපිසාරෙන උපක්කිලිට්ඨභාවතො. යථා කථන්ති ආහ “මහාරොරුච්ච” න්තිආදි. තස්ස හි සෙට්ඨිස්ස ගහපතිනො වත්ථු කොසලසංයුත්තෙ, (සං. නි. 1.131) මය්හකජාතකෙ (ජා. අට්ඨ. 3.6.මය්හකජාතකවණ්ණනා) ච ආගතං. තථා හි චුත්තං

“භුතපුබ්බං සො මහාරාජ සෙට්ඨි ගහපති තගරසිබ්බං නාම පච්චෙකසම්බුද්ධං පිණ්ඩපාතෙන පටිපාදෙසි, ‘දෙථ සමණස්ස පිණ්ඩපාත’ න්ති වත්ථා උට්ඨායාසනා පක්කාමි, දත්ථා ච පන පච්ඡා විජ්ජපිසාරී අහොසි ‘වරමෙතං පිණ්ඩපාතං දාසා වා කම්මකරා වා භුඤ්ජෙය්සු’” න්තිආදි.

සො කිර අඤ්ඤෙසුපි දිවසෙසු තං පච්චෙකබුද්ධං පස්සති, දාතුං පනස්ස චිත්තං න උජ්ජප්පති, තස්මිං පන දිවසෙ අයං පදුමවතියා දෙවියා තතියපුත්තො තගරසිබ්බි පච්චෙකබුද්ධො ගන්ධමාදනපබ්බතෙ ඵලසමාපත්තිසුඛෙන විතිනාමෙත්වා පුබ්බණ්ණසමයෙ චුට්ඨාය අනොතත්තදහෙ මුඛං ධොවිත්වා මනොසිලාතලෙ නිවාසෙත්වා කායබන්ධනං බන්ධන්වා පත්තච්චරමාදාය අභිඤ්ඤාපාදකං ඤානං සමාපජ්ජිත්වා ඉද්ධියා වෙහාසං අභිභුග්ගන්ත්වා නගරද්වාරෙ ඔරුය්හ විචරං පාරුපිත්වා පත්තමාදාය නගරවාසීනං සරද්ධාරෙසු සහස්සහණ්ඩිකං යපෙන්නො විය පාසාදිකෙහි අභික්කමනාදිති අනුපුබ්බතෙ සෙට්ඨිනො සරද්ධාරං සම්පන්නො, තං දිවසඤ්ඤ වෙට්ඨි පාතොව උට්ඨාය පණ්ණං හොජනං භුඤ්ජිත්වා සරද්ධාරකොට්ඨකෙ ආසනං පඤ්ඤපෙත්වා දන්තන්තරාති සොධෙත්තො නිසින්තො හොති. සො පච්චෙකබුද්ධං දිස්වා තං දිවසං පාතොව භුත්වා නිසින්තන්තා දානචිත්තං උජ්ජාදෙන්වා හරියං පක්කොසාපෙත්වා “ඉමස්ස සමණස්ස පිණ්ඩපාතං දෙහි” ති වත්ථා රාජුපට්ඨානත්ථං පක්කාමි. සෙට්ඨිහරියා සම්පජ්ඤ්ඤාජාතිකා චිත්තෙසි “මයා එත්තකෙන කාලෙන ඉමස්ස ‘දෙථා’ ති වචනං න සුතපුබ්බං, දාපෙන්නොපි ච අජ්ජ න යස්ස වා තස්ස වා දාපෙති, චිත්තරාගදොසමොහස්ස වත්තකිලෙසස්ස ඔභිතභාරස්ස පච්චෙකබුද්ධස්ස දාපෙති, යං වා තං වා අදත්වා පණ්ණං පිණ්ඩපාතං දස්සාමි” ති සරා නික්ඛම්ම පච්චෙකබුද්ධං පඤ්ඤපතිට්ඨිතෙන වන්දිත්වා පත්තං ආදාය අත්තොනිවෙසනෙ පඤ්ඤත්තාසනෙ නිසිදාපෙත්වා සුපරිසුද්ධෙහි සාලිතණ්ඩුලෙහි හත්තං සම්පාදෙන්වා තදනුරූපං බාදනියං, බාඤ්ජනං, සුපෙයාඤ්ඤ අභිසඬ්ඛරිත්වා පත්තං පුරෙත්වා බහි ගන්ධෙහි අලඬකරිත්වා පච්චෙකබුද්ධස්ස හත්ථෙසු පතිට්ඨපෙත්වා වන්දි. පච්චෙකබුද්ධො “අඤ්ඤෙසමිපි පච්චෙකබුද්ධානං සඛිගහං කරස්සාමි” ති අපරිභුඤ්ජිත්වා ච අනුමොදනං වත්ථා පක්කාමි. සොපි බො සෙට්ඨි රාජුපට්ඨානං කත්වා ආගච්ඡන්තො පච්චෙකබුද්ධං දිස්වා ආහ “මයං තුම්හාකං පිණ්ඩපාතං දෙථා” ති වත්ථා පක්කන්තා, අපි වො ලද්ධො පිණ්ඩපාතො” ති? ආම, සෙට්ඨි ලද්ධොති. “පස්සාමා” ති ගිවං උක්ඛිපිත්වා ඔලොකෙසි, අථස්ස පිණ්ඩපාතගන්ධො උට්ඨහිත්වා නාසපුටං පහරි. සො චිත්තං සංයමෙතුං අසක්කොන්තො පච්ඡා විජ්ජපිසාරී අහොසි, තස්ස පන විජ්ජපිසාරස්ස උජ්ජන්නාකාරො “වරමෙත” න්තිආදිනා පාළියං චුත්තොයෙව. පිණ්ඩපාතදානෙන පනෙස සත්තක්ඛන්තුං සුගතිං සග්ගං ලොකං උපපන්නො, සත්තක්ඛන්තුමෙව ච සාවත්ථියං සෙට්ඨිකුලෙ නිබ්බන්තො,

අයඤ්චස්ස සත්තමො භවො, පච්ඡා විජ්ජට්ඨායො පන නාපි උළාරෙසු භොගෙසු චිත්තං නමති. චුත්තඤ්ඤෙනං සංයුත්තවරලඤ්ඡකෙ -

“යං බො සො මහාරාජ සෙට්ඨි ගහපති දත්වා පච්ඡා විජ්ජට්ඨාරී අහොසි ‘වරමෙනං පිණ්ඩපාතං දාසා වා කම්මකරා වා භුඤ්ජෙය්‍යු’න්ති, තස්ස කම්මස්ස විපාකෙන නාස්සුළාරාය භත්තභොගාය චිත්තං නමති, නාස්සුළාරාය චිත්තභොගාය, යානභොගාය, නාස්සුළාරානං පඤ්චන්තං කාමගුණානං භොගාය චිත්තං නමති”ති (සං. නි. 1.131).

මය්භකජාතකෙපි චුත්තං -

“ඉති මහාරාජ ආගන්තුකසෙට්ඨි තගරිසිඛිපච්චෙකඛුද්ධස්ස දින්නපච්චයෙන ඛහුං ධනං ලභී, දත්වා අපරවෙනනං පණිතං කාතුං අසමන්තයා පණිතෙ භොගෙ භුඤ්ජිතුං නාසකං”ති (ජා. අට්ඨ. 3.6.මය්භකජාතකචණ්ණනා).

භාතු පනෙස එකං පුත්තං (ධ. ප. අට්ඨ. 2.354) සාපනෙයාස්ස කාරණා ජීවිතං වොරොපෙසි, තෙන කම්මෙන ඛහුනි වස්සානි නිරයෙ පච්චිත්තං, සත්තක්ඛන්තුඤ්ච අපුත්තකො ජාතො, ඉදානිපි තෙනෙව කම්මෙන මහාරොරුචං උපපන්නො. තෙන චුත්තං “මහාරොරුචං උපපන්නස්ස සෙට්ඨිගහපතිනො වියා”ති, පුරිමපච්ඡිමචෙනනාවසෙන චෙත්තං අත්ථො වෙදිතබ්බො. එකා හි චෙනනා ද්වෙ පටිසන්ධියො න දෙතිති.

දසආකාරවණ්ණනා

343. ආකරොති අත්තනො අනුරූපතාය සමරියාදපරිච්ඡේදං එලං නිබ්බන්තෙතිති ආකාරො, කාරණන්ති ආහ “දසහි කාරණෙහි”ති. මරියාදත්ථො හෙත්තං ආ-සද්දො. න දුස්සිලෙස්වෙව, අප්ථො සිලවන්තෙසුපි විජ්ජට්ඨාරං උප්පාදෙස්සති. තදුභයෙපි න උප්පාදෙනබ්බොති හි දස්සෙතුං අපි-සද්දෙන, පි-සද්දෙන වා සම්පිණ්ඩනං කරොති. පටිග්ගාහකතොව උප්පජ්ජතිති බලවතරං විජ්ජට්ඨාරං සන්ධාය චුත්තං, දුබ්බලො පන දෙයාධම්මතො, පරිවාරජනතොපි උප්පජ්ජතෙව. උප්පජ්ජිතුං යුත්තන්ති උප්පජ්ජනාරහං. විජ්ජට්ඨාරම්පි විනොදෙසිති සම්බන්ධො. තෙසංයෙවාති පාණාතිපාතීනමෙව. යජනං නාමෙත්තං දානමෙවාධිප්පෙතං, න අග්ගිජුහනන්ති ආහ “දෙතු භව”න්ති. විස්සජ්ජතුති මුත්තවාගචසෙන චජතු. අබ්භන්තරන්ති අප්ඤ්ඤාතං සකසන්තානෙ.

සොළසාකාරවණ්ණනා

344. අනුමතිපක්ඛාදයො එව හෙට්ඨා යඤ්ඤස්ස වත්ථුං කත්වා “සොළසපරික්ඛාරා”ති චුත්තා, ඉධ පන සන්දස්සනාදිවසෙන අනුමොදනාය ආරද්ධන්තා චුත්තං “සොළසහි ආකාරෙහි”ති. දස්සෙත්වාති අත්තනො දෙසනානුභාවෙන පච්චක්ඛම්ච එලං දස්සෙත්වා, අනෙකවාරං පන දස්සනතො “දස්සෙත්වා දස්සෙත්වා”ති ඛ්‍යාපනච්චනං, තදෙව ආභුසො මෙධනට්ඨෙන ආමෙඛිතච්චනන්ති ආවරියෙන (දී. නි. ටී. 1.344) චුත්තං. “සමාදපෙත්වා සමාදපෙත්වා”තිආදියුපි එසෙව නයො. තමත්තන්ති දානඵලවසෙන කම්මඵලසම්බන්ධමත්තං. සමාදපෙත්වාති සුතමත්තං අකත්වා යථා රාජා තමත්තං සම්මදෙව ආදියති චිත්තෙ කරොන්තො සුග්ගහිතං කත්වා ගණ්හාති, තථා සක්කච්චං ආදාපෙත්වා.

“විජ්ජට්ඨාරවිනොදනො”ති ඉදං නිදස්සනමත්තං. ලොභදොසමොහඉස්සාමච්ඡරියමානාදයොපි හි දානචිත්තස්ස උපක්කිලෙසා, තෙසං විනොදනෙපි තං වොදාපිතං සමුත්තෙජ්ජනං නාම හොති නික්ඛවිසදභාවාපත්තිනො, ආසන්නතරභාවතො පන විජ්ජට්ඨාරවිනොදනමෙව ගහිතං. පවත්තිතෙ හි දානෙ තස්ස සම්භවොති. යාථාවතො විජ්ජමානෙහි ගුණෙහි භට්ඨපභට්ඨභාවාපාදනං සම්පහංසනන්ති ආහ “සුන්දර”න්තිආදි. ධම්මතොති සච්චතො. තදත්තමෙව දස්සෙතුං “ධම්මෙන සමෙන කාරණෙන”ති චුත්තං. සච්චඤ්ඤි ධම්මතො අනපෙතන්තා ධම්මං, උපසම්චරියභාවතො සමං, යුත්තභාවෙන කාරණන්ති ව චුච්චති.

345. තස්මිං යඤ්ඤෙ රුක්ඛනිණ්ණච්ඡේදොපි නාම නාහොසි, කුතො පාණවධොති පාණවධාභාවස්සෙව දළ්භිකරණත්තං, සබ්බසො විපරිතග්ගාහෙහි අවිදුසිතතාදස්සනත්තඤ්ච පාළියං “නෙව ගාවො හඤ්ඤිංසු”තිආදීනි වත්වාපි “න රුක්ඛා ඡිජ්ජිංසු”තිආදි චුත්තන්ති දස්සෙත්තො “යෙ යුපනාමකෙ”තිආදිමාහ. බරිහිසත්තායාති පරිච්ඡේදත්තාය. වනමාලාසඬ්ඛෙපෙනාති වනපුජ්ජෙහි ගන්ධිතමාලානියාමෙන. එවං ආවරියෙන (දී. නි. ටී. 1.345) චුත්තං, වනපන්තිආකාරෙනාති අත්ථො. භූමියං වා පත්තරන්තිති වෙදිභූමිං පරික්ඛිපන්තා තත්තං තත්තං පත්තරන්ති. මන්තාදිනා හි පරිසඬ්ඛනා භූමි වින්දති අස්ස ලාභසක්කාරෙති කත්වා “වෙදී”ති චුච්චති. තෙපි රුක්ඛා තෙපි දබ්බාති සම්බන්ධො, කම්මකත්තා වෙනං ද්වයං, අභිහිතකම්මං වා. වත්තිච්ඡාය හි යථාසත්තිං කාරකා භවන්ති. චුත්තනායෙන පාණවධාභාවස්ස දළ්භිකරණත්තං, විපරිතග්ගාහෙන අවිදුසිතභාවදස්සනත්තඤ්චෙතන්ති දස්සෙති කිං පනා”තිආදිනා. අන්තොගෙහදාසො අන්තොජාතො. ආදිසද්දෙන ධනක්කිතකරමරානීතසාමංදාසබ්‍රූපගතානං සඬ්ගහො. පුබ්බමෙවාති භතිකරණතො පගෙව. ධනං ගහෙත්වාති දිවසෙ දිවසෙ යථාකම්මං ගහෙත්වා. භත්තචෙනනන්ති දෙවසිකං

හත්තඤ්චෙව මාසිකාදිපරිබ්බයඤ්ච. චුත්තොවායමත්ථො. තප්පිතානි සන්තප්පිතා. පරිකම්මානීති සබ්බභාගියානි කම්මානි, උච්චාවචානි කම්මානීති අත්ථො. පියසමුදාවාරෙනෙවානි ඉට්ඨවචනෙනෙව. යථානාමවසෙනෙවානි පාකට්ඨාමානුරූපෙනෙව. සප්පිතෙලනවතීතදධිමධුපාණිතෙන වෙවානි එත්ථ ව-සද්දො අචුත්තසමුච්චයත්ථො, තෙන පණිතපණිතානං නානප්පකාරානං බාදනීයභොජනීයාදීනඤ්චෙව වත්ථයානමාලාගන්ධවිලෙපනසෙය්‍යාවසථාදීනඤ්ච සඬගභො දට්ඨබ්බො, තෙනාහ “පණිතෙහි සප්පිතෙලාදිසම්මිස්සෙහෙවා”තිආදි. තස්ස තස්ස කාලස්ස අනුරූපෙහි යාගු...පෙ.... පානකාදීහි සම්බන්ධො. සප්පිආදීනන්ති සප්පිආදීහි.

346. පටිසාමෙතබ්බතො, අත්තනො අත්තනො සන්තකභාවතො ව සං නාම ධනං චුච්චති, තස්ස පතීති සපතී නිග්ගහිතලොපෙන, ධනවා, දිට්ඨධම්මිකසම්පරාසිකහිතාවහන්තා තස්ස හිතන්ති සාපතෙය්‍යං , තදෙව ධනං. තෙනාහ “පහුතං ධන”න්ති. අක්ඛයධම්මමෙවානි අඛයසභාවමෙව. ගාමභාගෙනානි සංකිත්තනවසෙන ගාමෙ වා ගහෙතබ්බභාගෙන, එවං ආවරියෙන (දී. නි. ටී. 1.346) චුත්තං, පච්චෙකං සභාගගාමකොට්ඨාසෙනානිපි අත්ථො. සෙසෙසුපි එසෙව නයො.

347. යඤ්ඤාවාටොති බණිතාවාටස්ස අස්සමෙධාදියඤ්ඤයජනට්ඨානස්සෙනං අධිවචනං, තබ්බොභාරෙන පන ඉධ දානසාලාය එව, තාය ව පුරත්ථිමනගරද්වාරෙ කතාය පුරත්ථිමභාගෙ එවානි අත්ථං දස්සෙති “පුරත්ථිමතො නගරද්වාරෙ”තිආදිනා. තං පන යානං රඤ්ඤො දානසාලාය නාතිදුරෙ එවානි ආහ “යථා”තිආදි. යතො තත්ථ පාතරාසං භුඤ්ජිත්වා අකිලන්තරූපායෙව සායන්තෙ රඤ්ඤො දානසාලං සම්පාපුණන්ති. “දක්ඛිණෙන යඤ්ඤාවාටස්සා”තිආදිසුපි එසෙව නයො. යාගුං පිචිත්ථානි හි යාගුසිසෙන පාතරාසභොජනමාහ.

348. මධුරන්ති සාදුරසං. උපරි වත්තබ්බමත්ථන්ති “අපිව මෙ භො එවං භොති”තිආදිනා චුච්චමානමත්ථං. පරිභාරෙනානි භගවත්තං ගරුං කත්වා අගාරවපරිභාරෙන, උජුකභාවාපනයෙනෙව වා, උජුකචුත්තිං පරිහරිත්වා වඩ්ඤ්චුත්තියාව යථාචිත්තිතමත්ථං පුච්ඡන්තො එවමාහානි චුත්තං භොති. තෙනාහ “උජුකමෙව පුච්ඡයමානො අගාරවො විය භොති”ති.

නිව්චදානඅනුකූලයඤ්ඤවණ්ණනා

349. උට්ඨායානි දානෙ උට්ඨානවීරියමාහ, සමුට්ඨායානි තස්ස සාතච්චකිරියං. කසිවාණිජ්ජාදිකම්මානි අකරොත්තො දලිද්දියාදිඅනත්ථාපත්තියා නස්සිස්සතීති අධිප්පායො. අප්පසම්භාරතරො වෙව මහප්ඵලතරො වානි සඬබෙපතො අට්ඨකථායං චුත්තො පාළියං පන “අප්පත්ථතරො ව අප්පසමාරම්භතරො ව මහප්ඵලතරො ව මහානිසංසතරො වා”ති පායො. තත්ථ අප්පසම්භාරතරොති අභිවිය පරිත්තසම්භාරො, අසමාරබ්භියසම්භාරො. අප්පත්ථතරොති පන අභිවිය අප්පකිච්චො, අත්ථො වෙන්ථ කිච්චං, ත්ථ-කාරස්ස ට්ඨ-කාරං කත්වා “අප්පට්ඨතරො”තිපි පායො. සම්මා ආරභියති යඤ්ඤො එතෙනානි සමාරම්භො, සම්භාරසම්භරණවසෙන පවත්තසත්තපිළා, අප්පො සමාරම්භො එතස්සානි තථා, අයං පනාතිසයෙනානි අප්පසමාරම්භතරො. විපාකසඤ්ඤිතං මහන්තං සදිසං ඵලමෙතස්සානි මහප්ඵලො, අයං පනාතිසයෙනානි මහප්ඵලතරො. උදයසඤ්ඤිතං මහන්තං නිස්සන්දාදිඵලමෙතස්සානි මහානිසංසො, අයං පනාතිසයෙනානි මහානිසංසතරො. ධූවදානානීති ධූවානි ටීරානි අවිච්ඡින්නානි කත්වා දාතබ්බදානානි. නිව්චභත්තානීති එත්ථ හත්තසිසෙන වතුපච්චයග්ගහණං. අනුකූලයඤ්ඤානීති අනුකූලං කූලානුක්කමං උපාදාය දාතබ්බදානානි . තෙනාහ “අම්භාක”න්තිආදි. යානි පවත්තෙතබ්බානි, තානි අනුකූලයඤ්ඤානි නාමානි යොජෙතබ්බං. නිබද්ධදානානීති නිබන්ධෙත්වා නියමෙත්වා පවෙණිවසෙන පවත්තිතදානානි.

හත්ථිදන්තෙන කතා දන්තමයසලාකා, යත්ථ දායකානං නාමං අඩ්ඤානි, ඉමිනා තං නිව්චභත්තං සලාකදානවසෙනානි දස්සෙති. තං කුලන්ති අනාට්ඨිණ්ඩිකකුලං. දාලිද්දියෙනානි දලිද්දිභාවෙන. “එකසලාකතො උද්ධං දාතුං නාසක්ඛි”ති ඉමිනා එකෙනපි සලාකදානෙන නිබද්ධදානං උපච්ඡන්දිතුමදත්වා අනුරක්ඛණමාහ. රඤ්ඤොති සෙතවාහනරඤ්ඤො.

ආදීනි වත්ථානි එත්ථ ආදිසද්දෙන “කස්මා සෙනො විය මංසපෙසිං පක්ඛන්දිත්වා ගණ්භාසි”ති එවමාදිනං සමසමදානෙ උස්සුක්කනවචනානං සඬගභො. ගලග්ගහානි ගලග්ගහණං. “කම්මච්ඡෙදවසෙනා”ති ඉමිනා අත්තනො අත්තනො කම්මොකාසාදානම්පි පිළායෙවානි දස්සෙති. සමාරම්භසද්දො වෙන්ථ පිළනත්ථොති ආහ “පිළාසඬබාතො සමාරම්භො”ති. පුබ්බවෙනනාමුඤ්චවෙනනාඅපරවෙනනාසම්පත්තියා දායකවසෙන තිණි අඩ්ඨානි, විතරාගතාවිතදොසතාවිතමොහතාපට්පත්තියා දක්ඛිණෙය්‍යාවසෙන ව තිණිති එවං ඡළඬගසමන්නාගතා භොති දක්ඛිණං, ඡළඬගුත්තරෙ නන්දමානාසුත්තඤ්ච (අ. නි. 6.37) තස්සත්ථස්ස සාධකං. අපරාපරං උප්පජ්ජනකවෙනනාවසෙන මහානදි විය, මහොසො විය ව ඉතො විතො ව අභිසන්දිත්වා පක්ඛන්දිත්වා පවත්තිතො පුඤ්ඤමෙව පුඤ්ඤාභිසන්දො. තථාච්චධන්ති පමාණස්ස කාතුං අසුකරත්තමාහ. කාරණමහත්තෙන ඵලමහත්තම්පි වෙදිතබ්බං උපරි නජ්ජා චූට්ඨියා මහොසො වියානි චුත්තං “තස්මා”තිආදි.

350. නවනවොති සබ්බදා අභිනවො, දිවසෙ දිවසෙ දායකස්ස බ්‍යාපාරාපජ්ජනතො කිව්වපරියොසානං නත්ථීති චුත්තං “එකෙනා”තිආදි. යථාරද්ධස්ස ආවාසස්ස කතිපයෙනාපි කාලෙන පරිසමාපෙනබ්බතො කිව්වපරියොසානං අත්ථීති ආහ “පණ්ණසාල”න්තිආදි. මහාවිහාරෙපි කිව්වපරියොසානස්ස අත්ථිතාඋපායං දස්සෙතුං “එකචාරං ධනපරිව්වාගං කත්වා”ති චුත්තං. සුත්තන්තපරියායෙනාති සබ්බාසවසුත්තන්තාදිපාළිනයෙන. නවානිසංසාති සීතපටිසාතාදයො පටිසල්ලානාරාමපරියොසානා යථාපච්චවෙක්ඛණං ගණිතා නව උදයා, අප්පමත්තතාය වෙනෙ චුත්තා.

යස්මා පන ආවාසං දෙන්තෙන නාම සබ්බමිපි පච්චයජාතං දින්නමෙව හොති. යථාහ සංයුත්තාගමවරලඤ්ජකෙ “සො ව සබ්බදදො හොති යො දදාති උපස්සය”න්ති (සං. නි. 1.42), සදා පුඤ්ඤපව්ඨිභුජායඤ්ච එතං. චුත්තඤ්ඤි තත්ථෙව “යෙ දදන්ති උපස්සයං, තෙසං දිවා ව රත්තො ව, සදා පුඤ්ඤං පව්ඨිති”ති (සං. නි. 1.47) තථා හි ද්වෙ තයො ගාමෙ පිණ්ඩාය වරිත්වා කිඤ්චි අලද්ධා ආගතස්සාපි ඡායුදකසම්පන්නං ආරාමං පටිසිත්වා නභායිත්වා පතිස්සයෙ මුහුත්තං නිපජ්ජිත්වා උට්ඨාය නිසින්නස්ස කායෙ බලං ආහරිත්වා පක්ඛිත්තං විය හොති. බහි විවරන්තස්ස ව කායෙ වණ්ණධාතු වාතාතපෙහි කිලමති, පතිස්සයං පටිසිත්වා ද්වාරං පිධාය මුහුත්තං නිපන්නස්ස විසභාගසන්නති චූපසම්මති, සභාගසන්නති පතිට්ඨාති, වණ්ණධාතු ආහරිත්වා පක්ඛිත්තා විය හොති. බහි විවරන්තස්ස ව පාදෙ කණ්ටකො විජ්ඣති, බාණු පහරති, සරිසපාදිපරිස්සයා වෙව වොරහයඤ්ච උප්පජ්ජති, පතිස්සයං පටිසිත්වා ද්වාරං පිධාය නිපන්නස්ස සබ්බෙ තෙ පරිස්සයා න හොන්ති, සප්ඤ්ඤායන්තස්ස ධම්මපිතිසුඛං, කම්මට්ඨානං මනසි කරොන්තස්ස උපසමසුඛඤ්ච උප්පජ්ජති බහිද්ධා වික්ඛෙපාභාවතො. බහි විවරන්තස්ස ව කායෙ සෙදා මුච්චන්ති අක්ඛිති එන්දන්ති, සෙනාසනං පටිසනක්ඛණෙ මඤ්චපීඨාදීනි න පඤ්ඤායන්ති, මුහුත්තං නිපන්නස්ස පන අක්ඛිපසාදො ආහරිත්වා පක්ඛිත්තො විය හොති, ද්වාරවාතපානමඤ්චපීඨාදීනි පඤ්ඤායන්ති. එතස්මිඤ්ච ආවාසෙ වසන්නං දිස්වා මනුස්සා චතුහි පච්චයෙහි සක්කච්චං උපට්ඨහන්ති. තෙන චුත්තං “ආවාසං දෙන්තෙන...පෙ.... හොති”ති “සදා පුඤ්ඤපව්ඨිභුජායඤ්ච එතං”න්ති ව, තස්මා එතෙ යථාචුත්තා සබ්බමිපි ආනිසංසා වෙදිතබ්බා.

බන්ධකපරියායෙනාති සෙනාසනක්ඛන්ධකෙ (චූළව. 294) ආගතවිනයපාළිනයෙන. තත්ථ හි ආගතා –

“සීතං උණ්හං පටිහන්ති, තතො වාළමිගාති ව;
සරිසපෙ ව මකසෙ, සිසිරෙ වාපි චූට්ඨියො.

තතො වාතාතපො සොරො, සඤ්ජාතො පටිහඤ්ඤති;
ලෙණත්ථඤ්ච සුඛත්ථඤ්ච, ඤායිතුඤ්ච විපස්සිතුං.

විහාරදානං සඬ්ඝස්ස, අග්ගං බුද්ධෙන වණ්ණිතං;
තස්මා හි පණ්ඩිතො පොසො, සම්පස්සං අත්ථමත්තතො.

විහාරෙ කාරයෙ රම්මෙ, වාසයෙත්ථ බහුස්සුතෙ;
තෙසං අන්තඤ්ච පානඤ්ච, චත්ථසෙනාසනාති ව.

දදෙයා උජුභුතෙසු, විප්පසන්නෙන වෙනසා;
තෙ තස්ස ධම්මං දෙසෙන්නි, සබ්බද්ධක්ඛපනුදනං;
යං සො ධම්මං ඉධඤ්ඤාය, පරිනිබ්බාති අනාසවො”ති. –

රාජගහසෙට්ඨාදීනං විහාරදානෙන අනුමොදනාගාථායො පෙය්‍යාලවසෙන දස්සිතා. තත්ථ සීතං උණ්හන්ති උතුච්චසභාගවසෙන චුත්තං. සිසිරෙ වාපි චූට්ඨියොති එත්ථ සිසිරොති සම්චුසිතකවාතො චූච්චති. චූට්ඨියොති උජුකමෙසචූට්ඨියො එව. එතාති සබ්බාති “පටිහන්ති”ති ඉමිනාව පදෙන යොජෙතබ්බාති.

පටිහඤ්ඤති විහාරෙන පටිහඤ්ඤති. ලෙණත්ථන්ති නිලියනත්ථං. සුඛත්ථන්ති සීතාදිපරිස්සයාභාවෙන සුඛවිහාරත්ථං. “ඤායිතුඤ්ච විපස්සිතු”න්ති ඉදම්පි පදද්වයං “සුඛත්ථඤ්ච”ති ඉමිනාව පදෙන යොජෙතබ්බං. ඉදඤ්ඤි චුත්තං හොති – සුඛත්ථඤ්ච විහාරදානං, කතමසුඛත්ථං? ඤායිතුං, විපස්සිතුඤ්ච යං සුඛං තදත්ථං. අථ වා පරපදෙනපි යොජෙතබ්බං – ඤායිතුඤ්ච විපස්සිතුඤ්ච විහාරදානං, “ඉධ ඤායිස්සති විපස්සිස්සති”ති දදතො විහාරදානං සඬ්ඝස්ස අග්ගං බුද්ධෙන වණ්ණිතං. චුත්තඤ්ඤෙන “සො ව සබ්බදදො හොති, යො දදාති උපස්සය”න්ති (සං. නි. 1.42).

යස්මා ව අග්ගං වණ්ණිතං, තස්මා හි පණ්ඩිතො පොසොති ගාථා. වාසයෙත්ථ බහුස්සුතෙති එත්ථ විහාරෙ පරියන්තිබහුස්සුතෙ ව පටිවෙධබහුස්සුතෙ ව වාසෙයා. තෙසං අන්තඤ්චාති යං තෙසං අනුච්ඡිකං අන්තඤ්ච පානඤ්ච චත්ථාති ව මඤ්චපීඨාදියෙනාසනාති ව, තං සබ්බං තෙසු උජුභුතෙසු අකුට්ඨිත්තෙසු. දදෙයාති නිදහෙයා. තඤ්ච බො විප්පසන්නෙන වෙනසා, න විත්තප්පසාදං විරාධෙත්වා. එවං විප්පසන්නවිත්තස්ස හි තෙ තස්ස ධම්මං දෙසෙන්නි...පෙ.... පරිනිබ්බාති අනාසවොති අයමෙත්ථ අට්ඨකථානායො.

අයං පන ආවරියධම්මපාලත්ථෙරෙන (දී. නි. වී. 1.350) වෙව ආවරියසාරිපුත්තත්ථෙරෙන (සාරත්ථ. වී. 3.295) ව සංවණ්ණිකො ටිකානායො – සීතන්ති අජ්ඣන්තං ධාතුක්ඛොභවසෙන වා බනිද්ධා උතුච්ඡරිණාමවසෙන වා උප්පජ්ජනකසීතං. උණ්හන්ති අග්ගිසන්තාපං, තස්ස වනධානාදිසු සම්භවො දට්ඨබ්බො. පටිහන්ති පටිබාධති යථා තදුභයවසෙන කායචිත්තානං බාධනං න භොති, එවං කරොති. සීතුණ්හබ්භාහතෙ හි සරීරෙ චිත්තචිත්තචිත්තො භික්ඛු යොනිසො පදහිතුං න සක්කොති, වාළුමිගානීති සීහබ්බාග්ගදිවණ්ඩම්ගෙ . ගුත්තසෙනාසනාද්භි ආරක්ඛකම්පි පටිසිත්වා ද්වාරං පිටාය නිසින්නස්ස තෙ පරිස්සයා න භොන්ති. සරීසපෙති යෙ කෙච්ඡි සරන්තෙ ගච්ඡන්තෙ දීඝජාතිකෙ සප්පාදිකෙ. මකසෙති නිදස්සනමත්තමෙතං, ටංසාදීනම්පි එතෙනෙව සඬගහො දට්ඨබ්බො. සිසිරෙති සිසිරකාලවසෙන, සත්තාභවද්දලිකාදිවසෙන ච උප්පන්නෙ සිසිරසම්ඵස්සෙ. චූට්ඨියොති යදා තදා උප්පන්නා වස්සචූට්ඨියො පටිහන්ති යොජනා.

වාතාතපො සොරොති රුක්ඛගච්ඡාදීනං උම්මුලභක්ඛජනාදිවසෙන පවත්තියා සොරො සරජඥජාදිභෙදො වාතො වෙව ගිම්භපරිලාභසමයෙසු උප්පත්තියා සොරො සූරියාතපො ච පටිහක්ඛති පටිබාහියති. ලෙණත්ථන්ති නානාරම්මණකො චිත්තං නිවත්තෙත්වා පටිසල්ලානාරාමත්ථං. සුබත්ථන්ති චූත්තපරිස්සයාභාවෙන ඵාසුචිහාරත්ථං. කුමාරිකුන්ති අට්ඨතිංසාය ආරම්මණෙසු යත්ථ කත්ථවි චිත්තං උපනිබන්ධිත්වා උපනිජ්ඣායිතුං. විපස්සිකුන්ති අනිච්චාදිතො සඬබාලෙ සම්මසීතුං.

විහාරෙති පතිස්සයෙ. කාරයෙති කාරාපෙයා. රම්මෙති මනොරමෙ නිවාසස්සබ්බෙ. වාසයෙත්ථ බහුස්සුතෙති කාරෙත්වා පන එත්ථ විහාරෙ බහුස්සුතෙ සීලවන්තෙ කල්‍යාණධම්මෙ නිවාසෙය්‍ය, තෙ නිවාසෙත්තො පන තෙසං බහුස්සුතානං යථා පච්චයෙහි කීලමථො න භොති, එවං අන්තක්ඛෙව පානක්ඛෙව වත්ථසෙනාසනානි ව දදෙය්‍ය උජුභුතෙසු අජ්ඣාසයසම්පන්නෙසු කම්මකම්මඵලානං, රතනත්තයගුණානක්ඛෙව සද්දහනෙන විජ්ජසන්නෙන වෙතසා.

ඉදානි ගහට්ඨපබ්බජිතානං අක්ඛෙමක්ඛෙපකාරිතං දස්සෙතුං “තෙ තස්සා”ති ගාථමාහ. තත්ථ තෙති බහුස්සුතා. තස්සාති උපාසකස්ස. ධම්මං දෙසෙත්තිති සකලවට්ටදුක්ඛපනුදනං සද්ධම්මං දෙසෙත්ති. යං සො ධම්මං ඉධක්ඛෙය්‍යාති සො උපාසකො යං සද්ධම්මං ඉමස්මිං සාසනෙ සම්මාපටිපජ්ජනෙන ජානිත්වා අග්ගමග්ගාධිගමනෙන අනාසවො හුන්වා පරිනිබ්බාති එකාදසග්ගිච්ඡපසමෙත සීති හවතිති.

සීතපටිසාතාදිකා විපස්සනාවසානා තෙරස, අන්තාදිලාභො, ධම්මස්සවනං, ධම්මාවබොධො, පරිනිබ්බානන්ති එවමෙත්ථ සත්තරස ආනිසංසා චූත්තා.

පටිග්ගහණකානං විහාරවසෙන උප්පන්නඵලානුරූපම්පි දායකානං විහාරදානඵලං වෙදිතබ්බං. යෙභුයෙයන හි කම්මසරික්ඛකඵලං ලහන්තිති ආහ “තස්මා”තිආදි. “සඬසස්ස පන පරිච්චත්තත්තා”ති ඉමිනා සඬසිකවිහාරමෙව පධානවසෙන වදති, සඬසිකවිහාරො නාමෙස වාතුද්දිසං සඬසං උද්දිස්ස කතවිහාරො, යං සන්ධාය පදභාජනියං චූත්තං “සඬසිකො නාම විහාරො සඬසස්ස දින්නො භොති පරිච්චත්තො”ති. යත්ථ හි වෙතියං පතිට්ඨිතං භොති, ධම්මස්සවනං කරියති, වතුහි දිසාහි භික්ඛු ආගන්ත්වා අප්පටිපුච්ඡිත්වායෙව පාදෙ ධොවිත්වා කුක්ඛිකාය ද්වාරං විවරිත්වා සෙනාසනං පටිපග්ගිත්වා යථාඵාසුකං ගච්ඡන්ති, සො අන්තමසො චතුරතනිකාපි පණ්ණසාලා භොතු, වාතුද්දිසං සඬසං උද්දිස්ස කතවිහාරොත්ථෙව චූච්චති.

351. ලොභං නිග්ගණ්හිතුං අසක්කොන්තස්ස දුප්පරිච්චපා. “එකභික්ඛුස්ස වා’තිආදි උපාසකානං තථා සමාදානෙ ආවණ්ණං, දළ්භතරං සමාදානක්ඛෙව දස්සෙතුං චූත්තං, සරණං පන තෙසං සාමං සමාදින්නම්පි සමාදින්නමෙව භොති”ති වදන්ති. සඬසස්ස වා ගණස්ස වා සන්නිකෙති යොජනා. තත්ථාති යථාගතිතෙ සරණෙ, “තස්සා”තිපි පාඨො, යථාගතිතසරණස්සාති අත්ථො. තත්ථී පුනස්පුනං කත්තබ්බතාති වික්ඛෙජාතිකෙ සන්ධාය චූත්තං. වික්ඛෙජාතිකානමෙව හි සරණාදිඅත්ථකොසල්ලානං සුවණ්ණසංචෙ සීහවසා විය අකුප්පං සරණගමනං තිට්ඨති. “ජීවිතපරිච්චාගමයං පුක්ඛෙ”න්ති ව ඉදං “සවෙ ත්වං යථාගතිතං සරණං න භින්දිස්සති, එවාහං තං මාරෙමි”ති කාමං කොචි තිණ්හෙන සත්ථෙත ජීවිතා වොරොපෙය්‍ය, තථාපි “නෙවාහං බුද්ධං ‘න බුද්ධො’ති, ධම්මං ‘න ධම්මො’ති, සඬසං ‘න සඬසො’ති වදාමි”ති දළ්භතරං කත්වා ගතිතසරණස්ස වසෙන චූත්තං. “සග්ගසම්පත්තිං දෙති”ති නිදස්සනමත්තමෙතං. ඵලානිසංසානි පනස්ස සරණගමනවණ්ණනායං (දී. නි. අට්ඨ. 1.250 සරණගමනකථා) චූත්තානෙව.

352. වක්ඛමානනයෙන වෙරහෙතුතාය වෙරං චූච්චති පාණානිපාතාදිපාපධම්මො, තං මණති “මයි ඉධ ධීතාය කථමාගච්ඡසී”ති තජ්ජෙත්ති විය නිවාරෙතීති වෙරමණී, තතො වා පාපධම්මතො වීරමති එතායාති “වීරමණී”ති වත්තබ්බෙ නිරුත්තිනයෙන ඉංකාරස්ස එංකාරං කත්වා “වෙරමණී”ති චූත්තං. බුද්දකපාඨට්ඨකථායං පනාහ “වෙරමණිස්සික්ඛාපදං, වීරමණිස්සික්ඛාපදන්ති ද්විධාසජ්ඣායං කරොන්ති”ති (බු. පා. අට්ඨ. සාධාරණවිභාවනා) කුසලචිත්තසම්පයුත්තාවෙන්ථ වීරති අධිජ්ජෙතා, න ඵලසම්පයුත්තා යක්ඛෙය්‍යාධිකරණතො. අසමාදින්නසීලස්ස සම්පත්තතො යථුපට්ඨිතවිතික්කම්මතබ්බවත්ථුතො වීරති සම්පත්තවීරති. සමාදානවසෙන උප්පන්නා වීරති සමාදානවීරති. සෙතු චූච්චති අරියමග්ගො, තජ්ජරියාපන්නා හුන්වා පාපධම්මානං සමුච්ඡෙදවසෙන ඝාතනජ්ජවත්තා

විරති සෙනුසාතවිරති. අඤ්ඤානු “සමුවිජෙදවිරති” තිපි වුත්තං. ඉදානි තා සරුපතො දස්සෙතුං “තත්ථා” තිආදි වුත්තං. ජාති...පෙ.... දීනීති අපදිසිතබ්බජාතිගොත්තකුලාදීනි. ආදිසද්දෙන වයබාහුසව්වාදීනං සඬගහො . පරිහරතීති අවිතික්කමවසෙන පරිවජ්ජෙති, සිහළදීපෙ වක්කනඋපාසකස්ස විය සම්පත්තවිරති වෙදිතබ්බං.

“පාණං න භනාමි” තිආදියු ආදයත්ථෙත ඉති-සද්දෙන, විකප්පත්ථෙත වා-සද්දෙන වා “අදින්නං නාදියාමි, අදින්නාදානා වරමාමි, වෙරමණං සමාදියාමි” ති ඵවමාදීනං පච්චෙකමත්ථානං සඬගහො දට්ඨබ්බො. ඵවඤ්ච කත්ථා “සික්ඛාපද” මිච්චෙව අවත්ථා “සික්ඛාපදානි” ති වුත්තං. පාණාතිපාතා වෙරමණිකත්ති සම්බන්ධො. සමාදියාමිති සම්මා ආදියාමි, අවිතික්කමාධිප්පායෙන, අබණ්ඩා’ ඡිද්දා’ කම්මාසා’ සබ්බකාරිතාය ව ගණ්හාමිති වුත්තං හොති. උත්තරවඩ්ඪමානපබ්බතවාසිඋපාසකස්ස (ම. නි. අට්ඨ. 1.89 කුසලකම්මපථවණ්ණනා; සං. නි. අට්ඨ. 2.2.109-111; ධ. ස. අට්ඨ. කුසලකම්මපථවණ්ණනා) විය සමාදානවිරති වෙදිතබ්බං.

මග්ගසම්පයුත්තානි සම්මාදිට්ඨියාදිමග්ගසම්පයුත්තා. ඉදානි තත්ථා තත්ථාගතෙසු ධම්මතො, කොට්ඨාසතො, ආරම්මණතො, වෙදනාතො, මූලතො, ආදානතො, හෙදතොතිආදීනා අනෙකධා විනිච්ඡයෙසු සඬබ්බෙපෙනෙව ආරම්මණතො විනිච්ඡයං දස්සෙතුං “තත්ථා” තිආදි වුත්තං. පුරිමා ද්වෙති සම්පත්තසමාදානවිරතියො. “ජීවිතින්ද්‍රියාදිවත්ථු” ති පරමත්ථෙතො පාණො වුත්තො, පඤ්ඤත්තීතො පන “සත්තාදිවත්ථු” ති වත්තබ්බං, ඵවඤ්ච “සත්තෙයෙව ආරහිත්ථා පාණාතිපාතා, අබුභ්මවරියා ව වරමති” ති (බු. පා. අට්ඨ. එකතානානතාදිවිනිච්ඡය) බුද්දකාගමට්ඨකථාවචනෙන සංසන්දනී සමෙතීති. ආදිසද්දෙන වෙන්ථ සත්තසඬබ්බාරවසෙන අදින්නවත්ථු, තථා ඵොට්ඨබ්බවත්ථු, විතථවත්ථු, සඬබ්බාරවසෙනෙව සුරාමෙරයවත්ථුනි එතෙසං සඬගහො දට්ඨබ්බො. තං ආරම්මණං කත්ථා පවත්තත්තීති යථාවුත්තං විතික්කමවත්ථුං ආලම්බිත්ථා විතික්කමනවෙතනාසඬබ්බාවරම්මතබ්බවත්ථුතො වරමණවසෙන පවත්තත්තී. පච්ඡිමානි සෙනුසාතවිරති. නිබ්බානාරම්මණොව තථාපි කිච්චසාධනතො. ඉමීනා පන තත්ථෙව ආගතෙසු තිසු ආචරියවාදෙසු ද්වෙ පටිබාහිත්ථා එකස්සෙවානුජානනං වෙදිතබ්බං.

“සම්පත්තවිරති, හි සමාදානවිරති ව යදෙව පජහති, තං අත්තතො පාණාතිපාතාදිඅකුසලමෙචාරම්මණං කත්ථා පවත්තති” ති කෙචි වදන්ති. “සමාදානවිරති යතො වරමති, තං අත්තතො වා පරෙසං වා පාණාතිපාතාදිඅකුසලමෙචාලම්බණං කත්ථා පවත්තති. සම්පත්තවිරති පන යතො වරමති, තෙසං පාණාතිපාතාදීනං ආලම්බණානෙව ආරම්මණං කත්ථා පවත්තති” ති අපරෙ. “ද්වයමිපි වෙතං යතො පාණාතිපාතාදිඅකුසලතො වරමති, තෙසමාරම්මණභූතං විතික්කම්මතබ්බවත්ථුමෙචාලම්බණං කත්ථා පවත්තති. පුරිමපුරිමපදත්ථඤ්ච විතික්කමවත්ථුමාලම්බණං කත්ථා පච්ඡිමපච්ඡිමපදත්ථෙතො වරම්මතබ්බවත්ථුතො වරමති” ති අඤ්ඤෙ. පඨමවාදො වෙන්ථ අයුත්තොයෙව. කස්මා? තස්ස අත්තතො පාණාතිපාතාදිඅකුසලස්ස පච්චුප්පන්නාභාවතො, අබහිද්ධාභාවතො ව. සික්ඛාපදවිභඩ්ගෙ හි පඤ්චන්තං සික්ඛාපදානං පච්චුප්පන්නාරම්මණතා, බහිද්ධාරම්මණතා ව වුත්තා. තථා දුතියවාදොපි අයුත්තොයෙව. කස්මා? පුරිමවාදෙන සම්මිස්සත්තා, පරෙසං පාණාතිපාතාදිඅකුසලාරම්මණභාවෙ ව අනෙකන්ති කත්තා, ද්වින්නං ආලම්බණප්පහෙදවචනතො ව. තතියවාදො පන යුත්තො සබ්බභාණකානමභිමතො, තස්මා තදෙව අනුජානාතීති දට්ඨබ්බං. තෙන වුත්තං “තිසු ආචරියවාදෙසු ද්වෙ පටිබාහිත්ථා එකස්සෙවානුජානනං වෙදිතබ්බං” ති.

එත්ථාහ - යජ්ජෙනං විරතිද්වයං ජීවිතින්ද්‍රියාදිවිතික්කම්මතබ්බවත්ථුමෙචාලම්බණං කත්ථා පවත්තෙයා, ඵවං සති අඤ්ඤං චිත්තෙන්තො අඤ්ඤං කරෙයා, යඤ්ච පජහති, තං න ජානෙයානි අය’මනාධිප්පෙනො අත්ථො ආපජ්ජතීති? වුවචනෙ - න හි කිච්චසාධනවසෙන පවත්තෙන්තො “අඤ්ඤං චිත්තෙන්තො අඤ්ඤං කරොති” ති වා “යඤ්ච පජහති, තං න ජානාති” ති වා වුවචති. යථා පන අරියමග්ගො නිබ්බානාරම්මණොව කිලෙසෙ පජහති, ඵවං ජීවිතින්ද්‍රියාදිවත්ථාරම්මණම්පෙනං විරතිද්වයං පාණාතිපාතාදීනි දුස්සීලයානි පජහති. තෙනාහු පොරාණා -

“ආරහිත්ථාන අමතං, ජහන්තො සබ්බපාපකෙ;
නිදස්සනඤ්චෙන්ථ භවෙ, මග්ගට්ඨොරියපුග්ගලො” ති. (බු. පා. අට්ඨ. එකතානානතාදිවිනිච්ඡය);

ඉදානි සඬබ්බෙපෙනෙව ආදානතො, හෙදතො වා විනිච්ඡයං දස්සෙතුං “එත්ථා” තිආදි වුත්තං. “පඤ්චඩ්ගසමන්නාගතං සීලං සමාදියාමි” තිආදීනා එකතො එකජ්ඣං ගණ්හාති. ඵවමිපි හි කිච්චවසෙන එතාසං පඤ්චවිධතා විඤ්ඤායති. සබ්බානිපි හින්නානි හොන්ති එකජ්ඣං සමාදින්නත්තා. න හි තදා පඤ්චඩ්ගිකත්තං සීලස්ස සම්පජ්ජති. යං තු විතික්කත්තං, තෙනෙව කම්මබ්බද්ධො. “පාණාතිපාතා වෙරමණසික්ඛාපදං සමාදියාමි” තිආදීනා එකෙකං විසුං විසුං ගණ්හාති. “වෙරමණසික්ඛාපද” න්ති ව ඉදං සමාසභාවෙන බුද්දකපාඨට්ඨකථායං (බු. පා. අට්ඨ. සාධාරණවිභාවනා) වුත්තං, පාළිපොත්ථකෙසු පන “වෙරමණ” න්ති නිග්ගහිතත්තමෙව බ්‍යාසභාවෙන දිස්සති. ගහට්ඨවසෙන වෙතං වුත්තං. සාමණෙරානං පන යථා තථා වා සමාදානෙ එකස්මිං හින්නෙ සබ්බානිපි හින්නානි හොන්ති පාරාජිකාපත්තීතො. ඉති එකජ්ඣං, පච්චෙකඤ්ච සමාදානෙ විසෙසො ඉධ වුත්තො, බුද්දකාගමට්ඨකථායං පන “එකජ්ඣං සමාදියතො එකායෙව විරති එකාව වෙතනා හොති, කිච්චවසෙන පනෙතාසං පඤ්චවිධත්තං විඤ්ඤායති. පච්චෙකං සමාදියතො පන පඤ්චෙව විරතියො, පඤ්ච ව වෙතනා හොන්ති” ති (බු. පා. අට්ඨ. එකතානානතාදිවිනිච්ඡය) අයං විසෙසො වුත්තො. හෙදෙපි “යථා තථා වා සමාදියන්තු, සාමණෙරානං එකස්මිං හින්නෙ සබ්බානිපි හින්නානි හොන්ති. පාරාජිකට්ඨානියානි හි තානි තෙසං. යං තු විතික්කත්තං හොති, තෙනෙව

කම්මබද්ධො. ගහට්ඨානං පන එකස්මිං භින්නෙ එකමෙව භින්නං හොති, යතො තෙසං තංසමාදානෙනෙව පුන පඤ්චඩ්ඛිකත්තං සීලස්ස සම්පජ්ජති”ති වුත්තං. යථාචුත්තොපි දීඝභාණකානං වාදො අපරෙවාදො නාම තත්ථ කතො.

සෙනුසාතවිරතියා පන හෙදො නාම තත්ථී පටිපක්ඛසමුවිජ්ජන්දනෙන අකුප්පසභාවත්තා. තදෙවත්ථං දස්සෙන්නෙ “භවත්තරෙපි”තිආදි වුත්තං. තත්ථ “භවත්තරෙපි”ති ඉමිනා අත්තනො අරියභාවං අජානන්තොපීති අත්ථං විඤ්ඤාපෙති. ජීවිතහෙතුපි, පගෙව අඤ්ඤාහෙතු. “නෙව පාණං හනති, න සුරං පිවති”ති ඉදං මජ්ඣිමනිකායාලතිද්දිට්ඨං, මිගපදවළඤ්ජනනායෙන වා වුත්තං. සුරන්ති ව නිදස්සනමත්තං. සබ්බමපි හි සුරාමෙරයමජ්ජපමාදට්ඨානානුයොගං න කරොති. “මජ්ජන්ති තදෙව උභයං, යං වා පනඤ්ඤමපි සුරාසවච්ඡිත්තං මදනීය”න්ති (සං. නි. අට්ඨ. 3.5.1134) සංයුත්තමභාවග්ගට්ඨකථායං වුත්තං. බුද්දකපායට්ඨකථායඤ්ච “තදුභයමෙව මදනීයට්ඨෙත මජ්ජං, යං වා පනඤ්ඤමපි කිඤ්චි අත්ථී මදනීයං, යෙන පිතෙන මත්තො හොති පමත්තො, ඉදං වුවච්ඡි මජ්ජ”න්ති (බු. පා. අට්ඨ. පුරිමපඤ්චසික්ඛාපදවණ්ණනා) “සචෙ පිස්සා”තිආදිනා තත්ථෙව විසෙසදස්සනං, අජානන්තස්සපි බීරමෙව මුඛං පට්ඨති, න සුරා, පගෙව ජානන්තස්ස. කොඤ්චසකුණානන්ති කුන්තසකුණානං. සචෙපි මුඛෙ බීරමස්සකෙ උදකෙ පක්ඛිපන්තිති යොජෙතබ්බං. “න චෙත්ථ උපමොපමෙයානං සම්බද්ධතා සියා කොඤ්චසකුණානං යොනිසිද්ධත්තා”ති කොච්ච දෙයානි ආහ “ඉද”න්තිආදි. යොනිසිද්ධන්ති මනුස්සතිරච්ජානානං උද්ධං තිරියමෙව දීඝතා විය, බකානං මෙසසද්දෙන, කුක්කුට්ඨං වාතෙන ගබ්භග්ගණං විය ව ජාතිසිද්ධං, ඉති කොච්ච දෙයා චෙති අත්ථො. “චෙවා”තිපි පායං චත්ථා සමුවච්ඡයත්ථමිච්ජන්ති කෙච්චි. ධම්මතාසිද්ධන්ති බොධිසත්තෙ කුච්ඡිගතෙ බොධිසත්තමාතු සීලං විය, විජාතෙ තස්සා දිව්ඪගමනං විය ව සභාවෙන සිද්ධං, මග්ගධම්මතාය වා අරියමග්ගානුභාවෙන සිද්ධන්ති චෙදිතබ්බන්ති විස්සජ්ජෙයානි අත්ථො.

දිට්ඨිපුකරණං නාම භාරියං දුක්කරං, තස්මා සරණගමනං සික්ඛාපදසමාදානතො මහට්ඨකරමෙව, න අප්පට්ඨකරන්ති අධිප්පායො. එතන්ති සික්ඛාපදං. යථා වා තථා වා ගණ්හන්තස්සාපීති ආදරං ගාරවමකත්ථා සමාදියන්තස්සාපි. සාධුකං ගණ්හන්තස්සාපීති සක්කච්චං සීලානි සමාදියන්තස්සාපි අප්පට්ඨකරමෙව, අප්පසමාරම්භතරඤ්ච, න දිගුණං උස්සාහො කරණීයොති වුත්තං හොති. සීලං ඉධ අභයදානතාය දානං, අනවසෙසං වා සත්තනිකායං දයති රක්ඛන්ති දානං. අයමෙත්ථ අට්ඨකථාමුත්තකතායො – සරණං උපගතෙන කායවාචාවිත්තෙහි සක්කච්චං චත්ථුත්තයපුජා කාතබ්බා, තත්ථ ව සංකිලෙසො සාධුකං පරිහරිතබ්බො, සික්ඛාපදානි පන සමාදානමත්තං, සම්පත්තචත්ථුතො විරමණමත්තඤ්චාති සරණගමනතො සීලස්ස අප්පට්ඨකරතා, අප්පසමාරම්භතරතා ව චෙදිතබ්බා. සබ්බෙසං සත්තානං ජීවිතදානාදිනා දණ්ඩනිධානතො, සකලලොකීයලොකුත්තර ගුණාධිට්ඨානතො වස්ස මහජ්ඵලතරතා, මහානිසංසතරතා ව දට්ඨබ්බාති.

තමත්ථං පාළියා සාධෙත්තො “චුත්තඤ්ඤෙත”න්තිආදිමාහ. තත්ථ “අග්ගානි”ති ඤාතත්තා අග්ගඤ්ඤානි. විරරත්තතාය ඤාතත්තා රත්තඤ්ඤානි. “අරියානං සාධුකං වංසානි”ති ඤාතත්තා වංසඤ්ඤානි. පුරිමකානං ආදිපුරිසානං එතානිති පොරාණානි. සබ්බෙසො කෙනවිපි පකාරෙන සාධුහි න කිණ්ණානි න ජඩ්ඪිතානිති අසංකිණ්ණානි. අයඤ්ච නයො නෙසං යථා අතීතෙ, එවං එතරහි, අනාගතෙ වාති ආහ “අසංකිණ්ණපුබ්බානි”තිආදි. අතීතෙ හි කාලෙ අසංකිණ්ණභාවස්ස “අසංකිණ්ණපුබ්බානි”ති නිදස්සනං, පච්චුප්පන්තෙ “න සඩ්ඛියන්ති”ති, අනාගතෙ “න සඩ්ඛිසිස්සන්ති”ති. අනොයෙව අප්පට්ඨකුට්ඨානි න පටික්ඛිත්තානි. න හි කදාචපි විඤ්ඤා සමණබ්බාහ්මණා හිංසාදිපාපධම්මං අනුජානන්ති. අපරිමාණානං සත්තානං අභයං දෙතීති සබ්බෙසු භූතෙසු නිහිතදණ්ඩත්තා සකලස්සපි සත්තනිකායස්ස භයාභාවං දෙති. න හි අරියසාවකතො කස්සච්චි භයං හොති. අචෙරන්ති චෙරාභාවං. අබ්‍යාපජ්ඣන්ති නිද්දුක්ඛතං. “අපරිමාණානං සත්තානං අභයං දත්වා”තිආදි ආනිසංසදස්සනං, හෙතුමිපි චෙත්ථ ත්වා-සද්දො යථා “මාතරං සරිත්වා රොදති”ති.

යං කිඤ්චි වජ්ජලක්ඛණං, සබ්බං තං යඤ්ඤොති ආහ “ඉදඤ්ච පනා”තිආදි. න නු ව පඤ්චසීලං සබ්බකාලිකං. අබුද්ධුප්පාදකාලෙපි හි විඤ්ඤා තං සමාදියන්ති, න ව එකන්තතො විමුත්තායතනං බාහිරකානම්පි සමාදින්නත්තා. සරණගමනං පන බුද්ධුප්පාදහෙතුකං, එකන්තතො ව විමුත්තායතනං, කථං තත්ථ සරණගමනතො පඤ්චසීලස්ස මහජ්ඵලතාති ආහ “කිඤ්චාපි”තිආදි. පෙට්ඨකත්ති මහජ්ඵලභාවෙන උත්තමං. “සරණගමනෙයෙව පතිට්ඨායා”ති ඉමිනා තස්ස සීලස්ස සරණගමනෙන අභිසම්බතත්තා තතො මහජ්ඵලතං, තථා අනභිසම්බතස්ස ව සීලස්ස අප්පට්ඨතං දස්සෙති.

353. ඊදිසමෙවාති එවං සංකිලෙසපටිපක්ඛමෙව හුත්වා. නනු ව පයමජ්ඣානාදියඤ්ඤායෙව දෙසෙතබ්බා, කස්මා බුද්ධුප්පාදතො පට්ඨාය දෙසනමාරහතීති අනුයොගං පරිහරිතුං “තිවිධං...පෙ.... දස්සෙතුකාමො”ති වුත්තං. තිවිධසීලපාරිපුරියං ධීතස්ස හි නෙසං යඤ්ඤානං අප්පට්ඨකරතා, මහජ්ඵලතරතා ව හොති, තස්මා තං දස්සෙතුකාමත්තා බුද්ධුප්පාදතො පට්ඨාය දෙසනං ආරහතීති වුත්තං හොති. තෙනාහ “තත්ථා”තිආදි. හෙට්ඨා වුත්තෙහි ගුණෙහීති එත්ථ “සො තං ධම්මං සුත්වා තථාගතෙ සද්ධං පටිලභති”තිආදිනා (දී. නි. 1.191) හෙට්ඨා වුත්තා සරණගමනං, සීලසම්පදා, ඉන්ද්‍රියෙසු ගුත්තද්වාරතානි එවමාදයො ගුණා චෙදිතබ්බා. පයමං ඤානං නිබ්බත්තෙන්තො න කිලමතීති යොජනා. තානිති පයමජ්ඣානාදීනි. “පයමං ඤාන”න්තිආදිනා පාළියං පණිකානමෙව ඤානානං උක්කට්ඨනිද්දෙසො කතොති මන්තවා “එකං කප්පං, අට්ඨ කප්පෙ”තිආදි වුත්තං, මහාකප්පවසෙන චෙත්ථ අත්ථො. හීනං පන පයමං ඤානං අසම්බොධායකප්පස්ස තතියභාගං ආයුං දෙති. මජ්ඣිමං උපධිසකප්පං. හීනං දුතියං ඤානං ද්වෙ කප්පානි, මජ්ඣිමං

වත්තාරීතිආදීනා අත්ථො නෙතබ්බො. අපිව යස්මා පණිතානියෙවෙත්ථ ඤානානි අධිප්පෙතානි මහජ්ඵලකරහාවදස්සනපරත්තා දෙසනාය, තස්මා “පඨමං ඤානං එකං කප්ප”න්තිආදීනා පණිතානෙව ඤානානි නිද්දිට්ඨානීති දට්ඨබ්බං.

තදෙවාති චතුත්ථජ්ඤානමෙව. චතුක්කනයෙන හි දෙසනා ආගතා. යදි එවං කථං ආරුප්පතාති ආහ “ආකාසානඤ්චායතනාදිසමාපත්තිවසෙන භාවිත”න්ති, තථා භාවිතත්තා චතුත්ථජ්ඤානමෙව ආරුප්පං හුත්වා විසතිකප්පසහස්සාදිති ආයුං දෙතිති අධිප්පායො. අයං ආවරියස්ස මති. අථ වා තදෙවාති ආරුප්පසඬ්ඛානං චතුත්ථජ්ඤානමෙව, තං පන කස්මා විසතිකප්පසහස්සාදිති ආයුං දෙතිති වුත්තං “ආකාසානඤ්චායතනාදිසමාපත්තිවසෙන භාවිත”න්ති, තථා භාවිතත්තා එවං දෙතිති අධිප්පායො. අපරො නයො “තදෙවා”ති වුත්තෙ රූපාවචරචතුත්ථජ්ඤානමෙවාති අත්ථො ආපජ්ජෙය්‍යාති තං නිවත්තෙතුං “ආකාසානඤ්චායතනාදිසමාපත්තිවසෙන භාවිත”න්ති ආහ, තථා භාවිතං අඬ්ගසමතාය චතුත්ථජ්ඤානසඬ්ඛානං ආරුප්පජ්ඤානමෙවාධිප්පෙතන්ති වුත්තං හොති.

සම්මදෙව නිව්වසඤ්ඤාදිපටිපක්ඛට්ඨමනවසෙන පවත්තමානා පුබ්බභාගියෙ එව බොධිපක්ඛියධම්මෙ සමානෙත්ති විපස්සනා විපස්සකපුග්ගලස්ස අනප්පකං පිතිසොමනස්සං සමාවහතීති වුත්තං “විපස්සනාසුඛසදිසස්ස පන සුඛස්ස අභාවා මහජ්ඵල”න්ති. යථාහ ධම්මරාජා ධම්මපදෙ –

“යතො යතො සම්මසති, ඛන්ධානං උදයබ්බයං;
ලහති පිතිපාමොජ්ජං, අමතං තං විජානත”න්ති. (ධ. ප. 374);

යස්මා පනායං දෙසනා ඉමිනා අනුක්කමෙන ඉමානි ඤාණානි නිබ්බත්තෙන්තස්ස වසෙන පවත්තිතා, තස්මා “විපස්සනාඤාණෙ පතිට්ඨායා”තිආදීනා හෙට්ඨිමං හෙට්ඨිමං උපරිමස්ස උපරිමස්ස පතිට්ඨාභූතං කත්වා වුත්තං. සමානරූපනිම්මානං නාම මනොමයිද්ධියා අඤ්ඤෙහි අසාධාරණකිව්චන්ති ආහ “අත්තනො...පෙ.... මහජ්ඵලා”ති. හත්ථිඅස්සාදිවිවිධරූපකරණං විකුබ්බනං, තස්ස දස්සනසමත්ථතාය. ඉව්ඡිතිව්ඡිතට්ඨානං නාම පුරිමජාතිසු ඉව්ඡිතිව්ඡිතො ඛන්ධපදෙසො. අරහත්තමග්ගෙනෙව මග්ගසුඛං නිට්ඨිතන්ති වුත්තං “අති...පෙ.... මහජ්ඵල”න්ති. සමාපෙත්තොති පරියොසාපෙත්තො.

කුටදන්තඋපාසකත්තපටිවෙදනාදිකථාවණ්ණනා

354-8. “අභික්කන්තං හො ගොතමා”තිආදි දෙසනාය පසාදවචනං, “එසාහං භවත්ත”න්තිආදි පන සරණගමනවචනන්ති තදුභයසම්බන්ධං දස්සෙත්තො “දෙසනායා”තිආදිමාහ. තනුති මන්දො කායිකවෙතසිකසුඛසමුපබ්බුතො. සබ්බෙ තෙ පාණයොති “සත්ත ව උසහසතානී”තිආදීනා වුත්තෙ සබ්බෙ තෙ පාණිනො. තං පවත්තින්ති තෙසං පාණිනං මොචනාකාරං. ආකුලභාවොති හගවතො සන්තිකෙ ධම්මස්ස සුතත්තා පාණිසු අනුද්දයං උපට්ඨපෙත්වා ධීතස්ස “කථඤ්ඤි නාම මයා තාව බහු පාණිනො මාරණත්ථාය ඛන්ධාපිතා”ති විත්තෙ පරිබ්‍යාකුලභාවො, යස්මා අත්ථි, තස්මා න දෙසෙතිති යොජනා, “උදපාදි”තිපි පායො. සුත්වාති “මුත්තා හො තෙ පාණයො”ති ආරොචිතවචනං සුත්වා. විත්තවාරොති විත්තජ්ජවත්ති. “කල්ලචිත්තං මුදුචිත්තං විනිවරණචිත්තං උදග්ගචිත්තං පසන්නචිත්ත”න්ති ඉදං පදපඤ්චකං සන්ධාය “කල්ලචිත්තන්තිආදි”ති වුත්තං. තත්ථ “දානකථං සිලකථ”න්තිආදීනා වුත්තාය අනුපුබ්බිකථාය ආනුභාවෙන. කාමච්ඡන්දවිගමෙන කල්ලචිත්තතා අරොගචිත්තතා, බ්‍යාපාදවිගමෙන මෙත්තාවසෙන මුදුචිත්තතා අකථිතචිත්තතා, උද්ධච්චකුක්කුච්චිවිගමෙන වික්ඛෙපාභාවතො විනිවරණචිත්තතා තෙහි අමලිතචිත්තතා, ථිතමිද්ධවිගමෙන සම්පග්ගහණවසෙන උදග්ගචිත්තතා අමලිතචිත්තතා, විචිකිච්ඡාවිගමෙන සම්මාපටිපත්තියා අවිමුත්තතාය පසන්නචිත්තතා අනාවිලචිත්තතා ව හොතිති ආහ “අනුපුබ්බිකථානුභාවෙන වික්ඛම්භිතනිවරණතං සන්ධාය වුත්ත”න්ති. යං පනෙත්ථ අත්ථතො අවිහත්තං, තං සුවිඤ්ඤෙය්‍යමෙව.

ඉති සුමඬ්ගලවිලාසිනියා දිසතිකායට්ඨකථාය පරමසුබ්බමගම්භිරදුරනුබ්බොධත්ථපරිදීපනාය සුවිමලවිපුලපඤ්ඤාවෙය්‍යත්තියජනනාය සාධු විලාසිනියා නාම ලිනත්ථපකාසනියා කුටදන්තසුත්තවණ්ණනාය ලිනත්ථපකාසනා.

කුටදන්තසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

6. මහාලිසුත්තවණ්ණනා

බ්‍රාහ්මණදූතවත්ථුවණ්ණනා

359. එවං කුටදන්තසුත්තං සංවණ්ණෙත්වා ඉදානි මහාලිසුත්තං සංවණ්ණෙත්තො යථානුපුබ්බං සංවණ්ණනොකාසස්ස පත්තභාවං විභාවෙතුං, කුටදන්තසුත්තස්සානන්තරං සඬගීතස්ස සුත්තස්ස මහාලිසුත්තභාවං වා පකාසෙතුං “එවං මෙ සුතං...පෙ.... වෙසාලියන්ති මහාලිසුත්ත”න්ති ආහ. පුනස්පුනං විසාලභාවුපගමනතොති එත්ථායං සඬබෙපො – බාරාණසිරඤ්ඤො කිර අග්ගමහෙසියා මංසපෙසිගබ්භෙන ද්වෙ දාරකා නිබ්බන්තා ධීතා ව පුත්තො ව, තෙසං අඤ්ඤමඤ්ඤං විවාහෙන සොළසක්ඛත්තුං පුත්තධිතුචසෙන ද්වෙ ද්වෙ දාරකා විජාතා. තතො තෙසං දාරකානං යථාක්කමං වඬ්ඨෙත්තානං පච්චෙකං සපරිවාරානං ආරාමියානනිවාසට්ඨානපරිවාරසම්පත්තිං ගහෙතුං අප්පභොනකතාය නගරං තික්ඛත්තුං ගාවුතන්තරෙන ගාවුතන්තරෙන පරික්ඛිපිංසු, එවං තස්ස පුනස්පුනං නිපාකාරපරික්ඛෙපෙන විසාලභාවුපගතත්තා “වෙසාලී”ත්වෙව නාමං ජාතං. තෙන වුත්තං “පුනස්පුනං විසාලභාවුපගමනතො වෙසාලීති ලද්ධනාමකෙ නගරෙ”ති. විත්ථාරකථා චෙත්ථ මහාසිහනාදසුත්තවණ්ණනාය, (ම. නි. අට්ඨ. 1.146) රතනසුත්තවණ්ණනාය (බු. පා. අට්ඨ. වෙසාලිවත්ථු; සු. නි. අට්ඨ. 1.රතනසුත්තවණ්ණනා) ව ගහෙතබ්බා. බහිනගරෙති නගරතො බහි, න අම්බපාලිවනං විය අන්තොනගරස්මිං. සයංජාතන්ති සයමෙව ජාතං අරොපිමං. මහන්තභාවෙනාති රුක්ඛගච්ඡානං, ධීතොකාසස්ස ව මහන්තභාවෙන. තෙනෙවාහ “හිමවන්තෙන සද්ධිං එකාබද්ධං හුත්වා”ති. යං පන වෙනයිකානං මතෙන විනයට්ඨකථායං වුත්තං –

“තත්ථ මහාවනං නාම සයංජාතං අරොපිමං සපරිච්ඡේදං මහන්තං වනං. කපිලවත්ථුසාමන්තා පන මහාවනං හිමවන්තෙන සහ එකාබද්ධං අපරිච්ඡේදං හුත්වා මහාසමුද්දං ආභවිව ධීතං, ඉදං තාදිසං න භොති”ති (පාරා. අට්ඨ. 2.162).

තං මජ්ඣිමනිකායාසුත්තභාණකානම්පි සමානකථා. මජ්ඣිමට්ඨකථායඤ්ඤි (ම. නි. අට්ඨ. 2.352) සංයුත්තට්ඨකථායඤ්ඤි (සං. නි. අට්ඨ. 1.37) තථෙව වුත්තං. ඉධ පන දීඝභාණකානං මතෙන එවං වුත්තන්ති දට්ඨබ්බං. යදි ව “අහුත්වා”ති කත්ථවි පායො දිස්සති, එවං සති සබ්බෙසම්පි සමානවාදො සීයාති. කුටාගාරසාලාසඬබෙපෙනාති හංසමණ්ඩලාකාරසඬබාතහංසවට්ඨකච්ඡන්තෙන කුටාගාරසාලානියාමෙන, තථා කතත්තා පාසාදොයෙව “කුටාගාරසාලා”ති වුත්තො, තබ්බොභාරෙන පන සකලොපි සඬ්ඝාරාමොති වුත්තං භොති. විනයට්ඨකථායං (පාරා. අට්ඨ. 2.162) තු එවං වුත්තං –

“කුටාගාරසාලා පන මහාවනං නිස්සාය කතෙ ආරාමෙ කුටාගාරං අන්තොකත්වා හංසවට්ඨකච්ඡන්තෙන කතා සබ්බාකාරසම්පන්නා බුද්ධස්ස භගවතො ගන්ධකුටි වෙදිතබ්බා”ති.

කොසලෙසු ජාතා, භවා, තෙ වා නිවාසො එතෙසන්ති කොසලකා. එවං මාගධකා. ජනපදවාටිනො හි පායතො පුළ්ලිඬිගපුට්ඨවතා. යස්ස අකරණෙ පුග්ගලො මහාජානියො භොති, තං කරණං අරහතීති කරණීයන්ති වුවිච්ඡි. තෙනාහ “අවස්සං කත්තබ්බකම්මෙනා”ති. අකාතුම්පි වට්ඨති අසති සමවායෙ, තස්මා සමවායෙ සති කත්තබ්බතො තං කිච්චන්ති වුවිච්ඡිති අධිප්පායො.

360. යා බුද්ධානං උප්පජ්ජනාරහා නානත්තසඤ්ඤා, තාසං වසෙන “නානාරම්මණවාරතො”ති වුත්තං, නානාරම්මණප්පවත්තිතොති අත්ථො. සම්භවන්තස්සෙව හි පටිසෙධො, න අසම්භවන්තස්ස. පටික්කම්මාති නිවන්තෙත්වා තථා විත්තං අනුප්පාදෙත්වා. සල්ලිතොති කුමාසමාපත්තියා එකත්තාරම්මණං අල්ලිතො. නිලිතොති තස්සෙව වෙච්චනං. තෙන වුත්තං “එකිභාව”න්තිආදි. සපරිවාරත්තා අනෙකොපි තදා එකො විය භවතීති එකිභාවො, තං එකිභාවං. යෙනායස්මා නාගිතො, තං සන්ධාය “තස්මා යානා”ති වුත්තං.

ඔට්ඨද්ධලිච්ඡවිච්ඡවණ්ණනා

361. අද්ධොට්ඨකායාති උපඬ්ඨොට්ඨකාය. තස්ස කිර උත්තරොට්ඨස්ස අප්පකතාය තිරියං ථාලෙත්වා අද්ධමපනීතං විය බායති වත්තාරො දන්තෙ, ද්වෙ ව දායා න ඡාදෙති, තෙන නං “ඔට්ඨද්ධො”ති වොහරති. කෙච් පන “අධො-සද්දෙන පායං පරිකප්පෙත්වා හෙට්ඨා ඔට්ඨස්ස ඔලම්බකතාය “ඔට්ඨාධො”ති අත්ථං වදන්ති, තදයුත්තමෙව තථා පායස්ස අදිස්සනතො, ආවරියෙන (දී. නි. ටී. 1.361) ව අවණ්ණිතත්තා. අයං කිර උපොසථිකො දායකො ආනපති සද්ධො පසන්තො බුද්ධමාමකො ධම්මසඬ්ඝමාමකො. තෙනාහ “පුරෙහත්ත”න්තිආදි. බන්ධකෙ, (මහාව. 289) මහාපරිනිබ්බානසුත්තෙ (දී. නි. 2.161) ව ආගතනයෙන “නීලපීතාදි...පෙ.... තාවතිංසපරිසසප්පච්චාගායා”ති වුත්තං. අයං පන වෙසාලී භගවතො කාලෙ ඉද්ධා වෙච්ච වෙපුල්ලප්පත්තා ව අභොසි. තත්ථ හි රාජුනමෙව සත්ත සහස්සානි, සත්ත සතානි, සත්ත ව රාජානො අහෙසුං, තථා යුවරාජසෙනාපතිහණ්ඩාගාරිකපහුතීනම්පි, පාසාදකුටාගාරආරාමපොක්ඛරණිආදයොපි තප්පරිමාණායෙව, බහුජනා, ආකිණ්ණමනුස්සා, සුභික්ඛා ව. තෙන වුත්තං “මහතියා ලිච්ඡවිපරිසායා”ති. තස්ස පන කුලස්ස ආදිභුතානං යථාවුත්තානං මංසපෙසියා නිබ්බන්තදාරකානං

තාපසෙන පායිතං යං ධීරං උදරං පවිසති, සබ්බං තං මණිභාජනගතං විය දිස්සති, වරිමකභවෙ බොධිසත්තෙ කුච්ඡිගතෙ බොධිසත්තමාතු විය උදරවිජ්ජියා අතිවිජ්ජසන්නතාය තෙ නිව්ඡවී අභෙසුං. අපරෙ පනාහු “සිබ්බෙන්වා යපිතා විය නෙසං අඤ්ඤමඤ්ඤං ලීනා ඡවි අහොසී”ති. එවං තෙ නිව්ඡවිතාය වා ලීනවිජ්ජිතාය වා ලිව්ඡවීති පඤ්ඤායංසු, නිරුත්තිතයෙන චෙත්ථ පදසිද්ධි, තබ්බංසෙ උප්පන්නා සබ්බෙසි ලිව්ඡවයො නාම ජාතා. තෙනාහ “ලිව්ඡවිපරිසායා”ති, ලිව්ඡවිරාජුතං, ලිව්ඡවිවංසභූතාය වා පරිසායාති අත්ථො. මහත්තං යසං ලාභි ගණ්හාතිති මහාලී යථා “භද්දාලී”ති. මූලනාමත්ති මාතාපිතුහි කතනාමං.

362. සාසනෙ යුත්තපයුත්තොති භාවනමනුයුත්තො. සබ්බත්ථ සීහසමානවුත්තිනොපි භගවතො පරිසාය මහත්තෙ සති තද්ද්ධාසයානුරූපං පචත්තියමානාය ධම්මදෙසනාය විසෙසො හොතිති ආහ “මහත්තෙන උස්සාහෙන ධම්මං දෙසෙස්සති”ති.

“විස්සාසිකො”ති වත්ථා තමස්ස විස්සාසිකභාවං විභාවෙතුං. “අයඤ්ඤි”තිආදි වුත්තං. ථූලසරිරොති වයරසරිරො. ථෙරස්ස බිණ්ණසවභාවතො “ආලසියභාවො අප්පභීනො”ති න වත්තබ්බො, වාසනාලෙසං පන උපාදාය “ඊසකං අප්පභීනො විය හොති”ති වුත්තං. න හි සාවකානං බුද්ධානම්ච සවාසනා කිලෙසා පභියන්ති. යථාවුත්තං පාසාදමෙව සන්ධාය “කුටාගාරමභාගෙහා”ති වුත්තං. පාවිනමුඛාති පාවිනපමුඛා.

363. විනෙයාජනානුපරොධෙන බුද්ධානං භගවත්තානං පටිභාරියවිජම්භනං හොතිති ආහ “අථ බො”තිආදි. ගන්ධකුටිතො නික්ඛමනවෙලායඤ්ඤි ඡබ්බණ්ණා බුද්ධරස්මියො ආවෙළාවෙළා යමලා යමලා හුත්වා සවිසෙසං පහස්සරා විනිවිජරංසු. තාහි “භගවා නික්ඛමති”ති සමාරොචිතම්ච නික්ඛමනං සඤ්ජානංසු. තෙන වුත්තං “සංසුචිතනික්ඛමනො”ති.

364. “අප්පජා”ති වුත්තදිවසතො අතිතමනත්තරං හියොයාදිවසං පුරිමං නාම, තථා “හියොයා”ති වුත්තදිවසතො පරං පුරිමතරං අතිසයෙන පුරිමත්තා. ඉති ඉමෙසු ද්විසු දිවසෙසු වචන්ටීතො යථාක්කමං පුරිමපුරිමතරභාවො. එවං සන්තෙපි යදෙත්ථ “පුරිමතර”න්ති වුත්තං, තතො පභුති යං යං ඔරං, තං තං පුරිමං. යං යං පරං, තං තං පුරිමතරන්ති දස්සෙන්තො “තතො පට්ඨායා”තිආදිමාහ. ඔරපාරභාවස්ස විය, හි දිසාවිදිසාභාවස්ස විය ව පුරිමපුරිමතරභාවස්ස අපෙක්ඛාසිද්ධි. මූලදිවසතොතිආදිදිවසතො. අග්ගෙති උපයොගත්ථෙ භූමිමච්චනං, උපයොගච්චනස්ස වා එ-කාරාදෙසොති දස්සෙති “අග්ග”න්ති ඉමිනා, පඨමන්ති අත්ථො. තං පනෙත්ථ පරා අතීතා කොටියෙවාති ආහ “පරකොටිං කත්වා”ති. යං-සද්දො පරිවිජෙදෙ නිපාතො, තප්පයොගෙන වායං “විහරාමී”ති වත්තමානපයොගො, අත්ථො පන අතීතවසෙන චෙදිතබ්බොති දස්සෙතුං. “යාව විහාසී”න්ති වුත්තං. තස්සාති දිවසස්ස. පඨමචිකප්පෙ “විහරාමී”ති ඉමස්ස “යදග්ගෙ”ති ඉමිනා උජුකං තාව සම්බන්ධිත්වා පවිජා “නචිරං තිණි වස්සානී”ති පමාණච්චනං යොජෙතබ්බං. දුතියචිකප්පෙ පන “නචිරං තිණි වස්සානී”ති ඉමෙහිපි කුටිලං සම්බන්ධො කත්තබ්බො. නචිරන්ති චෙතං භාවනාසංසකං, අවිචන්තසඤ්ඤාගං වා. තඤ්ඤි පමාණතො විසෙසෙතුං “තිණි වස්සානී”ති වදති. තෙනාහ “නචිරං විහාසීං තිණියෙව වස්සානී”ති.

අයන්ති සුනක්ඛත්තො. පියජාතිකානීති ඉට්ඨසභාවානි. සාතජාතිකානීති මධුරසභාවානි. මධුරසදිසතාය හි “මධුර”න්ති මනොරමං වුව්චති. ආරම්මණං කරොන්තෙන කාමෙන උපසංහිතානීති කාමුපසංහිතානි, කාමනීයානි. තෙනාහ “කාමස්සාදයුත්තානී”ති, ආරම්මණිකෙන කාමසඬ්ඛාතෙන අස්සාදෙන සඤ්ඤාත්තානි, කාමසඬ්ඛාතස්ස වා අස්සාදස්ස යොග්ගානීති අත්ථො. සරිරසණ්ඨානෙති සරිරබ්බිමබ්බො, ආධාරෙ චෙතං භූමිමං. තස්මා සද්දෙනාති තං නිස්සාය තතො උප්පන්නෙන සද්දෙනාති අත්ථො. අපිච චිතා පාඨසෙසං භවිතබ්බපදෙනෙව සම්බන්ධිතබ්බං. මධුරෙනාති ඉට්ඨෙන සාතෙන. කණ්ණසක්ඛලියන්ති කණ්ණපට්ටිකායං.

එත්තාවතාති දිබ්බසොතඤ්ඤාණපරිකම්මස්ස අකථනමත්තෙන. “අත්තනා ඤාතම්පි න කථෙති, කිං ඉමස්ස සාසනෙ අධිට්ඨානෙනා”ති කුප්ඤාන්තො භගවති ආසාතං බන්ධිත්වා, සහ කුප්ඤානෙනෙව චෙස කුමානාහිඤ්ඤා පරිහාසි. චිත්තෙසීති “කස්මා නු බො සො මය්හං තං පරිකම්මං න කථෙසී”ති පරිච්චාරෙන්තො අයොනියො උම්මුජ්ජනවසෙන චිත්තෙසී. අනුක්කමෙනාති පාටීකසුත්තෙ, (දී. නි. 3.3 ආදයො) මහාසීහනාදසුත්තෙ (දී. නි. 1.381) ව ආගතනයෙන තං තං අයුත්තමෙව චිත්තෙන්තො, භාසන්තො, කරොන්තො ව අනුක්කමෙන භගවති බද්ධාසාතතාය සාසනෙ පතිට්ඨං අලභන්තො ගිහිභාවං පත්වා තමත්ථං කථෙති.

එකංසභාවිතසමාධිවණ්ණනා

366-371. එකංසායාති තදත්ථෙව චතුත්ථිච්චනං, එකංසත්ථන්ති අත්ථො. අංසසද්දො චෙත්ථ කොට්ඨාසපරියායො, සො ව අධිකාරතො දිබ්බරූපදස්සනදිබ්බසද්දසවනවසෙන චෙදිතබ්බොති ආහ “එකකොට්ඨාසායා”තිආදි. වා-සද්දො චෙත්ථ විකප්පෙන එකංසස්සෙවාධිප්පෙතත්තා. අනුදිසායාති පුරත්ථිච්චකත්තිණාදිභෙදාය වතුබ්බිධාය අනුදිසාය. උභයකොට්ඨාසායාති දිබ්බරූපදස්සනත්ථං, දිබ්බසද්දසවනත්ථස්ථෙව. භාවිතොති යථා දිබ්බවක්ඛුඤ්ඤාණං, දිබ්බසොතඤ්ඤාණස්ථෙව සමධිගතං හොති, එවං භාවිතො. තයිදං විසුං විසුං පරිකම්මකරණෙන ඉප්ඤාන්තිසු වත්තබ්බං.

නත්ථි, එකජකුං ඉජ්ඣන්තිසුපි කමෙනෙව කිව්වසිද්ධි භවති එකජකුං කිව්වසිද්ධියා අසම්භවතො. පාළියමිපි හි “දිබ්බානඤ්ච රූපානං දස්සනාය, දිබ්බානඤ්ච සද්දානං සවනායා”ති ඉදං එකස්ස උභයසමත්ථතාසන්දස්සනමෙව, න එකජකුං කිව්වසිද්ධිසම්භවසන්දස්සනං. “එකං සභාවිතො සමාධි හෙතු”ති ඉමිනා සුනක්ඛන්තො දිබ්බවක්ඛුඤාණාය එව පරිකම්මස්ස කතත්තා විජ්ජමානමිපි දිබ්බසද්දං නාස්සොසිති දස්සෙති.

372. දිබ්බවක්ඛුඤාණතො දිබ්බසොතඤාණමෙව සෙට්ඨන්ති මඤ්ඤමානො මහාලි එතමත්ථං පුච්ඡන්ති ආහ “ඉදං දිබ්බසොතෙන...පෙ.... මඤ්ඤ”ති. අපණ්ණකන්ති අවිරජ්ඣනකං, අනවජ්ජං වා. සමාධියෙව භාවෙනබ්බට්ඨෙන සමාධිභාවනා. “දිබ්බසොතඤාණං සෙට්ඨ”න්ති මඤ්ඤමානෙන ව තෙන දිබ්බවක්ඛුඤාණමිපි දිබ්බසොතෙනෙව සහ ගහෙන්වා “එතාසං නුන හත්තෙ”තිආදිනා පුට්ඨවනෙන පුච්ඡිතන්ති දස්සෙතුං. “උභයං සභාවිතානං සමාධීන”න්ති වුත්තං. බාහිරා එතා සමාධිභාවනා අනියානිකත්තා. තා හි ඉතො බාහිරකානමිපි ඉජ්ඣන්ති. න අජ්ඣන්තිකා භගවතා සාමුක්කංසිකභාවෙන අප්පවෙදිතත්තා. න හි තෙ සච්චානි විය සාමුක්කංසිකා. යදත්ථන්ති යෙසං අත්ථාය, අභෙදෙපි හෙදව්වනමෙතං, යස්ස වා විසෙසනභූතස්ස අත්ථාය. තෙති අරියඵලධම්මෙ. “ත”න්තිපි අධුනා පාඨො. තෙ හි සච්ඡිකාතබ්බා, “අත්ථි ඛො මහාලි අඤ්ඤෙව ධම්මා...පෙ.... යෙසං සච්ඡිකිරියාහෙතු හික්ඛු මයි බ්‍රහ්මවරියං වරන්ති”ති සච්ඡිකාතබ්බධම්මා ව ඉධ වුත්තා.

වතුඅරියඵලවණ්ණනා

373. සංයොජෙන්තිති ඛන්ධෙත්ති. තස්මාති යස්මා වට්ටදුක්ඛහයෙ සංයොජනතො තත්ථ සත්තෙ සංයොජෙන්ති නාම, තස්මා. කත්ථවි “වට්ටදුක්ඛමයෙ රථෙ”ති පාඨො, න පොරාණො තථා ආවරියෙන අවණ්ණිතත්තා. මග්ගසොතං ආපන්නො, න පසාදාදිසොතං. “සොතොති හික්ඛෙව අරියමග්ගස්සෙතං අධිවචන”න්ති හි වුත්තං. ආපන්නොති ව ආදිතො පත්තොති අත්ථො ආ-උපසග්ගස්ස ආදිකම්මති පචිත්තනතො, ඉදං පන ඵලට්ඨවසෙන වදති. අතීතකාලවචනඤ්ඤානං, මග්ගක්ඛණෙ පන මග්ගසොතං ආපජ්ජති නාම. තෙනෙවාහ දක්ඛිණවිභවිගෙ “සොතාපන්නෙ දානං දෙති, සොතාපන්නිඵලසච්ඡිකිරියාය පටිපන්නෙ දානං දෙති”ති (ම. නි. 3.379) අපනනධම්මොති අනුපපජ්ජනසභාවො. ධම්මනියාමෙනාති උපරිමග්ගධම්මනියාමෙන. හෙට්ඨිමන්තෙන සත්තමභවතො උපරි අනුපපජ්ජනධම්මතාය වා නියතොති අට්ඨකථාමුත්තකනතො. පරං අයනං පරාගති අස්ස අත්ථිති අත්ථො. අනෙතාති සුන තතියසමාසවචනං, වා-සද්දො චෙත්ථ ලුත්තනිද්දිට්ඨො.

තනුත්තං නාම පචත්තියා මන්දතා, විරලතා වාති වුත්තං “තනුත්තා”තිආදි. කරහච්ඡි නිපාතමත්තං, පරියායවචනං වා. “ඔරෙන වෙ මාසො සෙසො ගිම්භානන්ති වස්සිකසාට්ඨකච්චරං පරියෙසෙය්‍යා”තිආදියු (පාරා. 627) විය ඔර-සද්දො න අතිරෙකත්ථොති ආහ “හෙට්ඨාභාගියාන”න්ති, හෙට්ඨාභාගස්ස කාමභවස්ස පච්චයභාවෙන හිතානන්ති අත්ථො. “සුද්ධාචාසභූමිය”න්ති තෙසං උපපත්තිට්ඨානදස්සනං. ඔපපාතිකොති උපපාතිකො උපපාතනෙ සාධුකාරී. තෙනාහ “සෙසයොතිපටික්ඛෙපවචනමෙත”න්ති පරිනිබ්බානධම්මොති අනුපාදිසෙය්‍යා නිබ්බානධාතුයා පරිනිබ්බානසභාවො. විමුච්චන්ති විමුත්ති, චිත්තමෙව විමුත්ති චෙතොවිමුත්තිති වුත්තං. “චිත්තවිසුද්ධි”න්තිආදි. චිත්තසිසෙන චෙත්ථ සමාධි ගහිතො “සිලෙ පතිට්ඨාය නරො සපඤ්ඤො, චිත්තං පඤ්ඤඤ්ච භාවය”න්තිආදියු (සං. නි. 1.23, 192; පෙටකො. 22; මි. ප. 1.1.9) විය. පඤ්ඤාවිමුත්තින්ති එත්ථාපි එසෙව නයො. තෙනාහ “අරහත්තඵලපඤ්ඤාව පඤ්ඤාවිමුත්ති”ති. සාමන්ති අත්තනාව, අපරජ්ජව්වයෙනාති අත්ථො. “අභිජානිත්වා”ති ඉමිනා ත්වාදිපච්චයකාරියස්ස ය-කාරස්ස ලොපො දස්සිතො. “අභිඤ්ඤායා”ති ඉමිනා පන නා-වචනකාරියස්සාති දට්ඨබ්බං. සච්ඡිති පච්චක්ඛන්තො නෙපාතිකං. පච්චක්ඛකරණං නාම අනුස්සවාකාරපරිචිතක්කාදිකෙ මුඤ්චිත්වා සරූපතො ආරම්මණකරණං.

අරියඅට්ඨකිකමග්ගවණ්ණනා

374-5. උප්පතිත්ථාති ආකාසමග්ගෙන ඩෙන්වා. පටිපජ්ජති අරියාසාවකො නිබ්බානං, අරියඵලඤ්ච එතායාති පටිපදා, සා ව තස්ස පුබ්බභාගො එවාති අරියමග්ගො පුබ්බභාගපටිපදානාමෙන ඉධ වුත්තො. ආතතචිතතාදිවසෙන පඤ්චඩ්භිකං. දිසාවිදිසානිවිට්ඨපදෙසෙන අට්ඨකිකිකො. අට්ඨකිකතො මුත්තො අඤ්ඤො කොචි අට්ඨකිගිකො නාම මග්ගො නත්ථිති ආහ “අට්ඨකිගමත්තොයෙවා”තිආදිනා. න හි අවයවචිතිමුත්තො සමුදායො නාම කොචි අත්ථිති. තස්මා “අට්ඨ අඩගානි අස්සාති අඤ්ඤපදත්ථසමාසං අකත්වා ‘අට්ඨ අඩගානි අට්ඨකිගානි, තානි අස්ස සන්තිති අට්ඨකිගිකො’ති සමාසගබ්භතද්ධිතවසෙන පදසිද්ධි කාතබ්බා”ති (දී. නි. ටි. 1.374, 375) ආවරියෙන වුත්තං, අධිජ්ජායො චෙත්ථ චිත්තෙතබ්බො. අඤ්ඤපදත්ථසමාසෙ හි කතෙ න සක්කා අට්ඨකිගඅට්ඨකිගිකානං හෙදො අඤ්ඤමඤ්ඤං විපරියායං කත්වාපි නියමෙතුං. බ්‍යාසෙ උභයපදත්ථපරභාවෙන සහෙව සඬ්ඛ්‍යාපරිච්ඡෙදෙන අත්ථාපත්තිතො. සමාසගබ්භෙ පන තද්ධිතෙ කතෙ සක්කා එව තෙසං හෙදො අඤ්ඤමඤ්ඤං විපරියායං කත්වා නියමෙතුං සමාසෙ උත්තරපදත්ථපරභාවෙන විනාව සඬ්ඛ්‍යාපරිච්ඡෙදෙන අත්ථාපත්තිතො. එකත්ථිභාවලක්ඛණො හි සමාසොති. ධම්මදායාදසුත්තත්තට්ඨකායං පන ආවරියෙනෙව එවං වුත්තං. “යස්මා මග්ගකිගසමුදායෙ මග්ගවොභාරො හොති, සමුදායො ව සමුදායිහි සමන්තාගතො, තස්මා අත්තතො අවයවභූතානි අට්ඨ අඩගානි එතස්ස සන්තිති අට්ඨකිගිකො”ති. පට්ඨනෙය චෙත්ථ අඩිගිනා අඩගස්ස අට්ඨකිගිකභාවො වුත්තො, දුතියනෙය පන අඩිගෙන අඩිගිනොති අයමෙනෙසං විසෙසො.

ඉදානි අට්ඨකභිකමග්ගෙ ලක්ඛණතො, කිව්වඛණාරම්මණහෙදකමතො ච විනිවිජයං දස්සෙන්තො “තත්ථා”තිආදිමාහ. සම්මාදස්සනලක්ඛණානි අවිපරිතං යාථාවතො චතුන්නමරියසව්වානං පච්චක්ඛමෙව දස්සනසභාවා. සම්මා අභිනිරොපනලක්ඛණානි නිබ්බානාරම්මණෙ විත්තස්ස අවිපරිතමභිනිරොපනසභාවො. සම්මා පරිග්ගහණලක්ඛණානි චතුරඨගසමන්නාගතා වාචා ජනෙ සඨගණ්භානීති තබ්බිපක්ඛතො විරතීසභාවා සම්මාවාවා හෙදකරම්චිඡාවාවප්පභානෙන ජනෙ, සම්පයුත්තධම්මෙ ච පරිග්ගණ්භනකිව්වති හොති, එවං අවිපරිතං පරිග්ගහණසභාවා. සම්මා සමුට්ඨාපනලක්ඛණානි යථා විවරකම්මාදිකො කම්මන්නො එකං කාතබ්බං සමුට්ඨාපෙනි, තංතංකිරියානිප්ථාදකො චා වෙනනාසඨබාතො කම්මන්නො හත්ථපාදවලනාදිකං කිරියං සමුට්ඨාපෙනි, එවං සාවජ්ජකත්තබ්බකිරියාසමුට්ඨාපකම්චිඡාකම්මන්තප්පභානෙන සම්මාකම්මන්නො නිරවජ්ජසමුට්ඨාපනකිව්වති හොති, සම්පයුත්තෙ ච සමුට්ඨාපෙන්තො එව පචත්තතීති අවිපරිතං සමුට්ඨාපනසභාවො. සම්මා වොදාපනලක්ඛණානි කායවාචානං, ඛන්ධසන්නානස්ස ච සංකිලෙසභුතම්චිඡාප්පභානෙන අවිපරිතං වොදාපනසභාවො. සම්මා පග්ගහලක්ඛණානි සසම්පයුත්තධම්මස්ස විත්තස්ස සංකිලෙසපක්ඛෙ පතිතුමදත්වා අවිපරිතං පග්ගහණසභාවො. සම්මා උපට්ඨානලක්ඛණානි තාදිභාවලක්ඛණෙන අවිපරිතං තත්ථ උපට්ඨානසභාවො. සම්මා සමාධානලක්ඛණානි වික්ඛෙපවිද්ධංසනෙන අවිපරිතං විත්තස්ස සමාදහනසභාවො.

සහජෙකට්ඨකාය දිට්ඨෙකට්ඨා අවිජ්ජාදයො මිච්ඡාදිට්ඨිතො අඤ්ඤෙ අත්තනො පච්චනීකකිලෙසා නාම. පස්සතීති පකාසෙති කිව්වපට්ඨෙධෙන පට්ඨිජ්ඣති. තෙනාහ “තප්පට්...පෙ.... අසම්මොහතො”ති. ඉදඤ්ඨි තස්සා පස්සනාකාරදස්සනං. තෙනෙව හි සම්මාදිට්ඨිසඨබාතෙන අඨගෙන තත්ථ පච්චවෙක්ඛණා පචත්තති. පුරිමානි ද්වෙ කිව්වානි සබ්බෙසමෙව සාධාරණානීති ආහ “සම්මාසඬකප්පාදයොපි”තිආදි. “තථෙවා”ති ඉමිනා “අත්තනො පච්චනීකකිලෙසෙහි සද්ධි”න්ති ඉදමනුකඬ්ඪති.

පුබ්බභාගෙහි උපචාරක්ඛණෙ. උපචාරභාවනාවසෙන අනෙකචාරං පචත්තවිත්තක්ඛණිකත්තා නානක්ඛණා. අනිච්චාදිලක්ඛණවිසයත්තා නානාරම්මණා. මග්ගස්ස එකවිත්තක්ඛණිකත්තා එකක්ඛණා. නිබ්බානාරම්මණත්තා එකාරම්මණා. කිව්වතොති පුබ්බභාගෙ දුක්ඛාදිඤ්ඤාණෙහි කත්තබ්බෙන ඉධ සාතිසයං නිබ්බත්තෙන කිව්වෙන, ඉමස්සෙව චා ඤාණස්ස දුක්ඛාදිප්පකාසනකිව්වෙන. චත්තාරි නාමානි ලහති චතුසු සච්චෙසු කාතබ්බකිව්ව නිබ්බත්තීතො.තීණි නාමානි ලහති කාමසඬකප්පාදිප්පභානනිබ්බත්තීතො. සික්ඛාපදවිභවිගෙ “විරතීවෙනනා, සබ්බෙ සම්පයුත්තධම්මා ච සික්ඛාපදානී”ති (විභ. 704) චූච්චන්ති. තත්ථ පන පඨානානං විරතීවෙනනානං වසෙන “විරතියොපි හොන්ති වෙනනායොපි”ති චූත්තං, මුසාවාදාදිහි විරමණකාලෙ චා විරතියො, සුභාසිතාදිවාචාභාසනාදිකාලෙ වෙනනායො හොන්තීති යොජෙතබ්බා. වෙනනානං අමග්ගභග්ගත්තා “මග්ගක්ඛණෙ පන විරතියොවා”ති ආහ. එකස්සෙව ඤාණස්ස දුක්ඛාදිඤ්ඤාණතා විය, එකායෙව විරතියා මුසාවාදාදිවිරතීභාවො විය ච එකාය එව වෙනනාය සම්මාවාදාදිකිව්වත්තසාධනාසම්භවෙන සම්මාවාදාදිභාවාසිද්ධිතො, තංසිද්ධියඤ්ච අඨගත්තයත්තාසිද්ධිතො ච එව චූත්තන්තිපි දට්ඨබ්බං. ඉමිනා වෙනාසං දුට්ඨතං, අහෙදතඤ්ච දස්සෙති. සම්මප්පඨානසතිපට්ඨානවසෙනානි චතුසම්මප්පඨානචතුසතිපට්ඨානභාවවසෙන.

යදිපි සමාධිඋපකාරකානං අභිනිරොපනා නුමජ්ජනසම්පියායනු පබ්බහනසන්නානං විතක්කවිචාරපීතිසුබොපෙක්ඛානං වසෙන චතුහි ඤානෙහි සම්මාසමාධි විහත්තො, තථාපි වායාමො විය අනුප්පන්නාකුසලානුප්පාදනාදිචතුර්වායාමකිව්වං, සති විය ච අසුභාසුඛානිච්චානත්තභූතෙසු කායාදිසු සුභාදිසඤ්ඤාපභානචතුසතිකිව්වං එකොව සමාධි චතුක්කජ්ඣානසමාධිකිව්වං න සාධෙති. තස්මා පුබ්බභාගෙහි පට්මජ්ඣානසමාධි පට්මජ්ඣානසමාධි එව. තථා මග්ගක්ඛණෙපි පුබ්බභාගෙහි දුතියජ්ඣානසමාධි දුතියජ්ඣානසමාධි එව. තථා මග්ගක්ඛණෙපි පුබ්බභාගෙහි තතියජ්ඣානසමාධි තතියජ්ඣානසමාධි එව. තථා මග්ගක්ඛණෙපි පුබ්බභාගෙහි චතුත්ථජ්ඣානසමාධි චතුත්ථජ්ඣානසමාධි එව. තථා මග්ගක්ඛණෙපිති ආහ “පුබ්බභාගෙපි මග්ගක්ඛණෙපි සම්මාසමාධියෙවා”ති.

තස්මානි පඤ්ඤාපජ්ජොතත්තා අවිජ්ජාන්ධකාරං විධම්ත්වා පඤ්ඤාසත්ථත්තා කිලෙසවොරෙ සාතෙන්තොති යථාරහං යොජෙතබ්බං. යස්මා පන අනාදිමති සංසාරෙ ඉමිනා යොගිනා කදාචිපි අසමුග්ගසාට්ඨපුබ්බො කිලෙසගණො , තස්ස සමුග්ගසාට්ඨකො ච අරියමග්ගො. අයඤ්චෙන්ථ සම්මාදිට්ඨි පරිඤ්ඤාහිසමයාදිවසෙන පචත්තියා පුබ්බභවගා හොති බහුපකාරා, තස්මා. තදෙව බහුපකාරනං කාරණභාවෙන දස්සෙතුං “යොගිනො බහුපකාරත්තා”ති චූත්තං.

තස්සානි සම්මාදිට්ඨියා. “බහුපකාරො”ති චත්වා තං බහුපකාරනං උපමාය විභාවෙන්තො “යථා හී”තිආදිමාහ. අයං තම්බකංසාදිමයත්තා කුට්ඨො. තංපරිහරණතො මහාසාරතාය ඡෙකො. එවන්ති යථා හෙරඤ්ඤිකස්ස වක්ඛුනා දිස්වා කභාපණවිභාගජානෙන කිරියාසාධකතමභාවෙන කරණන්තරං බහුකාරං යදිදං හත්ථො, එවං යොගිනො පඤ්ඤාය ඔලොකෙන්වා ධම්මවිභාගජානෙන පුබ්බචාරිභාවෙන ධම්මන්තරං බහුකාරං යදිදං විතක්කො විතක්කෙන්වාච පඤ්ඤාය තදවබොධතො. තස්මා සම්මාසඬකප්පො සම්මාදිට්ඨියා බහුකාරොති අධිප්පායො. දුතියඋපමායං එවන්ති යථා තච්ඡකො පරෙත පරිචන්තෙන්වා පරිචන්තෙන්වා දින්නං දබ්බසම්භාරං වාසියා තච්ඡෙන්වා ගෙහාදිකරණකම්මෙ උපනෙති, එවං යොගී විතක්කෙන ලක්ඛණාදිතො විතක්කෙන්වා දින්නධම්මෙ යාථාවතො පරිච්ඡින්නදිත්වා පරිඤ්ඤාහිසමයාදිකම්මෙ උපනෙතීති යොජනා. වච්චෙදස්ස උපකාරකො විතක්කො සාවජ්ජානවජ්ජවච්චෙදෙ නිවත්තනපචත්තනකරාය සම්මාවාවායපි උපකාරකොවාති ආහ “ස්වාය”න්තිආදි.

“යථාහා”තිආදිනා ධම්මදින්නාය භික්ඛුනියා විසාඛස්ස නාම ගහපතීනො චුත්තං චූළවෙදල්ලසුත්තපදං (ම. නි. 1.464) සාධකභාවෙන දස්සෙති. භික්දතීති නිවිජාරෙති.

වච්ඡෙදනියාමිකා වාචා කායිකකිරියානියාමකස්ස කම්මන්තස්ස උපකාරකාති තදත්ථං ලොකතො පාකටං කාතුං “යස්මා පනා”තිආදි චුත්තං. උභයං සුවරිතන්ති කායසුවරිතං, වච්ඡුවරිතස්ථං. ආජීවට්ඨමකසීලං නාම චතුබ්බිධවච්ඡුවරිතතිවිධකායසුවරිතෙහි සද්ධිං සම්මාආජීවං අට්ඨමං කත්වා චුත්තං ආදිබ්‍රහ්මවරියකසීලං. යඤ්භි සන්ධාය චුත්තං “පුබ්බෙව ඛො පනස්ස කායකම්මං වච්ඡමම්මං ආජීවො සුපරිසුද්ධො හොති”ති. තදුභයානන්තරන්ති දුවරිතද්වයප්පභායකස්ස සුවරිතද්වයපාරිසුරිහෙතුභූතස්ස සම්මාවාචාසම්මාකම්මන්තද්වයස්ස අනන්තරං. සුත්තපමත්තෙනාති අප්පොස්සුක්කං සුත්තෙන, පමත්තෙන ව. ඉදං චිරියන්ති චතුබ්බිධං සම්මප්පධානචිරියං. කායාදීසුති කායවෙදනාවිත්තධම්මෙසු. ඉන්ද්‍රියසමතාදයො සමාධිස්ස උපකාරකා. තබ්බිධුරා ධම්මා අනුපකාරකා. ගතියොති නිප්ඵත්තියො, කිව්වාදිසභාවෙ වා. සමන්වෙසිත්වාති උපධාරෙත්වා, හෙතුමිති වායං ත්වාපච්චයො.

ද්වෙපබ්බජිතචත්ථුවණ්ණනා

376-7. කස්මා ආරද්ධන්ති අනුසන්ධිකාරණං පුච්ඡිත්වා තං විස්සජ්ජේතුං “අයං කිරා”තිආදි චුත්තං තෙන අප්ඤ්ඤාසයානුසන්ධිවසෙනායං උපරි දෙසනා පවත්තාති දස්සෙති. තෙනාති තථාලද්ධිකත්තා. අස්සාති ලිච්ඡවිරඤ්ඤො. දෙසනායන්ති සණ්ඨසුබ්බාය සුඤ්ඤතපටිසඤ්ඤාත්තාය යථාදෙසිතදෙසනාය. නාධිමුච්ඡිති න සද්දහති න පසිදති. තත්තිධම්මං නාම කථෙත්තොති යෙසං අත්ථාය ධම්මො කට්ඨයති, තත්ථ තෙසං අසතිපි මග්ගපට්ඨෙවෙධෙ කෙවලං සාසනෙ පච්චේභුතං, පරියන්තිභූතං වා තත්තිධම්මං කත්වා කථෙත්තො, තෙන තදා තෙසං මග්ගපට්ඨෙධානාවං දස්සෙති. එවරුපස්සාති සම්මාසම්බුද්ධත්තා අභිපරිතදෙසනායාය එවංපාකටධම්මකායස්ස සන්තුවා. අස්සාති පයමජ්ඣානාදිසමධිගමෙන සමාහිතචිත්තස්ස කුලපුත්තස්ස එතං “තං ජීව”න්තිආදිනා උච්ඡෙදාදිගහණං අපි නු යුත්තන්ති පුච්ඡති, ලද්ධියා පන ඤානාධිගමමත්තෙන න තාව විවෙචිතත්තා “යුත්තමස්සෙත”න්ති තෙහි චුත්තෙ ඤානලාභිනොපෙතං ගහණං අයුත්තමෙවාති තං උච්ඡෙදවාදං, සස්සතවාදං වා “අහං ඛො...පෙ.... න වදාමි”තිආදිනා පටික්ඛිපිත්වාති සාධිප්පායත්ථො. එතන්ති පයමජ්ඣානාදිකං. එවන්ති යථාචුත්තනයෙන. අථ ව පනාති එවං ජානනතො, පස්සනතො ව. කාමං විපස්සකාදිදස්සනම්පි පාළියං කතං, අරහත්තකුටෙන පන දෙසනා නිට්ඨාපිතාති දස්සෙතුං “උත්තරි බිණ්ණසවං දස්සෙත්වා”ති චුත්තං. තෙ හි ද්වෙ පබ්බජිතා විපස්සකතො පට්ඨාය “න කල්ලං තස්සෙතං චචනායා”ති අවොචුං. ඉමස්සාති බිණ්ණසවස්ස. කිඤ්චාපි “අත්තමනා අහෙසු”න්ති පාළියං න චුත්තං, “න කල්ල”න්තිආදිනා පන විස්සජ්ජනාවචනෙනෙව තෙසං අත්තමනතා වෙදිතබ්බාති ආහ “තෙ මමා”තිආදි. තත්ථ යස්මා බිණ්ණසවො විගතසම්මොහො තිණ්ණවිච්ඡිච්ඡො, තස්මා තස්ස තථා චත්තුමයුත්තන්ති උප්පන්නතිච්ඡයතාය තං මම චචනං සුත්වා අත්තමනා අහෙසුන්ති අත්ථො. සොපි ඛො ලිච්ඡවි රාජා තෙ විය තථාසඤ්ජාතතිච්ඡයත්තා අත්තමනො අහොසි. තෙනාහ “එවං චුත්තෙ සොපි අත්තමනො අහොසි”ති. යං පනෙත්ථ අත්ථතො අවිහත්තං, තං සුවිඤ්ඤායාමෙව.

ඉති සුමඬ්ඨගලවිලාසිනියා දීඝනිකායට්ඨකථාය පරමසුබ්බමගම්භිරුදුරනුබ්බාධත්ථපරිදීපනාය සුවිමලවිපුලපඤ්ඤාවෙයාත්තියජනනාය සාධුවිලාසිනියා නාම ලීනත්ථපකාසනියා මහාලිසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථපකාසනා.

මහාලිසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

7. ජාලියසුත්තවණ්ණනා

ද්වෙපබ්බජිතවත්ථුවණ්ණනා

378. එවං මහාලියසුත්තං සංවණ්ණෙත්වා ඉදානි ජාලියසුත්තං සංවණ්ණෙත්තො යථානුපුබ්බං සංවණ්ණනොකාසස්ස පත්තභාවං විභාවෙතුං, මහාලියසුත්තස්සානන්තරං සඬ්භිතස්ස සුත්තස්ස ජාලියසුත්තභාවං වා පකාසෙතුං “එවං මෙ සුතං...පෙ.... කොසම්බියන්ති ජාලියසුත්ත”න්ති ආහ. “සොසිතෙනා”ති ආදිසු මජ්ඣිමනිකායාසං දස්සෙති, සොසිතස්ස ආරාමොතිපි වත්තබ්බං. එවම්පි හි “අනාඨපිණ්ඩකස්ස ආරාමෙ”ති ආදිසු (පාරා. 234) විය දායකකිත්තනං හොති, එවං පන කිත්තෙන්තො ආයස්මා ආනන්දො අඤ්ඤෙපි තස්ස දිට්ඨානුගතිආපජ්ජනෙ නියොජෙතීති අඤ්ඤත්ථ චුත්තං. තත්ථ කොයං සොසිතසෙට්ඨි නාම, කථංඤ්වානෙන ආරාමො කාරිතො, කථං පන තත්ථ භගවා විභාසීති පුච්ඡාය සබ්බං තං විස්සජ්ජනං සමුදාගමනො පට්ඨාය සඬ්ඛෙපනොව දස්සෙන්තො “පුබ්බෙ කිරා”ති ආදිමාහ. අල්ලකප්පරට්ඨන්ති බහුසු පොත්ථකෙසු දිස්සති, කත්ථවි පන “අද්දිලට්ඨ”න්ති ව “දම්මෙලට්ඨ”න්ති ව ලිඛිතං. තතොති අල්ලකප්පරට්ඨනො. “පුත්තං...පෙ.... අගමාසී”ති ඉදම්පි “තස්සෙතං කම්ම”න්ති ඤාපෙතුං චුත්තං. තදානි තෙසං ගාමං පට්ට්ඨදිවසෙ. බලවපායාසන්ති ගරුතරං බහුපායාසං. ජීරාපෙතුන්ති සමවෙපාකිනියා ගහණියා පක්කාපෙතුං. අසන්නිභිතෙති ගෙහතො බහි අඤ්ඤං ගතෙ. භුස්සතීති නදති, “භුභු”ඉති සුනබසද්දං කරොතීති අත්ථො. ඉදම්පිස්ස එකං කම්මං. පට්ට්ඨකඤ්ඤාදිං පන විවරකම්මත්ථාය අඤ්ඤං යානං ගතෙ සුනබස්ස හදයං ථාලිතං. තිරච්ඡානා නාමෙන උප්පාතිකා හොන්ති අකුට්ඨා, මනුස්සා පන අඤ්ඤං හදයෙන වින්තෙති, අඤ්ඤං මුඛෙන කථෙත්ති. තෙනෙවාහ “ගහනඤ්ඤෙතං භන්තෙ යදිදං මනුස්සා, උත්තානකඤ්ඤෙතං භන්තෙ යදිදං පසවො”ති (ම. නි. 2.3).

ඉති සො තාය පට්ට්ඨකඤ්ඤාදිං සිනෙහවසෙන උප්පදිට්ඨිතාය අකුට්ඨිතාය කාලඬකත්වා තාවතිංසභවනෙ නිබ්බත්තො. තං සන්ධායාහ “සො...පෙ.... නිබ්බත්ති”ති. තස්ස පන කණ්ණමුලෙ කථෙත්තස්ස සද්දො සොළසයොජනට්ඨානං ඵරති, පකතිකථාසද්දො පන සකලං දසයොජනසහස්සං දෙවනගරං, එවං සරසොසසම්පන්නියා “සොසකදෙවපුත්තො” ත්වෙව නාමං අහොසි. අයමස්ස පට්ට්ඨකඤ්ඤාදිං සිනෙහෙන භුක්කරණස්ස නිස්සන්දො. වචිත්වානි ආභාරක්ඛයෙන වචිත්වා. දෙවලොකතො හි දෙවපුත්තා ආයුක්ඛයෙන, පුඤ්ඤක්ඛයෙන, ආභාරක්ඛයෙන, කොපෙනාති වතුහි කාරණෙහි වචන්ති. ඉමස්ස පන කාමගුණෙ පරිභුඤ්ජනො මුට්ඨස්සනිස්ස ආභාරක්ඛයෙන වචනං හොති. සො කොසම්බියං නගරසොභිනියා කුච්ඡිස්මිං පටිසන්ධිං ගණ්හි. නගරසොභිනියො කිර ධීතරං පටිජ්ජගන්ති, න පුත්තං. ධීතරො හි තාසං පවෙණිං සටයන්ති, තස්මා සාපි තං සඬ්ඛාරකුටෙ ජඩ්ඛාපෙති. අයමස්ස පුබ්බෙ පුත්තජඩ්ඛනකම්මස්ස නිස්සන්දො. පාපකම්මඤ්ඤි නාමෙන “අප්පක”න්ති නාවමඤ්ඤිතබ්බං. තමෙකො මනුස්සො කාකසුනබපරිවාරිතං දිස්වා “පුත්තො මෙ ලද්ධො”ති ගෙහං නෙසි, තස්ස පන භත්ථතො කොසම්බකසෙට්ඨි කභාපණසහස්සං දත්වා අග්ගහෙසි, තමත්ථං සන්ධාය “කොසම්බියං එකස්ස කුලස්ස සරෙ නිබ්බත්ති”ති ආදි චුත්තං. සත්තක්ඛත්තුං සාතාපනත්ථං උපක්කමකරණම්පි පුත්තජඩ්ඛනකම්මස්සෙව නිස්සන්දො. සෙට්ඨිධිතායානි ජනපදසෙට්ඨිතො ධිතාය. වෙය්‍යන්තියෙනාති පඤ්ඤාවෙය්‍යන්තියෙන. සා හි තස්ස පිතරා පෙසිතං මාරාපනපණ්ණං ථාලෙත්වා විවාහපණ්ණං බන්ධිත්වා ජීවිතලාභං කරොති. තායෙව සරසම්පන්නියා සොසිතසෙට්ඨි නාම ජාතො.

සර්වසත්තප්පනත්ථන්ති හිමවන්තෙව මූලඵලාභාරතාය කිලන්තසර්වස්ස ලොණම්බිලසෙවනෙන පීනනත්ථං. තසිකානි පිපාසිතා. කිලන්තානි පරිස්සන්තකායා. වටරුක්ඛන්ති මහානිග්‍රොධරුක්ඛං. තෙ කිර තං පත්වා තස්ස මූලෙ නිසිදිංසු. අථ ජෙට්ඨකතාපසො නිග්‍රොධරුක්ඛස්ස සොභාසම්පන්නිං පස්සිත්වා “මහානුභාවො මඤ්ඤෙ එත්ථ අධිචුත්ථා දෙවතා. සාධු වතායං දෙවතා ඉසිගණස්ස පානියාදිදානෙන අද්ධානපරිස්සමං විනොදෙය්‍යා”ති වින්තෙසි. දෙවතාපි තථා වින්තිතං උත්වා ඉසිගණස්ස පානියන්භානකභොජනානි අදාසි. තෙනාහ “තත්ථා”ති ආදි. ජෙට්ඨකතාපසස්ස පන තථා වින්තනං අවිසෙසතො සබ්බත්ථ ආරොපෙන්වා “සඬ්ගහං පට්ඨාසිසන්තා”ති චුත්තං. “භත්ථං පසාරෙත්වා”ති ඉමිනා භත්ථප්පසාරණමත්තෙන තස්සා යථිච්ඡිතනිප්ථන්ති. දස්සෙති. දෙවතා ආභානි සා අත්තතො පුඤ්ඤස්ස පරිත්තකත්තා ලජ්ජාය කථෙතුං අවිසහන්තිපි පුනස්පුනං නිජ්ජිලියමානා එවමාහ. සොති අනාඨපිණ්ඩකො ගහපති. භතකානන්ති භතියා වෙය්‍යාවච්චං කරොන්තානං දාසපෙසකම්මකරානං. පකතිභත්තවෙතනමෙවානි පකතියා දාතබ්බභත්තවෙතනමෙව. තදා උපොසථිකත්තා කම්මං අකරොන්තානම්පි කම්මකරණදිවසෙ දාතබ්බභත්තවෙතනමෙව, න තතො උනන්ති අත්ථො. ධම්මපදට්ඨකථායං බුද්දකභාණකානං මතෙන “සායමාසත්ථාය ආගතො”ති (ධ. ප. අට්ඨ. 1.2. සාමාවතීවත්ථු) චුත්තං, ඉධ පන දිසභාණකානං මතෙන “මජ්ඣන්තිකෙ පාතරාසත්ථාය ආගතො”ති. කඤ්චීති කඤ්චිපි භතකං, කිඤ්චිපි භතකකම්මන්ති වා සම්බන්ධො. මජ්ඣන්තිකකාලන්තා “උපඩ්ඪදිවසො ගතො”ති ආහ, තෙන උපඩ්ඪදිවසමෙව සමාදින්නන්තා “උපඩ්ඪපොසවො”ති තං වොහරන්තිති දස්සෙති. ධම්මපදට්ඨකථායං (ධ. ප. අට්ඨ. 1.2 සාමාවතීවත්ථු) රත්තිභාගෙන උපඩ්ඪපොසවො චුත්තො, ඉධ පන මජ්ඣන්තිකතො පට්ඨාය දිවසභාගෙනෙව, තදවසෙසදිවසරත්තිභාගෙන වා. අසමෙපි හි භාගෙ උපඩ්ඪසද්දො පවත්නති. තදහෙවානි අරුණ්ග්ගමනකාලං සන්ධාය චුත්තං.

“සොසොපි බො දුල්ලහො ලොකස්මිං යදිදං බුද්ධො”ති සඤ්ජාතපීතිපාමොජ්ජො. තදහෙවානි කොසම්බිං පත්තදිවසතො දුතියදිවසෙයෙව. තුරිතාත්ථානි තුරිතා අත්ථ, සීසයාසිතො භවථානි අත්ථො. එහිහික්ඛුපබ්බජ්ජං

සන්ධ්‍යා “පබ්බතේවා” නි වුත්තං. අරහත්තන්ති චතුපට්ඨසම්භිදාසමලඤ්ඤානං අරහත්තභාවං. තෙපි සෙට්ඨිනො සොනාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨාය අභිභ්වාසමත්තං දානානි දත්වා පච්චාගම්මි තයො විහාරෙ කාරෙසුං. භගවා පන දෙවසිකං එකෙකස්මිං විහාරෙ වසති. යස්ස ව විහාරෙ වුත්ථො, තස්සෙව සරෙ පිණ්ඩාය වරති, තදා පන සොසිතස්ස විහාරෙ විහරති. තෙන වුත්තං “කොසම්බියං විහරති සොසිතාරාමෙ” නි.

බාහිරසමයමත්තෙන උපජ්ඣායො, න සාසනෙ විය උපජ්ඣායලක්ඛණෙන. උපෙච්ච පරස්ස වාචාය ආරම්භනං බාධනං උපාරම්භො, දොසදස්සනවසෙන සට්ඨන්ති අත්ථො. තෙනාහ “වාදං ආරොපෙතුකාමා හුත්වා” නි. වදන්ති නින්දාවසෙන කට්ඨන්ති එතෙනානි හි වාදො, දොසො, තමාරොපෙතුකාමා උපරි පතිට්ඨපෙතුකාමා හුත්වාති අත්ථො. කථමාරොපෙතුකාමාති ආහ “ඉති කිරා” නිආදි. තං ජීවං තං සරිරන්ති යං වත්ථු ජීවසඤ්ඤිතං, තදෙව සරිරසඤ්ඤිතං. ඉදඤ්ඤි “රූපං අත්තතො සමනුපස්සති” නි වුත්තවාදං ගහෙන්වා වදන්ති. රූපඤ්ඤි අත්තනානඤ්ඤි අද්වයං එකිභාවං කත්වා සමනුපස්සනවසෙන, “සත්තො” නි වා බාහිරකපරිකප්පිතං අත්තනං සන්ධ්‍යා වදන්ති. තථා හි වුත්තං “ඉධෙව සත්තො හිජ්ජති” නි. අස්සාති සමණස්ස ගොතමස්ස. හිජ්ජති නිරුද්ධවිනාසවසෙන විනස්සති. තෙන ජීවිතසරිරානං අනඤ්ඤත්තානුජානනතො, සරිරස්ස ව හෙදදස්සනතො. න හෙත්ථ යථා දිට්ඨිහෙදවතා සරිරතො අනඤ්ඤත්තා අදිට්ඨොපි ජීවස්ස හෙදො වුත්තො, එවං අදිට්ඨිහෙදවතා ජීවතො අනඤ්ඤත්තා සරිරස්සාපි අහෙදොති සක්කා වත්තුං තස්ස හෙදස්ස පච්චිකම්බසිද්ධත්තා, භුතපාදායරූපවිනිමුත්තස්ස ව සරිරස්ස අභාවතොති ඉමිනා අධිප්පායෙනාහ “උච්ඡේදවාදො භොති” නි.

අඤ්ඤං ජීවං අඤ්ඤං සරිරන්ති අඤ්ඤදෙව වත්ථු ජීවසඤ්ඤිතං, අඤ්ඤං සරිරසඤ්ඤිතං. ඉදඤ්ඤි “රූපවත්තං අත්තනං සමනුපස්සති” නිආදිනාප්පවත්තවාදං ගහෙන්වා වදන්ති. රූපහෙදස්සෙව දිට්ඨත්තා, අත්තනි ව තදභාවතො “අත්තා නිච්චො” නි අයමත්ථො ආපත්තො වාති ඉමිනා අධිප්පායෙනාහ “සත්තො සස්සතො ආපජ්ජති” නි.

379-380. තයිදං නෙසං වඤ්ඤාපුත්තස්ස දීඝරස්සතාදිපරිකප්පනසදිසං, තස්මායං පඤ්ඤො යපනියො. න හෙස අත්ථනිස්සිතො, න ධම්මනිස්සිතො, නාදිබ්බන්ධවරියකො, න නිබ්බිදාදිඅත්ථාය සංවත්තති. පොට්ඨපාදසුත්තඤ්ඤෙත්ථ නිදස්සනං. තං තත්ථ රාජනිමිලනං කත්වා “තෙන භාවුසොසුණාථා” නිආදිනා සත්ථා නෙසං උපරි ධම්මදෙසනමාර්ගිති ආහ “අථ භගවා” නිආදි. සස්සතුච්ඡේදදිට්ඨියො ද්වෙ අත්තා. අරියමග්ගො මජ්ඣිමා පටිපදා. තස්සායෙව පටිපදායාති මිච්ඡාපටිපදාය එව.

සද්ධාපබ්බතස්සාති සද්ධාය පබ්බතස්ස “එවමහං ඉතො වට්ඨකම්බතො නිස්සරිස්සාමි” නි පබ්බජ්ජමුපගතස්ස, තදනුරූපඤ්ඤි සීලං පුරෙත්වා පයමජ්ඣානෙන සමාහිතවිත්තස්ස. එතන්ති කිලෙසවට්ඨපරිවුද්ධිදීපනං “තං ජීවං තං සරිරං” නිආදිකං දිට්ඨිසංකිලෙසනිස්සිතවචනං. නිබ්බිච්චිකිච්ඡො න භොතිති ධම්මෙසු තිණ්ණවිච්චිකිච්ඡො න භොති, තත්ථ තත්ථ ආසප්පනපරිසප්පනවසෙන පවත්තතිති අත්ථො.

එතමෙවං ජානාමිති යෙන සො හික්ඛු පයමං ඤානං උපසම්පජ්ජ විහරති, එතං සසම්පයුත්තං ධම්මං “මහග්ගතවිත්ත” නිති එවං ජානාමි. තථා හි වුත්තං “මහග්ගතවිත්තමෙනන්ති සඤ්ඤං යපෙසි” නිති. නො ව එවං වදාමිති යථා දිට්ඨිගතිකා තං ධම්මජානං සනිස්සයං අහෙදතො ගණ්හන්තා “තං ජීවං තං සරිරං” නිති, තදුභයං වා හෙදතො ගණ්හන්තා “අඤ්ඤං ජීවං අඤ්ඤං සරිරං” නිති අත්තතො මිච්ඡාගාහං පච්චෙදෙන්ති, එවමහං න වදාමි තස්ස ධම්මස්ස සුපරිඤ්ඤාතත්තා. තෙනාහ “අථ ඛො” නිආදි. බාහිරකා යෙභුයොන කසිණප්ඣානානි එව නිබ්බත්තෙන්තිති වුත්තං “කසිණපරිකම්මං භාවෙන්තස්සා” නි. යස්මා භාවනානුභාවෙන ඤානාධිගමො, භාවනා ව පථවිකසිණාදිසඤ්ජානනමුඛෙන භොතිති කත්වා සඤ්ඤාසිසෙන නිද්දිසියති, තස්මා “සඤ්ඤාබලෙන උප්පන්න” නිති ආහ. තෙන වුත්තං “පථවිකසිණමෙකො සඤ්ජානාති” නිආදි. යස්මා පන භගවතා තත්ථ තත්ථ වාරෙ “අථ ව පනාහං න වදාමි” නි වුත්තං, තස්මා භගවතො වචනමුපදෙසං කත්වා න වත්තබ්බං කිරෙතං කෙවලිනා උත්තමපුරිසෙනානි අධිප්පායෙන “න කල්ලං තස්සෙත” නිති ආහංසු, න සයං පටිභානෙනානි දස්සෙතුං “මඤ්ඤමානා වදන්ති” නි වුත්තං. සෙසං අනන්තරසුත්තෙ වුත්තනයත්තා, පාකටත්තා ව සුවිඤ්ඤෙයාමෙව.

ඉති සුමඬ්ඨගලවිලාසිනියා දීඝනිකායට්ඨකථාය පරමසුබ්බමගම්භීරදුරනුබොධත්ථපරිදීපනාය සුවිමලවිපුලපඤ්ඤාචෙයාත්තියජනනාය සාධුවිලාසිනියා නාම ලීනත්ථපකාසනියා ජාලියසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථපකාසනා.

ජාලියසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

8. මහාසීහනාදසුත්තවණ්ණනා

අවෙලකස්සපවත්ථුවණ්ණනා

381. එවං ජාලියසුත්තං සංවණ්ණෙත්වා ඉදානි මහාසීහනාදසුත්තං සංවණ්ණෙත්තො යථානුපුබ්බං සංවණ්ණනොකාසස්ස පත්තභාවං විභාවෙතුං, ජාලියසුත්තස්සානන්තරං සඬගිතස්ස සුත්තස්ස මහාසීහනාදසුත්තභාවං වා පකාසෙතුං “එවං මෙ සුතං...පෙ.... උරුඤ්ඤායං විහරතීති මහාසීහනාදසුත්තං”න්ති ආහ. එතදෙව නාමන්ති යස්මිං රට්ඨෙය් තං නගරං, තස්ස රට්ඨස්සපි යස්මිං නගරෙ හගවා විහාසි, තස්ස නගරස්සපි “උරුඤ්ඤා”ත්වෙව නාමං, තස්මා උරුඤ්ඤායන්ති උරුඤ්ඤානාමජනපදෙ උරුඤ්ඤානාමනගරෙති ආවුත්තිආදිනායෙන අත්ථො වෙදිතබ්බො. ඉමිනා ඉමමත්ථං දස්සෙති – න සබ්බත්ථ නියතපුල්ලිඬගපුථුවනාව ජනපදවාචී සද්දා, කත්ථවි අනියතපුල්ලිඬගපුථුවනාපි යථා “ආළවියං විහරතී”ති (පාචි. 84, 89) කෙවි ජනපදමෙවත්ථං වදන්ති, තං අපනෙතුං “හගවා හී”තිආදි වුත්තං. රමණීයොති මනොහරභූමිභාගතාය, ඡායුදකසම්පත්තියා, ජනවිචිත්තතාය ව මනොරමො. මිගානං අභයං දෙති එත්ථාති මිගදායො. තෙනාහ “සො”තිආදි. වෙලං වත්ථං, තං නත්ථි අස්සාති අවෙලොති වුත්තං “නග්ගපරිබ්බාජකො”ති. නාමන්ති ගොත්තනාමං. තපනං සත්තපනං කායස්ස බෙදනං තපො, සො එතස්ස අත්ථිති තපස්සී. යස්මා තථාභූතො තපං නිස්සිතො, තපො ව තං නිස්සිතො හොති, තස්මා “තපනිස්සිතක”න්ති ආහ. මුත්තාචාරාදීති එත්ථ ආදිසද්දෙන පරතො පාළිය (දී. නි. 1.397) මාගතා හත්ථාපලෙඛනාදයො සඬගිතිනා. ලුබං ඵරුසං සාධුසම්මතාචාරවිරහතො අපසාදනීයං ආජීවති වත්තනීති ලුබාජීවීති අවිධකථාමුත්තකනායො. උප්පණ්ඩෙතීති උභසනවසෙන පරිභාසති. උපවදනීති අවඤ්ඤාපුබ්බකං අපවදති. තෙන වුත්තං “හිළෙති වම්භෙති”ති. “හෙතුම්හි ඤාණං ධම්මපටිසම්භිදා”තිආදිසු විය ධම්මසද්දො හෙතුපරියායොති ආහ “කාරණස්ස අනුකාරණ”න්ති. තථාචුත්තසද්දත්ථොයෙවෙත්ථ කාරණසද්දස්ස හෙතුභාවතො. අත්ථවසා පයුත්තො හි සද්දපයොගො. සොයෙව ව සද්දත්ථො පරෙහි වුවිච්ඡානො අනුකාරණං තදනුරූපං තස්සදිසං වා තතො පච්ඡා වා චුත්තකාරණභාවතො. පරෙහීති යෙසං තුම්භෙහි ඉදං වුත්තං, තෙහි පරෙහි. චුත්තකාරණෙනාති යථා තෙහි වුත්තං, තථා වෙ තුම්භෙහි න වුත්තං, එවං සති තෙහි චුත්තකාරණෙන සකාරණො හුත්වා තුම්භාකං වාදො වා තතො පරං තස්ස අනුචාදො වා කොචි අප්පමත්තකොපි විඤ්ඤාහි ගරහිතබ්බං කාරණං ධානං නාගච්ඡෙය්, කිමෙවං නාගච්ඡතීති යොජනා. “ඉදං වුත්තං හොති”තිආදිනා තදෙවත්ථං සඬබෙපතො දස්සෙති.

382. ඉදානි යං විහජ්ජවාදං සන්ධාය හගවතා “න මෙනෙ වුත්තවාදිනො”ති සඬබෙපෙන වත්ථා තං විහජ්ජිවා දස්සෙතුං “ඉධාහං කස්සපා”තිආදි වුත්තං, තං විභාගෙන දස්සෙත්තො “ඉධෙකච්චො”තිආදිමාහ. හගවා හි නිරත්ථකං අනුපසම්මසංවත්තනිකං කායකිලමථං “අත්තකිලමථානුයොගො දුක්ඛො අනරියො අනත්ථසංභිතො”තිආදිනා (සං. නි. 5.1081; මහාව. 13). ගරහනි, සාත්ථකං පන උපසම්මසංවත්තනිකං කායකිලමථං “ආරඤ්ඤිකො හොති, පංසුකුලිකො හොති”තිආදිනා (අ. නි. 5.181, 182; පරි. 325) වණ්ණෙති. අප්පසුඤ්ඤාකායාති අපුඤ්ඤාකාය. අප්පසද්දො වෙත්ථ “ද්වන්තිජදනස්ස පරියායං අප්පහරිතෙ ධීතෙන අධිට්ඨාතබ්බ”න්තිආදිසු (පාචි. 135) විය අභාවත්ථො. මිච්ඡාදිට්ඨිභාවතො කම්මඵලං පටික්ඛිපත්තෙන “නත්ථි දින්න”න්තිආදිනා (දී. නි. 1.171; ම. නි. 1.445; 2.94, 225; 3.91, 116, 136; සං. නි. 3.210; අ. නි. 3.118; 10.176; ධ. ස. 1221; විහ. 907) මිච්ඡාදිට්ඨිං පුරක්ඛන්වා ජීවිතචුත්තිහෙතු තථා තථා දුච්චරිතපුරණං සන්ධාය “නිණි දුච්චරිතාති පුරෙත්වා”ති වුත්තං.

භියොසොමත්තායාති මත්තතො අතිරෙකං. “භියොසො”ති හි ඉදං භියොසාසද්දෙන සමානත්ථං නෙපාතිකං. අනෙසනවසෙනාති කොහඤ්ඤෙ යත්ථා අසත්තගුණසම්භාවනිච්ඡාය යථා තථා තපං කත්ථා අනෙසිතබ්බමෙසනාවසෙන මිච්ඡාජීවෙනාති අත්ථො. යථාචුත්තනායෙන ජීවිතචුත්තිහෙතු නිණි දුච්චරිතාති පුරෙත්වා. ඉමෙ ද්වෙති “අප්පසුඤ්ඤො, පුඤ්ඤවා”ති ව වුත්තෙ දුච්චරිතකාරිනො ද්වෙ පුග්ගලෙ.

දුතියනායෙ ඉමෙ ද්වෙති “අප්පසුඤ්ඤො, පුඤ්ඤවා”ති ව වුත්තෙ සුචරිතකාරිනො ද්වෙ පුග්ගලෙ.

පඨමදුතියනායෙසු චුත්තනායෙනෙව තතියවතුත්ථනායෙසුපි යථාක්කමං අත්ථො වෙදිතබ්බො. පඨමතතියනායෙසු වෙත්ථ අහෙතුකඅකිරියවාදිනො. දුතියවතුත්ථනායෙසු පන කම්මකිරියවාදිනොති දට්ඨබ්බං. අප්පදුක්ඛවිහාරීති අප්පකං දුක්ඛෙන විහාරී. බාහිරකාචාරයුත්තොති සාසනාචාරතො බාහිරකෙන තිත්ථියාචාරෙන යුත්තො. අත්තානං සුඛෙත්වාති අධම්මිකෙන අනෙසනාය ලද්ධපච්චයනිමිත්තෙන සුඛෙන අත්තානං සුඛෙත්වා සුඛං කත්ථා, “සුඛෙ යපෙත්වා”ති අධුනා පායො.

“න දානි මයා සදිසො අත්ථි”තිආදිනා තණ්හාමානදිට්ඨිසඬබානානං නිස්සන්තං මඤ්ඤානානං වසෙන දුච්චරිතපුරණමාහ. ලාභසක්කාරං වා උප්පාදෙන්තො නිණි දුච්චරිතාති පුරෙත්වාති සම්බන්ධො. මිච්ඡාදිට්ඨිවසෙනාති “නත්ථි කාමෙසු දොසො”ති එවං පවත්තමිච්ඡාදිට්ඨිවසෙන. පරිබ්බාජිකායාති බාහිරපබ්බජ්ජමුපගතාය තාපසදාරිකාය, ඡන්තපරිබ්බාජිකාය ව. “අපරො”ති එත්ථාපි හි “තාපසො වා ඡන්තපරිබ්බාජකො වා”ති අධිකාරො. දහරායාති තරුණාය. මුදුකායාති සුමුචාලාය. ලොමසායාති තනුතම්බලොමතාය අප්පලොමවතියා. ලොමං එතිස්සා අත්ථිති

ලොමසා. ලිඛිතයෙහි හි ස-පව්වයෙන පදසිද්ධිවිච්ඡන්ති සද්දවිදු. කාමෙසුනි වත්ථුකාමෙසු. පාතබ්බතන්ති පරිභුඤ්ජිතබ්බං. පරිභොගත්ථො හෙත්ථ පා-සද්දො, තබ්බසද්දො ව භාවසාධනො. තා-සද්දො පන සකත්ථෙ යථා “දෙවතා”ති, පාතබ්බතන්ති වා පරිභුඤ්ජනකතං, කත්තුසාධනො චෙත්ථ තබ්බසද්දො යථා උපරිපණ්ණාසකෙ පඤ්චත්තසසුත්තෙ “යෙ හි කෙවි හික්ඛවෙ සමණා වා බ්‍රාහ්මණා වා දිට්ඨසුතමුතවිඤ්ඤාතබ්බසඬ්ඛාරමත්තෙන එතස්ස ආයතනස්ස උපසම්පදං පඤ්ඤපෙන්නි”ති (ම. නි. 3.24) තථා හි තදට්ඨකථායං චුත්තං “විජානාතීති විඤ්ඤාතබ්බං, දිට්ඨසුතමුතවිඤ්ඤාතමත්තෙන පඤ්චද්වාරිකසඤ්ඤාපවත්තිමත්තෙනාති අයඤ්ඤි එත්ථ අත්ථො”ති, (ම. නි. අට්ඨ. 3.24) තට්ඨිකායඤ්ච “යථා නියාන්තීති නියාන්තීකාති බහුලං වචනතො කත්තුසාධනො නියාන්තීකසද්දො, එවං ඉධ විඤ්ඤාතබ්බසද්දොති ආහ ‘විජානාතීති විඤ්ඤාතබ්බ’න්ති,” තා-සද්දො පන භාවෙ. අස්සාදියමානපක්ඛෙ යිතො කිලෙසකාමොපි වත්ථුකාමපරියාපන්නොයෙව, තස්මා තෙසු යථාරුචි පරිභුඤ්ජන්තොති අත්ථො.

ඉදන්ති නයවතුක්කවසෙන චුත්තං අත්ථප්පහෙදවිභජනං. “තිත්ථියවසෙන ආගතං අට්ඨකථායං තථා විභත්තත්තා”ති (දී. නි. ටී. 1.382) ආචරියෙන චුත්තං, තථායෙව පන පාළියම්පි විභත්තන්ති වෙදිතබ්බං. සාසනෙපීති ඉමස්මිං සාසනෙපි.

කථං ලබ්භතීති ආහ “එකච්චො හී”තිආදි. යස්මා න ලභති, තස්මා අනෙසනං කත්ථාතිආදිනා යොජෙතබ්බං. අරහත්තං වා අත්තති අසත්තං “අත්ථි මෙ”ති යථාරුතං පටිජානිත්වා. සාමන්තප්ප්පනපච්චයපටිසෙවනඉරියාපට්ඨසන්තිස්සිතසඬ්ඛාතාති තීණි වා කුභනවත්ථුනි පටිසෙවිත්වා.

තාදිසොවාති ධුතඬ්ඨ (විසුද්ධි. 1.22; ථෙරගා. අට්ඨ. 2.844 ආදයො) සමාදානවසෙන ලුඛාජීවී එව. අනෙසනවසෙනාති නිදස්සනමත්තං. “අරහත්තපටිජානනො”තිආදිපි හි වත්තබ්බං.

දුල්ලභසුඛො භවිස්සාමි දුග්ගතිසු උපපත්තියාති අධිප්පායො. අසක්කොන්තොති එත්ථ අත්තසද්දො භාවලක්ඛණෙ, අසක්කුණමානෙ සතීති අත්ථො.

383. අසුකට්ඨානතොති අසුකභවතො. ආගතාති උපපත්තිවසෙන ඉධාගතා. ඉදානි ගන්තබ්බට්ඨානඤ්චාති උපපත්තිවසෙනෙව ආයතීං ගමිතබ්බභවඤ්ච. තතොති අතීතභවතො. පුන උපපත්තින්ති ආයතීං අනන්තරභවෙ පුන උපපත්තිං, තතො අනන්තරභවෙපි පුන උපපත්තින්ති පුනප්පුනං නිබ්බත්තිං. කෙන කාරණෙන ගරහිස්සාමිති එත්ථ යථාභූතමජානන්තො ඉවිජාදොසවසෙන යං කිඤ්චි ගරහෙයා, න තථා වාහං, අහං පන යථාභූතං ජානන්තො සබ්බම්පෙතං කෙන කාරණෙන ගරහිස්සාමි, සබ්බස්සපෙතස්ස තපස්ස ගරහාය කාරණං තත්ථිති ඉමමධිප්පායං දස්සෙන්තො “ගරහිතබ්බමෙවා”තිආදිමාහ. භණ්ඩිකන්ති පුට්ඨණ්ඩිකං. උපමාපක්ඛෙ පරිසුද්ධතාය ධොතං, තථා අධොතඤ්ච, උපමෙයාපක්ඛෙ පන පසංසිතබ්බගුණතාය ධොතං පරිසුද්ධං, තථා අධොතඤ්චාති අත්ථො. තමත්ථන්ති ගරහිතබ්බස්ස චෙව ගරහණං, පසංසිතබ්බස්ස ච පසංසනං.

384. දිට්ඨධම්මිකස්ස, සම්පරායිකස්ස ව අත්ථස්ස සාධනවසෙන පවත්තියා ගරුකත්තා න කොචි න සාධුති වදති. පඤ්චවිධං චෙරන්ති පාණාතිපාතාදිපඤ්චවිධචෙරං. තඤ්චි පඤ්චවිධස්ස සීලස්ස පටිපක්ඛභාවතො, සත්තානං චෙරහෙතුතාය ව “චෙර”න්ති චුච්චති, තතො එව ව තං න කොචි “සාධු”ති වදති තථා දිට්ඨධම්මිකාදිඅත්ථානමසාධනතො, සත්තානං සාධුභාවස්ස දුසනතො ව. න නිරුන්ධිතබ්බන්ති රූපග්ගහණෙ න නිවාරෙතබ්බං. දස්සනීයදස්සනත්ථො හි වක්ඛුපටිලාභොති තෙසමධිප්පායො. අයමෙව නයො සොනාදිසුපි. යදග්ගෙන තෙසං පඤ්චද්වාරෙ අසංවරො සාධු, තදග්ගෙන තත්ථ සංවරො න සාධුති අධිප්පායො භොතීති ආහ “පුන...පෙ.... අසංවර”න්ති.

අයමෙත්ථ අට්ඨකථාතො අපරො නයො – යං තෙ එකච්චං වදන්ති “සාධු”ති තෙ “එකෙ සමණබ්‍රාහ්මණා”ති චුත්තා තිත්ථියා යං අත්තකිලමථානුයොගාදිං “සාධු”ති වදන්ති, තං මයං න “සාධු”ති වදාම. යං තෙ...පෙ.... “න සාධු”ති යං පන තෙ අනවජ්ජපච්චයපරිභොගං, සුනිවත්ථසුපාරුතාදිසම්මාපටිපත්තිඤ්ච “න සාධු”ති වදන්ති, තං මයං “සාධු”ති වදාමාති.

ඉති යං පරවාදමූලකං චතුක්කං දස්සිතං, තදෙව පුන සකවාදමූලකං චතුක්කං කත්ථා දස්සිතන්ති විඤ්ඤාපෙතුං “එව”න්තිආදි චුත්තං. යඤ්චි කිඤ්චි කෙනචි සමානං, තෙනපි තං සමානමෙව. යඤ්චි කිඤ්චි කෙනචි අසමානං, තෙනපි තං අසමානමෙවාති ආහ “සමානාසමානත”න්ති. එත්ථ ව සමානතන්ති සමානතාමත්තං. අනවසෙසතො හි පභාතබ්බධම්මානං පභානං, උපසම්පාදෙතබ්බධම්මානං උපසම්පාදනඤ්ච සකවාදෙව දිස්සති, න පරවාදෙ. තෙන චුත්තං “ත්‍යාහං උපසම්මිකම්ථා එවං වදාමි”තිආදි. සකවාදපරවාදානුරූපං චුත්තනයෙන පඤ්චසීලාදිවසෙනෙව අත්ථො වෙදිතබ්බං.

385. අන්තමිති ආණ්ඩුක්‍රමය පසුබිම්පත්තනොපදං. ලද්ධිං පුච්ඡන්තොති “කිං සමණො ගොතමො සංකිලෙසධම්මෙ අනවසෙසං පහාය වත්තති, උදාහු පරෙ ගණාවරියා, එත්ථ තාව අත්තනො ලද්ධිං වදෙහී”ති එවං පටිඤ්ඤාතං සිද්ධන්තං පුච්ඡන්තො. කාරණං පුච්ඡන්තොති “සමණොව ගොතමො සංකිලෙසධම්මෙ අනවසෙසං පහාය වත්තති”ති චුත්තෙ “කාරණෙනපි එතමත්ථං ගාහයා”ති එවං හෙතුං පුච්ඡන්තො. උභයං පුච්ඡන්තොති “ඉදං නාමෙත්ථ කාරණං”න්ති කාරණං වත්ථා පටිඤ්ඤාතෙ අත්ථෙ සාධයමානෙ අත්ථයනො, ඛාතිරෙකතො ව කාරණං සමත්ථෙතුං සදිසාසදිසප්පහෙදං උපමොදාහරණද්වයං පුච්ඡන්තො. අපිච්ච හෙතුපමොදාහරණවසෙන තිලක්ඛණසම්පත්තියා යථාපටිඤ්ඤාතෙ අත්ථෙ සාධයෙ සම්මදෙව අනු පච්ඡා භාසන්තො නිගමෙන්තොපි සමනුභාසති නාමාති වෙදිතබ්බං. “උපසංහරිත්වා”ති පාඨසෙසො. “කිං තෙ”තිආදි උපසංහරණාකාරදස්සනං. දුතියපදෙපිති “සඬ්ඝෙන වා සඬ්ඝ”න්ති පදෙපි. වචනසෙසං, උපසංහරණාකාරඤ්ච සන්ධාය “එසෙව නයො”ති චුත්තං.

තමත්ථන්ති තං පහාතබ්බධම්මානං අනවසෙසං පහාය වත්තනසඬ්ඛානං, සමාදාතබ්බධම්මානං අනවසෙසං සමාදාය වත්තනසඬ්ඛානඤ්ච අත්ථං. යොජෙත්ථාති අකුසලාදිපදෙහි යොජෙත්ථා. අකොසල්ලසම්භුතාදිඅත්ථෙන අකුසලා වෙච තතොයෙව අකුසලාති ව සඬ්ඛාතා, සඬ්ඛාතසද්දො වෙන්ථ ඤාතත්ථො, කොට්ඨාසත්ථො ව යුජ්ජතිති ආහ “ඤාතා, කොට්ඨාසං වා කත්ථා යපිතා”ති, පුරිමෙන වෙන්ථ පදෙන එකන්තාකුසලෙ වදති, පච්ඡිමෙන තං සහගතෙ, තප්පටිපක්ඛියෙ ව. එවඤ්ඤි කොට්ඨාසකරණෙන යපනං උපපන්නං හොති. අකුසලපක්ඛිකභාවෙන හි වචන්ථාපනං කොට්ඨාසකරණං. අවජ්ජසද්දො දොසත්ථො ගාරය්හපරියායත්තා, අ-සද්දස්ස ව තබ්බාවචුත්තන්තොති ආහ “සදොසා”ති. අරියා නාම නිද්දොසා. ඉමෙ පන අකුසලා කථඤ්චිපි නිද්දොසා න හොන්තිති නිද්දොසට්ඨෙන අරියා හචිතුං නාලං අසමත්ථා.

386-392. “ය”න්ති එතං කාරණෙ පච්චත්තවචනන්ති දස්සෙති “යෙනා”ති ඉමිනා. යං වා පනාති අසම්භාවනාවචනමෙතං, යං වා පන කිඤ්චිති අත්ථො. පහාය වත්තන්තිති ව අත්ථවසා පුච්චවචනවිපරිණාමොති චුත්තං “යං වා තං වා අප්පමත්තකං පහාය වත්තන්ති”ති. ගණාවරියා වෙන්ථ පුරණමක්ඛලිආදයො. සත්ථුපහවත්තා සඬ්ඝස්ස සඬ්ඝසම්පත්තියාපි සත්ථුසම්පත්ති විභාවියතිති ආහ “සඬ්ඝ...පෙ.... සිද්ධිතො”ති, සා පන පසංසා පසාදහෙතුකාති පසාදමුඛෙන තං දස්සෙතුං “පසිදමානාපි”තිආදි චුත්තං. තත්ථ සම්පිණ්ඩනත්ථෙන පි-සද්දෙන අප්පසිදමානාපි එවමෙව න පසිදන්තිති සම්පිණ්ඩෙති. යථා හි අත්ථයනො සත්ථුසම්පත්තියා සාවකෙසු, සාවකසම්පත්තියා ව සත්ථරි පසාදො සමුච්චියති, එවං ඛාතිරෙකතො සත්ථුච්චත්තියා සාවකෙසු, සාවකච්චත්තියා ව සත්ථරිඅප්පසාදොති දට්ඨබ්බං. “තථා හී”තිආදි තබ්බිවරණං. සරීරසම්පත්තින්ති රූපසම්පත්තිං, රූපකායපාරිපුරිත්ති අත්ථො. රූපප්පමාණෙ සත්තෙ සන්ධාය ඉදං චුත්තං, “ධම්මදෙසනං වා සුත්ථා”ති ඉදන්තු සොසප්පමාණෙ, ධම්මප්පමාණෙ ව, “භික්ඛුනං පනාවාරගොචර”න්තිආදිං පන ධම්මප්පමාණෙ, ලුඛප්පමාණෙ ව. ආවාරගොචරාදිහි ධම්මො, සම්මාපට්ඨත්තියා ලුඛො ව හොති. තස්මා “භවන්ති වත්තාරො”ති පට්ඨමපදෙ රූපප්පමාණා, සොසප්පමාණා, ධම්මප්පමාණා ව, දුතියපදෙ ධම්මප්පමාණාව යොජෙතබ්බං. කිචරූපොති කිත්තකජාතිකො. යා සඬ්ඝස්ස පසංසාති ආනෙන්ථා සම්බන්ධො, අයමෙව වා පාඨො.

තත්ථ යා බුද්ධානං, බුද්ධසාවකානමෙව ව පාසංසනා, අඤ්ඤෙසඤ්ච තදභාවො ජොතිතො, තං චිරතිප්පහානසංවරුද්දෙසවසෙන නිහරිත්ථා දස්සෙන්තො “අයමධිප්පායො”තිආදිමාහ. තත්ථ සෙතුසාතචිරතියා අරියමග්ගසම්පයුත්තත්තා “සබ්බෙන සබ්බං නත්ථී”ති චුත්තං. අට්ඨසමාපත්තිවසෙන වික්ඛම්භනප්පහානමත්තං, විපස්සනාමත්තවසෙන තදබ්ගප්පහානමත්තන්ති යථාලාභං යොජෙතබ්බං. විපස්සනාමත්තවසෙනාති ව “අතිවච”න්ති වා “දුක්ඛ”න්ති වා විවිධං දස්සනමත්තවසෙන, න පන නාමරූපවචන්ථානපච්චයපරිග්ගණනපුබ්බකං ලක්ඛණත්තයං ආරොපෙන්ථා සඬ්ඛාරානං සම්මසනවසෙන. නාමරූපපරිච්ඡෙදො, හි අනත්තානුපස්සනා ව බාහිරකානං නත්ථී. ඉතරාති සමුච්චෙදපට්ඨපස්සද්ධිනිස්සරණප්පහානාති තිණි සබ්බෙන සබ්බං නත්ථී මග්ගඵලනිබ්බානත්තා. ලොකියපඤ්චසීලතො අඤ්ඤො සබ්බොපි සීලසංවරො, “බමො හොති සිතස්ස උණ්භස්සා”තිආදිනා (ම. නි. 1.24; 3.159; අ. නි. 4.114) චුත්තො සුපරිසුද්ධො ඛන්තිසංවරො, “පඤ්ඤායෙනෙ පිට්ඨයාරො”තිආදිනා (සු. නි. 1041; චූළනි. 60) චුත්තො කිලෙසානං සමුච්චෙදකො මග්ගඤ්ඤාණසඬ්ඛානො ඤාණසංවරො, මනච්ඡට්ඨානං ඉන්ද්‍රියානං පිදහනවසෙන පචන්තො සුපරිසුද්ධො ඉන්ද්‍රියසංවරො, “අනුප්පන්නානං පාපකානං අකුසලානං ධම්මානං අනුප්පාදායා”තිආදිනා (දී. නි. 2.403; ම. නි. 1.135; සං. නි. 5.8; විභ. 205) චුත්තො සම්මප්පමානසඬ්ඛානො විරියසංවරොති ඉමං සංවරපඤ්චකං සන්ධාය “සෙසං සබ්බෙන සබ්බං නත්ථී”ති චුත්තං.

“පඤ්ච ඛො පනිමෙ පාතිමොක්ඛුද්දෙසා”තිආදිනා යථාචුත්තසීලස්සෙව පුන ගහණං සාසනෙ සීලස්ස බහුභාවං දස්සෙන්ථා තදෙකදෙසෙ එව පරෙසං අට්ඨානදස්සනත්ථං. “උපොසථුද්දෙසා”ති අධුනා පාඨො. පඤ්ඤායතිති පතිට්ඨිතභාවෙන පාකටො හොති, තස්මා මයා හි...පෙ.... නත්ථීති යොජෙතබ්බං. සිහනාදන්ති සෙට්ඨනාදං, අභිතනාදං කෙනචි අප්පට්ඨත්තියවාදං. යං පන වදන්ති –

“උත්තරස්මිං පදෙ ඛාග්ග-පුඬ්ගවොසහකුඤ්ජර;
සිහසද්දුලනාගාදා, පුමෙ සෙට්ඨත්ථගොචරා”ති.

තං යෙභුයාවසෙනාති දට්ඨබ්බං.

අරියඅට්ඨච්ඡිකමග්ගවණ්ණනා

393. “අයං පන යථාචුත්තො මම වාදො අවිපරිනොව, තස්සෙවං අවිපරිනභාවො ඉමං මග්ගං පටිපජ්ජිත්වා අපරප්පච්චයනො ජාතිතබ්බො”ති එවං අවිපරිනභාවාවබොධනත්ථං. පාළියං “අත්ථි කස්සපා”තිආදීසු අයං යොජනා – යං මග්ගං පටිපන්නො සාමංයෙව අත්තපච්චික්ඛනො එවං ඤස්සති දක්ඛති “සමණො ගොතමො වදන්තො යුත්තපත්තකාලෙ තථභාවතො භූතං, එකංසෙන භිතාවහභාවතො අත්ථං, ධම්මතො අනපෙතත්තා ධම්මං, විනයයොගතො, පරෙසඤ්ච විනයනතො විනයං වදති”ති, සො මයා සයං අභිඤ්ඤා සච්ඡිකත්වා පචෙදිතො සකලචට්ටදුක්ඛනිස්සරණභූතො අත්ථි කස්සප මග්ගො, තස්ස ව අධිගමුපායභූතා පුබ්බභාගපටිපදාති, තෙන “සමණො ගොතමො ඉමෙ ධම්මෙ අනවසෙසං පභාය වත්තති”තිආදි නයජ්ජවත්තො වාදො කෙනචි අසම්පකම්පිතො යථාභූත සිහනාදොති දස්සෙති. දක්ඛතීති චෙත්ථ ස්සති-සද්දෙන පදසිද්ධි “යත්‍ර හි නාම සාවකො එවරූපං ඤස්සති වා දක්ඛති වා සක්ඛං කරස්සති”තිආදීසු විය.

“එවමෙනං යථාභූතං සම්මජ්ජඤ්ඤාය පස්සති”තිආදි සුත්තපදෙසු (අ. නි. 3.134) විය ව මග්ගඤ්ච පටිපදඤ්ච එකතො කත්වා දස්සෙන්නො. “අයමෙවා”ති සාවධාරණච්චනං මග්ගස්ස පුට්ඨභාවපටික්ඛෙපත්ථං, සබ්බඅරියසාධාරණභාවදස්සනත්ථං, සාසනෙ පාකට්ඨාවදස්සනත්ථඤ්ච. තෙනාහ “එකායනො අයං භික්ඛවෙ මග්ගො සත්තානං විසුද්ධියා”ති (දී. නි. 2.373; ම. නි. 1.106; සං. නි. 5.367, 384).

“එසෙව මග්ගො නත්ථඤ්ඤො, දස්සනස්ස විසුද්ධියා”ති, (ධ. ප. 274) –

“එකායනං ජාතිබයන්තදස්සි,
මග්ගං පජානාති භිතානුකම්පි;
එතෙන මග්ගෙන අතරිං සු පුබ්බෙ,
තරිස්සන්ති යෙ ව තරන්ති ඔස”න්ති. (සං. නි. 5.384, 409; චූළනි. 107, 211; නෙත්ති. 170) ව –

සබ්බෙසු චෙව සුත්තපදෙසෙසු, අභිධම්මපදෙසෙසු (විභ. 355) ව එකොවායං මග්ගො පාකටොති.

තපොපක්කමකථාවණ්ණනා

394. තපොයෙව උපක්කම්මිතබ්බතො, ආරභිතබ්බතො තපොපක්කමාති ආහ “තපාරම්භා”ති, ආරම්භනඤ්චෙත්ථ තපකරණමෙවාති දස්සෙති “තපොකම්මාති”ති ඉමිනා. සමණකම්මසඬ්ඛාතාති සමණෙහි කත්තබ්බකම්මසඤ්ඤිතා. බ්‍රාහ්මණකම්මසඬ්ඛාතාති එත්ථාපි එසෙව නයො. නිව්චොලොති නිස්සට්ඨචොලො සබ්බෙන සබ්බං පටික්ඛිත්තචොලො. චෙලං, චොලොති ව පරියායවචනං. කොචි ඡින්නභින්නපට්ටිලොතිකධරොපි දසන්තයුත්තස්ස වත්ථස්ස අභාවතො “නිව්චොලො”ති වත්තබ්බතං ලභෙය්‍යාති තං නිවත්තෙතුං “නග්ගො”ති චුත්තං, නග්ගියවතසමාදානෙන සබ්බථා නග්ගොති අත්ථො. ලොකියකුලපුත්තාවාරවිරහිතතාව විස්සට්ඨාවාරතාති දස්සෙති “උච්චාරකම්මාදීසු”තිආදිනා. කථං විරහිතොති ආහ “ධීතකොවා”තිආදි, ඉදඤ්ච නිදස්සනමත්තං වමිත්වා මුඛවික්ඛාලනාදිආචාරස්සපි තෙන විස්සට්ඨන්තා. අපලිඛතීති උදකෙන අධොවනතො අපලිහති. සො කිර දණ්ඩකං “සත්තො”ති පඤ්ඤපෙති, තස්මා තං පටිපදං පුරෙන්නො එවං කරොතිති චුත්තං “උච්චාරං වා”තිආදි. තත්ථ අපලිඛතීති අපකසති.

“එහි හදන්තො”ති චුත්තෙ උපගමනසඬ්ඛාතො විධි එහිහද්දන්තො, තං වරතීති එහිහද්දන්තිකො , රුළුහිසද්දෙන චෙත්ථ තද්ධිතසිද්ධි යථා “එහිපස්සිකො”ති, (ම. නි. 1.74) තජ්ජටික්ඛෙපෙන නඑහිහද්දන්තිකො, තදෙවත්ථං දස්සෙති “භික්ඛාගහණත්ථ”න්තිආදිනා. න එතීති න ආගච්ඡති. එවං නතිට්ඨහද්දන්තිකොති එත්ථාපි. සමණෙන නාම සයංවචනකරෙනෙව භවිතබ්බං, න පරවචනකරෙනාති අධිජ්ජායෙන තදුග්ගමිපි...පෙ.... න කරොති. පුරෙතරන්ති තං යානං අත්තනා උපගමනතො පට්ඨතරං, තං කිර සො “භික්ඛුනා නාම යාදිව්ජකී එව භික්ඛා ගහෙතබ්බා”ති අධිජ්ජායෙන න ගණ්හාති. උද්දිස්සකතං පන “මම නිමිත්තභාවෙන බහු බුද්දකා පාණා සඬ්ඛාමාපාදිතා”ති අධිජ්ජායෙන නාධිවාසෙති. නිමත්තතමිපි “එවං තෙසං වචනං කතං භවිස්සති”ති අධිජ්ජායෙන න සාදියති. කුමහීති පක්කභික්ඛාපක්ඛිත්තකුමිහො. උක්ඛලීති භික්ඛාපචනකුමිහො. පච්ඡිති භික්ඛාපක්ඛිත්තපිට්ඨං. තතොපිති කුමහිකලොපිතොපි. කුමහීආදීසුපි සො සත්තසඤ්ඤීති ආහ “කුමහිකලොපියො”තිආදි. “අයං ම”න්තිආදීසුපි එසෙව නයො. අන්තරන්ති උභින්නමන්තරාලං.

කබලන්තරායොති ආලොපස්ස අන්තරායො. එත්ථාපි සො සත්තසඤ්ඤී. පුරිසන්තරගතායාති පුරිසසම්පගතාය. රතිඅන්තරායොති කාමරතියා අන්තරායො. ගාමසභාගාදිවසෙන සඬ්ගම්ම කිත්තෙන්ති එතිස්සාති සංකිත්ති. තථා සංභටනණ්ඩුලාදිසඤ්චයො තෙන කතහත්තමිධාධිජ්ජෙතන්ති චුත්තං “සංකිත්තෙන්වා කතහත්තෙසු”ති. මජ්ඣිමනිකායෙ මහාසිහනාදසුත්තන්තට්ඨකායං පන ආචරියෙනෙව එවං චුත්තං “සංකිත්තයන්ති එතායාති සංකිත්ති,

ගාමවාසීහි සමුදායවසෙන කිරියමානකිරියා, එත්ථ පන භත්තසංකිත්ති අධිප්පෙතාති ආහ ‘සංකිත්තෙන්වා කතභත්තෙසු’ති”. ඉදං පන තස්ස උක්කට්ඨපටිපදාති දස්සෙති “උක්කට්ඨො”තිආදිනා. යථා චෙන්ථ, එවං “නඵහිභද්දන්තිකො”තිආදිසුපි උක්කට්ඨපටිපදාදස්සනං වෙදිතබ්බං. සාසද්දො සුනඛපරියායො. තස්සාති සුනඛස්ස. තත්ථාති තස්මිං යානෙ. සමුහසමුහවාරිනීති සඛසසඛසවාරිනී. මනුස්සාති වෙය්‍යාවච්චකරමනුස්සා.

සොචිරකන්ති කඤ්ඡිකං. “ලොණසොචිරක”න්ති කෙවි, තදයුත්තමෙව, “සබ්බසස්සසම්භාරෙහි කත”න්ති චුත්තත්තා. ලොණසොචිරකඤ්ඤි සබ්බමච්ඡමංසපුප්ඵලාදිසම්භාරකතං. සුරාපානමෙවාති මජ්ඣිමනිකාය සුරාය පානමෙව. මෙරයම්පෙත්ථ සඬගහිතං ලක්ඛණභාරෙන, එකසෙසනායෙන වා. සබ්බෙසුපිති සාවජ්ජානවජ්ජෙසුපි කඤ්ඡිකසුරාදිසු. එකාගාරමෙව භික්ඛාවරියාය උපගච්ඡතිති එකාගාරිකො. නිවත්තනීති පච්චාගච්ඡති, සති භික්ඛාලාභෙ තදුත්තරි න ගච්ඡතිති චුත්තං හොති. එකාලොපෙනෙව වත්තනීති එකාලොපිකො. දීයති එතායාති දත්ති, ද්වත්තිආලොපමත්තග්ගාහි බුද්දකං භික්ඛාදානභාජනං. තෙනාහ “බුද්දකපාති”ති. අග්ගභික්ඛන්ති අනාමට්ඨභික්ඛං, සමාහිසඬ්ඛතතාය වා උත්තමභික්ඛං. අභුඤ්ජනවසෙන එකො හො එතස්සාති එකාහිකො, ආභාරො, තං ආභාරං ආභාරෙතීති අත්ථො. සො පන අත්ථතො එකදිවසලඬ්ඛකොති චුත්තං “එකදිවසත්තරික”න්ති. එස නයො “ද්වාහික”න්තිආදිසුපි. අපිච එකාහං අභුඤ්ජිත්වා එකාහං භුඤ්ජනං, එකාහවාරො වා එකාහිකං. ද්විහං අභුඤ්ජිත්වා ද්විහං භුඤ්ජනං, ද්විහවාරො වා ද්විහිකං. සෙසද්වයෙපි අයං නයො. උක්කට්ඨො හි පරියායභත්තභොජනිකො ද්විහං අභුඤ්ජිත්වා එකාහමෙව භුඤ්ජති. එවං සෙසද්වයෙපි. මජ්ඣිමාගමට්ඨකායං පන “එකාහං අත්තරභුතං එතස්ස අත්ථිති එකාහිකං. සෙසපදෙසුපි එස නයො”ති චුත්තං. “ථෙරා භික්ඛු භික්ඛුනියො ඔවදන්ති පරියායෙනා”තිආදිසු විය වාරත්ථො පරියාය සද්දො. එකාහවාරෙනාති එකාහිකවාරෙන. “එකාහික”න්තිආදිනා චුත්තවිධිමෙව පටිපාටියා පවත්තභාවෙන දස්සෙතුං පාළියං “ඉති එවරූප”න්තිආදි චුත්තන්ති දට්ඨබ්බං.

395. සාමාකො නාම ගොධුමො. සයංජාතා වීභිජානීති අරොපිමවීභිජාති. යදෙව “වීභි”ති වදන්ති. ලිඛිත්වාති කසිත්වා. සිලෙසොපිති කණ්ණිකාරාදිරුක්ඛනියාසොපි. කුණ්ඩකන්ති තනුතරං තණ්ඩුලසකලං, තණ්ඩුලඛණ්ඩකන්ති අත්ථො. ඔදනෙන කතං කඤ්ඡියං ඔදනකඤ්ඡියං. “වාසිතකෙන පිඤ්ඤාකෙන නභායෙය්‍යා”තිආදිසු (පාටි. 1203) විය පිඤ්ඤාක සද්දො තිලපිට්ඨපරියායො. යථාහ “පිඤ්ඤාකං නාම තිලපිට්ඨං වුවිච්ඡි”ති. “තරුණකදලික්ඛන්ධමෙව පිඤ්ඤාක”න්ති කෙවි, න ගහෙනබ්බමෙනං කත්ථවිපි තථා අවචනතො.

396. සණ්ඨෙහි සණ්ඨාකෙහි නිබ්බන්තිතාති සාණානි, අඤ්ඤෙහි මිස්සකානි සාණානි එව මසාණානි නිරුත්තිතයෙන, න ඡවීවරපරියාපන්තාති භඩ්ගාති. කෙවි පන “මසාණානි නාම වොළවිසෙසානීති පරිකප්පෙන්වා මස්සකවොළානී”ති පඨන්ති, තදයුත්තමෙව පොරාණෙහි තථා අචුත්තත්තා. එරකතිණාදීනීති එත්ථ ආදිසද්දෙන අක්කමකච්ඡිකදලිවාකාදිනං සඬගහො, එරකාදිහි කතාති හි ඡවානි ලාමකානි දුස්සානීති වත්තබ්බතං ලභන්ති. ඡවසද්දො හෙන්ථ හීනවාචකො, පුරිමවිකප්පෙ පන මතසරීරවාචකො. ඡඩ්ඛිතනන්තකානීති ඡඩ්ඛිතපිලොතිකානි. අජිනස්සෙදන්ති අජිනං, පකතිඅජිනමිගච්ඡමං, තදෙව මජ්ඣෙ ඵාලිතකඤ්ඤෙව, අජිනස්ස බිපං ඵාලිතමුපඩ්ඛන්ති අජිනක්ඛිපං. “සබුරකන්තිපි වදන්ති”ති (ම. නි. අට්ඨ. 1.155) පපඤ්චසුද්දනියං චුත්තං, ද්විත්තං තිණ්ණං වා සමුදිතඤ්ඤෙව, අජිනක්ඛිපන්ති තෙසමධිප්පායො. විනයසංචණ්ණනාසු පන “අජිනමෙව අහෙදතො අජිනක්ඛිප”න්ති චුත්තං. කන්දිත්වාති උජ්ජවුජ්ජවෙන කන්දිත්වා. “ගන්ථෙත්වා”තිපි පායො, වට්ටෙත්වා බන්ධිත්වාති අත්ථො. එවඤ්ඤි එලකචීරෙ නිදස්සනං උපපන්නං හොති. යං සන්ධාය චුත්තන්ති අජිතවාදස්ස පටිකිට්ඨතරභාවෙ උපමාදස්සනත්ථං යදෙව කෙසකම්බලං සන්ධාය අඬ්ඟුත්තරාගමෙ (අ. නි. 3.138) චුත්තං.

තන්තාවුතානීති තන්තං පසාරෙන්වා විතානි. පටිකිට්ඨොති හීනො. කස්මාති චුත්තං “කෙසකම්බලො”තිආදි. පාළියං උබ්භට්ඨකො”ති එතස්ස “උද්ධං ධීතකො”ති අත්ථො මජ්ඣිමාගමට්ඨකථායං මහාසීහනාදසුත්තවණ්ණනායං (ම. නි. අට්ඨ. 1.215) චුත්තො. උබ්භසද්දො හි උපරිඅත්ථෙ නෙපානිකො යථා “උබ්භජාණුමණ්ඩල”න්ති. අනෙකපරිමාණා, හි නිපාතා, අනෙකත්ථා ව.

මිච්ඡාවායාමවසෙනෙව උක්කට්ඨකවතානුයොගොති ආහ “උක්කට්ඨකවීරියං අනුයුත්තො”ති. න කෙවලං නිසින්නොයෙව උක්කට්ඨකො, අථ බො ගච්ඡන්තොපි...පෙ.... ගච්ඡති. අයකණ්ටකෙති අයොමයකණ්ටකෙ. පකතිකණ්ටකෙති සලාකකණ්ටකෙ. උච්චභූමියං ඵණ්ඩිලසද්දොති චුත්තං “උච්චෙ භූමිට්ඨානෙ”ති. අයං අට්ඨකථාතො අපරො නයො – ඵණ්ඩිලන්ති සමාපකතිභූමි වුවිච්ඡි “පත්ථණ්ඩිලෙ පාතුරහොසි”තිආදිසු විය. අමරකොසෙපි හි නිසණ්ටුසත්ථෙ චුත්තං “වෙදි පරික්ඛතා භූමි, සමෙ ඵණ්ඩිලං වාතුරො”ති (සත්තරසමවග්ගෙ 18 ගාථායං) තස්මා ඵණ්ඩිලෙ අනන්තරහිතාය පකතිභූමියං සෙය්‍යම්පි කප්පෙතීති අත්ථො. යං සන්ධාය තත්ථෙව නිසණ්ටුසත්ථෙ චුත්තං “යො ඵණ්ඩිලෙ වත වසා, සෙනෙ ඵණ්ඩිලසාසි සො”ති (සත්තරසමවග්ගෙ 44 ගාථායං) රජො එව ජල්ලං මලීනං රජොජල්ලං. තෙන චුත්තං “සරීර”න්තිආදි. ලද්ධං ආසනන්ති නිසිදිතුං යථාලද්ධමාසනං. අකොපෙන්වාති අඤ්ඤත්ථ අනුපගන්ත්වා. තථා වාහ “තත්ථෙව නිසිදනසීලො”ති. එවං නිසිදන්තො හි තං අකොපෙන්තො නාම හොති. චතුසු මහාවිකටෙසු ගුප්මෙවිධාධිප්පෙතන්ති චුත්තං “ගුප්ථං වුවිච්ඡි”ති. තඤ්ඤි ආසයවසෙන විරූපං කටන්තා “විකට”න්ති වුවිච්ඡි. සායං තතියන්ති සායන්තසමයසඬ්ඛාතං තතියසමයං. අස්සාති

උදකොරොහනානුයෝගස්ස. පාතොපදම්මි සායංපදං නෙපාතිකං . අනුසාරලොපෙන පන “සායතනියක”න්තිපි පාඨො දිස්සති.

එත්ථ ව “අවෙලකො හොති”තිආදීනි යාව “ථුසොදකං පිච්ඡි”ති එතානි වතපදානි එකවාරානි, “එකාගාරිකො වා හොති”තිආදීනි පන නානාවාරානි, නානාකාලිකානි වා. තථා “සාකහක්ඛො වා හොති”තිආදීනි, “සාණානිපි ධාරෙති, මසාණානිපි ධාරෙති”තිආදීනි ව. තථා හෙත්ථ වා-සද්දග්ගහණං, පි-සද්දග්ගහණංඤ්ච කතං. පි-සද්දොපි ඉධ විකප්පත්ථො එව දට්ඨබ්බො. පුරිමෙසු පන වතපදෙසු තදුභයම්පි න කතං, එවඤ්ච කත්වා “අවෙලකො හොති”ති වත්වා “සාණානිපි ධාරෙති”තිආදිවචනස්ස, “රජොජල්ලධරොපි හොති”ති වත්වා “උදකොරොහනානුයෝගමනුයුත්තො විහරති”ති වචනස්ස ව අවිරොධො සිද්ධො හොති. අථ වා කිමෙත්ථ අවිරොධවිත්තය. උම්මත්තකපච්ඡිසදිසො හි තිත්ථියවාදො. අපිච “අවෙලකො හොති”ති ආරභිත්වා තප්පසඬගෙන සබ්බම්පි අඤ්ඤාමඤ්ඤවිරොධමෙව අත්තකිලමථානුයෝගං දස්සෙන්නෙන තෙන අවෙලකස්සපෙන “සාණානිපි ධාරෙති”තිආදි චුත්තන්ති දට්ඨබ්බං.

තපොපක්කමතිරත්ථකතාවණ්ණනා

397. සීලසම්පදාදීනි සීලසම්පදා, සමාධිසම්පදා, පඤ්ඤාසම්පදානි ඉමාහි ලොකුත්තරාහි සම්පදාහි. විනාති විරහිතත්තා, විනා වා තාහි න කදාචපි සාමඤ්ඤං වා බ්‍රහ්මඤ්ඤං වා සම්භවති, තස්මා තෙසං තපොපක්කමානං නිරත්ථකතං දස්සෙන්නොති සපායසෙසයොජනා. දොසවෙරවිරහිතන්ති දොසසඬබ්බතවෙරතො විරහිතං. ඉදඤ්ච දොසස්ස මෙත්තය උපුපට්ඨිතො චුත්තං. යං පන ආවරියෙන චුත්තං “දොසග්ගහණෙන වා සබ්බෙපි ඤානපට්ඨිකං සංකිලෙසධම්මා ගහිතා. වෙරග්ගහණෙන පච්චත්ථිකභූතා සත්තා. යදග්ගෙන හි දොසරහිතං, තදග්ගෙන වෙරරහිත”න්ති (දී. නි. ටි. 1.397), තදෙනං පාළියං වෙරසද්දස්සෙව විජ්ජමානත්තා, අට්ඨකථායඤ්ච තදත්ථමෙව දස්සෙතුං දොසසද්දස්ස චුත්තත්තා විවාරෙතබ්බං.

398. එත්තකමත්තන්ති නග්ගවරියාදිමත්තං. පාකටභාවෙන කායති අත්ථං ගමෙතිති පකති, ලොකසිද්ධවාදො. තෙනාහ “පකතිකථා එසා”ති. “මත්තා සුඛපරිච්චාගා”තිආදිසු (ධ. ප. 290) විය මත්තාසද්දො අප්පත්තං අන්තොනිතං කත්වා පමාණවාචකොති ආහ “ඉම්නා”තිආදි. තෙන පන පමාණෙන පහාතබ්බො එව පට්ඨිතත්තකමො පකරණප්පත්තො. ඉම්නා “තපොපක්කමෙන”ති සද්දන්තරෙන වා අධිගතොති දස්සෙති “පට්ඨිතත්තකමෙන”ති ඉම්නා. තතොති තස්මා සාමඤ්ඤබ්‍රහ්මඤ්ඤස්ස අප්පමත්තකෙනෙව පට්ඨිතත්තකමෙන සුදුක්කරභාවතො. ඉමං හෙතුසම්බන්ධං සන්ධාය “පදසම්බන්ධෙන සද්ධි”න්ති චුත්තං. සබ්බත්ථානි සබ්බවාරෙසු.

399. අඤ්ඤාථානි යදි අවෙලකභාවාදිනා සාමඤ්ඤං වා බ්‍රහ්මඤ්ඤං වා අභවිස්ස, එවං සති සුවිජානොව සමණො, සුවිජානො බ්‍රාහ්මණො. යස්මා පන තුම්හෙ ඉතො අඤ්ඤාථා සාමඤ්ඤං, අඤ්ඤාථා බ්‍රහ්මඤ්ඤං වද්ද, තස්මා දුජ්ජානොව සමණො දුජ්ජානො බ්‍රාහ්මණොති අත්ථො. තෙනාහ “ඉදං සන්ධායාහා”ති. තං පකතිවාදං පටික්ඛිපිත්ථානි යං පුබ්බෙ පාකතිකං සාමඤ්ඤං, බ්‍රහ්මඤ්ඤඤ්ච හදයෙ යපෙත්ථා තෙන අවෙලකස්සපෙන “දුක්කරං සුදුක්කර”න්ති චුත්තං, හගවතා ව තමෙව සන්ධාය “පකති ඛො එසා”තිආදි භාසිතං, තමෙව ඉධ පාකතිකසාමඤ්ඤබ්‍රහ්මඤ්ඤවිසයං කථං පටිසංහරිත්වා. සභාවතොව පරමත්ථතො එව සමණස්ස, බ්‍රාහ්මණස්ස ව දුජ්ජානභාවං ආවිකරොත්තො පුනපි “පකති ඛො”තිආදිමාහ. තත්‍රාපිති සමණබ්‍රාහ්මණවාදෙපි. පදසම්බන්ධන්ති හෙතුපදෙන සද්ධිං පුබ්බාපරවාකාසම්බන්ධං.

සීලසමාධිපඤ්ඤාසම්පදාවණ්ණනා

400-1. පණ්ඩිතොති හෙතුසම්පත්තිසිද්ධෙන පණ්ඩිච්චෙන සමන්තාගතො. කථං උග්ගහෙසීති පරිපක්කඤාණත්තා සංචෙ පදිපෙන විය අබ්භන්තරෙ සමුප්පලන්නෙන පඤ්ඤාවෙයාත්තියෙන තත්ථ තත්ථ හගවතා දෙසිතමත්ථං පරිග්ගණන්තො තං දෙසනං උපධාරෙසි. යස්මා උග්ගහෙසි, තස්මා...පෙ.... විදිත්ථානි සම්බන්ධො. තස්ස චාති යො අවෙලකො හොති, යාව උදකොරොහනානුයෝගමනුයුත්තො විහරති, තස්ස ව. තස්ස චෙති වා පදච්ඡෙදො, අභාවිතා අසච්ඡිකතා හොති චෙති යොජනා. තා සම්පත්තියො පුව්ජාමි, යාහි සමණො ව බ්‍රාහ්මණො ව හොතිති අධිප්පායො. සීලසම්පදාදිවිජානනත්ථන්ති සීලසම්පදාදිවිජානනහෙතු. “කස්මා පුව්ජති”ති හි චුත්තං. අථ-සද්දො චෙත්ථ කාරණං. එවම්දිසෙසු. සීලසම්පදායානි එත්ථ ඉතිසද්දො ආදිඅත්ථො, උපලක්ඛණනිද්දෙසො වායං, තෙන “විත්තසම්පදාය, පඤ්ඤාසම්පදාය”ති පදද්වයං සඬගණ්හාති. තෙනාහ “සීලවිත්තපඤ්ඤාසම්පදාහි අඤ්ඤා”ති. ඉමෙහි ව අසෙක්ඛසීලාදික්ඛන්ධත්තයං සඬගහිතන්ති චුත්තං “අරහත්තඵලමෙවා”ති. තත්ථ කාරණං දස්සෙති “අරහත්තඵලපරියොසාන”න්තිආදිනා. ඉදඤ්චි කාකොලොකනම්ච උභයාපෙක්ඛවචනං.

සීහනාදකථාවණ්ණනා

402. අනුත්තරන්ති අනඤ්ඤාසාධාරණතාය, අනඤ්ඤාසාධාරණත්ථවිසයතාය ව අනුත්තරං. මහාසීහනාදන්ති මහන්තං බුද්ධසීහනාදං. අතිවිය අච්චන්තවිසුද්ධතාය පරමවිසුද්ධං. “පරමන්ති උක්කට්ඨං. තෙනාහ ‘උත්තම’න්ති”

ආවරියෙන වුත්තං, උක්කට්ඨපරියායො ව පරමසද්දො අත්ථිති තස්සාධිප්පායො. සිලමෙවාති ලොකියසිලමත්තත්තා සිලසාමඤ්ඤමෙව. යථා අනඤ්ඤසාධාරණං භගවතො ලොකුත්තරසිලං සවාසනපටිපක්ඛධම්මවිද්ධංසනතො, එවං ලොකියසිලම්පි අනඤ්ඤසාධාරණමෙව තදනුවිජ්චිකභාවෙන පවත්තත්තා. එවඤ්ඤි “නාභං තත්ථා”ති පාළිවචනං උපපන්නං භොති. “යාවතා කස්සප අරියං පරමං සිල”න්ති ඉදං “සිලස්ස වණ්ණං භාසන්ති”ති එත්ථ ආකාරදස්සනං. “යදිදං අධිසිල”න්ති ඉදං පන “තත්ථා”ති පද්දවයෙ අනියමවචනං. “යදිදං අධිසිල”න්ති ව ලොකියලොකුත්තරවසෙන දුට්ඨමපි බුද්ධසිලං එකජ්ඣං කත්වා වුත්තං, තස්මා ත-සද්දෙනපි උභයස්සෙව පරාමසන්නති දස්සෙතුං “තත්ථ සිලෙපි පරමසිලෙපි”තිආදිමාහ. සමස්මන්ති සමෙන විසෙසනභූතෙන සිලෙන සමන්ති අත්ථං විඤ්ඤාපෙතුං “මම සිලසමෙන සිලෙන මයා සම”න්ති වුත්තං. තස්මිං සිලෙති දුට්ඨෙපි සිලෙ. ඉති ඉමන්ති එවං ඉමං සිලවිසයං. පයමන්ති උප්පත්තික්කමතො පයමං පවත්තත්තා පයමභූතං.

තපතීති කිලෙසෙ සත්තප්පති, විධමතීති අත්ථො. “තදෙවා”ති ඉමිනා තුලාධිකරණසමාසමාහ. ජිගුච්ඡතීති හිලෙති ලාමකතො යපෙති. ආරකා කිලෙසෙහිති කත්වා නිද්දොසත්තා අරියා. ආරම්භවත්ථුවසෙනාති අට්ඨාරම්භවත්ථුවසෙන. විපස්සනාවිරියසංඛාතාති විපස්සනාසම්පයුත්තවිරියසංඛාතා. ලොකියමත්තත්තා තපොජිගුච්ඡාව. මග්ගඵලසම්පයුත්තා විරියසංඛාතා තපොජිගුච්ඡාති අධිකාරවසෙන සම්බන්ධො. සබ්බුක්කට්ඨභාවතො පරමා නාම. යථා යුචිතො භාවො යොබ්බනං, එවං ජිගුච්ඡිතො භාවො ජෙගුච්ඡං. යදිදං අධිජෙගුච්ඡන්ති සිලෙ විය ලොකියලොකුත්තරවසෙන දුට්ඨමපි බුද්ධජෙගුච්ඡං. තත්ථාති ජෙගුච්ඡෙපි අධිජෙගුච්ඡෙපි. කම්මස්සකතාපඤ්ඤාති “අත්ථි දින්නං, අත්ථි යිට්ඨ”න්තිආදි (ම. නි. 1.441; විහ. 793) නයප්පවත්තං ඤාණං. යථාහ විහඬගෙ -

“තත්ථ කතරං කම්මස්සකතාඤාණං, අත්ථි දින්නං, අත්ථි යිට්ඨං, අත්ථි හුතං, අත්ථි සුකට්ඨක්කට්ඨානං කම්මානං එලං විපාකො...පෙ.... යපෙත්වා සච්චානුලොමිකං ඤාණං සබ්බාපි සාසවා කුසලා පඤ්ඤා කම්මස්සකතාඤාණං”න්ති (විහ. 793).

සබ්බමපි හි අකුසලං අත්තතො වා භොතු, පරස්ස වා, න සකං නාම. කස්මා? අත්ථභඤ්ජනතො, අනත්ථජනනතො ව. තථා සබ්බමපි කුසලං සකං නාම. කස්මා? අනත්ථභඤ්ජනතො, අත්ථජනනතො ව. එවං කම්මස්සකභාවෙ පවත්තා පඤ්ඤා කම්මස්සකතාපඤ්ඤා නාම. විපස්සනාපඤ්ඤාති මග්ගසච්චස්ස, පරමත්ථසච්චස්ස ව අනුලොමනතො සච්චානුලොමිකසඤ්ඤිතා විපස්සනාපඤ්ඤා, ලොකියමත්තතො පඤ්ඤාව. ඉත්ථිලිඬගස්ස නපුංසකලිඬගවිපරියායො ඉධ ලිඬගවිපල්ලාසො. යායං අධිපඤ්ඤාති සිලෙ විය ලොකියලොකුත්තරවසෙන දුට්ඨාපි බුද්ධපඤ්ඤා. තත්ථාති පඤ්ඤායපි අධිපඤ්ඤායපි. යථාරහං පරිත්තමභග්ගතභාවතො විමුක්තියෙව නාම. මග්ගඵලවසෙන කිලෙසානං සමුච්ඡින්නදනපටිප්පස්සම්භනාති සමුච්ඡෙදපටිප්පස්සද්ධිවිමුක්තියො. අථ වා සම්මාචාචාදිවර්තීනං අධිසිලග්ගතණෙන, සම්මාචායාමස්ස අධිජෙගුච්ඡග්ගතණෙන, සම්මාදිට්ඨියා අධිපඤ්ඤාග්ගතණෙන ගහිතත්තා අග්ගහිතග්ගතණෙන සම්මාසංඛකප්පසතිසමාධයො මග්ගඵලපරියාපන්නා සමුච්ඡෙදපටිප්පස්සද්ධිවිමුක්තියො දට්ඨබ්බා. නිස්සරණවිමුක්ති පන නිබ්බානමෙව. යා අයං අධිවිමුක්තීති සිලෙ වුත්තනසෙන දුට්ඨාපි අධිවිමුක්ති. තත්ථාති විමුක්තියාපි අධිවිමුක්තියාපි.

403. යං කිඤ්චි ජනවිචිත්තට්ඨානං සුඤ්ඤාගාරමධාධිප්පෙනං. තත්ථ නදන්නෙන විනා අඤ්ඤො ජනො නත්ථිති දස්සෙතුං “එකකොවා”තිආදි වුත්තං. අට්ඨසු පරිසාසුති ඛත්තියපරිසා, බ්‍රාහ්මණගහපතිසමණවාතුමහාරාජිකතාවතිසමාරබ්බග්ගපරිසාති ඉමාසු අට්ඨසු පරිසාසු.

තදත්ථං මජ්ඣිමාගමවරෙ මහාසීහනාදසුත්තපදෙන (ම. නි. 1.150) සාධෙන්නො “චත්තාරිමානී”තිආදිමාහ. තත්ථ වෙසාරජ්ජානීති විසාරදභාවා, ඤාණජ්ජානාදන්තරාධිකනියානිකධම්මදෙසනානිමිත්තං කුතොචපි අසන්තස්සනභාවා නිබ්භයභාවාති අත්ථො. “වෙසාරජ්ජ”න්ති හි වතුසු යානෙසු සාරජ්ජාභාවං පච්චවෙක්ඛන්තස්ස උප්පන්නසොමනස්සමයඤාණස්සෙතං නාමං. අඤ්ඤෙහි පන අසාධාරණතං දස්සෙතුං “තථාගතස්ස තථාගතවෙසාරජ්ජානී”ති වුත්තං. “යථා වා පුබ්බබුද්ධානං වෙසාරජ්ජානි පුඤ්ඤස්සයසම්පත්තියා ආගතානි, තථා ආගතවෙසාරජ්ජානී”ති වා දුතියස්ස තථාගතසද්දස්ස තුලාධිකරණත්තා එවං වුත්තං. අයං අට්ඨකථානසො. නෙරුත්තිකා පන වදන්ති “සමාසෙ සිද්ධෙ සාමඤ්ඤත්තා, සඤ්ඤාසද්දත්තා ව තථා වුත්ත”න්ති. ආසභං යානන්ති සෙට්ඨට්ඨානං උත්තමට්ඨානං. සබ්බඤ්ඤානං පටිජානනවසෙන අභිමුඛං ගච්ඡන්ති, අට්ඨපරිසං උපසංඝාතමන්තිති වා ආසභා, බුද්ධා, තෙසං යානන්තිපි අත්ථො.

අපිව තයො පුඬ්ගවා - ගවසතජෙට්ඨකො උසභො, ගවසහස්සජෙට්ඨකො වසභො. වජ්ජතජෙට්ඨකො වා උසභො, වජ්ජහස්සජෙට්ඨකො වසභො. එකගාමඛෙත්තෙ වා ජෙට්ඨො උසභො, ද්විසු ගාමඛෙත්තෙසු ජෙට්ඨො වසභො, සබ්බගවසෙට්ඨො සබ්බත්ථ ජෙට්ඨො සබ්බපරිස්සයසභො සෙතො පාසාදිකො මහාභාරවහො අසනිසතසද්දෙහිපි අකම්පනීයො නිසභොති. නිසභොව ඉධ “උසභො”ති අධිප්පෙනො. ඉදම්පි හි තස්ස පරියායවචනං. උසහස්ස ඉදන්ති ආසභං, ඉදං පන ආසභං වියාති ආසභං. යථෙව හි නිසභසංඛාතො උසභො උසභබ්බලෙන සමන්තාගතො වතුහි පාදෙහි පට්ඨං උප්පිලෙත්වා අවලට්ඨානෙන තිට්ඨති, එවං තථාගතොපි දසතථාගතබ්බලෙන සමන්තාගතො වතුහි වෙසාරජ්ජපාදෙහි අට්ඨපරිසාපට්ඨං උප්පිලෙත්වා සදෙවකෙ ලොකෙ කෙනවි පච්චත්ථිකෙන

පව්වාමිත්තෙන අකම්මියො අවලට්ඨානෙන තිට්ඨති. එවං තිට්ඨමානොව තං ආසනං යානං පටිච්ඡානානි උපගච්ඡති න පව්වක්ඛාති අත්තනි ආරොපෙති. තෙන චුත්තං “ආසනං යානං පටිච්ඡානානි”ති.

සීහනාදං නදතීති “සෙට්ඨනාදං අභීතනාදං නදතී”ති චුත්තොවායමත්ථො. අථ වා සීහනාදසදිසං නාදං නදතී. අයමත්ථො ඛන්ධවග්ගසංයුත්තෙ ආගතෙන සීහනාදසුත්තෙන (සං. නි. 3.78) දීපෙනබ්බො. යථා වා සීහො මීගරාජා පරිස්සයානං සහනතො, ගොණමිති සමත්තවාරණාදීනං හනනතො ව “සීහො”ති වුච්චති, එවං තථාගතො මුනිරාජා ලොකධම්මානං සහනතො, පරප්පවාදානං හනනතො ව “සීහො”ති වුච්චති. එවං චුත්තස්ස සීහස්ස නාදං නදතී. තත්ථ යථා මීගසීහො සීහබලෙන සමන්තාගතො සබ්බත්ථ විසාරදො විගතලොමහංසො සීහනාදං නදතී, එවං තථාගතසීහො දසතථාගතබලෙන සමන්තාගතො අට්ඨසු පරිසාසු විසාරදො විගතලොමහංසො “ඉති රූප”න්තිආදිනා (සං. නි. 3.78; අ. නි. 8.2) නයෙන නානාවිධදෙසනාවිලාසසම්පන්නං සීහනාදං නදතී. තෙන චුත්තං “පරිසාසු සීහනාදං නදතී”ති.

පඤ්ඤා අභිසංඛරිත්වාති ඤාතුවිච්ඡිතං අත්ථං අත්තනො ඤාණබලානුරූපං අභිසංඛරිත්වා. තඬ්ඬණඤ්ඤොවාති පුච්ඡිතක්ඛණෙයෙව යානුප්පත්තිකපටිභානෙන විස්සජ්ජෙති. අප්ප්ඤාසයානුරූපං, අත්ථධම්මානුරූපඤ්ඤා විස්සජ්ජනතො චිත්තං පරිනොසෙතියෙව. අස්සාති සමණස්ස ගොතමස්ස. සොතබ්බං මඤ්ඤන්තිති අට්ඨක්ඛණවජ්ජිතෙන නවමෙන බණෙන ලබ්භමානත්තා “යං නො සත්ථා සාසති, තං මයං සොස්සාමා”ති ආදර්ශාවජාතා මහත්තෙනෙව උස්සාහෙන සොතබ්බං සම්පට්ඨිතබ්බං මඤ්ඤති. කල්ලචිත්තා මුදුවිත්තාති පසාදාභිචුද්ධියා විගතපක්කිලෙසතාය කල්ලචිත්තා මුදුවිත්තා හොන්ති. මුද්ධප්පසන්නාති තුවඡ්ජපසන්නා නිරත්ථකප්පසන්නා. පසන්නාකාරො නාම පසන්නෙහි කාතබ්බසක්කාරො, සො දුට්ඨො ධම්මාමිසපුජාවසෙන, තත්ථ ආමිසපුජං දස්සෙන්නො “පණිකානී”තිආදිමාහ. ධම්මපුජා පන පාළියමෙව “තථත්තාය පටිපජ්ජන්ති”ති ඉමිනා දස්සිතා. තථාභාවායාති යථාභාවාය යස්ස වට්ටදුක්ඛනිස්සරණස්ස අත්ථාය ධම්මො දෙසිතො, තථාභාවාය. තදෙවත්ථං දස්සෙතුං “ධම්මානුධම්මපටිපත්තිපුරණත්ථායා”ති චුත්තං. ධම්මානුධම්මපටිපත්ති හි වට්ටදුක්ඛනිස්සරණපරියොසානා, සා ව ධම්මානුධම්මපටිපත්ති යාය අනුපුබ්බියා පටිපජ්ජිතබ්බා, පටිපජ්ජන්තානඤ්ඤා සති අප්ප්ඤාතිකඬ්ඨගසම්මායෙ එකංසිකා තස්සා පාරිපුරිති තං අනුපුබ්බිං දස්සෙන්නො “කෙච්ඡරණසු”තිආදිමාහ. යථා පුරෙන්නා පුරෙතුං සක්කොති නාම, තථා පුරණං දස්සෙතුං “සබ්බාකාරෙන පන පුරෙන්නී”ති චුත්තං.

ඉමස්මිං පනොකාසෙති “පටිපන්නා ව ආරාධෙන්නී”ති සීහනාදකිච්චපාරිපුරිට්ඨපනෙ පාළිපදෙසෙ. සමොධානෙනබ්බාති සඬ්ඛලයිතබ්බා. එකච්චං...පෙ.... පස්සාමිති හගවතො එකො සීහනාදො අසාධාරණො අඤ්ඤෙහි අප්පට්චත්තියො සෙට්ඨනාදො අභීතනාදොති කත්වා. එස නයො සෙසෙසුපි. අපරං තපස්සිත්ති අධිකාරො. පුරිමානං දසන්නන්ති “එකච්චං තපස්සිං නිරයෙ නිබ්බන්තං පස්සාමි”ති චුත්තසීහනාදතො පට්ඨාය යාව “විමුක්තියා මය්හං සදිසො නත්ථී”ති චුත්තසීහනාදා පුරිමකානං දසන්නං සීහනාදානං, නිද්ධාරණෙ වෙතං සාමිච්චනං. තෙනාහ “එකෙකස්සා”ති. “පරිසාසු ව නදතී”ති ආදයො “පටිපන්නා ව මං ආරාධෙන්නී”ති පරියොසානා දස දස සීහනාදා පරිවාරා. “එකච්චං තපස්සිං නිරයෙ නිබ්බන්තං පස්සාමි”ති හි සීහනාදං නදන්නො හගවා පරිසාසු නදති විසාරදො හුත්වා නදති, තත්ථ ව පඤ්ඤා පුච්ඡන්ති, පඤ්ඤා විස්සජ්ජෙති, විස්සජ්ජෙනෙ පරස්ස චිත්තං ආරාධෙති, සුත්වා සොතබ්බං මඤ්ඤන්ති, සුත්වා ව හගවතො පසිදන්ති, පසන්නා ව පසන්නාකාරං කරොන්ති, යං පටිපත්තිං දෙසෙති, තථත්තාය පටිපජ්ජන්ති, පටිපන්නා ව මං ආරාධෙන්නීති එවං පරිවාරෙත්වා අත්ථයොජනා සම්භවති. අයමෙව නයො සෙසෙසුපි නවසු.

“එව”න්තිආදිනා යථාචුත්තානං සීහනාදානං සඬ්ඛලයිත්වා දස්සනං. තෙ දසාති “පරිසාසු ව නදතී”ති ආදයො දස සීහනාදා. පුරිමානං දසන්නන්ති යථාචුත්තානං මූලභූතානං පුරිමකානං දසසීහනාදානං. පරිවාරවසෙනාති මූලිං කත්වා පච්චෙකං පරිවාරවසෙන යොජියමානා සතං සීහනාදා. පුරිමා ව දසාති මූලමූලියො කත්වා පරිවාරවසෙන අයොජියමානා පුරිමකා ව දසාති එවං දසාධිකං සීහනාදසතං හොති. අඤ්ඤස්මිං පන සුත්තෙහි මජ්ඣිමනිකායෙ මුලසීහනාදසුත්තාදිමිති (ම. නි. 1.193) තෙනාති සඬ්ඛායාමහත්තෙන. මහාසීහනාදන්නා ඉදං සුත්තං “මහාසීහනාද”න්ති වුච්චති, න පන මජ්ඣිමනිකායෙ මහාසීහනාදසුත්තමිච්ච මූලසීහනාදසුත්තමුපාදායාති අධිප්පායො.

තිත්ථියපරිවාසකථාවණ්ණනා

404. පටිසෙධෙත්වාති තථා භාවාභාවදස්සෙනෙ පටික්ඛිපිත්වා. යං හගවා පාථිකවග්ගෙ උදුම්බරිකසුත්තෙ (දී. නි. 3.57) “ඉධ නිග්ගොධ තපස්සී”තිආදිනා උපක්කිලෙසවිභාගං, පාරිසුද්ධිවිභාගඤ්ඤා දස්සෙන්නො සපරිසස්ස නිග්ගොධපරිබ්බාජකස්ස පුරතො සීහනාදං නදති, තං දස්සෙතුං “ඉදානී”තිආදි චුත්තං. නදිතපුබ්බන්ති උදුම්බරිකසුත්තෙ ආගතනයෙන පුබ්බෙ නිග්ගොධපරිබ්බාජකස්ස නදිතං. තපබ්බුභ්මවාරීති උත්තමතපවාරී, තපෙන වා වීරියෙන බ්බුභ්මවාරී. ඉදන්ති “රාජගහෙ...පෙ.... පඤ්ඤා අපුච්ඡි”ති පාළියං ආගතවචනං. ආවරියෙන (දී. නි. ටී. 1.403) පන යථාචුත්තං අට්ඨකථාවචනමෙව පව්වාමට්ඨං. එත්ථ ව කාමං යදා නිග්ගොධො පඤ්ඤාමපුච්ඡි, හගවා වස්ස විස්සජ්ජෙසී, න තදා හගවා ගිජ්ඣකුටෙ පබ්බතෙ විහරති, රාජගහසමීපෙයෙව උදුම්බරිකාය දෙවියා උය්‍යානෙ විහරති තත්ථෙව තථා පුච්ඡිතත්තා, විස්සජ්ජිතත්තා ව, තථාපි ගිජ්ඣකුටෙ පබ්බතෙ හගවතො විහාරො න තාව විච්ඡින්නො, තස්මා පාළියං “තත්‍ර ම”න්තිආදිවචනං, අට්ඨකථායඤ්ඤා “තත්‍ර රාජගහෙ ගිජ්ඣකුටෙ පබ්බතෙ විහරන්තං ම”න්තිආදිවචනං චුත්තන්ති ඉමමත්ථමිපි “යං තං හගවා”තිආදිනා විඤ්ඤාපෙතිති දට්ඨබ්බං. “ගිජ්ඣකුටෙ පබ්බතෙ”ති ඉදං තත්ථ කතවිහාරං

සන්ධාය වුත්තන්ති දස්සෙති “ගිජ්ඣකුටෙ මහාවිහාරෙ”ති ඉමිනා. උදුම්බරිකායාති තන්නාමිකාය. උයානෙති තත්ථ කතපරිබ්බාජකාරාමං සන්ධාය වදති. නිග්‍රොධො නාම ඡන්තපරිබ්බාජකො. සන්ධානො නාම පඤ්චඋපාසකසත්තපරිවාරො අනාගාමිඋපාසකො. කථාසල්ලාපන්ති “යග්ගෙ ගහපති ජානෙය්‍යාසී, කෙන සමණො ගොතමො සද්ධිං සල්ලපතී”තිආදිනා (දී. නි. 3.53) සල්ලාපකථං. පරන්ති අතිසයත්තෙට්ඨ නිපානො. වියාති පදපුරණමත්තෙ යථා තං “අතිවියා”ති. අන්ධබාලන්ති පඤ්ඤාවක්ඛුනා අන්ධං බාලජනං. යොගෙති නයෙ, දුක්ඛනිස්සරණුපායෙති අත්තො.

405. අනෙතාති භගවතා. ඛන්ධකෙති මහාවග්ගෙ පබ්බජ්ජන්ධකෙ (මහාව. 96) යං පරිවාසං පරිවසතීති යොජනා. “පුබ්බෙ අඤ්ඤතිත්ථියො භුතොති අඤ්ඤතිත්ථියපුබ්බො”ති (සාරත්ථ. වී. 76) ආවරියසාරිපුත්තත්තෙට්ඨෙරෙන වුත්තං. පඨමං පබ්බජ්ජං ගහෙත්වාච පරිවසතීති ආහ “සාමණෙරභුමියං යීතො”ති. තන්ති ද්විති ආකාරෙහි වුත්තං පරිවාසං. පබ්බජ්ජන්ති “ආකඬ්ඛති පබ්බජ්ජං, ආකඬ්ඛති උපසම්පද”න්ති එත්ථ වුත්තං පබ්බජ්ජග්ගණං. “උත්තරිදිරත්තතිරත්තං සහසෙය්‍යං කප්පෙය්‍යා”ති (පාවි. 51) එත්ථ දිරත්තග්ගණං විය වචනසිලිවිධතාවසෙනෙව වුත්තං. යස්මා පන සාමණෙරභුමියං යීතෙනෙව පරිවසිතබ්බං, න ගිහිභුතෙන, තස්මා අපරිවසිත්වායෙව පබ්බජ්ජං ලභති. න ගාමප්පවෙසනාදීනීති එත්ථ ආදිසද්දෙන නවෙසියාවිධවාථුල්ලකුමාරිකපණ්ඩකභික්ඛුනිගොවරතා, සමුග්ගමාරිතං කිං කරණියෙසු දක්ඛනලසාදිතා, උද්දෙසපරිපුච්ඡාදිසු තිබ්බවිජන්දතා, යස්ස තිත්ථායතනතො ඉධාගතො, තස්ස අවණ්ණහණෙන අත්තමනතා, බුද්ධාදීනං අවණ්ණහණෙන අත්තමනතා, යස්ස තිත්ථායතනතො ඉධාගතො, තස්ස වණ්ණහණෙන අත්තමනතා, බුද්ධාදීනං වණ්ණහණෙන අත්තමනතාති ඉමෙසං සත්තවත්තානං සඬගහො වෙදිතබ්බො. පුරෙත්තෙන පරිවසිතබ්බන්ති යදා පරිවසති, තදා පුරමානෙන පරිවසිතබ්බං. අවිධවත්තපුරුණෙනාති යථාවුත්තානං අවිධන්තං වත්තානං පුරුණෙන. එත්ථාති පරිවාසෙ, උපසම්පදාය වා. සංසිත්වා කොට්ටෙන්වාති අජ්ඣාසයවිමංසනවසෙන සුචණ්ණං විය සංසිත්වා කොට්ටෙන්වා. පබ්බජ්ජායාති නිදස්සනමත්තං. උපසම්පදාපි හි තෙන සඬගස්සති.

“ගණමජ්ඣෙ නිසීදිත්වාති උපසම්පදාකම්මස්ස ගණප්පහොනකානං භික්ඛුනං මජ්ඣෙ සඬසත්තෙට්ඨෙරො විය තස්ස අනුග්ගත්ථං නිසීදිත්වා”ති (දී. නි. වී. 1.405) ආවරියෙන වුත්තං, ඉදානි පන බහුසුපි පොත්ථකෙසු “තං නිසීදාපෙන්වා”ති කාරිතවසෙන පායො දිස්සති. අවිරමුපසම්පන්නස්ස අස්සාති අවිරුපසම්පන්නො, අත්ථමත්තං පන දස්සෙතුං “උපසම්පන්නො හුත්වා නවිරමෙවා”ති ආහ. කායචිත්තවිවෙකාව ඉධාධිප්පෙනා උපධිවිවෙකත්ථං පටිපජ්ජනාධිකාරත්තාති වුත්තං “කායෙන වෙච චිත්තෙන වා”ති. වූපකට්ඨොති විචිත්තො. තාදිසස්ස සීලවිසොධනෙ අප්පමාදො අවුත්තසිද්ධොති කම්මට්ඨානෙ අප්පමාදමෙව දස්සෙති. පෙසිතචිත්තොති නිබ්බානං පති පෙසිතචිත්තො, තන්තින්තො තප්පොණො තප්පබ්බාරොති වුත්තං. හොති, එවංභුතො ච තථා අනපෙක්ඛතාය විස්සජ්ජිතකායො නාමාති අධිප්පායමාවිකාතුං “විස්සට්ඨඅත්තභාවො”ති වුත්තං. අත්තාති වෙන්ථ චිත්තං වූච්චති රූපකායස්ස අවිසයත්තා. යස්සාති අරහත්තඵලස්ස. ජාතිකුලපුත්තාපි ආචාරසම්පන්නා එව අරහත්තාධිගමාය පබ්බජ්ජාපෙක්ඛා හොන්තිති තෙපි ජාතිකුලපුත්තෙ තෙහෙව ආචාරකුලපුත්තෙහි එකසඬගහෙ කරොන්තො “ආචාරකුලපුත්තා”ති ආහ. ඉමිනා හි ආචාරසම්පන්නා ජාතිකුලපුත්තාපි සඬගහිතා හොන්ති. ආචාරසම්පන්නානමොධිප්පෙනභාවො ච “සම්මදෙවා”ති සද්දන්තරෙන විඤ්ඤායති. “ඔතිණ්ණොමිහි ජාතියා”තිආදිනා නයෙන හි සංවෙගපුබ්බිකං යථානුසිට්ඨං පබ්බජ්ජං සන්ධාය “සම්මදෙවා”ති වුත්තං. තෙනාහ “හෙතුනාව කාරණෙනෙවා”ති. තත්ථ හෙතුනාති නයෙන උපායෙන. කාරණෙනෙවාති තබ්බිවරණවචනං. තන්ති අරහත්තඵලං. තදෙව හි “අනුත්තරං බ්‍රහ්මචරියපරියොසාන”න්ති වත්තුමරහති අඤ්ඤෙසං තථා අභාවතො. “යංතංසද්දා නිච්චසම්බන්ධා”ති සද්දනායෙනපි තදත්ථං දස්සෙති “තස්ස හී”තිආදිනා. “යස්සත්ථාය...පෙ.... පබ්බජ්ජන්ති”ති පුබ්බෙ වුත්තස්ස තස්ස අරහත්තඵලස්ස අත්ථාය කුලපුත්තා පබ්බජන්ති, තස්මා අරහත්තඵලමිධාධිප්පෙනන්ති විඤ්ඤායතිති අධිප්පායො. තත්ථි පරො ජනො තථා සච්ඡිකරණෙ පච්චයො යස්සාති අපරප්පච්චයො, තං. උප-සද්දො විය සං-සද්දොපි ධාතුසද්දානුවත්තකොති වුත්තං “පාපුණ්ත්වා”ති, පත්වා අධිගන්ත්වාති අත්තො. උප-සද්දො වා ධාතුසද්දානුවත්තකො, සං-සද්දො පන ධාතුවිසෙසකොති ආහ “සම්පාදෙන්වා”ති, අසෙක්ඛා සීලසමාධිපඤ්ඤායො නිප්පාදෙන්වා, පරිපුරෙත්වාවාති අත්තො.

නිට්ඨාපෙතුන්ති නිගමනවසෙන පරියොසාපෙතුං. “බ්‍රහ්මචරියපරියොසානං...පෙ.... විහාසී”ති ඉමිනා එව හි අරහත්තනිකුටෙන දෙසනා පරියොසාපිතා, තං පන නිගමෙතුං “අඤ්ඤතරො...පෙ.... අහොසී”ති ධම්මසඬගාහකෙහි වුත්තං. එකතොච ඉධ අඤ්ඤතරො, න පන නාමගොත්තාදිහි අපාකටතො. අරහත්තානන්ති උබ්බාහනෙ වෙතං සාම්ච්චනං. තථා උබ්බාහිතත්තා ච තෙසමබ්බන්තරොති අත්තො ආපන්නොති අධිප්පායං දස්සෙන්නො “භගවතො”තිආදිමාහ. කෙච්චි පන එවං වදන්ති – අරහත්තානන්ති වෙතං සම්බන්ධෙයෙව සාම්ච්චනං, අතො වෙන්ථ සහ පාඨසෙසෙන අධිප්පායමත්ථං දස්සෙතුං “භගවතො”තිආදි වුත්තන්ති. යං පනෙත්ථ අත්තො න විහත්තං, තං සුචිඤ්ඤායාමෙව.

ඉති සුමඬ්ගලච්චාසිනියා දිසනිකායට්ඨකථාය පරමසුබ්බමගම්භිරුදුරනුබොධන්ථපරිදීපනාය සුවිමලච්චුලපඤ්ඤාවෙයාත්තියජනනාය සාධුච්චාසිනියා නාම ලීනත්ථප්පකාසනියා මහාසිහනාදසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථපකාසනා.

මහසිහනාදසුන්වන් ණනා නිව්ඨිතා.

9. පොට්ටුපාදසුත්තවණ්ණනා

පොට්ටුපාදපරිබ්බාජකවත්ථුවණ්ණනා

406. එවං මහාසීහනාදසුත්තං සංවණ්ණෙත්වා ඉදානි පොට්ටුපාදසුත්තං සංවණ්ණෙත්තො යථානුපුබ්බං සංවණ්ණනොකාසස්ස පත්තභාවං විභාවෙත්තුං, මහාසීහනාදසුත්තස්සානන්තරං සඬ්භිතස්ස සුත්තස්ස පොට්ටුපාදසුත්තභාවං වා පකාසෙත්තුං “එවං මෙ සුතං...පෙ... සාවත්ථියන්ති පොට්ටුපාදසුත්ත”න්ති ආහ. “සාවත්ථිය”න්ති ඉදං සමීපත්ථෙ භූමිමන්ති දස්සෙත්තුං “සාවත්ථියං උපනිස්සායා”ති වුත්තං, විචාරාදිපච්චයපටිබද්ධතාය උපනිස්සයං කත්වාති අත්ථො. ජෙතො නාම රාජකුමාරො, තෙන රොපිතත්තා සංවඩ්ඪිතත්තා පරිපාලිතත්තා ජෙතස්ස වනං උපවනන්ති අත්ථමාහ “ජෙතස්ස කුමාරස්ස වනෙ”ති. සුදත්තො නාම ගහපති අනාථානං පිණ්ඩස්ස දායකත්තා අනාථපිණ්ඩිකො. තෙන ජෙතස්ස හත්ථතො අට්ඨාරසභිරඤ්ඤකොට්ඨන්ථරණෙන තං කිණ්ත්වා අට්ඨාරසභිරඤ්ඤකොට්ඨෙව සෙනාසනං කාරාපෙත්වා අට්ඨාරසභිරඤ්ඤකොට්ඨෙව විහාරමහං නිට්ඨාපෙත්වා එවං චතුපඤ්ඤාසභිරඤ්ඤකොට්ඨවිචාරගෙන සො ආරාමො බුද්ධප්පමුඤ්ඤස්ස භික්ඛුසඬ්ඨස්ස නියානිතො. තෙනාහ “අනාථපිණ්ඩිකෙන ගහපතිනා ආරාමො කාරිතො”ති. පුප්ඵළපල්ලවාදිගුණසම්පත්තියා, පාණිනො නිවාසථාසුතාදිනා වා විසෙසෙන පබ්බජිතා තතො තතො ආගම්ම රමන්ති අනුක්කණ්ඨිතා හුත්වා නිවසන්ති එත්ථාති ආරාමො. අථ වා යථාචුත්තගුණසම්පත්තියා තත්ථ තත්ථ ගතෙපි අත්තතො අභිහන්තරෙ ආනෙත්වා රමෙතිති ආරාමො.

ඵොටො යස්ස පාදෙසු ජාතොති පොට්ටුපාදො. ඵොටො පොට්ටොති හි පරියායො. පරිබ්බාජකො දුට්ඨො ඡන්තපරිබ්බාජකො, අච්ඡන්තපරිබ්බාජකො ච. තත්ථ අච්ඡන්තපරිබ්බාජකොපි අවෙලකො ආජීවකොති දුට්ඨො. තෙසු අවෙලකො සබ්බෙන සබ්බං නග්ගො, ආජීවකො පන උපරි එකමෙව වත්ථං උපකච්ඡකන්තරෙ පවෙසෙත්වා පරිහරති, හෙට්ඨා නග්ගො. අයං පන දුට්ඨොපෙස න හොතිති වුත්තං “ඡන්තපරිබ්බාජකො”ති, වත්ථච්ඡායාඡාදනපබ්බජ්ජපගතත්තා ඡන්තපරිබ්බාජකසඬ්ඨාං ගතොති අත්ථො . බ්‍රාහ්මණමහාසාලොති මහාවිභවතාය මහාසාරතං පත්තො බ්‍රාහ්මණො. ගණාචරියොති සාපෙක්ඛතාය සමාසො. සමයන්ති සාමඤ්ඤනිද්දෙසො, එකසෙසනිද්දෙසො වා, තං තං සමයන්ති අත්ථො. පච්ඤන්තිති පකාරතො වදන්ති, අත්තනා අත්තනා උග්ගහිතතියාමෙන යථා තථා සමයං වදන්තිති අත්ථො. තාරුක්ඛොති තස්ස නාමං. පභුති සද්දෙන තොදෙයාඡාණුසොණිසොණදණ්ඩකුට්ඨන්තාදිකෙ සඬ්ගණ්හාති, ආදිසද්දෙන පන ඡන්තපරිබ්බාජකාදිකෙ. තින්දුකො නාම කාළක්කන්ධරුක්ඛො. වීරන්ති පන්ති. තින්දුකා වීරං එත්ථ සන්තිති තින්දුකවීරො. තථා එකා සාලා එත්ථාති එකසාලකො. භූතපුබ්බගතියා තමත්ථං විත්ථාරතො දස්සෙත්තො “යස්මා”තිආදිමාහ. ඉති කත්වාති ඉමිනා කාරණෙන. “තස්මි”න්තිආදිනා යථාපාඨං විභත්තන්තදස්සනං.

අනෙකාකාරානවසෙසඤ්ඤායත්ථවිභාගතො, අපරාපරුප්පත්තියො ච හගවතො ඤාණං ලොකෙ පත්ථට්ඨිව හොතිති වුත්තං “සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණං පත්ථරිත්වා”ති, යතො තස්ස ඤාණඡාලතා වුවිච්ඡි. වෙනෙයානං තදන්තොගධභාවො හෙට්ඨා වුත්තොව. වෙනෙයාසත්තපරිග්ගණ්හනත්ථං සමන්තාභාරෙ කතෙ පඨමං නෙසං වෙනෙයාභාවෙනෙව උපට්ඨානං හොති, අථ සරණගමනාදිවසෙන කිච්චනිප්ඵත්ති විමංසියතිති ආහ “කිත්තු ඛො හවිස්සතිති උපපරික්ඛන්තො”ති. නිරොධන්ති සඤ්ඤානිරොධං. නිරොධා වුට්ඨානන්ති තතො නිරොධතො වුට්ඨානං සඤ්ඤාප්පත්තිං. සබ්බබුද්ධානං ඤාණෙන සංසන්දිත්වාති යථා තෙ නිරොධං, නිරොධතො වුට්ඨානඤ්ච බ්‍යාකරිංසු, බ්‍යාකරිස්සන්ති ච, තථා බ්‍යාකරණවසෙන සංසන්දිත්වා. කතිපාභවිවයෙනාති ද්විභිහවිවයෙන. පාළියමෙව හි ඉමමත්ථං වක්ඛති. සරණං ගමිස්සතිති “සරණ”මිති ගමිස්සති. “හත්ථිසාරිපුත්තොති හත්ථිසාරිතො පුත්තො”ති (දී. නි. ටී. 1.406) ආචරියෙන වුත්තං. අධුනා පන “විත්තො හත්ථිසාරිපුත්තො” ත්වෙව පාඨො දිස්සති, විත්තො නාම හත්ථාවරියස්ස පුත්තොති අත්ථො.

සුරත්තදුපට්ඨන්ති රජනෙන සම්මා රත්තං දිගුණං අන්තරවාසකං පරිවත්තනවසෙන නිවාසෙත්වා. “යුගන්ධරපබ්බතං පරික්ඛිපිත්වා”ති ඉදං පරිකප්පව්වනං “තාදිසො අත්ථි වෙ, තං වියා”ති. මෙසවණ්ණන්ති රත්තමෙසවණ්ණං, සඤ්ඤාපහානුරඤ්ඤිතමෙසසඬ්ඨකාසන්ති අත්ථො. පඨමෙන වෙන්ථ සණ්ඨානසම්පත්තිං දස්සෙති, දුතියෙන වණ්ණසම්පත්තිං. එකංසවරගතන්ති වාමංසවරප්පවත්තං. තථා හි සුත්තනිපාතවට්ඨකථායං වඩ්ඪිසසුත්තවණ්ණනායං වුත්තං “එකංසන්ති ච වාමංසං පාරුපිත්වා ඨිතස්සෙනං අධිව්වනං. යතො යථා වාමංසං පාරුපිත්වා ඨිතං හොති, තථා විවරං කත්වාති එවමස්සත්ථො වෙදිතබ්බො”ති [සු. නි. අට්ඨ. නිග්‍රොධකප්පසුත්ත (වඩ්ඪිසසුත්ත) වණ්ණනා] තත්ථ එතන්ති “එකංසං විවරං කත්වා”ති ව්වනං. යතොති යථාචුත්තවචනස්ස පාරුපිත්වා ඨිතස්සෙව අධිව්වනත්තා එවමස්ස අත්ථො වෙදිතබ්බොති සම්බන්ධො. පච්චග්ගන්ති එකං කත්වා අනධිව්විතකාලෙ පාටෙක්කං මහග්ගං, පච්චග්ගං වා අභිනවං, අභිභූණ්හෙ තඬ්ඨණෙන නිබ්බන්තන්ති අත්ථො. පුරිමඤ්චෙන්ථ අත්ථවිකප්පං කෙච්ඡි න ඉච්ඡති. තථා හි ආචරියෙනෙව උදානවට්ඨකථායං වුත්තං “පච්චග්ගෙති අභිනවෙ, පච්චෙකං මහග්ගතාය පච්චග්ගෙති කෙච්ඡි, තං න සුන්දරං. න හි බුද්ධා හගවන්තො මහග්ගං පටිග්ගණ්හන්ති, පරිභුඤ්ජන්ති වා”ති, ඉධාපි තෙන පච්චිමොයෙව අත්ථවිකප්පො ගහිතො. අභිනවතාය “පච්චග්ග”න්ති ච ඉදං ආදිතො තථා

ලද්ධවොහාරෙන, අනඤ්ඤපරිභොගතාය ව චුත්තං, තථා වා සත්ථු අධිට්ඨානෙන තං පත්තං සබ්බකාලං “පච්චිත්තං”න්ත්වෙව චුච්චති. සෙලමයපත්තන්ති මුග්ගවණ්ණසිලාමයං චතුමහාරාජදත්තියං පත්තං. අයමෙව හි භගවතා නිච්චපරිභුත්තො පත්තො සම්චිත්තසුත්තවණ්ණනාදිසුපි (අ. නි. අට්ඨ. 2.2.37) තථා චුත්තත්තා.

407. අත්තනො රුච්චසෙන අජ්ඣාසයවසෙන, න පරෙහි උස්සාහිතොති අධිප්පායො. “අතිප්පගභාවමෙව දිස්වා”ති ව ඉදං භුතකථනං න තාව භික්ඛාවරණවෙලා සම්පත්තාති දස්සනත්ථං. භගවා හි තදා කාලස්සෙව විහාරතො නික්ඛන්තො “වාසනාභාගියාය ධම්මදෙසනාය පොට්ඨපාදං අනුග්ගණ්ණිස්සාමී”ති. පාළියං අතිප්පගො ඛොති එත්ථ “පගො”ති ඉදං කච්චායනමනෙන ප-ඉච්චුපසග්ගතො ඔ-කාරග-කාරාගමනෙ සිද්ධං. ප-සද්දොයෙව පාතොඅත්ථං වදති. අඤ්ඤෙසං පන සද්දවිදුනං මනෙන පාතොපදම්ච නෙපාතිකං. තෙනෙව තත්ථ තත්ථ අට්ඨකථාසු (දී. නි. අට්ඨ. 3.1) චුත්තං “අතිප්පගො ඛොති අතිවිය පාතො”ති. අපිච පඨමං ගච්ඡති දිවසභාවෙන පවත්තන්ති පගොති නිබ්බවනං ඉමිනා දස්සිතං. දුට්ඨො ඛලුසද්දො විය හි පගොති සද්දො නාමනිපාතොපසග්ගවසෙන තිවිධො. එවඤ්ඤි ඉධ “අතිප්පගභාවමෙව දිස්වා”ති වචනං උපපන්නං හොති.

යංනුනාති එස නිපාතො අඤ්ඤත්ථ සංසයපරිදීපනො, ඉධ පන සංසයපතිරූපකපරිදීපනොව. කස්මා “සංසයපරිදීපනෙ”ති චුත්තං, නනු බුද්ධානං සංසයො නත්ථිති ආහ “බුද්ධානඤ්ඤා”තිආදි. සංසයො නාම නත්ථි ඛොධිමුලෙ එව තස්ස සමුග්ගාටිතත්තා. පරිචිතක්කපුබ්බභාගොති අධිප්පෙතකිච්චස්ස පුබ්බභාගෙ පවත්තපරිචිතක්කො. එසාති “කරිස්සාම, න කරිස්සාමා”තිආදිකො එස චිත්තාවාරො සබ්බබුද්ධානං ලබ්භති සම්භවති විචාරණවසෙනෙව පවත්තනතො, න පන සංසයවසෙන. තෙනාහාති යෙනෙස සබ්බබුද්ධානං ලබ්භති, තෙන භගවා එවමාහාති ඉමමෙව පාළිං ඉමස්ස අත්ථස්ස සාධකං කරොති. අයං අට්ඨකථාතො අපරො නයො – යංනුනාති පරිකප්පෙන නිපාතො. “උපසඬකමෙයා”න්ති කිරියාපදෙන චුච්චමානොයෙව හි අත්ථො අනෙන ජොතියති. තස්මා අහං යංනුන යදි පන උපසඬකමෙයාං සාධු වතාති යොජනා. “යදි පනා”ති ඉදම්පි තෙන සමානත්ථන්ති චුත්තං “යදි පනාහන්ති අත්ථො”ති.

408. අස්සාති පරිබ්බාජකපරිසාය. උද්ධංගමනවසෙනාති උත්තනබහුලතාය උග්ගන්ත්වා උග්ගන්ත්වා පවත්තනවසෙන. දිසාසු පත්ථට්ඨවසෙනාති විපුලභාවෙන භුතපරම්පරාය සබ්බදිසාසු පත්ථරණවසෙන. එත්ථ ව පාළියං යථා උත්තනපායො සද්දො උත්තාදො, එවං විපුලභාවෙන උපරුපරි පවත්තොපි උත්තාදොයෙවති තදුභයං එකජ්ඣං කත්වා “උත්තාදිතියා”ති චුත්තං, පුන තදුභයමෙව විභාගං කත්වා “උච්චාසද්දමහාසද්දායා”ති. අතො පාළිනායානුරූපමෙව අත්ථං විවරන්ති දට්ඨබ්බං. ඉදානි පරිබ්බාජකපරිසාය උච්චාසද්දමහාසද්දනාකාරණං, තස්ස ව පවත්තිආකාරං දස්සෙන්නො “තෙසඤ්ඤි”තිආදිමාහ. බාලාතපෙති අහිනචුග්ගතසුරියාතපෙ. කාමස්සාදො නාම කාමගුණස්සාදො. භවස්සාදො නාම කාමරාගාදිසහගතො භවෙසු අස්සාදො.

සුරියුග්ගමනෙ ඛජ්ජොපනම්ච නිප්පහනං සන්ධාය චුත්තං “ඛජ්ජොපනකුපමා ජාතා”ති. ලාභසක්කාරොපි නො පරිභින්නොති අත්ථො බාවෙරුජාතකෙන (ජා. 1.4.154) දීපෙනබ්බො. පරිසදොසොති පරිසාය පවත්තදොසො.

409. සණ්ඨපෙසිති සඤ්ඤමනවසෙන සම්මදෙව ය්පෙසි. සණ්ඨපනඤ්ඤෙත්ථ නිරව්ඡානකථාය අඤ්ඤමඤ්ඤස්මිං අගාරවස්ස වජාපනවසෙන ආචාරසික්ඛාපනං, යථාචුත්තදොසස්ස නිගුහනඤ්ඤෙව හොතිති ආහ “සික්ඛාපෙසි”තිආදි. නන්ති පරිසං. අප්පසද්දන්ති නිස්සද්දං උච්චාසද්දමහාසද්දාභාවං. “එකො නිසිදති”තිආදි අත්ථාපත්තිදස්සනං. චුද්ධිත්ති ලාභගුණචුද්ධිං. පත්ථයමානොති පත්ථයනහෙනු. මානන්තෙ හි ලක්ඛණෙ, හෙනුම්හි ව ඉච්ඡන්ති සද්දවිදු. ඉදානි තමත්ථං චිත්තාරොතු. “පරිබ්බාජකා කිරා”තිආදි ආරද්ධං. අපරද්ධන්ති අපරජ්ඣිකං. නප්පමජ්ජන්ති පමාදං න ආපජ්ජන්ති, න අගාරවං කරොන්තිති චුත්තං හොති.

410. නො ආගතෙ ආනන්දොති අමිභාකං භගවති ආගතෙ ආනන්දො පීති හොති. “විරස්සං ඛො භන්තෙ භගවා ඉමං පරියායමකාසී”ති වචනං පුබ්බෙපි තත්ථ ආගතපුබ්බත්තා චුත්තවචනම්ච හොතිති වොදනං සමුට්ඨාපෙත්වා පරිහරන්තො “කස්මා ආහා”තිආදිමාහ. පියසමුදාවාරාති පියාලාපා. තස්මාති තථා පියසමුදාවාරස්ස පවත්තනතො. න කෙවලං අයමෙව, අථ ඛො අඤ්ඤෙපි පබ්බජිතා යෙභුයොන භගවතො අපචිතිං කරොන්තෙවති තදඤ්ඤෙසම්පි බාහුල්ලකම්මෙන තදත්ථං සාධෙතුං. “භගවන්තඤ්ඤි”තිආදි චුත්තං. තත්ථ කාරණමාහ “උච්චාකුලීනතායා”ති, මහාසම්මතරාජතො පට්ඨාය අසම්භින්නඛත්තියකුලතායාති අත්ථො. තථා හි සොණදණ්ඨෙන චුත්තං “සමණො ඛලු හො ගොතමො උච්චාකුලා පබ්බජිතො අසම්භින්නඛත්තියකුලා”ති, (දී. නි. 1.304) තෙන සාසනෙ අප්පසන්නානම්පි කුලගාරවෙන භගවති අපචිතිං දස්සෙති. එතස්මිං අත්තරෙ කා නාම කථාති යථාචුත්තපරිච්ඡෙදබ්භන්තරෙ කිදිසා නාම කථා. විජ්ජකතාති ආරද්ධා හුත්වා අපරියොසිතා. “කා කථා විජ්ජකතා”ති පන වදන්තො අත්ථතො තස්සා පරියොසාපනං පටිජානාති නාම. කා කථාති ව අවිසෙසවොදනා, තස්මා යස්සා තස්සා සබ්බස්සාපි කථාය පරියොසාපනං පටිඤ්ඤාතං හොති, තඤ්ච පටිජානනං පදෙසඤ්ඤානො අවිසංයන්ති ආහ “යාව...පෙ.... සබ්බඤ්ඤාපචාරණං පචාරෙසී”ති. එසාති පරිබ්බාජකපරිසාය කම්මා රාජකථාදිකා. නිස්සාරාති නිරත්ථකභාවෙන සාරරහිතා.

411. “තිට්ඨතෙසා”ති එතස්ස ආපන්නමත්ථං දස්සෙන්නො “සචෙ”ති ආදිමාහ. සුකාරණන්ති සුන්දරං අත්ථාවහං හිතාවහං කාරණං. යත්ථාති අඤ්ඤාතර්ස්සං සාලායං. නානාතිත්ථිසංඝයසද්දෙන. ණකසද්දෙන වා ක-කාරස්ස ය-කාරං කත්වා යථා “අන්තියො”ති. “අයං කිං වදති අයං කිං වදති”ති කුතුහලං කොලාහලමෙත්ථ අත්ථිති කොතුහලා, සා එව සාලා කොතුහලසාලාති ආහ “කොතුහලප්පත්තිට්ඨානතො”ති. උපසග්ගමත්තං ධාත්වත්ථානුවත්තනතො. සඤ්ඤාසිසෙනායං දෙසනා, තස්මා සඤ්ඤාසහගතා සබ්බෙයි ධම්මා ගස්හන්ති, තත්ථ පන චිත්තං පධානන්ති වුත්තං “චිත්තනිරොධෙ”ති. පහානවසෙන පන අච්චන්තනිරොධස්ස තෙහි අනධිප්පෙතත්තා, අවිසයත්තා ව “බණ්කනිරොධෙ”ති ආහ. කාමං සොපි තෙසං අවිසයොව, අත්ථතො පන නිරොධකථා වුච්චමානා තත්ථෙව තිට්ඨති, තස්මා අත්ථාපත්තිමත්තං පති තථා වුත්තන්ති වෙදිතබ්බං. තස්මාති අභිසඤ්ඤානිරොධකථාය. “කිත්තිසොසො”ති ‘අහො බුද්ධානුභාවො, භවන්තරපටිච්ඡන්තම්පි කාරණං එවං හත්ථාමලකං විය පච්චක්ඛතො දස්සෙති, සාවකෙ ව එදිසෙ සංවරසමාදානෙ පතිට්ඨාපෙති’ති ථුතිසොසො යාව භවග්ගා පත්ථරතීති. ආවරියෙන වුත්තං. ඉදාති පන “සකලජම්බුදීපෙ භගවතො කථාකිත්තිසොසො පත්ථරති”ති පායො දිස්සති. පටිභාගකිරියන්ති පළාසවසෙන පටිභාගභූතං පයොගං. භවන්තරසමයන්ති තත්ත තත්ත වුට්ඨානසමයං අභූතපරිකප්පිතං කිඤ්චි උස්සාරියවත්ථුං අත්තතො සමයං කත්වා කථෙත්ති. කිඤ්චිදෙව සික්ඛාපදන්ති “එකමුලකෙන භවිතබ්බං, එත්තකං වෙලං එකස්මිංයෙව යානෙ නිසිදිතබ්බං”න්ති එවමාදිකං කිඤ්චිදෙව කාරණං සික්ඛාකොට්ඨාසං කත්වා පඤ්ඤපෙත්ති. නිරොධකථන්ති නිරොධසමාපත්තිකථං.

තෙසුති කොතුහලසාලායං සන්නිපතිතෙසු නානාතිත්ථිසංඝමණුභාග්මණෙසු. එකච්චෙති එකෙ. පුරිමොති “අහෙනු අප්පච්චයා පුරිසස්ස සඤ්ඤා උප්පජ්ජන්තිපි නිරුජ්ඣන්තිපි”ති ආදිනා වුත්තවාදී. එත්ථාති වතුසු වාදිසු. ය්වායං ඉධ උප්පජ්ජන්ති සම්බන්ධො. සමාපත්තින්ති අසඤ්ඤිභවාචහං වායොකසිණපරිකම්මං, ආකාසකසිණපරිකම්මං වා රූපාවචරවතුත්ථජ්ඣානසමාපත්තිං, පඤ්චමජ්ඣානසමාපත්තිං වා. නිරොධෙති භෙට්ඨා වුත්තනයෙන සඤ්ඤානිරොධෙ. හෙනුං අපස්සන්තොති යෙන හෙනුනා අසඤ්ඤිභවෙ සඤ්ඤාය නිරොධො සබ්බසො අනුප්පාදො, යෙන ව තතො වුත්තස්ස ඉධ පඤ්චවොකාරභවෙ සඤ්ඤාය උප්පාදො, තදුභයම්පි හෙනුං අවිසයනාය අපස්සන්තො.

දුතියොති “සඤ්ඤා හි හො පුරිසස්ස අත්තා”ති ආදිනා වුත්තවාදී. නන්ති පයමවාදිං. නිසෙධෙත්වාති “න ඛො පන මෙතං හො එවං භවිස්සති”ති එවං පටික්ඛිපිත්වා. මිගසිඨගතාපසස්සාති එවංනාමකතාපසස්ස. තස්ස කිර මත්ථකෙ මිගසිඨගතාකාරෙන ද්වෙ වුළා උට්ඨහිංසු, “ඉසිසිඨගො”තිපි තස්ස නාමං. අසඤ්ඤකභාවන්ති මුඤ්ජාපත්තියා කිරියාමයසඤ්ඤාවසෙන විගතසඤ්ඤිභාවං. වක්ඛති හි “විසඤ්ඤි හුත්වා”ති. වත්තාලිසනිපාතෙ ආගතනයෙන මිගසිඨගතාපසවත්ථුං සබ්බෙපතො දස්සෙතුං “මිගසිඨගතාපසො කිරා”ති ආදි වුත්තං. වික්ඛම්භනවසෙන කිලෙසානං සන්නාපනතො අත්තන්තපො. දුක්කරතපනාය සොරතපො තිබ්බතපො. තිබ්බසෙවනභාවාපාදනෙන සබ්බසො මිලාපිතවක්ඛාදිතික්ඛිත්ථියනාය පරමධිත්තදියො. සක්කච්චානන්ති පණ්ඩුකම්මලසිලාසනං සන්ධායාහ. තඤ්ඤි තථාරූපපච්චයා කදාවි උණ්හං, කදාවි ථද්ධං, කදාවි වලිතං හොති. “සක්ක...පෙ.... පත්ථෙති”ති අයොනිසො චිත්තෙන්වා පෙසෙසි. භග්ගොති භඤ්ජිතකුසලජ්ඣාසයො, අධුනා පන “ලග්ගො”ති පායං ලිඛන්ති. තෙන දිබ්බඵස්සෙනාති හත්ථග්ගහණමත්තදිබ්බඵස්සෙන. තන්ති තථා සඤ්ඤාපටිලාහං. එවමාහාති එවං “සඤ්ඤා හි හො පුරිසස්ස අත්තා”ති ආදිනා ආකාරෙන සඤ්ඤානිරොධමාහ. ඉමිනාව නයෙන ඉතො පරෙසුපි ද්විසු යානෙසු පාළිමාහරිත්වා යොජනා වෙදිතබ්බා.

තතියොති “සන්ති හි හො සමණුභාග්මණා”ති ආදිනා වුත්තවාදී. ආථබ්බණපයොගන්ති ආථබ්බණවෙදවිහිතං ආථබ්බණිකානං විසඤ්ඤිභාවාපාදනප්පයොගං. උපකඩ්ඪනං ආහරණං. අපකඩ්ඪනං අපහරණං. ආථබ්බණං පයොජෙත්වාති ආථබ්බණවෙදෙ ආගතං අග්ගිජුහනපුබ්බකං මන්තපදං පයොජෙත්වා සිසවිජින්නතාදිස්සනෙන සඤ්ඤානිරොධමාහ. තස්මාති යස්ස සිසවිජින්නතාදි දස්සිතං, තස්ස.

වතුත්ථොති “සන්ති හි හො දෙවතා මහිද්ධිකා”ති ආදිනා වුත්තවාදී. යක්ඛදාසිනන්ති දෙවදාසිනං, යා “යොගවතියො”තිපි වුච්චන්ති, යොගිනියොතිපි පාකටා. මදනිද්දන්ති සුරාමදනිමිත්තකං සුපනං. දෙවතුපහාරන්ති නච්චනගායනාදිනා දෙවතානං පූජං. සුරාපාතින්ති පාතිපුණ්ණං සුරං. දිවාති අතිදිවා, උස්සුරෙති අත්ථො. තන්ති තථා සුපිත්වා වුට්ඨහනං. සුත්තකාලෙ දෙවතානං සඤ්ඤාපකඩ්ඪනවසෙන නිරොධං සමාපන්නා, පමුද්ධකාලෙ සඤ්ඤාපකඩ්ඪනවසෙන නිරොධා වුට්ඨිතාති මඤ්ඤමානොති අධිප්පායො.

එළමුගකථා වියාති ඉමෙසං පණ්ඩිතමානීනං කථා අන්ධබාලකථාසදිසී. වත්තාරො නිරොධෙති අඤ්ඤමඤ්ඤවිධුරෙ වත්තාරොපි නිරොධෙ. එකෙන භවිතබ්බන්ති එකසභාවෙනෙව භවිතබ්බං. න බහුනාති න ව අඤ්ඤමඤ්ඤවිරුද්ධෙන බහුවිධෙන නානාසභාවෙන භවිතබ්බං. තෙනාපි එකෙනාති එකසභාවභූතෙන තෙනාපි නිරොධෙන. අඤ්ඤෙනෙවාති තෙහි වුත්තාකාරතො අඤ්ඤාකාරෙනෙව භවිතබ්බං. සොති එකසභාවභූතො නිරොධො. අඤ්ඤත්ත සබ්බඤ්ඤානාති සබ්බඤ්ඤාබුද්ධං යපෙත්වා. ඉධාති කොතුහලසාලායං. අයං නිරොධො අයං නිරොධොති ද්වික්ඛන්තුං බ්‍යාපනිච්ඡාවචනං සත්ථා අත්තතො දෙසනාවිලාසෙන අනෙකාකාරවොකාරං නිරොධං විභාවෙස්සතිති

දස්සනත්ථං කතං. අහො නුනානි එත්ථ අහොනි අච්ඡරියෙ නිපාතො, නුනානි අනුස්සරණෙ. තස්මා අහො නුන භගවානි අනඤ්ඤසාධාරණදෙසනත්තා භගවා නිරොධමිපි අහො අච්ඡරියං කත්වා ආරාධෙය්‍ය මඤ්ඤෙති අධිප්පායො. අහො නුන සුගතොති එත්ථාපි එසෙව නයො. අච්ඡරියචිභාවනතො එව චෙත්ථ ද්වික්ඛත්තුං ආමෙඬිතව්වනං. අච්ඡරියත්ථොපි හෙස අහොසද්දො අනුස්සරණමුඛෙනෙව පොට්ඨපාදෙන ගහිතො. තස්මා චුත්තං “අනුස්සරණත්ථෙ නිපාතද්වය”න්ති. තෙනානි අනුස්සරණත්ථමුඛෙන පවත්තනතො. “අහො...පෙ.... සුගතො”ති වචනෙන එතදහොසිති යොජනා. “යංතංසද්දා නිව්වසමිඛන්ධා”ති සාධිප්පායං යොජනං දස්සෙතුං “යො එතෙස”න්තිආදිමාහ. කාලදෙසපුග්ගලාදිචිභාගෙන බහුහෙදත්තා ඉමෙසං නිරොධධම්මානන්ති බහුත්තෙ සාමිව්වනං, කුසලසද්දයොගෙ චෙතං භුමිමත්ථෙ දට්ඨබ්බං. කුසලො නිපුණො ඡෙකොති පරියායව්වනමෙතං. අහො නුන කට්ඨයානි අච්ඡරියං කත්වා කට්ඨයා මඤ්ඤෙ. සො සුගතොති සමිඛන්ධො. විණ්ණවසිකායානි නිරොධසමාපත්තියං විණ්ණවසිභාවත්තා. සභාවං ජානාතීති නිරොධසභාවං යාථාවතො ජානාති.

අහෙතුකසඤ්ඤාප්පාදනිරොධකථාවණ්ණනා

412. සරමජ්ඣෙයෙව පක්ඛලිතානි යථා සරතො බහි ගන්තුකාමා පුරිසා මග්ගං අනොතරිත්වා සරව්වරෙ සමතලෙ විවට්ඨගණෙ එව පක්ඛලනං පත්තා, එවංසම්පදමිදන්ති අත්ථො. අසාධාරණො හෙතු, සාධාරණො පච්චයොති එවමාදිචිභාගො අඤ්ඤත්‍ර චුත්තො, ඉධ පන තෙන චිභාගෙන පයොජනං නත්ථි සඤ්ඤාය
 අකාරණභාවපටික්ඛෙපපරත්තා වොදනායාති චුත්තං “කාරණස්සෙව නාම”න්ති. යං පන පාළියං චුත්තං “සහෙතු හි පොට්ඨපාද සප්පච්චයා පුරිසස්ස සඤ්ඤා උප්පජ්ජන්තිපි නිරුජ්ඣන්තිපි”ති, තත්ථ සහෙතු සප්පච්චයා උප්පජ්ජන්ති, උප්පන්නා පන නිරුජ්ඣන්තියෙව, න නිට්ඨන්තිති දස්සනත්ථං “නිරුජ්ඣන්තිපි”ති වචනං, න තු නිරොධස්ස සහෙතුසප්පච්චයනාදස්සනත්ථං. උප්පාදොයෙව හි සහෙතුකො, න නිරොධො. යදි හි නිරොධොපි සහෙතුකො සියා, තස්සපි පුන නිරොධෙන භවිතබ්බං අඬකුරාදිනං පුන අඬකුරාදිනා විය, න ච තස්ස පුන නිරොධො අත්ථි, තස්මා චුත්තනෙයෙනෙව පාළියා අත්ථො වෙදිතබ්බො. අයඤ්ච නයො ඛණනිරොධවසෙන චුත්තො. යො පන යථාපරිච්ඡින්නකාලවසෙන සබ්බසො අනුප්පාදනිරොධො, සො “සහෙතුකො”ති වෙදිතබ්බො තථාරූපාය පටිපත්තියා විනා අභාවතො. තෙනාහ භගවා “සික්ඛා එකා සඤ්ඤා උප්පජ්ජති, සික්ඛා එකා සඤ්ඤා නිරුජ්ඣති”ති (දී. නි. 1.412) තතො එව ච අට්ඨකථායමිපි (දී. නි. අට්ඨ. 1.413) චුත්තං “සඤ්ඤාය සහෙතුකං උප්පාදනිරොධං දීපෙතු”න්ති. එතඤ්චි පාළිවචනං, අට්ඨකථාවචනඤ්ච අනුප්පාදනිරොධං සන්ධාය චුත්තන්ති දට්ඨබ්බං. සික්ඛානි හෙත්ථත්ථෙ පච්චත්තව්වනං, යංකාරලොපො වා “සබ්බායානි තම්භා වනපත්තා පක්ඛමිතබ්බ”න්තිආදිසු (ම. නි. 1.192) විය. හෙතුභාවො වස්සා උපරි ආවි භවිස්සති. එකසද්දො ච අඤ්ඤාපරියායො, න සබ්බායාවා වි “ඉත්ථෙකෙ සතො සත්තස්සා”තිආදිසු (දී. නි. 1.85-91, 94-98; ම. නි. 3.21) වියානි ආහ “සික්ඛාය එකච්චා සඤ්ඤා ජායන්ති”ති. සෙසපදෙසුපි එසෙව නයො.

413. විත්ථාරෙතුකමාසනානි විත්ථාරෙතුකාමනාය. පුච්ඡාවසෙනානි කට්ඨකමාසනාපුච්ඡාවසෙන, විත්ථාරෙතුකමාසනාපුච්ඡාවසෙනානි වා සමාසො. “පොට්ඨපාදස්සෙවායං පුච්ඡා”ති ආසඬකාය “භගවා අවොවා”ති පාළියං චුත්තං. සඤ්ඤාය...පෙ.... දීපෙතුං තා දස්සෙන්නොති යොජෙතබ්බං. තත්ථාති තස්සං උපරි වක්ඛමානාය දෙසනාය. තතියානි අධිපඤ්ඤාසික්ඛා ආගතානි සමිඛන්ධො. “අයං...පෙ.... දෙසිතොති එත්ථ සම්මාදිට්ඨිසම්මාසඬකප්පවසෙන ආගතා. කස්මාති වෙ? පරියාපන්නත්තා, සභාවතො, උපකාරතො ව යථාරහං පඤ්ඤාක්ඛන්ධෙ අවරොධත්තා සඬගහිතත්තානි අධිප්පායො. තථා හි චූළවෙදල්ලසුත්තෙ චුත්තං “යා වාචුසො විසාබ සම්මාදිට්ඨි, යො ව සම්මාසඬකප්පො, ඉමෙ ධම්මා පඤ්ඤාක්ඛන්ධෙ සඬගහිතා”ති (ම. නි. 1.462) කාමඤ්චෙත්ථ චුත්තනෙයෙන තිස්සොපි සික්ඛා ආගතා, තථාපි අධිවිත්තසික්ඛාය එව අභිසඤ්ඤානිරොධො දස්සිතො. ඉතරා පන තස්සා සම්භාරභාවෙන ආනිතානි අයමත්ථො පාළිවසෙන වෙදිතබ්බො.

පඤ්චකාමගුණිකරාගොති පඤ්ච කාමකොට්ඨාසෙ ආරබ්භ උප්පජ්ජනකරාගො. අසමුප්පන්නකාමවාරොති වත්තමානුප්පන්නතාවසෙන නසමුප්පන්නො යො කොචි කාමවාරො, යා කාචි ලොභුප්පත්ති. අධුනා පන “අසමුප්පන්නකාමරාගො”ති පාඨො, සො අයුත්තොව අත්ථතො විරුද්ධත්තා. කාමරාගො චෙත්ථ විසයවසෙන නියමිතත්තා කාමගුණාරම්මණොව ලොභො දට්ඨබ්බො, කාමවාරො පන කුමානතිකන්තිභවරාගාදිප්පහෙදො සබ්බොපි ලොභවාරො. කාමනට්ඨෙත, කාමෙසු පවත්තනට්ඨෙත ච කාමවාරො. සබ්බෙපි හි තෙභුමකධම්මා කාමනියට්ඨෙත කාමා. යස්මා උභයෙසමිපි සහවරණඤායෙන කාමසඤ්ඤාභාවො හොති, තස්මා “කාමසඤ්ඤා”ති පද්ද්ධාරං කත්වා තදුභයමෙව නිද්දිට්ඨන්ති වෙදිතබ්බං. “තත්ථා”තිආදි අසමුප්පන්නකාමවාරතො පඤ්චකාමගුණිකරාගස්ස විසෙසදස්සනං, අසමුප්පන්නකාමවාරස්සෙව වා ඉධාධිප්පෙතභාවදස්සනං. කාමං පඤ්චකාමගුණිකරාගොපි අසමුප්පන්නො එව අනාගාමිමග්ගෙන සමුග්ගාටියති, තස්මිං පන සමුග්ගාටිතෙපි න සබ්බො රාගො සමුග්ගාටං ගච්ඡති තස්ස අග්ගමග්ගෙන සමුග්ගාටිතත්තා. තස්මා පඤ්චකාමගුණිකරාගග්ගහණෙන ඉතරස්ස සබ්බස්ස ගහණං න හොතීති උභයත්ථසාධාරණෙන පරියායෙන උභයමෙව සඬගහෙත්ථා පාළියං කාමසඤ්ඤාග්ගහණං කතං, අතො තදුභයං සරූපතො, විසෙසතො ව දස්සෙත්ථා සබ්බසඬගාහිකභාවතො “අසමුප්පන්නකාමවාරො පන ඉමස්මිං යානෙ වට්ඨති”ති චුත්තං. තස්මානි අසමුප්පන්නකාමවාරස්සෙව ඉධ වට්ඨනතො අයමත්ථො වෙදිතබ්බොති යොජනා. තස්සානි පට්මජ්ඣානසමඬගිතො පුග්ගලස්ස. සද්දිසත්තානි කාමසඤ්ඤාදිභාවෙන සමානත්තා, එතෙන පාළියං

“පුරිමා” ති ඉදං සදිසකප්පනාවසෙන චුත්තන්ති දස්සෙති. අනාගතා හි ඉධ “නිරුජ්ඣති” ති චුත්තා අනුප්පාදස්ස අධිප්පෙත්තා. තස්මා අනාගතමෙව දස්සෙතුං “අනුප්පන්නාව නුප්පජ්ජති” ති චුත්තං.

විවෙකප්පිතිසුඛසඬ්ඛාතානි විවෙකප්පිතිසුඛෙහි සහ අක්ඛාතා, න විවෙකප්පිතිසුඛානීති අක්ඛාතා. තංසම්පයුත්තා හි සඤ්ඤායෙව ඉධාධිප්පෙනා, න විවෙකප්පිතිසුඛානි. අප් වා විවෙකප්පිතිසුඛකොට්ඨාසිකානි අත්ථො. සඬ්ඛාතසද්දො හෙත්ථ කොට්ඨාසත්ථො “අදිත්තං ථෙය්‍යසඬ්ඛාතං ආදියෙය්‍යා” ති ආදීසු (පාරා. 89, 91) විය. කාමච්ඡන්දාදිඉළාරිකඬ්ඛග්ප්පනාවසෙන නානත්ථසඤ්ඤාපටිසසඤ්ඤාහි නිපුණතාය සුබ්බමා. භූතතාය සච්චා. තදෙවත්ථං දස්සෙති “භූතා” ති ඉමිනා. සුබ්බමහාවෙන, පරමත්ථහාවෙන ව අවිපරිතසභාවානි අත්ථො. එවං බ්‍යාසවසෙන යථාපාදමත්ථං දස්සෙත්වා සමාසවසෙනපි යථාපාදමෙව දස්සෙත්තො “අප් වා” ති ආදිමාහ. සමාසබ්‍යාසවසෙන හි ද්විධා පාඨො දිස්සති. “කාමච්ඡන්දාදිඉළාරිකඬ්ඛග්ප්පනාවසෙනා” ති ඉමිනා සම්පයුත්තධම්මානං භාවනානුභාවසිද්ධා, සඤ්ඤාය සංභසුබ්බමා නිවරණවික්ඛම්භනාවසෙන විඤ්ඤායනීති දස්සෙති. භූතතායානි සුබ්බමහාවෙන, පරමත්ථහාවෙන ව අවිපරිතතාය, විජ්ජමානතාය වා. විවෙකප්පෙහි නිවරණවිවෙකතො ජාතෙහි. ඉදානි ඤානසම්චිතීවසෙන චුත්තස්ස දුතියපදස්ස අත්ථං දස්සෙතුං “සා අස්සා” ති ආදි චුත්තං. සබ්බත්ථානි සබ්බවාරෙසු.

සමාපජ්ජනාධිට්ඨානං විය චුට්ඨානම්පිඤ්ඤානෙ පරියාපන්නං හොති යථා තං ධම්මානං භද්ධගක්ඛණො ධම්මෙසු, ආවජ්ජනපච්චවෙක්ඛණානි පන න ඤානපරියාපන්නානි, තස්මා ඤානපරියාපන්නමෙව වසීකරණං ගහෙත්වා “සමාපජ්ජන්තො, අධිට්ඨහන්තො, චුට්ඨහන්තො ව සික්ඛති” ති චුත්තං. තන්ති පඨමජ්ඣානං. තෙන...පෙ.... ඤානෙනානි ඉදම්පි “සික්ඛා” ති එතස්ස සංවණ්ණනාපදං. තෙනානි ව හෙතුමිති කරණවචනං, පඨමජ්ඣානෙන හෙතුනානි අත්ථො. හෙතුභාවො චෙත්ථ ඤානස්ස විවෙකප්පිතිසුඛසුබ්බමසච්චසඤ්ඤාය උප්පත්තියා සහජාතාදිපච්චයභාවො. කාමසඤ්ඤාය පන නිරොධස්ස උපනිස්සයපච්චයභාවො. සො ව බො සුත්තන්තපරියායෙන. තථා චෙව හෙට්ඨා සංවණ්ණිතං “තථාරූපාය පටිපත්තියා විනා අභාවතො” ති එතෙහුපායෙනානි ය්වායං පඨමජ්ඣානතප්පටිපක්ඛසඤ්ඤාවසෙන “සික්ඛා එකා සඤ්ඤා උප්පජ්ජති, සික්ඛා එකා සඤ්ඤා නිරුජ්ඣති” ති එත්ථ නයො චුත්තො, එතෙන නයෙන. සබ්බත්ථානි සබ්බවාරෙසු.

414. ඉදානි ආකිඤ්චඤ්ඤායතනපරමාය එව සඤ්ඤාය දස්සනෙ කාරණං විභාවෙන්තො “යස්මා පනා” ති ආදිමාහ. යස්මා ඉදඤ්ච...පෙ.... උද්ධටන්ති සම්බන්ධො. කෙසං පනිදං අඬ්ඟතො සම්මසනන්ති චුත්තං “අට්ඨසමාපත්තියා” ති ආදි. අඬ්ඟතොති ඤානඬ්ඟතො. ඉදඤ්ච අනුපදධම්මවිපස්සනාය ලක්ඛණවචනං. අනුපදධම්මවිපස්සනාඤ්චි කරොන්තො සමාපත්තිං පත්වා අඬ්ඟතොව සම්මසනං කරොති, න ව සඤ්ඤා සමාපත්තියා කිඤ්චි අඬ්ඟං හොති. අප් ව පනෙනං චුත්තං “ඉදඤ්ච සඤ්ඤා සඤ්ඤානි එවං අඬ්ඟතො සම්මසනං උද්ධට” න්ති, තස්මා ලක්ඛණවචනමෙනං. අඬ්ඟතොති වා අවයවතොති අත්ථො, අනුපදධම්මතොති චුත්තං හොති. කලාපතොති සමුහතො. යස්මා පනෙත්ථ සමාපත්තිවසෙන තංතංසඤ්ඤානං උප්පාදනිරොධෙ චුච්චමානෙ අඬ්ඟවසෙන සො චුත්තො හොති, තස්මා “ඉදඤ්චා” ති ආදිනා අඬ්ඟතොව සම්මසනං දස්සෙතීති වෙදිතබ්බං. තස්මාති සඤ්ඤාවසෙනෙව අඬ්ඟතො සම්මසනස්ස උද්ධටත්තා. තදෙවානි ආකිඤ්චඤ්ඤායතනමෙව, න නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනං තත්ථ පටුසඤ්ඤාභාවතො.

“යො” ති චත්තබ්බෙ “යතො” ති චුත්තන්ති ආහ “යො නාමා” ති යථා “ආදිමිති” ති චත්තබ්බෙ “ආදිතො” ති චුච්චති අත්ථෙ පරිග්ගස්භමානෙ යථායුත්තචිත්තනියාව තො-සද්දස්ස ලබ්භනතො. නාම-සද්දො චෙත්ථ බො-සද්දො විය වාචාසිලිට්ඨතාමත්තං. සස්සෙදන්ති සකං, අත්තනා අධිගතඤ්ඤානං, තස්මිං සඤ්ඤා සකසඤ්ඤා, සා එතස්සත්ථිති සකසඤ්ඤීති චුත්තං “අත්තතො පඨමජ්ඣානසඤ්ඤාය සඤ්ඤවා” ති. ඊකාරො චෙත්ථ උපරි චුච්චමානනිරොධපාදකතාය සාතිසයාය ඤානසඤ්ඤාය අත්ථිභාවජොතකො දට්ඨබ්බො. තෙනෙවාහ “අනුපුබ්බෙන සඤ්ඤග්ගං චුසති” ති ආදි. තස්මා තත්ථ තත්ථ සකසඤ්ඤිතාග්ගහණෙන තස්මිං තස්මිං ඤානෙ සබ්බසො සුචිණ්ණවසිභාවො දිපිතොති වෙදිතබ්බං.

ලොකියානන්ති නිද්ධාරණෙ සාම්ච්චනං, සාම්ච්චන්ථෙ එව වා. යදග්ගෙන හි තං තෙසු සෙට්ඨං, තදග්ගෙන තෙසම්පි සෙට්ඨන්ති. චිත්තතාවධිඅත්ථෙ වා සාම්ච්චනං . එත්ථ පන “ලොකියාන” න්ති විසෙසනං ලොකුත්තරසමාපත්තීහි තස්ස අසෙට්ඨභාවතො කතං. සෙසං “කිච්චකාරකසමාපත්තීන” න්ති පන විසෙසනං අකිච්චකාරකසමාපත්තීතො තස්ස අසෙට්ඨභාවතොති දට්ඨබ්බං. අකිච්චකාරකතා වස්සා “යථෙව හි තත්ථ සඤ්ඤා, එවං ඵස්සාදයොපි” ති, “යදග්ගෙන හි තත්ථ ධම්මා සඬ්ඛාරාවසෙසභාවප්පත්තියා පකතිවිපස්සකානං සම්මසිතුං අසක්කුණෙය්‍යරූපෙන ඨිතා, තදග්ගෙන හෙට්ඨිමසමාපත්තිධම්මා විය පටුකිච්චකරණසමත්ථාපි න හොන්ති” ති ව අට්ඨකථාසු (විසුද්ධි. 1.287) පටුසඤ්ඤාකිච්චාභාවවචනතො විඤ්ඤායනි. ස්වායමත්ථො පරමත්ථමඤ්ජුසාය නාම විසුද්ධිමග්ගටිකාය ආරුප්පකථායං (විසුද්ධි. ටි. 1.286) ආවරියෙන සවිසෙසං චුත්තො, තස්මා තත්ථ චුත්තතයෙනෙව වෙදිතබ්බො. කෙච් පන “යථා හෙට්ඨිමා හෙට්ඨිමා සමාපත්තියො උපරිමානං උපරිමානං සමාපත්තීනං අධිට්ඨානකිච්චං සාධෙත්ති, න එවං නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනසමාපත්ති කස්සවිපි අධිට්ඨානං සාධෙති, තස්මා සා අකිච්චකාරිකා ඉතරා කිච්චකාරිකා” ති වදන්ති, තදයුත්තං තස්සාපි විපස්සනාවිත්තපරිදමනාදීනං අධිට්ඨානකිච්චසාධනතො, තස්මා පුරිමොයෙව අත්ථො යුත්තො. කස්මා චෙනං තෙසග්ගන්ති ආහ

“ආකිඤ්චඤ්ඤායතනසමාපත්තිය”න්තිආදි. “ඉති”ති වත්වා “ලොකියානං...පෙ.... අග්ගත්තා”ති තස්සත්ථො චුත්තො, “අග්ගත්තා”ති එත්ථ වා නිදස්සනමෙතං.

පකප්පෙතීති සංවිදහති. ඤානං සමාපප්පන්තො හි ඤානසුඛං අත්තනි සංවිදහති නාම. අභිසංඛරොතීති ආයුහති සම්පිණ්ඩෙති. සම්පිණ්ඩනත්ථො හි සමුදායත්ථො. යස්මා පන නිකන්තිවසෙන වෙනනාකිවිවස්ස මත්ථකප්පත්ති, තස්මා ඵලූපවාරෙන කාරණං දස්සෙන්නො “නිකන්තිං...පෙ.... නාමා”ති චුත්තං. ඉමා ආකිඤ්චඤ්ඤායතනසඤ්ඤාති ඉදානි ලබ්භමානා ආකිඤ්චඤ්ඤායතනසඤ්ඤා . තංසමතික්කමෙනෙව උපරිඤ්ඤානත්ථාය වෙනනාභිසංඛරණසම්භවතො නිරුප්ඤ්ඤාය. අඤ්ඤාති ආකිඤ්චඤ්ඤායතනසඤ්ඤාති අඤ්ඤා. ඔළාරිකාති තතො ථූලතරා. කා පන තාති ආහ “භවඛගසඤ්ඤා”ති. ආකිඤ්චඤ්ඤායතනතො වුට්ඨාය එව හි උපරිඤ්ඤානත්ථාය වෙනනාභිසංඛරණානි භවෙය්‍යං, එවඤ්ච ආකිඤ්චඤ්ඤායතනසඤ්ඤා නිරුප්ඤ්ඤාය, වුට්ඨානඤ්ච භවඛගවසෙන හොති, තතො පරමිපි යාව උපරිඤ්ඤානසමාපප්පනං, තාව අන්තරන්තරා භවඛගසඤ්ඤා උප්පප්පෙය්‍යං, තා ව ආකිඤ්චඤ්ඤායතනසඤ්ඤාති ඔළාරිකාති අධිප්පායො.

වෙනෙත්තොවාති නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනප්ඤ්ඤානං එකං ද්වෙ විත්තවාරෙපි සමාපප්පනවසෙන පකප්පෙන්නො එව. න වෙනෙතීති තථා හෙට්ඨිමඤ්ඤානෙසු විය වා පුබ්බාභොගාභාවතො න පකප්පෙති නාම. පුබ්බාභොගවසෙන හි ඤානං පකප්පෙන්නො ඉධ “වෙනෙතී”ති චුත්තො. අභිසංඛරොත්තොවාති තත්ථ අප්පභීනනිකන්තිකතාවසෙන ආයුහන්නො එව. නාභිසංඛරොතීති තථා හෙට්ඨිමඤ්ඤානෙසු විය වා පුබ්බාභොගාභාවතො නායුහති නාම. “අභමෙතං ඤානං නිබ්බන්තෙමි උපසම්පාදෙමි සමාපප්පාමි”ති හි එවං අභිසංඛරණං තත්ථ සාලයස්සෙව හොති, න අනාලයස්ස, තස්මා එකද්විවිත්තක්ඛණ්ණකම්පි ඤානං පවත්තෙන්නො තත්ථ අප්පභීනනිකන්තිකතාය “අභිසංඛරොත්තො එවා”ති චුත්තො. යස්මා පනස්ස තථා හෙට්ඨිමඤ්ඤානෙසු විය වා තත්ථ පුබ්බාභොගො නත්ථී, තස්මා “න අභිසංඛරොතී”ති චුත්තං. “ඉමස්ස භික්ඛුනො”තිආදි චුත්තස්සෙවත්ථස්ස විවරණං. තත්ථ යස්මා ඉමස්ස...පෙ.... අත්ථී, තස්මා “න වෙනෙති, නාභිසංඛරොතී”ති ව චුත්තන්ති අධිප්පායො. ආභොගසමන්තාභාරොති ආභොගසංඛාරො, ආභොගවසෙන වා විත්තස්ස ආරම්මණාභිමුඛං, ආරම්මණස්ස වා විත්තාභිමුඛං අන්වාභාරො. “ස්වායමත්ථො”තිආදිනා තදෙවත්ථං උපමාය පටිපාදෙති. පුත්තසරාචික්ඛණෙනාති පුත්තසරස්ස ආරොවනනයෙන.

ගන්ත්වා ආදාය ආගතන්ති සම්බන්ධො. පච්ඡාභාගෙති ආසනසාලාය පච්ඡිමදිසායං ධීතස්ස පිතුසරස්ස පච්ඡාභාගෙ. තතොති පුත්තසරතො. ලද්ධසරමෙවාති යතොනෙන භික්ඛා ලද්ධා, තමෙව සරං පුත්තගෙහමෙව. ආසනසාලා විය ආකිඤ්චඤ්ඤායතනසමාපත්ති තතො පිතුසරපුත්තසරට්ඨානියානං නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනනිරොධසමාපත්තිනං උපගන්තබ්බතො. පිතුගෙහං විය නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනසමාපත්ති අමනසිකාතබ්බතො, මජ්ඣෙ ධීතත්තා ව. පුත්තගෙහං විය නිරොධසමාපත්ති මනසිකාතබ්බතො, පරියන්තෙ ධීතත්තා ව. පිතුසරං අමනසිකරිත්වාති පටිසිත්වා සමතික්කන්තමිපි පිතුසරං අමනසිකරිත්වා. පුත්තසරස්සෙව ආචික්ඛණං විය එකං ද්වෙ විත්තවාරෙ සමාපප්පිතබ්බමිපි නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනං අමනසිකරිත්වා පරතො නිරොධසමාපත්තත්ථාය එව මනසිකාරො දට්ඨබ්බො. එවං අමනසිකාරසාමඤ්ඤෙන, මනසිකාරසාමඤ්ඤෙන ව උපමොපමෙය්‍යානා චුත්තා ආචික්ඛණෙනපි මනසිකාරස්සෙව ජොතනතො. න හි මනසිකාරෙන විනා ආචික්ඛණං සම්භවති.

තා ඤානසඤ්ඤාති එකං ද්වෙ විත්තවාරෙ පවත්තා නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනඤ්ඤානාසඤ්ඤා. නිරොධසමාපත්තියඤ්ඤා යථාරහං චතුත්ථාරුප්පකුසලකිරියජවනං ද්වික්ඛන්තුමෙව ජවති, න තදුත්තරි. නිරුප්ඤ්ඤාති සරසවසෙනෙව නිරුප්ඤ්ඤාති, පුබ්බාභිසංඛරාබ්බලෙන පන උපරි අනුප්පාදො. යථා ව ඤානසඤ්ඤානං, එවං ඉතරසඤ්ඤානම්පිති ආහ “අඤ්ඤා වා”තිආදි. නුප්පප්පන්ති යථාපරිච්ඡින්නකාලන්ති අධිප්පායො. සො එවං පටිපන්නො භික්ඛුති යථාචුත්තෙ සඤ්ඤාග්ගෙ ධීතභාවෙන පටිපන්නො භික්ඛු, සො ව බො අනාගාමී වා අරහා වා ද්විති එලෙහි සමන්තාගමො, තිණ්ණං සංඛාරානං පටිපස්සද්ධි, සොළසවිධා ඤාණවරියා, නවවිධා සමාධිවරියාති ඉමෙසං වසෙන නිරොධපටිපාදනපටිපත්තිං පටිපන්නොති අත්ථො. අනුපුබ්බනිරොධවසෙන විත්තවෙතසිකානං අප්පවත්තියෙව සඤ්ඤාවෙදනාසිසෙන “සඤ්ඤාවෙදයිතනිරොධ”න්ති චුත්තා. චූසතීති එත්ථ චූසනං නාම වින්දනං පටිලද්ධිති දස්සෙති “වින්දති පටිලහති”ති ඉමිනා. අත්ථතො පන චුත්තනයෙන යථාපරිච්ඡින්නකාලං විත්තවෙතසිකානං සබ්බසො අප්පවත්තියෙව.

නිරත්ථකතාය උපසග්ගමන්තං, තස්මා සඤ්ඤා ඉව්වෙව අත්ථො. නිරොධපදෙන අන්තරිකං කත්වා සමාපත්තිපදෙ වත්තබ්බෙ තෙසං ද්වින්නමන්තරෙ සම්පජානපදං යිපිතන්ති ආහ “නිරොධපදෙන අන්තරිකං කත්වා චුත්ත”න්ති. තෙන චුත්තං “අනු...පෙ.... අත්ථො”ති, තෙන අයුත්තසමාසොයං යථාරුතපායොති දස්සෙති. තත්තාපිති තස්මිං යථාපදමනුපුබ්බිධපනෙපි අයං විසෙසත්ථොති යොජනා. සම්පජානන්තස්සාති තං තං සමාපත්තිං සමාපප්පිත්වා වුට්ඨාය තත්ථ තත්ථ සංඛාරානං සම්මසනවසෙන පජානන්තස්ස පුග්ගලස්ස. අන්තෙති යථාචුත්තාය නිරොධපටිපාදනපටිපත්තියා පරියොසානෙන. දුතියවිකප්පෙ සම්පජානන්තස්සාති සම්පජානකාරිතො, ඉමිනා නිරොධසමාපත්තිසමාපප්පනකස්ස භික්ඛුනො ආදිතො පට්ඨාය සබ්බපාටිභාරිකපඤ්ඤාය සද්ධිං අත්ථසාධිකා පඤ්ඤා

කිව්වතො දස්සිතා හොති. තෙනාහ “පණ්ඩිතස්ස භික්ඛුනො”ති. වචනසෙසාපෙක්ඛා’ නපෙක්ඛතා ද්විත්තං විකප්පානං විසෙසො.

සංවණ්ණනොකාසානුප්පත්තිතො නිරොධසමාපත්තිකථා කථෙතඛිබ්බා. සබ්බාකාරොනාති නිරොධසමාපත්තියා සරූපවිසෙසො, සමාපජ්ජනකො, සමාපජ්ජනට්ඨානං, සමාපජ්ජනකාරණං, සමාපජ්ජනාකාරොති එවමාදිනා සබ්බජ්ජකාරොන . තත්ථාති විසුද්ධිමග්ගෙ (විසුද්ධි. 1.307) කථිතතොවාති කථිතට්ඨානතො එව, තෙව්සම්මපරිව්ච්ඡෙදතොති අත්ථො, න ඉධ තං වදාම පුනරුත්තිභාවතො, ගන්ථගරුකභාවතො වාති අධිප්පායො.

පාළියං එවං ඛො අහන්ති එත්ථ ආකාරත්ථො එවං-සද්දො උග්ගහිතාකාරදස්සනන්ති කත්වා. එවං පොට්ඨපාදාති එත්ථ පන සම්පට්ඨින්නත්ථො තථෙව අනුජානනන්ති කත්වා. තෙනාහ “සුඋග්ගහිතං තයා’ති අනුජානන්තො”ති.

415. සඤ්ඤා අග්ගා එත්ථාති සඤ්ඤග්ගං, ආකිඤ්චඤ්ඤායතනං. අවසෙසසමාපත්තිසුපි සඤ්ඤග්ගං අත්ථිති එත්ථ පන සඤ්ඤග්ගභාවො “සඤ්ඤග්ග”න්ති චුත්තො, සඤ්ඤායෙව අග්ගන්ති තුලාධිකරණසමාසො වා. “සුපු”ති අයං ලිඛිගව්ච්ඡල්ලාසො, නිකාරලොපො වාති චුත්තං “ඛ්‍යුති”ති. “යථා”ති ඉමිනා කරණප්පකාරසඛිබ්බාතො පකාරවිසෙසො ගහිතො, න පකාරසාමඤ්ඤන්ති දස්සෙති “පට්ඨිකසිණාදීසු”තිආදිනා. “ඉදං චුත්තං හොති”තිආදි තඛිබ්බරණං. ඤානානං තාව යුත්තො කරණභාවො සඤ්ඤානිරොධච්ඡිසනස්ස සාධකතමභාවො, කසිණානං පන කට්ඨන්ති? තෙසම්පි සො යුත්තො එව. යදග්ගෙන හි ඤානානං නිරොධච්ඡිසනස්ස සාධකතමභාවො, තදග්ගෙන කසිණානම්පි තදවිනාභාවතො. අනෙකකරණාපි ච කිරියා හොතියෙව යථා “අඤ්ඤෙන මග්ගෙන යානෙන දීපිකාය ගච්ඡති”ති.

එකචාරන්ති සකිං. පුරිමසඤ්ඤානිරොධන්ති කාමසඤ්ඤානිරොධං, න පන නිරොධසමාපත්තිසඤ්ඤිතං සඤ්ඤානිරොධං. එකං සඤ්ඤග්ගන්ති එකං සඤ්ඤාභූතං අග්ගං, එකො සඤ්ඤග්ගභාවො වා ගෙට්ඨිමාය සඤ්ඤාය උක්කට්ඨභාවතො. සඤ්ඤා ව සා අග්ගඤ්චාති හි සඤ්ඤග්ගං, න සඤ්ඤාසු අග්ගන්ති. යථා පන සඤ්ඤා අග්ගො එත්ථාති සඤ්ඤග්ගං, ආකිඤ්චඤ්ඤායතනං, එවං සෙසඤානම්පි. යෙන ච නිමිත්තෙන ඤානං “සඤ්ඤග්ග”න්ති චුත්තං, තදෙව සඤ්ඤාසඛිබ්බානං නිමිත්තං භාවලොපෙන, භාවප්පධානෙන වා ඉධාධිප්පෙන. ද්වෙ වාරෙති ද්වික්ඛන්තුං. සතසහස්සං සඤ්ඤග්ගානීති මිගපදවළඤ්ජනනිද්දෙසො. සෙසකසිණෙසුති කසිණානමෙව ගහණං නිරොධකථාය අධිකතත්තා, තතො එව චෙත්ථ ඤානග්ගහණෙනපි කසිණප්පඤානාති එව ගහිතානීති වෙදිතඛිබ්බං. යථා “පට්ඨිකසිණෙන කරණභූතෙනා”ති තදාරම්මණිකං ඤානං අනාමසිත්වා චුත්තං, එවං “පට්ඨප්පඤානෙන කරණභූතෙනා”ති තදාරම්මණං අනාමසිත්වා වදති. “ඉති”තිආදිනා තදෙවත්ථං සඛිගහෙත්වා නිගමනං කරොති. සබ්බමිථිති එකචාරං සමාපන්නප්පඤානසඤ්ඤම්පි. සඛිගහෙත්වාති සඤ්ජානනලක්ඛණෙන තංසභාවානතිවත්තනතො සඛිගහං කත්වා, සමාපජ්ජනවසෙන, සඤ්ජානනලක්ඛණෙන ච එකතාති චුත්තං හොති. අපරාපරන්ති පුනප්පුනං. ඛ්‍යුති සඤ්ඤග්ගාති හොන්ති.

416. පට්ඨනෙය ඤානපදට්ඨානං විපස්සනං වඛ්චෙත්තස්ස පුග්ගලස්ස වසෙන සඤ්ඤාඤාණාති දස්සිතාති. දුතියනෙය පන යස්මා විපස්සනං උස්සුක්කාපෙන්වා මග්ගෙන සටෙන්තස්ස මග්ගඤාණං උප්පජ්ජති, තස්මා විපස්සනාමග්ගවසෙන සඤ්ඤාඤාණාති දස්සිතාති. තතියනෙය ව යස්මා පට්ඨනෙයො ඔළාරිකො, දුතියනෙයොපි මිස්සකොති තදුභයං අසම්භාවෙන්වා අවචන්තසුමුගම්භිරං නිබ්බන්තිතලොකුත්තරමෙව දස්සෙතුං මග්ගඵලවසෙන සඤ්ඤාඤාණාති දස්සිතාති. තයොපෙන නයා මග්ගසොධනවසෙන දස්සිතා.

“අයං පනෙත්ථ සාරො”ති විභාවෙතුං නිපිටකමහාසිවත්ථෙරවාදො ආභතො. තථා හි “අරහත්තඵලසඤ්ඤාය උප්පාදා”තිආදිනා (දී. නි. අට්ඨ. 1.416) ථෙරවාදානුකූලමෙව උපරි අත්ථො සංවණ්ණනොති. ඉමෙ භික්ඛුති පුරිමවාදිනො භික්ඛු. තදා දීඝනිකායතන්තිං පරිවත්තන්තෙ ඉමං යානං පත්වා යථාචුත්තපටිපාටියා තයො නෙයෙ කථෙත්තෙ භික්ඛු සන්ධාය එවං ථෙරො වදති. නිරොධං පුච්ඡිත්වා තස්මිං කථිතෙ තදනන්තරං සඤ්ඤාඤාණප්පත්තිං පුච්ඡන්තො අත්ථතො නිරොධා චූට්ඨානං පුච්ඡති නාම. නිරොධතො ච චූට්ඨානං අරහත්තඵලප්පත්තියා වා සියා, අනාගාමිඵලප්පත්තියා වා, තත්ථ සඤ්ඤා පධානා, තදනන්තරඤ්ච පච්චවෙක්ඛණඤාණන්ති තදුභයං නිද්ධාරෙන්තො ථෙරො “පොට්ඨපාදො හෙට්ඨා”තිආදිමාහ. තත්ථ භගවාති ආලපනවචනං.

යථා මග්ගචීරියං මග්ගඵලඤාණෙසු උප්පන්නෙසු නියමතො මග්ගඵලපච්චවෙක්ඛණඤාණාති හොන්ති, එවං ඵලසමාපත්තිචීරියං ඵලපච්චවෙක්ඛණඤාණන්ති චුත්තං “පච්ඡා පච්චවෙක්ඛණඤාණ”න්ති. “ඉදං අරහත්තඵල”න්ති පච්චවෙක්ඛණඤාණස්ස උප්පත්තිආකාරදස්සනං. අයමෙව පච්චයො ඉදප්පච්චයො ම-කාරස්ස ද-කාරං කත්වා. ද-කාරෙනපි පකතිපදම්චින්නි කෙවි සද්දවිදු. සො පන ථෙරවාදෙ න ඵලසමාධිසඤ්ඤා එවාති ආහ “ඵලසමාධිසඤ්ඤාපච්චයා”ති, අරහත්තඵලසමාධිසහගතසඤ්ඤාපච්චයාති අත්ථො. කීරාති අනුස්සරණත්ථෙ නිපාතො. යථාධිගතධම්මානුස්සරණපක්ඛියා හි පච්චවෙක්ඛණා. සමාධිසිසෙන චෙත්ථ සබ්බං අරහත්තඵලං ගහිතං සහවරණඤායෙන, තස්මිං අසති පච්චවෙක්ඛණාය අසම්භවොති පාළියං “ඉදප්පච්චයා”ති චුත්තං. එවම්ධ දීඝභාණකානං මනෙන ඵලපච්චවෙක්ඛණාය එකන්තිකතා දස්සිතා. චූළුක්ඛක්ඛන්ධසුත්තට්ඨකථායං පන එවං චුත්තං “සා පන න සබ්බෙසං පරිපුණ්ණා හොති. එකො හි පභීනකිලෙසමෙව පච්චවෙක්ඛති, එකො අවසිට්ඨකිලෙසමෙව,

එකො මග්ගමෙව, එකො ඵලමෙව, එකො නිබ්බානමෙව. ඉමාසු පන පඤ්චස්ස පච්චවෙක්ඛණාසු එකං වා ද්වෙ වා නො ලද්දං න වට්ටන්ති”ති (ම. නි. අට්ඨ. 1.175), තදෙන මජ්ඣිමනිකායානං මනෙන චුත්තං. ආභිධම්මිකා පන වදන්ති –

“මග්ගං ඵලඤ්ච නිබ්බානං, පච්චවෙක්ඛති පණ්ඩිතො;
භීනෙ කිලෙසෙ සෙසෙ ච, පච්චවෙක්ඛති වා න වා”ති. (අභිධම්මත්ථසංඝගට්ඨකපායං
කම්මට්ඨානසංඝගට්ඨකායෙ විසුද්ධිභෙදෙ);

සඤ්ඤාඅත්තකපාවණ්ණනා

417. “ගාමස්සකරො”ති ඉමිනා වනස්සකරමපනෙති. එවඤ්ඤි උපමාවචනං සුපපන්නං හොතිති. දෙසනාය සණ්ඨානාවත සාරම්භමක්ඛණ්ණසාදිමලවිසොධනතො සුතමයඤ්ඤාණං න්භාපිතං විය, සුබ්බමහාවත අනුච්චිත්තං විය, නිලක්ඛණබ්බාහතතාය කුණ්ඩලාද්ධාලකාරවිභූසිතං විය ච හොති. තදනුපවිසතො ඤාණස්ස, තථාභාවා තංසම්චගිතො ච පුග්ගලස්ස තථාභාවාපත්ති, නිරොධකපාය නිවේදනඤ්ඤවස්ස සිරිසයනෙ පච්චෙසනසදිසන්ති ආහ “සණ්ඨස්සුම...පෙ.... ආරාපිතොපි”ති. තත්ථාති තිස්සං නිරොධකපායං. මන්දබුද්ධිතාය සුඛං න වින්දන්තො අලහන්තො, අපානන්තො වා. මලවිදුසිතතාය ගුට්ඨධානසදිසං. අත්තනො ලද්ධිත්ති අත්තදිට්ඨිං. අනුමතිං ගහෙත්වාති අනුඤ්ඤං ගහෙත්වා “එදිසො මෙ අත්තා”ති අනුජානාපෙත්වා, අත්තනො ලද්ධියං පතිට්ඨාපෙත්වාති චුත්තං හොති.

පාළියං කං පනාති ඔළාරිකො, මනොමයො, අරුපිති තිණ්ණං අත්තවාදානං වසෙන තිව්ධෙසු අත්තානෙසු කතරං අත්තානං පච්චෙසිති අත්ථො. “දෙසනාය සුකුසලො”ති ඉමිනා “අවස්සං මෙ භගවා ලද්ධිං විද්ධංසෙස්සති”ති තස්ස මනසිකාරං දස්සෙති. පරිහරන්තොති විද්ධංසනතො අපනෙත්තො, අරුපි අත්තාති අත්තනො ලද්ධිං නිගුහන්තොති අධිප්පායො. පාළියං “ඔළාරිකං ඛො”තිආදිමිති පරිබ්බාජකවචනෙ අයමධිප්පායො – යස්මා චතුසන්තතිරූපප්පබන්ධං එකත්තවසෙන ගහෙත්වා රුපිභාවතො “ඔළාරිකො අත්තා”ති පච්චෙති අත්තවාදී, අන්තපානොපට්ඨානතඤ්ඤවස්ස පරිකප්පෙත්වා “සස්සතො”ති මඤ්ඤති, රුපිභාවතො එව ච සඤ්ඤාය අඤ්ඤත්තං ඤායාගතමෙව, යං වෙදවාදිනො “අන්තමයො, පානමයො”ති ව ද්විධා වොහරන්ති, තස්මා පරිබ්බාජකො තං අත්තවාදිමතං අත්තානං සන්ධාය “ඔළාරිකං ඛො”තිආදිමාහාති.

“ඔළාරිකො ච භි තෙ පොට්ඨපාද අත්තා අභවිස්සා”තිආදිමිති භගවතො වචනෙ වායමධිප්පායො – යදි අත්තා රුපි භවෙය්, එවං සති රූපං අත්තා සියා, න ච සඤ්ඤා සඤ්ඤාය අරුපභාවතො, රුපධම්මානඤ්ඤව අසඤ්ඤානාසභාවත්තා. රුපි ව සමානො යදි තව මනෙන නිව්චො, සඤ්ඤා ච අපරාපරං පචන්තනතො තත්ථ තත්ථ භිප්පතිති හෙදසබ්භාවතො අනිච්චා , එවමිති “අඤ්ඤා සඤ්ඤා, අඤ්ඤො අත්තා”ති සඤ්ඤාය අභාවතො අවෙනතොව අත්තා හොති, තස්මා එස අත්තා න කම්මස්ස කාරකො, න ච එලස්ස උපභුඤ්ජනකොති ආපන්නමෙවාති ඉමං දොසං දස්සෙත්තො භගවා “ඔළාරිකො වා”තිආදිමාහාති. තත්ථාති “රුපි අත්තා”ති වාදෙ. පච්චාගච්ඡන්තොති සෙසකිරියාපෙක්ඛාය කම්මත්ථෙයෙව උපයොගවචනං, පච්චාගච්ඡන්තොති ව පච්චාගච්ඡන්තස්ස, ජානන්තස්ස, පටිච්ච වාදෙන පචන්තස්සාති වා අත්ථො. “අඤ්ඤා ච සඤ්ඤා උප්පජ්ජති, අඤ්ඤා ච සඤ්ඤා නිරුජ්ඣන්ති”ති කස්මා චුත්තං, නනු උප්පාදපුබ්බකො නිරොධො, න ච උප්පන්නං අනිරුජ්ඣනකං නාම අත්ථිති වොදනං සොධෙතුං “චතුත්තං බන්ධන”න්තිආදි චුත්තං. සතිපි තෙසං එකාලම්ඛණවත්ථුකභාවෙ උප්පාදනිරොධාධිකාරත්තා එකුප්පාදනිරොධභාවොව චුත්තො. අපරාපරන්ති පොඬිබානුපොඬිබ.

418-420. පාළියං මනොමයන්ති කුමානමනසො වසෙන මනොමයං. යො භි බාහිරපච්චයනිරපෙක්ඛො, සො මනසාව නිබ්බන්තොති මනොමයො. රූපලොකෙ නිබ්බන්තසරිරං සන්ධාය වදති. යං වෙදවාදිනො “ආනන්දමයො , විඤ්ඤාණමයො”ති ව ද්විධා වොහරන්ති. තත්ත්විති “මනොමයො අත්තා”ති වාදෙපි. දොසෙ දින්නෙති “අඤ්ඤා ච සඤ්ඤා භවිස්සති”තිආදිනා දොසෙ දින්නෙ අත්තනො ලද්ධියෙව වදන්තො “අරුපිං ඛො”තිආදිමාහාති සම්බන්ධො. ඉධාපි පුරිමවාදෙ චුත්තනයෙන “යදි අත්තා මනොමයො සබ්බභගපච්චධි අභිනින්ද්‍රියො භවෙය්, එවං සති රූපං අත්තා සියා, න ච සඤ්ඤා සඤ්ඤාය අරුපභාවතො”තිආදි සබ්බං දොසදස්සනං වෙදිතබ්බං. තමත්ථඤ්ඤි දස්සෙත්තො භගවා “මනොමයො ච භි තෙ පොට්ඨපාදා”තිආදිමෙවොව. කස්මා පනායං පරිබ්බාජකො පඨමං ඔළාරිකං අත්තානං පටිජානිත්වා තං ලද්ධිං විස්සජ්ජෙත්වා පුන මනොමයං අත්තානං පටිජානාති? තමිති විස්සජ්ජිත්වා පුන අරුපිං අත්තානං පටිජානාති? කාමඤ්ඤෙත්ථ කාරණං “තනො සො අරුපි අත්තාති එවංලද්ධිකො සමානොපි...පෙ.... ආදිමාහා”ති හෙට්ඨා චුත්තමෙව, තථාපි ඉමෙ තිත්ථියා නාම අනවට්ඨිතවිත්තා ථුසරාසිමිති නිබ්බානාණුකො විය වඤ්ඤාලාති කාරණන්තරමිති දස්සෙතුං “යථා නාමා”තිආදි චුත්තං. සඤ්ඤා නප්පතිට්ඨාති ආරම්මණෙ සඤ්ඤානාවසෙන සඤ්ඤා න පතිට්ඨාති, ආරම්මණෙ සඤ්ඤං න කරොතිති චුත්තං හොති. සඤ්ඤාපතිට්ඨානකාලෙති එත්ථාපි අයං නයො.

තත්ත්විති “අරුපි අත්තා”ති වාදෙපි. සඤ්ඤායාති පකතිසඤ්ඤාය, එවං භදන්තධම්මපාලත්ථෙරෙන (දී. නි. ටී. 1.418-420) චුත්තං. අඤ්ඤස්මිං තිත්ථායතනෙ උප්පාදනිරොධන්ති භි සම්බන්ධො. තෙන වෙදිකානං මනෙන නානක්ඛණෙ උප්පන්නාය නානාරම්මණාය සඤ්ඤාය උප්පාදනිරොධමිච්ඡන්ති දස්සෙති. කෙච් පන “ආචරියසඤ්ඤායා”ති පඨන්ති, තදයුත්තං අත්ථස්ස විරුද්ධත්තා, ථෙරෙන ච අනුද්ධට්ඨත්තා. අපරාපරං පචන්තාය

සඤ්ඤාය උප්පාදවයදස්සනතො උප්පාදනිරොධං ඉච්ඡති. තථාපි “සඤ්ඤා සඤ්ඤා”ති පවත්තසමඤ්ඤං “අත්තා”ති ගහෙත්වා තස්ස අවිච්ඡේදං පරිකප්පෙත්තො සස්සනං මඤ්ඤති. තෙනාහ “අත්තානං පන සස්සනං මඤ්ඤති”ති. තස්මාති අපරාපරං පවත්තසඤ්ඤාය නාමමත්තෙන සස්සනං මඤ්ඤනතො. සඤ්ඤාය උප්පාදනිරොධමත්තෙ අට්ඨත්වා තදුත්තරි සස්සනග්ගාහස්ස ගහණතො දොසං දස්සෙතීති අධිප්පායො. තථෙවාති යථා “රුපී අත්තා, මනොමයො අත්තා”ති ච වාදද්වයෙ අත්තතො අසඤ්ඤතා, එවඤ්ඤස්ස “අවෙනනතා”තිආදිදොසප්පසඬගො දුන්නිවාරො, තථෙව ඉමස්මිං වාදෙපිති අත්ථො. මිච්ඡාදස්සනෙනාති අත්තදිට්ඨිසඬානෙන මිච්ඡාහිනිවෙසෙන. අභිභූතත්තාති අනාදිකාලභාවිතභාවෙන අප්පේකාත්ථංවත්තා, නිවාරිතඤ්ඤාණුවාරත්තාති චූත්තං හොති. යෙන සන්නතිසනෙන, සමුහසනෙන ච වඤ්ඤිතො ඛාලො පබ්බතධවසෙන පවත්තමානං ධම්මසමුහං මිච්ඡාගාහවසෙන “අත්තා”ති ච “නිව්චො”ති ච අභිනිවිස්ස වොහරති, තං එකත්තසඤ්ඤිතං සන්නතිසනං, සමුහසනඤ්ඤ වීතිභූජ්ජ යාථාවතො ඡානනං සනවිනිබ්භොගො, සො ච සබ්බෙන සබ්බං තිත්ථියානං නත්ථි. තස්මා අයම්පි පරිබ්බාජකො තාදිසස්ස ඤාණපරිපාකස්ස අභාවතො චූච්චමානම්පි නානත්තං නාඤ්ඤාසීති ආහ “තං නානත්තං අඡානත්තො”ති. සඤ්ඤා නාමායං නානාරම්මණා නානාක්ඛණෙ උප්පජ්ජති, වෙති වාති වෙදිකානං මතං. සඤ්ඤාය උප්පාදනිරොධං පස්සන්තොපි සඤ්ඤාමයං සඤ්ඤාභූතං අත්තානං පරිකප්පෙත්වා යථාචූත්තසනවිනිබ්භොගාභාවතො නිව්චමෙව කත්වා දිට්ඨිමඤ්ඤනාය මඤ්ඤති. තථාභූතස්ස ච තස්ස සංඝහසුඛමපරමගම්භීරධම්මතා න ඤායතෙවාති ඉදං කාරණං පස්සන්තෙන භගවතා “දුප්පානං ඛො”තිආදි චූත්තන්ති දස්සෙත්තො “අට්ඨස්ස භගවා”තිආදිමාහ.

දිට්ඨිආදියු “එවමෙත”න්ති දස්සනං අභිනිවිසනං දිට්ඨි. තස්සා එව පුබ්බභාගභූතං “එවමෙත”න්ති නිජ්ඣානවසෙන බමනං බන්ති. තථා රොචනං රුචි. “අඤ්ඤාපායොවා”තිආදි තෙසං දිට්ඨිආදීනං විභජ්ජ දස්සනං. තත්ථ අඤ්ඤාපායොවාති යථා අරියවිනයෙ අත්තද්වයං අනුපගම්ම මජ්ඣිමපටිපදාවසෙන දස්සනං හොති, තතො අඤ්ඤාපායෙව. අඤ්ඤාදෙවති යං පරමත්ථතො විජ්ජති බන්ධායනනාදි, තස්ස වාපි අනිව්චතාදි, තතො අඤ්ඤාදෙව පරමත්ථතො අවිජ්ජමානං අත්තසස්සතාදිකං තයා බමතෙ වෙව රුචිවතෙ වාති අත්ථො. ආභූසො යුඤ්ජනං ආයොගො. තෙන චූත්තං “යුත්තපයුත්තතා”ති. පටිපත්තියාති පරමත්තවිත්තනාදිපරිබ්බාජකපටිපත්තියා. ආවරියස්ස භාවො ආවරියකං, යථා තථා ඔවාදානුසාසනං, තදස්සත්ථිති ආවරියකො යථා “සද්ධො”ති ආහ “අඤ්ඤත්ථා”තිආදි. අඤ්ඤස්මිං තිත්ථායතෙන තව ආවරියභාවො අත්ථිති යොජනා. “තෙනා”තිආදි සහ යොජනය යථාවාක්‍යං දස්සනං. “අයං පරමත්ථො, අයං සම්මුති”ති ඉමස්ස විභාගස්ස දුබ්බිභාගත්තා දුප්පානං එතං නානත්තං. “යජ්ජෙනං දුප්පානං තාව තිට්ඨතු, අඤ්ඤං පනත්ථං භගවත්තං පුච්ඡාමි”ති විත්තෙත්වා තථා පටිපන්නතං දස්සෙතුං “අට්ඨ පරිබ්බාජකො”තිආදි චූත්තං. අඤ්ඤො වා සඤ්ඤාතොති සඤ්ඤාසභාවතො අඤ්ඤාසභාවො වා අත්තා හොතුති අත්ථො. අධුනා පන “අඤ්ඤා වා සඤ්ඤා”ති පායො දිස්සති. අස්සාති අත්තතො.

ලොකීයති දිස්සති, පතිට්ඨහති වා එත්ථ පුඤ්ඤපාපං, තබ්බිපාකො වාති ලොකො, අත්තා. සො හිස්ස කාරකො, වෙදකො වාති ඉච්ඡිතො. දිට්ඨිගතන්ති “සස්සතො අත්තා ච ලොකො වා”තිආදි (දී. නි. 1.31; උදා. 55) නයපවත්තං දිට්ඨිගතං. න හෙස දිට්ඨාහිනිවෙසො දිට්ඨධම්මිකාදිඅත්ථනිස්සිතො තදසංවත්තනතො. යො හි තං සංවත්තනකො, සො “තං නිස්සිතො”ති වත්තබ්බතං ලභෙය්‍ය යථා තං පුඤ්ඤඤාණසම්භාරො. එතෙනෙව නයෙන න ධම්මනිස්සිතතාපි සංවණ්ණෙතබ්බා. බ්‍රහ්මවරියස්ස ආදි ආදිබ්‍රහ්මවරියං, තදෙව ආදිබ්‍රහ්මවරියකං යථා “විනයො එව වෙනයිකො”ති (පාරා. අට්ඨ. 8). තෙනාහ “සික්ඛත්තසඬානස්සා”තිආදි. සබ්බම්පි වාක්‍යං අත්තොගධාවධාරණං තස්ස අවධාරණඵලත්තාති චූත්තං “ආදිමත්ත”න්ති. තදිධ අධිසීලසික්ඛාව. සා හි සික්ඛත්තසඬානහිතෙ සාසනබ්‍රහ්මවරියෙ ආදිභූතා, න අඤ්ඤත්ථ විය ආචීවට්ඨමකාදි ආදිබ්‍රහ්මවරියකන්ති දස්සෙති “අධිසීලසික්ඛාමත්ත”න්ති ඉමිනා. නිබ්බන්දනත්ථායාති උක්කණ්ඨිතභාවාය. “අභිජානනායාති ඤාතපරිඤ්ඤාවසෙන අභිජානනත්ථාය. සම්බුද්ධනත්ථායාති තීරණපභානපරිඤ්ඤාවසෙන සම්බොධනත්ථායා”ති වදන්ති. අපිච අභිජානනායාති අභිඤ්ඤාපඤ්ඤාවසෙන ඡානනාය. තං පන වට්ටස්ස පච්චක්ඛකරණමෙව හොතීති ආහ “පච්චක්ඛකිරියායා”ති. සම්බුද්ධනත්ථායාති පරිඤ්ඤාහිසමයවසෙන පටිවෙධත්ථාය. දිට්ඨාහිනිවෙසස්ස සංසාරවට්ටෙටි නිබ්බිදාවිරාගනිරොධුපසමාසංවත්තනං වට්ටන්තොගධත්තා, තස්ස වට්ටසම්බන්ධනතො ව. තථා අභිඤ්ඤාසම්බොධනිබ්බානාසංවත්තනඤ්ඤි දට්ඨබ්බං.

කාමං තණ්හාපි දුක්ඛසභාවා එව, තස්සා පන සමුදයභාවෙන විසුං ගහිතත්තා “තණ්හං යපෙත්වා”ති චූත්තං. පභාවනතොති උප්පාදනතො. දුක්ඛං පභාවෙන්තිපි තණ්හා අවිජ්ජාදිපච්චයන්තරසහිතා එව පභාවෙති, න කෙවලාති ආහ “සප්පච්චයා”ති. අප්පචත්තිති අප්පචත්තිනිමිත්තං. න පවත්තන්ති එත්ථ දුක්ඛසමුදයා, එතස්මිං වා අධිගතෙති හි අප්පචත්ති. දුක්ඛනිරොධං නිබ්බානං ගච්ඡති, තදත්ථඤ්ඤි සා පටිපජ්ජිතබ්බාති දුක්ඛනිරොධගාමිනිපටිපදා. මග්ගපාතුභාවොති මග්ගසමුප්පාදො. ඵලසච්ඡිකිරියාති ඵලස්සාධිගමවසෙන පච්චක්ඛකරණං. තං ආකාරන්ති තං තුණ්හිභාවසඬානං ගමනලිඛිත ආරොචෙන්තො විය, න පන අභිමුඛං ආරොචෙති.

421. සමන්තතො නිග්ගණ්හනවසෙන තොදනං විජ්ඣනං සන්නිතොදකං. මනොගණාදීනං විසෙසනස්ස නපුංසකලිඬගෙන නිද්දිට්ඨත්තා “වාචාය සන්නිතොදකෙනා”ති චූත්තං. තෙනාහ “වචනපතොදකෙනා”ති. අට්ඨ වා “වාචායා”ති ඉදං “සන්නිතොදකෙනා”ති එත්ථ කරණවචනං දට්ඨබ්බං. “වචනපතොදකෙනා”ති හි වචනෙන පතොදකෙනාති අත්ථො, “වාචායා”ති වා සම්බන්ධෙ සාම්ච්චනං. වාචාය සන්නිතොදනකිරියාය සජ්ඣාබ්‍රහ්මකංසුති

යොජනබිබි. “සප්ඤ්ඤානි” න්ති එතස්ස “සං අධි අභි අරිහ” න්ති පදවිජේදො, සමන්තතො භුසං අරිතන්ති අත්ථො, සතමත්තෙහි තුත්තකෙහි විය විවිධෙහි පරිබාහුකවාලානොදනෙහි තුදිං සුති වුත්තං හොති. තථා හි වුත්තං “උපරි විජ්ඣංසු” ති. සභාවතො විජ්ජමානන්ති පරමත්ථසභාවතො උපලබ්භමානං, න පකතිආදි විය අනුපලබ්භමානං. තව්ජන්ති සච්චං. තථන්ති අවිපරිතං. අත්ථතො වෙවචනමෙව තං පදත්තයං. නවලොකුත්තරධම්මෙසුති විසයෙ භුමිමං, තෙ ධම්මෙ විසයං කත්වා. ජීතසභාවන්ති අවට්ඨිතසභාවං, තදුප්පාදකන්ති අත්ථො. ලොකුත්තරධම්මනියාමනියතන්ති ලොකුත්තරධම්මසම්පාපනනියාමෙන නියතං. ඉදානි පන “ලොකුත්තරධම්මනියාමක” න්ති පාඨො, සො න පොරාණො ආවරියෙන අනුද්ධටත්තා. කස්මා පනෙසා පටිපදා ධම්මට්ඨිතතා ධම්මනියාමතාති ආහ “බුද්ධානඤ්ඤි” තිආදි. සාති පටිපදා. එදිසාති “ධම්මට්ඨිතත” න්තිආදිනා වුත්තප්පකාරා.

විත්තහත්ථිසාරිපුත්තපොට්ඨපාදවත්ථුවණ්ණනා

422. හත්ථිං සාරෙති දමෙතිති හත්ථිසාරි, හත්ථාවරියො. සුබ්බමෙසු අත්ථන්තරෙසුති බන්ධායතනාදිසු සුබ්බමඤ්ඤාණගොවරෙසු ධම්මෙසු. අභිධම්මිකො කිරෙස. කුසලොති පුබ්බෙපි බුද්ධසාසනෙ කතපරිවයතාය ඡෙකො. තාදිසෙ විත්තෙති ගිහිභාවිත්තෙ. ඉතරො පන තං සුත්ථාව න විබ්භමි, පබ්බජ්ජායමෙව අභිරමීති අධිප්පායො. ගිහිභාවෙ ආනිසංසකථාය කථිතත්තාති එත්ථ සිලවත්තස්ස භික්ඛුනො තථා කථනෙන විබ්භමෙන නියොජිතත්තා ඉදානි සයම්පි සිලවා එව හුත්වා ඡ වාරෙ විබ්භමීති අධිප්පායො ගහෙනබ්බො. කම්මසරික්ඛකෙන හි කම්මඵලෙන භවිතබ්බං. කථෙත්තානන්ති අනාදරෙ සාම්චවනං. මහාසාවකස්ස කථිතෙති මහාසාවකභූතෙන මහාකොට්ඨිකත්ථෙරෙන අපසාදනවසෙන කථිතෙ, කථනනිමිත්තං පතිට්ඨං ලද්ධං අසක්කොන්තොති අත්ථො. “විබ්භමිත්වා ගිහී ජාතො” ති ඉදං සත්තමවාරම්ච වුත්තං. ධම්මපදවිධකථායං (ධ. ප. අට්ඨ. 1.3 විත්තහත්ථන්තරෙවත්ථු) පන කුදාලපණ්ඩිතජාතකෙ (ජා. අට්ඨ. 1.1.7 කුද්දාලජාතකවණ්ණනා) ව ඡක්ඛන්තමෙව විබ්භමනවාරො වුත්තො. ගිහිසභායකොති ගිහිකාලෙ සභායකො. අපසක්කන්තොපි නාමාති අපි නාම අපසක්කන්තො, ගාරස්භවචනමෙතං. පබ්බජිතං වට්ටනීති පබ්බජ්ජා වට්ටති.

423. පඤ්ඤාවක්ඛුනො තත්ථිකායාති සුචුත්තදුරුත්තසමවිසමදස්සනසමත්ථස්ස පඤ්ඤාවක්ඛුනො අභාවෙන. යාදිසෙන වක්ඛුනා සො “වක්ඛුමා” ති වුත්තො, තං දස්සෙතුං “සුභාසිකා” තිආදි වුත්තං. අයං අට්ඨකථාතො අපරො නයො – එකංසිකාති එකන්තිකා, නිබ්බානවහභාවෙන නිව්ජිතාති වුත්තං හොති. පඤ්ඤත්තාති වචන්ථපිතා. න එකංසිකාති න එකන්තිකා නිබ්බානවහභාවෙන නිව්ජිතා වට්ටන්තොගධභාවතොති අධිප්පායො. අයමත්ථො හි “කස්මා වෙනෙ පොට්ඨපාද මයා එකංසිකා ධම්මා දෙසිතා පඤ්ඤත්තා, එතෙ පොට්ඨපාද අත්ථසංභිතා...පෙ.... නිබ්බානාය සංවත්තන්ති” තිආදිසුත්තපදෙහි සංසන්දනි සමෙතිති.

එකංසිකධම්මවණ්ණනා

425. “කස්මා ආරභී” ති කාරණං පුච්ඡිත්වා “අනියානිකභාවදස්සනත්ථ” න්ති පයොජනං විස්සජ්ජිතං. එලෙ හි සිද්ධෙ හෙතුපි සිද්ධො හොතිති, අයං ආවරියමිති (දි. නි. ටි. 1.425) අපරෙ පන “එදිසෙසු අත්ථසද්දො කාරණෙ වත්තති, හෙත්ථන්තෙ ව පච්චන්තවචනං, තස්මා අනියානිකභාවදස්සනන්ති එත්ථ අනියානිකභාවදස්සනකාරණං” ති අත්ථම්චිජන්ති. පඤ්ඤාපිතනිට්ඨායාති පවෙදිතවිමුත්තිමග්ගස්ස. වට්ටදුක්ඛපරියොසානං ගච්ඡති එතායාති නිට්ඨාති හි විමුත්ති වුත්තා “ගොට්ඨා පට්ඨිතගාවො” ති (ම. නි. 1.156) මහාසිහනාදසුත්තපදෙ විය යා-සද්දස්ස ගතිඅත්ථෙ පචන්තනතො. නිට්ඨාමග්ගො ව ඉධ උත්තරපදලොපෙන “නිට්ඨා” ති අධිප්පෙතො. තස්සෙව හි නියානිකතා, අනියානිකතා ව වුච්චති, න නිට්ඨාය. නියානිති නියානිකා ය-කාරස්ස ක-කාරං කත්වා. අනියසද්දො හි බහුලං කත්තුත්ථාහිධායකො, න නියානිකා අනියානිකා, තස්සා භාවො තථා. නියානං වා නිග්ගමනං නිස්සරණං, වට්ටදුක්ඛස්ස වුපසමොති අත්ථො, නියානමෙව නියානිකං, න නියානිකං අනියානිකං, සො එව භාවො සභාවො අනියානිකභාවො, තස්ස දස්සනත්ථන්ති යොජනබිබි.

“සබ්බෙ හී” තිආදි තදත්ථවිවරණං. අමතං නිබ්බානං නිට්ඨමිති පඤ්ඤපෙති යථාති සම්බන්ධො. ලොකථුපිකාදිවසෙන නිට්ඨං පඤ්ඤපෙන්නීති “නිබ්බානං නිබ්බාන” න්ති වචනසාමඤ්ඤමත්තං ගහෙත්වා තථා පඤ්ඤපෙන්නී. ලොකථුපිකා නාම බ්‍රහ්මභූමි වුච්චති ලොකස්ස ථුපිකසදිසනාපරිකප්පෙන. කෙච්චි පන “නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනභූමිං ලොකථුපිකා” ති වදන්ති, තදයුත්තං අට්ඨකථාසු තථා අවචනතො. ආදිසද්දෙන වෙන්ථ “අඤ්ඤො පුරිසො, අඤ්ඤො පකති” ති පකතිපුරිසන්තරාවබොධො මොක්ඛො, බුද්ධිආදිගුණවිනිමුත්තස්ස අත්තතො අසකත්තති අවට්ඨානං මොක්ඛො, කායවිපත්තිකති ජාතිබන්ධානං අපච්ඡේදනවසෙන අප්පචන්තො මොක්ඛො, පරෙන පුරිසෙන පලොකතා මොක්ඛො, තංසම්පතා මොක්ඛො, තංසමායොගො මොක්ඛොති එවමාදීනං සඬගහො දට්ඨබ්බො. තස්මිං තස්මිඤ්ඤි සමයෙ නිට්ඨං අපඤ්ඤපෙන්නො නාම නත්ථි. බ්‍රාහ්මණානං පයමජ්ඣානබ්‍රහ්මලොකො නිට්ඨා. තත්ථ හි නෙසං නිව්වාහිනිවෙසො යථා තං බකස්ස බ්‍රහ්මුනො, (ම. නි. 1.501) වෙබ්බසාදිතාපසානං ආභස්සරා, සඤ්චයාදිපරිබාහුකානං සුභකිණ්ණා, ආජීවකානං “අනන්තමානසො” ති පරිකප්පිතො අසඤ්ඤිභවො. ඉමස්මිං පන සාසනෙ අරහත්තං නිට්ඨා, සබ්බෙපි වෙනෙ දිට්ඨිවසෙන බ්‍රහ්මලොකාදීනි අරහත්තමඤ්ඤනාය “නිබ්බානං නිබ්බාන” න්ති වචනසාමඤ්ඤමත්තං ගහෙත්වා තථා පඤ්ඤපෙන්නී, න පන

පරමත්වතො නෙසංසමයෙ නිබ්බානපඤ්ඤාපනස්ස ලබ්භනතොති ආහ “සා ව න නිය්‍යානිකා”තිආදි.
යථාපඤ්ඤත්තාති යෙන යෙන පකාරෙන පඤ්ඤත්තා, පඤ්ඤත්තප්පකාරා හුත්වාති අත්ථො. න නිය්‍යානීති
“යෙනාකාරෙන නිට්ඨා පාපුණියති”ති තෙහි පවෙදිතා, තෙනාකාරෙන තස්සා අපත්තබ්බතාය න නිය්‍යානී. පණ්ඩිතෙහි
පටික්ඛිත්තාති “නායං නිට්ඨා පටිපදා වට්ටස්ස අනතික්කමනතො”ති බුද්ධාදීහි පණ්ඩිතෙහි පටික්ඛිත්තා. නිවත්තනීති
පටික්ඛෙපකාරණවචනං, යස්මා තෙහි පඤ්ඤත්තා නිට්ඨා පටිපදා න නිය්‍යානී න ගච්ඡති, අඤ්ඤදත්ථු තංසමඬගිනං
පුග්ගලං සංසාරෙ එව පරිබ්භමාපෙත්ති නිවත්තනී, තස්මා පණ්ඩිතෙහි පටික්ඛිත්තාති අත්ථො. තත්ති අනිය්‍යානිකභාවං.

ජානං, පස්සන්ති ව පුට්ඨවචනවිපරියායොති ආහ “ජානන්තා පස්සන්තා”ති. ගච්ඡන්තාදිසද්දානඤ්ඤි “යා පන
භික්ඛුනී ජානං සභික්ඛුකං ආරාමං අනාපුච්ඡා පවිසෙය්‍යා”තිආදිසු (පාටි. 1024) ලිඬගවසෙන විපරියායො, ජානන්තීති
අත්ථො. “යාවං අදදමප්පියො”තිආදිසු (පාරා. 346; ඡා. 1.7.55) විභත්තිවසෙන, යාවන්තස්සාති අත්ථො. ඉධ පන
පුට්ඨවචනවසෙනාති වෙදිතබ්බං. පධානං ජානනං නාම පච්චක්ඛන්තො ජානනං තස්ස පෙට්ඨභාවතො, දස්සනමප්පධානං
තස්ස සංසයානුබන්ධන්තාති අයං කමො චුත්තො “ජානං පස්ස”න්ති. තෙනෙත්ථ ජානනෙන දස්සනං විසෙසෙති.
එවඤ්ඤි දිට්ඨපුබ්බානි බො තස්මිං ලොකෙ මනුස්සානං සරිරසණ්ඨානාදීනීති එකතො අධිප්පායදස්සනං සුපපන්නං
හොති. අයඤ්ඤත්ථාධිප්පායො “කිං තුම්භාකං එකන්තසුබ්බෙ ලොකෙ පච්චක්ඛන්තො ඤාණදස්සනං අත්ථී”ති. ජානන්ති
වා තස්මිං ලොකස්ස අනුමානවිසයතං වුව්චති, පස්සන්ති පච්චක්ඛන්තො විසයතං. ඉදං චුත්තං හොති “අපි තුම්භාකං
ලොකො පච්චක්ඛන්තො ඤාතො, උදාහු අනුමානතො”ති.

යස්මා පන ලොකෙ පච්චක්ඛන්තො අත්ථො ඉන්ද්‍රියගොචරභාවෙන පාකටො, තස්මා පාකටෙන අත්ථොන
අධිප්පායං දස්සෙතුං “දිට්ඨපුබ්බානී”තිආදි චුත්තං. දිට්ඨපදෙන වා දස්සනං, තදනුගතඤ්ඤි ජානනං ගහෙත්වා
තද්වග්ගයෙනෙව අත්ථොන අධිප්පායං විභාවෙතුං එවං චුත්තන්තිපි දිට්ඨබ්බං. දිට්ඨපුබ්බානීති හි දස්සනෙන, තදනුගතෙන
ව ඤාණෙන ගතිතපුබ්බානීති අත්ථො. එවඤ්ඤි කත්වා “සරිරසණ්ඨානාදීනී”ති සමරියාදවචනං සමත්ථිතං හොති.
“අප්පාටිභීරකක”න්ති අයං අනුනාසිකලොපනීද්දෙසොති ආහ “අප්පාටිභීරකං ත”න්ති. තං වචනං අප්පාටිභීරකං
සම්පජ්ජන්ති සම්බන්ධො. අප්පාටිභීරපදෙ අනුනාසිකලොපො, “කත”න්ති ව එකං පදන්ති කෙවි, තදයුත්තං
සමාසසම්භවතො, අනුනාසිකලොපස්ස ව අවත්තබ්බත්තා. එවමෙත්ථ වණ්ණයන්ති – පටිපක්ඛරණතො පටිභාරියං,
තදෙව පාටිභාරියං. අත්තනා උත්තරවිරහිතවචනං. පාටිභාරියමෙවෙත්ථ “පාටිභීරක”න්ති චුත්තං පරෙහි
වුව්චමානඋත්තරෙහි සඋත්තරත්තා, න පාටිභීරකන්ති අප්පාටිභීරකං. විරහන්ථො වෙත්ථ අ-සද්දො. තෙනාහ
“පටිහරණවිරහිත”න්ති. සඋත්තරඤ්ඤි වචනං තෙන උත්තරවචනෙන පටිහරියති විපරිවත්තීයති, තස්මා උත්තරවචනං
පටිහරණං නාම, තතො විරහිතන්ති අත්ථො. තස්මා එව නිය්‍යානස්ස පටිහරණමග්ගස්ස අභාවතො “අනිය්‍යානික”න්ති
වත්තබ්බතං ලභති. තෙන චුත්තං “අනිය්‍යානික”න්ති.

426. විලාසො ඉත්ථිලිලා, යො “සිඬගාරභාවජා කිරියා”තිපි වුව්චති. ආකප්පො
කෙසබන්ධවත්ථග්ගණාදිආකාරවිසෙසො, වෙසසංවිධානං වා. ආදිසද්දෙන භාවාදීනං සඬගහො. භාවාති හි වාතුරියං
වුව්චති.

තයොඅත්තපටිලාභවණ්ණනා

428. ආහිතො අහංමානො එත්ථාති අත්තා, අත්තභාවොති ආහ “අත්තභාවපටිලාභො”ති. කථං දස්සෙතිති චුත්තං
“ඔළාරිකත්තභාවපටිලාභෙනා”තිආදි. කාමභවං දස්සෙති ඉතරභවද්වයත්තභාවතො ඔළාරිකත්තා. රූපභවං දස්සෙති
කුන්තමනෙන නිබ්බන්තං හුත්වා රූපිභාවෙන උපලබ්භනතො. අරූපභවං දස්සෙති අරූපිභාවෙන උපලබ්භනතො.
සංකිලෙසිකා ධම්මා නාම ද්වාදස අකුසලවිත්තුප්පාදා තදභාවෙ කස්සවි සංකිලෙසස්ස අසම්භවතො. වොදානියා ධම්මා
නාම සමථවිපස්සනා තාසං වසෙන සබ්බසො විත්තවොදානස්ස සිජ්ඣනතො.

429. පටිපක්ඛධම්මානං අසමුච්ඡෙදෙ සති න කදාවිපි අනවජ්ජධම්මානං වා පාරිසුරි, වෙපුල්ලං වා සම්භවති,
සමුච්ඡෙදෙ පන සති සම්භවතීති මග්ගඵලපඤ්ඤානමෙව ගහණං දට්ඨබ්බං, තා හි සකිං පරිපුණ්ණාපි
අපරිහීනධම්මත්තා පරිපුණ්ණා එව භවන්ති. තරුණපීතීති උප්පන්නමත්තා අලද්ධාසෙවනා දුබ්බලපීති. බලවතුට්ඨීති
පුනස්පුනං උප්පත්තියා ලද්ධාසෙවනා උපරිවිසෙසාධගමස්ස පච්චයභුතා ථීරතරා පීති. ඉදානි සඬබ්බෙපතො පිණ්ඩත්ථං
දස්සෙත්තො “කිං චුත්ත”න්තිආදිමාහ . තත්ථ යං විහාරං සයං...පෙ... විහරිස්සතිති අවොචුම්භාති සම්බන්ධො. ඉදං
චුත්තං හොති – යං විහාරං “සංකිලෙසිකවොදානියධම්මානං පභානාහිවුද්ධිනිට්ඨං පඤ්ඤාය පාරිසුරිවෙපුල්ලභුතං
ඉමස්මිංයෙව අත්තභාවෙ අපරප්පච්චයෙන ඤාණෙන පච්චක්ඛන්තො සම්පාදෙත්වා විහරිස්සති”ති කථයිම්භාති. තත්ථාති
තස්මිං විහාරෙ. තස්සාති ඔවාදකරස්ස භික්ඛුනො. එවං විහරන්තොති චුත්තප්පකාරෙන විහරණහෙතු, විහරන්තස්ස වා.
තත්තිමිත්තං පාමොජ්ජං, පමොදප්පභවා පීති, තප්පච්චයභුතං පස්සද්ධිද්වයං, තථා සුපට්ඨිතා සති, උක්කංසගතතාය
උත්තමඤ්ඤාණං. සුබ්බො ව විහාරො භවිස්සතිති යොජනා. කායවිත්තපස්සද්ධි හි “පස්සද්ධි”ති චුත්තා, අයමෙව වා
පායො. “නාමකායපස්සද්ධි”තිපි පදන්ති, තදයුත්තමෙව පස්සද්ධිද්වයස්ස අවිනාභාවතො. කස්මා පනෙස සුබ්බො
විහාරොති ආහ “සබ්බවිහාරෙසු”තිආදි, සබ්බෙසුපි ඉරියාපට්ඨිතාරාදීසු සන්තපණ්ණිකතාය ඉමස්සෙව සුබ්බත්තා “සුබ්බො
විහාරො”ති වත්තබ්බතං අරහතීති චුත්තං හොති. කථං සුබ්බොති චුත්තං “උපසන්තො පරමමධුරො”ති.

පයමප්ඤ්ඤානෙ පටිලද්ධමත්තෙ භික්ඛාචාරො පිති දුබ්බලා පාමොජ්ජපක්ඛිකා, සුභාවිතෙ පන තස්මිං පගුණෙ සා පණිකා බලවභාවතො පරිපුණ්ණකිච්චා පිතිති චුත්තං “පයමප්ඤ්ඤානෙ පාමොජ්ජපාදයො ඡපි ධම්මා ලබ්භන්ති”ති. පාමොජ්ජං නිවත්තනීති දුබ්බලපීතිසංඛිතං පාමොජ්ජං ඡසු ධම්මෙසු නිවත්තනි භායති. විතක්කවිචාරක්කොභවිරහිතෙන හි වතුක්කන්තයවිහත්තෙ දුතියප්ඤ්ඤානෙ සබ්බදා පිති බලවති එව හොති, න පයමප්ඤ්ඤානෙ විය කදාච දුබ්බලාති එවං චුත්තං. පිති නිවත්තනි තප්පභානෙනෙව තතියප්ඤ්ඤානස්ස ලබ්භනතො. “සුඛො විහාරො”ති ඉමිනා සමාධි ගතිතොති ආහ “තථා වතුත්ථෙ”ති. යෙ පන “සුඛො විහාරො”ති එතෙන සුඛං ගතින”න්ති වදන්ති, තෙසං මතෙන සන්තචුත්තන්තය උපෙක්ඛාපි වතුත්ථප්ඤ්ඤානෙ “සුඛ”මිච්චෙව භාසිතාති (විභ. අට්ඨ. 232; විසුද්ධි. 2.644; මහානි. අට්ඨ. 27; පටි. ම. අට්ඨ. 105) කත්වා තථා චුත්තන්ති දට්ඨබ්බං. ඉමස්මිංයෙව දීඝනිකායෙ (දී. නි. 1.432; 3.166, 358) ආගතං අනෙකධා දෙසනාන්තයමුද්ධරිත්වා ඉධ දෙසිතන්තයං නියමෙතුං “ඉමෙසු”තිආදි චුත්තං. සුද්ධං...පෙ.... කථිතන්ති උපරිමග්ගං අකථෙත්වා කෙවලං විපස්සනාපාදකමෙව ඤානං කථිතං. වතුහි...පෙ.... කථිතාති විපස්සනාපාදකභාවෙන ඤානාති කථෙත්වා තතො පරං විපස්සනාපුබ්බකා වත්තාරොපි මග්ගා කථිතා. වතුත්ථප්ඤ්ඤානිකඵලසමාපත්ති කථිතාති පයමප්ඤ්ඤානිකාදිකා ඵලසමාපත්තියො අකථෙත්වා වතුත්ථප්ඤ්ඤානිකා එව ඵලසමාපත්ති කථිතා. පිතිවෙච්චනමෙව කත්වාති ද්විත්තං පිතිනං එකස්මිං විත්තුප්පාදෙ අනුප්පජ්ජනතො පාමොජ්ජං පිතිවෙච්චනමෙව කත්වා, තදුභයං අභෙදතො කත්වාති චුත්තං හොති. පිතිසුඛානං අපරිච්චන්තන්තා, “සුඛො විහාරො”ති ව සාතිසයස්ස සුඛවිහාරස්ස ගතිතන්තා “දුතියප්ඤ්ඤානිකඵලසමාපත්ති නාම කථිතා”ති චුත්තං. කාමං පයමප්ඤ්ඤානෙ පිතිසුඛාති ලබ්භන්ති, තාති පන විතක්කවිචාරපරික්කොභෙන න තත්ථ සන්තප්ඤ්ඤානාති, ඉධ ව සන්තප්ඤ්ඤානෙනෙව අධිප්පෙතාති, තස්මා දුතියප්ඤ්ඤානිකා එව ඵලසමාපත්ති ගතිතා, න පයමප්ඤ්ඤානිකාති දට්ඨබ්බං.

432-437. විභාවනත්ථොති පකාසනත්ථො සරුපතො නිරුපනත්ථො “න සමණො ගොතමො බ්‍රාහ්මණෙ ජිණ්ණෙ ...පෙ.... අභිවාදෙති වා පච්චිට්ඨෙති වා ආසනෙන වා නිමන්තෙති”තිආදිසු (අ. නි. 8.11; පාරා. 2) විය. තෙනාහ “අයං සො”තිආදි. “අයං අත්තපට්ටලාහො සො එවා”ති එවං සරුපතො විභාවෙත්වා පකාසෙත්වා. අයන්ති හි භගවතා පුබ්බෙ චුත්තං අත්තපට්ටලාහං ආසන්නපච්චිකම්බහාවෙන පච්චාමසති, සොති පන පරෙහි පුච්ඡියමානං පරමිමුඛභාවෙන. න නං එවං වදාමාති එත්ථ නන්ති ඔළාරිකමත්තපට්ටලාහං. සප්පාටිහීරකතන්ති එත්ථ පුබ්බෙ චුත්තන්තයෙන අත්ථො වෙදිතබ්බො. පරෙහි වොදිතවචනපට්ටලාහං සඋත්තරවචනං සප්පාටිහීරකතන්ති හි අයමෙව විසෙසො. තුව්ඡොති මුසා අභුතො. සොති මනොමයො, අරුපො වා අත්තපට්ටලාහො. ස්වෙච්චාති සො එව ඔළාරිකො අත්තපට්ටලාහො. තස්මිං සමයෙ සච්චො හොතිති තස්මිං පච්චුප්පන්තසමයෙ විජ්ජමානො හොති. අත්තපට්ටලාහොත්ථෙව නියාතෙසීති අත්තපට්ටලාහසද්දෙන තථා එව පරියොසාපෙසි, න පන නං “අත්තපට්ටලාහො”ති සංඛ්‍යාං ගච්ඡතිති පඤ්ඤත්තිං සරුපතො නිහරිත්වා දස්සෙසීති අධිප්පායො. රුපාදයො චෙත්ථ ධම්මාති රුපවෙදනාදයො එව එත්ථ ලොකෙ සභාවධම්මා. නාමමත්තමෙතන්ති රුපාදිකෙ පඤ්චක්ඛන්ධෙ උපාදාය නාමපඤ්ඤත්තිමත්තමෙතං “අත්තපට්ටලාහො”ති. එවරුපා වොහාරාති “ඔළාරිකො අත්තපට්ටලාහො”තිආදිවොහාරා. නාමපඤ්ඤත්තිවසෙනාති නාමභූතපඤ්ඤත්තිමත්තවසෙන. “අත්තපට්ටලාහො”ති සංඛ්‍යාං ගච්ඡති”ති නියාතනත්ථං.

438. එවඤ්ච පන වත්ථාති රුපාදිකෙ උපාදාය පඤ්ඤත්තිමත්තමෙතං අත්තපට්ටලාහොති ඉමමත්ථං “යස්මිං විත්ත සමයෙ”තිආදිනා වත්ථා. පටිපුච්ඡිත්ථාති යථා පරෙ පුච්ඡියායං, තථා කාලවිභාගතො පටිපදාති පුච්ඡිත්ථා. විනයනත්ථන්ති යථාපුච්ඡිතස්ස අත්ථස්ස ඤාපනවසෙන විනයනත්ථාය. යෙ තෙ අතීතා ධම්මාති අතීතසමයෙ අතීතත්තපට්ටලාහස්ස උපාදානභූතා රුපාදයො ධම්මා. තෙ එතරහි නත්ථී නිරුද්ධන්තා. තතො එව “අභෙසු”න්ති සංඛ්‍යාං ගතා. තස්මාති උපාදානස්ස අතීතස්මිංයෙව සමයෙ ලබ්භනතො. සොපිති තදුපාදානො මෙ අත්තපට්ටලාහොපි. තස්මිංයෙව සමයෙති අතීතෙ එව සමයෙ. සච්චො අහොසීති භූතො විජ්ජමානො විය අහොසි. අනාගතපච්චුප්පන්තානන්ති අනාගතානඤ්චෙවපච්චුප්පන්තානඤ්ච රුපාදිධම්මානං උපාදානභූතානං. තදා අභාවාති තස්මිං අතීතසමයෙ අභාවා අවිජ්ජමානන්තා. තදුපාදානභූතො අනාගතො, පච්චුප්පන්තො ව අත්තපට්ටලාහො තස්මිං අතීත සමයෙ මොසො තුව්ඡො මුසා නත්ථීති අත්ථො. අත්ථතොති පඤ්ඤත්තිඅත්ථතො. නාමමත්තමෙචාති සමඤ්ඤාමත්තමෙව. පරමත්ථතො අනුපලබ්භමානන්තා අත්තපට්ටලාහං පටිජානාති.

“එසෙව නයො”ති ඉමිනා යෙ තෙ අනාගතා ධම්මා, තෙ එතරහි නත්ථී, “භවිස්සන්ති”ති පන සංඛ්‍යාං ගතා, තස්මා සොපි මෙ අත්තපට්ටලාහො තස්මිංයෙව සමයෙ සච්චො භවිස්සති. අතීතපච්චුප්පන්තානං පන ධම්මානං තදා අභාවා තස්මිං සමයෙ “මොසො අතීතො, මොසො පච්චුප්පන්තො”ති එවං අත්ථතො නාමමත්තමෙව අත්තපට්ටලාහං පටිජානාති. යෙ ඉමෙ පච්චුප්පන්තා ධම්මා, තෙ එතරහි “අත්ථී”ති සංඛ්‍යාං ගතා, තස්මා ය්වායං මෙ අත්තපට්ටලාහො, සො ඉදාති සච්චො හොති. අතීතානාගතානං පන ධම්මානං අධුනා අභාවා එතරහි “මොසො අතීතො, මොසො අනාගතො”ති එවං අත්ථතො නාමමත්තමෙව අත්තපට්ටලාහං පටිජානාතිති ඉමමත්ථං අතිදිසති.

439-443. සංසන්දිකුන්ති සමානෙතුං. ගවාති ගාවිතො. තත්ථාති බීරාදිසු පඤ්චගොරසෙසු. යස්මිං සමයෙ බීරං හොතිති යස්මිං කාලෙ භූතපාදායසඤ්ඤිතං උපාදානවිසෙසං උපාදාය බීරපඤ්ඤත්ති හොති. න තස්මිං...පෙ.... ගච්ඡති බීරපඤ්ඤත්තිඋපාදානස්ස භූතපාදායරුපස්ස දධිආදිපඤ්ඤත්තියා අනුපාදානතො. පටිනියතවත්ථුකා හි එතා ලොකසමඤ්ඤා. තෙනාහ “යෙ ධම්මෙ උපාදායා”තිආදි. සංඛ්‍යායති කථියති එතායාති සංඛ්‍යා. අත්තං නිහරිත්වා

උච්චන්ති වදන්ති එතායාති නිරුත්ති. තං තදන්ථං නමන්ති සත්තා එතෙනාති නාමං, තථා වොහරන්ති එතෙනාති වොහාරො, පඤ්ඤත්තියෙව. “යස්මිං සමයෙ”ති ආදිනා ඛිට්ඨෙව චුත්තනයං දධිආදිසුපි “එස නයො සබ්බන්ථා”ති අතිදිසති.

සමනුජානනමත්තකානීති “ඉදං ඛිරං, ඉදං දධි”ති ආදිනා තාදිසෙසු භුතපාදායරූපවිසෙසෙසු ලොකෙ පරම්පරාගතං පඤ්ඤත්තිං අප්පටික්ඛිපිත්වා සමනුජානනං විය පච්චයවිසෙසවිසිට්ඨං රූපාදිබන්ධසමූහං උපාදාය “ඔලාරිකො අත්තපට්ඨාහො”ති ව “මනොමයො අත්තපට්ඨාහො”ති ව “අරූපො අත්තපට්ඨාහො”ති ව තථා තථා සමනුජානනමත්තකානී, න ව තබ්බිතිමුත්තො උපාදානතො අඤ්ඤො කොච්ඡි පරමත්ථතො අත්ථිති චුත්තං හොති. නිරුත්තිමත්තකානීති සද්දනිරුත්තියා ගහණුපායමත්තකානී. “සත්තො එස්සො”ති ආදිනා හි සද්දග්ගහණුත්තරකාලං තදනුචිද්ධපණ්ණත්තිග්ගහණුමුඛෙනෙව තදන්ථාවබොධො. තථා වාහු –

“පඨමං සද්දං සොතෙන, තීතං දුතියවෙනසා;
නාමං තතියවිත්තෙන, අත්ථං චතුත්ථවෙනසා”ති. (මණිසාරමඤ්ජුසාරිකායං පච්චයසංඛගච්ඡාගෙපි);

වචනපට්මත්තකානීති තස්සෙව වෙච්චනං. නිරුත්තියෙව හි අඤ්ඤෙසමිපි දිට්ඨානුගතිමාපජ්ජන්තානං කාරණධර්මෙන වචනපට්ඨා. වොහාරමත්තකානීති තථා තථා වොහාරමත්තකානී. නාමපණ්ණත්තිමත්තකානීති තස්සෙව පරියායො, තංතංනාමපඤ්ඤාපනමත්තකානීති අත්ථො. සබ්බමෙතන්ති “අත්තපට්ඨාහො”ති වා “සත්තො”ති වා “පොසො”ති වා සබ්බමෙතං වොහාරමත්තකං. කස්මාති චෙ, පරමත්ථතො අනුපලබ්භනතොති දස්සෙතුං “යස්මා”ති ආදි චුත්තං. සුඤ්ඤොති පරමත්ථතො විචිත්තො.

යජ්ජෙවං කස්මා චෙසා බුද්ධෙහිපි වුව්චති වොදනං සොධෙත්තො “බුද්ධානං පනා”ති ආදිමාහ. සම්මුතියා වොහාරස්ස කථනං සම්මුතිකථා. පරමත්ථස්ස සභාවධම්මස්ස කථනං පරමත්ථකථා. පරමත්ථසන්තිස්සිතකථාභාවතො අනිච්චාදිකථාපි “පරමත්ථකථා”ති චුත්තා. පරමත්ථධම්මොයෙව හි “අනිච්චො, දුක්ඛො”ති ව වුව්චති, න සම්මුතිධම්මො.

“අනිච්චා සබ්බෙ සංඛාරා, දුක්ඛානන්තා ව සංඛාරා;
නිබ්බානඤ්චෙව පඤ්ඤත්ති, අනන්තා ඉති නිව්ඡයා” ති. (පරි. 257) –

වචනතො පනෙස “අනන්තා”ති වුව්චති, බන්ධාදිපඤ්ඤත්ති පන තජ්ජාපඤ්ඤත්ති විය පරමත්ථසන්තිස්සයා, ආසන්නතරා ව, පුග්ගලපඤ්ඤත්ති ආදයො විය න දුරෙ , තස්මා බන්ධාදිකථාපි “පරමත්ථකථා”ති චුත්තා, බන්ධාදිසීසෙන වා තදුපාදානසභාවධම්මා එව ගහිතාති දට්ඨබ්බං. නනු ව සභාවධම්මාපි සම්මුතිමුඛෙනෙව දෙසනමාරොහන්ති, න පරමත්ථමුඛෙන, තස්මා සබ්බාපි දෙසනා සම්මුතිකථාව සියාති? නයිදමෙවං කට්ඨෙතබ්බධම්මවිභාගෙන කථාවිභාගස්ස අධිජ්ජෙතන්තා, න ව සද්දො කෙනචි පවත්තිතිමිත්තෙන චිතා අත්ථං පකාසෙතිති.

කස්මා චෙවං දුබ්බිධා බුද්ධානං කථා පවත්තතිති අනුයොගං කාරණවිභාවනෙන පරිහරිතුං “තත්ථ යො”ති ආදි චුත්තං. අත්ථං විජානිතුං චතුසව්චං පටිච්ඡික්ඛිතුං චට්ටතො නියාතුං අරහත්තසංඛාරානං ජයග්ගාහං ගහෙතුං සක්කොති. යස්මා පරමත්ථකථාය එව සච්චසම්පට්ඨෙධො, අරියසච්චකථා ව සිඛාජ්ජන්තා දෙසනා, තස්මා විනෙයාපුග්ගලවසෙන ආදිතො සම්මුතිකථං කට්ඨෙත්තොපි භගවා පරතො පරමත්ථකථංයෙව කට්ඨෙති ආහ “තස්සා”ති ආදි. “ආදිතොව සම්මුතිකථං කට්ඨෙති”ති හි වදන්තො පරතො පරමත්ථකථම්පි කට්ඨෙති දීපෙති, ඉතරත්ථ පන “ආදිතොව කට්ඨෙති”ති අවදන්තො සබ්බන්ථපිති. “තථා”ති ආදිනා කථාද්වයකථනෙ පරියායන්තරං විභාවෙති. බොධෙත්වාති වෙනෙයාජ්ඣාසයානුරූපං තථා තථා දෙසෙතබ්බමත්ථං ජානාපෙත්වා, ඉමිනා පන ඉමමත්ථං දස්සෙති – කත්ථවි සම්මුතිකථාපුබ්බිකා පරමත්ථකථා හොති පුග්ගලජ්ඣාසයවසෙන, කත්ථවි පරමත්ථකථාපුබ්බිකා සම්මුතිකථා, ඉති විනෙයාදම්මකුසලස්ස සත්ථු වෙනෙයාජ්ඣාසයවසෙන තථා තථා දෙසනා පවත්තති. සබ්බන්ථ පන භගවා ධම්මතං අවිජ්ඣන්තො එව සම්මුතිමනුචත්තති, සම්මුතිං අපරිච්චජන්තොයෙව ධම්මතං විභාවෙති, නං තත්ථ අභිනිවෙසාතිධාවනාති. චුත්තඤ්ඤෙනං භගවා “ජනපදනිරුත්තිං නාහිනිවිසෙයා, සමඤ්ඤං නානිධාවෙයා”ති (දී. නි. පී. 1.439-443).

පඨමං සම්මුතිකථාකථනං පන වෙනෙයාවසෙන යෙභුයොන බුද්ධානමාවිණ්ණන්ති තං කාරණෙන සද්ධිං දස්සෙත්තො “පකතියා පනා”ති ආදිමාහ. ලුබ්බකාරාති වෙනෙයානමනහිසම්බුජ්ඣනවසෙන ලුබ්බදිසා. නනු ව සම්මුති නාම පරමත්ථතො අවිජ්ජමානන්තා අභුතා, තං කථං බුද්ධා කට්ඨෙත්තිති චුත්තං “සම්මුතිකථං කට්ඨෙත්තාපි”ති ආදි. සච්චමෙවාති තථමෙව . සභාවමෙවාති සම්මුතිභාවෙන තංසභාවමෙව. තෙනාහ “අමුසාවා”ති. පරමත්ථස්ස පන සච්චාදිභාවෙ වත්තබ්බමෙව නත්ථි.

කො පනිමෙසං සම්මුතිපරමත්ථධම්මානං විසෙසොති? යස්මිං හින්තෙ, බුද්ධියා වා අවයවච්චිබ්භොගෙ කතෙ න තංසඤ්ඤා, සො සට්ඨාදිජ්ජපහෙදො සම්මුති, තබ්බිපරියායතො පරමත්ථො. න හි කක්ඛලච්ඡසනාදිසභාවෙ අයං නයො

ලබිහි. එවං සන්තෙපි චුත්තනායෙන සම්මුති ව සච්චසභාවා එවාති ආහ “දුච්ච සච්චානි අක්ඛාසී”තිආදි. තත්ථ දුච්ච සච්චානි අක්ඛාසීති නානාදෙසභාසාකුසලො තිණ්ණං චෙදානමත්ථසංවණ්ණනකො ආචරියො විය නානාවිධසම්මුතිපරමත්ථකුසලො භගවා චෙනෙයාප්ඤාසයානුරූපං දුච්චයෙව සච්චානි අක්ඛාසීති අත්ථො. තං සරූපතො, පරිමාණතො ව දස්සෙති “සම්මුතිං පරමත්ථඤ්ච, තතියං නුපලබ්භතී”ති ඉමිනා. වදනං වරොති සබ්බෙසං වදන්තානං වරො. ලොකසඬකෙතමත්තසිද්ධා සම්මුති. පරමො උත්තමො අවිපරිතො යථාභූතසභාවො පරමත්ථො.

ඉදානි නෙසං සච්චසභාවං සහ කාරණෙන දස්සෙතුං “සඬකෙතවචන”න්ති ගාථා චුත්තා. යස්මා ලොකසම්මුතිකාරණං, තස්මා සඬකෙතවචනං සච්චං, යස්මා ව ධම්මානං භූතලක්ඛණං, තස්මා පරමත්ථවචනං සච්චන්ති යොජනා. ලොකසම්මුතිකාරණන්ති හි සඬකෙතවචනස්ස සච්චභාවෙ කාරණදස්සනං, ලොකසිද්ධා සම්මුති සඬකෙතවචනස්ස අවිසංවාදනාය කාරණන්ති අත්ථො, විසංවාදනාභාවතො සඬකෙතවචනං සච්චන්ති චුත්තං හොති. ධම්මානං භූතලක්ඛණන්ති ව පරමත්ථවචනස්ස සච්චභාවෙ කාරණදස්සනං. සභාවධම්මානං යො භූතො අවිපරිතො සභාවො, තස්ස ලක්ඛණං අඬගනං ඤාපනන්ති අත්ථො, යාථාවතො අවිසංවාදනවසෙන පවත්තනතො පරමත්ථවචනං සච්චන්ති අධිප්පායො. අනඬගණසුත්තට්ඨකායං පන ආචරියෙනෙව නිස්සක්කවචනෙන පදමුල්ලිඬගෙන්වා “ලොකසම්මුතිකාරණාති ලොකසමඤ්ඤං නිස්සාය පවත්තනතො. ධම්මානන්ති සභාවධම්මානං. භූතකාරණාති යථාභූතසභාවං නිස්සාය පවත්තනතො”ති චුත්තං.

අඤ්ඤත්ථ පන –

“තස්මා වොහරකුසලස්ස, ලොකනාථස්ස සත්ථුනො;
සම්මුතිං වොහරන්තස්ස, මුසාවාදො න ජායතී”ති. (ම. නි. අට්ඨ. 1.57; අ. නි. අට්ඨ. 1.170; ඉතිවු. අට්ඨ. 24)

අයම්පි ගුණපරිදීපනී ගාථා දිස්සති. තත්ථ තස්මාති සච්චස්ස දුට්ඨත්තා, සඬකෙතවචනස්ස වා සච්චභාවතො. සම්මුතිං වොහරන්තස්සාති “පුග්ගලො සත්තො”තිආදිනා ලොකසමඤ්ඤං කථෙත්තස්ස මුසාවාදො නාම න ජායතීති අත්ථො. අපිච “අට්ඨහි කාරණෙහි භගවා පුග්ගල කථං කථෙති හිරොත්තප්පදීපනත්ථං, කම්මස්සකතාදීපනත්ථං, පච්චත්තපුරිසකාරදීපනත්ථං, ආනන්තරියදීපනත්ථං, බ්‍රහ්මවිහාරදීපනත්ථං, පුබ්බෙනිවාසදීපනත්ථං, දක්ඛිණාවසුද්ධිදීපනත්ථං, ලොකසම්මුතියා අප්පභානත්ථඤ්ච”තිආදිනා (ම. නි. අට්ඨ. 1.57; අ. නි. අට්ඨ. 1.170; ඉතිවු. අට්ඨ. 24; කථා. අනුට්. 1) තත්ථ තත්ථ චුත්තකාරණම්පි ආහරිත්වා ඉධ වත්තබ්බං.

යදි තථාගතො පරමත්ථසච්චං සම්මදෙව අභිසම්බුජ්ඣත්වා ධිතොපි ලොකසමඤ්ඤාභූතං සම්මුතිසච්චං ගහෙන්වාච වදති, එවඤ්චෙන්ථ කො ලොකියමහාජනෙහි විසෙසොති චුත්තං “යාහී”තිආදි, අයං පාළියං සම්බන්ධො. ඉදං චුත්තං හොති – ලොකියමහාජනො අප්පහීනපරාමාසත්තා “එතං මම”තිආදිනා පරාමසත්තො වොහරති. තථාගතො පන සබ්බෙසො පහීනපරාමාසත්තා අපරාමසත්තොව යස්මා ලොකසමඤ්ඤාහි විනා ලොකියො අත්ථො ලොකෙන දුබ්බිඤ්ඤෙයොයා, තස්මා තාහි තං වොහරති. තථා වොහරන්තො ව අත්තතො දෙසනාවිලාසෙන චෙනෙයාසත්තෙ පරමත්ථසච්චෙ පතිට්ඨාපෙතීති. දෙසනං විනිවට්ටෙන්වාති හෙට්ඨා චුත්තාය දිට්ඨාහිනිවෙසපටිසඤ්ඤත්තාය වට්ටකථාය විනිවත්තෙන්වා විවෙචෙන්වා. අරහත්තනිකුටෙන නිට්ඨාපෙසීති “අපරාමස”න්ති ඉමිනා පදෙන තණ්හාමානපරාමාසප්පභානකිත්තනෙන තප්පභායකඅරහත්තසඬබාතනිකුටෙන දෙසනං පරියොසාපෙසි. යං පනෙන්ථ අත්ථතො න විහත්තං, තං සුච්ඤ්ඤෙයාමෙව.

ඉති සුමඬගලවිලාසිනියා දීඝනිකායට්ඨකථාය පරමසුබ්බමගම්භිරදුරනුබොධත්ථපරිදීපනාය සුවිමලවිපුලපඤ්ඤාවෙයාත්තියජනනාය සාධුවිලාසිනියා නාම ලීනත්ථපකාසනියා පොට්ඨපාදසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථපකාසනා.

පොට්ඨපාදසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

10. සුභසුත්තවණ්ණනා

සුභමාණවකවත්ථුවණ්ණනා

444. එවං පොට්ඨපාදසුත්තං සංවණ්ණෙත්වා ඉදානි සුභසුත්තං සංවණ්ණෙත්තො යථානුපුබ්බං සංවණ්ණනොකාසස්ස පත්තභාවං විභාවෙතුං, පොට්ඨපාදසුත්තස්සානන්තරං සඬ්භිතස්ස සුත්තස්ස සුභසුත්තභාවං වා පකාසෙතුං “එවං මෙ සුතං...පෙ.... සාවත්ථියන්ති සුභසුත්ත”න්ති ආහ. අනුනාසිකලොපෙන “අවිර පරිනිබ්බුතෙ”ති වුත්තන්ති දස්සෙති “අවිරං පරිනිබ්බුතෙ”ති ඉමිනා යථා පොට්ඨපාදසුත්තෙ “අප්පාටිහිරක තං භාසිතං සම්පජ්ජති”ති, අවිරං පරිනිබ්බුතස්ස අස්සාති වා අවිරපරිනිබ්බුතො යථා “අවිරපක්කන්තො, මාසජානො”ති. අත්ථමත්තං පන දස්සෙතුං එවං වුත්තං. අවිරපරිනිබ්බුතෙති ව සත්ථු පරිනිබ්බුතභාවස්ස වීරකාලතාපටික්ඛෙපෙන ආසන්නතාමත්තං දස්සිතං, කාලපරිච්ඡේදො පන න දස්සිතොති තං දස්සෙත්තො “පරිනිබ්බානතො”ති ආදිමාහ. විසාඛපුණ්ණමිතො උද්ධං යාව ජෙට්ඨපුණ්ණමී, තාව කාලං සන්ධාය “මාසමත්තෙ”ති වුත්තං. මත්තසද්දෙන පන තස්ස කාලස්ස කිඤ්චි අසම්පුණ්ණතං ජොතෙති. තුද්ධස්සද්දෙන ගාමො නිවාසො එතස්සාති තොදෙය්‍යා. තං පනෙස යස්මා සොණදණ්ඩො (දී. නි. 1.300) විය වම්පං, කුට්ඨන්තො (දී. නි. 1.323) විය ව බාණුමතං අජ්ඣාචසති, තස්මා වුත්තං “තස්ස අධිපතිත්තා”ති, ඉස්සරභාවතොති අත්ථො. අයම්පි හි රක්ඛෙදො පසෙනදිකොසලස්ස පුරොහිතබ්‍රාහ්මණො. පුත්තම්පි ආහානි සුභං මාණවම්පි ඔවදන්තො ආහ.

අඤ්ජනානන්ති අක්ඛිඅඤ්ජනත්ථාය සංසිතඅඤ්ජනානං. වම්මිකානන්ති කිම්සමාහට්ඨම්මිකානං සඤ්චයං දිස්වාති සම්බන්ධො. මධුනන්ති මක්ඛිකමධුනං. සමාහාරන්ති මකරන්දසන්තිවයං. පණ්ඩිතො සරමාවසෙති යස්මා අප්පතරප්පතරෙපි ගස්භමානෙ භොගා බියන්ති, අප්පතරප්පතරෙපි ව සඤ්චියමානෙ වඩ්ඪන්ති, තස්මා යථාවුත්තමුපමත්තයං පඤ්ඤාය දිස්වා විඤ්ඤජාතිකො කිඤ්චිපි වයමකත්වා ආයමෙව උප්පාදෙන්තො සරෙවසෙ සරාවාසමනුතිට්ඨෙය්‍යාති ලොභාදෙසිතපටිපත්තිං උපදිසති.

අදානමෙව සික්ඛාපෙත්වා සික්ඛාපනභෙතු ලොභාහිභුතතාය තස්මිංයෙව සරෙ සුනබො හුත්වා නිබ්බන්ති. ලොභවසිකස්ස හි දුග්ගති පාටිකඬ්ඛා, “ජනවසභො නාම යක්ඛො හුත්වා නිබ්බන්ති”ති (දී. නි. අට්ඨ. 1.150) එත්ථ වුත්තනයෙන අත්ථො වෙදිතබ්බො. පුබ්බපරිවයෙන අතිවිය පියායති. වුත්තඤ්ඤි “පුබ්බෙව සන්තිවාසෙනා”ති ආදි (ජා. 1.2.174). නික්ඛන්තෙති කෙනවිදෙව කරණියෙන බහි නිග්ගතෙ. සුභං මාණවං අනුග්ගණ්හිතුකාමො එකකොව භගවා පිණ්ඩාය පාවිසි. භුක්කාරන්ති “භු භු”ති සුනබසද්දකරණං. “භො භො”ති බ්‍රාහ්මණසමුදාලාරෙන පරිභවිත්වා පරිභවනභෙතු. “භොවාදි නාම සො භොති, සවෙ භොති සකිඤ්චනො”ති (ධ. ප. 396; සු. නි. 625) හි වුත්තං. නනු ව හෙට්ඨා “අදානමෙව සික්ඛාපෙත්වා සුනබො හුත්වා නිබ්බන්තො”ති ආහ, කස්මා පනෙත්ථ “පුබ්බෙපි මං ‘භො භො’ති පරිභවිත්වා සුනබො ජානො”ති වදන්ති? තථා නිබ්බන්තියා තදුභයසාධාරණඵලත්තා. ආනිසංසඵලඤ්ඤි සාධාරණකම්මෙනපි ජාතං, න විපාකඵලං විය එකකම්මෙනෙවාති දට්ඨබ්බං. අවිච්චි ගම්ප්පසි කතොකාසස්ස කම්මස්ස පටිබාහිතුමසක්කුණෙය්‍යභාවතො. “ජානාති මං සමණො ගොතමො”ති විජ්ජට්ඨාරී හුත්වා. උද්ධනන්තරෙති චුළ්ලිකන්තරෙ. නන්ති සුනබං.

තං පවත්තින්ති භගවතා යථාවුත්තකාරණං. බ්‍රාහ්මණවාරිත්තස්ස අපරිභාසිතතං සන්ධාය, තථා පිතරං උක්කංසෙත්තො “බ්‍රහ්මලොකෙ නිබ්බන්තො”ති ආහ. මුබාරුළ්භන්ති සයංපටිභානවසෙන මුබාරුළ්භං. තං පවත්තිං පුච්ඡිති “සුතමෙනං භො ගොතම මය්හං පිතා සුනබො හුත්වා නිබ්බන්තො”ති තුම්හෙහි වුත්තං, “කිම්දං සච්චං වා අසච්චං වා”ති පුච්ඡි. තථෙව වත්ථාති යථා පුබ්බෙ සුනබස්ස වුත්තං, තථෙව වත්ථා. අවිසංවාදනත්ථන්ති සච්චාපනත්ථං, “තොදෙය්‍යබ්‍රාහ්මණො සුනබො හුත්වා නිබ්බන්තො”ති වචනස්ස අවිසංවාදනෙන අත්තනො අවිසංවාදිභාවදස්සනත්ථන්ති වුත්තං භොති. අප්පොදකන්ති අප්පකෙන උදකෙන සම්පාදිතං. මධුපායාසන්ති සාදුරසං, මධුයොජිතං වා පායාසං. තථා අකාසි, යථා භගවතා වුත්තං. “සබ්බං දස්සෙසිති බුද්ධානුභාවෙන සො සුනබො තං සබ්බං නෙත්වා දස්සෙසි, න ජාතිස්සරතාය. භගවන්තං දිස්වා භුක්කරණං පන පුරිමජාතිසිද්ධවාසනාවසෙනා”ති (දී. නි. ටී. 1.444) එවං ආවරියෙන වුත්තං. උපරිපණ්ණාසකෙ පන චුළකම්මවිභඩ්ගසුත්තකට්ඨකථායං “සුනබො ‘ඤාතොම්හි ඉමිනා’ති රොදිත්වා ‘හුං හු’න්ති කරොන්තො ධනනිධානට්ඨානං ගන්ත්වා පාදෙන පථවිං ඛණිත්වා සඤ්ඤං අදාසි”ති (ම. නි. අට්ඨ. 3.289) ජාතිස්සරාකාරමාහ, විමංසිත්වා ගහෙතබ්බං.

“භවපට්ච්ජන්තං නාම ඵ්චරුපං සුනබපටිසන්ධිඅන්තරං පාකටං සමණස්ස ගොතමස්ස, අද්ධා එස සබ්බඤ්ඤ”ති භගවති පසන්නචිත්තො. අධිගච්ඡ්ජාපායකො කිරෙස. තෙනස්ස එතදභොසි “ඉමං ධම්මපණ්ණාකාරං කත්වා සමණං ගොතමං පඤ්ඤං පුච්ඡිස්සාමී”ති, තතො සො චුද්දස පඤ්ඤෙ අභිසඬ්ඛරිත්වා භගවන්තං පුච්ඡි. තෙන වුත්තං “චුද්දස පඤ්ඤෙ පුච්ඡිත්වා”ති. තත්ථ චුද්දස පඤ්ඤෙහි “දිස්සන්ති හි භො ගොතම මනුස්සා අප්පායුකා, දිස්සන්ති දිසායුකා. දිස්සන්ති බව්භාබාධා, අප්පාබාධා. දුබ්බණ්ණා, වණ්ණවන්තො. අප්පෙසක්ඛා, මහෙසක්ඛා. අප්පභොගා, මහාභොගා. නිවකුලීනා, උච්චාකුලීනා. දිස්සන්ති දුප්පඤ්ඤා, දිස්සන්ති පඤ්ඤවන්තො. කො නු බො භො ගොතම භෙතු කො පච්චයො, යෙන මනුස්සානංයෙව සතං මනුස්සභුතානං දිස්සන්ති භීතපණිතතා”ති (ම. නි. 3.289) ඉමෙ චුළකම්මවිභඩ්ගසුත්තෙ ආගතෙ චුද්දස පඤ්ඤෙ. “කම්මස්සකා මාණව සත්තා කම්මදායාදා”ති ආදිනා (ම. නි. 3.289)

සඬුබෙපතො, විත්ථාරතො ව විස්සජ්ජනපරියොසානෙ භගවත්තං සරණං ගතො. අඬුගසුභතාය “සුභො” තිස්ස නාමං. මාණවොති පන මහල්ලකකාලෙපි තරුණවොහාරෙන නං වොහරති. අත්තනො භොගගාමකොති තුදිගාමතො ආගන්ත්වා තඬුබණ්ඩං වසති. තෙනෙව පාළියං “කෙනවිදෙව කරණියෙනා”ති වුත්තං.

445. “එකා ව මෙ කඩ්ඛා අත්ථි”ති ඉමිනා උපරි පුච්ඡියමානස්ස පඤ්ඤාස්ස පගෙව තෙන අභිසංඝිකභාවං දස්සෙති. මාණවකන්ති බුද්දකමාණං “එකපුත්තකො, (ම. නි. 2.296, 353; පාරා. 26) පියපුත්තකො”තිආදියු විය කසද්දස්ස බුද්දකත්ථෙ පවත්තනතො. විසභාගවෙදනාති දුක්ඛවෙදනා. සා හි කුසලකම්මනිබ්බත්තෙ අත්තභාවෙ උප්පජ්ජනකසුඛවෙදනාපටිපක්ඛභාවතො “විසභාගවෙදනා”ති ව කායං ගාල්භා හුත්වා බාධනතො පිළනතො “ආබාධො”ති ව වුවිවති. කිදිසා පන සාති ආහ “යා එකදෙසෙ”තිආදි. එකදෙසෙ උප්පජ්ජන්ත්වාති සරිරකදෙසෙ උට්ඨන්තිවාපි අපරිවත්තිභාවකරණතො අයපට්ටෙන ආබන්ධිත්වා විය ගණ්භාති, ඉමිනා බලවරොගො ආබාධො නාමාති දස්සෙති. කිව්ජ්ජිතකරොති අසුඛජ්ජිතාවහො, ඉමිනා දුඛබලො අප්පමත්තකො රොගො ආතඬුකො නාමාති දස්සෙති. උට්ඨානන්ති සයනනිසජ්ජාදිතො උට්ඨනනං, තෙන යථා තථා අපරාපරං සරිරස්ස පරිවත්තනං වදති. ගරුකන්ති භාරියං අකිව්වසිද්ධිකං. ගිලානස්සෙව කායෙ බලං න භොතීති සම්බන්ධො. ලහුට්ඨානෙන වෙන්ට ගෙලඤ්ඤාභාවො පුච්ඡිතො. හෙට්ඨා වතුහි පදෙහි අථාසුචිභාරාභාවං පුච්ඡිත්වාපි ඉදානි පුන ඵාසුචිභාරාභාවං පුච්ඡති, තෙන සවිසෙසො එත්ථ ඵාසුචිභාරො පුච්ඡිතොති විඤ්ඤායති. අසතිපි හි අතිසයත්ථජොතනෙ සද්දෙ අත්ථාපත්තිතො අතිසයත්ථො ලබිතතෙව යථා “අභිරුපස්ස කඤ්ඤා දාතබ්බා”ති. තෙනාහ “ගමනට්ඨානා”තිආදි. පුරිමං ආණාපනවචනං, ඉදං පන පුච්ඡිතබ්බාකාරදස්සනන්ති අයමිමෙසං විසෙසොති දස්සෙති “අථස්සා”තිආදිනා.

447. කාලො නාම උපසංඝිකමනස්ස යුත්තපත්තකාලො, සමයො නාම තස්සෙව පච්චයසාමග්ගී, අත්ථතො පනෙස තජ්ජං සරිරබලඤ්ඤෙව තජ්ජවිචයපරිස්සයාභාවො ව. උපාදානං නාම ඤාණෙන තෙසං ගහණං සල්ලක්ඛණන්ති ආහ “පඤ්ඤායා”තිආදි. “ස්වෙ ගමනකාලො භවිස්සති”ති ඉමිනා කාලං, “කායෙ”තිආදිනා සමයඤ්ඤෙව සරුපතො දස්සෙති. එරිස්සතිති එරණවසෙන යස්සති.

448. චෙතිරට්ඨෙති චෙතිරට්ඨෙ. ය-කාරෙන හි පදං වඩ්ඪෙත්වා එවං වුත්තං. “චෙතිරට්ඨතො අඤ්ඤං විසුංයෙවෙකං රට්ඨ”න්තිපි වදන්ති. “යස්මා මරණං නාම තාදිසානං දසබලානං රොගවසෙනෙව භොති, තස්මා යෙන රොගෙන තං ජාතං, තස්ස සරුපපුච්ඡා, කාරණපුච්ඡා, මරණහෙතුකචිත්තසන්තාපපුච්ඡා, තස්ස ව සන්තාපස්ස සබ්බලොකසාධාරණතා, තථා මරණස්ස ව අප්පට්ඨකරණතා”ති එවමාදිනා මරණපටිසඤ්ඤාත්තං සම්මොදනියං කථං කථෙසීති දස්සෙතුං “භො ආනන්දා”තිආදි වුත්තං. “කො නාමා”තිආදිනා හි රොගං පුච්ඡති, “කිං භගවා පරිභුඤ්ජී”ති ඉමිනා කාරණං, “අපිවා”තිආදිනා විත්තසන්තාපං, “සත්ථා නාමා”තිආදිනා තස්ස සබ්බලොකසාධාරණතං, “එකා දානී”තිආදිනා මරණස්ස අප්පට්ඨකරණතං දස්සෙතිති දට්ඨබ්බං. මහාජානීති මහාභානි. යනුති යෙන කාරණෙන පරිනිබ්බුතො, තෙන කො දානි අඤ්ඤො මරණා මුච්චිස්සතිතිආදිනා යොජෙතබ්බං. ඉදානීති ව අත්තනො මනසිකාරං පති වොහාරමත්තෙන වුත්තං. ලජ්ජිස්සතිති ලජ්ජා විය භවිස්සති, විජ්ජිස්සතිති අත්ථො . පිතභෙසජ්ජානුරූපං ආහාරභොජනං පොරාණාවිණ්ණන්ති ආහ “පිත...පෙ.... දත්වා”ති.

හුත්වාති පාඨසෙසො සන්තිකාවචරභාවස්ස විසෙසනතො. මාරො පාපිමා විය න රන්ධගවෙසී, උත්තරමාණවො විය ව න විමංසනාධිපජායො, අපි තු බලු උපට්ඨාකො හුත්වා සන්තිකාවචරොති හි විසෙසෙති. න රන්ධගවෙසීති න ඡිද්දගවෙසී. යෙසු ධම්මෙසුති විමොක්ඛපායෙසු නියානිකධම්මෙසු. ධරන්තීති අධුනා තිට්ඨන්ති, පවත්තන්තිති අත්ථො.

449. අත්ථතො පයුත්තතාය සද්දපයොගස්ස සද්දපබන්ධලක්ඛණානි තිණි පිටකානි තදන්ථහුතෙහි සීලාදිහි තිහි ධම්මක්ඛන්ධෙහි සඬුගස්හන්තිති වුත්තං “තිණි පිටකානි තිහි බන්ධෙහි සඬුගහෙත්වා”ති. සඬුබිත්තෙන කථිතන්ති “තිණ්ණං බො මාණව බන්ධාන”න්ති එවං ගණනතො, සාමඤ්ඤතො ව සඬුබෙපෙනෙව කථිතං. “කතමෙසං තිණ්ණ”න්ති අයං අදිට්ඨජොතනාපුච්ඡායෙව, න කථෙතුකමානාපුච්ඡා. මාණවස්සෙව හි අයං පුච්ඡා, න ථෙරස්සාති ආහ “මාණවො”තිආදි. අඤ්ඤත්ථ පන ඊදිසෙසු යානෙසු කථෙතුකමානාපුච්ඡායෙව දිස්සති, න අදිට්ඨජොතනාපුච්ඡා. ඉධ පන අට්ඨකථායං එවං වුත්තං, තදෙන අට්ඨකථාපමාණතො පච්චෙනබ්බං. තදා පවත්තමානඤ්ඤි පච්චක්ඛං කත්වා අට්ඨකථම්පි සඬුගභමාරොපිංසු. කථෙතුකමානාපුච්ඡාභාවෙ පනස්ස ථෙරස්සෙව වචනතා සියා.

සීලක්ඛන්ධවණ්ණනා

450-453. සීලක්ඛන්ධස්සාති එත්ථ පදත්ථවිපල්ලාසකාරී ඉතිසද්දො ලුත්තො, අත්ථනිද්දෙසො විය සද්දනිද්දෙසො වා, යථාරුතො ව ඉතිසද්දො ආදායත්ථො, පකාරත්ථො වා, තෙන “අරියස්ස සමාධික්ඛන්ධස්ස...පෙ. ... පතිට්ඨපෙසී”ති අයං පායො ගහිතොති දට්ඨබ්බං. තෙන වුත්තං “තෙසු දස්සිතෙසු”ති, තෙසු තිසු බන්ධෙසු උද්දෙසවසෙන දස්සිතෙසුති අත්ථො. භගවතා වුත්තනෙයෙනෙවාති සාමඤ්ඤඵලාදියු (දී. නි. 1.194) දෙසිතනෙයෙනෙව, තෙන ඉමස්ස සුත්තස්ස බුද්ධභාසිතභාවං දස්සෙතිති වෙදිතබ්බං. සාසනෙ න සීලමෙව සාරොති අරියමග්ගසාරෙ භගවතො සාසනෙ යථාදස්සිතං සීලං සාරො එව න භොති සාරවතො මහතො රුක්ඛස්ස පපට්ඨකට්ඨානිකත්තා .

අට්ඨානපයුත්තො හි එවසද්දො යථායානෙන න යොජෙතබ්බො. යජ්ජෙවං කස්මා තම්ඨ ගභිතන්ති ආහ “කෙවල”න්තිආදි. කුමාරාදිඋත්තරිමනුස්සධම්මෙ අධිගන්තුකාමස්ස අධිට්ඨානමත්තං තත්ථ අප්පතිට්ඨිතස්ස තෙසමසම්භවතො. චූත්තඤ්ඤි “සීලෙ පතිට්ඨාය නරො සපඤ්ඤො”න්තිආදි (සං. නි. 1.23, 192; පෙටකො. 22) අථ වා සාසනෙන න සීලමෙව සාරොති කාමඤ්ඤෙත්ථ සාසනෙ මග්ගඵලසීලසඬ්ඛාතං ලොකුත්තරසීලම්පි සාරමෙව, තථාපි න සීලක්ඛන්ධො එව සාරො හොති, අථ බො සමාධික්ඛන්ධොපි පඤ්ඤාක්ඛන්ධොපි සාරො එවාති එවම්පෙත්ථ යථාපයුත්තෙන එවසද්දෙන අත්ථො වෙදිතබ්බො, පුරිමොයෙව පනත්ථො යුත්තතරො. තථා හි චූත්තං “ඉතො උත්තරි”න්තිආදි. අඤ්ඤම්පි කත්තබ්බන්ති සෙසබන්ධද්වයං.

සමාධික්ඛන්ධවණ්ණනා

454. කස්මා පනෙත්ථ ථෙරො සමාධික්ඛන්ධං පුට්ඨොපි ඉන්ද්‍රියසංවරාදිකෙ විස්සජ්ජෙසි, නනු එවං සන්තෙ අඤ්ඤං පුට්ඨො අඤ්ඤං බ්‍යාකරොන්තො අම්බං පුට්ඨො ලබ්බං බ්‍යාකරොන්තො විය හොතිති ඊදිසී වොදනා ඉධ අනොකාසාති දස්සෙත්තො “කථඤ්ච...පෙ.... ආරභී”ති ආහ, තෙනෙත්ථ ඉන්ද්‍රියසංවරාදයොපි සමාධිඋපකාරකතං උපාදාය සමාධික්ඛන්ධපක්ඛිකභාවෙන උද්දිට්ඨාති දස්සෙති. යෙ තෙ ඉන්ද්‍රියසංවරාදයොති සම්බන්ධො. රූපාවචරචතුත්ථජ්ඣානදෙසනානන්තරං අභිඤ්ඤාදෙසනාය අවසරොති කත්වා රූපජ්ඣානානෙව ආගතාති, න අරූපජ්ඣානාති. රූපාවචරචතුත්ථජ්ඣානපාදිකා හි සපරිභණ්ඩා ඡපි අභිඤ්ඤායො. යස්මා පන ලොකියාභිඤ්ඤායො ඉජ්ඣමානා අට්ඨසු සමාපත්තිසු චුද්දසවිධෙන චිත්තපරිදමනෙන විනා න ඉජ්ඣන්ති, තස්මා අභිඤ්ඤාසු දෙසියමානාසු අරූපජ්ඣානාතිපි දෙසිතානෙව හොන්ති නානත්තරිකභාවතො. තෙනාහ “ආනෙත්වා පන දීපෙතබ්බාති”ති, චූත්තනයෙන දෙසිතානෙව කත්වා සංවණ්ණකෙහි පකාසෙතබ්බාතිති අත්ථො. අට්ඨකථායං පන “චතුත්ථජ්ඣානං උපසම්පජ්ජ විහරති”ති ඉමිනාව අරූපජ්ඣානම්පි සඬගභිතන්ති දස්සෙතුං “චතුත්ථජ්ඣානෙන භී”තිආදි චූත්තං. චතුත්ථජ්ඣානමෙව හි රූපවිරාගභාවනාවසෙන පවත්තං “අරූපජ්ඣාන”න්ති චූච්චති.

471-480. න චිත්තෙකග්ගතාමත්තකෙනෙවාති එත්ථ හෙට්ඨා චූත්තනායානුසාරෙන යානායානපයුත්තස්ස එවසද්දස්සානුරූපමත්ථො වෙදිතබ්බො. ලොකියසමාධික්ඛන්ධස්ස පන අධිජ්ජෙතත්තා “න චිත්තෙකග්ගතා...පෙ.... අත්ථී”ති චූත්තං. අරියො සමාධික්ඛන්ධොති එත්ථ හි අරියසද්දො සුද්ධමත්තපරියායොව, න ලොකුත්තරපරියායො. යථා වෙත්ථ, තථා අරියො සීලක්ඛන්ධොති එත්ථාපි. ඉතොති පඤ්ඤාක්ඛන්ධතො, සො ව උක්කට්ඨතො අරහත්තඵලපරියාපන්තො එවාති ආහ “අරහත්තපරියොසාන”න්තිආදි. ලොකියාභිඤ්ඤාපටිසම්භිදාහි විනාපි හි අරහත්තෙ අධිගතෙ “නත්ථෙව උත්තරිකරණිය”න්ති සක්කා වත්තුං යදන්ථං භගවති බ්‍රහ්මවරියං චූස්සති, තස්ස සිද්ධත්තා. ඉධ පන ලොකියාභිඤ්ඤායොපි ආගතායෙව. සෙසමෙත්ථ සුවිඤ්ඤායාං.

ඉති සුමඬ්ගලවිලාසිනියා දීඝනිකායට්ඨකථාය පරමසුබ්බමගම්භිරුදුරනුබොධන්ථපරිදීපනාය සුවිමලවිපුලපඤ්ඤාවෙය්‍යත්තියජනනාය සාධුචිලාසිනියා නාම ලීනත්ථපකාසනියා සුභසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථපකාසනා.

සුභසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

11. කෙවට්ටසුත්තවණ්ණනා

කෙවට්ටගහපතිපුත්තවත්ථුවණ්ණනා

481. එවං සුභසුත්තං සංවණ්ණෙත්වා ඉදානි කෙවට්ටසුත්තං සංවණ්ණෙත්තො යථානුපුබ්බං සංවණ්ණනොකාසස්ස පත්තභාවං විභාවෙතුං, සුභසුත්තස්සානන්තරං සඬගීතස්ස සුත්තස්ස කෙවට්ටසුත්තභාවං වා පකාසෙතුං “එවං මෙ සුතං...පෙ.... නාළන්දායන්ති කෙවට්ටසුත්ත”න්ති ආහ. පාචාරිකස්සාති එවංනාමකස්ස සෙට්ඨිනො. අම්බවනෙති අම්බරුක්ඛබ්බලෙ උපවනෙ. තං කිර සො සෙට්ඨි භගවතො අනුවඡ්චිකං ගන්ධකුට්ඨං, භික්ඛුසඬසස්ස ව රත්තිට්ඨානදිවාට්ඨානකුට්ඨණ්ඩපාදීනි සම්පාදෙන්වා පාකාරපරික්ඛිත්තං ද්වාරකොට්ඨකසම්පන්නං කත්වා බුද්ධජපමුඛස්ස සඬසස්ස නියානෙසි, පුරිමවොභාරෙන පනෙස විභාරො “පාචාරිකම්බවන”න්ත්වෙව වුවිති. “කෙවට්ටො” තිදං නාමමත්තං. “කෙවට්ටෙති සංරක්ඛිත්තා, තෙසං වා සන්තිකෙ සම්බුද්ධත්තා”ති කෙවි. ගහපතිපුත්තස්සාති එත්ථ කාමඤ්චෙස තදා ගහපතිට්ඨානෙ යිනො, පිතු පනස්ස අවිරකාලකතතාය පුරිමසමඤ්ඤාය “ගහපතිපුත්තො”ත්වෙව වොහරියති. තෙනාහ “ගහපතිමහාසාලො”ති, මහාවිභවතාය මහාසාරො ගහපතිති අත්ථො, ර-කාරස්ස පන ල-කාරං කත්වා “මහාසාලො”ති වුත්තං යථා “පලිබුද්ධො”ති (වුළුති. 15; මී. ප. 6.3.7; ජා. අට්ඨ. 2.3.102) සද්ධො පසන්නොති පොථුජ්ජනිකසද්ධාවසෙන රතනත්තයසද්ධාය සමන්නාගතො, තතොයෙව රතනත්තයජපසන්නො. කම්මකම්මඵලසද්ධාය වා සද්ධො, රතනත්තයජපසාදබ්බලතාය පසන්නො. සද්ධාධිකත්තායෙවාති තථාචිත්තාය හෙතුච්චනං, සද්ධාධිකො හි උම්මාදජපන්නො විය හොති.

සම්බුද්ධාති සම්මදෙව ඉද්ධා, විභවසම්පත්තියා වෙපුල්ලජපත්තා සම්පුණ්ණා, ආකිණ්ණා බ්බු මනුස්සා එත්ථාති අත්ථං සන්ධාය “අංසකුටෙනා”තිආදි වුත්තං. “එහි ත්වං භික්ඛු අත්ථවද්ධමාසං, අනුමාසං, අනුසංවච්ඡරං වා මනුස්සානං පසාදාය ඉද්ධිපාටිභාරියං කරොහි”ති එකස්ස භික්ඛුනො ආණාපනමෙව සමාදිසනං, තං පන තස්මිං යානෙ යපනං නාමාති ආහ “යානන්තරෙ යපෙතු”ති. උත්තරිමනුස්සානන්ති පකතිමනුස්සෙහි උත්තරිතරානං උත්තමපුරිසානං බුද්ධාදීනං කුමාරිකං, අරියානඤ්ච. ධම්මතොති අධිගමධම්මතො, කුමාරාභිඤ්ඤාමග්ගඵලධම්මතොති අත්ථො, නිද්ධාරණෙ වෙතං නිස්සක්කච්චනං. තතො හි ඉද්ධිපාටිභාරියං නිද්ධාරෙති. එවං උත්තරිසද්දං මනුස්සසද්දෙන එකපදං කත්වා ඉදානි පාටිභාරියසද්දෙන සම්බජ්ඣිතබ්බං විසුමෙව පදං කරොත්තො “දසකුසලසඬබ්බතතො වා”තිආදිමාහ. මනුස්සධම්මතොති පකතිමනුස්සධම්මතො. පජ්ජලිතපදීපොති පජ්ජලන්තපදීපො. තෙලස්තෙහන්ති තෙලසෙචනං. රාජගහසෙට්ඨිවත්ථුස්මිත්ති රාජගහසෙට්ඨිනො වන්දනපත්තදානවත්ථුම්හි (වුළුව. 252). සික්ඛාපදං පඤ්ඤාපෙසීති “න භික්ඛවෙ ගිහිනං උත්තරිමනුස්සධම්මං ඉද්ධිපාටිභාරියං දස්සෙතබ්බං. යො දස්සෙයා, ආපත්ති දුක්කටස්සා”ති (වුළුව. 252) විකුබ්බනිද්ධිපටික්ඛෙපකං ඉදං සික්ඛාපදං පඤ්ඤාපෙසි.

482. ගුණසම්පත්තිනො අවාචනං සන්ධාය එතං වුත්තන්ති දස්සෙති “න ගුණවිනාසනෙනා”ති ඉමිනා. තෙනාහ “සීලහෙද”න්තිආදි. විසභන්තො නාම නත්ථීති නිවාරිතට්ඨානෙ උස්සභන්තො නාම නත්ථී. එවම්පි ඉමිනා කාරණන්තරෙනායං උස්සභන්තොති දස්සෙතුං “අයං පනා”තිආදි වුත්තං. යස්මා විස්සාසිකො, තස්මා විස්සාසං වඩ්ඪෙත්වාති යොජනා. වඩ්ඪෙත්වාති ව බුහෙත්වා, විභුතං පාකටං කත්වාති අත්ථො.

ඉද්ධිපාටිභාරියවණ්ණනා

483-4. ආදිනවන්ති දොසං. කථං තෙන කතා, කත්ථ වා උජ්ජන්තාති ආහ “තත්ථ කිරා”තිආදි. එකෙනාති ගන්ධාරෙන නාම ඉසිනාව. එවඤ්ඤි පුබ්බෙනාපරං සංසන්දනීති. ගන්ධාරි නාමෙසා විජ්ජා වුළුගන්ධාරී, මහාගන්ධාරීති දුට්ඨා හොති. තත්ථ වුළුගන්ධාරී නාම තිවස්සතො ඔරං මතස්සත්තානං උපපන්නට්ඨානජානනා විජ්ජා. වඩ්ඪගිවත්ථු (සං. නි. අට්ඨ. 1.1.220; අ. නි. අට්ඨ. 1.1.212) වෙන්ථ සාධකං. මහාගන්ධාරී නාම තස්ස වෙච ජානනා, තදුත්තරි ව ඉද්ධිවිධඤ්ඤාණකම්මස්ස සාධකා විජ්ජා. යෙභුයොන හෙසා ඉද්ධිවිධඤ්ඤාණකිච්චං සාධෙති. තස්සා කිර විජ්ජාය සාධකො පුග්ගලො තාදිසෙ දෙසෙ, කාලෙ ව මන්තං පරිජ්ජපෙත්වා බ්බුධාපි අත්තානං දස්සෙති, හත්ථිආදීනිපි දස්සෙති, අදස්සනියොපි හොති, අග්ගිඵම්භම්පි කරොති, ජලඵම්භම්පි කරොති, ආකාසෙපි අත්තානං දස්සෙති, සබ්බං ඉන්ද්‍රියාලසදිසං දට්ඨබ්බං. අට්ටොති දුක්ඛිතො බාධිතො. තෙනාහ “පිළිතො”ති.

ආදෙසනාපාටිභාරියවණ්ණනා

485. කාමං “වෙතසික”න්ති ඉදං යෙ වෙතසි නියුත්තා විත්තෙන සම්පයුත්තා, තෙසං සාධාරණච්චනං, සාධාරණෙ පන ගහිතෙ විත්තවිසෙසො දස්සිතො නාම හොති. සාමඤ්ඤපොතනා ව විසෙසෙ අච්චිට්ඨති, තස්මා වෙතසිකපදස්ස යථාධිජ්ජෙතමත්ථං දස්සෙත්තො “සොමනස්සදොමනස්සං අධිජ්ජෙත”න්ති ආහ. සොමනස්සග්ගහණෙන වෙන්ථ තදෙකට්ඨා රාගාදයො, සද්ධාදයො ව ධම්මා දස්සිතා හොන්ති, දොමනස්සග්ගහණෙන දොසාදයො. විතක්කච්චාරා පන සරුපෙනෙව දස්සිතා. පි-සද්දස්ස වත්තබ්බසම්පිණ්ඩනත්ථො සුවඤ්ඤෙයොනාති ආහ “එවං තච මනො”ති, ඉමිනා පකාරෙන තච මනො පචන්තොති අත්ථො. කෙන පකාරෙනාති වුත්තං “සොමනස්සිකො වා”තිආදි. “එවම්පි තෙ

මනෝ” නි ඉදං සොමනස්සිතතාදිමත්තදස්සනං, න පන යෙන සොමනස්සිතො වා දොමනස්සිතො වා, තං දස්සනන්ති තං චිත්තං දස්සෙත්තුං පාළියං “ඉතිපි තෙ චිත්ත” න්ති චුත්තං. ඉතිසද්දො චෙත්ථ නිදස්සනත්ථො “අත්ථිති බො කච්චාන අයමෙකො අත්තො” තිආදිසු (සං. නි. 2.15; 3.90) විය. තෙනාහ “ඉද්දඤ්ඤි අත්ථ” න්ති. පි-සද්දො ඉධාපි චුත්තසම්පිණ්ඩනත්ථො. පරස්ස චිත්තං මනනි ජානාති එතායාති චිත්තාමණි න-කාරස්ස ණ-කාරං කත්වා, සා එව පුබ්බපදමත්තරෙන මණිකා. චිත්තා නාම න චිත්තෙන චිතා භවතිති ආහ “පරෙසං චිත්තං ජානාති” ති. “තස්සා කිර විජ්ජාය සාධකො පුග්ගලො තාදිසෙ දෙසෙ, කාලෙ ච මත්තං පරිජජිපිත්වා යස්ස චිත්තං ජානිතුකාමො, තස්ස දිට්ඨසුතාදිවිසෙසසඤ්ජානනමුඛෙන චිත්තාචාරං අනුමිතන්තො කථෙති” ති කෙචි. “වාචං නිව්ජරාපෙත්වා තත්ථ අක්ඛරසල්ලක්ඛණවසෙන කථෙති” ති අපරෙ. සා පන විජ්ජා පදකුසලජාතකෙන (ජා. 1.9.49 ආදයො) දිපෙතබ්බො.

අනුසාසනීපාටිභාරියවණ්ණනා

486. පචත්තෙන්තාති පචත්තනකා හුත්වා, පචත්තනවසෙන විතක්කෙථාති චුත්තං හොති. එවන්ති හි යථානුසිට්ඨාය අනුසාසනියා විධිවසෙන, පටිසෙධවසෙන ච පචත්තිආකාරපරාමසනං, සා ච අනුසාසනී සම්මාවිතක්කානං, මිච්ඡාවිතක්කානඤ්ච පචත්තිආකාරදස්සනවසෙන තත්ථ ආනිසංසස්ස, ආදීනවස්ස ච විභාවනත්ථං පචත්තති. අනිච්චසඤ්ඤමෙව, න නිච්චසඤ්ඤං. පටියොගීතිචත්තනත්ථඤ්චි එව-කාරග්ගහණං. ඉධාපි එව-සද්දස්ස අත්ථො, පයොජනඤ්ච චුත්තනසෙනෙව චෙදිතබ්බං. ඉදං-ගහණෙපි එසෙව නයො. පඤ්චකාමගුණිකරාගන්ති නිදස්සනමත්තං තදඤ්ඤරාගස්ස චෙව දොසාදීනඤ්ච පහානස්ස ඉච්ඡිතත්තා, තප්පහානස්ස ච තදඤ්ඤරාගාදිබෙජනස්ස උපායභාවතො දුට්ඨලොභිතවිමොචනස්ස පුබ්බදුට්ඨමංසබෙජනුපායතා විය. ලොකුත්තරධම්මමෙවොති අවධාරණං පටිපක්ඛභාවතො සාවජ්ජධම්මනිචත්තනපරං දට්ඨබ්බං තස්සාධිගමුපායානිසංඝහුතානං තදඤ්ඤෙසං අනවජ්ජධම්මානං නානන්තරිකභාවතො. ඉද්ධිවිධං ඉද්ධිපාටිභාරියන්ති දස්සෙති ඉද්ධියෙව පාටිභාරියන්ති කත්වා. සෙසපද්දවයෙපි එසෙව නයො.

පාටිභාරියපදස්ස පන වචනත්ථං (උදා. අට්ඨ. පඨමබොධිසුත්තවණ්ණනා; ඉතිවු. අට්ඨ. නිදානවණ්ණනා) “පටිපක්ඛරණතො, රාගාදිකිලෙසාපනයනතො පාටිභාරිය” න්ති වදන්ති, භගවතො පන පටිපක්ඛා රාගාදයො න සන්ති යෙ භරිතබ්බො. පුපුජ්ජනානම්පි විගතූපක්කිලෙසෙ අට්ඨභිගගුණසමන්තාගතෙ චිත්තෙ භතපටිපක්ඛෙ ඉද්ධිවිධං පචත්තති, තස්මා තත්ථ පචත්තවොහාරෙන ච න සක්කා ඉධ “පාටිභාරිය” න්ති වත්තුං. සචෙ පන මහාකාරුණිකස්ස භගවතො චෙනෙයාගතා ච කිලෙසා පටිපක්ඛා, තෙසං හරණතො “පාටිභාරිය” න්ති චුත්තං, එවං සති යුත්තමෙතං. අථ වා භගවතො චෙව සාසනස්ස ච පටිපක්ඛා තිත්ථියා, තෙසං හරණතො පාටිභාරියං. තෙ හි දිට්ඨිහරණවසෙන, දිට්ඨිප්පකාසනෙ අසමත්ථභාවෙන ච ඉද්ධිආදෙසනානුසාසනීහි හරිතා අපනිතා හොන්තිති. “පට්ඨ” ති වා අයං සද්දො “පච්ඡා” ති එතස්ස අත්ථං බොධෙති “තස්මිං පටිපට්ඨම්හි, අඤ්ඤො ආගඤ්ඡි බ්‍රාහ්මණො” ති (සු. නි. 985; වුළුති. 4) පාරායනසුත්තපදෙ විය, තස්මා සමාහිතෙ චිත්තෙ විගතූපක්කිලෙසෙ ච කතකිච්චෙන පච්ඡා භරිතබ්බං. පචත්තෙතබ්බන්ති පටිභාරියං, අත්තතො වා උපක්කිලෙසෙසු චතුත්ථජ්ඣානමග්ගෙහි හරිතෙසු පච්ඡා හරණං පටිභාරියං, ඉද්ධිආදෙසනානුසාසනියො ච විගතූපක්කිලෙසෙන කතකිච්චෙන ච සත්තහිතත්ථං සුත පචත්තෙතබ්බො, හරිතෙසු ච අත්තතො උපක්කිලෙසෙසු පරසත්තානං උපක්කිලෙසහරණානි හොන්තිති පටිභාරියානි නාම භවන්ති, පටිභාරියමෙව පාටිභාරියං. පටිභාරියෙ වා ඉද්ධිආදෙසනානුසාසනීසමුදායෙ භවං එකෙකං “පාටිභාරිය” න්ති චුච්චති. පටිභාරියං වා චතුත්ථජ්ඣානං, මග්ගො ච පටිපක්ඛරණතො, තත්ථ ජාතං, තස්මිං වා නිමිත්තභූතෙ, තතො වා ආගතන්ති පාටිභාරියං, ඉද්ධිආදෙසනානුසාසනීහි වා පරසත්තානෙ පසාදාදීනං පටිපක්ඛස්ස කිලෙසස්ස හරණතො චුත්තනසෙන පාටිභාරියං. සතතං ධම්මදෙසනානි සබ්බකාලං දෙසෙතබ්බධම්මදෙසනා.

ඉද්ධිපාටිභාරියෙනානි සභාදියොගෙ කරණවචනං, තෙන සද්ධිං ආවිණ්ණන්ති අත්ථො. ඉතරත්ථාපි එස නයො. ධම්මසෙනාපතිස්ස ආවිණ්ණන්ති යොජෙතබ්බං. තමත්ථං ඛන්ධකචත්ථුනා සාධෙත්තො “දෙවදත්තෙ” තිආදිමාහ. ගයාසීසෙති ගයාගාමස්ස අවිදුරෙ ගයාසීසනාමකො භත්ථිකුම්භසදිසො පිට්ඨිපාසාණො අත්ථි, යත්ථ හික්ඛුසභස්සස්සපි ඔකාසො හොති, තස්මිං පිට්ඨිපාසාණෙ. “චිත්තාචාරං ඤත්වා” ති ඉමිනා ආදෙසනාපාටිභාරියං දස්සෙති, “ධම්මං දෙසෙසී” ති ඉමිනා අනුසාසනීපාටිභාරියං, “විකුබ්බනං දස්සෙත්වා” ති ඉමිනා ඉද්ධිපාටිභාරියං. මහානාගානි මහාබිණ්ණසවා අරහන්තො. “නාගො” ති හි අරහතො අධිවචනං නත්ථි ආගු පාපමෙතස්සානි කත්වා. යථාහ සභියසුත්තෙ –

“ආගුං න කරොති කිඤ්චි ලොකෙ,
සබ්බසංයොගෙ විසජ්ජ ඛන්ධනානි;
සබ්බත්ථ න සජ්ජති විමුත්තො,
නාගො තාදි පවුච්චතෙ තථත්තා” ති. (සු. නි. 527; මහානි. 80; වුළුති. 27, 139);

අට්ඨකථායං පනෙත්ථ “ධම්මසෙනාපතිස්ස ධම්මදෙසනං සුත්වා පඤ්චසතා හික්ඛු සොනාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨති” සු. මහාමොග්ගල්ලානස්ස ධම්මදෙසනං සුත්වා අරහත්තඵලෙ” ති (දී. නි. අට්ඨ. 1.486) චුත්තං. සඬ්ඝභෙදකක්ඛන්ධකපාළියං පන “අථ බො තෙසං හික්ඛුනං ආයස්මතා සාරිපුත්තෙන ආදෙසනාපාටිභාරියානුසාසනියා, ආයස්මතා ච මහාමොග්ගල්ලානෙන ඉද්ධිපාටිභාරියානුසාසනියා ඔවදියමානානං

අනුසාසයමානානං චිරජං චිතමලං ධම්මවක්ඛුං උදපාදි ‘යං කිඤ්චි සමුදයධම්මං, සබ්බං තං නිරොධධම්ම’න්ති” (චූළව. 345) උභින්නම්පි ථෙරානං ධම්මදෙසනාය තෙසං ධම්මවක්ඛුපටිලාභොව දස්සිතො, තයිදං විසදිසව්වනං දීඝභාණකානං, ඛන්ධකභාණකානඤ්ච මනිභෙදෙනාති දට්ඨබ්බං. සඨගභකභාසිතා හි අයං පාළි, අට්ඨකථා ව තෙහෙව සඨගභමාරොපිතා, අපිව පාළියං උපරිමග්ගඵලම්පි සඨගභෙත්වා “ධම්මවක්ඛුං උදපාදි”ති චුත්තං යථා තං චුත්මායුසුත්තෙ, (ම. නි. 2.343) චූළරාහුලොවාදසුත්තෙ (ම. නි. 3.416) වාති වෙදිතබ්බං.

“අනුසාසනීපාටිභාරියං පන බුද්ධානං සත්තං ධම්මදෙසනා”ති සාතිසයතාය චුත්තං. සඋපාරම්භාති යථාචුත්තෙන පතිරුපකෙන උපාරම්භිතබ්බතො. සදොසානි පරාරොපිතදොසසමුවිජින්නස්ස අනුපායභාවතො. සදොසත්තා එව අද්ධානං න තිට්ඨන්ති චිරකාලට්ඨායීනි න භොන්ති. අද්ධානං අතිට්ඨනතො න නියයන්තීති එලෙන හෙතුනො අනුමානං. අනියානිකතාය හි තාති අනද්ධනියාති. අනුසාසනීපාටිභාරියං අනුපාරම්භං විසුද්ධිප්පභවතො, විසුද්ධිතිස්සයතො ව. තතොයෙව නිද්දොසං. න හි තත්ථ පුබ්බාපරවිරොධාදිදොසසම්භවො අත්ථි. නිද්දොසත්තා එව අද්ධානං තිට්ඨති පරප්පවාදවාතෙහි, කිලෙසවාතෙහි ව අනුපහන්තබ්බතො. අද්ධානං තිට්ඨනතො නියයාතීති ඉධාපි එලෙන හෙතුනො අනුමානං. නියානිකතාය හි තං අද්ධනියං. තස්මාති යථාචුත්තකාරණතො, තෙන ව උපාරම්භාදිං, අනුපාරම්භාදිඤ්චාති උභයං යථාක්කමං උභයත්ථ භාරය්භපාසංසභාවානං හෙතුභාවෙන පටිච්චාමසති.

භූතනිරොධෙසකවත්ථුවණ්ණනා

487. අනියානිකභාවදස්සනත්ථන්ති යස්මා මහාභූතපරියෙසකො භික්ඛු පුරිමෙසු ද්විසු පාටිභාරියෙසු වසිප්පත්තො සුකුසලොපි සමානො මහාභූතානං අපරියෙසනිරොධසඨබ්බාතං නිබ්බානං නාවබුජ්ඣි, තස්මා තදුභයාති නියානාවභත්තභාවතො අනියානිකානීති තෙසං අනියානිකභාවදස්සනත්ථං. නියානිකභාවදස්සනත්ථන්ති අනුසාසනීපාටිභාරියං තක්කරස්ස එකන්තතො නියානාවභන්ති තස්සෙව නියානිකභාවදස්සනත්ථං.

එවං එතිස්සා දෙසනාය මුඛ්‍යපයොජනං දස්සෙත්වා ඉදාති අනුසඨගිකපයොජනං දස්සෙතුං “අපිවා”තිආදි ආරද්ධං. නියානාමෙව හි එතිස්සා දෙසනාය මුඛ්‍යපයොජනං තස්ස තදත්ථභාවතො. බුද්ධානං පන මහන්තභාවො අනුසඨගිකපයොජනං අත්ථාපත්තියාව ගන්තබ්බතො. කිදිසො නාමෙස භික්ඛුති ආහ “යො මහාභූතෙ”තිආදි. පරියෙසන්තොති අපරියෙසං නිරුජ්ඣනවසෙන මහාභූතෙ ගවෙසන්තො, තෙසං අනවසෙසනිරොධං විමංසන්තොති චුත්තං හොති. විචරිත්වාති ධම්මතාය වොදියමානො පරිචරිත්වා. ධම්මතාසිද්ධං කිරෙතං, යදිදං තස්ස භික්ඛුනො තථා විචරණං යථා අභිජාතියං මහාපට්ඨකම්පාදි. විස්සජ්ජොකාසන්ති විස්සජ්ජට්ඨානං, “විස්සජ්ජකර”න්තිපි පාඨො, විස්සජ්ජකන්ති අත්ථො. තස්මාති බුද්ධමෙව පුච්ඡිත්වා නික්කඛ්ඛත්තා, තස්සෙව විස්සජ්ජිතුං සමත්ථතායාති චුත්තං හොති. මහන්තභාවප්පකාසනත්ථන්ති සදෙවකෙ ලොකෙ අනඤ්ඤසාධාරණස්ස බුද්ධානං මහන්තභාවස්ස මහානුභාවතාය දීපනත්ථං. ඉදඤ්ච කාරණන්ති “සබ්බෙසම්පි බුද්ධානං සාසනෙ ඵදිසො එකො භික්ඛු තදානුභාවප්පකාසකො හොති”ති ඉමම්පි කාරණං.

කත්ථාති නිමිත්තෙ භූමිමං, කස්මිං යානෙ කාරණභූතෙහි අත්ථං දස්සෙතුං “කිං ආගම්මා”ති චුත්තං, කිං ආරම්මණං පටිච්චෙතො අධිගන්ත්වා අධිගමනහෙතුති අත්ථො. තෙනාහ “කිං පත්තස්සා”ති. කිමාරම්මණං පත්තස්ස පුග්ගලස්ස නිරුජ්ඣන්තීති සම්බන්ධො, හෙතුගබ්භවිසෙසනමෙතං. තෙති මහාභූතා. අප්පචන්තිවසෙනාති පුන අනුප්පජ්ජනවසෙන. සබ්බාකාරොනාති වචනත්ථලක්ඛණරසපවිචුපට්ඨානපදට්ඨාන-සමුට්ඨානකලාපවුණ්ණනානත්තෙකත්තවිනිබ්භොගා- විනිබ්භොගසභාග-විසභාගඅජ්ඣත්තිකබාහිරසඨගභපට්ඨයසමන්තාභාරපට්ඨයවිභාගාකාරො , සසම්භාරසඨබ්බෙපසසම්භාරවිභන්තිසලක්ඛණසඨබ්බෙපසලක්ඛණවිභන්තිආකාරො වාති සබ්බෙන ආකාරෙන.

488. දිබ්බන්ති එත්ථ පඤ්චහි කාමගුණෙහි සමඨගිභූතා හුත්වා විචරන්ති, කීළන්ති, ජොතෙන්ති වාති දෙවා, දෙවලොකා. තෙ යන්ති උපගච්ඡන්ති එතෙනාති දෙවයානියො යථා “නියානිකා”ති (ධ. ස. දුකමාතිකා 97) එත්ථ අනියසද්දො කත්ථන්තො, තථා ඉධ කරණත්තොති දට්ඨබ්බං. තථා හි චුත්තං “තෙන හෙසා”තිආදි. වසං වත්තෙන්තොති එත්ථ වසවත්තනං නාම යටීච්ඡිතට්ඨානගමනං. තන්ති ඉද්ධිවිධඤ්ඤාණං. වත්තාරො මහාරාජානො එතෙසං ඉස්සරාති වාතුමහාරාජිකා. කස්මා පනෙස සම්පෙ ඨිතං සදෙවකලොකපජ්ජොතං භගවන්තං අපුච්ඡිත්වා දුරෙ දෙවෙ උපසඨකම්භීති වොදනමපනෙති “සම්පෙ ඨිත”න්තිආදිනා. “යෙ දෙවා මග්ගඵලාහිනො, තෙපි තමත්ථං එකදෙසෙන ජානෙය්‍යුං, බුද්ධවිසයො පනායං පඤ්ඤො පුච්ඡිතො”ති වින්තෙන්වා “න ජානාමා”ති ආහංසු. තෙනාහ “බුද්ධවිසයෙ”තිආදි. න ලබ්භාති න සක්කා, අප්පකොත්ථරණං නාමෙත්ථ පුච්ඡාය නිබ්බාධනන්ති චුත්තං “පුනප්පුනං පුච්ඡති”ති. “හත්ථකො මොවෙස්සාමා”ති වොභාරවසෙන චුත්තං, හන්ද නං දුරමපනෙස්සාමාති චුත්තං හොති. අභික්කන්තතරාති එත්ථ අභිසද්දො අභිසද්දත්ථොති ආහ “අභික්කන්තතරා”ති, රුපසම්පත්තියා වෙව පඤ්ඤාපටිභානාදිගුණෙහි ව අම්භෙ අභිභූයා පරෙසං කාමනීයතරාති අත්ථො. පණ්ණිකතරාති උළාරතරා. තෙන චුත්තං “උත්තමතරා”ති.

491-493. සහස්සක්කො පන සක්කො අභිසමොච්ච ආගතඵලො විඤ්ඤාතසාසනො, සො කස්මා තං භික්ඛුං උපායෙන නියොපෙසීති අනුයොගමපනෙති “අයං පන විසෙසො”තිආදිනා.

බජ්ජොපනකන්ති රත්තිං ජලන්තං බුද්දකකිමිං. ධමන්තො වියාති මුඛවාතං දෙන්තො විය. අත්ථි වෙවාති එදිසො මහාභූතපරියෙසකො පුග්ගලො නාම විජ්ජමානො එව භවෙය්‍යා, මයා අපෙසිතොයෙව පච්ඡා ජානිස්සතිති අධිජ්ජායො. තතොති තථා වින්තනතො පරං. ඉද්ධිවිධඤ්ඤාණස්සෙව අධිජ්ජෙතත්තා දෙවයානියසදිසොව. “දෙවයානියමග්ගොති වා...පෙ.... අභිඤ්ඤාඤ්ඤාණන්ති වා සබ්බමෙතං ඉද්ධිවිධඤ්ඤාණස්සෙව නාම”න්ති ඉදං පාළියං, අට්ඨකථාසූ ව තත්ථ තත්ථ ආගතරුළුභිනාමවසෙන චුත්තං. සබ්බාසුපි හි අභිඤ්ඤාසු දෙවයානියමග්ගාදිඵකචිත්තක්ඛණිකඅජ්ජනාදිනාමං යථාරහං සම්භවති.

494. ආගමනපුබ්බභාගෙ නිමිත්තන්ති භුග්මුනො ආගමනස්ස පුබ්බභාගෙ උප්පජ්ජනකනිමිත්තං. උදයතො පුබ්බභාගෙති ආනෙත්වා සම්බන්ධො. ඉමෙති බ්‍රහ්මකායිකා. වෙය්‍යාකරණෙනාති බ්‍යාකරණෙන. අනාරද්ධවිත්තොති අනාරාධිතවිත්තො අනුට්ඨවිත්තො. වාදන්ති දොසං. වික්ඛෙපන්ති වාචාය විවිධා බෙපනං.

495. කුහකත්තාති චුත්තනයෙන අභූතතො අඤ්ඤෙසං විමිභාපෙතුකාමත්තා. “ගුහකත්තා”ති පටිත්ථා ගුප්තිතුකාමත්තාති අත්ථමපි වදන්ති කෙවි.

තීරදස්සිසකුණුපමාවණ්ණනා

497. පදෙසෙනාති එකදෙසෙන, උපාදින්නකෙන සත්තසන්නානපරියාපන්නෙනාති අත්ථො. අනුපාදින්නකෙපිති අනිත්ථියබද්ධෙපි. නිජ්ජදෙසකොති අනවසෙසකො. තස්මාති තථා පුච්ඡිතත්තා, පුච්ඡාය අයුත්තභාවතොති අධිජ්ජායො. පුච්ඡාමුල්ලස්සාති පුච්ඡිතමජානනතො පුච්ඡාය සම්මුල්ලස්ස. විතථපඤ්ඤො හි “පුච්ඡාමුල්ලො”ති චුච්චති යථා “මග්ගමුල්ලො”ති. පුච්ඡාය දොසං දස්සෙත්වාති තෙන කතපුච්ඡාය පුච්ඡිතාකාරෙ දොසං විභාවෙත්වා. පුච්ඡාවිස්සජ්ජනන්ති තථා සික්ඛාපිතාය අවිතථපුච්ඡාය විස්සජ්ජනං. යස්මා විස්සජ්ජනං නාම පුච්ඡානුරූපං, පුච්ඡාසභාගෙන විස්සජ්ජෙතබ්බතො, න ව තථාගතා විරජ්ඣිත්වා කතපුච්ඡානුරූපං විරජ්ඣිත්වා විස්සජ්ජෙත්ති, අත්ථසභාගතාය ව විස්සජ්ජනස්ස පුච්ඡකා තදත්ථං අනවබුජ්ඣන්තා සම්මුල්ලහන්ති, තස්මා පුච්ඡං සික්ඛාපෙත්වා අවිතථපුච්ඡාය විස්සජ්ජනං බුද්ධානමාවණ්ණන්ති වෙදිතබ්බං. තෙනාහ “කස්මා”තිආදි. දුට්ඤ්ඤාපයොති යථාචුත්තකාරණෙන දුට්ඤ්ඤාපෙතබ්බො.

498. න පතිට්ඨාතීති පච්චයං කත්වා න පතිට්ඨහති. “කත්වා”ති ඉදං නිමිත්තෙ භූමමන්ති ආහ “කිං ආගම්මා”ති. අජ්ජපතිට්ඨාති අජ්ජපච්චයා, සබ්බෙන සබ්බං සමුච්ඡින්නකාරණාති අත්ථො. උපාදින්නංයෙවාති ඉන්ද්‍රියබද්ධමෙව. යස්මා එකදිසාහිමුඛං සන්නානවසෙන බහුධා සණ්ඨිතෙ රූපජ්ජබන්ධෙ දීඝසඤ්ඤා, තමුපාදාය තතො අජ්ජකං සණ්ඨිතෙ රස්සසඤ්ඤා, තදුභයඤ්ඤා විසෙසතො රූපග්ගහණමුඛෙන ගය්හති, තස්මා “සණ්ඨානවසෙනා”තිආදි චුත්තං. අජ්ජපරිමාණෙ රූපසධිසාතෙ අණුසඤ්ඤා, තදුපාදාය තතො මහති ථූලසඤ්ඤා, ඉදම්පි ද්වයං විසෙසතො රූපග්ගහණමුඛෙන ගය්හතිති ආහ “ඉමිනාපි”තිආදි. “පි-සද්දෙන වෙන්ථ ‘සණ්ඨානවසෙන උපාදාරූපං චුත්ත’”න්ති එත්ථාපි වණ්ණමත්තමෙව කථිතන්ති ඉමමත්ථං සමුවිචිනාති”ති වදන්ති. වණ්ණසද්දො හෙත්ථ රූපායතනපරියායොව. සුභන්ති සුන්දරං, ඉට්ඨන්ති අත්ථො. අසුභන්ති අසුන්දරං, අනිට්ඨන්ති අත්ථො. තෙනාහ “ඉට්ඨානිට්ඨාරම්මණං පනෙවං කථිත”න්ති. දීඝං රස්සං අණුං ථූලං සුභාසුභන්ති තීසුපි යානෙසු රූපායතනමුඛෙන උපාදාරූපස්සෙව ගහණං භූතරූපානං විසුං ගහිතත්තාති දට්ඨබ්බං. “කත්ථ ආපො ව පට්ඨි, තෙජො වායො න ගාධති”ති හි භූතරූපානි විසුං ගය්හන්ති. නාමන්ති වෙදනාදික්ඛන්ධවතුක්කං. තඤ්ඤි ආරම්මණාහිමුඛං නමනතො, නාමකරණතො ව “නාම”න්ති චුච්චති. හෙට්ඨා “දීඝං රස්ස”න්තිආදිනා චුත්තමෙව ඉධ රූප්පනට්ඨෙන රූපසඤ්ඤාය ගහිතන්ති දස්සෙති “දීඝාදිහෙද”න්ති ඉමිනා. ආදිසද්දෙන ආපාදිනඤ්ඤා සධිගහො. යස්මා වා දීඝාදිසමඤ්ඤා න රූපායතනවත්ථුකාව, අථ බො භූතරූපවත්ථුකාපි. තථා හි සණ්ඨානං චූසනමුඛෙනපි ගය්හති, තස්මා දීඝරස්සාදිග්ගහණෙන භූතරූපමපි ගය්හතෙවාති ඉමමත්ථං විඤ්ඤාපෙතුං “දීඝාදිහෙදං රූප” මිච්චෙව චුත්තං. කිං ආගම්මාති කිං අධිගන්ත්වා කිස්ස අධිගමනහෙතු. “උපරුජ්ඣති”ති ඉදං අනුජ්ජාදනිරොධං සන්ධාය චුත්තං, න ඛණනිරොධන්ති ආහ “අසෙසමෙතං නජ්ජවත්තති”ති.

499. තත්‍ර වෙය්‍යාකරණං භවතීති අනුසන්ධිවචනමත්තං චුණ්ණියපාඨං වත්ථා වෙය්‍යාකරණවචනභූතං විඤ්ඤාණන්තිආදිං සිලොකමාහාති අධිජ්ජායො. විඤ්ඤාතබ්බන්ති විසිට්ඨෙන ඤාණෙන ඤාතබ්බං, සබ්බඤ්ඤාණත්තමෙන අරියමග්ගඤාණෙන පච්චක්ඛන්තො ජානිතබ්බන්ති අත්ථො. තෙනාහ “නිබ්බානස්සෙනං නාම”න්ති. නිදස්සියතෙති නිදස්සනං, වක්ඛුට්ඨඤ්ඤායාං, න නිදස්සනං අනිදස්සනං, අවක්ඛුට්ඨඤ්ඤායාන්ති අත්ථං වදන්ති. නිදස්සනං වා උපමා, තදෙතස්ස නත්ථිති අනිදස්සනං. න හි නිබ්බානස්ස නිව්චස්ස එකභූතස්ස අවචන්තපණ්ණසභාවස්ස සදිසං නිදස්සනං කුතොචි ලබ්භතිති. යං අනුත්ථා සම්භොති, හුත්ථා පට්ඨෙති, තං සබ්බතං උදයවයන්තෙහි සඅන්තං, අසබ්බතස්ස පන නිබ්බානස්ස නිව්චස්ස තෙ උභොපි අන්තා න සන්ති, තතො එව නවභාවාපගමසබ්බාතා ජරතාපි තස්ස නත්ථිති චුත්තං “උප්පාදන්තො වා”තිආදි. තත්ථ උප්පාදන්තොති උප්පාදාවත්ථා. වයන්තොති හධිගාවත්ථා. ධීතස්ස අඤ්ඤාභ්වත්තන්තොති ජරතා චුත්තා. අවසෙසග්ගහණෙන ධීතාවත්ථා අනුඤ්ඤාතා හොති. තිත්ථස්සාති පානතිත්ථස්ස. තත්ථ නිබ්බවනං දස්සෙති “තඤ්ඤි”තිආදිනා. පපන්තිති පකාරෙන පිවන්ති. තථා හි ආවරියෙන චුත්තං “පපන්ති එත්ථාති පපන්ති චුත්තං. එත්ථ හි පපන්ති පානතිත්ථ”න්ති (දී. නි. ටී.

1.499) නිරුක්තිනයෙන, යථාරුතලක්ඛණෙන වා ප-කාරස්ස භ-කාරො කතො. සබ්බතොති සබ්බකම්මට්ඨානමුඛතො. තෙනාහ “අට්ඨකිංසාය කම්මට්ඨානෙසු යෙන යෙන මුඛතො”ති. අයං අට්ඨකථාතො අපරො නයො – පකාරෙන භාසනං ජොතනං පභා, සබ්බතො පභා අස්සාති සබ්බතොපභං, කෙනචි අනුපක්කිලිට්ඨතාය සමන්තතො පභස්සරං විසුද්ධන්ති අත්ථො. එත්ථ නිබ්බානෙන නිමිත්තෙ භූමිමං දස්සෙති “ඉදං නිබ්බානං ආගම්මා”ති ඉමිනා. යෙන නිබ්බානමධිගතං, තං සන්තතිපරියාපන්නානංයෙව ඉධ අනුප්පාදනිරොධො අධිප්පෙතොති වුත්තං “උපාදින්නකධම්මජාතං නිරුප්ඤ්ඤාති, අප්පචත්තං භොති”ති.

තත්ථාති යදෙන “විඤ්ඤාණස්ස නිරොධෙනා”ති පදං වුත්තං, තස්මිං. විඤ්ඤාණං උද්ධරති තස්ස විභජ්ජිතබ්බත්තා. වරිමකවිඤ්ඤාණන්ති අරභතො වුත්තිත්තසඬ්ඛාතං පරිනිබ්බානවිත්තං. අභිසඬ්ඛාරවිඤ්ඤාණන්ති පුඤ්ඤාදිඅභිසඬ්ඛාරවිත්තං. එත්ථෙතං උපරුප්ඤ්ඤාති එතස්මිං නිබ්බානෙ එතං නාමරූපං අනුපාදිසෙසාය නිබ්බානධාතුයා නිරුප්ඤ්ඤාති. තෙනාහ “විජ්ඣාත...පෙ.... භාවං යාති”ති. විජ්ඣාතදීපසිඛා වියාති නිබ්බුතදීපසිඛා විය. “අභිසඬ්ඛාරවිඤ්ඤාණස්සාපි”තිආදිනා සඋපාදිසෙසනිබ්බානධාතුමුඛෙන අනුපාදිසෙසනිබ්බානධාතූමෙව වදන්ති නාමරූපස්ස අනවසෙසතො උපරුප්ඤ්ඤාතස්ස අධිප්පෙතත්තා. තෙන වුත්තං “අනුප්පාදවසෙන උපරුප්ඤ්ඤාති”ති. සොතාපත්තිමග්ගඤ්ඤාණෙනාති කත්තරි, කරණෙ වා කරණචචනං, නිරොධෙනාති පන භෙතුමිහි. එත්ථාති නිබ්බානෙ. සෙසං සබ්බත්ථ උත්තානත්ථමෙව.

ඉති සුමඬ්ගලවිලාසිනියා දීඝනිකායට්ඨකථාය පරමසුඛමගමිහිරුදුරනුබොධත්ථපරිදීපනාය සුවිමලවිපුලපඤ්ඤාවෙයාත්තියජනනාය සාධුචිලාසිනියා නාම ලීනත්ථපකාසනියා කෙවට්ටසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථපකාසනා.

කෙවට්ටසුත්තවණ්ණනා නිව්ඨිතා.

12. ලොහිව්වසුත්තවණ්ණනා

ලොහිව්වබ්‍රාහ්මණවත්ථුවණ්ණනා

501. එවං කෙවට්ටසුත්තං සංවණ්ණෙත්වා ඉදානි ලොහිව්වසුත්තං සංවණ්ණෙත්තො යථානුපුබ්බං සංවණ්ණනොකාසස්ස පත්තභාවං විභාවෙතුං, කෙවට්ටසුත්තස්සානන්තරං සඬ්භිතස්ස සුත්තස්ස ලොහිව්වසුත්තභාවං වා පකාසෙතුං “එවං මෙ සුතං...පෙ.... කොසලෙසුති ලොහිව්වසුත්ත”න්ති ආහ. සාලවතිකාති කාරණමන්තරෙන ඉත්ථිලිඬගවසෙන තස්ස ගාමස්ස නාමං. ගාමණිකාභාවෙනාති කෙවි. වතියාති කණ්ටකසාධාදිවතියා. ලොහිතො නාම තස්ස කුලෙ පුබ්බපුරිසො, තබ්බංසවසෙන ලොහිතස්ස අපච්චං ලොහිව්වොති බ්‍රාහ්මණස්ස ගොත්තතො ආගතනාමං.

502. “කිඤ්ඤි පරො පරස්ස කර්ස්සති”ති පරානුකම්පා විරහිතත්තා ලාමකං. න තු උච්ඡේදසස්සතානං අඤ්ඤතරස්සාති ආහ “න පනා”තිආදි. දිට්ඨිගතන්ති හි ලද්ධිමත්තං අධිප්පෙන, අඤ්ඤථා උච්ඡේදසස්සතග්ගාහවිනිමුත්තො කොවි දිට්ඨිග්ගාහො නාම නත්ථිති තෙසමඤ්ඤතරං සියා. “උප්පත්තං හොති”ති ඉදං මනසි, වචසි ව උප්පත්තතාසාධාරණවචනන්ති දස්සෙති “න කෙවලඤ්ඤා”තිආදිනා. සො කිර...පෙ.... භාසතියෙවාති ව තස්සා ලද්ධියා ලොකෙ පාකට්ඨාවං වදති. යස්මා පන අත්තතො අඤ්ඤො පරො හොති, තස්මා යථා අනුසාසකතො අනුසාසිතබ්බො පරො, එවං අනුසාසිතබ්බතොපි අනුසාසකොති දස්සෙතුං “පරො”තිආදි වුත්තං. කිං සද්දාපෙක්ඛාය වෙත්ථ “කර්ස්සති”ති අනාගතකාලවචනං, අනාගතෙපි වා තෙන තස්ස කාතබ්බං නත්ථිති දස්සනත්ථං. කුසලං ධම්මන්ති අනවජ්ජධම්මං නික්කිලෙසධම්මං, විමොක්ඛධම්මන්ති අත්ථො. “පරෙසං ධම්මං කට්ඨස්සාමි”ති තෙහි අත්තනං පරිවාරාපෙත්වා විවරණං කිමත්ථියං, ආසයවුද්ධස්සපි අනුරොධෙන විනා තං න හොති, තස්මා අත්තනා...පෙ.... විභාතබ්බන්ති වදති. තෙනාහ “එවංසම්පදම්ඨං පාපකං ලොභධම්මං වදාමි”ති.

504. “ඉත්ථිලිඬගවසෙනා”ති ඉමිනා පුල්ලිඬ්භිකස්සපි අත්ථස්ස ඉත්ථිලිඬගසමඤ්ඤාති දස්සෙති. සොති ලොහිව්වබ්‍රාහ්මණො. භාරොති භගවතො පරිසබ්‍රාහ්මණත්තා, අත්තතො ව බ්‍රහ්මකිව්වකර්ණියත්තා ගරු දුක්කරං.

508. කථාචාසුකත්ථන්ති කථාසුඛත්ථං, සුබෙන කථං කට්ඨෙත්ථෙව සොතුඤ්ඤාති අත්ථො. අයං උපාසකොති රොසිකන්භාපිතං ආහ. අප්පෙව නාම සියාති එත්ථ පිතිවසෙන ආමෙඬ්ඨං දට්ඨබ්බං. තථා හි තං “බුද්ධගජ්ජිත”න්ති වුච්චති. භගවා හි ඊදිසෙසු යානෙසු විසෙසතො පිතිසොමනස්සජාතො හොති, තස්මා පිතිවසෙන පඨමං ගජ්ජති, දුතියමපි අනුගජ්ජති. කිං විසෙසං ගජ්ජනමනුගජ්ජනන්ති වුත්තං “අය”න්තිආදි. ආදො භාසනං අල්ලාපො, සඤ්ඤොගෙ පරෙ රස්සො. තදුත්තරි සහ භාසනං සල්ලාපො.

ලොහිව්වබ්‍රාහ්මණානුයොගවණ්ණනා

509. සමුදයසඤ්ජාතීති ආයුජ්ජාදොති ආහ “භොගුජ්ජාදො”ති. තතොති සාලවතිකාය. ලාභන්තරායකරොති ධනධඤ්ඤලාභස්ස අන්තරායකරො. අනුපුබ්බො කපි-සද්දො ආකඬ්ඛනත්ථොති දස්සෙති “ඉච්ඡති”ති ඉමිනා. අයං අට්ඨකථාතො අපරො නයො – සාතිසයෙන හිතෙන අනුකම්පකො අනුග්ගණ්හනකො හිතානුකම්පීති. සම්පජ්ජතීති ආසෙවනලාභෙන නිප්පජ්ජති, බලවති හොති අවග්ගහති අත්ථො. තෙන වුත්තං “නියතා හොති”ති.

510-511. දුතියං උපපත්තින්ති “නනු රාජා පසෙනදිකොසලො”තිආදිනා වුත්තං දුතියං උපපත්තිං යානං යුත්තිං. කාරණඤ්ඤි භගවා උපමාමුබ්බෙන දස්සෙති, ඉමාය ව උපපත්තියා තුම්භෙ වෙව අඤ්ඤෙ වාති ලොහිව්වමිපි අන්තොකත්ථා සංවෙජනං කතං හොති. යෙ ව ඉමෙ කුලපුත්තා දිබ්බා ගබ්භා පරිපාවෙන්තිති යොජනා. උපනිස්සයසම්පත්තියා, ඤාණපරිපාකස්ස වා අභාවෙන අසක්කොත්තා. කම්මපදෙන අතුල්‍යාධිකරණත්තා පරිපාවෙන්ති කිරියාය විභන්තිවිපල්ලාසෙන උපයොගත්ථෙ පච්චත්තවචනං. යෙ පන “පරිපච්චන්ති”ති කම්මරූපෙන පඨන්ති, තෙසං මතෙ විභන්තිවිපල්ලාසෙන පයොජනං නත්ථි කම්මකත්තුභාවතො, අත්ථො පනස්ස දුතියවිකප්පෙ වුත්තනයෙන දානාදිපුඤ්ඤවිසෙසො වෙදිතබ්බො. අහිතානුකම්පාදිතා ව තස්ස තංසමඬ්භිසත්තවසෙන හොති. දිවි භවාති දිබ්බා. ගබ්භෙන්ති පරිපච්චනවසෙන අත්තති පබන්ධෙන්තිති ගබ්භා, දෙවලොකා. “ජන්තං දෙවලොකාන”න්ති නිදස්සනවචනමෙතං. බ්‍රහ්මලොකස්සාපි හි දිබ්බගබ්භාවො ලබ්භතෙව දිබ්බවිහාරහෙතුකත්තා. එවඤ්ඤ කත්ථා “භාවනං භාවයමානා”ති ඉදම්පි වචනං සමත්ථිතං හොති. “දෙවලොකගාමීනිං පටිපදං පුරයමානා”ති වත්ථා තං පටිපදං සරූපතො දස්සෙතුං “දානං දදමානා”තිආදි වුත්තං. භවන්ති එත්ථ යථාරූචි සුබසමප්පිතාති භවා, විමානාති. දෙවභාවාවහත්තා දිබ්බා. වුත්තනයෙනෙව ගබ්භා. දානාදයො දෙවලොකසංවත්තනික පුඤ්ඤවිසෙසා. දිබ්බා භවාති ඉධ දෙවලොකපරියාපන්නා උපපත්තිභවා අධිප්පෙනා. තදාවහො හි කම්මභවො පුබ්බෙ ගහිතොති ආහ “දෙවලොකෙ විපාකක්ඛන්ධා”ති.

තයොවොදනාරහවණ්ණනා

513. අනියම්තෙතෙවැනි අනියම්තෙතෙව, “ත්වං එවං දිට්ඨිකො, එවං සත්තානං අනත්ථස්ස කාරකො”ති එවං අනුද්දෙසිකෙතෙව. සබ්බලොකපත්ථට්ඨාය ලද්ධියා සමුප්පජ්ජනතො යාව භවග්ගා උග්ගතං. මානන්ති “අභමෙතං ජානාමි, අභමෙතං පස්සාමි”ති එවං පවත්තං පණ්ඩිතමානං. භින්දිත්වාති විධමෙත්වා, ජභාපෙත්වාති අත්ථො. තයො සත්ථාරෙති අසම්පාදිතඅත්තභිතො අනොවාදකරසාවකො ව අසම්පාදිතඅත්තභිතො ඔවාදකරසාවකො ව සම්පාදිතඅත්තභිතො අනොවාදකරසාවකො වෙති ඉමෙ තයො සත්ථාරො. චතුත්ථො පන සම්මාසම්බුද්ධො න වොදනාරහො, තස්මා “තං තෙන පුච්ඡිතො එව කට්ඨස්සාමි”ති වොදනාරහෙව තයො සත්ථාරො පයමං දස්සෙති, පච්ඡා චතුත්ථං සත්ථාරං. කාමඤ්චෙත්ථ චතුත්ථො සත්ථා එකො අදුතියො අනඤ්ඤසාධාරණො, තථාපි සො යෙසං උත්තරිමනුස්සධම්මානං වසෙන “ධම්මමයො කායො”ති වුවිච්ඡිති, තෙසං සමුදායභූතොපි තෙ ගුණාවයවෙ සත්ථුවායානියෙ කත්වා දස්සෙත්තො භගවා “අයම්පි බො ලොභිච්ච සත්ථා”ති අභාසි.

අඤ්ඤාති ය-කාරලොපනිද්දෙසො “සයං අභිඤ්ඤා”තිආදිසු (දී. නි. 1.28, 37; ම. නි. 1.154, 444) විය, තදත්ථෙ වෙතං සම්පදානවචනන්ති දස්සෙති “අඤ්ඤායා”තිආදිනා. සාවකත්තං පටිජානිත්වා ධීතත්තා එකදෙසෙනස්ස සාසනං කරොන්තිති ආභ “නිරන්තරං තස්ස සාසනං අකත්වා”ති. උක්කමිත්වා උක්කමිත්වාති කදාචි තථා කරණං, කදාචි තථා අකරණඤ්ච සන්ධාය විච්ඡාවචනං, යදිච්ඡිතං කරොන්තිති අධිප්පායො . පටික්කමන්තියාති අනභිරතියා අගාරවෙන අපගච්ඡන්තියා. තෙන වුත්තං “අනිච්ඡන්තියා”තිආදි. එකායාති අදුතියාය ඉත්ථියා, සම්පයොගන්ති මෙථුනධම්මසමායොගං. එකො ඉච්ඡෙය්‍යාති අදුතියො පුරිසො සම්පයොගං ඉච්ඡෙය්‍යාති ආනෙත්වා සම්බන්ධො. ඔසක්කනාදිමුඛෙන ඉත්ථිපුරිසසම්බන්ධනිදස්සනං ගෙහස්සිතාගෙහස්සිතඅපෙක්ඛවසෙන තස්ස සත්ථුතො සාවකෙසු පටිපත්තිදස්සනත්ථං. අනිච්චරත්තභාවතො දට්ඨමිපි අනිච්ඡමානං පරමිමුඛිං ධීතං ඉත්ථිං. ලොභෙනාති පරිවාරං නිස්සාය උප්පජ්ජනකලාභසක්කාරලොභෙන. ඊදිසොති එවංසභාවො සත්ථා. යෙනාති ලොභධම්මෙන. තත්ථ සම්පාදෙහීති තස්මිං පටිපත්තිධම්මෙ පතිට්ඨිතං කත්වා සම්පාදෙහි. කායවච්ඡිකාදිවිගමෙන උජුං කරොහි.

514. සස්සරුපකානි තිණානිති සස්සසදිසානි නිවාරාදිතිණානි.

515. එවං වොදනං අරහතීති වුත්තනයෙන සාවකෙසු අප්පොස්සුක්කභාවාපාදනෙ නියොජනවසෙන වොදනං අරහති, න පයමො විය “එවරුපො තව ලොභධම්මො”තිආදිනා, න ව දුතියො විය “අත්තානමෙව තාව තත්ථ සම්පාදෙහි”තිආදිනා. කස්මා? සම්පාදිතඅත්තභිතාය තතියස්ස.

නවොදනාරහසත්ථුවණ්ණනා

516. න වොදනාරහොති එත්ථ යස්මා වොදනාරහතා නාම සත්ථුවිජ්ජපටිපත්තියා වා සාවකච්ජ්ජපටිපත්තියා වා උභයවිජ්ජපටිපත්තියා වා හොති, තයිදං සබ්බමිපි ඉමස්මිං සත්ථරි නත්ථි, තස්මා න වොදනාරහොති ඉමමත්ථං දස්සෙතුං “අයඤ්ඡි”තිආදි වුත්තං. අස්සවාති පටිස්සවා.

517. මයා ගහිතාය දිට්ඨියාති සබ්බසො අනවජ්ජෙ අනුපවජ්ජෙ සම්මාපටිපන්නෙ, පරෙසඤ්ච සම්මදෙව සම්මාපටිපත්තිං දස්සෙන්නෙ සත්ථරි අභුතදොසාරොපනවසෙන මිච්ඡාගහිතාය නිරයගාමිනියා පාපදිට්ඨියා. නරකපපාතන්ති නරකසඬ්ඛාතං මහාපපාතං. පපතන්ති එත්ථාති හි පපාතො. ධම්මදෙසනාහත්ථෙන්නාති ධම්මදෙසනාසඬ්ඛාතෙන හත්ථෙන්න. සග්ගමග්ගථලෙති සග්ගගාමිමග්ගභූතෙ පුඤ්ඤධම්මථලෙ, වාතුමහාරාජිකාදිසග්ගසොනාපත්තිආදිමග්ගසඬ්ඛාතෙ වා ථලෙ. සෙසං සුවිඤ්ඤෙය්‍යමෙව.

ඉති සුමඬ්ගලවිලාසිනියා දීඝනිකායට්ඨකථාය පරමසුබ්බමගම්භිරදුරනුබොධත්ථපරිදීපනාය සුවිමලවිපුලපඤ්ඤාවෙය්‍යන්තියජනනාය සාධුවිලාසිනියා නාම ලීනත්ථපකාසනියා ලොභිච්චසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථපකාසනා.

ලොභිච්චසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

13. තෙවිජ්ජසුත්තවණ්ණනා

518. එවං ලොභිව්වසුත්තං සංවණ්ණෙත්වා ඉදානි තෙවිජ්ජසුත්තං සංවණ්ණෙත්තො යථානුපුබ්බං සංවණ්ණනොකාසස්ස පත්තභාවං විභාවෙත්තුං, ලොභිව්වසුත්තස්සානන්තරං සඛිගිතස්ස සුත්තස්ස තෙවිජ්ජසුත්තභාවං වා පකාසෙත්තුං “එවං මෙ සුතං...පෙ.... කොසලෙසුති තෙවිජ්ජසුත්ත”න්ති ආහ. නාමන්ති නාමමත්තං. දිසාවාවිසද්දෙනො පසුජ්ජමානො එනසද්දො අදුරත්තං ඉච්ඡිතො, තප්පයොගෙන ව පඤ්චමියත්තං සාමිවචනං, තස්මා “උත්තරොනා”ති පදෙන අදුරත්තංභොතනං, පඤ්චමියත්තං ව සාමිවචනං දස්සෙත්තුං “මනසාකටතො අවිදුරෙ උත්තරපස්සෙ”ති වුත්තං. “දිසාවාවිසද්දෙනො පඤ්චමිවචනස්ස අදුරත්තංභොතනො අදුරත්තං දස්සෙත්තුං එනසද්දෙන එවං වුත්ත”න්ති කෙච්චි, සත්තමියත්තං වෙතං තතියාවචනං “පුබ්බෙන ගාමං රමණීය”න්තිආදිසු විය. “අක්ඛරවිත්තකා පන එන-සද්දයොගෙ අවධිවාචිති පදෙ උපයොගවචනං ඉච්ඡන්ති, අත්ථො පන සාමිවසෙනෙව ඉච්ඡිතො, තස්මා ඉධ සාමිවචනවසෙනෙව වුත්ත”න්ති (දී. නි. ටී. 1.518) අයං ආවරියමති. තරුණඅම්බරුක්ඛසණ්ඨෙති තරුණම්බරුක්ඛසමුභෙ. රුක්ඛසමුදායස්ස හි වනසමඤ්ඤා.

519. කුලවාරිත්තාදිසම්පත්තියාති එත්තං ආදිසද්දෙන මන්තජ්ඣෙකාහිරුපතාදිසම්පත්තිං සඛිගණ්හාති. තත්තං තත්ථාති තස්මිං තස්මිං දෙසෙ, කුලෙ වා. තෙ නිවාසට්ඨානෙන විසෙසෙත්තො “තත්ථා”තිආදිමාහ. මන්තසජ්ඣායකරණත්තං ආට්ඨකමන්තානං සජ්ඣායකරණත්තං. තෙන වුත්තං “අඤ්ඤෙසං ඛහුනං පවෙසනං නිවාරෙත්වා”ති. නදිතීරෙති අවිරවතියා නදියා තීරෙ.

මග්ගාමග්ගකථාවණ්ණනා

520. ජඩ්ඝවාරන්ති වඩ්ඤමෙන, ඉතො චිතො ව විවරණං. සො හි ජඩ්ඝාසු කිලමට්ඨිතොදනත්තං වරණතො “ජඩ්ඝවිභාරො, ජඩ්ඝවාරො”ති ව වුත්තො. තෙනාහ පාළියං “අනුවඩ්ඤමන්තානං අනුවිවරන්තාන”න්ති. වුණ්ණමන්තිකාදි ත්භානීයසම්භාරො. තෙන වුත්තන්ති උභොසුපි අනුවඩ්ඤමනානුවිවරණානං ලබ්භනතො එවං වුත්තං. මග්ගො වෙත්තං බ්‍රහ්මලොකගමනුපායපටිපදාභූතො උජුමග්ගො. ඉච්ඡිතට්ඨානං උජුකං මග්ගති උපගච්ඡති එතෙනාති හි මග්ගො, තදඤ්ඤො අමග්ගො, අ-සද්දො වා වුද්ධිඅත්ථො දට්ඨබ්බො. තථා හි “කතමං නු ඛො”තිආදිනා මග්ගමෙව දස්සෙති. පටිපදන්ති බ්‍රහ්මලොකගාමිමග්ගස්ස පුබ්බභාගපටිපදං.

අඤ්ජසායනොති උජුමග්ගස්ස වෙවචනං පරියායද්වයස්ස අතිරෙකත්තදීපනතො යථා “පදට්ඨාන”න්ති. දුතියවිකප්පෙ අඤ්ජසසද්දො උජුකපරියායො. නියායාති නියායානියො, සො එව නියායානිකොති දස්සෙති “නියායායන්තො”ති ඉමිනා. නියායානිකො නියායාතීති ව එකන්තනියානං වුත්තං, ගච්ඡන්තො හුත්වා ගච්ඡන්ති අත්ථො. තස්මා මග්ගො “නියායාතී”ති වුත්තො, නන්තෙස ගමනෙ අඛයාපාරොති? සවිචං. යස්මා පනස්ස නියායාතු-පුග්ගලවසෙන නියායානභාවො ලබ්භති, තස්මා නියායායන්තපුග්ගලස්ස යොනියො පටිපජ්ජනවසෙන නියායායන්තො මග්ගො “නියායාතී”ති වුත්තො. කරොතීති අත්තනො සන්තානෙ උප්පාදෙති. තථා උප්පාදෙන්තොයෙව හි තං පටිපජ්ජති නාම. සහ ඛොති වත්තන්ති සහඛොයා, සහවත්තනකො, තස්ස භාවො සහඛොයාති වුත්තං “සහභාවායා”ති. සහභාවොති ව සලොකතා, සම්පතා වා වෙදිතබ්බා. තථා වාහ “එකට්ඨානෙ පාතුභාවායා”ති. සකමෙවාති අත්තනො ආවරියෙන පොක්ඛරසාතිනා කථිතමෙව. ථොමෙත්වාති “අයමෙව උජුමග්ගො අයමඤ්ජසායනො”තිආදිනා පසංසිත්වා. තථා පග්ගණ්හිත්වා. භාරද්වාපොපි සකමෙව අත්තනො ආවරියෙන තාරුක්ඛෙන කථිතමෙව ආවරියවාදං ථොමෙත්වා පග්ගණ්හිත්වා විවරන්ති යොජනා. තෙන වුත්තන්ති යථා තථා වා අභිනිවිට්ඨභාවෙන පාළියං වුත්තං.

521-522. අනියායානිකාවාති අප්පාටිභාරිකාව, අඤ්ඤමඤ්ඤස්ස වාදෙ දොසං දස්සෙත්වා අවිපරිත්තත්තදස්සනත්තං උත්තරරහිතා එවාති අත්ථො. තුලන්ති මානපත්තංතුලං. අඤ්ඤමඤ්ඤවාදස්ස ආදිතොව විරුද්ධග්ගණං විග්ගහො, ස්වෙව විවදනවසෙන අපරාපරං උප්පන්තො විවාදොති ආහ “පුබ්බුප්පත්තිකො”තිආදි. දුට්ඨොපි එසොති විග්ගහො, විවාදොති ද්විධා වුත්තොපි එසො විරොධො. නානාආවරියානං වාදතොති නානාරුචිකානං ආවරියානං වාදභාවතො. නානාවාදො නානාවිධො වාදොති කත්වා, අධුනා පන “නානාආවරියානං වාදො නානාවාදො”ති පාඨො.

523. එකස්සාපිති තුම්භෙසු ද්විසු එකස්සාපි. එකස්මිත්ති සකවාදපරවාදෙසු එකස්මිමිපි. සංසයො නත්තීති “මග්ගො නු ඛො, න මග්ගො”ති විචිකිච්ඡා නත්තී, අඤ්ජසානඤ්ජසාහාවෙ පන සංසයො. තෙන වුත්තං “එස කිරා”තිආදි එවං සතීති යදි සබ්බත්තං මග්ගසඤ්ඤිතො, එවං සති “කිස්මිං වො විග්ගහො”ති භගවා පුච්ඡති. ඉතිසද්දෙන වෙත්තං ආදායත්තං විවාදො, නානාවාදො ව සඛිගහිතො.

524. “ඉච්ඡිතට්ඨානං උජුකං මග්ගති උපගච්ඡති එතෙනාති මග්ගො, උජුමග්ගො. තදඤ්ඤො අමග්ගො, අ-සද්දො වා වුද්ධිඅත්ථො දට්ඨබ්බො”ති හෙට්ඨා වුත්තොවායමත්ථො. අනුජුමග්ගෙති එත්තංපි අ-සද්දො වුද්ධිඅත්ථො ව යුජ්ජති. තමෙව වත්තන්ති සබ්බෙසම්පි බ්‍රාහ්මණානං මග්ගස්ස මග්ගභාවසඬ්ඛානං, සකමග්ගස්ස උජුමග්ගභාවසඬ්ඛානඤ්ඤ වත්තං. සබ්බෙ තෙති සබ්බෙ තෙ නානාආවරියෙහි වුත්තමග්ගො, යෙ පාළියං “අද්ධරියා

බ්‍රාහ්මණා” තිආදිනා වුත්තා. අයමෙත්ථ පාළිඅත්ථො – අද්ධරො නාම යඤ්ඤවිසෙසො, තදුපයොගිභාවතො අද්ධරියානි වුවුවන්ති යජුනි, තානි සජ්ඣායන්තීනි අද්ධරියා, යජුචෙදිනො. තිත්තිරිනා නාම ඉසිනා කතා මන්තානි තිත්තිරා, තෙ සජ්ඣායන්තීනි තිත්තිරියා, යජුචෙදිනො එව. යජුචෙදසාබා හෙසා, යදිදං තිත්තිරන්ති. ඡන්දො වුවුවති විසෙසනො සාමචෙදො, තං සරෙන කායන්තීනි ඡන්දොකා, සාමචෙදිනො. “ඡන්දොගා”නිපි තතියක්ඛරෙන පයන්ති, සො එවත්ථො. බහවො ඉරියො ථොමනා එත්ථානි බවිහාරි, ඉරුවෙදො, තං අධියන්තීනි බවිහාරිජ්ඣා.

බහුනීති එත්ථායං උපමාසංසන්දනා – යථා තෙ නානාමග්ගා එකංසනො තස්ස ගාමස්ස වා නිගමස්ස වා පවෙසාය හොන්ති, එවං බ්‍රාහ්මණෙහි පඤ්ඤාපියමානාපි නානාමග්ගා එකංසනො බ්‍රහ්මලොකුපගමනාය බ්‍රහ්මුනා සහබ්‍යතාය හොන්තිති.

525. පටිජානිත්වා පච්ඡා නිග්ගස්භමානා අවජානන්තීති පුබ්බෙ නිද්දොසතං සල්ලක්ඛමානා පටිජානිත්වා පච්ඡා සදොසභාවෙන නිග්ගස්භමානා “නෙතං මම වචන”න්ති අවජානන්ති, න පටිජානන්තීති අත්ථො.

527-529. තෙ තෙවිජ්ජානි තෙවිජ්ජකා තෙ බ්‍රාහ්මණා. එවසද්දෙන ඤාපිතො අත්ථො ඉධ නත්ථීති ව-කාරො ගහිතො, සො ව අනත්ථකොවාති දස්සෙති “ආගමසන්ධිමත්ත”න්ති ඉමිනා, වණ්ණාගමෙන පදන්තරසන්ධිමත්තං කතන්ති අත්ථො. අන්ධපච්චෙණිති අන්ධපන්ති. “පණ්ණාසසට්ඨි අන්ධා”නි ඉදං තස්සා අන්ධපච්චෙණියා මහතො ගච්ඡගුම්බස්ස අනුපරිගමනයොග්‍යතාදස්සනං. එවඤ්ඤි තෙ “සුචිරං වෙලං මයං මග්ගං ගච්ඡාමා”නි සඤ්ඤිතො හොන්ති. අන්ධානං පරම්පරසංසත්තවචනෙන යට්ඨිගාහකචිරහතා දස්සිතානි වුත්තං “යට්ඨිගාහකෙනා”නිආදි. තදුදාහරණං දස්සෙන්නෙන “එකො කිරා”නිආදි ආරද්ධං. අනුපරිගන්ත්වාති කඤ්චි කාලං අනුක්කමෙන සමන්තතො ගන්ත්වා. කච්ඡන්ති කච්ඡන්තද්වුස්සකණ්ණං. “කච්ඡං බන්ධන්ති”නිආදිසු (වුළුව. අට්ඨ. 280; වි. සඬග. අට්ඨ. 34.42) විය හි කච්ඡසද්දො නිබ්බසනවිසෙසපරියායො. අපිච්ඡ කච්ඡන්ති උපකච්ඡකට්ඨානං. “සම්බාධො නාම උභො උපකච්ඡකා මුත්තකරණ”න්තිආදිසු (පාටි. 800) විය හි කායෙකදෙසවාචකො කච්ඡසද්දො. වක්ඛමානි යට්ඨිගාහකං වදන්ති. “පුරිමො”නිආදි යථාචුත්තක්කමෙන චෙදිතබ්බො. නාමකඤ්ඤෙවාති අත්ථාභාවතො නාමමත්තමෙව, තං පන භාසිතං තෙහි සාරසඤ්ඤිතමිපි නාමමත්තතාය අසාරභාවතො නිහිනමෙවාති අත්ථමත්තං දස්සෙති “ලාමකංයෙවා”නි ඉමිනා.

530. යොති බ්‍රහ්මලොකො. යතොති භූමිමත්ථෙ නිස්සක්කවචනං. සාමඤ්ඤපොතනාය විසෙසෙ අවතිට්ඨනතො විසෙසපරාමසනං දස්සෙතුං “යස්මිං කාලෙ”නි වුත්තං. “උග්ගමනකාලෙ”නිආදිනා පකරණාධිගතමාහ. ආයාචන්තීති උග්ගමනං පත්ථෙත්ති. කස්මා? ලොකස්ස බහුකාරභාවතො. තථා ථොමනාදිසු. සොම්මොති සීතලො. අයං කිර බ්‍රාහ්මණානං ලද්ධි “පුබ්බෙබ්‍රාහ්මණානාමායාවනාය වන්දිමසුරියා”ගන්ත්වා ලොකෙ ඔභාසං කරොන්ති”නි.

532. ඉධ පන කිං වත්තබ්බන්ති ඉමස්මිං පන අප්පච්චක්ඛන්තස්ස බ්‍රහ්මුනො සහබ්‍යතාය මග්ගදෙසනෙ තෙවිජ්ජානං බ්‍රාහ්මණානං කිං වත්තබ්බං අත්ථී, යෙ පච්චක්ඛන්තානම්පි වන්දිමසුරියානං සහබ්‍යතාය මග්ගං දෙසෙතුං න සක්කොන්තීති අධිප්පායො. “යත්ථා”නි ඉමිනා “ඉධා”නි වුත්තමෙවත්ථං පච්චාමසති.

අචිරවතීනදීඋපමාකථාවණ්ණනා

542. සමහරිතානි සම්පුණ්ණා. තතො එව කාකපෙය්‍යා. පාරානි පාරිමතීර, ආලපනමෙතන්ති දස්සෙතුං “අම්භො”නි වුත්තං. අපාරන්ති ඔරිමතීරං. එහීනි ආගච්ඡාහි. වතානි එකංසෙන. අථ ගම්ස්සසි, එවං සති එහීනි යොජනා. “අත්ථිමෙ”නිආදි අවිභානකාරණං.

544. පඤ්චසීල...පෙ.... චෙදිතබ්බා යමනියමාදිබ්‍රාහ්මණධම්මානං තදන්තොගධභාවතො. තබ්බිපරිතානි පඤ්චසීලාදිවිපරිතා පඤ්චවෙරාදයො. ඉන්දන්ති ඉන්දනාමකං දෙවපුත්තං, සක්කං වා. “අචිරවතියා තීරෙ නිසින්තො”නි ඉමිනා යස්සා තීරෙ නිසින්තො, තදෙව උපමං කත්වා ආහරති ධම්මරාජා ධම්මධාතුයා සුප්පට්ඨිද්ධන්තානි දස්සෙති. “පුනපි”නි වත්වා “අපරමපි”නි වචනං ඉතරායපි නදීඋපමාය සඬගණ්ණනත්ථං.

546. කාමයිතබ්බවයොනානි කාමනියභාවෙන. බන්ධනවයොනානි කාමයිතබ්බතො සත්තානං චිත්තස්ස ආබන්ධනභාවෙන. කාමඤ්චායං ගුණසද්දො අත්ථන්තරෙසුපි දිට්ඨපයොගො, තෙසං පනෙත්ථ අසම්භවතො පාරිසෙසඤායෙන බන්ධනවයොයෙව යුත්තොති දස්සෙතුං අයමත්ථුද්ධාරො ආරද්ධො. අභ්‍යානන්ති අධොනානං අහිනවානං. එත්ථානි බන්ධකපාළිපදෙ පටලට්ඨොති පටලසද්දස්ස, පටලසඬ්ඛාතො වා අත්ථො. ගුණවයොති ගුණසද්දස්ස අත්ථො නාම. එස නයො සෙසෙසුපි. අච්චෙන්තීති අතික්කම්ම පවත්තන්ති. එත්ථානි සොමනස්සජාතකපාළිපදෙ. දක්ඛිණානි තිරච්ඡානගතෙ දානවෙනනා. එත්ථානි දක්ඛිණචිහඬගසුත්තපදෙ (ම. නි. 3.379) මාලාගුණෙති මාලාදාමෙ. එත්ථානි සතිපට්ඨාන- (දී. නි. 2.378; ම. නි. 1.109) ධම්මපදපාළිපදෙසු, (ධ. ප. 53) නිදස්සනමත්තඤ්චෙනං කොට්ඨාසාපධානසීලාදිසුක්කාදිසම්පදාපියාසුපි පවත්තනතො. හොති චෙත්ථ –

“ගුණො පටලරාසානිසංසෙ කොට්ඨාසබන්ධනෙ;
සිලසුක්කාදාපධානෙ, සම්පදාය ජියාය වා”ති.

එසෙවැනි බන්ධනටියො එව. න හි රූපාදීනං කාමෙතබ්බතාවෙ වුවිච්ඡානෙ පටලටියො යුජ්ජති තථා
කාමෙතබ්බතාය අනධිප්පෙතත්තා. රාසට්ඨාදීසුපි එසෙව නයො. පාරිසෙසනො පන බන්ධනටියොව යුජ්ජති. යදග්ගෙන
හි නෙසං කාමෙතබ්බතා, තදග්ගෙන බන්ධනභාවොති.

කොට්ඨාසටියොපි චෙත්ථ යුජ්ජතෙව චක්ඛුවිඤ්ඤායාදිකොට්ඨාසභාවෙන නෙසං කාමෙතබ්බතො.
කොට්ඨාසෙ ව ගුණසද්දො දිස්සති “දිගුණං වඩ්ඪෙත්තබ්බ”න්තිආදීසු විය.

“අසඬ්ඛොයානි නාමානි, සගුණෙන මහෙසිනො;
ගුණෙන නාමමුද්ධෙයාං, අපි නාමසහස්සතො”ති. (ධ. ස. අට්ඨ. 1313; උදා. අට්ඨ. 53; පටි. ම. අට්ඨ.
1.1.76) –

ආදීසු පන සම්පදාටියො ගුණසද්දො, සොපි ඉධ න යුජ්ජතිති අනුද්ධටො.

දස්සනමෙව ඉධ විජානනන්ති ආහ “පස්සිතබ්බා”ති. “සොතවිඤ්ඤාණෙන සොතබ්බා”තිආදිඅත්ථං
“එතෙත්තපායෙනා”ති අතිදිස්සති. ගවෙසිතාපි “ඉට්ඨා”ති වුවිච්ඡන්ති, තෙ ඉධ නාධිප්පෙතානි දස්සෙත්තං “පරිසිට්ඨා වා
භොන්තු මා වා”ති චුත්තං. ඉච්ඡිතා එව හි ඉධ ඉට්ඨා, තෙනාහ “ඉට්ඨාරම්මණභුතා”ති, සුඛාරම්මණභුතානි අත්ථො.
කාමනීයානි කාමෙතබ්බා. ඉට්ඨභාවෙන මනං අප්පයන්ති වඩ්ඪෙත්තති මනාපා. පියජාතිකානි පියසභාවා. ආරම්මණං
කත්ථානි අත්තානාමාරම්මණං කත්ථා. කම්මභුතෙ ආරම්මණෙ සති රාගො උප්පජ්ජතිති තං කාරණභාවෙන
නිදස්සෙත්තො “රාගුප්පත්තිකාරණභුතා”ති ආහ.

ගෙධෙනානි ලොභෙන. අභිභුතා හුත්වා පඤ්ච කාමගුණෙ පරිභුඤ්ජන්තිති යොජනා. මුව්ඡාකාරන්ති
මොහනාකාරං. අධිමසන්තානි අධිගය්හ අප්ඤ්ඤාසාය අවසන්තා. තෙන චුත්තං “ඔගාල්භා”ති. සානන්ති අවසානං.
පරිනිට්ඨානප්පත්තානි ගිලිත්වා පරිනිට්ඨාපනවසෙන පරිනිට්ඨානං උය්‍යානා. ආදීනවන්ති කාමපරිභොගෙ සම්පති,
ආයතිඤ්ච දොසං අපස්සන්තා. සාසවිජාදනාදිසම්භොගනිමිත්තසංකිලෙසතො නිස්සරන්ති අපගච්ඡන්ති එතෙනානි
නිස්සරණං, යොනිසො පච්චචෙක්ඛිත්වා තෙසං පරිභොගපඤ්ඤා. තදභාවතො අනිස්සරණපඤ්ඤානි අත්ථං
දස්සෙත්තො “ඉදමෙත්ථා”තිආදිමාහ. පච්චචෙක්ඛණපරිභොගවිරහිතානි යථාචුත්තපච්චචෙක්ඛණඤාණෙන
පරිභොගතො විරහිතා.

548-9. ආවරන්තිති කුසලධම්මප්පත්තිං ආදිතො වාරෙන්ති. නිවාරෙන්තිති නිරවසෙසතො වාරයන්ති.
ඔනන්ධන්තිති ඔගාහන්තා විය ඡාදෙන්ති. පරියොනන්ධන්තිති සබ්බසො ඡාදෙන්ති. ආවරණාදීනං වසෙනානි
යථාචුත්තානං ආවරණාදිඅත්ථානං වසෙන. තෙ හි ආසෙවනබලවතාය පුරිමපුරිමෙහි පච්ඡිමපච්ඡිමා
දල්හතරතමාදිභාවප්පත්තා.

සංසන්දනකථාවණ්ණනා

550. ඉත්ථිපරිග්ගහෙ සති පුරිසස්ස පඤ්චකාමගුණපරිග්ගහො පරිපුණ්ණො එව භොතිති චුත්තං
“ඉත්ථිපරිග්ගහෙන සපරිග්ගහො”ති. “ඉත්ථිපරිග්ගහෙන අපරිග්ගහො”ති ව ඉදං තෙවිජ්ජබ්‍රාහ්මණෙසු
දිස්සමානපරිග්ගහානං දුට්ඨල්ලනමපරිග්ගහාභාවදස්සනං. එවං භුතානං තෙවිජ්ජානං බ්‍රාහ්මණානං කා බ්‍රහ්මුතා
සංසන්දනා, බ්‍රහ්මා පන සබ්බෙන සබ්බං අපරිග්ගහොති. වෙරච්ඡිත්තෙන අවෙරො, කුතො එතස්ස වෙරපයොගොති
අධිප්පායො. චිත්තගෙලඤ්ඤසඬ්ඛානෙනානි චිත්තූප්පාදගෙලඤ්ඤසඤ්ඤානෙන, ඉමිනා තස්ස
රූපකායගෙලඤ්ඤභාවො චුත්තො භොති. ඛ්‍යාපජ්ඣකානි දුක්ඛෙන. උද්ධච්චකුක්කුච්චාදීහිති එත්ථ ආදිසද්දෙන
තදෙකට්ඨා සංකිලෙසධම්මා සඬ්ඛගය්හන්ති. අනොයෙවෙත්ථ “උද්ධච්චකුක්කුච්චාභාවතො”ති
තදුභයාභාවමත්තභෙත්තුවචනං සමත්ථිතං භොති. අප්පටිපත්තිභෙත්තභුතාය විචිකිච්ඡාය සති න කදාචි චිත්තං පුරිසස්ස
වසෙ චත්තති, පභිනාය පන තාය සියා චිත්තස්ස පුරිසවසෙ චත්තනන්ති ආහ “විචිකිච්ඡායා”තිආදි. චිත්තගතිකානි
චිත්තවසිකා. තෙන චුත්තං “චිත්තස්ස වසෙ චත්තන්ති”ති. න තාදිසොති බ්‍රාහ්මණා විය න චිත්තවසිකො භොති, අථ
බො වසිභුතඤ්ඤානාභිඤ්ඤාය චිත්තං අත්තනො වසෙ චත්තෙතිති වසවත්ති.

552. බ්‍රහ්මලොකමග්ගෙති බ්‍රහ්මලොකගාමිමග්ගෙ පටිපජ්ජිතබ්බෙ, පඤ්ඤාපෙතබ්බෙ වා, තං පඤ්ඤාපෙත්තානි
අධිප්පායො. උපගන්ත්වාති මිච්ඡාපටිපත්තියා උපසඬ්ඛමිත්වා, පටිජාතිත්වා වා. සමතලන්ති සඤ්ඤායානි මත්ථකෙ
එකඬ්ඛලං වා උපඬ්ඛඬ්ඛලං වා සුක්ඛතාය සමතලන්ති සඤ්ඤාය. පඬ්ඛං ඔතිණ්ණා වියානි අනෙකපොරිසං මහාපඬ්ඛං
ඔතිණ්ණා විය. අනුප්පටිසන්තිති අපායමග්ගං බ්‍රහ්මලොකමග්ගසඤ්ඤාය ඔගාහන්ති. තතො එව සංසිදිත්වා විසාදං
පාපුණන්ති. එවන්ති “සමතල”න්තිආදිනා චුත්තනායෙන. සංසිදිත්වානි නිමුජ්ජිත්වා . මරිචිකායානි මිගතණ්හිකාය

කත්තුභූතය. වඤ්චෙන්වාති නදීසදිසං පකාසනෙන වඤ්චෙන්වා. වායමානාති වායමමානා, අයමෙව වා පායො. සුක්ඛතරණං මඤ්ඤ තරන්තීති සුක්ඛනදීතරණං තරන්ති මඤ්ඤ. අභින්නෙපි හෙදවචනමෙතං. තස්මාති යස්මා තෙවිජ්ජා අමග්ගමෙව “මග්ගො”ති උපගන්ත්වා සංසිදන්ති, තස්මා. යථා තෙති තෙ “සමතල”න්ති සඤ්ඤාය පඬිකං ඔතිණ්ණා සත්තා හත්ථපාදාදීනං සංහඤ්ජනං පරිහඤ්ජනං පාපුණන්ති යථා. ඉධෙව වාති ඉමස්මිඤ්ඤ අත්තභාවෙ. සුඛං වා සාතං වා න ලහන්තීති කුතසුඛං වා විපස්සනාසාතං වා න ලහන්ති, කුතො මග්ගසුඛං වා නිබ්බානාසාතං වාති අධිප්පායො. මග්ගදීපකන්ති “මග්ගදීපක” මිව්වෙව තෙහි අභිමතං. තෙවිජ්ජකන්ති තෙවිජ්ජත්ථඤාපකං. පාවචනන්ති පකට්ඨවචනසම්මතං පාඨං. තෙවිජ්ජානං බ්‍රාහ්මණානන්ති සම්බන්ධෙ සාමිවචනං. ඉරිණන්ති අරඤ්ඤානියා ඉදං අධිවචනන්ති ආහ “අගාමකං මහාරඤ්ඤ”න්ති. අනුපභොගරුක්ඛෙහීති මිගරුරුආදීනමිපි අනුපභොගාරහෙහි කිං පක්කාදිවිසරුක්ඛෙහි. යත්ථාති යස්මිං වනෙ. පරිවත්තිතුමිපි න සක්කා භොන්ති මහාකණ්ටකගච්ඡගහනතාය. ඤාතීනං බ්‍යාසනං විනාසො ඤාතිබ්‍යාසනං. එවං භොගසීලබ්‍යාසනෙසුපි. රොගො එව බ්‍යාසති විබාධතීති රොගබ්‍යාසනං. එවං දිට්ඨිබ්‍යාසනෙපි.

554. නනු ජාතසද්දෙනෙව අයමත්ථො සිද්ධොති වොදනමපනෙති “යො හී”තිආදිනා. ජාතො හුත්වා සංවඬිසීතො ජාතසංවඬිසොති ආවරියෙන (දී. නි. වී. 1.554) වුත්තං, ජාතො ව සො සංවඬිසො වාති ජාතසංවඬිසොති පන යුජ්ජති විසෙසනපරනිපාතත්තා. න සබ්බසො පච්චක්ඛා භොන්ති පරිවයාභාවතො. චිරනික්ඛන්තොති නික්ඛන්තො හුත්වා චිරකාලො. චිරං නික්ඛන්තස්ස අස්සාති හි චිරනික්ඛන්තො. “ජාතසංවඬිසො”ති පද්ද්වයෙන අත්ථස්ස පරිපුණ්ණාභාවතො “තමෙන”න්ති කම්මපදං “තාවදෙව අවසට්ඨ”න්ති පුන විසෙසෙතිති වුත්තං භොති. දන්ධායිතත්තන්ති විස්සජ්ජනෙ මන්දන්තං සණ්කවුත්ති, තං පන සංසයවසෙන චිරායනං නාම භොතීති ආහ “කඬ්ඛාවසෙන චිරායිතත්ත”න්ති. විත්ථායිතත්තන්ති සාරජ්ජිතත්තං. අට්ඨකථායං පන විත්ථායිතත්තං නාම ථම්මිතත්තන්ති අධිප්පායෙන “ථද්ධිභාවග්ගණ”න්ති වුත්තං. අප්පට්ඨිතභාවං දස්සෙති තස්සෙව අනාවරණඤාණාභාවතො. නන්වෙනමිපි අන්තරායපට්ඨතං සියාති ආසඬිකං පරිහරති “තස්ස හී”තිආදිනා. මාරාවට්ඨනාදිවසෙනාති එත්ථ වක්ඛුමොහමුච්ඡාකාලාදි සඬිගස්හති. න සක්කා තස්ස කෙනවි අන්තරායො කාතුං චතුසු අනන්තරායිකධම්මෙසු පරියාපන්නභාවතො.

555. උඉච්චුපසග්ගයොගෙ ලුම්පසද්දො, ලුපිසද්දො වා උද්ධරණත්ථො භොතීති වුත්තං “උද්ධරතු”ති. උපසග්ගවිසෙසෙන හි ධාතුසද්දා අත්ථවිසෙසවුත්තිතො භොන්ති යථා “ආදාන”න්ති. පජාසද්දො පකරණාධිගතත්තා දාරකවිසයොති ආහ “බ්‍රාහ්මණදාරක”න්ති.

බ්‍රහ්මලොකමග්ගදෙසනාවණ්ණනා

556-7. “අපුබ්බන්ති ඉමිනා සංවණ්ණෙනබ්බතාකාරණං දීපෙති. යස්ස අතිසයෙන බලං අත්ථි, සො බලවාති වුත්තං “බලසම්පන්නො”ති. සඬ්ඛං ධමෙතීති සඬ්ඛධම්මකො, සඬ්ඛං ධම්මිත්වා තතො සද්දපචත්තකො. “බලවා”තිආදිවිසෙසනං කිමත්ථියන්ති ආහ “දුබ්බලො හී”තිආදි. බලවතො පන සඬ්ඛසද්දොති සම්බන්ධො. අප්පනාව වට්ඨති පටිපක්ඛතො සම්මදෙව වෙනසො විමුක්තිභාවතො, තස්මා එවං වුත්තන්ති අධිප්පායො.

පමාණකතං කම්මං නාම කාමාවචරං චුවචති පමාණකරානං සංකිලෙසධම්මානං අවික්ඛම්භනතො. තථා හි තං බ්‍රහ්මවිහාරපුබ්බභාවභූතං පමාණං අතික්කම්ත්වා ඔදිස්සකානොදිස්සකදිසාථරණවසෙන වඬ්චෙතුං න සක්කා. වුත්තවිපරියායතො පන රූපාරූපාවචරං අප්පමාණකතං කම්මං නාම. තෙනාහ “තඤ්ඤී”තිආදි. තත්ථ අරූපාවචරෙ ඔදිස්සකානොදිස්සකවසෙන ථරණං න ලබ්භති, තථා දිසාථරණඤ්ඤා. කෙවි පන “තං ආගමනවසෙන ලබ්භති”ති වදන්ති, තදයුත්තං. න හි බ්‍රහ්මවිහාරනිස්සන්දො ආරුප්පං, අථ බො කසිණනිස්සන්දො, තස්මා යං සුභාවිතං වසීභාවං පාපිතං ආරුප්පං, තං අප්පමාණකතන්ති දට්ඨබ්බං. “යං වා සාතිසයං බ්‍රහ්මවිහාරභාවනාය අභිසඬ්ඛතෙන සන්නානෙන නිබ්බත්තිතං, යඤ්ඤ බ්‍රහ්මවිහාරසමාපත්තිතො චුට්ඨාය සමාපන්නං අරූපාවචරජ්ඣානං, තං ඉමිනා පරියායෙන ථරණපමාණවසෙන අප්පමාණකත”න්ති අපරෙ. වීමංසිත්වා ගහෙනබ්බං.

රූපාවචරාරූපාවචරකම්මෙති රූපාවචරකම්මෙ ව අරූපාවචරකම්මෙ ව සති. න ඔහියති න තිට්ඨතීති කතුපට්ඨමිපි කාමාවචරකම්මං යථාධිගතෙ මහග්ගතජ්ඣානෙ අපරිහිනෙ තං අභිභවිත්වා පටිබාහිත්වා සයං ඔහියකං හුත්වා පටිසන්ධිං දාතුං සමත්ථභාවෙ න තිට්ඨති. “න අවසිස්සති”ති එතස්ස හි අත්ථවචනං “න ඔහියති”ති, තදෙන “න අවතිට්ඨති”ති එතස්ස විසෙසවචනං, පරියායවචනං වා. තෙනාහ “කිං වුත්තං භොතී”තිආදි. ලග්ගිතුන්ති ආවරිතුං නිසෙධෙතුං. ධාතුන්ති පටිබලං හුත්වා පතිට්ඨාතුං. ඵරිත්ථාති පටිථරිත්ථා. පරියාදිශිත්ථාති තස්ස සාමත්ථියං බෙපෙත්ථා. ඔකාසං ගහෙත්ථාති විපාකදානොකාසං ගහෙත්ථා, ඉමිනා “ලග්ගිතුං වා ධාතුං වා”ති වචනමෙව විත්ථාරෙහිති දට්ඨබ්බං. “අථ බො”තිආදි අත්ථාපත්තිදස්සනං. කම්මස්ස පරියාදියනං නාම තස්ස විපාකුප්පාදනං නිසෙධෙත්ථා අත්තතො විපාකුප්පාදනමෙවාති ආහ “තස්සා”තිආදි. තස්සාති කාමාවචරකම්මස්ස විපාකං පටිබාහිත්වා. සයමෙවාති රූපාරූපාවචරකම්මමෙව. බ්‍රහ්මසහබ්‍යතං උපනෙති අසති තාදිසානං වෙනොපණ්ඩිවිසෙසෙන අධිප්පායො. තිස්සබ්‍රහ්මාදීනං විය හි මහාපුඤ්ඤානං වෙනොපණ්ඩිවිසෙසෙන මහග්ගතකම්මං පරිත්තකම්මස්ස විපාකං න පටිබාහිති දට්ඨබ්බං.

අප් මහග්ගතස්ස ගරුකකම්මස්ස විපාකං පටිබාහිත්වා පරිත්තං ලභුකකම්මං කප්මත්තනො විපාකස්ස ඔකාසං කරොතිති? තිසුපි කිර විනයගණ්ඨිපදෙසු එවං වුත්තං “නිකන්තිබලෙනෙව ඥානං පරිභායති, තනො පරිභිතඤානත්තා පරිත්තකම්මං ලද්ධොකාස”න්ති. කෙවි පන වදන්ති “අනිවරණාවත්ථාය නිකන්තියා ඤානස්ස පරිභානි විමංසිත්වා ගහෙතබ්බා”ති. ඉදමෙත්ථ යුත්තතරකාරණං – අසනිපි මහග්ගතකම්මුනො විපාකපටිබාහනසමත්ථෙ පරිත්තකම්මෙ “ඉප්ඤ්ඤාති භික්ඛවෙ සිලවනො වෙනොපණ්ඨි විසුද්ධත්තා සිලස්සා”ති (දී. නි. 1.504; සං. නි. 4.352; අ. නි. 8.35) වචනනො කාමහවෙ වෙනොපණ්ඨි මහග්ගතකම්මස්ස විපාකං පටිබාහිත්වා පරිත්තකම්මුනො විපාකොකාසං කරොතිති. එවං මෙත්තාදිවිභාරිති වුත්තනයෙන අප්පනාපත්තානං මෙත්තාදිනං බ්‍රහ්මවිභාරානං වසෙන විභාරී.

559. පයමමුපනිධාය දුතියං, කිමෙතං, යමුපනිධියතීති වුත්තං “පයමමෙවා”තිආදි. මප්ඤ්ඤාපණ්ණාසකෙ සඬ්භිතන්ති අප්ඤ්ඤාහරිත්වා සම්බන්ධො. පුනස්පුනං සරණගමනං දළ්භතරං, මහප්ඵලතරඤ්ච, තස්මා දුතියමිපි සරණගමනං කතන්ති වෙදිතබ්බං. කතිපාහව්වයෙනාති ද්විභතීභව්වයෙන . පබ්බජිත්වාති සාමණෙරපබ්බජ්ජං ගහෙත්වා. අග්ගඤ්ඤසුත්තමිපි (දී. නි. 3.112) අමුංයෙව වාසෙට්ඨමාරබ්භ කපෙසි, නාඤ්ඤන්ති ඤාපෙතුං “අග්ගඤ්ඤසුත්තෙ”තිආදි වුත්තං. තත්ථ ආගතනයෙන උපසම්පදඤ්චෙව අරහත්තඤ්ච අලත්ථුං පටිලභිංසුති අත්ථො. යමෙත්ථ අත්ථනො න විහත්තං, තදෙනං සුවිඤ්ඤෙය්‍යමෙව.

ඉති සුමඬ්භිගලවිලාසිනියා දීඝනිකායට්ඨකථාය පරමසුබ්බමගම්භිරදුරුනුබොධත්ථපරිදීපනාය සුවිමලවිපුලපඤ්ඤාවෙය්‍යත්තියජනනාය අප්පච්ඡෙද්දවසොරව්වසද්ධාසනිධිතිබුද්ධිබන්තිවිරියාදිධම්මසමඬ්භිතා සාට්ඨකපෙ පිටකත්තයෙ අසඬ්භාසංභීරවිසාරදඤ්ඤාණුවාරිනා අනෙකප්පභෙදසකසමයසමයන්තරගහනප්ඤ්ඤාගාහිනා මහාගණිනා මහාවෙය්‍යාකරණෙන ඤාණාභිවංසධම්මසෙනාපතිනාමපෙරෙන මහාධම්මරාජාධිරාජගරුනා කතාය සාධුච්චලාසිනියා නාම ලීනත්ථපකාසනියා තෙවිජ්ජසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථපකාසනා.

තෙවිජ්ජසුත්තසංවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

තත්‍රිදං සාධුච්චලාසිනියා සාධුච්චලාසිනිත්තස්මිං හොති –

බ්‍යාඤ්ජනඤ්චෙව අත්ථො ව, විනිවිජ්ජයො ව සබ්බථා;
සාධකෙන විතා වුත්තො, තත්ථී වෙත්ථ යතො තතො.

සම්පස්සතං සුධිමතං, සාධුතං චිත්තතොසනං;
කරොති විවිධං සායං, තෙන සාධුච්චලාසිනීති.

නිගමනකථා

එත්තාවතා ව –

සද්ධම්මෙ පාටවත්ථාය, සාසනස්ස ව වුද්ධියා;
වණ්ණනා යා සමාරද්ධා, සීලක්ඛන්ධකථාය සා.

සාධුච්චලාසිනී නාම, සබ්බසො පරිනිට්ඨිතා;
පණ්ණාසාය සාධිකාය, භාණුවාරප්පමාණතො.

අනෙකසෙතිහින්දො යො, අනන්තබලවාහනො;
සිරිපවරාදිනාමො, රාජා නානාරට්ඨිස්සරො.

ජම්බුදීපතලෙ රම්මෙ, මරම්මවිසයෙ අකා;
තම්බදීපරට්ඨෙ පුරං, අමරපුරනාමකං.

මණ්ඩලාවලසාමන්තං, එරාවතීනදිස්සිතං;
නානාජනානමාවාසං, හෙමපාසාදලඬිකතං.

තත්‍රාභිසෙකපත්තො සො, රජ්ජං කාරෙසි ධම්මතො;
රාජාගාරමහාථුපං, අකාසි සම්පසාදනං.

උද්ධම්මං උබ්බිතයඤ්ච, පහාය ජිනසාසනං;
විසොධෙසි යථාභූතං, සතතං දළ්භමානසො.

තෙනෙව කාරිතෙ රම්මෙ, ඡායුදකසමජ්ජිතෙ;
ද්විපාකාරපරික්ඛිත්තෙ, භාවනාභිරතාරහෙ.

මහාමුනිසමඤ්ඤා යා, සම්බුද්ධසම්මුඛා කතා;
පටිමා තංපාසාදම්භා, උජුආසන්නදක්ඛිණෙ.

අසොකාරාමආරාමෙ , පඤ්චභූමිමහාලයෙ;
රතනභූමිකිත්ති වහයෙ, ධම්මපාසාදලඬකතෙ.

තථා දක්ඛිණදෙවියා, නගරසමීපෙ කතෙ;
පුබ්බත්තරෙ ජයභූමි-කිත්තාභිධානකෙපි ව.

තට්ඨවුත්තරදෙවියා , නගරබිහන්තරෙ කතෙ;
සොණණගුහථුපන්නිකෙ, පරිමාණකනාමකෙ.

තථා ව උපරාජෙන, කතෙ නගරපච්ඡිමෙ;
මහාගුහථුපන්නිකෙ, මඩගලාවාසනාමකෙ.

ඉති සොණණවිහාරෙසු, වසංතෙකෙසු වාරතො;
සක්කතො සබ්බරාජුතං, තික්ඛත්තුං ලද්ධලඤ්ජනො.

ඤාණාභිවංසධම්මසෙනාපතීති සුවිඛ්‍යාතො;
ද්වෙවිහඬිගාදිධාරණා, උපජ්ඣාචරියතං පත්තො.

ලඬිකාදීපාගතානම්පි, පරදීපනිවාසිනං;
භික්ඛුතං වාචකො ධම්මං, පටිපත්තිං නියොජකො.

යං නිස්සාය විසොධෙසි, සාසනං එස භූපති;
අත්ථබ්‍යඤ්ජනසම්පන්නං, සො'කාසි චණ්ණනං ඉමං.

සම්බුද්ධපරිනිබ්බානා, පඤ්චතාලිසකෙ'ද්ධකෙ;
තිසතෙ ද්විසහස්සෙ ව, සම්පත්තෙ සා සුනිට්ඨිතා.

පෙටකාලඬිකාරච්ඡයං, නෙත්තිසංචණ්ණනං සුභං;
ඉමඤ්ච සඬ්ඛරොන්තෙන, යං පුඤ්ඤං පසුතං මයා.

අඤ්ඤම්පි තෙන පුඤ්ඤෙන, පත්වාන බොධිමුත්තමං;
තාරයිත්වා බහු සත්තෙ, මොවෙය්‍යං භවබන්ධනා.

සදා රක්ඛන්තු රාජානො, ධම්මෙනෙව පජං ඉමං;
නිරතා පුඤ්ඤකම්මෙසු, ජොතෙන්තු ජීනසාසනං.

ඉමෙ ව පාණිනො සබ්බෙ, සබ්බදා නිරුපද්දවා;
නිච්චං කල්‍යාණසඬ්ඛජ්ජා, පජ්ජොන්තු අමතං පදන්ති.

ඉති දීඝනිකායට්ඨකථාය සීලක්ඛන්ධවග්ගසංචණ්ණනාය

සාධුවිලාසිනී නාම අභිනවට්ඨිකා සමත්තා.

සීලක්ඛන්ධවග්ගඅභිනවට්ඨිකා නිට්ඨිතා.